asa Aut... mă a Pădurilor Statului
Biblioteca
C.A.P.S.

REVISTA PĂDURILOR

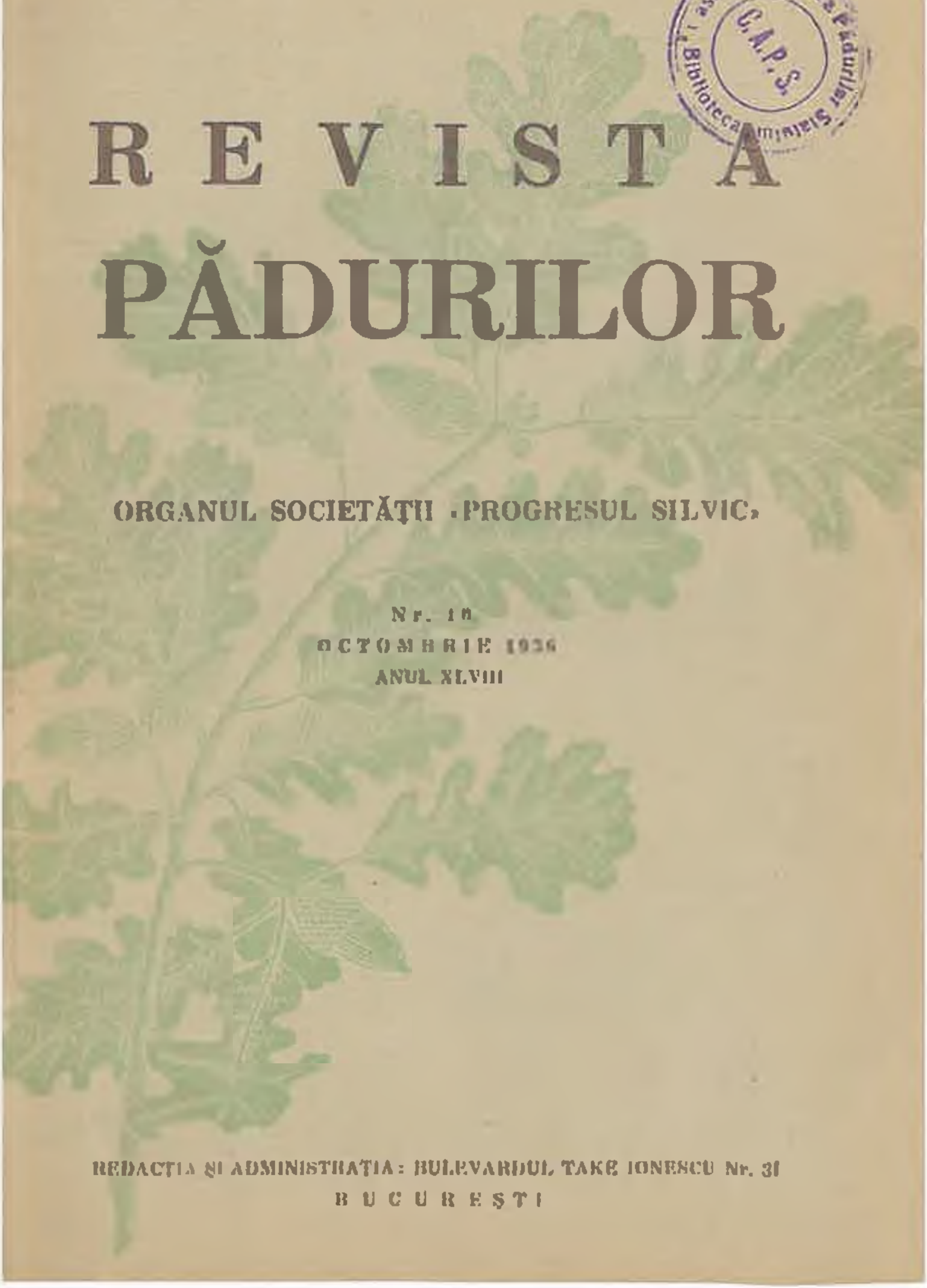

ORGANUL SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»

Nr. 10
OCTOMBRIE 1936
ANUL XLVIII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

ANUL XLVIII Nr. 10 *OCTOMBRIE 1936*

SUMARUL:

Studii:

Noui contribuţiuni la cunoaşterea staţiunilor naturale de pin silvestru în Vrancea . . . . *Al. Haralamb*

Referate — Comentarii:

Reflecţii asupra noului cod silvic al Ungariei . . . . *I. Zeicu*
Geruri târzii pe Bărăgan . . . . *C. Călinescu*
Lucrările de pepiniere, împăduriri, recoltări de seminţe, etc., executate de Caps în anul 1935/936 . . . . *Gr. Vasilescu*
Modificări în politica forestieră sovietică . . . . *N. C.*

Problemele zilei:

Exploatările în regie

Este azi regia forestieră de Stat un sistem de valorificare consacrat? . . . . *N. N. Caragea*
Scurte consideraţiuni asupra exploatării în regie a pădurilor statului . . . . *Gh. Chercea*
Necesitatea regiilor în exploatarea pădurilor statului . . . . . *Matei Pandrea*
Spre regia cât mai intensă . . . . *C. Emanoil*
Exploatările în regie şi cooperaţia . . . . *Gh. I. Ionescu*
Pregătirea personalului pentru regii . . . . *D. A. Sburlan*

Cronica:

Congresul internaţional de silvicultură dela Budapesta . . . . *D. A. Sburlan*

Mercuriale:

Cronica lemnului . . . . *V. Filip.*

Recenzii — Revista revistelor — Informaţiuni. — Publicaţiuni: Decizii ministeriale

SOMMAIRE:

Etudes:

Nouvelles contributions sur la connaissance des stations naturelles de pin sylvestre dans la Vrancea *Al. Haralamb*

Rapports — Commentaires:

Réflexions sur le nouveau code forestier de la Hongrie . . . . *I. Zeicu*
Les gelées tardives dans la plaine du Bărăgan . . . *C. Călinescu*
Reboisements et améliorations forestières exécutés par l'Administration forestière de l'État en 1935/36 *Gr. Vasilescu*
Modification dans la politique forestière soviétique . . . *N. C.*

Problèmes à l'ordre du jour:

L'exploitation des forêts en régie d'Etat.

Chronique — Mercuriales — Comptes-rendus — Revue des revues — Informations — Publications: Décisions ministérielles.

INHALT:

Abhandlungen:

Neue Beiträge zur Kenntnis des Verbreitungsgebietes der Kiefer in der Vrancea *Al. Haralamb*

Mitteilungen:

Ueber das neue ungarische Forstkodex . . . . . . *I. Zeicu*
Spätfröste in Bărăgan (südwestliche rumänische Tiefebene) . . . . . . *C. Călinescu*
Die während des Jahres 1935/36 von der Staatsforstverwaltung entfaltete Tätigkeit auf dem Gebiete der Kamparbeiten, Aufforstung, Samenernte und Bestandespflege . . *Gr. Vasilescu*
Umstellung in der sowjetrussischen Forstpolitik . *N. C.*

Tagesfragen:

Waldnutzung in eigener Regie des Staates

Chronik — Handelsfragen — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten — Amtliche Veröffentlichungen.

REVISTA PĂDURILOR ANUL XLVIII — Nr. 10/1936

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră.

NOUI CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA STAȚIUNILOR NATURALE DE PIN SILVESTRU IN VRANCEA.

de Ing. AT. HARALAMB

Asupra pinului silvestru spontan în Vrancea s'a mai scris. Astfel, d-l D. A. Sburlan, într'un studiu remarcabil, s'a ocupat de distribuția și de condițiunile lui de vegetație în regiunea superioară a depresiunii vrâncene și anume în partea dela Nord de râul Putna [1]).

La Sud și Vest de această regiune, pinul silvestru mai este menționat în următoarele stațiuni: „prin Vrancea de Apus, pe Dealul Grădinița, fața și dosul Alunișului, Dealul Păstării, versantul sudic al Cozei, continuându-se apoi spre Vest pe munții Furul și Mușa, spre mânăstirea Găvanul, Goidești, Păltineni și Nehoiul" [2]). Dintre acestea, numai Dealul Grădinița, Dealul Alunișului, Dealul Păstărei și Coza sunt în Vrancea și anume imediat la Sud de porțiunea studiată de d-l Sburlan, găsindu-se în basinul râului Coza, afluent al Putnei în care se varsă nu departe de Tulnici. Restul sunt în afară de Vrancea, atârnând în basinul Buzăului.

Cu toate acestea, în partea de Sud și de Vest a Vrancei mai sunt și alte stațiuni cu pin silvestru. Acestea au format obiectul cercetărilor noastre, de care ne ocupăm în cele de față.

---

1) *D. A. Sburlan*: Asupra prezenței pinului silvestru în Munții Vrancei. Revista Pădurilor 1929, pag. 145—153.

2) *D. A. Sburlan*: Op. cit. pag. 147.

Basinul Nărujei.

In basinul Nărujei este cunoscută una din cele mai de seamă staţiuni de pin silvestru din Vrancea: cea dela schitul de călugări Valea Neagră, pe teritoriul comunei Podul Herăstrău, ultima în partea superioară a acestui râu.

Aici, pinul se găseşte răspândit pe stânga Nărujei, pe o mare suprafaţă, cuprinsă între râul Năruja, afluentul său Valea Neagră, creasta muntelui Muntişoarele (care este cumpăna apelor Nărujei şi Cozii, afluent principal al Putnei) şi părăul Piatra-Roşie, alt afluent al Nărujei, care se varsă la vreo 8 km. mai sus de schit.

Toată această întindere de teren este cunoscută sub numele de Muntele Muntişoarele.

Proprietatea aparţine: a) moşnenilor din comuna Nestoreşti, aşezată la vreo 10 km. mai la vale de Podul Herăstrău; b) moşnenilor din comuna Colacu, situată pe Putna la vreo 6 km. în amonte de Vidra; c) şi schitului de călugări Valea Neagră, aşezat la circa 600 m. altitudine, chiar în cuprinsul teritoriului amintit, la un km. mai sus de satul Herăstrău.

In această porţiune, pinul se găseşte în amestec cu bradul, molidul şi fagul, uneori intim, alteori sub formă de buchete.

Punctele unde pinul este mai bine reprezentat sunt:

a) Pe creasta muntelui Muntişoarele la locul numit Zimnicea, proprietatea moşnenilor din Nistoreşti. Aici există o foarte frumoasă regenerare naturală de pin silvestru, prilejuită de exploatarea vechiului arboret, care a avut loc prin anul 1908, exploatare urmată apoi de un incendiu.

b) In acelaşi munte, pe proprietatea moşnenilor din Colacu, deasupra Pietrelor lui Blaj, întinzându-se sub formă de fâşie până la Piatra-Roşie.

c) Pe Dealul cu Pini, proprietatea schitului Valea Neagră, imediat la deal de fâneţele din jurul schitului şi de drumul de coastă care duce dela Herăstrău în sus pe vale spre pădurile de unde moşnenii proprietari taie şi scot lemnul — ocupaţiune principală a lor.

Expoziţia generală a acestui versant este sudică, sud-vestică şi sud-estică, iar altitudinea este cuprinsă între 600 şi 1300 m.

Solul este format pe straturi din neogen şi paleogen, gresiile preponderând şi ieşind de multe ori la suprafaţă sub formă de blocuri şi stânci mari.

Pinul de aici vegetează bine, prezentând un port foarte frumos, cu trunchiuri pline şi drepte ca o lumânare şi coronament redus; rare sunt cazurile când să întâlnim vreunul strâmb sau cu vârful rupt. Acolo unde, din cauza amestecului, a fost silit să ţină pas cu celelalte specii, trunchiul pinului este svelt şi bine curăţat de crăci pe cea mai mare parte din lungimea lui. Atinge astfel înălţimi ce depășesc uşor 20 m. (unii din ei măsoară chiar 30 m.) şi diametre până la 60 cm. la înălţimea pieptului. Un exemplar, găsit doborît şi măsurat de noi, avea 22 m. lungime dela sol şi până la 9 cm. dela vârf (care lipsea), 55 cm. diametru la tăetură (făcută la 1 m. dela sol), 35 cm. la jumătate din lungimea lui. Acest pin avea circa 130 ani, inelele anuale, până pe la vârsta de 30 ani, măsurând 2—6 mm. grosime, iar de pe la 70 ani în sus fiind chiar mai înguste de 1 mm.

Clişeu At. Haralamb

Calluna vulgaris Hull. in pădurea schitului Valea Neagră.

Fructifică abundent, invadând pretutindeni unde întâlneşte un gol.

De remarcat pătura erbacee care, în afară de Vaccinium vitis idaea şi V. myrtillus, conţine în mod frecvent Calluna vulgaris.

Din nefericire, pe lângă lupta inegală pe care o duce cu celelalte specii cu care se află în amestec, pinul de aici este atacat de o insectă care contribue prin atacul ei la grăbirea procesului de uscare. Intr'adevăr, din cercetarea scoarţelor trunchiurilor de pin uscat, s'a constatat prezenţa galeriilor de Ips laricis, un gândac de scoarţă (boştrichid) caracteristic pentru asemenea stare de vegetaţie a pinului. S'au găsit deasemenea şi atacuri de Micro-lepidoptere pe lujerii terminali[3]). Atacul a fost semnalat în anii de după războı.

In afară de porţiunea mai sus amintită, tot pe stânga Nărujei, se mai găseşte pin silvestru şi mai sus de pârâul Piatra-Roşie. Astfel îl aflăm pe Piciorul Lozişului între pâraiele Piatra Roşie şi Pietricica, precum şi dincolo de aceasta din urmă, pe Dealul Pietricica. Ambele au expoziţie sud-vestică.

Pe dreapta Nărujei există deasemenea câteva puncte. Il găsim în Muntele Verde, proprietatea Obştei Voloşcani, în basinul pârâului Verde, afluent al Nărujei, deschis spre Sud-Est şi anume: atât pe versantul stâng, expus spre Sud, la punctul numit Piatra Căţelei, având o altitudine de aproximativ 1400 m, cât şi pe dreapta pârâului, cu mult sub vârful Pietrosul, expus spre Sud-Est. Ambele aceste puncte cu pini, potrivit amenajamentului în curs, fac parte din seria IV-a parchetele 2 şi 4, exploatate de o societate forestieră dela Comando lângă Covasna. Azi au mai rămas în picioare numai exemplarele rău conformate şi de nicio valoare[4]).

La fel, a mai existat pin şi pe pârâul Sociu (tot în muntele Verde), care se varsă în Năruja, mai la vale de staţiunea de funicular dela Gociu, dar mai la deal cu vreo 7 km. de vărsarea pârâului Verde. De aici, aceeaşi societate de exploatare din Comando a exploatat în anul 1935 vreo 500 mc. lemn de pin.

In sfârşit, un ultim punct cu pin silvestru ne-a fost semnalat[5]) pe Dealul Secăturii, pe o suprafaţă de circa 1 ha. Locul se află mai la Sud de comuna Herăstrău, fiind proprietatea Obştei din Nistoreşti.

---

3) Determinarea s'a făcut de d-l Ing. Gr. Eliescu dela laboratorul de Entomologie al Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră din Bucureşti.

4) Indicaţiuni preliminarii asupra acestei staţiuni mi-au fost date de d-nii Ing. Stelorian şi Horn.

5) Referinţă dată de d-l Ion Dumitrescu din com. Tichiriş-Putna, proprietar al unei porţiuni de pădure in Muntele Mişuna, partea care atârnă în Năruja.

Tot d-sa afirmă că pin silvestru se găseşte şi în muntele Tesarul-Mic situat între cursul superior al Putnei şi afluentului său Tişiţa.

Basinul Zăbalei.

O staţiune cunoscută pe această vale largă este cea dela Nereju. Ea se întinde pe dealul bine însorit dintre Zăbala, pârâul Vulturului şi pârâul Pinilor, trecând şi dincolo de el pe faţa Dealului Căpăţânei, atât cât acesta constitue versantul stâng al pârâului Pinilor[1]).

Clişeu At. Haralamb

Nereju. Explar de pin silvestru de dimensiuni excepţionale.

Pe această porţiune, mai puţin faţa Dealului Căpăţânei, se întinde azi satul Nerejul-Mare, ale cărui gospodării împrăştiate s'au stabilit în detrimentul pădurii de altădată constituită din brad, molid, fag şi pin silvestru.

---

6) D-l *G. P. Antonescu* în lucrarea sa: Contribuţiuni la studiul distribuţiunii geografice a coniferelor din România (Buc. Tip. Naţională, 1926), la pag. 78, arată că există pin pe Zăbala la 670 m alt., dar nu precizează unde.

Şi azi, prin curţile oamenilor şi pe restul de teren rămas încă neîmprejmuit şi folosit în indiviziune ca izlaz, se mai găsesc urme din fosta pădure, sub formă de pâlcuri constituite din molid, brad şi mai ales pin.

Cele mai frumoase exemplare de pin se găsesc prin curţile oamenilor, atingând înălţimi ce depăşesc 20 m. şi diametre uneori mai mari de 35 cm. Puţine sunt exemplarele care să nu aibă trunchiuri drepte sau care să prezinte rupturi de vânt.

Este invadant, dar ţinut în frâu de vite şi de om. Acolo unde poate, nu întârzie să se instaleze. Dovada o face faţa Dealului Căpăţânei, unde în ciuda păşunatului şi luptând cu eroziunea care muşcă puternic din coastele desgolite ale dealului, nu ezită să se instaleze şi să câştige teren pe zi ce trece.

Altitudinea generală a acestor dealuri, formate din gresie uneori destul de friabilă, argile şi marne, este de 500—600 m, iar expoziţia lor generală este sudică. Pinul se găseşte totuşi şi pe malul drept al pârâului Pinilor care este expus spre Nord.

Câţiva pini bătrâni se găsesc şi mai la Vest de porţiunea pomenită şi anume la locul numit Poenile Sării.

Deasemenea se găsesc exemplare izolate şi chiar grupe de câţiva arbori şi pe versantul drept al Zăbalei, cu expoziţia generală nordică, dar al cărui relief a permis defrişarea pădurii pe o bună lăţime, teren ocupat azi de gospodăriile şi fâneţele satului Nerejul-Mic. Astfel, un buchet de pini se găseşte sub Dealul Negru la punctul numit Chiricari pe plaiul lui Bâra, iar altul pe pârâul Hangului în grădina lui Toader Cârlioru.

Ceva mai mult, pini izolaţi, dar ameninţaţi de a fi copleşiţi de fag, s'ar găsi şi mai sus, pe Dealul Negru, în pădurea statului Monteoru, precum şi în pădurea Monteoru, proprietatea indiviză a locuitorilor din comuna Nereju.

*

O staţiune de pin silvestru spontan, situată mai în interiorul munţilor decât cea dela Nereju, am descoperit-o în muntele Mişuna, pe feţele unei creste care se desparte cam dela cota 1449 din culmea principală ce duce dela Nerejul-Mare la Sboina Frumoasă, ţinând plaiul munţilor Laposul de Jos, L. de Sus şi plaiul Drumul Ruşilor.

Fața estică a acestei creste secundare este aproape complet despădurită, intrând azi în cuprinsul golului Mișuna. De pe la jumătatea ei (1200 m. alt.), până pe creastă (1250—1300 m.), se găsesc presărate, pe lângă câțiva molizi, brazi, paltini, plopi tremurători și salcie căprească, și vreo 20—25 exemplare de pin silvestru de 10—12 m. înălțime și 20—24 cm. diametru la 1,30 m. dela sol.

Clișeu At. Haralamb

Nereju. Valea Pinilor. Fața Dealului Căpățânei. Pin silvestru pe terenuri erozibile.

Nu lipsesc nici puieții. In schimb, pe fața vestică, care este împădurită, pinul silvestru este foarte bine reprezentat. Arboretului vechiu, constituit din molid, brad și pin, i-a succedat, prin exploatare, altul compus în special din pin și molid, la care se mai adaogă ceva brad, mesteacăn, plop tremurător și salcie căprească. De pe la jumătatea coastei în sus, proporția pinilor este mult mai mare decât a molidului. Acești pini ating înălțimi de 8—10 m. și diametre până la 18 cm. Din vechiul arboret mai supraviețuiesc însă și câteva exemplare de pin cu dimensiuni excepționale, dominând cu mult arboretul cel tânăr. Aceste exemplare, cu înălțimi ce depășesc 20 m,

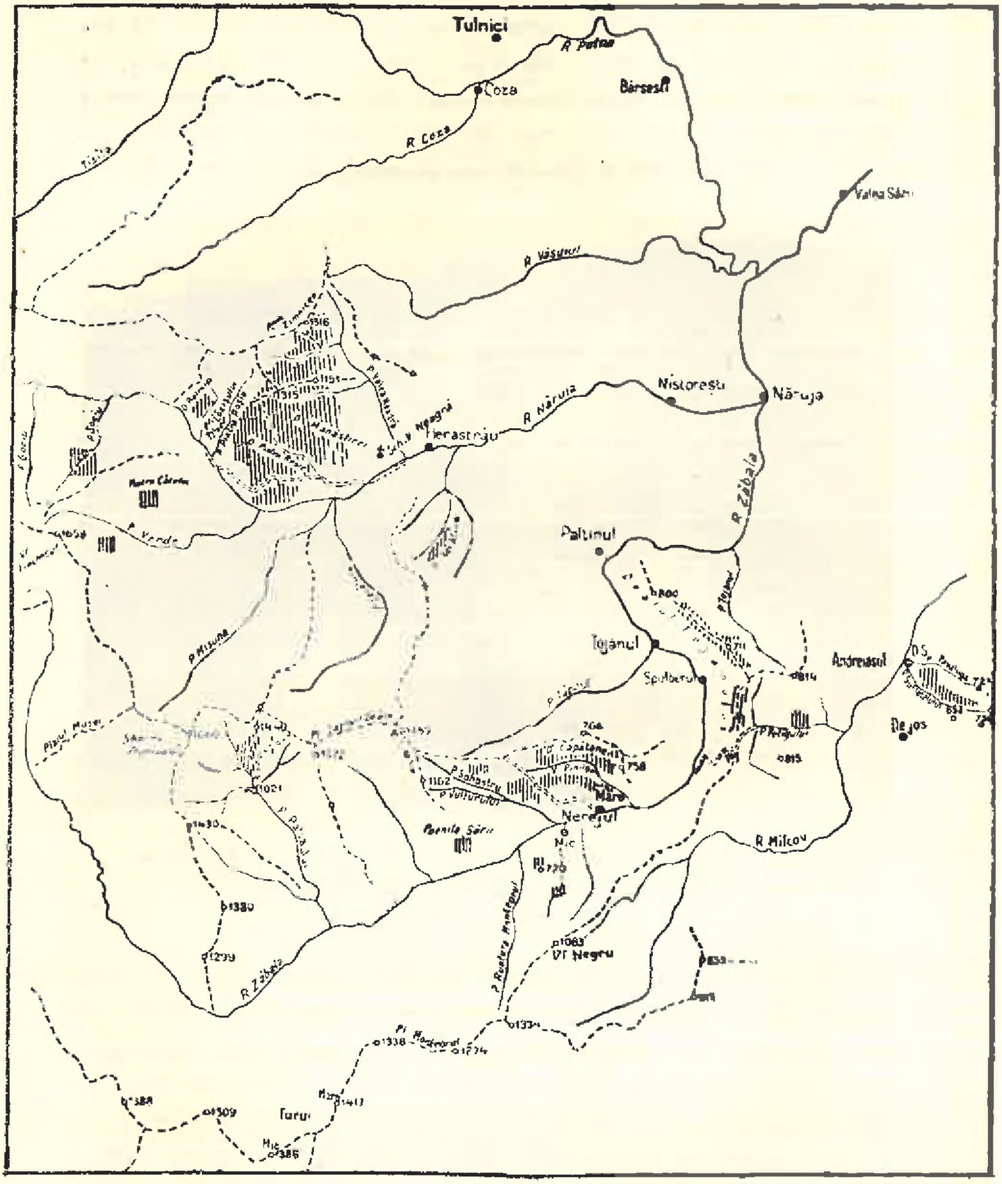
Tulnici
R. Putna
Coza
Bârsesti
R. Coza
Tisita
Valea Sării
R. Văsuiul
R. Zimbroaia
1516
1151
1315
P. Valea Neagră
Schit. Neagră
Herăstrău
R. Năruja
Nistoresti
Năruja
R. Zăbala
Mănăstirei
Poiana Cătuna
P. Verde
1658
P. Misuna
Paltinul
800
P. Tojanul
Tojanul
Spulberul
819
Andreiasul
D. S.
651
Dejos
P. Tojanul
P. Ţeregului
815
706
758
P. Căpătanenii
P. Sohastru
1162
P. Vulturului
Mare
Nerejul
Mic
770
Poenile Sării
1440
1021
1430
1380
1299
R. Zăbala
Plaiul Mușei
P. Rușava Mănăstirei
1083
Vf. Negru
1338
1274
1334
1388
1309
1417
1385
Furul
Mic
Mare
R. Milcov

Scara 1 : 200.000.

Harta distribuţiei naturale a pinului silvestru în basinele râurilor Năruja, Zăbala şi Milcov.

şi diametre de 40—50 cm. la înălţimea pieptului, au trunchiuri drepte, aproape cilindrice. Coronamentul lor redus, afectează forme de umbrelă. Desigur că acestor supravieţuitori ai vechiului arboret, se datoreşte regenerarea extraordinară de pin dinspre coada văii, unde, după exploatare, un incendiu a curăţat bine locul.

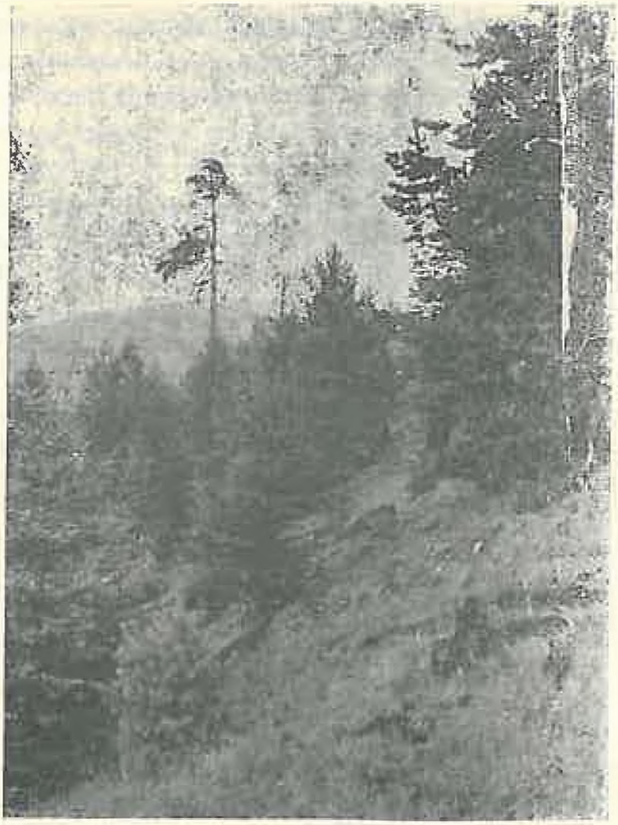

Clişeu At. Haralamb

Muntele Mişuna. Regenerare de pin silvestru. Exemplare din vechiul arboret domină cu mult pe cel actual.

Pinul de aici are o mare vigoare de creştere şi un colorit al frunzelor de un verde strălucitor cu brumă albăstruie. Trunchiurile sunt drepte, neprezentând rupturi de vânt.

Terenul este constituit din gresie, blocuri mari apărând la suprafaţă.

Pentru a putea fi găsită cu uşurinţă staţiunea aceasta, socotim necesar să mai dăm următoarele referinţe suplimentare. La locul unde se întâlnesc pârâiaşele care curg pe văile aflate de o parte şi de alta a acestei creste şi care împreună cu altele ce isvorăsc de sub Sboina constituesc cu toate pârâul Pâlcăul, — se află un fierăstrău ţărănesc în funcţiune. La acest fierăstrău nu are acces decât un singur drum care se desparte din plaiul de pe creasta principală, coborînd prin actualul gol al Mişunei, creat prin exploatarea pădurii care a avut loc acum 45 ani, exploatare urmată de incendiu. Printre mulţimea de molizi mici, care se luptă sub dinţii oilor să refacă pădurea de altădată, un ochiu atent poate remarca şi câteva fire tinere de pin silvestru. Continuând a coborî, până a nu intra bine în pădure şi a nu ajunge la fierăstrău, dacă se aruncă privirea spre Vest, se pot zări pe creasta amintită din imediata apropiere, pinii de pe faţa ei estică.

In ce priveşte proprietatea, nu ştim precis cui aparţine. Aşa zisul gol al Mişunei aparţine azi, prin expropriere şi cumpărare, comunei Spulberul. N'am putut însă stabili dacă comuna înglobează în proprietatea ei şi staţiunea cu pini, sau se găseşte încă în stăpânirea fostului proprietar.

*

O altă staţiune de pin silvestru, de data aceasta mai estică, o întâlnim pe dealul Tojanului, care se întinde pe dreapta Zăbalei, cam dela locul unde aceasta, după ce trece de Nereju, face un cot mare spre Nord, şi până la Paltin unde Zăbala face din nou un cot, îndreptându-se spre Est. In felul acesta, Tojanul îşi expune faţa sa direct spre Vest, spatele dând în pârâul Tojanului, afluent al Zăbalei, în care se varsă după ce aceasta face cotul dela Paltinul.

Fiind format mai ales din marne şi argile şi constituind, până la reforma agrară, unica proprietate a comunei Spulberu, care nu are munţi cu păduri şi păşuni ca celelalte comune vrâncene, Tojanul a fost pentru locuitorii satelor acestei comune singurul loc de unde şi-au luat lemnul — fără ca să-l cumpere — şi unde şi-au trimis vitele la păşunat. De aceea a fost curând despădurit aproape complet, cu excepţia câtorva pâlcuri de pădure constituite din brad şi puţin fag, mărturia frumoasei păduri de altădată. Restul este o ruină, continuând totuşi a fi folosit ca păşune.

Pe creasta acestui deal, aflată la o altitudine variind între 650

m. şi 800 m. se găseşte pin silvestru, presărându-se dealungu-i, începând din şaua pe unde trece drumul Nereju-Fetigul-Odobeşti şi până aproape de punctul cel mai înalt al Tojanului dinspre satul Paltinul. Există însă într'un punct, care se află cam în dreptul satului Spulberul, un buchet frumos de pini înalţi până la 10 m. şi cu diametre de 10—12 cm. Vegetează puternic, având creşteri anuale în înălţime de 50—60 cm. Rare sunt exemplarele care să aibă trunchiuri strâmbe sau vârfuri rupte. Aici am întâlnit însă câteva exemplare înfurcite, chiar dela suprafaţa solului.

Dacă ar fi lăsat în pace, pinul ar invada întreaga faţă vestică a Tojanului, azi desgolită chiar şi de pătura erbacee.

Basinul Milcovului.

In sfârşit, alte două staţiuni, care deşi se află în basinul Milcovului — plasându-se astfel în afară de Vrancea — merită totuşi să fie menţionate odată, fiind mai apropiate şi mai legate decât de pinul din basinul Râmnicului.

Prima este pe valea Fetigului, afluent al Milcovului. Acest pârâu face legătura între basinul Zăbalei şi al Milcovului, şoseaua Nereju-Valea Milcovului-Odobeşti trecând de-a-lungul lui, după ce urcă dealul Tojanului. Aici pinul silvestru se găseşte pe versantul stâng al văii, expus spre Sud, ceva mai la vale de aşezările omeneşti răzleţite, care constituesc satul Fetig. Se află la o altitudine de 5—600 m., în amestec cu fagul, carpenul şi jugastrul — resturile unei păduri brăcuite şi păşunate. Terenul, constituit din gresii şi

Clişeu At. Haralamb

Nereju. Pin silvestru la locul numit Văratica.

marne friabile, prezintă un început de degradare. Se întâlnesc atât exemplare bătrâne, cât şi tinere, în marea lor majoritate cu trunchiuri frumoase şi vârfuri întregi.

A doua staţiune se află şi mai la vale, pe Milcov, după ce acesta a primit apele Fetigului şi anume pe teritoriul comunei Andreiaşul de Sus, în pădurea fostă proprietatea prinţului Şuţu, azi a Băncii Crisoveloni. Situat pe piscul dintre pâraiele Papaluga şi Sufleţelul, pinul se trage mai mult pe faţa sudică a Sufleţelului, urcând, dela vreo 400 de metri altitudine, până spre creastă care are 690 m. In bună parte în amestec cu bradul şi fagul, pinii din acest loc se găsesc azi în curs de exploatare, parte din terenul pe care-l ocupă fiind expropriat pentru a se creia izlaz comunei Andreiaşul [7]).

Incheere.

Din observarea hărţii de distribuţie naturală a pinului silvestru în Vrancea, rezultă că el se găseşte azi pe pantele însorite (sudice, sud-vestice şi sud-estice), care privesc către ulucul sub-carpatic, complet despădurit.

Depresiunea pare că oferă pinului un climat destul de cald şi relativ uscat, ferindu-l în acelaşi timp de furia vânturilor şi de dezastrul pe care l-ar provoca zăpezile moi şi lipicioase, zona lor în Vrancea trecând mai la Est de aceea actuală a pinului şi coincizând cu regiunea colinelor înalte [8]).

Altitudinal se găseşte între 600 şi 1400 m, fiind adesea legat de gresii.

Fără îndoială că aria lui de desvoltare a fost mult mai vastă altădată, decât azi. Treptat el a fost substituit de specii mai de umbră (fag, molid şi brad). Acest proces de substituire se poate observa şi azi; în plus, atacul de insecte caută să decimeze şi ceea ce a mai rămas sau mai rezistă încă luptei care se dă între specii.

Vegetează bine, prezentând, în general, un port frumos, trunchiuri înalte, drepte, pline, coronament redus, elagându-se bine atunci când este crescut în masiv.

---

7) Informaţiuni prealabile asupra acestei staţiuni mi-au fost date d-l Colonel P. Galini.

8) D. A. Sburlan. Op. cit. pag. 149.

Se regenerează uşor pe cale naturală, fiind invadant atât pe suprafeţele exploatate ras, cât şi în terenurile cu soluri sărace, uscate, ravinate chiar, unde celelalte specii nu numai că nu-i pot ţine piept, dar nici nu se pot instala.

Datorită calităţilor sale de excelent colonizator, adăogate la însuşirile alese ale pinului din Vrancea, el poate fi întrebuinţat cu mult folos pentru punerea în valoare a numeroaselor terenuri degradate din regiune, putând pune repede la dispoziţia locuitorilor, a căror ocupaţiune principală este lemnăritul, produse de calitate bună, care pot fi valorificate fără dificultăţi.

Neue Beiträge zur Kenntnis des Verbreitungsgebietes der Kiefer in der Vrancea

Nouvelles contributions sur la connaissance des stations naturelles de pin sylvestre dans la Vrancea.

L'auteur vient de compléter nos connaissances sur la distribution naturelle du pin sylvestre dans la Vrancea — une dépression sous-carpathique.

Cette région, où le pin est placé sur les flancs ensoleillés de la bordure occidentale de la dépression, lui offre un climat assez chaud et relativement sec, en le mettant en même temps à l'abri des vents furieux et des neiges adhérantes aux branches qui peuvent provoquer des cassures.

Il se trouve à une altitude de 600—1400 m.

Autrefois, son aire de végétation a été beaucoup plus vaste, mais avec le temps il a été substitué par le hêtre, le sapin et l'épicéa; le phénomène de la substitution s'observe même aujourd'hui. En plus, une attaque de Ips laricis contribue à la diminution du pin dans certains pointes de cette région.

Dans la Vrancea le pin présente des fûts hauts, droits, pleins, à cimes réduites.

Il se regénère bien par voie naturelle et occupe facilement les surfaces exploitées à blanc-etoc, aussi que le terrains pauvres, secs, ravinés, là où il ne recontre pas la concurrence des autres espèces.

REFERATE—COMENTARII

REFLECȚII ASUPRA NOULUI COD SILVIC AL UNGARIEI

de I. ZEICU
Ing. Insp. g-l silvic

Colegii silvicultori maghiari au pregătit anul trecut un nou cod silvic pe care Ministerul Agriculturii l'a prezentat corpurilor legiuitoare spre votare.

Pentru noi faptul nu este lipsit de interes, nu numai din motivul că până după războiu (1923) vechiul cod silvic pe care au ținut să-l abroge se aplica și pentru pădurile din Ardeal, dar și din alte puncte de vedere pe care vom încerca a le analiza.

Pădurile în sine reprezintă o bogăție națională care având mari capitaluri aglomerate, au tentat pe proprietari în toate timpurile de a stoarce din ele mai mult de cât reprezintă posibilitatea și tentațiunile au fost întotdeauna mai mari când bătea câte o criză economică la ușa gospodăriilor, sau răbufneau nemulțumirile sociale ale mulțimei din jurul pădurilor, față cu rigurozitatea aplicării legiuirilor silvice.

N'am putea afirma că neapărat motive de felul celor de mai sus au impus noul cod silvic. Cu toate împrejurările neprielnice, totuși, ce a putut determina pe colegii vecini a cere votarea unui nou cod silvic?

Explicația este simplă: Congresul internațional de silvicultură.

Se știe că tocmai în acest an s'a ținut la Budapesta congresul internațional de silvicultură și reprezentanții Ungariei nu puteau primi pe reprezentanții străduințelor silviculturale din atâtea state, cu un cod silvic învechit, votat la 1879 și cârpit la 1898, 1913 și 1923.

Un cod silvic trebue să reprezinte, pe lângă prescripțiunile de ordin general isvorîte din progresul la care a ajuns știința silvică, în special cerințele specifice ale economiei naționale determinate de nevoia pieții în material lemnos și de felul cum sunt distribuite pădurile între diferitele categorii de proprietari.

In Ungaria latifundiile sunt încă în plină floare, încât interesele lor nu puteau să nu găsească expresie în acest cod silvic, astfel după cum este natural ca să cuprindă dispozițiuni de ademenire pentru crearea de noui păduri, dat fiind faptul că Ungaria este săracă în păduri.

De alt fel, se înțelege de la sine că este mai ușor unei țări cu puține păduri să voteze un cod silvic, cu cât mai strașnice dispozițiuni, de cât unui stat bogat în păduri, căci, primul nu atinge prin noua legiuire atâtea interese și secundul, are mai multe șanse de a trece un proiect prin corpurile legiuitoare fără teamă de-a fi mutilat în numele democrației suverane.

Dar să trecem la analizarea codului silvic: El cuprinde 10 titluri și anume: 1. Conservarea pădurilor; 2. Divizarea pădurilor; 3. Transportul produselor silvice; 4. Crearea pădurilor de interes general; 5. Composesoratele de păduri; 6. Protecția naturii; 7. Autoritățile de poliție silvică; 8. Dispozițiuni de penalitate; 9. Fondul regnicolar al patrimoniului silvic și 10. Dispozițiuni transitorii.

Acest cod silvic își începe capitolul I. „Despre determinarea pădurilor și evidențierea lor", cu fraza tranșantă: „Se supun efectului acestei legi"... și enumeră suprafețele de teren evidențiate în cadastru ca păduri, fără a uita de *pășuni*, sau de ori ce alte terenuri pe cari se găsesc arborete cu caracter de pădure.

La art. 2 care tratează pădurile cari sunt scoase de sub autoritatea codului silvic, se vede cât colo interesele latifundiarilor, întru cât nu se înșiră numai intravilanele pe cari se găsesc arborete, terenurile publice, locurile de închinăciune, pepinierele pentru producerea pomilor de Crăciun, a bastoanelor, sau a nuelelor de împletit, ci si arboretele create, sau cari se vor crea pentru refugiul vânatului, cum și nouile păduri ce le-ar creea proprietarii fără a pretinde reducerea impozitului acordată de noul cod.

Art. 5. care se ocupă de pădurile de protecție are 2 dispozițiuni bune și anume: 1) nu mai impune anume ce fel de regim și tratament să se aplice pădurilor de protecție, ci amintește doar atâta, că ele trebuesc astfel gospodărite ca să corespundă în permanenţă şi menirei de apărare; iar a 2 dispoziţie este de a obliga pe proprietarii vecini cari profită de pe urma pădurii de protecţie ca să despăgubească pe proprietarul pădurii pentru perderea economică ce-o încearcă din pricină că trebue să-şi trateze pădurea în vederea protecţiei de care profită alţii.

Acest capitol mai cuprinde. pe lângă dispoziţiuni amănunţite asupra registrului inventar al pădurilor în special şi obligaţia foarte salutară, ca fiecare proprietar să-şi fixeze în termen de 2 ani de la promulgarea legii limitele pădurii, atât faţă cu terenurile de altă cultură, ce le are, cât şi faţă cu vecinii.

Capitolul II se ocupă de regulile generale ale gospodăriei silvice şi impune ca fiecare pădure (fără a se face deosebire de proprietari) să fie astfel gospodărită încât să corespundă menirei de a produce material lemnos, menţinându-se consistenţa potrivită şi *pe cât posibil raportul susţinut.* Pentru păşunile împădurite ale composesoratelor se admite amenajarea în vederea exercitării păşunatului.

In privinţa păşunatului în păduri, codul silvic maghiar rămâne departe de codul nostru din 1910, întrucât numai pentru capră prevede oprelişte generală, admiţându-se ca cu celelalte vite să se poată păşuna pădurile de crâng cu vârstă mai mare de 15 ani şi cele de codru cu vârstă de peste 20 ani.

În rest, acest capitol cuprinde dispoziţiuni potrivite, inclusiv dispoziţiunea de a se trata în amenajament ca terenuri afectate pădurii, toate terenurile de altă cultură pe cari le-ar avea proprietarul în perimetrul pădurii. Ca dispoziţie cu caracter uşuratec care va putea da naştere la abuzuri trebue să amintim pe aceea a articolului 16 care admite defrişeri din păduri pentru instalaţiuni technice şi de transport, pentru terenuri de hrană pe seama proprietarului şi a personalului silvic, prin simpla prevedere în cadrul amenajamentului.

Cap. III se ocupă de protecţia care trebue dată pădurilor, obligând pe orice proprietar a-şi apăra pădurea contra stricăciunilor de ori ce fel cauzate de: oameni, animale, paraziţi, intemperii etc., dând dreptul autorităţii care exercită poliţia silvică, ca în cazurile când o pădure este stânjenită în regenerare, sau desvoltare din cauza vânatului, să se poată impune chiar reducerea lui.

Obligaţiunile în caz de atac al insectelor vătămătoare şi al incendiilor sunt cele cunoscute și în alte legiuiri silvice. Nici pentru stingerea delictelor nu s'au prevăzut de cât tot numai dispoziția facultativă din vechiul cod, ca pentru regiunea în care s'ar înmulți delictele, forul I de poliție silvică (comisiunea administrativă județeană) să poată introduce obligația ca transportul și vânzarea materialelor lemnoase să se poată face numai cu certificat de proveniența materialului.

Cap. IV, care cuprinde prevederile de amenajarea pădurilor, oferă surprize, întru cât după ce enunță cu frază categorică obligația de a se întocmi pentru ori ce fel de pădure în termenul fixat de autoritatea polițială, amenajament, în alineatul 2, fără a se mai ocupa de principiile pe cari ar trebui să se sprijine bazele de amenajare, enunță pur și simplu, că regulile întocmirii amenajamentului se vor fixa de Ministerul Agriculturii prin ordin circular. Pentru păduri mai mici de 300 jug. cad., dacă nu sunt proprietatea statului sau a unei persoane de interes public, amenajamentul este înlocuit cu un simplu proces verbal, care stabilește regimul, modalitatea de tratament, revoluția și modul de regenerare, iar la pădurile mai mici de 10 jug. cad. din cuprinsul aceleiași comuni se admite chiar și simpla enumerare a pădurilor în cadrul unui tablou. Amenajamentele la pădurile mai mici de 300 jud. cad. le fac inginerii silvici ai statului, gratuit, proprietarul având obligația de a da numai cheltueli de transport, material și personalul auxiliar.

La aprobarea amenajamentului, legea impune anume ca să se țină seamă de dorințele proprietarului (art. 38). Iar depunerea garanției de regenerare, codul o impune numai pentru cazul când proprietarul ar cere autorizație de exploatare extraordinară, care schimbă prevederile amenajamentului.

După cum vedem, noul cod nu aduce reale îmbunătățiri în ce privește amenajarea pădurilor, față cu cel vechiu. Singura măsură bună este doar obligația restrânsă de a prezenta amenajamentul numai în 2 exemplare.

Capitolul V, care tratează despre personalul silvic, este inspirat de marele număr de oameni calificați pe cari îi are Ungaria în raport cu suprafața pădurilor. Deaceea impune până când și proprietarilor particulari cari au păduri cu întindere mai mare de 3.000 j. c. ca neapărat să-și țină pentru gospodăria pădurilor un inginer silvic calificat, sub sancțiunea de a i se lua altfel pădurile în administrația satului. Aceia dintre proprietarii particulari, ale căror păduri au o suprafață mai mică decât 3.000 j. c. sunt obligați a se grupa pentru a angaja în comun un inginer silvic, sau a-și ține un inginer silvic ca expert permanent asupra chestiunilor silvico-technice. Proprietarii cu păduri a căror suprafață atinge cifra de 300 j. c. sunt obligați a-și ține cel puțin un brigadier silvic absolvent al uneia din cele 2 școli de brigadieri pe cari le au în țară. Despre personalul mediu, cum sunt conductorii noștri silvici, nu se face nici o mențiune în lege. De altfel într'o țară unde inginerii silvici au ajuns să fie șomeri nu-și prea găsește rost școala de conductori.

Felul cum concepe codul silvic a se organiza personalul silvic, care natural este considerat ca organ al forței publice, tinde spre militarizare, întrucât în art. 56 se spune că inginerii silvici, brigadierii și pădurarii, pentru a putea corespunde obligațiunilor de serviciu ce le sunt impuse pentru constatarea contravențiilor, a delictelor silvice, de vânătoare, de pescuit și de paza granițelor țării, sunt obligați, ca organe ale forței publice, să procedeze, în ceeace privește executarea legilor și a portului de armă, conform dispozițiunilor ce le va da Ministerul de Agricultură și cel de Interne. Regulamentul de serviciu eliberat de Minister este obligatoriu și pentru proprietarii particulari și personalul angajat de aceștia.

Personalul silvic, în baza jurământului de credință ce-l depune la intrarea în serviciu, are drept la armă de serviciu cu glonț, și, în caz că se învoiește deținătorul dreptului de vânătoare, și la armă cu alice. Ambele arme sunt scutite de orice taxe de port-armă.

Art. 59 interzice oricui ca să se folosească de titlurile: consilier silvic, inspector, director silvic, sau silvicultor, dacă nu are diplomă de inginer silvic.

Cap. VI se ocupă de pădurile administrate de stat: comunale, composesorale, bisericești, școlare, etc. inclusiv cele particulare după specificarea din Cap. V Art. 63. Conține însă dispozițiuni cât se poate de nefavorabile domeniului silvic, întrucât admite a se sista administrația de stat pentru cazul când pădurea ar ajunge în mâna unui proprietar care în senzul legii n'ar fi obligat a-și da pădurea în administrația statului. Ori, proprietarii particulari cu păduri mai mari de 3000 j. c. pentru a scăpa de administrația statului, sau de cheltuelile ținerii unui inginer silvic, cum și cei cu păduri mai mari de 300 jug. cad. pentru a scăpa de administrația statului, sau de obligația cheltuelilor cu plata brigadierului silvic, vor parcela și vinde pădurile ajungându-se astfel la fărâmițirea domeniului forestier.

S'ar zice, că acest neajuns este salvat prin dispozițiunile titlului II care tratează despre „Impărțirea pădurilor". Acesta spune însă în art. 77, că pădurea ce formează un trup (deci nu și pădurile compuse din mai multe trupuri) se poate vinde în parcele numai cu aprobarea și după planul avizat de Ministerul de Agricultură. Toată procedura amănunțită a parcelării este fixată de lege în favorul proprietarului, deci a parcelării, căci, deși prin art. 79 se menționează că noile parcele să aibă pe cât posibil limite naturale: căi, muchi de deal, ridicături de teren, văi sau linii somiere, încât produsele silvice să nu trebuiască să treacă pe teritor străin și să se poată face o gospodărie silvică rațională, în continuare obligă prin art. 80 și 81 pe direcția silvică ca să cerceteze cererea proprietarului pe teren în termen de 30 zile, înaintând-o comisiunei administrative, iar pe aceasta a o transpune în cel mult 15 zile la Minister care neapărat să dea decizia în alte 15 zile. Nu se spune în cod, nici unde, cine este autoritatea, sau expertul în materie care să avizeze asupra proiectului de parcelare, și că în adevăr el corespunde restricțiunilor fixate de art. 79. Dată fiind această neclaritate a redactării, proprietarii, evident, vor recurge, în caz de refuz din partea Ministerului, la justiție,în fața căreia vor cere a se stabili prin expertiză judecătorească vederile lor pentru folosibilitatea parcelelor în cadrul de separațiune.

De altfel, după redactare, acest capitol nu este conceput pentru împedicarea categorică a parcelărilor și admiterea lor numai ca excepții, că art. 81 spune că Ministerul poate condiționa sau modifica parcelarea, ori chiar opri, dar în nici un caz, nu o poate împiedeca dacă nouile parcele au o întindere de cel puțin 100 j. c., sau dacă ele se atașează unei alte păduri cu care să complecteze această suprafață minimă de 100 j. c.

Nu intră în restricțiunile acestei legi împărțirile provenite din moștenire, sau donație.

Cu astfel de restricțiuni concepute cu gândul la proprietar, dar nici decum la pădure, nu se poate spune, că s'a adus un real serviciu domeniului silvic amenințat azi de 2 mari pericole: exploatarea materialului lemnos în termen scurt și divizarea terenului, după exploatare, prin parcelare.

Titlul III care tratează despre transportul produselor silvice este cât se poate de complect.

Capitolul I, transportul pe uscat, conține toate amănuntele de procedură pentru cazul când proprietarul materialului lemnos ar fi nevoit să ceară trecerea materialelor lemnoase pe proprietăți streine, fixând termenul maxim de admiterea folosinței. la 3 ani. după cari autoritatea trebue să dea o nouă autorizație și să fixeze din nou prețul despăgubirilor. Proprietarul produselor este obligat a aplica la materialele lemnoase semn distinctiv și a prevedea fiecare transport cu certificat de justificarea provenienței.

Capitolul II al transportului pe apă conține dispozițiuni foarte amănunțite asupra plutirilor, asupra instalațiunilor existente și despăgubirilor ce urmează a se da în caz că se folosesc mai mulți exploatatori de aceleași ape și instalațiuni. Legea deși pare a da toată puterea de dispozițiune corpului silvic pentru lucrările de plutire, totuși această putere nu o execută forurile silvice direct, ci prin comisiunea administrativă economică a județului în care inginerii silvici sunt trecuți ca referenți indispensabili.

Titlul al IV-lea care tratează despre crearea pădurilor de interes general cuprinde dispozițiuni asemănătoare cu legea noastră asupra ameliorării terenurilor degradate. Totuși se vede din felul redactării că premerg interesele marei proprietăți. Astfel, după ce se ocupă în capitolul I cu determinarea terenurilor degradate pe cari urmează a se creea păduri, în art. 133 spune, că acelea dintre terenurile degradate destinate împăduririlor cari s'ar putea reface și numai prin cultură agricolă (înierbare, cultivare de plante furajere, plantare de pomi fructiferi sau viță de vie) la cererea proprietarului, se vor putea lăsa ca să se refacă prin cultură agricolă în termenul fixat de comisiunea administrativă județeană, după propunerile consilierului agricol.

Cheltuelile de împădurire, de pază și eventuală împrejmuire privesc în general pe proprietar, statul înțelegând să dea numai cheltuelile necesare la facerea lucrărilor de (artă) corecțiune și puieții scoși și transportați la proxima gară ; pe aceștia însă numai în primii 15 ani dela promulgarea legii. Dacă însă proprietarul este lipsit de mijloace, Ministerul de Agricultură va avansa și cheltuelile de împădurire, pe cari proprietarul le va plăti în rate, putându-i-se acorda şi reduceri (chiar totale).

Comuna deasemenea este obligată a contribui la cheltuelile de ameliorare în special cu materialele cari nu s'ar găsi, eventual pe terenurile proprietarului interesat. Asupra terenurilor destinate ameliorării prin împădurire, codul prin dispozițiunile *art. 142 admite şi expropierea, dar nu numai în folosul statului, ci admite ca această expropriere statul s'o poată ceda altui proprietar care prezintă garanție că va putea executa lucrările.*

Prețul de expropriere pentru cazul că ar fi vorba de teren scutit de impozit agricol nu poate fi fixat la cifră mai mare decât venitul cel mai mic impozabil fixat în acea regiune la păduri, ca venit cadastral. Iată, deci, interesul latifundiarilor, căci art. 145 impune ca proectul de ameliorare să grupeze toate terenurile cari ar fi să se amelioreze după aceleaşi principii şi cari constituesc o unitate de acțiune. In rest codul par'că s'a inspirat din legea noastră asupra ameliorării terenurilor degradate, impunând aceleaşi proceduri pentru determinarea perimetrelor şi întocmirea proectelor de ameliorare, implicit rolul de secretar al inginerului silvic în comisiune.

Titlul V se ocupă de composesoratele de pădure. El conține atât de variate şi amănunțite dispozițiuni, încât pare a nu mai avea nevoe de regulament pentru interpretare. (In capitolele: I. formarea composesoratelor, II. relațiunile şi drepturile lor juridice, III. organizarea juridică şi IV, controlul activității).

In fond, nu s'a schimbat însă nimic față cu vechile legiuiri, întrucât a rămas tot comisiunea economică județeană autoritatea care are dreptul de a dispune în forul I, iar Ministerul în forul II-lea asupra agendelor ce le execută conducerea composesoratului ca expresie a adunării generale. Organele silvice fac şi aci pe referenții şi delegații autorităților mai sus amintite. Organele judiciare nu au nici un drept de amestec, nici în materie de constituire şi nici în materie de administrație, toate drepturile dispozitive şi patronale fiind exercitate singur numai de organele administrative. Art. 175 admite a se greva chiar şi prin ipotecă pădurile composesorale — bine înțeles cu autorizația Ministerului —, iar ca urmare, art. 181 a fost nevoit a admite şi execuțiile contra avutului comun. Şi alunecând astfel pe panta amănuntelor admise, vedem că art. 188

concepe ieşirea din indiviziune, sau trecerea tuturor drepturilor de proprietate într'o singură mână, fapt care trebue să fie concepţie curentă într'o ţară cu latifundii la tot pasul.

Titlul VI „Protecţia naturii" conţine aproape aceleaşi dispoziţiuni pe cari le găsim şi în legea noastră asupra protecţiei monumentelor naturii din anul 1933, întrucât enumeră, că Codul Silvic ia sub ocrotirea sa: animalele, plantele, formaţiile de teren, lacurile, peisagiile interesante, sau de artă, ori de interes istoric etc. pe cari le va declara ca rezervaţiuni în cadrul de perimetre speciale. Ca urmare art. 231 spune textual: „Este interzis a face murdărie în pădure, în teren agricol, sau în teren de utilitate publică" ! Art. următor conţine dispoziţiuni foarte salutare, întrucât interzice ca în izvoarele, pâraele şi lacurile din păduri sau terenurile agricole să se arunce ori ce fel de rămăşiţe şi murdării, sau să se aşeze mâncări şi băuturi, în izvoare ! Art. 245 admite şi exproprierea terenurilor de interes pentru ocrotirea naturii, pe seama statului, sau a comunei, dar spiritul de magnat atotocrotitor nu lipseşte nici aci, încât exproprierea se poate face şi în favorul unui proprietar particular care prezintă garanţii de ocrotire. In rest vedem preconizat un consiliu central pentru protecţia naturii, putându-se forma şi comisiuni regionale, întocmai ca şi în legea noastră .

Titlul al VII-lea se ocupă de autorităţile poliţiei silvice şi de organizarea conducerii.

Instanţa I-a pentru contravenţiuni poliţieneşti este — după cum a transpirat şi din spiritul legii de până aci — comisiunea administrativă judeţeană, care prin subcomisiunea economică are drept a da hotărâri ca forul I de judecată administrativă. Forul al II-lea este însuşi Ministerul Agriculturii. Contra hotărârii Ministerului se poate face recurs la Curtea administrativă. Acest for judecă în complet cu 3 judecători şi 2 ingineri silvici experţi, pe cari îi alege preşedintele dintre 4 ingineri silvici designaţi de societatea „Uniunea silvică" (Progresul Silvic) pe termen de 3 ani. Aceşti ingineri silvici cari intră cu vot deliberativ în completul de judecată trebue să aibă cel puţin 20 de ani de serviciu, făcut, cel puţin în parte, în exterior, dar nu poate fi designat un inginer silvic care se găseşte în serviciul activ al statului.

Ca autorităţi silvice administrative, codul aminteşte: Direcţia silvică, Inspectorii de control şi oficiile silvice subordonate. Inspectorul de control, în sensul codului, are atribuțiuni de control pe județ, putând opri, sau lua ori ce dispozițiune în vederea intrării în legalitate. El este referentul subcomisiunei economice administrative, atât în chestiunile silvice și de protecția naturii, cât și în chestiunile vânătorești, iar prefectura județului este obligată a-i pune la dispoziție birou și material de cancelarie. Nu poate fi numit inspector inginerul care n'are cel puțin 8 ani de serviciu. Contabilitatea serviciilor silvice este coordonată, dar nu subordonată direcției, depinzând direct de Minister, iar în serviciul contabilității silvice sunt preferați inginerii silvici.

Art. 263 prevede a se înființa un consiliu al economiei silvice, în care societatea „Uniunea silvică" designează: 8 membri dintre proprietarii de păduri, 8 ingineri silvici din cadrele serviciului statului cu vechime de cel puțin 20 de ani, 8 ingineri silvici din cadrele particulare și în fine câte un delegat al Camerei Agricole și 4 dintre judecătorii administrativi. Acest consiliu se întrunește din timp în timp, în complet de câte 8 membri chemați proporțional din fiecare cadru și cu președintele, sau unul din cei 2 vice-președinți dau ministrului avize, în termen de 30 zile dela solicitare, pentru toate chestiunile silvice mai importante ca: aprobarea amenajamentelor și rezolvirea tuturor chestiunilor asupra cărora urmează să decidă Ministerul în apel, etc.

Acest for oscilează între Consiliul Technic și Consiliul superior silvic. De fapt el nu poate fi considerat nici ca un Consiliu technic, pentrucă are și 8 proprietari de pădure printre membri, cari neavând calificația cerută, nu pot judeca lucrările în merit, astfel după cum nu se pot pronunța desinteresați nici inginerii silvici din cadrele particulare. De altă parte, nu poate fi privit acest organ nici ca un consiliu superior silvic conceput în felul celui prevăzut în legea noastră din 1930 asupra administrării pădurilor, căci nu este chemat a se pronunța numai în chestiuni de orientare și armonizarea problemelor ce interesează pădurile în general, ci i se impune special a se pronunța asupra cazurilor concrete și mai ales asupra apelurilor provocate în totdeauna de interesele proprietarului particular.

Titlul al VIII-lea cuprinde dispozițiunile penale, cari sunt tratate în 2 capitole distincte: I. Contravențiuni silvice și II delicte silvice.

Capitolul contravenţiunilor arată clar faptele cari determină clasificarea contravenţiei, printre cari aminteşte: abaterea de la prevederile amenajamentului, neglijarea creerii de păduri în termenul fixat de autoritate, nerespectarea ordinei la transportul materialelor lemnoase pe teritor strein, fie pe uscat, sau pe apă, refuzul conducerii composesoratelor de păduri de a executa dispoziţiunile legale sau ale autorităţilor de control, defrişarea pădurilor etc. Pedepsele sunt fixate la sume destul de mari şi pentru cazurile când s'ar exploata masive valoroase amenda se dă în raport cu valoarea materialului exploatat, care nu poate fi mai mare de cât valoarea totală, dar nici mai mică de cât 1/4 al acesteia. Amenda provenită din contravenţiuni nu se poate transforma în închisoare; 4/5 din valoare se va vărsa pentru fondul regnicolar al pădurilor şi 1/5-a pe seama comunei, pe al cărei teritor s'a comis contravenţia. Constatarea oficială a contravenţiei o face primpretorul la sesizarea primită din partea inspectorului silvic, chemând pe cei interesaţi la dresarea actelor. Hotărârea cu fixarea amenzii o dă subcomisiunea economică a judeţului.

Capitolul II al delictelor este cât se poate de complect şi stabileşte în 20 de puncte toate faptele cari califică delictul, fără a uita de împrejurările agravante şi de circumstanţele atenuante. Amenzile se aplică în raport cu valoarea tarifară a materialelor distruse. Tariful se fixează de subcomisiunea economică judeţeană, iar pentru păşunat art. 302 prevede despăgubiri minimale chiar şi pentru cazul că nu s'ar fi putut evalua paguba făcută. Personalul de pază care a descoperit vitele la păşunat beneficiază şi de taxă pentru mânatul vitelor la obor, pe care în caz de insolvabilitate o suportă „fondul regnicolar al pădurilor". Delictele se judecă de primul pretor, la sate şi de şeful poliţiei, la oraşe.

Titlul IX se ocupă de fondul regnicolar silvic, care se administrează de Ministerul Agriculturii în înţelegere cu cel de Finanţe. El se alimentează: din sumele ce incurg (4/5), din contravenţii şi delicte; din venitul ce rezultă după vânzarea lucrărilor de specialitate editate cu cheltuiala fondului; din vânzarea pădurilor sau cotelor de păduri ce are statul în indiviziune; din venitul capitalurilor plasate cu dobânzi; din venitul imobilelor ce le are fondul şi în fine din cota ce o alocă bugetul statului anual pentru alimentarea acestui fond. Destinaţia acestui fond este, ca din veniturile lui să se promoveze interesele pădurilor: prin editarea lucrărilor de specialitate; prin desvoltarea institutului de cercetări; prin avansarea cheltuelilor necesare la executarea dispozițiunilor oficiale; prin cumpărări de păduri, sau părți de păduri etc. Ministerul nu poate dispune decât de veniturile anuale ale acestui fond, fără a putea ataca capitalul.

Ultimul titlu cuprinde o mulțime de dispoziții cărora deși li se zice tranzitorii, ele reprezintă chestiuni de interes capital. Astfel se precizează, că beneficiază de reducera impozitului agricol toate pădurile sau părțile de păduri cari au fost atinse de calamități cari au influențat creșterea anuală, cum sunt: gerurile, inundațiile, seceta, atacurile de insecte, rupturile de vânt, zăpadă, etc. Acela care creiază o pădure pe teren de cultură beneficiază de scutire totală a impozitelor pe termen de 30 ani, dacă acceptă a fi trecut terenul în registrul inventar al pădurilor țării și deci supus regimului silvic. In schimb proprietarul care renunță la scutirea de impozit dispune liber asupra pădurii, fără a i se impune restricțiunile codului silvic.

Art. 328 conține o dispozițiune — deși favorabilă latifundiarilor — totuși foarte salutară, întrucât admite proprietarului de păduri a expropria orice inclave străine ar avea în pădure, cu întindere mai mică de 10 jug. cad.

Prin dispozițiunile art. 332 se desființează fondul de pază care se administra de județe, iar personalul de pază și control, plătit din acest fond, trece asupra statului.

Art. 335 impune proprietarilor a admite turiștilor să deschidă poteci pentru cercetarea locurilor interesante, cu excepția parcurilor de vânătoare îngrădite.

Iată deci, că nici dispozițiunile tranzitorii ale Codului silvic n'au putut să nu se inspire de interesul marilor proprietari al căror aristocratism s'a putut valida din plin în cadrele noului cod silvic.

Über das neue ungarische Forstkodex.

Réflexions sur le nouveau code forestier de la Hongrie.

L'auteur fait une analyse du nouveau code forestier hongrois. Comparé à celui de 1879, le code actuel présente à certains points de vue des dispositions de progrès, mais à d'autres égards il ne change pas beaucoup. En général, il est dominé du même ésprit féodal qu'on trouve dans la loi de 1879.

GERURI TARZII PE BARAGAN

de Ing. CONST. D. CALINESCU

Iarna 1935—36 fiind foarte săracă în precipitaţiuni atmosferice, luna Martie 1936 a fost lipsită de „mustul zăpezii" atât de favorabil lucrărilor de împădurire. In jumătatea nordică a judeţului Ialomiţa, primăvara anului acesta a primit o cantitate foarte redusă de precipitaţiuni. Abia la 12 Aprilie a plouat bine, iar dela această dată nu a mai plouat până la 11 Iunie c., — afară de mici stropeli fără nici-o importanţă. Zilele calde au alternat cu zilele reci; temperatura a fost în general scăzută, iar în luna Martie au fost multe zile mai călduroase decât în Mai, ceiace a determinat pornirea vegetaţiei mai de timpuriu.

Primăvara acestui an se poate caracteriza ca foarte secetoasă şi rece pentru culturile silvice.

Gerurile târzii au fost frecvente — unele însoţite de brumă cum s'a întâmplat în noaptea de 9 spre 10 Mai, sau la 18 spre 19 Mai. — ceiace a compromis fructificaţia stejarului, ulmului, salcâmului.

Un ger excepţional însă prin intensitatea şi tardivitatea lui, însoţit de o brumă groasă, a fost cel din noaptea de 18 spre 19 Mai 1936; un asemenea ger, la o dată aşa de înaintată, nu s'a mai produs în ţinut, de zeci de ani.

Fenomenul a produs surprize şi îngrijorarea populaţiei, mai cu seamă că aproape toate viile au fost distruse de acest ger; deasemenea au avut de suferit fasolea, mazărea, iar în măsură mai mică porumbul, orzul şi secara.

In pepinierele forestiere ravagiile au fost mari; în plantaţiuni şi lăstaruri au fost mai reduse.

In ziua de 19 Mai c. pepinierele aveau un aspect sinistru. Verdele frumos şi sănătos fusese înlocuit cu multiplele culori ale frunzelor uscate. Frunzele plopului canadian și piramidal aveau o culoare neagră închisă; castanul porcesc era singurul ruginiu în pepinieră; salcâmul și sofora arătau un verde-deschis; bignonia era brună, nucul comun castaniu; teiul era de-un galben-pal spre deosebire de stejarul pedunculat care se înfățișa cu galben-maron; dudul și frasinul comun erau cenușii; în fine, celelalte specii aveau culori de nuanțe diferite.

In pepinierele din pădurea statului Slobozia situate pe teritoriul comunei Slobozia — în lunca râului Ialomița — s'a putut observa că pueții mici până la 5—10 cm. înălțime, au suferit mai puțin din cauza brumei — datorită radiației — decât pueții mai înalți cari ajungeau cu lujerul în stratul de aer imediat superior.

Pueților mai înalți de 5 cm. le-au degerat frunzișul și porțiunea terminală a tijei, după cum se arată în tabloul de mai jos:

Nr. curent	SPECIA	Procentul pueților atacați de brumă		Cantitatea medie de frunze degerate pe fiecare individ	Etatea pueților din repicajuri
		În semănături executate în primăvara 1936	În repicajuri	Procente	Ani
1	Arțar american	10	—	1	—
2	Bignonia	—	100	100	3
3	Castan porcesc	95	95	100	2
4	Dud	**)	90	100	2
5	Frasin comun	15	80	40	1
6	Nuc comun	—	100	100	3
7	Oțetar	15	—	4	—
8	Păr pădureț	0	0	0	1
9	Plop canadian butași	—	75	30	1
10	Plop piramidal „	—	70	35	1
11	Răchita „	—	20	90	1
12	Sofora	—	20	5	1
13	Stejar pedunculat	50	35	20	1
14	Tei	—	70	25	2
15	Ulm	—	0	0	1

In pepinierele volante din pădurea statului Groasa, depe teritoriul comunei Horia — situată pe platou — s'a cultivat numai salcâm. A degerat peste 60% din întreaga suprafață semănată.

— Liniuța indică lipsa culturei respective.

**) Nerăsărit.

Din cele expuse până aci, se constată că în pepiniere, au rezistat foarte bine părul şi ulmul, cari nu au fost prejudiciate cu nimic; destul de bine arţarul american şi oţetarul. Nu au putut suporta gerul şi bruma deloc: nucul comun, castanul porcesc şi bignonia. Stejarul pedunculat, cea mai apreciată esenţă în Bărăgan, a avut de suferit în oarecare măsură.

Dar, efectul gerului dela 19 Mai c. s'a simţit şi la plantaţiunile tinere şi în lăstaruri.

Astfel, în pădurea statului Groasa, bruma a atacat frunzişul şi lujerul plantaţiilor de salcâm în etate de 1—2 ani, în proporţie de circa 65%; semănăturile cu stejar pedunculat de 2—4 ani au fost vătămate în parte. La această pădure gerul a fost cel mai aspru faţă cu celelalte păduri din ocolul silvic Slobozia.

In celelalte păduri ale statului, din apropiere: Fundu-Crăsani, Rogozu şi Bentu — bruma a cauzat uscarea frunzişului pe o suprafaţă de circa 45% din suprafaţa totală a plantaţiunilor, cari sunt compuse din aceleaşi esenţe şi de aceleaşi vârste ca la pădurea Groasa.

La pădurea Slobozia, coronamentele arborilor în plantaţiunile de dud, nuc american, castan porcesc, frasin american şi bignonia — toate în vârstă de 4 ani — s'au uscat complect; sofora a avut de suferit foarte puţin, iar arţarul american a rezistat foarte bine, neavând nicio vătămare; plantaţiunile de salcâm de 2 ani au fost vătămate complect.

Glădiţa s'a comportat foarte diferit: în unele părţi nu a suferit deloc, în altele i s'a uscat tot coronamentul.

In parchetele dela Slobozia, lăstarul de frasin de 2 ani a degerat.

La pădurea statului Bucu, au fost atinse plantaţiunile cu frasin şi stejar executate în primăvara aceasta; frasinul în întregime, stejarul pe circa 30% din suprafaţă.

La pădurea Berleşti tot lăstarul de salcâm din parchet a degerat.

La pădurea Ciunga, plantaţiunile de salcâm în vârstă de un an, situate în depresiuni, au degerat în proporţie de circa 70%; cele în etate de 2—4 ani, circa 50%.

La fel ca la pădurea Ciunga, s'au comportat plantaţiunile dela pădurile Strachina şi Chirana.

După o lună dela producerea acestui flagel, toate plantele au înfrunzit din nou, afară de salcâmul semănat şi plopul canadian butăşit în această primăvară, — cari nu s'au refăcut complect, salcâmul rămânând cu circa 40% pierderi definitive, iar butaşii de plop canadian cu circa 20%.

Frühjahrsfröste in Bărăgan (südwestlichen rumänischen Tiefebene).

Les gelées tardives dans la plaine du Bărăgan.

Cette année, pendant la nuit du 18—19 Mai a eu lieu dans la plaine du Bărăgan une gelée tardive qui a provoqué beaucoup de dégâts dans les pépinières forestières, dans les jeunes plantations et même dans les jeunes taillis. Ont bien résisté les poiriers sauvages et les ormes champêtre, assez bien l'érable d'Amérique (Acer negundo) et Ailanthus, moins bien le chêne pédonculé, et Sophora. Le robinier a été beaucoup endommagé.

LUCRARILE DE PEPINIERE, IMPADURIRI, RECOLTARI DE SEMINȚE, ETC., EXECUTATE DE CAPS. IN ANUL 1935/936.

de Ing. GR. VASILESCU

In anul 1935/936 (1 Aprilie 1935— 31 Martie 1936) Caps-ul şi-a continuat programul său de refacere a pădurilor statului, exetând diferite lucrări de pepiniere, împăduriri, recoltări de seminţe, îngrijiri de arborete, etc.

In acest interval, s'au împădurit 18.983 ha cu diferite specii, pentru care s'au cheltuit 9.939.621 lei fonduri bugetare, plus 2.109.523 lei valoarea cedării spre folosinţă a spaţiilor dintre pueți pentru cultură intermediară agricolă.

Pe lângă suprafaţa de mai sus, societăţile exploatatoare au mai împădurit, cu fonduri proprii, conform clauzelor contractuale, 806 ha pentru care s'au cheltuit 792.740 lei.

Pe natură de lucrări, suprafaţa împădurită se repartizează în modul următor :

	Semănături		Plantaţiuni		Total	
Poeni, goluri şi terenuri degradate	712,80	23%	5.442,37	34%	6.155,17	33%
Tăeri rase	743,90	25%	5.356,24	33%	6.100,14	32%
Complectări în arborete create artificial . .	219.02	7%	3.778.76	24%	3.997.78	21%
Complectări în arborete regenerate incompl. natural.	132,65	4%	658.86	4%	791,51	4%
Sub masiv	1.084,23	35%	228,50	2%	1.312,73	7%
Arborete degradate. . . .	195,28	6%	430,72	3%	626,00	3%
	3.087,88		15.895,45		18.983,33 ha.	%

Semănăturile directe ocupă 16% din suprafaţa totală împădurită, lucru ce se explică prin faptul că anul 1935 nu a fost un an cu fructificaţie abundentă de ghindă.

După speciile utilizate, suprafeţele împădurite se repartizează astfel:

	Semănături		Plantaţiuni		Total	
Molid	563,68 ha	18%	6250,86 ha	40%	6814,54 ha	36%
Alte răşinoase . . .	139,88 ha	5%	187,58 ha	1%	327,46 ha	2%
Stejar	1610,52 ha	52%	2032,75 ha	13%	3643,27 ha	19%
Salcâm	353,27 ha	11%	4698,80 ha	29%	5052,07 ha	26%
Frasin	52,90 ha	2%	878,68 ha	6%	931,58 ha	5%
Ulm	—		185,57 ha	1%	185,57 ha	1%
Alte foioase . . .	367,63 ha	12%	1661,21 ha	10%	2028,84 ha	11%
	3087,88 ha		15895,45 ha		18983,33 ha	

Suprafaţa pepinierelor se ridică la 10.539.066 m² repartizându-se astfel:

Supr. cultivată . . .	7.309.393 m²
Teren de odihnă . . .	1.730.213 m²
Drumuri, poteci, etc. .	1.499.460 m²
	10.539.066 m²

In anul 1935/936 s'a semănat în pepiniere 95.998 kg. şi 2096 Hl. seminţe de diverse specii, pe o suprafaţă de 4.592.947 m² şi s'a repicat 22.810.000 pueţi pe o suprafaţă de 708.122 m².

Cheltuelile pentru lucrările de pepiniere, inclusiv crearea de noi pepiniere, s'au ridicat la 10.539.128 lei. Această sumă reprezintă 38% din totalul cheltuelilor pentru regenerarea şi ameliorarea domeniului forestier al statului.

In anul 1935/936 s'a recoltat 177.370 kgr. şi 7482 Hl. seminţe de diferite specii, după cum urmează:

Molid	12.607 kgr.
Alte răşinoase	1.654 kgr.
Acerinee . . .	10.976 kgr.
Frasin . . .	41.185 kgr.
Ulm	2.092 kgr.
Salcâm . . .	60.452 kgr.
Glădiţă . . .	12.316 kgr.
Diverse . . .	36.088 kgr.
Total . . .	177.370 kgr.

Stejar	4073 Hl.
Gorun	2428 Hl.
Cer şi gârniţă. .	962 Hl.
Diverse	19 Hl.
Total	7482 Hl.

pentru recoltarea cărora s'au cheltuit 3.042.666 lei.

Cantitatea de 177.370 kg. este o cifră record, fiind cea mai mare cantitate de seminţe recoltată până acum de Casa Pădurilor.

Pentru lucrări de îngrijirea şi ameliorarea arboretelor s'au cheltuit 2.118.424 lei. Cu această sumă s'a mobilizat solul pe 9903,84 ha, s'a recepat 480,92 ha şi s'au făcut degajări pe suprafaţa de 9605,50 ha.

In fine pentru lucrări diverse (desţeleniri, colibe, premii, poteci, uscătorii de seminţe, etc.) s'a cheltuit suma de 1.934.517 lei fonduri bugetare.

In total, pentru lucrările de regenerare şi ameliorare a domeniului forestier al statului s'a cheltuit în intervalul de timp dela 1 Aprilie 1935—31 Martie 1936 următoarele sume:

	Fonduri bugetare			Valoarea folosinţelor	
Semănături şi plantaţiuni .	9.939.621	lei	36%	2.109.523	lei
Pepiniere.	10.539.128	„	38%	56.987	„
Recoltări de seminţe . . .	3.042.666	„	11%	21.808	„
Ingrijiri de arborete . . .	2.118.424	„	8%	1.229.392	„
Diverse	1.934.517	„	7%	119.910	„
Total . . .	27.574.356	„	100%	3.537.620	„

Cu excepţia anului 1934/935, care a fost un an de fructificaţie bogată de ghindă, în anul 1935/936 s'a înpădurit cea mai mare suprafaţă atinsă până astăzi.

Cifrele de mai sus arată cu prisosinţă, activitatea depusă pentru refacerea domeniului forestier al statului. Lucrările de regenerare ocupă un prim loc în preocupările Caps-ului şi ele dovedesc, încă odată, rolul şi importanţa corpului silvic, în economia naţională.

Die während des Jahres 1935/36 von der Staatsforstverwaltung entfaltete Tätigkeit auf dem Gebiete der Kamparbeiten, Aufforstung, Samenernte und Bestandespflege.

Reboisements et améliorations forestières exécutés par l'Administration forestière de l'Etat en 1935/36.

Pendant l'année financière 1935/36, l'Administration forestière de l'Etat a travaillé avec assiduité dans le domaine de la réfaction de son patrimoine forestier. Les travaux exécutés ont nécessité une dépense de 31 millions lei.

MODIFICĂRI IN POLITICA FORESTIERĂ SOVIETICĂ

de N. C.

Ziarele ruseşti publică pe larg desbaterile consiliului comisarilor poporului U. R. S. S. din 23 August privitoare la modificarea politicii forestiere a Uniunii Republicilor Sovietice. Desvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naţionale a impus aşezarea producţiei forestiere pe baze noi, în concordanţă cu spiritul de raţionalizare şi mecanizare ce domină în cercurile conducătoare ale Rusiei de azi.

Metodele rudimentare de exploatare cu utilizarea pe scară largă a lucrului manual urmează a fi abandonate, fiind înlocuite prin sisteme noi de muncă mecanizată. Intregul proces de punere în valoare dela doborâre până la transportul la locul de desfacere va suferi modificări radicale. In anii din urmă s'a lucrat mult la înzestrarea centrelor de exploatare şi regenerare a pădurilor cu utilaj technic abundent. Cu toate acestea, traducerea în viaţă a problemelor mecanizării a întâmpinat piedici serioase în cercurile silvicultorilor conservatori, deprinşi cu vechile forme de lucru. A sosit momentul, însă, când conjunctura generală a economiei naţionale impune introducerea imediată a mecanizării în lucrările silvice.

S'a desbătut apoi problema masivelor forestiere destinate exploatării. In perioada reconstrucţiei febrile a industriei tăerile s'au concentrat în jurul centrelor industriale mari. Au fost puse în exploatare masive păduroase întinse, scoborându-se procentul forestier al regiunilor respective. Acest fenomen a avut repercusiuni dăunătoare asupra regimului apelor râurilor, producând scăderea nivelului şi înnămolirea albiilor. Prin legea promulgată în ziua de 2 Iulie a. c. guvernul sovietic a fixat zonele de protecţie a regimului apelor, înglobând în aceste zone masivele păduroase situate în basinele râurilor Volga, Don, Nipru, cursul superior al Dvinei de Vest, etc. In aceste zone tăerile au ca plafon creşterile medii anuale ale masivului calculate pentru fiecare unitate economică în parte. In lungul râurilor s'au fixat făşii păduroase de protecţie, a căror exploatare este interzisă cu desăvârşire. Prevederile legii din 2 Iulie au pus la ordinea zilei problema deplasării centrului de greutate al exploatărilor silvice în vastele regiuni păduroase din Nordul şi Nord-Estul Uniunii. Primele realizări pentru rezolvarea acestei probleme sunt trecute în programul exploatărilor şi regenerărilor din campania 1936—37.

Acest program prevede punerea în valoare a 290 milioane metri cubi de material lemnos (faţă de 236 mil. mc. în campania trecută). Din această cantitate Comisariatul Forestier urmează a furniza Statului 169,5 mil. mc. (faţă de 125,5 mil. mc. în anul trecut). Restul programului cade în sarcina comisariatelor Industriei grele şi Industriei uşoare care exploatează pădurile ce le sunt afectate.

Din programul său de aproape 170 mil. mc. Comisariatul Forestier va furniza 122,26 mil. mc. lemn de lucru (faţă de 88,8 mil. mc. în anul trecut). In ce priveşte distribuirea centrelor de exploatare în vederea realizării acestui program, se face un pas hotărîtor spre degrevarea regiunilor forestiere situate în zone de protecţie a regimului apelor şi spre extinderea exploatărilor în regiunile bogate în păduri din Nordul şi Nord-Estul Uniunii. Astfel, exploatările din zonele de protecţie au scăzut cu ca. 35 mil. mc., programul de exploatare pentru aceste regiuni fiind redus faţă de cel din anul trecut dela 110 la 75 mil. mc. In schimb, volumul materialului lemnos, ce urmează a se exploata în regiunile nordice, primeşte pentru acest an un spor de cca. 90 mil. mc.

Inaugurarea acestei politici noi în domeniul exploatării forestiere apare cu toată claritatea din tabloul de mai jos:

Regiunile forestiere în exploatare	Programul 1935/36		Programul 1936/37	
	în mil. m. c.	%	în mil. m. c.	%
Zonele de protecţie a regimului apelor	110	46,6	75	25,9
Alte regiuni păduroase	126	53,4	215	74,2
Total pe Uniune . .	236	100,0	290	100,0

In ce priveşte metodele de exploatare, planul prevede pentru campania viitoare o utilizare pe scară mai largă a muncii mecanizate. Astfel în sezonul 1936/37 vor fi puse în valoare pe cale mecanizată 52 mil. mc. de material lemnos. Din această cantitate 32 mil. mc. se vor transporta pe şosele amenajate pentru traficul tractoarelor.

Problema transportului din regiunile forestiere din Nordul şi Nord-Estul Uniunii spre centrele industriale şi comerciale devine şi mai acută din cauza distanţelor mari şi lipsei căilor suficiente de comunicaţie. Pentru rezolvarea acesteia, Comisariatul Forestier prevede în programul său construirea a numeroase căi ferate forestiere normale şi înguste cari urmează a fi executate chiar în cursul acestei campanii.

Modificarea politicei forestiere din U. R. S. S. a impus reorganizarea serviciilor administrative ce au în sarcina lor conducerea lucrărilor silvice. Trusturile şi direcţiile generale de exploatare au fost descentralizate, înfiinţându-se administraţiile locale; au luat fiinţă unele administraţii noi ca: Direcţia Generală de Cultură şi Economie Forestieră, Direcţia Generală de Protecţie a Pădurilor şi Impăduririi, etc.

In desbaterile Consiliului Comisarilor Poporului din 23 August s'a insistat asupra modalităţilor de înzestrare a serviciilor exterioare cu utilaj technic, lucrători calificaţi şi necalificaţi. Problema finanţării programului de lucru a fost pusă la punct după ample discuţii.

Vice-preşedintele Consiliului Comisarilor Poporului, V. Ciubar a subliniat în cuvântarea sa de închidere importanţa economiei silvice în angrenajul economiei generale a Uniunii. Constatând progresele însemnate, realizate în ultimul timp de Comisariatul Forestier în toate domeniile silvice, el face un aspru rechizitoriu unor cercuri silvice, prizoniere ale principiilor învechite, care se opun la realizarea programului de modernizare a lucrărilor forestiere. Ridicarea nivelului producţiei silvice trebue să aibă loc şi în ce priveşte modul de întrebuinţare a materialului lemnos. Organele silvice locale au de rezolvat problema reducerii exploatării arboretelor pentru material de foc. Trebuesc căutate soluţii noi pentru înlocuirea lemnului de foc cu alte forme de combustibil local. Prin aceste măsuri vor fi salvate de distrugere suprafeţe întinse, populate cu arborete tinere, sporindu-se astfel producţia materialului de lucru de mare valoare.

Umstellungen in der sowjet-russischen Forstpolitik.

Modification dans la politique forestière soviétique.

D'après les dernières résolutions prises par le conseil des commissaires du peuple, l'économie forestière de la Russie soviétique sera rationalisée et mécanisée.

En matière d'exploitation le programme d'avenir prévoit surtout l'exploitation des grands massifs éloignés de centres peuplés.

Le service administratif sera réorganisé, les trusts et les directions générales devant laisser la place aux administrations locales.

PROBLEMELE ZILEI

EXPLOATĂRILE IN REGIE

ESTE AZI REGIA FORESTIERA DE STAT UN SISTEM DE VALORIFICARE CONSACRAT ?

de Ing. N. N. Caragea

Acum câţiva ani, silvicultorii noştri au dezbătut cu înfrigurare în Adunările Generale ale Societăţii Progresul Silvic, chestiunea valorificării pădurilor Statului prin cele 5 sisteme, prevăzute în Legea Comercializării.

Majoritatea sufragiilor a mers spre „Regia Publică Comercială" şi năzuinţa pentru mai bine a unui Corp întreg s'a cristalizat în moţiunile, care cereau Guvernelor respective să instaureze regia la locul de mare cinste şi presantă nevoe. O conjunctură favorabilă în situaţia politică a Ţării a trecut aspiraţiile noastre pe planul realizărilor şi în 1930 am avut de fapt o regie publică, comercială, — deşi nu integrală, — sub acoperişul Casei Autonome a Pădurilor Statului (C. A. P. S.).

Nu intrăm în amănunte asupra organizării din 1930 a C. A. P. S.-ului, având ca preocupare cardinală regia, nici asupra greutăţilor începutului şi bunelor rezultate obţinute pe deasupra tuturor greutăţilor, în primii ani de aplicare şi extindere a regiei.

In 1934, tinerii dela Viaţa Forestieră, odată cu plecarea regimului, care dăduse viaţă şi prestigiu regiei, au sesizat — cu lăudabilă pătrundere a vremurilor —, momentul deschiderii unei anchete, printre silvicultori, spre a vedea, dacă — după o destul de scurtă experimentare, regia se mai bucura de încrederea celor, cari au dorit-o şi — prin străduinţele lor i-au dat fiinţă şi prestigiu.

Răspunsurile date, printre alţii, şi de câteva ilustraţiuni ale Corpului Silvic, sunt cu atât mai concludente, cu cât nu s'au lăsat influenţate de anumite răscoliri de patimi, ce s'au pronunţat în timpul şi după căderea regimului, care şi-a revendicat paternitatea regiei.

Cu unele deosebiri de nuanţe şi rezerve de principiu, majoritatea răspunderilor s'a pronunţat pentru necesitatea regiei.

Doctrinar şi teoretic, D-l Profesor M. Drăcea, care a avut prilejul să şi experimenteze regia, după propriile sale îndrumări, face — în răspunsul său o strălucită şi justă încadrare a regiei în angrenajul economiei generale şi a economiei forestiere:

...„In ce ne priveşte, suntem perfect convinşi că azi şi la noi „— în materie de economie forestieră, regia de Stat — bine făcută — „este o necesitate imperioasă"...

„Odată recunoscută principial necesitatea regiei de Stat, ră„mâne deschisă chestiunea măsurii în care se practică, mijloacele „de a o realiza, tempo de adaptare, permanenţa de program, etc. „cu observaţiunea, că adoptarea ei impune Corpului o foarte mare „încordare şi expune Administraţia unui foc violent şi încrucişat al „tuturor intereselor lezate, atac, cu atât mai greu de suportat, cu „cât împrejurările fac, ca doctrinele politice, care se schimbă foarte „des, să nu-i asigure regiei permanenţa de program şi continuitatea „de care are nevoe"...

„Regia este o formă de întreprindere, care — odată adop„tată — spre a se desăvârşi, are nevoie — între multe altele, de „promptitudine şi ca atare de o libertate în mişcare, ceia ce în ca„drele unei administraţii de stat, nu se poate realiza, decât printr'o „cât mai largă, dar cât mai puternic controlată autonomie. O dimi„nuare a autonomiei restrânge în mod firesc posibilitatea de dez„voltare a regiei şi îi condiţionează putinţa de dezvoltare, forma, „intesitatea şi rezultatele".

Şi mai departe: „In complexul obiectivelor economiei forestiere, „problema regiei de Stat, în cazuri normale — este o problemă de „mare importanţă, dar nu primordială; regia — în sine nu este un „obiectiv, un scop, ci un mijloc pentru înfăptuirea unei anumite poli„tici...; capitală este şi trebue să fie preocuparea de a încadra în poli„tica generală a ţării principii sănătoase de politică şi de economie „forestieră, cărora apoi să se adapteze regia forestieră de Stat...".

Dar... adaugă D-l Profesor Drăcea:

„Amintim numai, că — fără şi cu regie, cu şi fără echilibru „între cultură şi exploatare, ceia ce ne trebue în primul rând, înainte

„de «modificări de structură administrativă», sunt «modificări de „structură sufletească», modificări, cari să ne dea ceea ce este ab- „solut indispensabil şi primordial: un corp unitar şi tare trupeşte „şi sufleteşte..., care să asigure principiilor de politică şi economie „forestieră locul ce li se cuvine în cadrul politicii generale a timpului".

Am citat numai câteva fragmente din răspunsul D-lui Prof. Drăcea, răspuns, care — în cuprinsul lui — cristalizează teoretic şi doctrinar întreaga problemă a regiei forestiere de Stat.

A lipsit răspunsul colaboratorului său, răspunsul D-lui P. Ioan, adevăratul animator al ideii, vajnicul susţinător al regiei *à outrance*, răspuns, care — cu date şi exemple din practică, ar fi adăugat la aureola regiei forestiere.

•

După alţi aproape 3 ani, Revista Pădurilor vrea să 'ncerce iar pulsul Corpului silvic faţă de regie, cu atât mai mult, cu cât un nou regim a dirijat destinele pădurilor, un regim, care — fără a repudia regia, de vreme ce Casa Pădurilor a rămas «o administraţie publică comercială», a trecut însă pe primul plan cooperaţia forestieră, ca problemă de guvernământ.

Regia a continuat totuşi să existe, mulţumită puternicului impuls, ce i s'a dat la început şi nevoii Guvernului de a-şi aproviziona cu lemne de foc autorităţile şi instituţiile, cum şi de a satisface prin gratuităţi de lemne de lucru atâtea nevoi sociale.

Astăzi, ca să poţi judeca — obiectiv şi competent — regia după rezultatele ei, îţi trebuesc două lucruri :

a) S'o priveşti dintr'un loc înalt, de perspectivă generală, de mare răspundere, cu ochiul şi mentalitatea conducătorului experimentat, frământat şi îngrijorat de răspunderea ce are în faţa viitorului.

Nu se poate judeca regia dintr'o fabrică, dela un centru de exploatare, dela o reprezentanţă în port, şi cu atât mai puţin dela un biurou, cu activitate, orizont şi răspundere limitată.

b) Este absolut indispensabilă o statistică serioasă, sinceră şi complectă, care să pună la dispoziţie date şi cifre concludente, din cari să se poată vedea limpede, dacă într'adevăr surplusul de cheltueli, prilejuit de administraţia, gestiunea şi controlul regiilor, de marile investiții, făcute în fabrici, căi ferate, depozite etc., este depășit de surplusul de câștig adus de regie în visteria Statului.

Această situație nu e de găsit în bilanțurile Casei Pădurilor.

Şi, pe lângă această statistică de ordin pur financiar-numeric, ar fi de făcut şi o altă statistică de ordin ştiinţifico-economic: O cercetare, care să demonstreze, cu cifre mai puţin exacte, dar destul de concludente, dacă perderile pricinuite prin deplasarea preocupărilor corpului silvic de pe planul cultural pe planul comercial, adică perderile reale, pricinuite prin neîngrijirea arboretelor, prin scăderea calităţii şi cantităţii producţiei lemnoase la hectar, sunt acoperite sau chiar întrecute, prin câştigurile aduse de regie.

Paralel cu această anchetă de ordin ştiinţifico-economic, ar mai trebui să se facă o anchetă de ordin moral: să se caute a se stabili, dacă silvicultorii noştri de azi, intraţi până'n gât în preocupări şi în ocupaţii comerciale, mai au răgazul, minim, de a reflecta măcar, la lucruri mai apropiate de pregătirea şi de menirea lor; dacă — pe nesimţite — nu-şi înstrăinează sufletul de pădure, ca fiinţă etică, permanentă, transformându-se în simpli şi rapaci comercianţi de lemne. Este această anchetă poate cea mai interesantă, pentrucă pădurile nu vor fi păstrate şi nu vor continua a fi de folos societăţii umane, decât atâta timp, cât va exista un suflet de silvicultor.

Numai în situaţia şi cu elementele statistice menţionate, se poate judeca drept şi competent regia noastră forestieră.

Altfel privim lucrurile pe o anumită latură, sub un anumit unghiu şi nu fără contingente cu unele credinţe, sau înclinaţii pernonale.

*

Din cadrul restrâns, unde activăm, putem totuşi să descifrăm că:

a) Guvernul actual nu repudiază, dar nu susţine regia de Stat, susţine însă, cu orice preţ, ca principiu de guvernământ, cooperaţia forestieră:

b) Că actuala conducere a Casei Pădurilor îşi împarte preferinţele între regie şi antrepriză;

c) Că — la urma urmelor — în lipsă de o politică economico-forestieră, bine definită, o stare de indiferenţă generală se manifestă în Corp.

Nu se mai poate face regie, când cele mai bune parchete sunt vândute Cooperativelor pe preț de estimație sau chiar cu reducere de 10% din acest preț, când întreaga posibilitate a multor păduri se vinde pe 10—15 ani la Cooperative, și mai ales nu se poate face regie fără bani, fără acel dorit fond de rulment.

Casa Pădurilor nu-și poate creia fondul de rulment, indispensabil regiei, atâta timp, cât va debursa bani, ce nu-i mai revin în casă, plătind transportul lemnelor la domiciliul instituțiilor și autorităților și învestind sume mari în exploatarea și industrializarea materialului, pe care apoi îl distribue gratuit, în comptul creditelor de gratuități deschise de Guvern.

Ministerul de Finanțe ar trebui să restitue Casei Pădurilor tot capitalul, învestit în transporturi, exploatări și industrializări de materiale date la autorități și gratuit.

Altfel regia se va clătina și C. Pădurilor nu va mai putea satisface asemenea nevoi sociale și de Stat.

In concluzie:

Regia de Stat s'a consacrat și trebue menținută, pentrucă:

a) Tinde la naționalizarea comerțului și industriei lemnului;

b) Conduce la o gestiune mai clară și mai cinstită a produselor lemnoase, înlăturându-se intermediarii și diversele influențe din afară:

c) Mărește în bună parte veniturile Statului;

d) Tinde către o standardizare a produselor lemnoase, pe cari se pot obține prețuri mai bune;

e) Pune pe silvicultori în situația de a ști, cum să dirijeze cultura pădurilor, pentru a obține cele mai bune și cele mai căutate produse lemnoase;

f) Face din silvicultor un element cu însușiri mai complecte, mai ager, mai activ, mai pătrunzător, mai aproape de viața socială și economică a Țării.

Pentru ca rezultatele regiei să fie cât se poate mai fericite, sunt de urmărit și de atins următoarele țeluri:

a) Autonomia absolută a Casei Pădurilor, autonomie, pe care azi nu o oare, și pe care n'a avut-o nici atunci, când i se zicea autonomă. Fără această autonomie, sunt zadarnice toate bunele intenții ale conducerii Casei Pădurilor, care trebue să țină piept zilnic la avalanşa de influenţe politice, pierzându-şi timpul şi frământându-şi dragostea de muncă, ce s'ar cere pusă în slujba pădurilor;

b) Creiarea fondului de rulment, refăcut şi mărit dela an la an;

c) Limitarea regiei la exploatarea materialului şi scoaterea la marginea pădurii, de unde să se vândă prin licitaţie sau bună învoială.

Industrializarea în fabrici să fie o excepţie; iar comerţul cu exteriorul să fie înlăturat. E prea mult pentru o administraţie de Stat cu alte rosturi şi cu atâtea lipsuri;

d) Mărirea numărului de Ocoale şi micşorarea suprafeţei lor, pentruca Şeful de Ocol să aibă răgaz suficient şi pentru cultura pădurilor, pe lângă exploatarea şi comercializarea lemnului.

Cu alte cuvinte, *să se inlesnească silvicultorului situaţia de a rămâne in primul rând cultivator de păduri şi numai apoi comerciant de lemne*;

e) Reducerea lucrărilor de biurou, deziderat dorit de toţi şi de atâta vreme, fără să ne fi străduit pentru atingerea lui.

Paperaseria biurocratică este poate boala cea mai gravă, de care suferă administraţia noastră şi cu asemenea racilă nu se poate face treabă bună, nu se poate face regie.

Şi totuşi, biurocratismul se poate reduce:

— Printr'o dârză opunere de sus şi până jos la tot ce este influenţă din afară, influenţă, care opreşte sau abate, de pe drumul scurt, mersul normal al administraţiei, înmulţind şi îngreuind corespondenţa.

— Prin îndeplinirea serviciului nostru cu cinste, sinceritate şi sârguinţă, ca să evităm suspiciunile, controlul permanent şi insistenţele organelor superioare.

Acestea şi nu regulamentele sau formularele vor reduce biurocratismul şi paperaseria şi vor concura la bunele rezultate ale regiei noastre de Stat.

SCURTE CONSIDERAŢIUNI ASUPRA EXPLOATARII IN REGIE A PADURILOR STATULUI

de Ing. Gh. Chercea

Pădurile ocupă aproape $^1/_4$ din teritoriul ţării noastre şi satisfac, prin produsele lor, întreg consumul intern, dând în acelaşi timp şi însemnate excedente pentru export. Ca valoare, lemnul exportat deţine locul al treilea după cereale şi petrol, iar ca tonaj primul loc.

Din cele de mai sus rezultă, în mod evident, că pe drept pădurile au fost şi sunt considerate ca un isvor de bogăţie naţională, pe care se sprijină Statul în criza de azi şi în propăşirea viitoare.

O înţeleaptă politică forestieră tinde să stabilească modalitatea, prin care să obţină din această avere naţională maximum de utilitate, fără a se sacrifica însă interesul general celui particular şi fără să se impieteze dreptul proprietarului de a dispune de avutul său.

Statul cu cele 2.000.000 ha. păduri, pe care le posedă şi care reprezintă ⅓ din suprafaţa păduroasă a ţărei, a căutat, mai ales decând prin legea pentru administrarea pădurilor sale, de controlul celorlalte păduri — pe de o parte să fie pildă de gospodărie a acestui fel de avuţie, iar pe de alta să inaugureze şi să conducă politica naţională a lemnului.

Prin legiuirile întocmite dela 1930 înainte s'au accentuat două idei, cari de fapt îşi găsiseră deja de multă vreme aplicare în gospodăria silvică a pădurilor statului şi anume regia şi autonomia.

Aceste noţiuni nu-s inovaţii de ultimul timp, ci amândouă fireşti şi tradiţionale.

Studiind diversele modalităţi, cari au dominat exploatarea pădurilor şi rezultatele lor, constatăm că din punct de vedere silvic, economic, financiar şi social, regia se impune, pentru că se adaptează cu mai multă uşurinţă condiţiilor speciale, în cari se realizează şi se valorifică produsele pădurilor.

Regia s'a aplicat în tot timpul, de când există administraţia silvică la pădurile Statului, ori care ar fi fost la un moment dat sistemul de valorificare. In vremuri grele însă, răsboaie, crize, ori cataclisme în păduri (incendii, atacuri de insecte, doborîturi de arborete pe suprafeţe mari) regia a fost sistemul, care s'a aplicat aproape cu exclusivitate.

Dintre dispoziţiile legale mai vechi, cari au prescris sistemul regiei trebuesc citate: „legea din 1894 pentru aplicarea regiei în câteva ocoale din Oltenia şi Muntenia", precum şi „legea pentru exploatarea în regie a pădurilor Statului şi vânzarea lemnelor de foc la autorităţi" din anul 1910.

Fosta Casa Pădurilor, în tot timpul funcționărei ei, de 20 ani, a aplicat regia neîntrerupt şi pe o scară din ce în ce mai mare.

Până la răsboiul din 1916—1918, exploatările în regie erau destul de timide, iar conducerea şi controlul lor erau încredinţate în special agenţilor de control. Aceştia făceau personal inventarierile materialelor la pădure, plata lucrătorilor utilizaţi la fasonatul materialelor. Cât priveşte desfacerea materialelor se făcea cu multe formalităţi biurocratice: petiţii, rapoarte, ordine, acte estimative, etc.

După răsboiu sistemul exploatărilor în regie a câştigat teren. Pacostea exproprierii a imense suprafeţe din păduri pentru constituire de islazuri şi urgenta defrişărilor, a contribuit în mare parte la desvoltarea regiei.

De fapt, în această perioadă de timp, regia s'a limitat numai la exploatarea materialelor şi vânzarea lor din păduri. Operaţia vânzărilor se făceau cu multă greutate, pentru că nu se renunţa la sistemul vânzărilor pe baza competinţelor fiecărui organ. Un şef de ocol de exemplu nu avea competinţa de vânzare decât până la 250 lei materiale de lucru ori construcţie şi doi decasteri lemne de foc.

Orice cantităţi mai mari se vindeau de organele superioare în speţă de Administraţia centrală, pentrucă Regiunile silvice erau reduse, din punctul de vedere al competinţei, la rolul unor biurouri de înregistrare.

Se pierdea astfel un timp preţios cu formularea rapoartelor, ordinelor, etc., şi drept consecinţă, lemnele fasonate se depreciau, sau, întru cât se ridicau din parchete după 2—3 ani, prejudiciau reuşita regenerărilor naturale.

Situaţia de mai sus s'a îmbunătăţit într'o mare măsură, cu începere din anul 1924, când prin înfiinţarea Direcţiilor regionale Silvice, s'a acordat acestor organe competinţe mari; chiar ocoalele silvice au avut, cu începere dela acea dată, îndrumări şi alte competinţe.

Desigur însă că rutina n'a putut fi cu totul înlăturată, pentrucă şi în perioada de timp 1924—1930, s'a pus deosebită grijă pe competinţa de vânzare a organului silvic respectiv.

Adevărata extensiune a exploatărilor în regie s'a dat abia începând din anul 1930, când Administraţia Pădurilor Statului a devenit autonomă şi decând valorificarea pădurilor prin acest sistem, a fost pus în fruntea oricăror preocupări.

Sistemul s'a impus, atât pentru motivul că exploatarea prin antrepriză nu mai asigura rentabilitatea, cât şi pentru faptul că numai exploatarea în regie putea să asigure realizarea veniturilor, ce se aşteptau dela păduri.

Am avut şi avem încă greutăţi mari, din cauza lipsei fondurilor de rulment şi de investiţii, şi nu vom scăpa de ele, până ce nu le vom creia sau obţine. Un lucru este cert: valorificarea pădurilor statului, prin exploatarea în regie a posibilităţilor anuale, constituie singurul sistem rentabil de valorificare.

In urma extensiunei exploatărilor în regie, am putut ca într'un termen relativ scurt:

1) Să punem în valoare masive forestiere, cari până aci nu produceau anual nici cheltuielile de pază, — construind căi ferate, jilipuri, drumuri etc.

2) Să transportăm mari cantităţi de materiale lemnoase, fie pe calea ferată, fie pe Dunăre cu şlepurile, la centrele de desfacere, unde lipsa lemnelor de lucru şi de foc este mare, şi drept consecinţă să oprim specula neomenoasă a câtorva comercianţi, în mâna cărora se afla comerţul de lemne.

3) Să utilizăm tinerele generaţii de ingineri silvici, conductori şi brigadieri silvici, aceştia fiind la ora actuală conducătorii de fapt ai exploatărilor şi industrializărilor.

4) Să construim fabrici pentru industrializarea materialelor de lucru: foioase şi răşinoase.

5) Să utilizăm braţele de muncă ale populaţiei rurale, şi astfel să asigurăm prosperarea satelor româneşti.

6) Să naţionalizăm într'o mare măsură valorificarea pădurilor ţărei. Desigur că în această direcţie mai este încă mult de făcut.

Nu putem să ajungem însă la perfecţionarea sistemului atât timp cât nu dispunem de fondurile de rulment şi de investiţii.

Din cauza lipsei acestor fonduri nu se pot face plăţile lucrătorilor la timp, nu se pot efectua transporturile de materiale în sezonul verei, când locuitorii sunt liberi, când costul transportului, fie cu carele, fie cu calea ferată, sau pe Dunăre, este mai ieftin.

Din cauza lipsei fondurilor pentru investiţii nu putem continua nici programul investiţiilor: construcţii de drumuri, căi ferate, fabrici, etc.

Datoria conducătorilor Administraţiei Caps este de a menţine şi chiar a extinde sistemul regiei, luptând pentru creiarea şi obţinerea fondurilor necesare.

Rezultatele bune înregistrate, în special în epoca 1930—1936, fac imposibilă renunţarea la sistemul regiei.

NECESITATEA REGIILOR IN EXPLOATAREA PADURILOR STATULUI

de Ing. Matei Pandrea

Până la răsboiul din 1916—1918, aproape toate pădurile Statului erau exploatate prin antrepriză.

In timpul răsboiului, din cauza crizei de materiale lemnoase, s'a simţit nevoia de a se interveni în exploatări cu regia.

După răsboiu, criza de materiale s'a menţinut, astfel că regia a continuat paral cu antrepriza.

S'a făcut însă o regie mai uşoară pentru Casa Pădurilor, vânzându-se în majoritate, produsele pe unitate fasonată, la diverse autorităţi, pentru a se evita specula care, în timp de criză, nu are limite.

Regia şi-a căpătat din ce în ce mai mult loc, până la 1930, când noua lege de organizare a Casei Pădurilor o consfinţeşte pentru toate pădurilor sale.

Astăzi, când liberalismul este înlocuit prin intervenţionismul Statului, care se manifestă în toate domeniile economice şi când se cunosc avantajiile regiei, ea nu mai poate fi înlocuită fără pierderi însemnate pentru cultura pădurilor şi pentru bugetul Statului.

Necesitatea regiilor poate fi privită deci:

1. Din punct de vedere al rolului ce are în cultura pădurilor;
2. Din punct de vedere al rentabilităţii remuneratorii şi influenţii asupra bugetului;
3. Din punct de vedere social.

1. *Rolul regiilor în cultura pădurilor* este imens, căci se poate interveni cu eficacitate şi la momentul oportun, în scopul regenerării, mai ales în cazul nouilor amenajamente pe volum.

Lucrările se pot executa după toate prescripţiunile ştiinţifice pentru a se asigura o bună regenerare şi creerea unor păduri de viitor.

Cine a văzut exploatările, cari se fac în Ocoalele Silvice: Ţigăneşti, Gruiu, Căscioare, unde se aplică posibilitatea pe volum, iar în exploatare se aplică metodele cele mai corespuzătoare, pentru a se turbura cât mai puţin liniştea pădurii, aşa încât, la finele exploatării, tot materialul este aşezat pe linii, iar în timpul vânzării nu se mai introduc vehicule şi vite în pădure, îşi dă seama că numai prin regie se puteau executa astfel de lucrări, cari au dat un rezultat atât de frumos pentru regenerările de stejar.

Regia a deslegat mâna şefului de ocol, căci prin ea, poate să-şi aplice şi să experimenteze metodele ştiinţifice în scopul unei cât mai prospere regenerări.

Imi amintesc că, acum câţiva ani, trecând printr'o pădure, împreună cu titularul Ocolului, un eminent camarad, constatăm amândoi, cu destulă durere, cum în locul stejarului se instalase carpinul.

Am dat ideia ca să încercăm imediat, a scoate în ochiuri acest arboret şi a însământa ghindă.

Rezultatele au fost admirabile.

Mă gândesc şi azi că, dacă nu ar fi fost regia, nici eu nu aveam curajul, dar şi şeful de ocol mi-ar fi răspuns: „Domnule Inspector, aceasta nu se poate face decât prin antrepriză, ţinând o licitaţie publică etc.".

Rezultatul era că lucrarea se amâna şi rămânea în desuetudine.

2. *Rentabilitatea regiilor şi influenţa lor asupra bugetului:*

Pentru a ne da seama de rentabilitatea regiilor, trebue să luăm ca titlu de comparaţie antrepriza, care se practică actualmente paralel cu regiile.

Trebue să se ştie că multe din pădurile ce se exploatează în regie au fost mai întâi pe tabloul de licitaţii publice, astfel că preţul de estimaţie din actul de punere în valoare, stabilit pe baza preţului de pe piaţă, este verificat cu aceeaşi piaţă, prin aceste licitaţii.

Comparaţia trebue făcută, plecând dela acelaş act, care nu poate fi altul, decât actul de punere în valoare.

In acest scop, mă servesc de cifrele rezultate în anul expirat 1935—1936, la Direcţia V-a Silvică Bucureşti, după cum urmează:

Antrepriza:

In cursul anului 1935—1936, s'au vândut prin licitaţie publică, pădurile cari, valoric, însumează, după actele de punere în valoare, lei	15.294.000
Prin vânzarea la licitaţie, s'a obţinut valoarea totală de lei	16.596.900
S'a realizat, în plus, deci lei	1.302.900

sau procentual, revine 8%.

Regia:

In acelaş timp, suma totală a actelor de punere în valoare, exploatate în regie, pe anul 1935—1936, este de lei	56.500.000
în care se includ şi impozitele cca. 24%.	
Prin vânzarea acestor materiale, au rezultat lei	114.200.000
Deci, un spor de lei	57.700.000

Din această sumă trebue scăzute:

Cheltueli pentru tăiat şi fasonat cca. lei . .	8.000.000
Cheltueli pentru transporturi şi diverse cca. lei	28.000.000
Procentul capitalului întrebuinţat, cum şi cheltuelile generale lei	11.500.000
Total lei . . .	47.500.000

care, scăzut din sporul rezultat la vânzare, reduce suma de mai sus la lei 10.200.000, ceeace ar reprezenta beneficiul net al regiilor.

Procentual revine 18%.

Dacă repartizăm procentul de mai sus, nu la suma de 57.700.000 lei, cât reprezintă actele de punere în valoare, socotită cu renta de regie, ci la o valoare egală cu renta de antrepriză, deci redusă cu cca. 24%, procentul se ridică la 24%.

Comparaţia, deşi făcută cu aproximaţie, este mai mult decât satisfăcătoare, deoarece antrepriza prezintă abia 8% beneficiu.

Nu trebue să se uite că beneficiul regiei se manifestă şi indirect asupra bugetului Statului, deoarece:

a) Deosebit de faptul că aprovizionarea autorităţilor este o datorie elementară de bun gospodar, de a se aproviziona pe el însuşi, această aprovizionare, făcută cu ajutorul regiei, fereşte Statul de a recunoaşte şi plăti beneficii atât antreprenorului exploatator de păduri, cât şi furnisorului dela care s'ar aproviziona autorităţile.

Mai mult încă, Statul își aprovizionează, în mod corect autoritățile sale cu materiale, cari nu pot suferi critici din punct de vedere al calității și mai ales al cantității, fapt, ce se verifică prin aceea că, autoritățile au recunoscut superioritatea materialelor furnizate de C. A. P. S. și au redus, dela an la an, cantitățile cu cari se aprovizionau, din cauza economiilor ce le rezultau anual.

Imi voiu aminti întotdeauna de o canstatare, pe care am făcut-o în timpul inspecției unui ocol, când, verificându-i executarea contractelor cu autoritățile, găsesc un contract, care se executase numai pe jumătate și anume, în loc de 100 vagoane, se predase numai 50 vagoane.

Intrebat, șeful ocolului îmi arată că, autoritatea în chestiune refuză a mai primi material, pe motiv că-i va fi suficientă cantitatea primită și că fiind personal la acea autoritate, șeful acelei unități, neînțelegând cum de nu se pot primi toate materialele trecute în contract, în iuțeală s'a adresat șefului de ocol cam așa: „Domnule Șef, d-ta ai cântărit binele lemnele ? Eu știu că, în magazia aceasta, întotdeauna au intrat 100 de vagoane".

Abia după explicația șefului de ocol, că lemnele s'au cântărit bine și că noi nu avem niciun interes să predăm mai mult sau mai puțin, și-a dat seama șeful acelei unități, că putea să se lipsească de întrebarea pe care o pusese.

b) Cunoscându-se piața și cheltuielile necesare exploatărilor, din experiența ce se face zilnic, inginerul silvic va putea întocmi estimațiuni cât mai reale și uniforme, ferind Statul de eventuale pagube, prin întocmiri de estimațiuni greșite.

c) Scutește Statul de a fi păgubit prin cartelarea antreprenorilor.

Cunosc regiuni, unde antreprenorii își împărțeau frățește, înainte de licitație, pădurile, iar la licitație nu făceau altceva decât să se ajute unii pe alții.

d) Dar chiar faptul, că prin regie se poate interveni mai cu eficacitate în cultura pădurilor, este un avantagiu pentru bugetul Statului, căci prin aceste lucrări culturale și regenerări executate la timp, vom avea păduri de viitor, cari vor da, pe lângă o producție mai mare și un material de calitate superioară, ceeace va aduce un spor de venit în bugetele viitoare, atunci când se vor face exploatările.

e) Şi, în fine, nu trebue să se uite că nu toate pădurile se pot vinde prin antrepriză, ceeace ar aduce ca urmare, amânarea tăierii posibilităţilor şi micşorarea veniturilor.

3. *Rolul regiilor din punct de vedere social*, este de asemenea, destul de important căci:

a) Se formează un personal tehnic, cu experienţă în toate ramurile ce ţin de exploatarea în regie, cum sunt industrializările şi comerţul lemnelor.

Cunoscându-se uzanţele acestui comerţ, atât pentru interior, cât şi pentru exterior, inginerii silvici, cu cultura ce au, vor putea fi angajaţi cu mai mult folos şi de Stat, dar şi de întreprinderile particulare cari, până azi, nu au cunoscut rolul inginerului silvic decât într'o slabă măsură şi aceasta numai pentru cultura pădurilor.

b) Se tinde la naţionalizarea exploatărilor, industriei forestiere şi comerţului lemnos, care se ştie că, în deobşte, au fost şi sunt încă pe mâini străine, nu numai de meseria noastră, dar străine şi de neamul nostru.

In timpul războiului, aproape toţi conducătorii de exploatări şi industrii forestiere, au servit în armatele inamice drept călăuze în luptele date contra noastră.

Nu trebue să uităm că, dacă în corpul silvic nu am avut, până la războiu, străini, în schimb, în exploatări şi mai ales în industria forestieră şi comerţul exterior, nu am avut aproape nici un Român.

c) Odată cu această naţionalizare, prin introducerea exploatărilor, se plasează din ce în ce mai mulţi ingineri silvici cari vor fi mâine, elementele pregătite pentru conducerea destinelor pădurilor ţării româneşti.

d) In timp de războiu, regiile de azi vor putea aduce disponibilităţi însemnate de materiale, prezentând, în acelaş timp, o unitate organizată pentru continuarea exploatărilor, fără a se distruge păduri întregi, aşa cum s'a petrecut în războiul trecut.

In concluziune, regia se impune prin numeroase avantagii, dintre cari câteva s'au arătat mai sus.

Nu trebue să uităm că regia are şi un desavantagiu şi anume acela că cere un capital de exploatare care, în cele mai dese cazuri, întrece de 3—4 ori capitalul lemnos.

Regia noastră de azi, se execută cu multe greutăţi şi necazuri pentru şeful de ocol, din cauza lipsei acestui capital, a legii contabilităţii publice şi a diverselor ordine de constrângere din partea Ministerului de Finanţe, care nu s'a mulţumit că şi-a pus un controlor financiar, dar cere ca cele mai multe acte să fie înaintate şi acelui Minister, pentru verificare.

Ispăşim, astăzi, greşala ce s'a făcut în anul 1930, când nu s'a ţinut seama că nu este de ajuns să se doteze Casa Pădurilor numai cu capitalul lemnos, — posibilitatea anuală a pădurilor — ci şi cu capitalul numerar, capital care, raportat la regia de azi, nu trebue să fie mai mic de cel puţin dublul rentei ce plătim anual Ministerului de Finanţe, adică cca. 600.000.000 lei, formând aşa zisul fond de rulment, discutat de câţiva ani în toate conferinţele pe cari le are Casa Pădurilor cu Direcţiunile Silvice.

SPRE REGIA CAT MAI INTENSĂ

de Ing. C. Emanoil

Se pare că nu toată lumea silvică este convinsă de necesitatea exploatării în regie a pădurilor de Stat. Mai sunt încă câţiva dintre ai noştri cari se bucură când pot să mai propună sau să aprobe o exploatare în antrepriză. Nu voim să aprofundăm explicaţia acestor convingeri şi o atribuim, în general, tendinţei de inerţie care se găseşte în construcţia sufletească a celor mai mulţi dintre noi. Vor vedea însă şi aceştia, fiecare după puterea de înţelegere a timpurilor pe care le trăeşte, că regia a ajuns pentru Casa Pădurilor o necesitate fără de care ea nu-şi mai are rostul în treburile Statului. Şi dacă din nevolnicia noastră actuala formă de administrare a pădurilor Statului nu se va putea menţine, ea va lua fiinţă sub altă formă, dar cu aceleaşi sau cu majoritatea scopurilor actuale care sunt şi vor rămâne o nevoie a Statului.

Atâta vreme cât bugetul ţării nu va mai îngădui luxul din epoca de după răsboi, credem că nu se va găsi nici un guvernant, cu simţul răspunderii, care să renunţe la avantajile pe care le aduc regiile publice, cu toate vicisitudinile constatate la punerea lor în practică.

Legea regiilor publice a venit în anul 1929/930 ca o necesitate indicată de greutăţile crizei economice actuale, care îşi are începutul în anii 1928/929.

Cu toată acerba critică care s'a făcut acestor regii publice de partidul liberal, în epoca opoziţiei, şi cu toate asigurările date că le vor desfiinţa atunci când vor avea conducerea Statului, s'a văzut însă că partidul liberal nu a făcut decât o schimbare de firmă şi, într'o măsură restrânsă, de structură la câteva din aceste regii publice, dar le-a lăsat funcţiunea cu scopurile şi rosturile ei.

Era o necesitate uşor de constatat peste care nu se putea trece de un partid serios de guvernământ.

Din moment ce această formă de comercializare a bunurilor publice a fost recunoscută ca o necesitate a Statului, chiar de partidul liberal, ale cărui principii economice au la bază societatea capitalistă, se înţelege că şi mai uşor va fi adoptată de partidele politice cu o structură şi mai de dreapta, cari ar putea să fie chemate să preia conducerea treburilor publice după partidul liberal. Aceste partide care au încadrat în programul lor de guvernare românizarea capitalului şi muncii, din această ţară, cu mijloace la nevoe chiar de mână forte, vor găsi cu siguranţă realizarea integrală a principiilor lor în aplicarea regii directe la exploatarea bunurilor publice.

După recunoaşterea şi punerea acestor principii în cadrul legal, de partidele de guvernământ, rămâne în sarcina celor puşi să le aplice ca să le adapteze de aşa natură intereselor obşteşti, încât ele să poată fi corespunzătoare nevoilor pentru care au fost create.

Pentru ajungerea acestor scopuri Corpul Silvic, care deserveşte administra'ia pădurilor, nu are nevoe să depună o sforţare prea mare. Educaţia profesională şi pregătirea pe care o capătă şi în şcoală şi în executarea meserii, îi dau posibilitatea de a se încadra uşor în spiritul care trebue să troneze la o breaslă cu clare obiective de naţionalism. In adevăr, în exploatarea pădurilor nu urmărim, noi silvicultorii cel puţin, numai comercializarea pădurii actuale, dar şi asigurarea regenerării aceleia pe care o vor folosi urmaşii noştri, cari poate nu vor mai avea nici cărbunii şi nici petrolul de astăzi.

Privind această chestiune şi printr'o prismă mai subiectivă, vom constata că interesele obşteşti concordă cu interesele noastre de breaslă care cer utilizarea şi posibilitatea de a hrăni pe toţi aceia cari s'au dedicat acestei meserii. Si nu vom ajunge la acest scop dacă nu vom folosi exploatarea în regie în cea mai completă formă.

In faţa acestor adevăruri verificate, nu găsim necesar să mai justificăm nevoia regiilor în pădurile Statului, aducând şi alte argumente.

Voim însă să căutăm care este limita până la care să se întindă acest fel de lucrări. Să ne oprim la lemnul fasonat la tulpină, să-l ducem până la marginea pădurei sau să facem regia completă, transportând materialul până la gări ,depozite şi chiar domiciliu ?

Desigur că opiniile sunt împărţite şi fiecare din noi găseşte justificări pentru o formă sau alta.

Arătam la început că sunt între noi şi susţinători ai antreprizei. Nu le mai discutăm opinia pentrucă este anacronică şi din punct de vedere al silviculturii şi al comercializării.

Ar rămâne, aşa dar, în discuţie regia până la marginea pădurii sau până la depozite, gări şi domiciliu.

Părerea noastră este că regia, odată începută, trebue dusă până la limita cea mai avansată posibilă. Şi dacă ea nu poate să fie pusă în practică pe tot cuprinsul ţării, trebue aplicată acolo unde centrele populate sau cele lipsite de păduri o cer ca o necesitate şi socială şi economică. Depozitele din Bucureşti şi cele existente azi în exterior, cu activitate crescând dela an la an, o dovedesc cu prisosinţă.

Dacă ne-am opri cu regia la marginea pădurii am satisface este adevărat, o serie de nevoi de ordin cultural. Am asigura, astfel, o exploatare care, fiind făcută de silvicultori, ar satisface toate regulele silviculturale, garantând regenerarea şi evitând stricăciunile pe care le-am avea de pe urma lipsei de atenţie a unui exploatator particular. Dar cu aceasta credem că, dacă ne-am făcut datoria de silvicultori nu ne-am îndeplinit-o şi pe aceia de buni Români, pentrucă dela acest stadiu, dela marginea pădurii, materialul va intra în mâna intermediarilor care, se ştie, nu vor fi decât într'o infimă măsură Români de origină etnică. Ca Români şi ca silvicultori, prin excelenţă conservatori şi naţionalişti, suntem datori să înlăturăm această stare de lucruri pe care numai pe calea de licitaţie publică, care s'ar aplica pentru vânzarea lemnului strâns la marginea pădurii n'o putem face. Se ştie că la o licitaţie publică are dreptul să se prezinte orice cetăţean şi în asemenea condiţiuni se ştie iarăşi cari sunt cei mai tari, aşa că iată-ne în imposibilitate de a face comercializarea materialului lemnos, fără ca să oferim o largă cotă de câştig unor intermediari care n'au contribuit la cultura, îngrijirea şi exploatarea pădurilor nici sufleteşte şi nici materialmente. De aceia neoprindu-ne cu regia numai la marginea pădurii şi transportând lemnul la depozite şi domiciliu, aceşti intermediari, cari şi în alte împrejurări sunt indezirabili, se înlătură în cea mai largă măsură.

Dar acesta nu este singurul avantaj pe care-l avem în cazul regii complete. Un număr apreciabil de lucrători, depozitari, pasnici, mici funcţionari şi chiar silvicultori, cari altfel ar îngroşa numărul celor fără de lucru, îşi găsesc utilizarea şi posibilitatea de trai.

Apoi Administraţia Statului cu marele său stoc de materiale. de foc şi de lucru, de care dispune şi pe care îl poate pune pe piaţă este în măsură să determine preţul acestor produse, încât specula poate să fie înlăturată. Cu lemnele pe care le aduce fie pe rampele gărilor, fie în depozitele de detaliu, Casa Pădurilor îndeplineşte un important rol în ajutorarea populaţiei nevoiaşe, căreia îi poate vinde lemnul la cel mai potrivit preţ şi funcţionărimii căreia îi furnisează combustibilul necesar cu plata în rate.

Personalul silvic având posibilitatea de a face toate aceste furnizări este în măsură să fie la curent cu felul cum variază preţurile pieţii şi poate astfel să facă estimarea lemnului în pădure la cea mai justă valoare.

Socotim comercializarea materialului lemnos ca făcând parte integrantă din exploatare, iar comercializarea la domiciliu sau până la vânzarea în detaliu forma cea mai completă a exploatării.

Dealtfel experienţa făcută până acum, în cei 7—8 ani de regie destul de intensă, verifică susţinerile noastre şi credem că dacă sumele necesare exploatării ar fi putut să fie puse la dispoziţia Casei Pădurilor, am fi avut astăzi aproape exclusivitatea exploatărilor în regie, cu tot asaltul pe care îl dau cei ce se ascund în spatele cooperativelor din ce în ce mai camuflate.

Una din criticele ce se fac regiilor împinse până la transportul la domiciliu este că se scoate inginerul silvic din preocupările sale de specialitate şi se însărcinează cu lucrări care nu cadrează cu situaţia socială pe care i-o dă pregătirea lui intelectuală.

Nu vom combate această prejudecată. Credem că este suficient dacă socotim că munca cinstită, nu înjoseşte pe om şi că în faţa oamenilor de onoare şi dreaptă judecată un hamal cinstit valorează mai mult decât un Ministru incorect.

In fine, nevoia aprovizionării instituţiilor de Stat vine ca un ultim argument, cu caracter de imperativ, care ne impune regie până la transportul la domiciliu. Cum la această formă de aprovizionare a instituţiilor nu se va putea renunţa, credem că lucrările nu vor putea fi limitate la strictul necesar autorităţilor şi în mod normal acestea vor atrage amplificarea exploatărilor, pentru ca, în cele din urmă, să ajungă la starea de regie cât mai intensă pe care noi o socotim cea mai indicată pentru ad-ţia pădurilor de Stat.

EXPLOATARILE IN REGIE ŞI COOPERAŢIA

de Ing. Gh. I. Ionescu

Extinderea din ultimii ani a *valorificării in regie* a domeniului forestier public, a dovedit că pe această cale se asigură nu numai o rentabilitate superioară antreprizei, dar se aduce o serie de alte avantaje pentru Stat şi economia naţională. Chestiunea superiorităţii „regiei" faţă de „antrepriză" fiind astăzi — după părerea noastră — complet elucidată, ne mulţumim să cităm din „Expunerea de motive" a bugetului actual, semnată de D-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor constatarea că explicaţia sporului crescând al veniturilor dela 1930 la 1935/36 *„se datoreşte regiei, a cărei intensificare s'a accentuat continu şi de fiecare an"*.

Mai departe, la pag. 4, se consemnă un fapt de o fundamentală importanţă pentru gospodărirea forestieră şi anume că simultan s'a continuat să se dea „«o deosebită grije *culturii pădurilor,* mărind dela an la an suprafaţa împădurită» şi intensificând *„toate lucrările necesare ameliorării arboretelor"*.

Cu toate aceste recunoaşteri oficiale, legiuirile şi dispoziţiunile survenite după 1934 — tind — în mod indirect — să reducă cadrul *regiei,* aplicat ca sistem de valorificare a pădurilor Statului.

■

Numeroasele *case, regii publice şi oficii* înfiinţate în baza legii pentru organizarea şi administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor şi avuţiilor publice din 16 Martie 1929, din consideraţiuni fără motivare logică şi fără a avea la bază vre-un plan de ansamblu [1]), au compromis intenţiunile legiuitorului şi au condus la relaxarea „controlului administrativ", la „anarhizarea financiară a unora din aceste regii. etc" [2]), precum şi la abandonarea regulii clasice a universalităţii bugetare" [3]).

---

[1]) *Dr. R. André Thomas:* La question des offices publics et autonomes et les principes de la législation financière. (Pg. 7).

Necesitatea remedierei acestei situaţiuni. atât de primejdioasă pentru economia şi finanţele Statului, a condus la legea regiilor autonome din 1934 care, deşi a păstrat Casei Pădurilor Statului caracterul de administraţie comercială, a avut şi va avea repercusiuni asupra *regiei*, pedeoparte reducându-i participarea la volumul exploatat, pe de altă parte limitându-i câmpul de activitate ce se desfăşoară între pădure şi locul de consum.

Ca o primă susţinere a afirmaţiunii de mai sus, relevăm că art. 10 din legea din 1934, care prevede alcătuirea unui regulament destinat a asigura tocmai specificul oricărei administraţii comerciale: *iniţiativa* şi *mobilitatea*, nu a găsit nici astăzi aplicare, Caps continuând a fi supus în ce priveşte actele sale comerciale, formalismului greoi din legea contabilităţii.

Dar legea privitoare la regiile autonome din 1934 a adus nu numai modificarea formală a modalităţilor de valorizarea bunurilor şi serviciilor publice, ci marchează şi o schimbare a concepţiei economice a guvernului: bunurile Statului încetează de a mai fi privite prin prisma rentabilităţii; *ele sunt investite cu o funcţie social-economică.*

Astfel, pădurile Statului prin legea pentru organizarea cooperaţiei [4]), sunt chemate să contribuie îndeaproape la *resurecţia cooperatismului român* în general şi a celui forestier în special.

Controversele în jurul acestei legi şi asupra consecinţelor ei asupra economiei forestiere sunt multe, dar depăşind cadrul articolului nostru vom consemna numai că *exploatările în regie vor ceda terenul mişcării cooperatiste.*

Trecând peste greşelile prezentului, trebue să ne convingem cu un ceas mai de vreme, că naţionalizarea economiei lemnului românesc nu poate veni decât prin cooperaţie. Este, deasemenea, singura cale de a ridica din sărăcie şi a chema la viaţă păturile largi ale neamului. Ne revine datoria, însă, de a canaliza pe drumul adevàrat această mişcare, dându-i dintre noi pe adevăraţii şi calificaţii conducători de cooperative forestiere.

---

[2]) Expunerea de motive a legei privitoare la regiile autonome (pag. 14).

[3]) *Dr. R. André Thomas: Op. cit.* (pag. 11).

[4]) Monitorul Oficial No. 82, partea I, din 6 Aprilie 1935.

Infiinţarea recentă a *Ministerului Cooperaţiei* [5]), care socotim că va fi în curând ratificată de parlament, ne îndritueşte a afirma că acţiunea cooperatistă, prin perspectivele ce i se deschid şi prin caracterul ei democratic şi naţional, are toţi sorţii de durată şi izbândă. Credem, de asemenea, că pădurile Statului destinate a servi de suport cooperaţiei forestiere, vor fi înglobate nu prea târzu în Ministerul Cooperaţiei.

In faţa acestor perspective, *apreciem că se poate susţine că, în viitor, situaţia exploatărilor în regie este în funcţie de progresele pe care le va înregistra cooperaţia română.*

PREGATIREA PERSONALULUI PENTRU REGII

de Ing. D. A. Sburlan

Citind titlul de mai sus, mulţi se vor întreba, şi cu drept cuvânt: Cum, actualul personal al Casei Pădurilor nu e pregătit pentru exploatările în regie ? După ce, timp de aproape şase ani, a condus cu atât de frumoase rezultate şi în împrejurările vitrege cunoscute, exploatări de pădure, instalaţii de transport, fabrici de cherestea, depozite de desfacere, etc., mai poate fi vorba de o lipsă de pregătire a lui ?

Desigur, personalul care dirijează acum exploatările în regie dela pădurile Statului este în majoritatea lui bine pregătit şi şi-a însuşit cu o admirabilă râvnă, multe din tainele valorificării lemnului. Dar nu de el vrem să ne ocupăm. Ci de oamenii de mâine, de cei ce-şi vor începe cariera luptând să scoată din văgăunile munţilor şi din dinţii fierăstraielor venituri mai mari pentru ad-ţia pădurilor Statului.

E vorba deci de tinerii ingineri, conductori şi brigadieri silvici, cari părăsesc băncile şcoalei cu multe şi variate cunoştinţe de specialitate, dar sunt lipsiţi de siguranţă în execuţia însărcinărilor primite. Pe aceasta numai practica îndelungată şi supravegherea atentă a conducătorilor, le-o poate da.

---

5) Idem, Nr. 203 din 1 Sept. 1936.

Şcoala dă, viitorului inginer silvic, aproape întregul complex de cunoştinţe, de care are nevoie în practică. Iar cei ce văd în instrucţiunea de elev a acestuia doar pregătirea teoretică, să examineze mai deaproape, însăşi factura ştiinţelor technice. Ele nu fac decât să redea, într'o expunere logică, cunoştinţe culese din practică şi verificate în lumina experienţei de laborator şi a gândirii ştiinţifice. Apoi toate cursurile ce se predau în şcolile technice işi culeg materialul pentru aplicaţii, din viaţa practică. In fine prin lucrările practice şi de laborator, prin proiectele şi excursiunile ce se fac în timpul anilor de studii se caută să se aşeze cunoştinţele teoretice, dobândite la cursuri, pe un solid fundament de realităţi.

Se vor găsi mulţi, dintre cei mai vechi în Corpul nostrul silvic, cari pot obiecta, că pe vremuri nu au primit în şcoală toate noţiunile de care aveau nevoie în practică şi că au fost nevoiţi adesea să-şi întregească singuri instrucţia de specialitate, mai ales în ce priveşte exploatările de păduri, construcţia şi exploatarea instalaţiilor de transport, a fabricilor, comerţul lemnului, etc. Invăţământul silvic superior a progresat mult în ultima vreme: trebuie să recunoaştem, că mai ales dela trecerea la Şcoala Politechnică, viitorii ingineri silvici primesc, an de an, o instrucţiune technică, de specialitate, din ce în ce mai temeinică: iar cei ce au trecut pe băncile acestei şcoale în ultimii ani, pot mărturisi, că rare au fost cazurile, când cu pregătirea ce au primit-o, s'au găsit absolut dezarmaţi în faţa problemelor întâlnite în practica de toate zilele.

E adevărat, numărul mare al cursurilor, pe care viitorul inginer silvic trebuie să le audieze în timp relativ scurt, îl pun adesea în imposiblitate să aprofundeze în măsură egală toate disciplinile necesare viitoarei sale cariere.

Ţinând seama, că pregătirea de specialitate a inginerului silvic se desfăşoară pe două planuri, având fiecare un fundament deosebit, s'a căutat în ultima vreme, în unele şcoli din Apus (de ex. la Viena), să se facă o specializare încă de pe băncile şcolii: de ex. pentru viitorii ingineri silvici destinaţi lucrărilor silvice (amenajament, silvicultură, etc.) de o parte şi pentru cei destinaţi exploatărilor, fabricilor de cherestea, etc. de altă parte. Experienţa făcută a arătat că o asemenea scindare este păgubitoare pentru pregătirea de specialitate a silvicultorului, care trebuie să formeze un tot, indivizibil.

Rămâne deci în seama ad-ţiilor silvice, ca din elementele ce ies din şcoli, să-şi pregătească mai departe personalul de care au nevoie pentru diversele lor ramuri de activitate.

Dar, ca să revenim la exploatările în regie, cum ar trebui să se procedeze la recrutarea şi instruirea specială a personalului necesar?

Mai întâi, alegerea elementelor: Nu orice absolvent al unei şcoale superioare, medii şi inferioare silvice are aptitudini pentru lucrările de regie. Pentru asemenea lucrări se cer oameni de caracter, abili, autoritari, îndrăsneţi, buni organizatori, dotaţi cu o mare putere de rezistenţă fizică şi morală şi se 'nţelege, cu temeinice cunoştinţe de specialitate, cel puţin în ramurile ce vin în directă atingere cu exploatările.

Se aleg astăzi aceşti oameni după asemenea criterii? Hotărît nu! Se angajează şi se întrebuinţează pentru regii, ingineri, conductori şi brigadieri luaţi la întâmplare, după necesităţile de personal şi disponibilităţile financiare. De multe ori se repartizează la regii, prin stăruinţe sau recomandaţii, persoane absolut necalificate şi lipsite de aptitudini fizice şi sufleteşti potrivite.

Viaţa conducătorului de lucrări în regie, în special de exploatări la pădure este foarte aspră. Departe de lume, lipsit de cel mai elementar confort, insuficient salariat şi adesea fără fonduri băneşti la timp alocate, inginerul silvic, abia ieşit de pe băncile şcoalei, duce adesea pe umerii săi slabi, greutatea cea mai de seamă a regiilor. In asemenea împrejurări, nu vor putea face faţă dificultăţilor, decât cei cu aptitudinile mai sus menţionate.

O primă condiţiune pentru reuşita regiilor de mâine este deci alegerea personalului indicat să le conducă.

O a doua condiţiune este buna lui pregătire practică prealabilă. Pentru personalul destinat conducerii ocoalelor de câmpie şi deal, unde din exploatarea pădurilor rezultă numai lemn de lucru brut şi lemn de foc, e suficient ca tinerii absolvenţi ai şcoalei să fie ataşaţi ca ajutoare ale şefilor de ocoale. Se vor alege pentru aceasta ocoale cu lucrări mai multe şi variate şi conduse de persoane competente, ele însăşi cu îndelungată practică în exploatările în regie.

Pentru exploatările de munte, unde pentru scoaterea şi transportul lemnului se folosesc instalaţii de transport numeroase şi variate, iar pentru fasonarea şi vânzarea lemnului se exploatează fabrici de cherestea, depozite de vânzare, etc., pregătirea practică a viitorului conducător de regie e mai dificilă şi de mai lungă durată. Trebuiesc alese, în acest scop, acele ocoale sau centre de exploatare, cari au o bună organizaţie şi conducere a lucrărilor şi sunt dotate cu cât mai multe din instalaţiile, dispozitivele şi atelierele, cu care tânărul inginer trebuie să se familiarizeze. O specializare după principalele ramuri de activitate ale regiei: exploatări la pădure, transporturi, fabricaţie, etc., nu e necesară, ci din contră ar crea personal unilateral, greu de manipulat şi mai ales de utilizat, cu înaintarea în grad. Un stagiu de câteva luni, la fiecare din aceste componente ale exploatării este însă absolut necesar, în acest timp tânărul practicant trebuind să fie permanent supraveghiat şi sfătuit.

Conferinţe locale sau regionale, la intervale mai mari de timp, ţinute de foştii şefi de exploatări sau de fabrici, ar întregi armonios pregătirea lor practică.

Numai după terminarea pregătirii lor practice de ansamblu, ar trebui să se dea apoi acestor ingineri atribuţiuni precise în cadrul regiilor.

Dar, se va obiecta, în cuprinsul larg al ţării, condiţiile locale pot influenţa considerabil asupra cunoştinţelor, ce se pot învăţa din practica la exploatări. Negreşit, un inginer pregătit în Maramureş sau Ardeal, nu va fi cu folos utilizat la exploatări în Oltenia, bunăoară. Procedeele şi metodele de lucru diferă totuşi destul de puţin, în domeniul nostru de activitate şi o unificare a lor, prin transferări de personal nu poate fi decât de dorit. Dealtfel către această unificare şi adoptare a metodelor celor mai potrivite, tind aproape toate exploatările mari de păduri, mai ales graţie faptului că utilizează lucrători provenind din regiunile cele mai diferite ale ţării.

Ideal ar fi dacă, în cuprinsul fiecărei Direcţii regionale, ar exista cel puţin câte un astfel de centru de exploatare, unde să se poată trimite pentru practică, personalul destinat regiilor în viitor. Şi cu excepţia Dobrogei şi a Basarabiei, acest lucru este cu putinţă, chiar în condiţiile de organizare de azi ale regiilor.

Cele spuse privitor la pregătirea inginerilor silvic, se pot repeta şi pentru pregătirea conductorilor şi brigadierilor destinaţi regiilor, bineînţeles cu adaptările reclamate de pregătirea lor din şcoală şi utilizarea ce li se va da.

Intr'o epocă de raţionalizare, de îndrumare şi pregătire profesională bazată pe psichotechnie, noi nu mai putem alege personalul de regii la întâmplare. Trebuie să ţinem pas cu timpul, căutând să asigurăm acestei importante ramuri de activitate a carierei noastre de ingineri silvici, oamenii competenţi şi hotărîţi, care să conducă exploatarea în regie la strălucitele rezultate, către care râvnim.

Problèmes à l'ordre du jour:

L'exploitation des forêts en régie d'Etat.

Waldnutzung in eigener Regie des Staates.

C'est l'exploitation de la forêt en régie qui a été cette fois mise à l'ordre du jour.

Les auteurs des articles publiés dans ce numéro sont tous d'accord sur les avantages que présente pour l'Etat l'exploitation de ses forêts en régie. En voilà quelques uns: assure un meilleur revenu, permet de nationaliser l'exploitation, le commerce et l'industrie du bois, se met d'accord avec les besoins de la culture de la forêt.

Quant à la limite jusqu'à la quelle la regie peut être pousser, deux des six auteurs seulement se prononcent :

un (Mr. Caragea) qui croit que la régie doit être arrêtée à la lisière de la forêt :

l'autre (Mr. Emanoil) qui contrairement, croit qu'elle doit être poussée jusqu'à la limite la plus avancée possible.

Il faut noter aussi l'opinion de Mr. Ionesco qui, sans nier les avantages de la régie sur l'entreprise, croit que la régie cédera avec le temps sa place à la coopération qui doit nationaliser l'économie du bois roumain.

Une autre question, qui a suscité l'intérêt de tous, est la nécessité de la création du fond de roulement sans quoi la régie n'est pas possible.

Enfin, l'auteur du dernier article montre la nécessité que le personnel destiné aux travaux de régie soit choisi d'après certaines aptitudes.

In numărul pe luna Decembrie al Revistei Pădurilor, la capitolul «Problemele zilei» se vor discuta «Problemele cooperaţiei forestiere».

Aspectele acestor probleme sunt foarte variate. Se pot trata bunăoară următoarele chestiuni: conducerea cooperativelor, competinţa technică şi financiară a acestora; posibilitatea coexistenţei, eventual a colaborării, între regia de Stat şi cooperative; problema culturii şi regenerării pădurilor în cadrul exploatărilor prin cooperative, etc.

Domnii care doresc să contribue la clarificarea acestor interesante probleme, ale gospodăriei silvice româneşti sunt rugaţi să ne trimită articolele din vreme spre a nu întârzia apariţia Revistei.

CRONICA

CONGRESUL INTERNAŢIONAL DE SILVICULTURĂ DELA BUDAPESTA.

1. *Istoric.* Primul congres internaţional de silvicultură a avut loc, după cum se ştie, în 1926 la Roma. Grija convocării unei noui reuniuni de acest fel a fost încredinţată de acel congres, Institutului internaţional de agricultură din Roma. Acesta, la rândul său, a solicitat guvernul regal al Ungariei să preia asupra sa sarcina convocării celui de-al doilea congres, la împlinirea a zece ani dela întrunirea celui dintâi. Aceasta este origina congresului internaţional de silvicultură, ce a avut loc între 10—14 Septembrie la Budapesta.

Scopul acestor congrese este de a menţine, printr'o colaborare internaţională, un anume echilibru între producţia şi consumaţia lemnului şi de a trata probleme referitoare la producţiunea, industria şi comerţul lemnului. Chestiunile puse la ordinea zilei în congresul dela Budapesta se refereau la statistica şi politica forestieră, la legislaţia, învăţământul şi cercetările cu caracter silvic, la industrie şi comerţ, la technologie, la cultura şi regenerarea pădurilor, la ameliorarea pădurilor degradate şi reîmpădurirea terenurilor neproductive, în fine, la relaţiile dintre pădure şi celelalte ramuri de cultură şi producţie.

2. *Organizaţia* acestui congres a fost încredinţată unui comitet central, compus din exponenţii economiei, învăţământului şi administraţiei silvice maghiare, sub preşedinţia d-lui Baron *Clement Waldbott,* preşedintele societăţii forestiere maghiare şi mare proprietar agricol. Sediul acestui comitet era la Ministerul de Agricultură din Budapesta.

Pentru a uşura sarcina comitetului central, s'au constituit în diversele ţări aderente, comitete naţionale de propagandă, cari aveau îndatorirea de a lua adeziuni, de a încasa cotizaţii şi de a le transmite comitetului central. Aceste comitete au îngrijit de asemenea, ca diversele comunicări şi referate, destinate congresului, să fie transmise în timp util comitetului central, spre a fi imprimate.

Organismul director al Congresului a fost comitetul central de organizaţie, compus din preşedintele comitetului central maghiar şi din reprezentanţii diverselor ţări participante. Acesta a desemnat persoanele raportorilor principali ai diverselor secţiuni şi a întocmit programul desbaterilor.

3. Ca *membri ordinari ai congresului* au fost clasificaţi: a) trimişii oficiali ai guvernelor, b) reprezentanţii Institutului Internaţional de Agricul-

tură din Roma și ai tuturor instituțiilor ungare și străine, ce se ocupă cu chestiuni de silvicultură și c) toate persoanele înscrise de către comitetele naționale de propagandă, ca participanți la congres cu titlul de membri ordinari. Membrii familiilor și invitații participanților cu orice titlu, au fost admiși ca membrii extraordinari.

Dreptul de a participa la ședințele congresului și de a vota îl aveau numai membrii ordinari; iar dreptul de a participa la excursii și recepții a fost acordat tuturor membrilor.

E interesant să se știe, că la acest congres au participat membri veniți din 36 țări și colonii. După o listă provizorie a celor înscriși rezultă că s'au anunțat următorii participanți:

Din Anglia 8 membri ordinari și 4 extraordinari; Coloniile engleze 6; Argentina 2; Austria 29+2; Belgia 1; Bulgaria 1+1; Brazilia 1; Chili 1+1; Danemarca 6+2; Estonia 1; Finlanda 15+6; Franța 4+4; Coloniile franceze 2+2; Germania 14+1; Italia 13+5; Coloniile italiene 2; Letonia 5; Lituania 2; Luxemburg 1+1; Norvegia 1; Olanda 7+4; Polonia 31+14; România 32+14; Statele Unite 14+5; Suedia 1; Elveția 12+3; Cehoslovacia 23+3; Turcia 1; Jugoslavia 10+8; Ungaria 260.

Din cifrele de mai sus se vede, că după țara de gazdă, n-rul cel mai mare de participanți l-au dat România, Polonia și Austria.

Din România au participat: ca delegați oficiali, d-nii Prof. Drăcea, Prof. Stinghe, H. Lazăr, C. Marinescu, D. Grozescu, At. Nedelcovici, I. Dumitrescu (Coop.), D. Sburlan și V. Dinu; iar neoficiali, d-nii Șterba, Antonescu G., Podeanu și Zontag dela Caps, d-nii Schorscher, Boeru, Drăgan, Grecu M. și Munteanu, dela Regimul Silvic, d-l Sabău dela ICEF; d-nii Ferdian și Pall dela Reșița, d-l Gârbu dela Fondul bisericesc Cernăuți; d-l Moarcăș dela Municipiul Brașov; d-l Zegreanu dela Fondul Năsăud și d-nii Bornuz și Fotoc dela Fondul Caransebeș; în fine d-nii H. Manole, Klötzer și Sigmund. Au mai participat d-nele: Drăcea, Ferdian, Klötzel, Moarcăș, Munteanu, Pall, Schorscher, Zegreanu și Zontag.

Din celelalte țări au luat parte aproape toate personalitățile de seamă ale științei și administrației forestiere. Erau acolo rectori, decani și profesori ai instituțiilor superioare de învățământ silvic, directori generali ai serviciilor forestiere și șefi ai administrațiilor silvice de Stat și particulare din cele 36 țări participante. In darea de seamă a lucrărilor congresului se pot întâlni numele multora din cele mai eminente personalități silvice din Apus.

Numai din Rusia Sovietică, Grecia, Spania, Portugalia și Japonia n'a participat nimeni; iar din Franța și Suedia prea puțini.

In sfârșit, ca să închei aceste considerațiuni, țin să remarc, că țara noastră a fost onorată, ca și celelalte țări, cu câteva locuri de frunte în conducerea desbaterilor congresului. D-l Prof. *Drăcea* a prezidat lucrările secției a VII (Torenti, restaurări). D-l *Grozescu* a fost delegat să redacteze moțiunea aceleiași secții, iar semnatarul acestor rânduri a fost raportor supleant la Secția a IV-a. Camarazii din România au prezintat 12 importante comunicări în 5 secțiuni și anume: d-nii Nicolau-Bârlad 3 comunicări, Sabău 2, Drâmbă 1, Antonescu G. 1, Dinu 1, Demetrescu Ilie 1, Zegreanu 1, Gârbu 1 și Sburlan 1.

4. *Aspecte şi consideraţiuni asupra organizării congresului.* Cu toate micile neplăceri personale, pe care oricine călătoreşte în străinătate le întâmpină, trebuie să recunoaştem, că organizarea acestui congres a fost foarte bună. Vecinii noştri s'au întrecut în a-i da o cât mai mare strălucire şi a capta astfel bunăvoinţi şi aprecieri măgulitoare din rândurile participanţilor originari din marile ţări ale lumii. Şi trebuie să spunem, că au reuşit să impresioneze, prin măreţia capitalei lor, Budapesta, prin distincţiunea personalităţilor ce au condus lucrările şi prin amabilitatea arătată în special participanţilor din ţările mari.

Înaltul patronaj al A. S. Regentul Horthy, interesul arătat de guvern şi sacrificiile făcute de asociaţiile forestiere ale Ungariei, ne-au dat o adevărată lecţie de modul cum se organizează un congres internaţional, menit să aibă şi astfel de răsunete în inimile participanţilor. Fiindcă nu trebuie să se uite, că în spatele acestor splendide manifestaţii de curtoazie şi civilizaţie se făcea propagandă pentru... revizionism ! Şi cu toate eforturile, ce se depuneau de a se masca aceste intenţii şi de a li se sugera oaspeţilor doar ca simple deducţii logice, ele au răbufnit adesea, mâhnindu-se şi jignindu-ne mai ales pe noi Românii, cei mai direct vizaţi.

Deşi în consfătuirile preliminare se stabilise, să nu se facă în congres politică de niciun fel, un anumit pasaj din discursul Contelui Teleki putea lipsi, fără a strica întru nimic cavalerismului maghiar, atât de lăudat. Fiindcă şi fără de acesta am respirat din adânc atmosfera ostilă nouă, în piaţa Trianon, la Parlament şi în alte părţi.

Deaceea, cred că au fost mulţi, cari au regretat, că nu s'a dat mandat unei ţări neutrale să organizeze congresul; mai ales că Ungaria avea de arătat multe lucruri interesante, dar puţine păduri.

Piaţa palatului şi sălile Academiei de ştiinţe maghiare, pe cheiul Dunării, unde au avut loc lucrările congresului, au fost ornate, pe toată durata acestuia, cu drapele ungureşti şi cu mici stindarde ale celor peste 30 ţări paritcipante. Incinta clădirii era ocupată cu biurouri de informaţiuni, de servicii bancare şi de voiaj şi de câteva oficii de propagandă turistică şi naţională ungurească. Se vindeau broşuri şi c. p. ilustrate, hărţi revizioniste şi jurnale din toată lumea, cu excepţia ţării noastre şi a prietenilor din Mica Antantă. Dealtfel lipsa gazetelor noastre se remarca în tot oraşul, având caracter de interdicţie (comparaţi chioşcurile noastre, pline de ziare maghiare!). Sala festivă a Academiei este impunătoare prin picturi murale din istoria Ungariei, prin coloane de marmoră şi vitraiuri. Avea însă o slabă rezonanţă, din care cauză nu se auzea decât până la jumătatea sălii.

In ziua deschiderii congresului ea a fost populată cu tot ce Ungaria avea mai strălucit: guvern, armată, nobilime, înalţi funcţionari. Participarea A. S. Regentului şi a guvernului s'a resfrânt şi asupra congresului, care a făcut obiectul atenţiunii frumosului oraş care e Budapesta.

Nu s'ar putea reda aci mai complet modul cum a decurs congresul, decât descriind lucrările din diversele secţiuni, expunând comunicările ce s'au făcut şi arătând excursiile organizate. Ceea ce şi facem. Expunerea ce urmează s'a făcut utilizând «Buletinele zilnice» ale Congresului, ce apăreau în fiecare dimineaţă în limba franceză şi în care se redau în rezumat discuţiunile din secţiuni, din ziua precedentă. Ţin să remarc şi cu această ocazie, că publicaţiunile ocazionale editate de conducătorii congresului au apărut totdeauna la timp, înlesnind mult desbaterile şi rezoluţiunile. Fiecare membru al Congresului a primit, în ziua festivă, un plic mare conţinând regulamentele congresului şi o serie de alte 9 plicuri în care se aflau broşuri cu comunicările tipărite şi prezentate spre desbatere în cele 9 secţiuni.

Cu scop de propagandă s'au mai împărţit gratuit participanţilor şi alte publicaţiuni, între cari una, luxos tipărită, «Histoire et situation actuelle de la sylviculture hongroise» datorită D-lui Prof. Fr. Lesenyi; ea va forma obiectul unei recenzii în «Revista pădurilor».

Şi alte ţări, ca Germania şi Italia au împărţit printre congresişti publicaţiuni de propagandă, deşi conform regulamentului nu trebuia să se facă politică şi operă de prozelitism.

Limbile oficiale ale desbaterilor au fost, conform regulamentului, franceza şi ungara. Totuşi în discuţiuni s'a folosit mult şi l. germană, uneori şi cea engleză. Translatori special angajaţi, traduceau la nevoie conţinutul comunicărilor şi în alte limbi, chiar în şedinţă, pentru ca membrii congresului să fie deplin lămuriţi.

Urmărind expunerile diverşilor vorbitori şi truda ce mulţi o puneau, spre a se exprima într'o altă limbă decât cea maternă, te copleşea regretul că nu există o limbă internaţională unică. Iar noi, cei din statele mici, invidiam pe colegii noştri din Franţa ori Germania, cari puteau vorbi şi aici, limba lor de acasă !

5. *Şedinţele şi desbaterile congresului.* a) *Şedinţa de deschidere* a avut loc Joi 10 Sept. ora 16 dim. în sala festivă a Academiei de Ştiinţă, pe cheiul Dunării, *în prezenţa A. S. Regentului Horthy.*

Baronul Clement *Waldbott,* mare proprietar de păduri în Ungaria şi preşedinte al Comitetului de organizare pronunţă discursul inaugural, salutând adunarea în numele comitetului şi al silvicultorilor maghiari. Adresându-se apoi A. S. Regentului, îi mulţumeşte pentru că a acceptat patronajul acestui congres şi pentru că a binevoit a lua parte la şedinţa de deschidere. Deasemenea mulţumeşte Preşedintelui Institutului Internaţional de Agricultură de la Roma, Baronul Acerbo, fiindcă a dat mandat Ungariei de a organiza cel de al II-lea congres internaţional de silvicultură la Budapesta, primul având loc — după cum am spus — la Roma, în 1926. In fine exprimă mulţumiri d-lor Gömbös, preşedinte cons. de miniştri şi D-lui C. Daranyi, ministrul Agriculturii, pentru sprijinul acordat în organizarea congresului. Deasemenea A. S. R. Arhiducelui Iosef, preşedintele Academiei de ştiinţe maghiare care a pus la dispoziţia congresului, sălile acestei înalte instituţiuni. După aceea, adresează salutul său personalităţilor de seamă, din întreaga lume, foşti miniştri, directori ai serviciilor şi instituţiilor de cultură silvică şi marilor proprietari de păduri, cari au înfruntat greutăţile călătoriei, spre a participa la această înălţătoare adunare a slujitorilor pădurii. D-sa termină, exprimându-şi nădejdea, că oaspeţii se vor simţi cât mai bine în Budapesta şi că vor căuta să cunoască ceva şi din viaţa maghiarilor.

In cuvântul după aceea D-l *Agostini,* comandantul miliţiei naţionale forestiere a Italiei şi Vice-preşedinte al Comitetului de organizare, care propune următorul biurou al congresului: Preşedinte Baronul *Waldbott* (Ungaria), co-preşedinţi *Cajander* (Finlanda) şi *Acerbo* (Italia): Vicepreşedinţi v. *Keudell* (Germania), *Silcox* (St. Unite): *Chaplain* (Franţa) şi Sir *R. L. Robinson* (Anglia): Secretari generali *Irinyi* şi *Luncz* (Ungaria): administratori: *Roth* şi *Siegescu* (Ungaria) ; secretari : *Oudemans* (Olanda), *Baranac* (Jugoslavia), *Jelacici* şi *Worschitz* (Ungaria).

D-l Baron *Waldbott*, luând preşedinţia adunării, arată scopurile acestui congres şi crede că e cazul să se creeze un Institut internaţional permanent de Silvicultură, după modelul celor deja existente pentru agricultură şi cărbune carburant, care să se preocupe de problemele mari ale silviculturii (în special de statistica producţiunii şi consumaţiunii) şi care să aducă la îndeplinire deziderratele congreselor internaţionale silvice.

Ia cuvântul după aceea D-l *Kalman de Daranyi*, ministrul Agriculturii şi Preşedinte ad-interim al Consiliului, care mulţumeşte A. S. Regentului pentru participare, şi arată satisfacţia pe care o simte mica ţară, care este acum Ungaria, de a fi putut organiza şi găzdui congresul internaţional de silvicultură. Ungaria s'a preocupat de reglementări forestiere din sec. XVI-lea şi posedă un învăţământ superior silvic deja de acum 100 ani, iar prin legi silvice conservative a ştiut să păstreze mare parte din pădurile sale. Chiar în mijlocul dificultăţilor de azi, Ungaria şi-a întocmit o nouă lege silvică, destinată a păstra pădurile ce i-au mai rămas şi ale mări producţia. In numele guvernului, D-sa doreşte congresului şi reprezentanţilor eminenţi ai ştiinţei şi practicei forestiere, un călduros bun venit.

Contele *Iosef Teleki*, vice-preşedinte al Soc. forestiere ungare, care urmează la pupitru, mulţumeşte participanţilor pentru interesul ce-l arată ţării lor, «si gravement frappé par le malheur» !

Urmează, reprezentantul consiliului municipal, *Felkay*, după care se dă cuvântul baronului *Acerbo*, preşedintele Institutului internaţional de Agricultură dela Roma. D-sa arată lucrările cu caracter silvic făcute de acest înalt for, printre care cele de statistică forestieră sunt cele mai de seamă, tinzându-se la o unificare a metodelor. Deasemenea arată că s'a creat acolo în ultima vreme o secţie de silvicultură, cu participarea unui număr restrâns de specialişti din diverse ţări. Anchetele asupra standardizării măsurilor privitoare la lemn, asupra planurilor de amenajament, asupra restaurării munţilor, a industrializării lemnelor de diverse specii, etc. sunt câteva din preocupările acestei secţiuni.

D-l von *Keudell*, şeful serv. forestier al Reichului spune că deşi silvicultura germană e atât de avansată, poate culege preţioase sugestii din discuţiile acestui congres. D-sa crede că ar fi bine ca aceste congrese internaţionale de silvicultură să aibă loc mai des.

D-l *Silcox*, şeful serv. silvic al St. Unite ale Americii, mărturiseşte că din nefericire ţara sa a neglijat vreme îndelungată problema conservării pădurilor sale, pe care le-a devastat fără socoteală. In ultimii 30 ani s'au luat însă măsuri pentru refacerea marelui domeniu păduros american.

Sir Roy L. Robinson, şeful serv. silvic al Marei Britanii arată importanţa pădurilor pentru umanitate şi observă că în silvicultură se lucrează nu numai pentru nevoile generațiilor actuale, ci mai ales pentru cele ce vin după noi. semn al unor înalte preocupări altruiste a silvicultorilor.

În fine D-l *Capitani di Vimercate*, salută congresul în numele Comitetului internațional permanent de cărbune carburant, care își ține adunarea sa concomitent cu aceea a silvicultorilor, tot în Budapesta.

Indată după ridicarea ședinței inaugurale, congresiștii au fost primiți de către A. S. Regentul Horthy, în palatul regal din Buda, în marea sală de marmoră a acestui măreț și frumos așezat edificiu.

Purtătorul de cuvânt al congresiștilor a fost D-l *Cajander*, care într'o lungă alocuțiune citită în l. franceză, și ale cărei ecouri abia se aud, a lăudat ospitalitatea și frumusețea capitalei ungurești. Amintind de trecutul glorios al acestui popor, care s'a făcut în trecut de atâtea ori apărătorul occidentului și al culturii europene, și de legăturile de sânge, ce leagă poporul finlandez de cel maghiar, oratorul termină exprimând mulțumiri guvernului și poporului maghiar pentru ospitalitatea arătată.

A. S. Regentul *Horthy* răspunde în l. franceză, arătând că în calitatea sa de proprietar funciar și de vânător pasionat, admiră și apreciază mai mult ca ori cine, frumusețea și utilitatea «uneia din manifestările cele mai grandioase ale naturii, pădurea». Ungurii, ca orice popor ce trăește în sânul naturii, iubesc pădurile și apreciază îngrijirea lor, pentru marea influență ce o exercită asupra climei, solului și higienei publice.

După aceea Regentul adresează congresiștilor câteva cuvinte în l. germană, engleză și italiană. Vechi ofițer de marină, pronunță foarte corect toate cele patru limbi amintine, spre deosebire de majoritatea congresiștilor, cari abia se fac înțeleși în alte limbi, de cât cele materne.

Regentul s'a întreținut apoi, pe rând, cu șefii delegațiilor străine. A urmat vizitarea grădinilor palatului regal, de unde se poate avea o superbă priveliște asupra Dunării și orașului.

6. *Lucrările în secțiuni.* După cum am spus, comunicările făcute de congresiști au fost repartizate în 9 secțiuni, cari au lucrat în diversele săli ale Academiei de științe, câte 2—3 în acelaș timp. Aceste lucrări au început în chiar după amiaza primei zile a congresului și s'au terminat Luni 14 Setembrie la amiază.

Programul lucrărilor diverselor secțiuni a fost astfel aranjat, încât congresiștii să poată participa la desbaterile celor mai importante. De ex. secția I, a lucrat concomitent cu secția II și IX, Joi 10 Sept.: a III-a, IV-a, V-a și X-a. Vineri 11 Sept.; a VI, VII și VIII, Sâmbătă, etc.

Dăm mai jos, pe scurt, modul cum au decurs desbaterile celor nouă secțiuni.

Secțiunea I a avut de examinat comunicările privitoare la: *Statistica și politica forestieră, legislația silvică și instituții sociale.* Lucrările secțiunii au fost prezidate de D-l *Aminoff* (Suedia), raportor principal fiind Prof. *Eberts* (Germania). La această secție au fost prezintate cele mai multe (35) comunicări, din cari 4 datorite compatrioților noștri Sabău (2): (1. Date statistice asupra pădurilor României și 2. Contribuții la crearea unei statistici silvice internaționale): I. C.

Demetrescu (v. mai jos) şi V. Dinu (Dela comparaţii statistice, la probleme actuale de politică forestieră).

In urma referatului prezentat de raportor şi a discuţiunilor urmate, s'a recunoscut importanţa propunerii făcute de D-nii *Dinu* şi *Schmid* (Austria) de a se crea un Comitet internaţional de silvicultură, care să se întrunească odată la 2 ani. El ar avea menirea de a întocmi o statistică a producţiei şi consumului de lemne şi de a publica dări de seamă comparative asupra legislaţiei şi ad-ţiei silvice în principalele ţări ale lumii.

Propuneri în acelaş sens sunt făcute de D-nii *Locker* (Austria) şi *Grön* (Danemarca). D-l Prof. *Marinovic* (Jugoslavia) arată importanţa cooperativelor forestiere pentru gestiunea pădurilor de mică întindere şi propune mijloace pentru încurajarea lor. .

Raportorul expune comunicările făcute de D-nii *Langdon* (Chili), *Helander* (Finlanda) şi *Michelangeli* (Italia) asupra situaţie pădurilor din ţările respective, iar D-nii *van Dissel* (Olanda) şi *Kaflinski* (Polonia) arată principiile legilor silvice din ţările lor; D-l *Petitmermet* (Elveţia) referă asupra politicii forestiere elveţiene, în ce priveşte regenerările, iar raportul D-lui *Ilie Demetrescu*, dă detalii asupra stării actuale şi tendinţelor legii silvice româneşti»; *Peruşici* asupra pădurilor comunale în Jugoslavia; *Lesenyi* (Ungaria) citeşte raportul privitor la propaganda forestieră in Ungaria, din punct de vedere al creditului.

Asupra chestiunilor sociale. *Babinsky* (Polonia) expune problema impozitelor în expl. forestiere. *van Diessel* (Olanda) arată cum s'au folosit în această ţară, şomeurii la lucrări forestiere, *Kaniewsky* (Polonia) tratează despre asigurările sociale în ad-ţia forestieră poloneză; *Lakari:* Măsuri legislative în Finlanda contra incendiilor de păduri; *Butler:* Istoricul asoc. forestiere ale Americii; *Gill:* Rolul organizaţiilor «Pac-Forestry»; *Guthrie:* Corpul american Civilian Conservation: *Swejcer:* Despre organizaţia «familiei» forestiere în Polonia.

Secţiunea II: (Amenajament, învăţământ, cercetări forestiere): Preşedinte a fost ales D-l Dr. *J. Hart* (Cehosl.), raportor principal fiind Prof. *Knuchel* (Elveţia). D-nii *Güde* (Austria), *Abetz* (Germ.) şi *Saari* (Finl.) discută problema suprafeţelor unitare de comparaţie (Gleichflächen), adică a suprafeţei ideale corespunzând unei creşteri medii de 10 m³ pe an şi hectar. Amenajamentele bazate pe asemenea suprafeţe se pretează foarte bine la statistică, întrucât permit comparaţii, fără a se ţine seama de rotaţia tăierilor, de bonitate, consistenţă, etc.

D-nii *Ilvessalo* şi *Saari* (Finl.) arată importanţa inventarierii capitalului lemnos al diverselor ţări şi propun, ca toate ţările să execute asemenea lucrări, spre a putea controla dacă prin tăierile ce se practică, nu se ajunge la epuisarea pădurilor.

D-l *Senşin* (Jug.), *Abetz* (Germ.) şi *Merendi* (Italia) discută problema pădurilor mici (de 2—5 ha), insistând asupra necesităţii de a fi amenajate şi exploatate cumulativ.

D-l *Hufnagl* (Austria) arată soluţie ce a găsit această problemă în Steiermark, iar D-l *Osara* spune că şi în Finlanda starea acestor păduri e destul de rea.

D-l Prof. *Stinghe* arată principiile Codului silvic român din 1910 în ce privește amenajarea și exploatarea acestor păduri, cari uneori sunt explatate în cooperație.

D-l *Knuchel* (Elv.) dă lectură raportului său privitor la fluctuația creșterilor anuale, ale căror cauze trebuiesc cercetate în mai multe țări.

D-nii *Wittich* (Germ.) și *Lönnroth* (Finl.) arată relațiile ce există între condițiile meteorologice și creșterile anuale.

D-l *Petrovici* (Jug.) subliniază importanța frunzarelor pentru creșterea vitelor în unele țări; D-l *Friese* (Ceh.) discută necesitatea colaborării internaționale în redactarea publicațiilor forestiere, iar *Abetz* arată ce a realizat în această privință revista germană «Forstliche Rundschau», lăudând inițiativa ce a luat Uniunea internațională a Institutelor de cercetări forestiere, de a tipări o bibliografie a publicațiilor apărute în țările aderente.

La secția II-a au prezintat referate și D-nii: Drâmbă, Antonescu Gh. și Nicolau-Bârlad, primul tratând o chestie de cadastru, al doilea de amenajament iar ultimul de învățământ.

Secția III: *Comerțul lemnului și a altor produse forestiere*. Prezident D-l *Parchmann* (Germ.), raportor principal D-l *Tetsall* (Anglia).

După lectura raportului, D-l *Siman* (Ceh.), face diverse propuneri privitoare la unificarea măsurilor, formularelor de contracte și a uzanțelor din comerțul internațional de lemne.

D-nii *Sznuk* (Ung.) și *Frommer* fac propuneri contradictorii în această privință; D-l *Aro* (Finl.) propune unificarea coeficientului de cubaj și așezare. După aceea D-l *Parchmann* dă citire unei comunicări a D-sale, privitoare la reglementarea internațională a comerțului de lemne și propune înființarea unei comisiuni, care să studieze organizarea și reglementarea acestui comerț, ea urmărind să refere viitorului congres internațional de silvicultură.

Contele *Ostrowski* (Polonia), arată că în această privință lucrează deja câteva organizații deja existente: ETEC și CIB și că nu e cazul să se mai creeze alte comisiuni.

După replicile D-lor *Wechselberger* (Germ.) și *Parchmann*, se adoptă propunerea acestui din urmă, de a se înființa o nouă comisiune.

Sectia IV-a: *Exploatarea și industria lemnului*. President D-l Dr. *W. Babinsky* (Polonia), raportor principal *Zichmanis* (Letonia).

După ce se dă citire raportului, sunt expuse comunicările membrilor prezenți.

D-l *Șt. Gârbu* (Rom.) citește rezumatul comunicării sale despre instalațiile de transport din pădurile fondului bisericesc din Bucovina; *Oehm* (Jug.) expune încercările de resinaj făcute în Serbia de Sud; Prof. *Hauska* (Austria) descrie lucrările și noutățile mai importante din domeniul transporturilor în țara sa.

D-l *Zegreanu* (Rom.) tratează problema exploatărilor și industriei forestiere în ansamblul lor, făcând o serie de propuneri pentru raționalizare; *Heitz* (Fr.) arată progresul forestier francez în colonia Gabon; *Oksala* (Finl.) expune problema plutitului în «țara miilor de lacuri»; *von Monroy* (Germ.) descrie noile întrebuințări ce se deschid lemnului ca materie brută pentru industrializare. *Merendi* (Italia) tratează problema gazogenelor; *Sburlan* (Rom.) expune problema scoaterii lemnelor de foc din pădurile de munte, pe jilipuri transportabile; iar *Bruckmann* (Austria) insistă asupra necesităţii cooperării internaţionale în domeniul industrializării. In fine *Marinovic* (Jug.) prezintă o comunicare privitoare la geografia economico-forestieră, făcând propunerea ca aceasta să facă obiectul materiei ce se predă în şcolile superioare de silvicultură.

Secţia V-a: Technologia mecanică şi chimică a lemnului. Prezidează D-l *Ch. Gaul* (Ung.), raporor principal fiind D-l *Brommels* (Finl.).

D-sa găseşte că colaborarea între ştiinţa industrială şi technica silvică este insuficient desvoltată. D-l *Worschitz* (Ung.) analizează rapoartele prezintate la această comisie, iar *Gelsinger* (C. I. B., Viena) crede necesară o diviziune a preocupărilor între diversele organizaţii internaţionale existente, cari se ocupă cu problemele utilizării lemnului.

D-l *Gernlein* se opune propunerii de a se da CIB-ului alte preocupări, decât cele pur comerciale, iar D-nii *Brommels Levon* (Finl.) şi *Winkelmann* (Elveţia) insistă asupra necesităţii unei colaborări amicale între toate organizaţiile ce îşi propun promovarea industriei şi comerţului lemnului, ceeace se şi acceptă prin vot.

Secţia VI-a: Silvicultură şi creşterea plantelor forestiere. Prezidează D-l *Thurn Valsassina* (Austria); raportor principal a fost Prof. *A. Kauders* (Germania). S'au prezintat foarte multe comunicări, cari au fost grupate de raportorul principal în trei grupe: a) provenienţa (origina) seminţelor forestiere; b) asociaţii de plante şi ecologie şi c) împăduriri şi specii exotice.

La prima grupă au făcut comunicări D-nii: *Tschermak* (Austria): Mijloace pentru asigurarea originii apropriate la cumpărarea seminţelor; van *Dissel:* controlul seminţelor de pin în Olanda; *Tyszkiewicz:* Organizaţia producerii seminţelor la pădurile statului polonez.

In grupa (b) *Aichinger*: Mijloace de cooperare internaţională pentru promovarea studiului şi folosirii sociologiei plantelor forestiere; *Trgubow:* specii forestiere balcanice endemice în Jugoslavia; *Svinhufvud:* Diferenţe microbiologice la tipurile de păduri ale lui Cajander; *Vincent* (Ung.): Situaţia locală a staţiunilor de molift din Carpaţi; *Krca:* Biotechnica în serviciul silviculturii; *Szantó:* Silvicultura şi climatul şi *Worschitz:* Efectele biologice ale luminii cu unde scurte şi raporturile sale cu cultura seminţelor în general.

A treia grupă de lucrări cuprinde referatele D-lor: *Merendi:* Câteva aspecte ale technicei reîmpăduririlor în Italia; *Speranzini:* Oţetarul; *Senni:* Noi specii şi metode introduse în silvicultura meridională italiană; *Kloska:* Organizaţia împăduririi terenurilor neproductive în Polonia; *Fric:* Impădurirea terenurilor necultivabile în Cehoslovacia; *Albisetti* (Elveţia): Silvicultura în terenurile mocirloase; *Kalela:* Creşterea semănăturilor de molift; *Balen:* Problema reîmpăduririi Karst-ului desgolit.

Iau parte la discuţii D-nii Prof. *Tschermak, Rubner, Kauders, Roth* şi D-l *Gârbu,* în special în privinţa culturii oţetarului.

D-l Prof. *Roth* a citit apoi raportul său privitor la împărţirea claselor de arborete şi technica rărituri lor, iar D-l de *Pottere* studiul referitor la relaţiile internaţionale între serviciile silvice şi acela al apelor.

Secţiunea VII : Corecţiunea torenţilor, protecţia solului şi arboretelor. Prezidează D-l Prof. *M. Drăcea*, raportori principali fiind D-nii *Michelangeli* (Italia) pentru partea privitoare la torenţi şi *Schimitschek* (Austria) pentru aceea referitoare la protecţia pădurilor.

După expunerea raportului D-lui *Michelangeli* se citeşte comunicarea Prof. *Härtl* (Austria), la care fac importante observaţiuni D-nii *Grozescu* (Rom.), *Oliva* (Italia), *Kaisler* (Ceh.) şi raportorul proncipal.

In şedinţa de după amiază se citeşte comunicarea D-lor *Trummer* (Ungaria) având de obiect «Construcţii pentru reducerea pantei în domeniul stabilizării ravenelor». La discuţiuni participă D-nii *Grozescu* şi *Härtl*. Urmează comunicarea Prof. *Merendi*: «Câteva aspecte ale technicei lucrărilor de reîmpădurire în Italia». D-l *Senni* (Italia) insistă asupra marilor lucrări de corecţiuni (bonifica integrale) făcute în Italia iar D-l *Grozescu* arată că asemenea lucrări, pe o scară foarte mare, s'au făcut şi în România. Discuţiunile se termină cu însărcinarea dată D-lor *Michelangeli* şi *Grozescu* de a redacta proiectul de rezoluţie.

Discuţiunile subsecţiei de protecţia pădurilor sunt prezidate de D-l Prof. *Härtl* (Austria).

Se citesc o serie de comunicări privitoare la lupta contra incendiilor în Finlanda şi Olanda, apoi asupra pagubelor cauzate de cărăbuş şi de nonna. La discuţiuni şi comunicări au participat D-nii *Staff*, *Lonkhuysen*, *Lakari*, *van Dissel*, *Nunberg*, *Schwertfeger* şi *Eidmann*.

Secţiunea VIII-a: Economia rurală şi diversele sisteme de exploatare în legătură cu silvicultura. Prezident *M. Petitmermet* (Elveţia), raportor principal, de *Beaufort* (Olanda). In această secţiune s'au prezintat comunicări privitoare la economia pastorală, vânătoare şi pescuit, protecţia naturii, estetică forestieră şi propagandă. Intre alţii a prezintat şi D-l *Nicolau-Bârlad* 2 comunicări, cari au fost citite în rezumat de raportor.

D-l *Nagyszalanczy* (Ung.) a emis părerea, să se ceară Institutului internaţional de agricultură de la Roma să se ocupe şi de problemele privitoare la protecţia naturii. Părerea e viu combătută de D-l *Tienhoren* (Olanda), care arată că există deja un oficiu internaţional la Bruxelles, având o asemenea preocupare. In cele din urmă se decide ca chestiunea să fie supusă şedinţei plenare a congresului.

In desbateri s'a insistat asupra necesităţii ca Statele să ia măsuri, să nu se mai distrugă frumuseţile arborilor şi pădurilor pentru nevoile economiei şi exploatărilor agricole.

Secţiunea IX-a s'a ocupat de *Silvicultura tropicală*. A prezidat Prof. *Stebbing* (Anglia) şi au prezintat rapoarte reprezentanţii ţărilor interesate în colonii: Franţa, Olanda, Anglia şi Italia.

7. Şedinţa de închidere a congresului a avut loc Luni dimineaţa, 14 Sept. în sala festivă a Academiei. Preşedintele adunării, Baronul *Waldbott* a ţinut o scurtă alocuţiune, în care a mulţumit biurourilor secţiunilor şi congresiştilor ce au luat parte la desbateri, după care s'a dat lectură moţiunilor [1]). Cuprinsul unora din ele a fost modificat după propunerile făcute, apoi s'a procedat la vot prin aclamațiuni și ridicarea de mâini.

---

[1]) Cuprinsul acestora va fi redat într'unul din n-rele viitoare ale revistei.

La ora 12½ lucrările celui de-al doilea congres internațional de silvicultură au luat sfârșit.

Congresiștii se împrăștie, după ce își strâng mâinile afectuos și mulțumesc gazdelor pentru ospitalitate; unii merg să se pregătească pentru excursiile ce urmează în zilele de 15—17 Sept., alții pentru plecare la depărtatele lor cămi-nuri, peste mări și țări.

Data și locul viitorului congres urmează să se stabilească tot de Institutul internațional de la Roma. Peste 5, ori peste 10 ani, la Helsinski sau la Tokio, sperăm să ne revedem, camarazi din toată lumea, cari ați căutat împreună, câteva zile la Budapesta, soluțiuni pentru propășirea scumpei noastre profesiuni !

8. *Excursiuni.* Congresul a fost presărat, pe toată durata sa, cu interesante excursiuni, având de scop cunoașterea peisajului, pădurilor și a vieții poporului maghiar.

Astfel în seara celei de-a doua zi a congresului, Vineri 11 Septembrie ora 20, a avut loc o plimbare cu vaporul în susul Dunării, până dincolo de frumoasa insulă Margareta. Priveliștea orașului Buda și a monumentelor de seamă, luminate cu reflectoare, era magnifică. Pe vapor a avut loc un dineu oferit de Societatea Silvicultorilor maghiari.

Duminică 13 Septembrie desbaterile au fost suspendate, în care timp participanții la Congres au putut face câteva excursiuni de agrement. In această zi au avut loc plimbări în autocar, de o zi întreagă la lacul Balaton și la Mezökövesd și excursii de o jumătate zi la Esztergom și Gödölö.

Până la Balaton (120 km) se merge pe o șosea asfaltată nouă, printr'o frumoasă regiune de câmpie, unde se fac mari culturi de piersici pentru export. Lacul Balaton, cel mai mare lac cu apă dulce din Europa, după cum susțin ungurii, are pe țărmul său numeroase stațiuni balneare, dintre care Siofok, unde s'a servit dejunul, este cea mai importantă.

După amiază a urmat o plimbare cu vaporul pe lac și vizitarea băilor sulfuroase și alcaline dela Balatonfüred.

In excursiunea de la Mezökövesd s'au putut admira frumoasele costume și produse ale artei populare maghiare, iar în aceea de la Esztergom s'au vizitat bazilica, tezaurul muzeului primatului catolic al Ungariei și săpăturile arheologice recent făcute la Acquinium. In fine la Gödölö s'a vizitat un arboret de exotice.

Majoritatea participanților români la congres au vizitat lacul Balaton.

Luni 14 Sept. după amiază, a avut loc o altă excursie de o jumătate de zi, în autocar, cu care ocazie s'a vizitat munții Ianos și Svab, din împrejurimile Budei. Congresiștii au fost invitați cu această ocazie la Direcția pivnițelor statului maghiar din Budafok, unde a avut loc o degustație de vinuri.

In sfârșit, după închiderea congresului, s'au organizat două mari excursiuni de câte 3 zile.

Prima a avut loc între 15 și 17 Sept. la Kecskemet, Bugac, Szeged și Mezöhegyes. In prima zi s'au vizitat: pădurea de pe nisip sburător de la Feherto şi tabăra de cercetaşi; apoi pusta (stepa) de la Bugac, cu herghelii şi turme; în fine împăduririle cu salcâmi şi plopi din această localitate. Seara în Szeged.

A doua zi, vizitarea pădurii din Kiralyhalom, apoi pădurea pe nisip sburător a oraşului Szeged şi în fine vizitarea şcoalei silvice din acest oraş. Seara tot în Szeged.

A treia zi în Mezöhegyes cu vestitele sale herghelii şi înapoierea la Budapesta.

O altă excursie a avut loc în acelaş timp către NE Ungariei, la Lilafüred, Debreţin, Hortobagy şi Püspökladany. In prima zi s'a făcut o parte din drumul către Miskolc, s'a vizitat o pădure la Repashuta şi s'au arătat diverse regenerări în pădurile Statului. Seara în Lilafüred.

A doua zi, vizitarea grotelor cu stalactite din împrejurimile oraşului şi lucrări de reîmpădurire în diverse stadii. După amiază plecarea către Debreţin cu oprire în Tokay, unde s'au vizitat pivniţele lui Rakoczy şi s'au degustat vinuri. Seara în Debreţin.

A treia zi excursioniştii s'au împărţit în două grupe: unii au vizitat pusta dela Hortobagy, iar ceilalţi staţiunea de cercetări a solurilor alcaline dela Püspökladany, cu încercările de împădurire făcute. Seara înapoierea la Budapesta.

Aceste excursii au fost organizate în autobuze luxoase, prin intermediul unei societăţi particulare de turism IBUSz. Societatea a îngrijit nu numai de transport, dar şi de masa şi găsduirea în hoteluri a oaspeţilor. Preţul excursiilor a fost destul de modest (70—80 pengö pentru trei zile), dacă se ţine seama de confortul călătoriei, de abondenţa prânzurilor şi de curăţenia hotelurilor. Cel puţin pentru congresiştii ce veniau din ţările cu valută forte (printre cari, din nefericire, nu ne puteam număra şi noi, românii), costul întreţinerii la Budapesta şi al excursiilor părea extrem de redus.

Excursiile au fost foarte bine organizate şi în această privinţă nu se pot spune de cât cuvinte de laudă pentru vecinii noştri de la Apus.

9. *Recepţii şi banchete:* Joi 10 Sept. la ora 20½ a avut loc o seară de prezentare a congresiştilor şi familiilor lor, la cazinoul naţional (Orszagos Kaszino). Vineri seara s'a oferit un dineu pe vapor, în timpul promenadei pe Dunăre, iar Sâmbătă seara, D-l Daranyi, Ministrul Agriculturii a dat o recepţie în onoarea membrilor Congresului la Ministerul de Interne din Buda. Gustări, ceaiuri şi dineuri au mai fost oferite şi în timpul excursiilor.

D. A. Sburlan

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI.

Piața internațională a lemnului.

Sezonul de vară din acest an a adus o conjunctură neobicinuită pentru lemnărie, datorită întăririi esențiale a cererilor de lemnărie. Se afirmă că cererile ce-au venit din Fanța, Belgia și Olanda au fost cu mult mai mari decât nevoile propriu zise ale piețelor respective, având un caracter oarecum speculativ, de ordin politic și monetar.

Cererile cele mai mari de lemnărie vin din Anglia, al cărui consum este in creștere, n'are decât stocuri mici de lemnărie, și greutățile de acoperire din țările exportatoare, au provocat interese timpurii pentru încheerile noului an 1937.

Suedia, Finlanda și Uniunea Sovietelor au de acoperit cererile mari de pe piețele lor interne, datorită conjuncturii mari și politicei statelor respective de a ridica standardul de viață al populației prin nouile investiții publice ce se fac în acest an.

Belgia, Germania, Danemarca, Olanda și Franța, au nevoe de cantități mai reduse de lemnărie.

Polonia,Cehoslovacia, Jugoslavia, Norvegia și România au cereri interne de lemnărie, mărite și prin investițiile ce se fac de către statele respective.

Grecia are nevoe de lemnărie, însă sunt greutățile vamale și valutare tot mai mari ivite prin încheerile de clearing, care stânjenesc mult exportul.

Nesiguranța din Palestina, a redus mișcarea investițiilor într'o măsură nebănuită, ceeace a determinat reducerea importului cu peste 50%.

Situația din Spania, a paralizat orice activitate, așa încât importul de lemnărie este aproape inexistent.

U. S. S. R., Finlanda și Suedia au majorat prețurile pentru 1937, datorită lipsei de lemnărie în deposite și a disponibilităților de export reduse prin faptul că consumul intern promite a fi și mai activ în anul viitor.

Prețurile pe piețele din Vest s'au majorat în ultimele luni, și se speră într'o nouă majorare, datorită politicei ETEC-ului (European Timber Exportes Convention) de a nu se mai arunca pe piețele importatoare cantități mai mari decât capacitatea de absorbție a acestor piețe.

Prin adunarea generală a ETEC-ului, ce a avut loc la Stocholm la 1

Octombre a. c. s'au fixat definitiv cotele de export a țărilor respective, modificându-se cota României.

Se lucrează la încheerea unui acord separat dintre U. R. S. S., Jugoslavia și România, privitor la U. S. S. R. să nu mai trimită nici o cantitate de lemnărie în această regiune ceea ce ar înlătura concurența și a asigura redresarea exportului Românesc de lemnărie în bazinul mediteranean.

Trebue să privim cu tot optimismul hotărârile ETEC-ului ca fiind forul ce va aduce mâine redresarea comerțului internațional de lemnărie prin înlăturarea concurenței statelor exportatoare pe piețele consumatoare, punându-se ordine și în exploatarea și cultivarea pădurilor, ce-au devenit în ultimii ani, bunuri tot mai apreciate pentru utilitatea publică.

Anglia rămâne piața cea mai activă pentru exportul de lemnărie, depășind importul total al principalelor sorturi de lemnărie din restul țărilor importatoare din Europa.

Pentru a învedera proporțiile consumului pieței engleze, dăm mai jos importul mondial în intervalul 1 Ianuarie—1 August 1936 pe sorturi de lemnărie precum și importul total al Angliei în acest interval, folosind statisticile întocmite de CIB (vezi caetul No. 7 din 10 Sept. 1936).

	Export mondial				Importul Angliei	
	1936	%	1935	%	1936	1935
Lemne de foc . . .	179369	1	331283	2	—	—
Lemn rotund pentru gatere.	1882916	10	1857887	10	52949	36245
Lemne de mină . .	2035676	11	2073253	11	1465821	1499107
Lemn pentru celuloză.	3348381	18	3737686	19	185325	171054
Stâlpi de telegraf și altele.	403395	2	550676	2,5	—	—
Traverse	356352	2	335820	2	193423	239843
Cioplitură	339719	2	360136	2	4279875	3642186
Lemne de doage . .	46188	—	35682	—		
Cherestea	8952383	—	8796291	46		
Scânduri geluite . .	569436	3	534692	3		
Părți de lăzi. . . .	410280	2,5	387203	2	844816	235801
	18523095		19000608		6427209	5814236

Anglia importă :

72% lemne de mine din exportul mondial de lemne mine
76% traverse din exportul mondial de traverse
44% cherestea din exportul mondial de cherestea
60% părți de lăzi din exportul mondial părți de lăzi.

Prețurile pentru lemnăria importată de Anglia din diferite țări au marcat majorări progresive.

Aceste preţuri variază după ţările de provenienţă :
— lemnărie de Leningrad cal I-a
— producţie suedeză
— producţie finlandeză de Sud
— pădurile poloneze de Stat
— marfa de Danzig
— marfa de Canada
cât şi după esente. (lemn roşu şi lemn alb).

Preţurile pentru marfa albă, denumită de Danzig, au variat după cum urmează :

	1 Sept. 1935	Mijloc Mai 1936	Inceput Sept. 1936
7" U/S	8.10.0	9.10.0	10.10.0
7" V-a	7.10.0	8.10.0	9.10.0

Din România s'au expediat cantităţi importante de lemnărie pentru Anglia, prin staţia Grigore Ghica-Vodă. Faţă de cererile *forţate*, mulţi fabricanţi de cherestea din Bucovina, au abuzat de situaţia excepţională a pieţei engleze, şi au livrat mărfuri mult inferioare caetului de sarcini, ceeace a determinat UGIR-ului de a întări controlul calitativ al lemnăriei ce se exportă prin Bucovina, cu destinaţia Anglia.

Aflăm, că parte din mărfurile livrate din România au fost refuzate de englezi şi stau pe cheiurile Londrei, unde se depreciază, fiind prea inferioare.

Firmele mari (Foresta, Lomaş, Bangra) etc. livrează mărfuri conforme şi bine manipulate.

Pentru noul an, se contează pe un export de cca. 80.000—100.000 standarzi cubici de cherestea albă din Bucovina, iar preţurile prezintă tendinţe de majorare.

Exportul în Anglia — via mare —, este zădărnicit din cauza lipsei de vapoare, care sunt angajate în majoritate pentru încărcări de cereale. Vapoarele care ar putea încărca cherestea, cer Lstg. 15/—/22M3. *fio* Anglia, adică cu predarea mărfei în vapor, nu sotto palanco, şi descărcarea să privească pe expeditor: dacă calculăm 1 Lstg./22M3 costul descărcării, navlul Galaţi—Anglia este de Lstg. 16/22M3. sotto palanco.

In Galaţi sunt sosite peste 350 vagoane cherestea, marfă albă, cu destinaţia Anglia, care aşteaptă vapoare pentru a fi expediată.

Piaţa engleză este astăzi debuseul cel mai mare pentru lemnul românesc, însă este foarte capricioasă, din care cauză trebuesc luate toate măsurile pentru a nu rămâne stocuri de marfă debitată în dimensiuni englezeşti.

Cererile de lemnărie sunt superioare producţiei fabricelor de cherestea.

Sezonul de toamnă este caracterizat printr'o cerere crescândă pentru export; în timp ce şi piaţa internă s'a înviorat şi a devenit activă.

Cererile masive din străinătate, trebuesc puse în legătură cu nevoile ţărilor importatoare de a-şi face rezerve de lemnărie.

Piața internă este activată și prin faptul că construcțiile formează astăzi un plasament sigur pentru economiile burghezimei, care privește cu neîncredere stabilitatea leului românesc.

Exportul nostru în Ungaria se face într'un ritm mai activ decât în ultimele luni, în special în compartimentul lemnului de foc, având de livrat cca. 15.000 vagoane lemne de foc.

Turcia a cumpărat dela noi cca. 8000 M^3. cherestea de brad (morali de 76/76, 38/76, 12/76, cantineli și scânduri de 18 mm în lățimea de 12 cm.) necesare la construcția bărăcilor ce guvernul turc face pentru coloniștii din România și Jugoslavia. Cumpărătura s'a încheiat la prețul de Lei 1380/M^3. cif Smirna, iar exportatorul (Banca Românească), neavând marfă, a cumpărat-o dela diferite fabrici, plătind până la 1100 Lei/M^3. morale fob Galați.

Pentru Turcia se încarcă prin Galați cca. 10000 M^3. cherestea — marfă pentru lăzi, din cantitatea de 30000 M^3. angajată încă din luna Martie a. c., precum și părți de lăzi, pentru portocale.

Egiptul cere cantități mari de cherestea de stejar, fag, tei precum și frize brute de parchete de stejar.

In situația actuală :

— fabricele de cherestea din Bucovina sunt angajate pentru comenzile firmelor importatoare engleze,

— Transilvania trebue să acopere comenzile unguresti, și

— restul fabricelor de cherestea din vechiul regat sunt aglomerate în comenzi pentru piața internă.

Stocurile de lemnărie la fabrici sunt epuizate în întregime și nici o comandă promptă nu mai este posibilă. Fabricele de cherestea acceptă comenzile cu livrarea în luna Decembrie și la prețuri majorate cu cca. 50—75 Lei/M^3. peste tariful din vară.

Exportul prin portul Galați este stânjenit din cauza lipsei de cherestea pe linie, și depositele de manipulație din acest port; lichidează mărfurile de stoc, rămase din încărcări anterioare.

Prețurile sunt în urcare.

Lipsa stocurilor de lemnărie la fabrici și existența cererilor masive de lemnărie pentru piața externă, au provocat majorarea prețului lemnului brut de rășinoase.

Fondul Bisericesc Bucovinean, a obținut pe lemnul rotund de rășinoase în regiunea Câmpulungului, 384 Lei/m^3. loco pădure, ceeace revine la cca. 460 Lei/m^3. Loco fabrică sau cca. 100 Lei/m^3. cherestea franco vagon stația de încărcare Pojorâta.

Cheresteaua de rășinoase este cerută la prețuri urcate cu cca. 50—57 Lei/m^3. față de prețurile cotate în lunile August—Septembrie a. c.

Dacă am fi dispus astăzi de o organizație a producătorilor și fabricanților de lemnărie, similiară celei existente în Suedia, s'ar fi reglementat tăerile de toamnă de așa manieră încât să se poată provoca o urcare a prețurilor pentru sezonul 1937.

Numai printr'o reglementare a tăerilor în raport cu cererile şi cu respectarea posibilităţilor reale ale pădurilor noastre, se va putea provoca urcarea preţurilor lemnului nostru, care se menţine la acelaş nivel de mai mulţi ani, în timp ce preţurile celorlalte materii prime s'au majorat cu 30—50%.

Sortarea cherestelei, o funcţie a conjuncturei pieţei de desfacere.

In perioada 1923—1930, cheresteaua românească era cerută de pieţele consumatoare din Lavant şi Mediterana de Vest, iar normele de sortare erau dictate de către exportatori.

Fabricele de cherestea duceau lipsă de marfă în calităţi superioare, în schimb dispuneau de cantităţi importante de cherestea cl. V-a şi VI-a.

Restrângerea debuşeurilor şi capacităţei de absorbţie a pieţelor importatoare de lemnărie a adus dictatura importatorilor.

In anii 1931—1935, mărfurile bune sunt căutate din ce în ce mai puţin, în timp ce clasele IV şi V-a, formează baza exportului propriu zis, pentru a se ajunge în anul 1935, să se caute în majoritate cl. V-a. Şi nici nu erau necesare mărfuri mai bune, deoarece cl. IV atinsese nivelul clasei Alexandria (cl. IV bună şi cl. III inferioară) iar cl. V-a conţine 50% cl. IV şi 50% cl. V-a.

Clasa V-a inferioară a fost livrată sub denumirea de cl. VI-a.

In această perioadă, rentabilitatea industriei forestiere a fost în majoritate negativă.

Anul acesta, cererile masive de lemnărie pentru Anglia şi lipsa de cherestea în stocuri, au provocat o paralizare a pretenţiunilor importatorilor din Egipt, Siria, Palestina şi Grecia.

Sortarea cherestelei a fost slăbită în mod progresiv, ajungându-se aproape la nivelul sortărei din anul 1930. Din această cauză, atunci când se încarcă în vapor o partidă mai mare de cherestea, cu marfă sosită acum 2—3 luni şi completată cu marfa sosită în ultimele săptămâni, se poate verifica diferenţa de sortare de cel puţin jumătate clasă.

Anul trecut, Alexandria nu primea în sortimentul Alexandria decât cl. IV bună, şi ceva cl. III-a inferioară, iar astăzi se mulţumeşte şi cu cl. V-a pe care o plăteşte mai scump, dar care se găseşte foarte greu.

Se obiecta asupra mărfurilor sosite în Galaţi cu 4—5 luni înainte, că au capetele înegrite, şi erau refuzate de importatorii din Siria, Egipt şi Grecia, care nu primeau decât marfă albă, pudrată; astăzi sunt bune şi aceste mărfuri, însă nu mai există, fiind angajate şi parte încărcate în vapor.

Firmele care livrează mărfuri supraclasate au de întâmpinat dificultăţi din partea comisiilor de control instituite de Ugir la punctele de frontieră, şi care au rolul de a regla sortarea în scopul standardizărei sortimentelor. Acţiunea acestor comisiuni este cu totul positivă, şi efectele n'au întârziat să se producă.

Au mai rămas şi fabrici de cherestea, ce sunt cozi de topor ale importatorilor, şi care nu se conformează în totul instrucţiunilor Ugirului, instrucţiuni ce sunt luate tocmai în scopul ridicării preţurilor la lemnăria ce se exportă.

Exportul prin portul Galaţi dela 1 Ianuarie — 1 Octombrie 1936.

Conjunctura excelentă a lemnului românesc pe pieţele din Ungaria, Germania şi Anglia, la care s'a adăugat activarea consumului intern, au scos dela exportul via-mare, cantităţi importante de lemnărie.

Exportul de lemnărie prin portul Galaţi şi Constanţa s'a redus în acest an din cauza lipsei de marfă disponibilă pentru Orient, cererile fiind mult mai mari decât posibilităţile noastre de export.

Dăm mai jos cantităţile de lemnărie exportate lunar prin portul Galaţi, în intervalul Ianuarie—Octombrie a. c. pe anii 1933, 1934, 1935 şi 1936, după datele statistice întocmite de noi:

	1933	1934	1935	1936
Ianuarie	17532	18141	9123	7779
Februarie	1102	349	—	2595
Martie	10314	11401	3546	3612
Aprilie	50049	34442	42123	21524
Maiu	56024	80311	59197	51229
Iunie	60854	97380	66443	80394
Iulie	66438	88470	92784	65116
August	80364	76616	85490	40900
Septembrie	66952	76893	57969	57868
	409899	484003	416675	331317
%	100	118	101	80.8

In anul curent, exportul de lemnărie prin Galaţi a scăzut în mod apreciabil faţă de exportul din anii precedenţi, după cum rezultă din cifrele comparate de mai sus, exprimate în procente, luând de bază exportul din anul 1933=100.

Dacă acest export a fost diminuat din punct de vedere cantitativ, volumul valorilor a fost mai mare, datorită preţurilor majorate din acest an, fixate de către Ugir şi aplicate în mod obligatoriu de exportatori.

Lemnul rotund de tei constitue un articol cerut prin excelenţă de către Palestina şi Egipt.

Parchetele brute de stejar sunt căutate tot mai mult de către Egipt.

Exportul prin portul Galaţi s'a diminuat tot mai mult din cauza lipsei de marfă la fabrici. Importatorii şi reprezentanţii lor se gândesc să angajeze partide pentru sezonul de iarnă şi livrarea să se facă prin portul Constanţa, unde pot găsi vapoare numeroase şi la un navlu scăzut cu cel puţin 30% faţă de navlul cotat astăzi.

Din analiza sorturilor de lemnărie ce se exportă, se constată o deplasare tot mai accentuată spre compartimentul foioaselor.

Se impune ca exploatarea parchetelor de foioase ce se face în perioada 1936/1937, să fie făcută cât mai raţională şi să se observe a se sorta lemnul de lucru de stejar, plop, tei, frasin, etc., ce este căutat tot mai mult sub formă brută sau debitat în gatere, de piaţa orientului apropiat.

Lemnul rotund de stejar sub 20—30 cm. grosime în diametru, considerat ca lemn de cl. III-a, trebue taxat ca lemn pentru gatere, obţinându-se parchete brute de stejar, randamentul de debitare fiind de cca. 30%.

Galaţi 19 Octombrie 1936.

V. Filip

EUROPEAN TIMBER EXPORTERS' CONVENTION

Viena, 2 Octombrie 1936

Comunicat pentru presă

E. T. E. C. a ţinut adunarea sa anuală generală în zilele de 1 şi 2 Octombrie 1936 la Stoholm. Obiectul principal al Conferinţei a fost stabilirea cotelor de export pentru anul 1937. In adunare au fost reprezentanţi ai tuturor ţărilor membre, adică: Suedia, Finlanda, U. R. S. S., Austria, Cehoslovacia, Polonia, România, Jugoslavia şi Letonia. Preşedinţia a avut-o d-l Carl Kempe.

Totalul exportaţiunilor pentru anul 1937 a fost fixat, în unanimitate, la 4 milioane standard pentru cele 9 ţări participante. Aceasta înseamnează că, cu excepţia unei uşoare modificări pentru România, care a luat pentru prima dată parte activă la desbateri, şi stabilirea unei cote pentru Letonia, membru nou al asociaţiei, nu s'a introdus nici-o mărire de exportaţiuni faţă de anul 1936.

D-l Kempe a fost reales cu unanimitate la preşedinţia Asociaţiei.

RECENZII

Armijas Spiesluve : *«Statistique forestière de la Lettonie et activité du département des forêts du 1. IV. 1934 au 31. III. 1935»*. («Latvijas Mezu statistika un Mezu departamenta dardība 1. IV. 1934—31. III. 1935»). (Riga: Mezu departamenta izdevums, 1936, g., 208 pag.).

O țară mică, chiar foarte mică, tânără și relativ săracă, ne trimite cel de-al VIII-lea volum al statisticei sale forestiere. Este vorba de o publicațiune cu continuitate (dare de seamă), tipărită în admirabile condițiuni tehnice și cu o impresionantă bogăție de date statistice foarte îngrijit clasificate și prezentate.

Lucrarea este scrisă în limba oficială a țării respective (letonă), nouă cu totul inaccesibilă. La sfârșitul cărții găsim, însă, un rezumat în limba franceză, din care extragem cea mai mare parte a datelor de mai jos. Cele 45 de tablouri anexate lucrării (părții A și B) au subtitluri, deasemenea, în limba franceză, în cât nu vom întâmpina dificultăți serioase pentru o bună orientare asupra stărilor forestiere din Letonia. Am fi fost, de sigur, și mai avantajați dacă am fi putut consulta și textul propriu zis al lucrării, care conține nici mai mult, nici mai puțin, decât 70 de tablouri numerice comentate.

Materia lucrării respective este dispusă, mai întâiu, în două părți principale, diferite ca natură:

A) Despre pădurile domeniale și activitatea departamentului pădurilor;

B) Export, import, tranzit, transport, prețul și industria materialelor forestiere.

Prima parte are o nuanță, în primul rând, administrativă și de domeniul exploatațiunii forestiere. Datele respective ne pot servi pentru judecarea administrației forestiere a Statului leton, pentru aprecierea gradului de intensitate a gospodăriei pădurilor domeniale. Cum, însă, pădurile acestea reprezintă aproape totalitatea pădurilor țării, datele respective caracterizează, totodată, și producțiunea forestieră, adică economia forestieră propriu zisă.

Cea de a doua parte se raportă, în mod evident, la domeniul economiei lemnului.

Mai înainte de a expune conținutul lucrării în discuție, credem necesare câteva cuvinte de orientare asupra țărișoarei respective.

Letonia, ca și celelalte două stătișoare învecinate: Lituania și Estonia își datorește existența transformărilor politice aduse de marele războiu, pe seama imperiului moscovit. Intinderea teritoriului său abia arată cca. 65.800 km. p., cu o populațiune de cca. 2 milioane de locuitori (cca. ¾ letoni, restul ruși, evrei și germani). Este vorba de o țară cu înfățișare monotonă, relativ slab populată (cca. 30 loc./km. p.), fără bogății naturale deosebite. O agricultură relativ uniformă în comparație cu cea românească, de pildă, dă caracterul principal al economiei naționale letone.

Domeniile date în grija departamentului pădurilor însumează la 1 Aprilie 1935 o suprafață de 1.737.597 ha. din care : 1.384.799 ha. sunt considerate ca sol forestier propriu zis (1.316.473 ha. împădurit + 68.326 ha. neîmpădurit), 56.463 ha. terenuri agricole (terenul de hrană al personalului, etc.) și 296.335 ha. terenuri improductive. Aceste domenii reprezintă, dealtfel, aproape totalitatea pădurilor țării. Astfel — după H. W. Weber — suprafața pădurilor (inclusiv goluri, ape, terenuri neproductive) ar fi de cca. 1.856.000 ha., ceiace ar reveni la un procent de împădurire de 28. (Forstwirtschaftspolitik, p. 41). *Marinovici* arată drept suprafață împădurită 1.659.223 ha., adică un procent de împădurire de 26.80% (Sumsko-privredna geografija, pag. 351; Rev. Păd. 1935, pag. 575).

Tablouri foarte amănunțite ne arată repartiția acestor suprafețe pe unități de administrație forestieră locală.

Dintre esențele forestiere, locul întâiu în compoziția pădurilor îl ocupă pinul cu 52,4%; urmat de molid cu 24,5%. mesteacăn cu 15%, plop tremurător cu 3,9%; anin negru cu 3,3%; și alte esențe cu restul de 0,9%.

Clasele de vârstă — șapte la număr și anume de câte 20 de ani pentru rășinoase și de câte 10 ani pentru foioase — se prezintă în procente din totalul solului forestier, astfel :

18.9; 15.2; 14.9; 15,6; 12,7; 8 3; 5.5%
respectiv :

18.1; 15,5; 13.9; 11.2; 9,:5 8.6; 18.9
la sută.

Aceste cifre ne arată, între altele, că raportul vârstei de exploatare dintre foioase și rășinoase se află ca 1 la 2.

Administrația forestieră — în cadrul Ministerului de Agricultură — se compunea la 1 Aprilie 1935 din 86 funcționari, 43 amenajiști și ingineri hotarnici și 5 oameni de serviciu în Centrală și 76 inspectori silvici, 402 forestieri, 76 forestieri stagiari și 2668 pădurari, plus 76 secretari-contabili și 78 amploiați de birou în serviciul exterior. Acesta se compune din 76 ocoale silvice (cantonements); 375 brigăzi (districts forestiers) și 2616 cantoane (triajes). Suprafața medie a fiecăreia dintre aceste unități ierarhice este de 22.863; 4.634 și resp. 664 ha.

Este interesant pentru noi de remarcat, că numita administrație își recoltează, fasonează, industrializează parțial și comercializează produsele pădurilor sale în regie proprie. Pentru aceasta are un serviciu deosebit, bine și clar organizat, dispus în 4 secțiuni : 1. preparatorie; 2. de transport; 3. de debitare (cherestea); 4. de comercializare.

Sub raportul amenajării pădurilor, lucrurile se prezintă destul de bine, în orice caz mai bine decât la noi : numai o suprafață de cca. 100.000 ha. se mai află neamenajată. Costul lucrărilor de până acum au fost de 2,33 Ls. (1 Lat = cca. 1 leu aur antebelic)/ha pentru amenajare și 0,97 Ls./ha pentru revizuiri.

Posibilitatea normală realizată în cursul anului atinge 6.330.183 mc., din care lemnul de construcție ocupă 56,7%, cel de foc 41,2%. iar cel de tulpini și ramuri 2,1%. Aproape totalitatea lemnului de construcție (cca. 93%) este de rășinoase; restul de 7% este de foioase moi (plop, mesteacă și anin). Valoarea comercială a posibilității respective este de 13.519.175 Ls, care, însă, n'a putut fi realizată ca atare în întregime, o parte din materialele respective, fiind vândute cu prețuri scăzute. Repartizată la ha. de sol forestier și sol împădurit productiunea lemnoasă realizată în ultimii 5 ani (începând cu 1930/31) se prezintă — exprimat în mc. — astfel:

2,17 (2,30); 3,07 (3,24); 6,95 (7,31); 4,52 (4,76); 4,33 (4,55).

Produsele accesorii se înscriu în venitul general al administrației cu 265.078 Ls.

Veniturile vărsate în tezaurul Statului în ultimii 5 ani se repatizează astfel, la hectarul de sol productiv:

6,59; —0,46 (pagubă); 0,99; 4,83; 4,94.

O mulțime de alte date privesc:

III. Invățământul forestier;

VII. Pagubele încercate de administrație (incendii, atacuri de insecte);

VIII. Regenerarea și îngrijirea arboretelor;

IV. Construcțiile și diverseie instalațiuni;

X. Lucrările de ameliorări funciare;

XI. Protecțiunea pădurilor;

XII. Gestiunea și contabilitatea.

XIII. Bilanțul.

In comerțul exterior lemnul, alături de produsele agricole, joacă rolul principal. Astfel, din 85¼ milioane Ls., cât reprezintă întreg exportul din anul 1934, materialele lemnoase ocupă 35,8%, plus mărfurile cu bază esențială de lemn (placaje, hârtie, celuloză, bețe de chibrite) cu încă 24,9%. Dintre țările cliente Letoniei, în ceiace privește lemnul, locul întâiu îl ocupă Anglia, urmată fiind la mică distanță de Germania, Olanda, Belgia, Franța. O mulțime de alte date ni se mai dau și în această parte a lucrării asupra repartiției cantității de lemnărie și mărfuri de lemn, exportate pe ultimii 6 ani pe țări, pe articole de mărfuri, etc., etc., ca și asupra importului și tranzitului; apoi, asupra prețurilor medii, asupra industriei lemnului, asupra tonajului lemnului transportat pe căile ferate ale Statului și pe apele interioare.

N'a stat în intențiunea noastră de a rezuma materialul oferit de această bogată statistică, ci de a atrage atențiunea:

1. Celor ce ar avea interesul de a cunoaște economia forestieră letonă, asupra unui foarte bun mijloc de informațiuni.

2. Celor ce se ocupă cu statistica forestieră, asupra unui foarte frumos exemplu de pregătire, seriozitate și disciplină în exprimarea numerică.

Incheiând aceste rânduri cu un deplin de justificat sentiment de admirație pentru lucrarea serviciului forestier al micei, tinerei și săracei țărișoare de pe malurile golfului Riga, ne cuprinde, pe dealtăparte, o profundă tristețe când ne gândim la accidentalele și defectuoasele statistici forestiere ce stau la dispoziția silvicultorului român asupra țării sale.

Cât de mult influențează latitudinea geografică și împrejurările istorice firea unui popor!

Ilie C. Demetrescu

The geography of plants de *M. E. Hardy*. Oxford, Clarendon Press, 1935, pag. XII+327 (12/18) 115 fig. (37 hărți, 78 fotografii).

O carte de geografie botanică aplicată la silvicultură, o chee folositoare și necesară pentru orientarea generală în varietatea pădurilor globului, o călăuză foarte agreabilă pentru o călătorie de 300 pagini (a 1500 litere) în jurul pământului, călătorie pe care ar putea s'o întreprindă un profesionist și chiar un student în orele libere necesare de relaxare, un prilej de muncă odihnitoare. Iată ce este cartea D-lui M. E. Hardy.

Desigur, dimensiunile ei anunță dela început că nu se vor rezolva toate problemele care s'ar putea pune, ci va înfățișa doar, în general, aspectul forestier al globului; dar tocmai în această formă reuşeşte autorul să ne îndemne la cetitul cărţii sale.

In adevăr trecerea în revistă a celor cinci continente deşi este relativ sumară, nu e mai puţin substanţială. Hărţi sugestive (orografice, de distribuţie a precipitaţiilor, temperaturilor, de întindere a pădurilor) şi fotografii alese reuşesc să dea chiar pentru cine nu ştie englezeşte o imagine sugestivă a fiecărui continent. Este motivul pentru care îndemnăm pe camarazi să consulte, sau cel puţin să răsfoiască această broşură frumoasă. (O pot găsi la biblioteca Soc. Progresul Silvic). Nu vor avea decât de câştigat. Dacă vom mai adăoga la aceasta şi grija deosebită cu care s'a lucrat în ceeace priveşte tiparul (literă, cerneală, hârtie) şi alegerea fotografiilor documentare, credem că am spus tot ceeace poate convinge un spirit curios (în sensul bun al cuvântului) pentru a cerceta cartea semnalată.

Evident că în teză generală vorbind, o recenzie include (presupune) şi un cuprins pe scurt al lucrării prezentate. Să ne fie iertat că nu facem acum acest lucru: o carte de botanică nu se poate rezuma. Se citeşte şi se asimilează ori nu după gradul de interes mai mare sau mai mic, pe care-l prezintă pentru cetitor şi după calităţile de scriitor ale autorului. Noi am semnalat această lucrare pentrucă o socotim folositoare chiar dacă nu suntem cetăţenii unui imperiu (britanic), — când am avea în plus un interes sentimental sau o obligaţie de a ne cunoaşte Marea Patrie, ci avem numai calitatea de simpli intelectuali cu dorinţa de un orizont profesional cât mai larg.

T. B.

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 3—4, Martie-Aprilie, 1936.

Număr special închinat pădurilor italiene şi sancţiunilor.

A. Serpieri.

Il bosco nell'economia nazionale.

Pădurea în economia naţională.

Se relevă importanţa pădurilor în economia naţională în special ca sursă de materii prime şi combustibil, pentru realizarea cărora Italia, în urma sancţiunilor, a fost constrânsă să apeleze la lemn pe o scară destul de mare.

G. Di Tella.

I legnami per costruzioni civili e ferroviarie.

Lemnele pentru construcţiuni civile şi căi ferate.

Infăţişând situaţia în care se găseşte Italia în ceeace priveşte consumul şi producţia normală a lemnului de construcţie precum şi acea din perioadele anormale, autorul preconizează o serie de măsuri pentru mărirea producţiunii, indicând şi mijloacele prin care se pot realiza.

Aldo Pavari.

I legnami per costruzioni aeronautiche.

Lemnele pentru construcţiuni aeronautice.

Deşi în multe ţări aliajele metalice au luat locul lemnului, în construcţia avioanelor, sunt ţări cari întrebuinţează încă lemnul pe scară mare pentru anumite tipuri de avioane. Analizând avantajele şi desavantajele lemnului în construcţiile aeronautice, autorul studiază diferitele speci forestiere al căror lemn este apt pentru acest fel de întrebuinţări.

Gilberto Grion.

I legnami per construzioni navali.

Lemnele pentru construcţiuni navale.

Autorul studiază lemnul întrebuinţat in construcţia vapoarelor, indicând speciile forestiere cele mai potrivite şi proprietăţile fizico-mecanice cerute dela ele.

Aldo Pavari.

I legnami per mobili, infissi e arredi.

Lemnele pentru mobile, parchete şi ornamente.

Indicând schimbările suferite de technica construcţiunilor de mobile de lemn, in care lemnul masiv a fost aproape complet înlocuit, autorul expune noua înfăţişare sub care se prezintă această ramură pentru economia naţională italiană. Deasemenea chestiunea parchetelor şi a lemnelor de ornamentaţie în locuinţe este pe larg cercetată prin prisma nevoilor şi a posibilităţilor interne ale ţării.

Raffaele Cormio.

I legnami per modellatura, intaglio, tornitura e piccole industrie.

Lemnele pentru modelaj, sculptură, strungărie şi mici industrii.

Sunt studiate pentru fiecare din prelucrările lemnului enumerate mai sus, speciile cele mai indicate, însuşirile reclamate şi obiectele ce se pot obţine.

Articolul este foarte util pentru cunoaşterea întrebuinţărilor pe care le poate avea lemnul.

A. De Philippis.

I legnami per usi vari.

Lemnele pentru diverse întrebuinţări.

Autorul studiază lemnele întrebuinţate pentru butoaie, galerii, ambalaje şi cutii, chibrituri, împletituri, şindrile, unelte agricole, în rotărie şi pentru construirea caselor de adăpost.

F. C. Palazzo.

Nuove sorgenti nazionali di cellulosa di legno.

Noui surse naţionale de celuloză din lemn.

Este vorba de întrebuinţarea a două noui specii forestiere pentru scoaterea celulozei şi anume: castanul şi fagul.

Lemnul de castan este folosit şi la scoaterea taninului după care el poate servi şi la extragerea celulozei.

A. Merendi.

Il bosco come fonte di combustibile e di carburante.

Pădurea ca isvor de combustibili şi carburanţi.

In cadrul preocupărilor din ultima vreme de a realiza cu mijloace proprii combustibilii de care are nevoie Italia, sunt arătate diferitele sisteme de cuptoare metalice fabricate în vederea carbonizării lemnului şi a tuturor rămăşiţelor de exploatare.

Chestiunea este pe larg desbătută şi din punct de vedere economic.

L. Senni.

Il bosco come produttore di resine e di materie concianti e coloranti.

Pădurea ca producătoare de răşini şi de materii tanante şi colorante.

Sunt arătate speciile forestiere care furnizează Italiei aceste materii prime, cantităţile ce se pot scoate şi importanţa lor pentru economia italiană.

Dott. Vincenzo Bassi.

Produzione, industria e comercio del sughero.

Producţia, industria şi comerţul cu plută.

Examinând însuşirile acestui material cu multiplele lui întrebuinţări, autorul relevă importanţa importului şi exportului cu plută, propunând noui directive pentru industrializarea şi comercializarea ei.

Luigi Puecher Passavalli.

La valorizzazione della ginestra nel campo delle fibre tessil e della cellulosa.

Valorificarea genistei.

pentru fibre textile şi celuloză.

După un istoric al diferitelor întrebuinţări avute în decursul timpului de această plantă, autorul arată încercările şi rezultatele obţinute pentru scoaterea fibrelor textile şi a celulozei din lemn.

In partea finală este studiată problema cultivării acestei plante şi a extinderii ei.

Prof. Zeno Vignati.

Le risorse foraggere dei boschi.

Resursele furagere ale pădurilor.

Inţelegând sub denumirea de produse furagere nu numai iarba ci şi fructele şi seminţele care se găsesc în păduri, cari pot constitui hrana vitelor, şi având în vedere natura speciilor forestiere ce compun arboretele precum şi zonele de vegetaţie în care sunt situate pădurile Italiei, autorul face un documentat studiu al problemei păşunatului.

L. Fenaroli.

I prodotti accessori dei boschi.

Produsele accesorii ale pădurilor.

Sunt examinate pe rând toate produsele accesorii ale pădurii ca: ciuperci, fructe (fragi, smeură, mure, afine, etc.), plante industriale (aromatice, medicinale), seminţe forestiere şi altele.

Aldo Pavari.

Gli insegnamenti delle sanzioni.

Invăţămintele sancţiunilor.

Autorul încheind numărul revistei închinat sancţiunilor, pune în evidenţă noile directive date silviculturii şi în general producţiei lemnoase pentru realizarea independenţei economice şi foloasele pe care le-a tras economia naţională italiană.

Nr. 5—6, Mai—Iunie, 1936.

L'attività dell Milizia Forestale nell'anno XIII.

Activitatea Miliţiei Forestiere în anul XIII.

Comunicatul oficial din 12 Iunie al «Miliziei Forestale» înfăţişează un grandios tablou de realizări în domeniul economiei silvice şi anume: împădurirea suprafeţelor complet desgolite, ameliorarea suprafeţelor de păduri degradate, lucrări de restaurare a munţilor, corecţiuni de torenţi, construiri de drumuri, case de adăpost, lucrări silvo-pastorale, etc.

L. Senni.

Le risorse forestali delle nostre colonie.

Resursele forestiere ale coloniilor noastre.

Autorul examinează pentru fiecare din coloniile Italiei speciile forestiere pe care le posedă şi produsele ce se obţin pentru consumul intern şi comerţul cu celelalte ţări.

Dott. Celestino Vitale.

I boschi comunali dell'alta Dora Riparia nel complesso delle aziende silvo-pastorale.

Pădurile comunale ale înaltei văi Dora Riparia în complexul administraţiei silvo-pastorale.

Studiul cuprinde următoarele capitole: generalităţi, patrimoniul comunal, pădurile comunale şi rezultatul planurilor de administrație, criteriile urmate în studiul planurilor de administrație, semne ilustrative ale pădurilor, și rezultatele măsurătorilor dendrometrice.

Dott Alfonso Lenzi.

Sistemazione e valorizzazione dei terreni di montagna in Sicilia.

Clasarea și valorificarea terenurilor muntoase din Sicilia.

Infățișând situația și condițiunile în care se găsesc terenurile muntoase din Sicilia, autorul studiază un sistem de clasare hidraulico-silvică adaptată acestor condițiuni, esențele de ales pentru această lucrare și însfârșit problema pășunatului.

U. Volanti.

La coltivazione della patata a duemila metri.

Cultivarea cartofului la două mii metri.

In urma unor experiențe făcute cu cultura cartofului la altitudinea de două mii de metri, autorul arată rezultatele ce le-a obținut, făcând un studiu complet al problemei așa cum se pune în această zonă care se ocupă de distrugerea florei nitrofile care a invadat unele pășuni de munte, caracteristicile experienței făcute cu cartofi, bilanțul sumar al culturii, și evidențiază, în partea finală, necesitatea câmpurilor de experiență permanente.

Insemnări. Note practice.

In această rubrică sunt tratate următoarele chestiuni:

Dott. Giuseppe Banti despre Ostrya carpinifolia în reîmpăduriri;

Dr. G. Tomé despre ziduri de piatră ancorate cu fier; și

E. A. despre cadastrul agrar al regimului.

Viața forestieră externă.

Insemnări silvice din Germania, Belgia, Maroc, Norvegia și Suedia.

Insemnări bibliografice: Cuprinde recenziile cărților silvice apărute recent.

Notițe și ecouri! Fapte diverse în legătură cu mișcarea silvică.

Nr. 7—8, Iulie—August 1936.

Agaricus.

Il frassino mannifero come ceduo.

Este vorba despre o operațiune care se practică asupra trunchiului de frasin din Sicilia pentru scoaterea sucului cu diverse întrebuințări în medicină. Autorul se ocupă de technica acestei operațiuni și de întrebuințările primite de lemnul de frasin.

Dott. Lino Vannini.

Le pinete di Viareggio. Nuovi indirizzi di rimboschimento.

Arboretele de pin din Viareggio. Noui directive de reîmpădurire.

Reliefând importanța și efectul peisagistic al pinilor, autorul indică diferite procedee de replantare a arborilor nu prea bătrâni cu pământ la rădăcină, modul de transportare, căruțele întrebuințate, etc.

A. De Philippis.

Note forestali di un viaggio in Palestina.

Note forestiere dintr'o călătorie în Palestina.

După o descriere amănunţită a ţării şi a vegetaţiei ei spontanee, autorul se ocupă de lucrările de reimpădurire efectuate până în prezent, încheind articolul cu consideraţiuni generale în materie de reîmpăduriri privind şi celelalte ţări mediteraneene din împrejur.

Dott. Giovanni Friedmann.

La lotta contro il maggior nemico dell' alpicoltura : il cervino («Nardus Stricta» L.).

Lupta contra celui mai mare duşman al culturii alpine părul porcului (Nardus Stricta L.).

Autorul face în primul rând un studiu al anatomiei şi biologiei acestei plante care a transformat multe păşuni alpine în adevărate deşerturi, după care indică diferite procedee prin care s'ar putea lupta contra acestei plante.

Studiul este foarte interesant şi pentru ţara noastră având şi noi păşuni invadate de această plantă.

F. Caldart.

Osservazioni sulla «Chamaecyparis Lawsoniana».

Observaţiuni asupra lui «Chamaecyparis Lawsoniana».

Plantaţiunile de exotice făcute în vederea creerii de parcuri în jurul diferitelor vile din Italia, au permis astăzi, când aceste plantaţiuni au o vechime de circa 45 de ani, cum este în cazul de faţă, să se facă interesante observaţiuni cu privire la cultura exoticelor în Italia.

Ing. E. Paltrinieri.

La processionaria del pino.

Omida procesionee a pinului.

Autorul face un studiu asupra insectei Thaumetopaea pityocampa din ordinul Lepidopterelor, tratând următoarele chestiuni: despre biologia insectei, pagubele produse, metode de luptă, duşmanii acestei insecte cari trebuesc protejaţi de om, precauţiuni de luat pentru apărarea lucrărilor, o nouă metodă de luptă, dispoziţiuni de luat pe cale de legi, etc.

Dott. Martino Vidotto.

Le «Carte di regola», o antichi statuti delle comunita montane della Val di Non.

«Carte di regola» sau vechi dispoziţiuni ale comunităţii de munte din Val di Non.

Interesante dispoziţiuni cu caracter agrar, zootechnic şi forestier cu privire la folosirea în comun a păşunilor, pădurilor, apelor şi drumurilor.

Insemnări şi note practice:

La această rubrică au apărut următoarele articole:

E. A. : Un nou sistem de uscător pentru seminţele de conifere.

A. De Philippis : Avantajele traversedăposturilor de vânt.

A. De Philipps : Avantajele traverselor de lemn.

Viaţa forestieră externă.

Sunt arătate fapte mai importante cu caracter silvic din Statele Unite şi U. R. S. S.

E. V.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE

Nr. 6. Iunie 1936.

A. Jacquemin.

Considérations sur l'ecorçage et le cubage de résineux.

Consideraţiuni asupra cojirii şi cubajului răşinoaselor.

In urma cubajului făcut asupra trunchiurilor cu coaje şi complet decojit a unui număr de arbori de pin silvestru şi molift, autorul expune interesantele constatări la care a ajuns cu privire la procentul de coaje pentru cele două specii, asupra modului cum decojirea influenţează coeficientul de descreşte şi asupra preciziei obţinute la cubajul după metoda Gallot. Această metodă, care se bazează pe asimilarea trunchiurilor de cubat cu paraboloizi, a fost expusă în No. de Octombrie 1931 al acestei reviste.

Eg. Rosseels et E. Provis.

Excursion annuelle en 1935.

Excursia anuală din 1935.

Sunt arătate în continuare interesantele lucrări silvice văzute în diferitele păduri vizitate în ziua a doua şi a treia şi anume: Pădurea domenială Couckelaere, Domeniul D'Ichteghem, Domeniul Sainte-Michel precum şi lucrările de plantaţie efectuate cu foioase şi răşinoase pe dunele domeniale.

Cl. Quairière.

A propos d'une crue subite de la Soor.

Despre creşterea neaşteptată a râului Soor.

In urma unei vijelii care a durat o jumătate de oră, s'a produs o creştere neaşteptată a apelor râului Soor, care a ameninţat întreaga vale şi regiunile învecinate.

Cauza acestui fapt se atribue suprafeţelor mlăştinoase din împrejurimi cari îmbibate fiind cu apă, în urma unor ploi ce căzuseră cu câteva zile mai înainte, au lăsat să se scurgă rapid toată cantitatea de apă căzută în timpul vijeliei.

F. Arcolso.

L'organisation internationale du marché du bois.

Organizarea internaţională a comerţului de lemne.

Făcând mai întâiu un istoric al crizei care lovise lemnul odată cu celelalte produse şi al tuturor sforţărilor depuse până atunci pentru remedierea ei, autorul arată realizările obţinute prin convenţia din 15 Noembrie 1935 la Copenhaga la care au aderat aproape toate ţările exportatoare de lemn din Europa.

No. 7 şi 8. Iulie-August 1936.

G. Delevoy.

A propos de semis de graines charnues.

Despre seminţele cu boabe cărnoase.

Studiul este făcut pe baza unor experienţe asupra germinaţiei seminţelor de Quercus pedunculata, Quercus sessiliflora, Quercus rubra şi Absculus hippocastanum. Sunt redate interesante concluzii cu privire la greutatea unitară a seminţelor, modul de semănare şi îngrijire şi vigoarea plantelor obţinute.

J. Masson.

Bois et lapins.

Păduri și iepuri.

Autorul arată pagubele cauzate de iepuri în pădure și modul cum s'ar putea micșora sau evita aceste pagube.

Studiul cuprinde o desbatere foarte largă a acestei chestiuni.

E. R.

Une excursion à Brasschaet.

O excursie la Brasschaet.

Sunt descrise parcurile cu foarte numeroase și interesante specii exotice din împrejurimile orașului Anvers proprietățile D-nei De Beukelaere și ale D-lui Jurgens.

La loi sur les congés payés.

Legea asupra concediilor plătite.

Dispozițiile legii votate la 8 Iulie 1936 asupra concediilor anuale plătite la diferitele instituțiuni și întreprinderi.

Le marché de bois.

Comerțul cu lemne.

Se remarcă în general tendința de urcare a prețului lemnului în aproape toate țările Europei. Scurte caracterizări asupra pieții lemnului în Austria, Germania, Cehoslovacia, Jugoslavia, România, Polonia, Elveția, Franța și Anglia.

C. J. Q.

Epicéas à cones verts et à cones rouges.

Molifți cu conuri verzi și cu cornuri roșii.

Caracterizări asupra celor două varietăți de molifți numiți Picea Chlorocarpa (molift cu conuri verzi) și Picea Erithrocarpa (molif cu conuri roșii).

E. V.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 3. Martie, 1936.

Cuprinde darea de seamă a congresului silvicultorilor americani (27, 28 și 29 Ianuarie 1936). A fost un congres-surpriză chiar pentru organizatorii lui, prin grandoarea, interesul și semnificația cu care s'a caracterizat.

A fost *grandios*, pentrucă au participat mulți silvicultori, din regiunile cele mai depărtate, pentrucă a dominat interesul național și de unificare; *interesant*, prin referatele prezentate; *semnificativ*, prin spiritul care a dominat discuțiile.

De altfel, partea cea mai interesantă din mai multe ședințe au constituit-o discuțiile, care au lăsat impresiunea că profesiunea a trecut de vârsta copilăriei, că silvicultorii «au crescut», gândesc pentru și prin ei înșiși, nu privesc la nici o autoritate centrală pentru concluzii gata făcute, nu sunt în nici o «gașcă». Sănătoasa diversitate de gândire este mai mult decât o evidență a maturității intelectuale, a vigoarei și interesului individual, este condiția sine qua non pentru împlinirea uneia din cele mai importante obligații și funcțiuni: aceea a unei critici libere și pătrunzătoare. Căci nici o autoritate publică, nici o organizație, nici un conducător nu-și poate permite azi să activeze prea mult fără critică. Conducătorii înțelepți știu aceasta și, *încurajează* criticismul constructiv *din lăuntrul* propriei lor organizații ca și cel binevoitor din afară. In această ordine de idei se poate menționa actualul șef al Serviciului Silvic Federal, care ca nimeni altul înaintea lui, a încurajat așa de convins curentul liber al criticismului cinstit *înăuntrul serviciului silvic*. Pe de altă parte, trebue să se spună: e în natura cea mai intimă a unei bune organizații ca hotărîrile luate, *cu responsabilita-*

tea necesară, să fie acceptate loial, căci toți trebue să coopereze întru atingerea scopului. Pentru profesiune, cazul este acesta : ea reprezintă un câmp unic al serviciului public, care cere să fie înțeles în spiritul cel drept, dată de *baza comună* și *orientarea comună* a discuțiilor.

Baza comună e furnizată de «Câmpul nostru profesional»; orientarea comună, e dată de respectul pentru interesul obștesc.

In discuții, trebue să lucrăm împreună cu respect mutual pentru argumentarea altui camarad, când gândim altfel, străduindu-ne totdeauna să relevăm ceeace este *în interesul public*, prin discuția profesională asupra a ceeace pare să fie obiectul unei critice libere. In adevăr, aceasta a fost spiritul conduitei la Atlanta, constituind însemnătatea adunării. Societatea este în proces de desvoltare a unei funcțiuni înalte de examinare profesională a politicei și acțiunii publice. Această situație justifică publicarea dărei de seamă.

Volumul conține 267 pagini dense (pagina de 3400 litere), încât e prea mare pentru a putea fi recenzat aci. Vom semnala, însă, subiectele referatelor prezentate (în manieră de symposium) pentru a servi cel puțin ca indicație bibliografică :

1. «Cererile pentru hârtia de gazete și pădurile din Sud»; trei referate, discuții.
2. Obiectivele regionale și raportul susținut»; patru referate, discuții.
3. «Chestiuni relative la societate» — discuții.
4. «Exploatarea și amenajarea terenului»: două referate, discuții.
5. «Taberele de muncă»: cinci referate, discuții.
6. «Invățământul silvic»; patru referate.
7. «Silvicultura particulară»; 1 referat.
8. «Organizarea silviculturii de Stat»; 1 referat.

In încheere, menționăm modul de organizare a congresului : fiecare categorie de referate cu ședința și conducătorul aparte : Președintele societății a deschis congresul, a participat la discuții neconducând decât o singură ședință, când s'a discutat chestiunile referitoare la societate. In felul acesta s'a evitat oboseala și s'a satisfăcut, poate, și anumite orgolii.

Nr. 4, Aprilie 1936.

Editorial.

Necesitatea unei comune înțelegeri

O pledoarie în favoarea vânatului, care este un capitol din marea acțiune ce protecție a naturii.

Aldo Leopold.

Cerbul și pădurea permanentă în Germania.

Se publică partea I («istoric») dintr'un studiu făcut în pădurile Germaniei și Cehoslovaciei, în August-Nov. 1935. Subiectul urmărit este : vânatul și evoluția lui în decursul veacurilor. Diagrame interesante, statistici, informații, etc.

F. A. Silcox.

Obiectivele conferinței vânatului, în America de Nord.

Se publică referatul inaugural al conferinței vânatului, (ținută la Washington, la 3 Februarie 1936) citit de șeful Serviciului Silvic Federal, în calitate de Președinte al Conferinței. Scopul conferinței a fost : să restaureze și să conserve vânatul agonisant din pădurile americane

In sine, referatul este un vibrant apel către membrii conferinţei şi către naţiune în genere, pentru a dovedi un interes mai mare şi a îmbrăţişa cauza vânatului, pentru binele şi frumuseţea ţării.

C. S. Cowan.

Mişcarea C. C. C. (a taberilor de muncă) şi legătura cu legea Clarke McNory.

Inrăurirea pădurii şi combaterea eroziunii

Raportul unei comisiuni a Societăţii Silvicultorilor, comitet prezidat de W. C. Lowdermilk.

R. P. Holdsworth.

Locul silviculturii în şcolile neprofesionale.

Se arată ce s'a făcut la un colegiu din Massachussets, pentru a se exemplifica un mod de a ţine contactul cu publicul şi a-l interesa la problemele de silvicultură.

E. J. Huckenpahler.

Cantitatea şi distribuţia umidităţii într'un pin verde.

Chestiunea cantităţii de umiditate a arborilor în picioare interesează pe cei ce se ocupă cu exploatarea pădurilor, entomologia forestieră, patologia şi fiziologia arborilor, încât determinarea acestei mărimi răspunde unei necesităţi.

In prezentul articol, autorul publică rezultatele unor determinări de umiditate la câteva exemplare (verzi, în picioare) de Pinus echinata, descriind procedeul întrebuinţat.

Hubert L. Person.

Necesitatea unei mai mari proprietăţi forestiere de Stat.

Restaurarea pădurilor de odinioară, devastate de exploatarea particulară, nu-i posibilă decât prin o administraţie de Stat, căci aceasta are în vedere totdeauna interesul obştesc.

G. A. Pearson.

Pentru ce sunt lipsite de arbori, preriile?

Un articol mai mult recenzie a unei lucrări: «Ist die Prairie von Natur baumlos?», publicată în Geographischen Zeitschrift (41 Jahrg. Heft 1, pp. 16—26, 1935) şi semnată de Dr. Heinrich Walter.

Pe scurt, cauzele care explică inexistenţa vegetaţiei forestiere în prerii, sunt următoarele: prezenţa (în sol) a sărurilor defavorabile creşterii, lipsa organismelor tipice pentru solurile forestiere, vânturi uscate vara, ierni reci, precipitaţiuni insuficiente şi, în sfârşit, distrugerea prin foc a pădurilor de odinioară. Pe baza acestor lămuriri, se fac pronosticuri relativ la reuşita lucrărilor de plantare, arătându-se în care anume regiuni şi cu ce esenţe s'ar putea încerca pentru a se avea succes în lucrările de împădurire.

H. H. Chapman.

Serviciul forestier din Pensylvania. Trecutul, prezentul şi viitorul.

Torkel Holsoe.

Bocşele din Indiana.

Expunerea procedeului şi randamentul realizat.

J. Kittredge.

Câteva chestiuni, neremarcate îndeajuns, relative la păduri şi apă.

Chestiuni de transpiraţie şi evaporaţie în legătură cu precipitaţiile şi scurgerea apelor.

Paul W. Stickel şi Herbert F. Marco.

Studii în NE asupra pagubelor pricinuite de focurile din pădure.

Se publică partea III-a a lucrării, examinându-se relatiile dintre vătămările provocate de foc şi infecţiunea ciupercilor. In corpul articolului: tablouri de starea arborilor după incendii, tablouri de ciupercile mai frecvente şi respectivii arbori-gazdă, fotografii, literatura utilizată.

Guy R. Ramsey.

Sensibilitatea la uscăciune a arborilor totdeauna verzi, în Iowa.

Investigaţiuni şi concluzii-recomandaţiuni, relative la rezistenţa speciilor întrebuinţate pe terenurile fermelor, la constituirea benzilor de protecţie în contra vântului.

T. B.

REVUE DES EAUX ET FORETS.

Nr. 10/1935.

L. Lavauden.

La propagande forestière en France, à l'étranger et aux colonies.

Propaganda forestieră în Franţa, în străinătate şi în colonii.

Un studiu asupra propagandei forestiere în Franţa, în Statele Unite, Italia şi colonii. Articolul acordă o deosebită atenţie propagandei forestiere care se face în colonii, menţionându-se activitatea societăţilor : *Ligue du reboisement* din Algeria şi *Société internationale des amis des arbres* din Tunis.

R. Pudot.

Notes sur l'aire du pin d'Alep en Algérie.

Note asupra ariei pinului de Alep în Algeria.

In legătură cu harta phytogeografică şi studiul asupra grupelor vegetale dominante în Algeria şi Tunis scoase sub conducerea prof. Dr. Maire, autorul articolului face câteva observaţiuni critice şi aduce unele contribuţiuni la cunoaşterea subiectului.

De Lignières.

Reforestation. Reboisement. Incendies. Le pin.

Reforestaţiune. Reîmpădurire. Incendii. Pinul.

Observaţiuni asupra arboretelor artificiale de pin. Se insistă asupra rolului pe care-l au aceste arborete (mijloc de a reînvia pădurile ruinate).

L. Rudault.

Comparaison entre les méthodes forestières françaises et allemandes appliquées en Alsace.

Comparaţie între metodele forestiere franceze şi germane aplicate

Continuare şi sfârşitul articolului din numărul precedent.

A. Oudin.

Association française pour l'étude du sol.

Asociaţia franceză pentru studiul solului.

O descriere a împrejurărilor în care s'a născut asociaţia, precum şi scopurile pe care le urmăreşte.

A. C.

Nr. 11/935.

R. Vaultrin.

Les automobiles à gazogène (6 pag.).

Automobilele cu gazogen.

Un studiu asupra funcţionării altomobilelor cu gazogen. Se subliniază preocupările direcţiei generale de ape şi păduri pentru desvoltarea acestui nou debuşeu al lemnului de foc.

Se dau detalii tehnice de folosire şi se arată importanţa acestor automobile pentru cazul de războiu când nu s'ar mai putea importa benzină.

R. Blais.

De la plaine et de la forêt ou présentation de recherches récentes sur la structure du paysage rurale français (19 pag.).

Câmpie şi pădure sau prezentarea cercetărilor recente asupra structurei peisajului rural francez.

O privire generală asupra a 3 lucrări privind tema amintită, cu specificul fiecărei lucrări şi fondul lor comun.

A. Oudin.

Congrès international de sylviculture et du Carbone Carburant (Bruxelles 1935). (9 pag.).

Dare de seamă asupra Congresului internaţional de silvicultură şi carbone carborant care a avut loc la Bruxelles în anul 1935.

L. Pardé.

La régression du chêne dans les taillis sous-futaie du Nord-Est de la France. (2 pag.).

Regresiunea stejarului în crângurile compuse din Nord-Estul Franţei.

Autorul adaogă câteva observaţiuni pe marginea raportului prezentat de d-l Perrin la Congresul internaţional de silvicultură care a avut loc la Bruxelles în 1935.

Stejarul din regiunea menţionată se împuţinează: pentrucă lucrătorii lasă, pe lângă elementele marcate, şi elemente de crâng constituite din carpen şi fag;

pentrucă în multe crânguri compuse se găsesc exemplare de stejar cu coronamente prea mari, cari împiedică seminţişul de a se desvolta;

pentrucă rezervele nu sunt emondate, şi

pentrucă nu se fac degajări şi rărituri, ca să se scoată fagul şi carpenul.

P. Buffault şi P. d'Aboville.

Observation sur l'article de M. Ducamp. (5 pag.).

Câteva observaţiuni contrarii afirmaţiunilor făcute de autorul sus pomenit privind acţiunea şi mai ales rezultatul acţiunii de reîmpădurire artificială întreprinsă de om şi asupra egoismului proprietarilor particulari de păduri cari între alte fapte, care ar îndreptăţi cuvântul egoism, transformă pădurile de codru în păduri de crâng.

P. de Romanet.

Tarifs de transports ferroviaires du bois de feu. (5 pag.).

Tarifele actuale ale căilor ferate franceze sunt prea ridicate pentru lemne. Dacă s'ar micșora ar avea o repercursiune favorabilă asupra economiei forestiere.

At. H.

No. 12. Decembrie, 1935.

Pierre Buffault.

Pour le pin.

Pentru pin.

O pledoarie model, logică și sentimentalism, știință și literatură, stil curgător, claritate în expunere, legătură între ideile înfățișate rând pe rând și o ordine gradată în chestiunile prezentate, toate aceste calități fac din articolul d-lui P. Buffault o lectură delicioasă pentru cetitorul obișnuit cu texte mai greoaie germane ori englezești. Il recomandăm colegilor noștri, pentru strălucita sa forma literară precum și pentru interesul științific al subiectului.

Problema discutată de autor e oarecum clasică în silvicultură. Caracterul de noutate îi este dat de exemplele citate și soluțiile propuse de unii. E vorba anume de următoarea chestiune : arboretele pure de rășinoase (pentru cazul în speță, numai de pin) sunt mai mult expuse calamităților (incendii, insecte, etc.), decât cele în amestec cu foioasele.

Autorul s'a sezizat de pinofobia generată de câteva accidente neplăcute (incendii, lâncezeală în vegetație, etc..) și caută să infirme toate anatemele svârlite pinului, citând exemple (regionale) de necesară și viguroasă cultură a pinului, arătând că generalizarea nu corespunde totdeauna unui adevăr științific. Recomandă, în concluzie, în judecarea tuturor problemelor, spiritul de măsură, de ordine și de echilibru, vechiul spirit francez.

A. Oudin.

III-e congrès de l'association internationale de la science du sol.

Al treilea congres al asociației internaționale de pedologie.

O scurtă dare de seamă asupra excursiilor și ședințelor congresului ținut în Iulie și August 1935, la Oxford.

O recenzie ulterioară a lucrărilor congresului va informa pe cetitorii noștri mai amănunțit asupra problemelor discutate, încât ne dispensăm acum de a face rezumatul unui rezumat. Cu titlul de curiozitate însă și pentru a familiariza pe colegi — cel puțin după nume, cu savanții pedologi, dăm organizarea asociației și conducătorilor ei așa cum se prezintă în comisiuni și subcomisiuni :

I. *Fizica solului.* Președinte: Prof. G. W. Robinson (Anglia).

II. *Chimia solului.* Președinte: Prof. A. A. J. de Sigmond (Ungaria).

III. *Microbiologia solului.* Președinte: Dr. S. A. Woksman (U. S. A.).

IV. *Fertilitatea.* Președinte: Prof. D. N. Prianishnikov (U. R. S. S.).

In timpul congresului a fost președinte: Prof. E. A. Mitscherlich (Germania).

V. *Geneza solului, morfologie, cartografie: Președinte:* Dr. C. F. Marbutt (U. S. A.).

Subcomisiunea V-a. *Soluri alcaline.* Președinte: Prof. A. A. J. de Sigmond (Ungaria).

Subcomisiunea V b. *Soluri forestiere:* Presedinte: Vacant.

VI. *Ameliorațiuni.* Președinte: Oberbaurat: O. Fauser (Germania).

Participanții au fost în număr de 400, reprezentând circa 65 de națiuni. Cu toată dificultatea pe care o comportă o atare aglomerație, organizarea din p. d. v. gospodăresc a fost la înălțimea interesului științific, lucru pentru care, franțuzii nu precupețesc mulțumirile și laudele lor.

A. Oudin.

Formes d'humus.

Forme de humus.

In continuarea articolului precedent, se dă nomenclatura internațională admisă la congresul dela Oxford, recomandându-se și silvicultorilor folosirea acestei nomenclaturi, în lucrările lor. Humusul se poate forma în medii umede (chiar exces de apă), și atunci avem de aface cu turba (fr.—tourbe; germ.—Torf; engl.—peat) sau în medii uscate și atunci avem de aface cu: *mul* sau *mor*. Acești doi termeni, trebuesc folosiți în limbajul științific.

La rândul lor, și aceste două forme de humus (mor și mul) au câte alte trei subîmpărțiri. Astfel, *mul*-ul poate fi: glomerular, fin, compact; iar *mor*-ul: granulos, gras, fibros. Pentru distingerea tuturor acestor specii și subspecii de humus trebue să se aibă în vedere proporția de substanțe minerale, organice și gradul de transformare, de desagregare al lor.

De ex. cunoaștem *mul*-ul după amestecul intim al substanței minerale cu substanța organică și după lipsa unei limitări (granițe) precise între humusul propriu zis și solul mineral. Din contră, într'un *mor*, materia organică — practic vorbind — nu este amestecată cu solul mineral, separația este foarte precisă. In plus, în *mor* se disting două strate: F (stratul de fermentare) și H (stratul humificat) a căror proporții definesc subîmpărțirile menționate.

M. Versepuy.

Estimation de la valeur qualitative d'une graine basée sur son pourcentage à la coupe.

Aprecierea valorii calitative a unei semințe, bazată (aprecierea) pe procentajul prin tăiere.

O metodă curentă, pentrucă e foarte simplă și expeditivă în aprecierea valorii germinative a unui stoc de semințe, este așa numita metodă prin tăiere. In ce constă? Se ia 100 sau 200 de seimnțe din stocul de examinat, se secționează transversal și prin mijloc și se observă secțiunea. O apreciere din ochi chiar, poate spune care e sămânța bună și care e rea. Evident, e destulă aproximație în această apreciere, aproximație pe care autorul o scoate în evidență, pentru a conchide că atunci când e vorba de stabilit date precise, singura metodă a germinării însăși, e aceea care dă indicații mai sigure.

Ef. Hubault.

Chronique entomologique.

Acclimatations de parasites à la suite d'introduction d'insectes ravageurs.

Aclimatizarea paraziților în urma introducerii insectelor distrugătoare.

O interesantă expunere asupra unor încercări de *combatere biologică* a unor dușmani ai lemnului, adică despre o *afirmare* în domeniul protecției pădurilor fenomenului numit printr'un termen consacrat, *superparazitism*.

E vorba, în special, de lupta dusă în contra lui *Sirex noctilio*, în Noua Zeelandă, și în contra lui *Diprion sertifer* (= Lophyrus rufus) și a lui *D. polytomum*, în Canada, cu ajutorul unor paraziți ai acestor insecte.

Astfel, *Rhyssa persuasoria* (un ichneumonid) și *Ibalia leucospoides* (cynipid) sunt folosiți în contra lui Sirex; iar *Microplectron fuscipennis*, în contra lui Diprion.

Rezultatele experimentaţiunilor de până acum, permit cel puţin continuarea cercetărilor; sunt deci încurajante. Cu titlul de curiozitate cităm următorul fapt: Ungaria a exportat, pe chestia aceasta, în Canada în 1934, circa opt milioane de Microplectron.

•

A. Roy.

Un litige forestier au XVIII-e siècle.

Un litigiu forestier în sec. XVIII-lea.

O chestiune care interesează istoria forestieră în Dauphiné.

*

In restul numărului pe Decembrie, obişnuitele capitole: revista revistelor, piaţa lemnului, cronica forestieră, etc.

Remarcăm mai multe fotografii reprezentând lucrările efectuate în Conservaţiunea 27, cu cei fără de lucru în pădure, cabane de adăpost, etc.

T. B.

SILVA.

Nr. 22.

Puster, Oberforstmeister i. R., Kandel.
Der Maikäferfang und sein Erfolg.

Strângerea cărăbuşilor şi succesul operaţiunilor.

Autorul, un cercetător neobosit în materie, stabileşte mai întâi că aprecierea metodei de combaterea cărăbuşilor care preconizează strângerea insectelor perfecte, variază foarte mult dela aprobarea nelimitată până la negarea absolută a oricărui efect. Ultima apreciere o respinge ca neîntemeiată. Cea dintâi o discută şi o crede în funcţiune a capacităţii sexuale a insectei. Astfel fiind, dă o amănunţită descriere a vieţei sexuale a cărăbuşului şi ajunge la conclusia că măsura strângerei insectelor perfecte va avea succese indiscutabile, când vom reuşi a prinde mai mult decât 56% din numărul insectelor sburătoare. La întreabarea, dacă aceasta este posibil, autorul răspunde: da şi nu, arătînd cari anume condiţiuni trebuesc considerate favorabile, astfel ca «conducătorul unei secţiuni» poate să prinză 95—98% din toţi indivizii existenţi, şi cari din contra defavorabile, scoborând limita prinderii posibile sub 86%. In ultimul caz calamitatea creşte din an în an, fapt care trebue să ne determine a lua măsuri energice de prevenire, măsuri pe care ni le pune la îndemână tehnica silvică şi pe cari autorul le expune în ultima parte a articolului. După Puster, din toate modalităţile de tratament cele aşa zise naturale sunt favorabile desvoltării insectei, pe când acel al tăerilor rase prezintă condiţiunile cele mai favorabile de combatere.

Nr. 24.

Oberforstrat H. Zimmerle, Stuttgart.

Ein 240 jähriger Forchenüberhälter im Schönbuch. Aus dem forstlichen Versuchswesen Württembergs.

O rezervă de pin în vârstă de 240 de ani în «Schönbuch».

Doborârea unui pin bătrân, vătămat prin trăsnet, dă autorului ocazia a face o comunicare interesantă despre primele încercări de cultura pinului în «Schönbuch» — o regiune păduroasă din Württemberg — încercări cari par a data din anii 1620—27. Astfel fiind rezerva doborâtă n'ar fi reprezentantul cel mai în vârstă din pinii semănați pe vremuri. Chiar în articolul de față se pomenește și de alți pini cu o vârstă constatată de 280 de ani. Stațiunea de experimentație württemburgheză a profitat de ocazie, pentru a face o amănunțită analisă a uriașului bătrân, constatând că epoca cea mai profitabilă de recoltare a acestui pin ar fi fost acum 90 de ani. In adevăr, creșterile corespunzătoare ultimilor 90 de ani sunt absolut neînsemnate.

Nr. 25/26.

Heinrich Walter (Stuttgart).

Nährstoffgehalt des Bodens und natürliche Waldbestände. Ein Beitrag zur Frage der Klimaxgesellschaften.

Substanțele nutritive cuprinse în sol și arboretele forestiere naturale.

Nr. 27.

Dr. Ing. F. Moll.

Holzschutz gegen die Bohrmuschel.

Paza lemnului contra speciilor de Teredo.

O critică și complectare a lucrării semnalate în R. P. din 1935.

Nr. 28.

E. King.

Die Stellung der ersten preussischen Könige zur Forstwirtschaft.

Atitudinea celor dintâi regi ai Prusiei față de economia forestieră.

No. 29.

Regierungsdirektor i. R. F. Heinz Ausbach.

Ueber Aufforstungen und Verjüngungen im weissen Iura (Eichstädter Alb).

Despre împăduriri și regenerări în munții «Iura alb».

Nr. 30.

Oberstleutnant Brinkmann, München (Kriegsschule).

Die militärische Bedeutung der Forsten und der Holzverwertung.

Insemnătatea militară a pădurilor și a valorificării lemnului.

Autorul examinează importanța pădurilor mari și continue ca punct de plecare pentru operațiuni militare, adunări, marșuri, pregătiri, atacuri și apărări. Exemple luate din toate războaiele din timpurile din urmă ilustrează perfect expunerea teoretică. Apoi discută aceiași importanță din punct de vedere tactic și din acel al tehnicei armamentului, iarăși atât la atac cât și apărare. Și în acest caz exemple luate din realitatea războaelor pune în lumină justeța expunerii teoretice. Ca concluzie se discută însemnătatea economiei forestiere la hotarele țării și colaborarea autorităților forestiere și militare în interesul apărării țării.

In partea doua autorul se ocupă cu importanța pădurilor ca producătoare de materie necesare la operațiunile militare de tot felul. Și aci ne servește exemple instructive în parte luate din războiul nostru din anul 1916.

⁂

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band III, Heft 9 (Juni 1936).

Fröhlich J., Ing.

Über Waldschätzungen in Südost-Europa und Kleinasien.

Estimarea pădurilor în Europa sud-orientală şi Asia Mică.

Autorul acestui articol este cunoscut ca un specialist de mâna întâi în materie de exploatări industriale de păduri în ţinuturi noui. Din vasta sa experienţă ni se împărtăşesc o seamă de observaţiuni şi învăţăminte asupra unor mijloace practice de estimare a valorii de exploatare pe care o prezintă o pădure în ochii unei societăţi de exploatare străine.

Articolul respectiv prezintă interes special pentru noi, întrucât se referă la o experienţă săvârşită de curând în Carpaţii noştri. Autorul se serveşte chiar de unele exemple dela noi.

Holzforschungsbericht des Instituts für ausländische und koloniale Forstwirtschaft an der Forstlichen Hochschule Tharandt.

Se continuă cu descrierea caracterelor tehnologice a unor feluri de lemne din pădurile virgine ale Kamerun-ului.

Raport internaţional asupra economiei forestiere şi a lemnului.

Conţine un bogat material informativ asupra mişcării şi a stărilor forestiere din lumea întreagă.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— Comisia din anul acesta pentru examinarea candidaţilor la examenul de subinspector silvic a fost constituită din d-nii: M. Drăcea, V. N. Stinghe, I. Simionescu, H. Lazăr şi M. Suhăţeanu.

Examenul, la care s'au înscris 67 de candidaţi, va începe în cursul primei săptămâni a lunei Noembrie.

— Deasemenea s'a constituit comisia de avansări pentru inginerii silvici cari împlinesc termenul legal la 1 Ianuarie 1937. Ea se compune din d-nii: I. Simionescu, H. Lazăr, I. Comanici, C. Marinescu, T. Păiş, C. Ivanovici, P. Roşescu şi I. Marinescu.

Comisia va lucra sub preşedinţia d-lui Tiberiu Moşoiu, ministru subsecretar de stat la departamentul Agriculturii şi Domeniilor.

— D-l ing. N. Rucăreanu asistent la secţia silvică dela Şcoala Politechnică din Bucureşti, obţinând o bursă din partea Institutului «Mitteleuropäischer Wirtschaftstag» din Berlin, pe timp de un an, a plecat în Germania pentru studii de specializare.

— La Congresul internaţional de silvicultură dela Budapesta, în afară de persoanele despre care am făcut menţiune în numărul trecut al revistei, au mai luat parte şi d-nii: At. Nedelcovici, I. Sterba, G. P. Antonescu, Dem. Podeanu, Munteanu şi Cloţer.

— In primăvara anului 1936, ocoalele silvice ale Capsului au organizat, în cadru «Serbării arborelui», un număr de 1428 serbări, la care au participat 258.968 de persoane, plantându-se 2.322.000 pueţi.

— D-na Mateescu, domiciliată în Ploeşti, str. Calomfirescu nr. 17, are de vânzare un tachimetru cexazecimal marca Starker-Kammerer. Doritorii îl vor putea vedea la Institutul de cercetări silvice din Bucureşti, Serv. Administrativ.

Societatea «Progresul Silvic»

TABLOU DE CARȚILE INTRATE IN BIBLIOTECA SOCIETAȚII «PROGRESUL SILVIC», IN LUNILE IULIE ŞI AUGUST 1936.

In ceeace priveşte periodicele, ele sunt notate în Revista Pădurilor No. 2 din luna Februarie. la pag. 242.

1) — Buletinul Soc. Reg. de Geografie, Tom. LIV 1935. Buc. 1936.
2) *Gnamm H.:* Die Gerbstoffe und Gerbmittel, Stuttgart 1933.
3) *Gestischi Th. :* Der Holzbau, Berlin 1926.
4) *Qunmann Osi :* Gruenenwald V. C. Bergbahnen, Berlin 1930.
5) *Bungeţianu Dr. :* Piaţa mondială a lemnelor, Buc. 1921.
6) *Kurt Stephani :* Vorsclag zu einer forstlichen Betriebstatistik, Hannover. 1929.
7) *Zoltan Feketi :* Az Akàc Sofra, Sopron 1931.
8 „ „ Akàc Fatömegtáblàk, Sopron 1935.
9) — Atlas al semnelor convenţionale, Bucureşti, 1922.
10) *Weress Andrei :* Documente privit. la Ist. Ard., Mold. şi Munt., vol. I. 1527—72, Buc.
11) „ „ Idem, idem, vol. II, 1573—84, Buc.
12) „ „ Idem. idem, vol. III, 1585—92, Buc.
13) „ „ Idem, idem, vol. IV, 1593—95. Buc.
14) „ „ Idem. idem, vol. V, 1596—99, Buc.
15) „ „ Idem. idem, vol. VI, 1600—601, Buc.
16) „ „ Idem. idem, vol. VII, 1602—606. Buc.
17) „ „ Idem. idem, vol. VIII, 1607—13, Buc.
18) „ „ Bibliografia Româno-Ungară. vol. I. 1473—1780. Buc.
19) „ „ Idem, idem, vol. II, 1781—1838, Buc.
20) *Costăchescu M. :* Documente moldovene dela Stefan cel Mare, vol. I. 1374—1437.
21) „ Idem, idem. vol. II, 1438—1456.
22) „ Idem, idem, supliment.
23) *Filitti C. Ioan :* Propriet. sol. în Principatele Rom. 1864, Buc. 1935.
24) „ „ Principatele Române dela 1828—1834, Buc. 1934.
25) *Bossy V. R. :* Agenţia diplomatică a Rom. la Paris sub Cuza, Buc. 1931.
26) *Iorga Iicolae :* Istoria Românilor. Buc. 1930.

27) *Balş Gh.* : Bisericile Româneşti din veac. XVII şi XVIII, Iaşi 1933.
28) *Mihăilescu V.*: România — Geografie fizică. Buc. 1936.
29) *Ratzeburg C. T. I.* : Forstwissenschaftliches Schriftsteller Lex., Berlin, 1874.
30) *Müller T. T. H.* : Freie Wirtschaft oder Zwang ? Darmstadt 1920.
31) *Ritter Hermann* : Geschichtliche Darmstellung der Besteuerung der Land. u. Forstwirtschaft, Wien 1889.
32) „ *v. Chlumesky* : Die Internationale Land. u. Forstwissenschaftliche Statistik, Berlin 1873.
33) *Vespermann H.* : Bauholzer u. ihre Verbreitung im Velthandel. Berlin 1914.
34) — Die Land u. forstwirtschaftliche Akademie Hohenheim, Stutgart 1863.
35) *Tele Alexander* : Zur Geschichte der Saarflesserei u. Saarschiffart, Saarbrücken 1907.
36) *Hagen von Otto* : Die forstlichen Verhältnisse Preussens. Tübingen 1815.
37) *Glaser Theodor* : Beiträge zur Waldwertrechnung u. forstlichen Statistik. Tübingen 1815.
38) *Leo Victor Ottomar* : Forststatistik über Deutschland und Osterreich-Ungarn, Berlin 1874.
39) *Iacobi Bernhard Hans* : Die Verdrängung der Laubwälder durch die Nadelwalder, Tübingen 1912.
40) *Schmidt Mathäus* : Der Süddeutsche Handel. Leipzig 1909.
41) *Mayer Fr. Christ.* : Forstdirectionslehre, Würzburg 1820.
42) — Anleitung zur Neuern Forstwissenschaft. Berlin 1873.
43) *Schwappach Adam* : Forstpolitik Jagd u. Fischereipolitik, Leipzig 1894.
44) — Forstliches Gotta Album, Breslau 1844.
45) *Haft K. Dr.* : Die Weide-Forst-u. Alpgenossenschaften im Reichsrein Bayern, Stuttgart 1910.
46) *Heering W. Dr.* : Bäume und Wälder Schlessing-Holstein, Kiel 1906.
47) *Lehr I. Dr.* : Die Neuen Deutschen Holzölle, Jena 1880.
48) *Meyer Fr. Cr.* : Formulare zu den Forstinstructionen, Würzburg 1820.
49) *Heyer Gustav* : Die Methoden der Forstlichen Rentabilitäts rechnung, Leipzig 1871.
50) *Berg von Freihern* : Mitteilungen über die Forstlichen Verhältnisse, Strassburg 1883.
51) *Schmerder Felix Dr.* : Die Bestocknungs-Verhältnisse der bauerischen Staatswaldnungen. München 1906.
52) *Weber Wilhelm* : Der Aufbau der Berufsverbände, Berlin 1922.
53) *Wilhelm Konrad* : Die Bewegung der Holzpreise in Deutschland, Neudamm 1924.
54) *Schultze Otto* : Systematische u. kritische selbständigkeit, Leipzig 1904.
55) *Dickel Karl* : Ueber die mit der Universität Berlin verbunden gewefene königlicheforst, Berlin.
56) *Kretschner Konrad* : Historische Geographie von Mitteleuropa, Berlin 1904.
57) *Schultze Julius* : Die Papier fabrication im Königreich Sachsen unter bisonderer Berichtsichtigung ihrer Bezichnugen zu den Holzsohllerfereien.

58) *Erdmann F.:* Die Forsterbewegung. Berlin 1922.
59) — Die Forstverwaltung Bayern. München 1851.
60) *Neudorfer Otto:* Grundlagen des Genossenschaftswessens, Leipzig 1901.
61) *Ilvessailo L. Jolava:* Maapallon Metsävarat. Helsinski 1930.
62) *Wagner Gustav:* Die Waldrente u. ihre nachhaltige Erhöhung Neudam 1899.
63) *Lappi-seppälö, M.:* Die Entwicklung gleichhaltiger mischbestände aus Kiefer u. Bircke. Helsinski 1930.
64) *Haenger Wilhelm:* Die Musickinstrumenten Industrie. Tübingen 1919.
65) *Ostwald Wilhelm:* Die Wissenschaft, Leipzig 1911.
66) *Nickel Eug. Karl:* Der Grundbegriff-wirtschaften.
67) *Demetrescu C. Ilie:* Politica forestieră postbelică a câtorva State reprezentative în compar. cu a României, Buc. 1934.
68) — Anuarul forestier, industrie și coerț în Rom., Buc. 1936.
69) *Rubner Konrad:* Die Bewegung des Holzpretse im Deutschland, Neudamm 1920.
70) *Carlsson Wilhelm:* Der Arbeitgeber Schutz-Verband für des Deutsches Holzgewerbe. Jena 1912.
71) *Tyszka von Karl:* Forstwirchaftliche Theorien. Jena 1920.
72) *Stolzmann R.:* Die Krisis in der Heutigen Nationalökonomie, 1925.
73) *Spann Othmar:* Fundament der Volkswirtschaftslehre, Jena 1918.
74) *Uhlmann Franz:* Der Deutsch-Russische Holzhandel, Tübingen, 1905.
75) *Nickel Eug. Carl:* Normative Wirtschaftswissenschaft, Berlin 1920.
76) *Schwot Alexander:* Möbel production u. Möbelconstruction in Deutschland. Berlin, 1915.
77) *Weber Wilhelm H.:* Der Aufbau der Berufsverbäude, Berlin 1922.
78) *Koehne Carl Dr.:* Die Arbeitsordnung in der Land u. Forstwirtschaft, Berlin, 1927.
79) *Oertzen von:* Zur Forstarbeiterfrage im Mecklenburg, Jena 1924.
80) *Fabricius Ludwig:* Geschichte der Naturwissenschaften in der Forstwirtschaft, Stuttgart 1906.
81) *Werger Eberhard:* Die Arbeiterfrage in der deutschen Forstwirtschaft, München 1927.
82) *Falk Ferdinand:* Der Deutsche Holzmarkt, Leipzig 1929.
83) *Wappes Lorenz:* Studien über die Grundbegrieffe u. die Systematik der Forstwissenschaft.
84) *Nammen Franz:* Deutschland u. Osterreich-Ungarns Holzzollpolitik, Dresden 1916.
85) *Harm Julius:* Handbuch der Klimatologie, Stuttgart 1908.
86) *Spann Othmar:* Kurzgefasstes System der Gesellschaftslehre, Berlin 1914.
87) *Weber Wilhelm H.:* Der Holzverkehr auf den Deutschen Eisenbahnen in den Jahren 1913—1919 einschliesslich., Giessen 1923.
88) *Krzmonscki R.:* Philosophie der Landwirtschaftslehre, Stuttgart 1903.
89) *Schaefer Franz:* Die Wirtschaftliche Bedeutung der technischen Entweklung in der Papierfabrication. Leipzig 1909.

90) *Ganghofer Franz :* Das Forstliche Versuchwessen. Band I. Augsburg 1881.
91) *Ludwig Carl :* Waldbrandversicherung. Aaachen 1914.
92) — Die Forstbildung der forstverwaltungs beamten. Berlin 1930.
93) *Bernhardt Aug. :* Geschichte des Waldergenthums der waldwirtschaft. Berlin 1872.
94) *Schull P. :* Forstvermessung. Augsburg.
95) *Ganghofer Aug.:* Das Forstliche Versuchwesen. Band II. Leipzig 1884.
96) *Buchenberger A. :* Agrarwesen und Agrarpolitik. Leipzig 1924.
97) — Die Arbeitsverhältnisse in den Betrieben der Holzwarenindustrie. Berlin 1914.
98) *Farchmann W. :* Mechlenburgische Bestandes verhältnisse in Forstwirtschaft in fruheren Iahrhundert. Rostock 1921.
99) *Bose Ludwig H. :* Das forstliche Weiserprozent. Berlin 1889.
100) *Beck R. :* Die Aufferstung der mirentablen Flächen des Landwirtschaftlichen Kleinbelitzes.
101) *Mombert Paul :* Besteuerung und Volkswirtschaft. Karlsruhe 1922.
102) *Jung Forstmeister :* Reirertragstafeln. Berlin.
103) *Seidentücher Aug. :* Rechts u. Wirtschafts-Geschichte. norddeutschen Forsten. Götingen 1896.
104) *Räss Hubert :* Die waldertragsregelung gleichmässigter Nachhaltigkeit. Frankfurt a. M. 1890.
105) *Reus Herman :* Der Forsthaushalt.Leipzig 1918.
106) — Forstliche Blicke auf das Forst u. Jagdwesen. Praag 1847.
107) *Lieffmann R. :* Die Unterchmungsformen mit einschluss der Genossenschaften der Sozialisierung.
108) *Weber Wilhelm :* Der Holzverkehr auf den Deutschen Eisenbahnen in Jahre 1920. Giessen 1923.
109) *Gelesnoff W. :* Grundzuge der Volkswirtschaftlehre. Berlin 1918.
110) — Gestschrift der Grossherzogl. S. Forstlehranstalt Eisenoch. Eisennach 1905.
111) *Passmann H. :* Die Modernen Froblemen in der Grubenholz-belieferung. Leipzig 1927.
112) *Eheberg Th. Carl :* Die Reichswälder bei Nürenberg. Würzburg 1914.
113) *Urich :* Die deutsche Holzzollgesetzgebung. Berlin 1888.
114) — Darstellung der königl. Sachs. Staatsforstverwaltung u. ihrer Ergebnisse.
115) *Weber Wilhelm :* Der Holzverkehr auf den deutschen Eisenbahnen in den Jahren 1913—1919 einschlisslich.
116) *Grauer F. :* Die Forstverwaltung Würtenbergs. Stuttgart 1910.
117) *Kraft Gustav :* Ueber die Beziehungen des Bodenerwaitungswerthes. Hannower 1890.
118) *Hess Walter :* Das Papier im Kriege. Dresden 1918.
119) *Rudolf Martin :* Die Reinebene um Mannheim u. Heidelberg. Heidelberg 1925.
120) *Hoops Joh. :* Waldbäume u. Kulturpflanzen im germanischen Alterthum. Strassburg 1905.

121) *Wappers Lorenz :* Ueber das Forstliche Vereinwessen, Tübingen 1914.
122) *Edmund H. :* Geschichte der deutschen Wälder, Dresden 1871.
123) *Weber Wilhelm :* Der Aufbau der Berufsverbände, Berlin 1922.
124) *Hartig Th. :* System u. Anleitung zum Studium der Forstwirtschaftslehre.
125) *Prokowetz Ritter :* Bericht über die vorhandlungen u. Beschlüsse des internationalen Land in forstwirtschaftliches Kongresses.
126) *Heess Richard :* Der Forstwissenschaftliche Unterricht an der Universität Giessen, 1881.
127) *Hierl Ed. Joh. :* Anleitung zur Waldwerths Berechnung, München 1852.
128) *Heyer Carl :* Die Waldertrags Regelung, Giessen 1841.
129) *Hess Richard :* Der Forstwissenschaftliche Unterricht an der Universität Giessen 1881.
130) *Burchardt H. :* Der Waldwirth, Hannower 1860.
131) *Baur Franz :* Ueber die Berbehaltung oder Veräusserung der Staatswaldungen, Stuttgart 1870.
132) *Hess Rich. :* Litteratur Nachweise zur Geschichte der Waldungen, Forstwirtschaft u. Forstwissenschaft.
133) *Glaser Theodor :* Die Berechnung des Waldkapitals. Berlin 1912.
134) *Weber Heinrich :* Grundlinien einer neuen Forstwirtschfts-philosophie, Tübingen 1919.
135) *Neubauer Wilhelm :* Der Kampf um den Wald, Leipzig 1925.
136) — Die Forstlichen verhältnisse Würtenbergs, Stuttgart 1880.
137) *Schwappach Adam :* Grundriss der Forst u. Jagdgeschichte Deutschlands, Berlin 1883.
138) *Danckelmann B. :* Forst-Akademien oder allgemeine Hochschullem ? Berlin 1872.
139) *Moeller I. K. :* Die Aufforstung landwirtschaftlich munderwertigen Bodens, Berlin 1908.
140) — Untersuchungen über die Rentabilität die Badischen Staats und Gemeinwaldwirtschaft, 1924.
141) *Faukhauser :* Forstliches Reiseskizzen aus Italien, Zürich 1885.
142) *Iahm Jos. Willy:* Arbeitnehmer u. Arbeitgeber Organisationen in der Deutschen Holzindustrie.
143) *Pressler R. Max :* Der Rationelle Waldwirt. Leipzig 1885.
144) *Schwetzer Wilhelm :* Zur Geschichte des Forstweses, Weimar 1836.
145) *Laschke Carl :* Ökonomik des Durchforstungbetriebes, Neudamm 1901.
146) *Hammers Jacob :* Die Waldgenossenschaften in der Aachener Gegend, 1913.
147) *Phillip Carl :* Die Forstlichen verhältnisse Badens, Freiburg 1909.
148) *Beckmann Gott :* Holzzat. Chemnitz 1788.
149) *Hartig Lud. G. :* Forstliche Conversation Lexicon, Berlin.
150) *Hess Richard :* Ueber die Organisation der forstlichen versichwesens, Giessen 1869.
151) *Phillip Karl :* Forstliche Tagesfragen, Freiburg 1912.
152) *Kunkelle Dr. :* Wie wächt der wald, Neustadt 1919.
153) *Kirchhoff Alfred :* Anleitung zur deutschen Landes u. Volksforschung, Stuttgart 1889.

154) *Ress Richard* : Die forstliche Unterrichtsfrage, Berlin 1874.
155) *Nieman Aug.* : Vaterländische waldberichte, Altona 1821.
156) *Pfeil W. Dr.* : Behandlung, Benutzung u. Schätzung der Forsten, Berlin 1829.
157) *Pressler R.* : Der Allgemeine Versammlung deutscher Volks u. Land Forstwirte, Dresden.
158) *Jagerschmidt V.* : Das Murgthal, Nürenberg 1800.
159) *Laurop C. P.* : Jahrbücher der gesamten Forst u. Jagdwissenschaft, Heidelberg 1823.
160) *Schaenk Fr.* : Handbuch über Forstrecht und Forstpolizei, Gottha 1825.
161) *Andre Emil* : Versich einer zeitgemassen Forstorganisation, Prag 1823.
162) *Duhamel H.* : Dendrologia, Zürich 1763.
163) *Spath Leonard* : Anleitung die Matematik und Phisicalische Chimie auf das Forstwessen.
164) *Hausrat H.* : Pflanzengeografische Waldungen der Deutschen Landschaft, Berlin 1911.
165) *Widermann* : Das System der Forstwissenschaft, Tübingen 1824.
166) — Jahrbuch des Vereins für Privatforstbeamte Deutschlands, Neudamm 1922.
167) *Tessin W.* : Forststatistik von Würtenberg, Tübingen 1923.
168) *Baltasar B.* : Forstbotanick u. Forsttechnologie Theil I, Giessen 1800.
169) „ „ Idem, Theil II, Giessen 1803.
170) *Schleiden I. M.* : Die Pflanze in ihr Leben, Leipzig 1848.
171) *Stiegliz L. C.* : Geschichtliche Darstellung der Eigenthums verhältnisse an Wald u. Jagd., Leipzig 1848.
172) *Tertter Melch* : Forstkatechismus Band I, Tübingen 1805.
173) „ „ Idem, Band II, Tübingen 1806.
174) „ „ Idem, Band III, Tübingen 1806.
175) *Burhhardt H.* : Die forstliche Verhälnisse des Königreichs Hannower.
176) *Berg Ed. H.* : Die Staatsforstwirtschaftslehre, Leipzig 1850.
177) *Widermann W.* : Literarische Berichte für Forstmänner, Tübingen 1832.
178) *Moser Gottfried* : Neues Forst Archiv, Ulm 1796.
179) *Arnsperger F. C.* : Erneuertes Lagerbuch, Karlsruhe 1881.
180) *Winkler Georg* : Waldwerth Schatzung, Wien 1836.
181) *Burgsdorf L.* : Forsthandbuch, Berlin 1790.
182) *Moreau de I.* : Untersuchung über die Veranderungen, Tübingen 1828.
183) *Widermann* : Geschichtliche Einleitung in die Forstwissenschaft, Tübingen 1837.
184) *Weber R.* : Der Wald, Berlin 1874.
185) *Presler Robert* : Kritik und Schule u. ihren Oberforstrath Pfeil, Dresden, 1847.
186) *Papius K.* : Die Beschreibung der naturalischen Verhältnisse, Aschoffenburg 1822.
187) *Ratzeburg G.* : Forstnaturwissenschaftliche Reisen, Berlin 1842.
188) *Drais Fr. G.* : Versuch eines Lehrbuchs der Forstwissenschafts, Haale 1920.
189) *Hundeshagen* : Forstliche Berichte u. Miscellen, Tübingen 1830.

190) *Lange Hermann :* Erinnerungen an den Alten u. seinen Sachsenwald, Haale 1920.
191) *Walter Ludwig :* Grundlinien der teutschen forstgeschichte. Giessen 1816.
192). *Hossfeld Wilhelm :* Wertsbestimung der einzelnen Waldproducte ganzer Wälder. 1825.
193) *Zschokke H. :* Der Gebürgförster. Theil I. Basel 1806.
194) „ „ Idem, Theil II. Basel 1806.
195 *Grunberger G. :* Lehrbuch für die Phalz Bayerischen Forster Theil I. München 1788.
196) *Maltiss Aug. :* Humoristische-Satyrische Planterliebe, Neudamm 1911.
197) *Egerer F. I. :* Die Forstwiessenschaft. Theil I. Frankfurt a. M. 1813.
198) „ „ Idem, Theil II. Frankfurt a. M. 1813.
199) *Roth Carl :* Ueber Wald u. Waldbenutzung. München 1880.
200) *Datzel A. G. :* Lehrbuch für die phalzbayerischen Förster. Theil I. München 1788.
201) „ „ Idem, Theil II. München 1790.
202) *Seuter F. I. :* Versuch einer Darstellung der Allgemeine Gründsätze der Forstwirtschaft. Ulm 1804.
203) *Jung H. :* Lehrbuch der Forstwirtschaft Theil I, Mannheim 1787.
204) „ „ Idem, Theil II. Mannheim 1787.
205) *Leonhardi G. :* Forstwirtschafftliche Briefe. Leipzig 1789.
206) *Schilcher S. :* Methode den Ertrag der Waldungen. Stuttgart 1796.
207) *Guiot M. :* Manuel Forestier, Paris 1770.
208) *Lauropp :* Sylvan ein Jahrbuch für forstmäner Jager u. Iagdfreunde. L. 814 15—16—19—20—21, 1824.
209) *Wildungen :* Taschenbuch für Forst u. Jagdfreunde, 1800—801—02—03—04—05—06—07—08—09 şi 1812.
210) *C. F. W. S. :* Practischen Forstwissenschaft. Hersfeld 1792.
211 — Verordnung über die Forstorganisation im groserzogthum Hessen. Darmstadt 1811.
212) *Cramers Andr. :* Anleitung zum Forst Wessen. Braunschweig 1786.
213) — Satzung u. Hausordnung für die Forstschulen. Neudamm 1925.
214) — Forster Ausbildung Bestimungen. Neudamm 1925.
215) — Vor-Schriften für die Forsterprüfung. Neudamnt 1925.
216) — „ „ „ Forstgehilfenprüfung. Neudamm 1925.
217) *Mammen Fr. :* Die Waldungen des Königreichs Sachsen. Dresden 1925.
218) *Weber Heinrich :* Forstlicher Jahresberich, Tübingen 1926.
219) — Zur Gedenkfeier der Grunung der Forst Lehranstadt. Wien 1913.
220) *Siefert Xaver :* Der Deutsche Wald. Karlsruhe 1905.
221) *Reuss Herm. :* Festschrift zur Feier des 50 Jährigen Bestandes, Brüm 1902.
222) *Teikmans Andr. :* Statistique forestière de la Letonie, Riga 1926.
223) — Festgabe für die Mittglieder der XX Wersammlung 1858.
224) *Ebner Carl :* Gloszerei u. Schiffahrt auf Bnunger Wässern. Wien 1912.
225) *Kauz H. :* Schutzwald, Berlin 1912.

226) — Bericht über die XXXVIII Versammlung des Wärk sechen Forstvereins.

227) *Achterath H.* : Deutsche Rohholzwirtschaft, Frankfurt a. M. 1919.

228) *Leffmann* : Ertrag u. Einkommen auf der Grundlage einer rein subjecktiven Wirtlehre, Jena 1907.

229) *Buchmayer Aug.* : Historische Reminiszenzen der Forstakademie Mariabrun 1905.

230) *Wundt Emil* : Die Staatliche Selbstbewirtschaftung von Domänen, Jena 1925.

231) — Die Verwendung der Eisenbahn Holzschwelle, Mannheim 1912.

232) *Ebelnig Fr.* : Die Forst u. Holzwirtschaft des Saargebietes, Giessen.

233) *Dickel Carl* : Die Anfänge des forstwissenschaftlichen Unterrichts in Preussen. Berlin 1916..

234) *Bentheim Otto* : Anregungen zur Forstbildung von Forstwirtschaft und Forstwissenschaft in 20 Jahre.

235) *Dengler A.* : Die Horizontal verbreitung der Kiefer, Neudamm 1904.

236) *Monceau H.* : Die Kunst der Kohlenbrenens.

237) *Glockner Dr.* : Bedeutung u. Entstehung des Forstbegrieffes.

238) *Dettingen* : Der Bayerische Holzhandel. Leipzig 1909.

239) *Leeder Karl* : Die Oberstjägermeister, Wien 1905.

240) — Skovbruget i Danmark, Kobenhoven 1925.

241) *Martin H.* : Die Hohere Forstliche Unterricht, Leipzig 1897.

242) *Wrba H:* Wald u. Sozialisierung, Leipzig 1919.

243) *Zon Raph.* : Forests and Water in the Ligt of scientific investigation, Wasshington 1929.

244) *Kohnuger H.* : Die Umtrichtsbestimung im Jährlich nachhältigen Forstbetriebe. Dresden 1916.

245) *Farchmann W.* : Mecklenburgische bestandes verhältnisse und Forstwirtschaf, Rostock 1921.

246) *Lehr Julius* : Die deutschen Holzzölle u. deren Erhöhung, Frankfurt 1883.

247) — Untersuchung über die Rentabilität der Badischen Staats im Gemeinwaldwirtschaft.

248) *Furst Herm.* : Khronick der königliche Bayr. Forstlehranstalt, Ascheffenburg 1894.

249) *Ratz Dr.* : Waldversicherung u. Forstbank, Wiessbaden 1907.

250) *Wedekind F.* : Die Fachwerksmethoden, Frankfurt a. M. 1843.

251) *Pressler R. M.* : Der Waldbau des Nationalökonomen, Dresden 1865.

252) *Bernhardt A.* : Zur Geschichte der Staatsforstwirtschaftliche, Leipzig 1873.

254) *Widemann W.* : Zweck u. Begriff der Forstwirtschaft, Tübingen 1826.

254) *Moser Z.* : Versuch einer Geschichte der Deutschen Forstwirtschaft.

255) *Offenberg L.* : Das Waldschutzgesetz, Berlin 1901.

256) *Brenne* : Das Waldrecht der Aufflossunggesetze, Berlin 1922.

257) *Schultes P.* : Neues Taschenbuch für Natur- Forst u. Jagdfreunden 1840—1841. Weimar 1841.

257) *Hansrath H.* : Die Pflanzen u. der Mensch. Band I, Stuttgart 1913.

259) *Schneidt O.* : Die Beschalung u. Verwendungbuchener Eisenbahnschwellen, Berlin 1817.

260) *Hock F.* : Nadelwaldflora Norddeutschland, Stuttgart 1893.

261) — Vorträge gehalten am forstliche Vortrag von 5—8 März 1828 an der Erdgenossensehen Hochschule in Zürich, Bern.

262) *Offenberg L.* : Grundzuge der Waldwertberechnung, Berlin 1912.

263) *Fieser E.* : Die Moderniesierung der Badischen Domänen in gemeinde Waldwirtschaft.

264) *Hees Richardt* : Lebensbilder hervoragender Forstmäner, Berlin 1885.

265) *Hosemann* : Die Pflanzung der weichen oder geschwundwachsenden Holzgattungen, Mainz 1816.

266) *Knorr Aug.* : Die Forstakademie im Munden, Göttingen 1891.

267) *Bertog H.* : Die Buche im norddeutschen Kiefernwalde. Neudamm 1921.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatarea pădurii Obştei Luzii Humorului, jud. Suceava, proprietatea Obştei Luzii Humorului, în suprafaţă de 151 ha. 0100 mp. Regimul Codru cu două tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Rotunda, jud. Prahova, proprietatea Gh. şi C. I. Alexiu, în suprafaţă de 51 ha. 6600 mp. Regimul şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Fata Citerii, jud. Someş, proprietatea Moşt. Francisc Schmidt (în număr de 6), în suprafaţă totală de 37 ha. 2100 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Deselat, jud. Sălaj, proprietatea Composesoratului Cosniciul de Jos, în suprafaţă de 35 ha. 4500 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Jombos, judeţul Sălaj, proprietatea Bis. Ref. din comuna Bilghezi, în suprafaţa de 11 ha. 5000 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Mircea T. Cancicov.**
No. 179248/936.

Art. 1. — Se aproba de noi:

a) Amenajamentul padurii Capul Dealului, judeţul Mureş, proprietatea comunei Tirimia, în suprafaţă de 112 ha. 7100 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluţie normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Lungă, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Dârlos, în suprafaţă totală de 82 ha. 8100 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve. Revoluţie normală 30 ani.

c) Amenajamentul padurii Muncel, judeţul Satu Mare, proprietatea comunei Curtuişul Mic, în suprafaţa totală de 66 ha. 7600 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţie normală 30 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii Pădurea Mare, judeţul Târnava Mica, proprietatea Adam Bethlen, în suprafaţă totală de 57 ha. 6600 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Bârlog Pojorata Haiag, judeţul Târnava Mică, proprietatea Kraus Martin, în suprafaţă de 30 ha. 1100 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţie normală 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Măgurita, judeţul Mureş, proprietatea Uţica Vasile lui Petru, în suprafaţă de 12 ha. 7200 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 99 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Mircea T. Cancicov.**
No. 179249/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii [illegible], jud. Botoșani, proprietatea Obștei Ștefan cel Mare, în suprafață de 321 ha. Regim și tratament: crâng simplu toate 5 serii. Revoluția normală 20 ani, în seria I-a, 10 ani seria II-a, 3 ani seria III-a, 10 ani seria IV-a, și 3 ani seria V-a.

b) Amenajamentul pădurii Răzor, Jud. Someș, proprietatea Compesoratului din Com. Tog. în suprafață de 134 ha. 6800 mp. Regim și tratament: crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Leurda-Copăcei-Tataradei, jud. Alba, proprietatea Dr. Lote Zoltan, în suprafață totală de 49 ha. 2100 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 20 ani la seria I și 40 ani pentru seria II-a.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Torberez, jud. Trei-Scaune, proprietatea H. Cenid, în suprafață de 37 ha. 8100 mp. Regim și tratament: Seria I. codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval cu Revoluția normală 80 ani și crâng cu 60 rezerve la seria II. cu revoluția normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție: revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Mircea T. Cancicov.**

No. 179250/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Țețina, jud. Cernăuți, proprietatea Municipiului Cernăuți, în suprafață de 408 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 90 ani, în seriile de raport și exploatabilitate fizică în seria de protecție.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Hagăului, jud. Cluj, proprietatea Soc. Anonim Calcit, în suprafață de 45 ha. 6300 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Buhăceni, jud. Botoșani, proprietatea Viorica Dan Patrulius, în suprafață de 20 ha. 9700 mp. Regim și tratament: crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bădeni Sfoara Băcanița, jud. Buzău, proprietatea Căp. Iulian Ionescu, în suprafață de 16 ha. 8852 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor:

pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 179251/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Găiseni-Poiana-Lungă, jud. Dâmboviţa, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafaţă de 228 ha. Regim şi tratament: crâng compus. Revoluţie normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zerdea, judeţul Someş, proprietatea Composesoratului Sânmarghita, în suprafaţa de 95 ha. 6300 mp. Regim şi tratament: crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Mălăeşti-Corbu, jud. Fălciu, proprietatea Zoe A. Cioca, în suprafaţă de 58 ha. 5731 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normala 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Adoriantelec, jude. Sălaj, proprietatea Comp. Măljdia, în suprafaţă de 17 ha. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Mircea Cancicov.

No. 179252/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Petroșani, județul Hunedoara, proprietatea composesoratului Petroșani, în suprafață de 819 ha. 7900 mp. Regim și tratament: o serie de raport codru cu tăieri rase și Revoluția normală 60 ani și alta de protecție.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Crasnei Ghiu, județul Rădăuți, proprietatea Ștefan Habur, în suprafață de 51 ha. 3100 mp. Regim și tratament: codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii Coltova, județul Someș, proprietatea com. Cheltin, în suprafață de 39 ha. 1300 mp. Regim și tratament: crâng cu 40 rezerve gorun la hectar. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăvoiul Popovăț, județul Dâmbovița, proprietatea Marcu Stoenescu, în suprafață de 13 ha. 7500 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 8 ani. Revizuirea în 1940—1941.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Ploscа, județul Rădăuți, proprietatea Alter Than și Bleiweiss, în suprafața de 13 ha. 2600 mp. Regim și tratament: codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăței, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Mircea T. Cancicov.**

No. 179253/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Fața Peșteri, județul Someș, proprietatea Composesoratului din Comuna Tinca, în suprafață de 198 ha. 0200 mp. Regim și tratament: crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 32 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Fundățica, județul Brașov, proprietatea Ghica Anastase, în suprafață de 179 ha. 8460 mp. Regim și tratament: In seria I protecție codru grădinărit, revoluția normală 100 ani, iar în a 2-a codru cu tăieri rase și revoluția normală 60 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Coasta Drăgești, Județul Roman, proprietatea Maria Rusovici și Marg. Fedeleș, în suprafață de 26 ha. 2500 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

d) Amenajamentul pădurii Begbea, județul Cluj, proprietatea Comunei Lacu, în suprafață de 23 ha. 6200 mp. Regim și tratament: crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Dăiești-Băbuești, județul Argeș, proprietatea Const. C. M. Chiritescu, în suprafață de 11 ha. 5730 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăței, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat deciziei sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Mircea T. Cancicov.

No. 179254/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Pungleana-Crângul Lascu, județul Mehedinți, proprietatea Maria G. Balș, în suprafață de 516 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Budișteanca, jud. Argeș, proprietatea Tincă D. Dumitrescu și D. Cristescu, în suprafață de 79 ha. 8100 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăvoiul Văcărești de Răstoaca, jud. Dâmbovița, proprietatea D-tru Brebenel, în suprafața de 44 ha. 8000 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 6 ani. Revizuirea 1941/42.

d) Regulament pentru exploatarea pădurii Cicu, jud. Someș, proprietatea Ioan Mellan, în suprafață de 10 ha. 1200 mp. Regim și tratament: crâng cu 50 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Morișoara, jud. Muscel, proprietatea D. Bărbulescu, în suprafață de 14 ha. 2800 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentului de exploatare mai sus menționate cu excepția celor dela alin. c, se vor face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Mircea Cancicov.

No. 179235/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Strigoi, jud. Năsăud, proprietatea Comunei Luşca, în suprafaţă de 171 ha. 9000 mp. Regim şi Tratament: codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Baronului, jud. Alba, porpritetatea Composesoratului Cioca şi consoţii, în suprafaţă de 57 ha. 5400 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Slatina, jud. Someş, proprietatea Composesoratului Căianul Mare, în suprafaţă de 75 ha. 1400 mp. Regim şi tratament: crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru operaţiuni culturale al pădurii Zamoştea, jud. Storojineţ, proprietatea Bogdan Vierzeiski, în suprafaţă păduroasă de 48 ha. 2210 mp.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Prosia, jud. Argeş, proprietatea Nae N. Gheorghiu, în suprafaţă de 28 ha. 6710 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani şi 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Sub Piatră, jud. Someş, proprietatea Vad. Blatt Marcus, în suprafaţă de 22 ha. 4000 mp. Regim şi tratament: crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Crasnei Chiu, jud. Rădăuţi, proprietatea Alexa Răspopa, în suprafaţă de 22 ha. 1900 mp. Regim şi tratament: codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 60 ani.

h) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Chicera Lozova, jud. Rădăuţi, proprietatea Ioan Harbus, în suprafaţă de 15 ha. 8000 mp. Regim şi tratament: codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamenete, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Septembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturei şi Domeniilor, (ss) Tiberiu Moşoiu.

No. 183463/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatarea pădurii Sângerul, jud. Prahova, proprietatea Margareta M. St. Zănoagă, în suprafaţă totală de 266 ha. 0930 m.p. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Popeşti Tunari, jud. Dolj, proprietatea Elena I. Marian, în suprafaţa totală de 235 ha. 5000 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Spinuş, jud. Bihor, proprietatea Comunei Spinuş, în suprafaţa de 115 ha. 0000 mp. Regimul crâng cu 100 de rezerve. Revoluţia normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Caba, jud. Tutova, proprietatea Gh. Taşcă şi alţii, în suprafaţa totală de 91 ha. 0300 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Galşa, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din Comuna Galşa, în suprafaţa de 86 ha. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Pomezeu, jud. Bihor, proprietatea Comunei Pomezeu, în suprafaţă de 74 ha. 8100 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Oprişor, jud. Mehedinţi, proprietatea Dr. Gh. N. Ciurea, în suprafaţă totală de 62 ha. 3300 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 24 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturei şi Domeniilor, (ss) Tiberiu Moşoiu.

No. 209431/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Gioseni jud. Bacău, proprietatea Alice P. Jurgea-Negrilești, in suprafața de 1275 ha. 4000 mp. Regim și tratament: crâng simplu în ambele serii. Revoluția normală 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Orășeni, jud. Cernăuți, proprietatea Vartan Vartarosievici, în suprafață totală de 309 ha. 3400 mp. Regim și tratament: crâng simplu pentru Seria I-a. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ilișești, jud. Suceava, proprietatea Obștei Ilișești, în suprafață totală de 188 ha. 8000 mp. Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea-Vacii, jud. Sălaj, proprietatea comunei Chieșd, în suprafața totala de 176 ha. 0705 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Braniștea, jud. Argeș, proprietatea Ing. Sacho Lintescu, in suprafață totală de 28 ha. 4614 mp. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluția normala 35 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Capul Pârâului Stejeriș, jud. Odorheiu, proprietatea Bodor Francisc și soția, în suprafață totală de 17 ha. 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pădurea Popii, jud. Mureș, proprietatea Nemeș Ștefan, in suprafață de 17 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normala 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăței, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturei și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

Ro. 209132/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Estelnic, jud. Trei-Scaune, proprietatea Composesoratului Stelnic, în suprafață totală de 1628 ha. 9600 mp. Regimul: Seria I-a codru grădinărit, Seria II-a crâng simplu, Seria III-a codru cu 3 tăeri succesive, Seria IV-a codru cu tăeri rase. Revoluția normală: 40 ani, pentru Seria II-a: 90 de ani pentru Seria III-a. 100 de ani pentru Seria IV-a.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Valea Putnei, jud. Câmpulung, proprietatea Comunei Valea Putnei, în suprafață de 293 ha. 3000 mp. Regimul codrul cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ivancelu, jud. Năsăud, proprietatea Comunei Buduș, în suprafață de 172 ha. 6432 mp. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală de 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Gyuilang, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Selişte, în suprafaţă de 32 ha. 2700 mp. Regimul şi tratamentul: crâng rezerve la hectar. Revoluţie normală de 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Selişte, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului Selişte, în suprafaţă de 32 ha. 2500 mp. Regimul şi tratamentul crâng simplu. Revoluţia normală de 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăvoaielor Obştii, jud. Romanaţi, proprietatea Aurel Oroveanu, în suprafaţă totală de 25 ha. 4500 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală de 10 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Groapa, jud. Sălaj, proprietatea Paltun Wesselenyi, în suprafaţă totală de 11 ha. 5092 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală de 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie: revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturei şi Domeniilor, (ss) Tiberiu Moşoiu.

No. 209135/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Fageurat şi Lăcăutu, jud. Trei Scaune, proprietatea Francisc Konya şi soţii, în suprafaţă totală de 814 ha. 7000 mp. Regim: codru cu tăieri rase. Revoluţia 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ludoşul Mare, jud. Sibiu, proprietatea Comunei Ludoşul Mare, în suprafaţă de 327 ha. 8000 mp. Regim: Secţia A cu seria I-a Codru cu trei tăieri succesive. Secţia B cu Seria I-a, crâng simplu, pentru Secţia A şi 30 ani pentru Secţia B. Revoluţia normală 100 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăgujeni, jud. Severin, proprietatea Eleonor Iskoffy, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Gălăcea, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Gălăcea, în suprafaţă de 61 ha. 4100 mp. Regim şi tratament: crâng cu seminceri specificaţi în amenajament. Revoluţia normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Hălăliş, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din comuna Hălăliş, în suprafaţă de 35 ha. 1000 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Corbul şi Goruniş, jud. Gorj, proprietatea Elisabeta I. N. Constantinescu, în suprafaţa totală de 13 ha. 9200 mp. Regim: Seria I-a crâng simplu. Seria II-a codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală: 30 ani, pentru seria crâng şi 80 de ani pentru seria de codru.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturei şi Domeniilor, (ss) Tiberiu Moşoiu.

No. 209436/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei Posada, Valea Largă şi altele, jud. Prahova, proprietatea C. V. Bibescu, în suprafaţă totală de 3732 ha. 5100 mp. Regimul Seria I-a codru cu tăieri rase şi revoluţia 100 ani; Seria II-a şi a III-a codru grădinărit.

b) Regulament pentru exploatare al pădurii Ispas, jud. Storojineţ, proprietatea Alexandru Fischer, în suprafaţă totală de 121 ha. 3100 mp. Regimul Seria I-a, codru cu tăieri succesive, Seria II-a codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, pentru seria I-a şi 90 ani pentru seria II-a.

c) Amenajamentul pădurii Vizuina Mare, jud. Ciuc, proprietatea Comunei Lăzăreşti, în suprafaţă totală de 164 ha. 4400 mp. Regimul: codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

d) Amenajamentul pădurii Soneuiş, jud. Bihor, proprietatea Comunei Feneriş, în suprafaţă de 85 ha. 1685 mp. Regimul codru cu două tăieri succesive la interval de zece ani. Revoluţia normală de 80 ani.

e) Regulament pentru exploatare al pădurii Tămaşul, jud. Mehedinţi, proprietatea Al. Vălimărescu, în suprafaţa totală de 26 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

f) Regulament pentru exploatare al pădurii Cricov, jud. Ialomiţa, proprietatea I. R. Todorache, în suprafaţa de 25 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturei și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

No. 209437/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Jina, jud. Sibiu, proprietatea Comunei Jina, în suprafața de 224 ha. 5100 mp. Regimul două Serii de codru cu tăeri succesive; și revizuirea 80 de ani; O serie de codru cu tăeri rase și revizuirea 80 ani; și ultima serie codru grădinărit cu exploatabilitate fizică.

b) Amenajamentul pădurii Negară, jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Văcarești, în suprafață totală de 246 ha. 8300 mp. Regimul codru cu tăeri rase. Revolutia normală 90 de ani.

c) Amenajamentul pădurii Cuvin, jud. Arad, proprietatea Comunei Cuvin, în suprafață de 143 ha. 8600 mp. Regim: codru cu două tăeri succesive. Revoluția normală de 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cladova, jud. Arad, proprietatea Comunei Cladova, în suprafața totală de 123 ha. 1500 mp. Regimul codru cu două tăeri succesive la interval de zece ani. Revoluția normală de 80 de ani.

e) Regulament pentru exploatare al pădurii Cricov., jud. Ialomița, proprietatea Coralia I. R. Tedorache, în suprafață de 13 ha. Regim și tratament crângul simplu. Revolutia normală 15 ani.

f) Regulament pentru exploatare al pădurii Cornetul, jud. Buzău, proprietatea comunei Sibiciu de sus, în suprafață de 18 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală de 20 ani. .

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protectie; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturei și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

No. 211024/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Opritura de sus şi Cupaş-Cobălaş, jud. Ciuc, proprietatea Comunei Lazărea, în suprafaţă totală de 1254 hectare 4700 mp. Regimul codru cu tăieri rase în ambele serii. Revoluţia normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Copaci, jud. Sibiu, proprietatea Comunei Alamor, în suprafaţă totală de 158 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Aluneasa, jud. Năsăud, proprietatea Comunei Orcheiul Bistriţei, în suprafaţă de 115 ha. 0954 mp. Regim codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 de ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Grosani, jud. Buzău, proprietatea D. Stamboliu şi Maria I. Georgescu, în suprafaţă de 95 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Ciutelec, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Ciutelec, în suprafaţă de 33 ha. 2754 mp. Regimul Seria I-a crâng cu 30 rezerve la hectar; Seria II-a crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, pentru Seria I-a şi 20 de ani pentru seria II-a.

f) Regulament pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Ulieşti, jud. Dâmboviţa, proprietatea Const. Em. Pleşoianu, în suprafaţă de 23 ha. 0400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală de 6 ani. Revizuirea după şease ani.

g) Regulament pentru exploatare al pădurii Mare, jud. Ilfov, proprietatea Ion Georgescu şi Nicolae Gh. Iordan, în suprafaţă totală de 10 ha. 2987 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentului de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin. f, se vor face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Dată astăzi 13 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturei şi Domeniilor, (ss) Tiberiu Moşoiu.

No. 211025/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii Lăpuşna, jud. Rădăuţi, proprietatea Dr. Sieghard Schaerf, în suprafaţă de 200 ha. 3400 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală de 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii Toc, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din comuna Toc, în suprafaţă de 138 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală de 40 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Drumul Bărsăului Codru, jud. Sălaj, proprietatea Dr. Gheorghe Kaisler, în suprafaţa totală de 124 ha. 2200 mp. Regimul Seria I-a crâng simplu; Seria II-a codru cu două tăieri progresive. Revoluţia normală 20 ani, pentru Seria I-a şi 80 de ani pentru Seria II-a.

d) Amenajamentul pădurii Saciova, jud. Trei-Scaune, proprietatea Compossesoratului din Comuna Saciova, în suprafaţă totala de 95 ha. 9000 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve de stejar la hectar. Revoluţia normală de 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie: revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă la urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturei şi Domeniilor, (ss) Tiberiu Moşoiu.

No. 211026/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Răzoarele, Seria XVI-a, jud. Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 1456 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Jianu, Seria V-a, jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 1259 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală de 35 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sipotele, Seria VIII-a, jud. Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 974 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală de 35 ani.

d) Amenajamentul pădurii Fendeni, Seria VI-a, jud. Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 922 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală de 35 ani.

e) Amenajamentul pădurii Valea Ţapului, Seria III-a, jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 894 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

f) Amenajamentul pădurii Candrea, Seria IX-a, Judeţul Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 446 ha. 4300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală de 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii Brădila-Coteroaia, Seria IV-a, jud. Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 544 ha. 0800 mp. Regimul codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani.

h) Amenajamentul pădurii Bălţavele, Seria III-a, jud. Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 418 ha. 5400 mp. Regimul şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală de 25 ani.

i) Amenajamentul pădurii **Lunca Banului**, Seria VIII-a, jud. Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață totală de 364 ha. 2400 mp. Regim codru cu trei tăieri succesive. Revoluția normală de 90 ani.

j) Amenajamentul pădurii **Mustafa Boiler**, Seria VII-a, județul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafața totală de 305 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală de 45 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui dela alin. d. se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Dată astăzi 12 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturei și Domeniilor, (ss) Tiberiu Moșoiu.

No. 211027/936.

Şcoala Politechnică a editat şi a pus în vânzare următoarele cursuri de specialitate silvică :

a) BOTANICĂ GENERALĂ ŞI FORESTIERĂ de *Prof. C. C. Georgescu :*

I.	*Botanică generală,*	2 .*Fiziologie* (390 pag.) . . .	130 lei
II.	„ *specială,*	1. *Răşinoase* (380 pag.) . . .	100 „
III.	„ „	2. *Phytopatologie* (226 pag.) .	80 „

b) DRUMURI FORESTIERE de *Prof. D. A. Sburlan :*

I. Jilipuri (180 pag.)	55 lei
II. Funiculare (160 pag.)	50 „
III. Drumuri şi şosele forestiere (442 pag.)	110 „

c) TOPOGRAFIE ŞI CADASTRU de *Prof. D. Drâmbă :*

I. *Erorile maxime cadastrale* (92 pag.)	40 lei
II. *Instrucţiuni pentru măsurătorile cadastrale* (110 pag.) .	100 „

d) VÂNĂTOARE de *Prof. G. Nedici :*

Cartea I şi *II* (2 volume, 686 pag.)	180 lei

Toate cursurile sunt bine legate în pânză şi carton şi se pot procura dela Magazia de cursuri a Şcoalei Politechnice, în orele de serviciu (8—12, 4—6).

e) IN CURS DE IMPRIMARE se află :

1. *Amenajamentul* de Prof. V. N. Stinghe (400 pag.);
2. *Entomologia forestieră* de Dr. Gr. Eliescu (350 pag.);
3. *Căi ferate forestiere* de D. A. Sburlan (200 pag.).

TIPOGRAFIA
BUCOVINA

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M.	Rădulescu M.
Ioan P.	Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1936:

Preşedinte: Drăcea M.
Vice-Preşedinţi: Alimănişteanu C.; Stinghe N. V.
Casier: Priboianu N. V.
Secretar general: Vâlceanu Eug.
Secretari: Emanoil C.; Ionescu-Heroiu Tr.

Membrii:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Caragea Nic.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Florescu M. P.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu A.
Lazăr H.
Luţescu Gh.
Marinescu C.
Minescu Gh.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi I.
Cenzori supleanţi: Teodorescu Şt., Constantinescu Gh. şi Georgescu St.

Preţul abonamentului:

Pe un an pentru instituţii	500	„
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200	„
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75	
Numărul	25	

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

TIPOGRAFIA
BUCOVINA

Biblioteca
C.A.P.S.

REVISTA PĂDURILOR

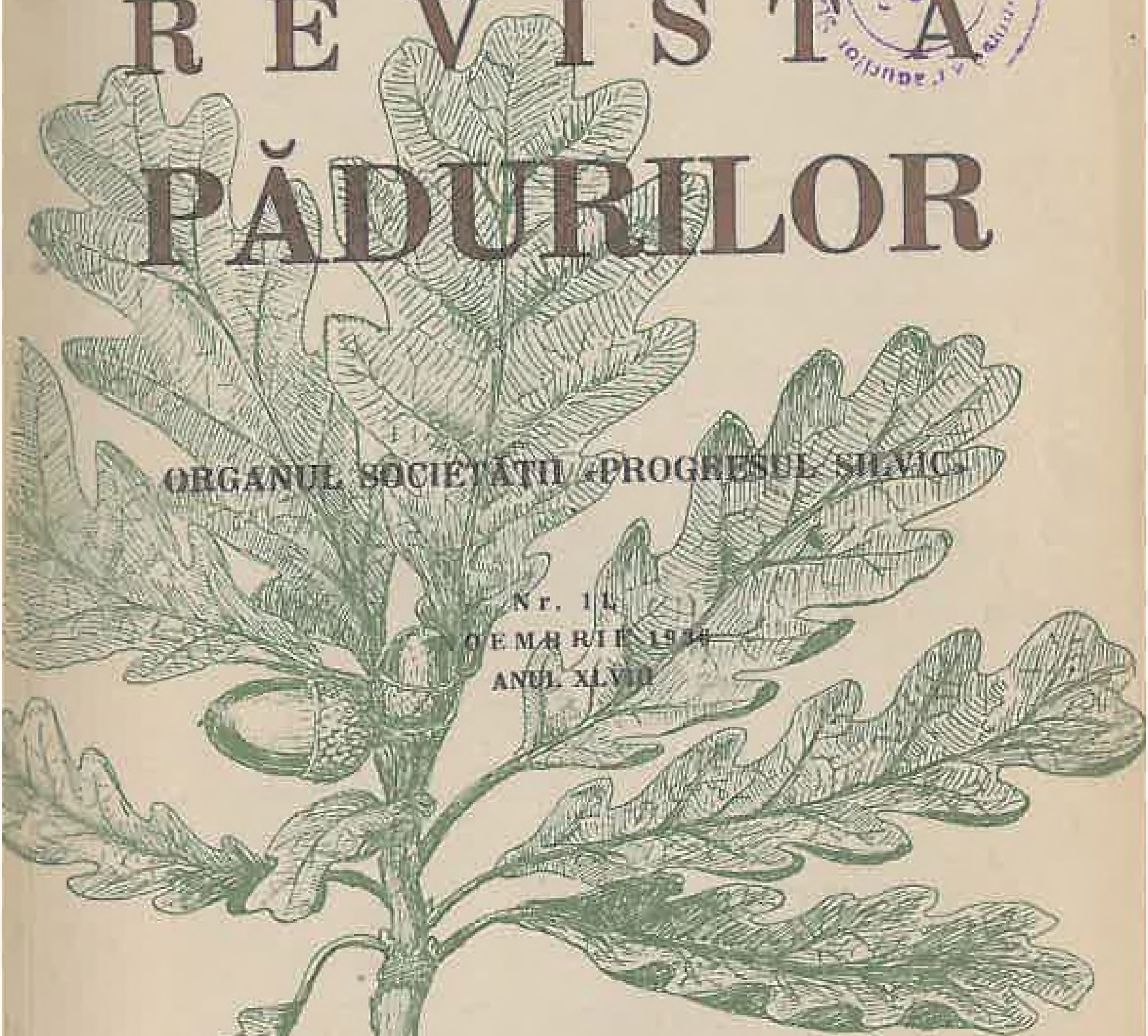

ORGANUL SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»

Nr. 11
NOEMBRIE 1934
ANUL XLVIII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

ANUL XLVIII Nr. 11 NOEMBRIE 1936

SUMARUL:

† Profesorul Paul A. Grunau . . . . *Redacția*

Studii:
Considerații asupra culturii exoticelor în bazinul Gurghiului . . *Ing. Dr. E. Negulescu*

Referate — Comentarii:
Piatra uscată armată . . . . *Ing. Cons. silvic D. Drâmbă*
Operațiunile culturale și regenerarea . . . . *Ing. șef. V. Magdaș*
Oportunitatea legii pădurilor de protecție din 1935 . . . . . *Dr. V. Sabău*
Serviciul de protecția plantelor și corpul silvic . . . . *Dr. Gr. Eliescu*

Problemele zilei:
Serviciul de control
Controlul . . . . *Ing. Cons. silvic Horia Lazăr*
Controlul in Administrația și Gospodăria silvică . . . . . . *Ing. Cons. silvic C. Marinescu*
Fundamentele obiective ale controlului . . . . *Ing. Insp. silvic Tr. Heroiu*
Inspectorul de control activ . . . . *Ing. Insp. silvic A. Chirițescu*
Controlul preventiv și controlul colaborării . . . . *Ing. Sub-insp. D. T. Theodorescu*

Insemnări:
Castan la Gurghiu . . . . } *Ing. S. Pașcovski*
A doua inflorire . . . . }

Cronici:
O nouă organizare a Ministerului de Agricultură și Domenii . *At. Haralamb*
Aniversarea a 100 ani dela apariția unei reviste silvice . . . *I. Petö*

Mercuriale:
Cronica lemnului . . . . *V. Filip.*

Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni. — Soc «Progresul Silvic»

SOMMAIRE:

† Prof. P. A. Grunau . . *La Rédaction*

Etudes:
Considérations sur la culture des essences exotiques dans le bassin de Gurghiu *Dr. E. Negulesco*

Rapports — Commentaires:
La pierre sèche armée . . *D. Drâmbă*
Les coupes et la régénération *V. Magdaş*
L'oportunite de la loi des forêts de protection de 1935. . . . . *V. Sabău*
Le service de la protection des plantes et le corps forestier . . . . . · *Gr. Eliescu*

Problèmes à l'ordre du jour:
Le contrôle dans l'administration forestière

Notices:
Le châtaignier à Gurghiu, } *S. Pascovski*
La seconde floraison . . . }

Chronique — Mercuriales — Comptes-rendus — Revue des revues — Informations — Soc. «Progresul Silvic»

INHALT:

† Prof. P. A. Grunau . . *Die Redaktion*

Abhandlungen:
Betrachtungen über die Kultur der Exoten im Gurghiu-Gebiete . . . . . *Dr. E. Negulescu*

Mitteilungen:
Armierte steinerne Talsperren. . . . . *D. Drâmbă*
Bestandeserziehung und die Verjüngung . . . . . . *V. Magdaş*
Die Zweckmässigkeit des Gesetzes vom Jahre 1935 über die Schutzwälder . *Dr. V. Sabău*
Pflanzenschutzdienst und Forstleute . . . . . *Gr. Eliescu*

Tagesfragen:
Die Kontrolle in der Forstverwaltung

Notizen:
Edelkastanie im Gurghiu-Gebiete . . . . } *S. Paşcovski*
Wiederholtes Blühen . . . }

Chronik — Handelsfragen — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten — Verein «Progresul Silvic»

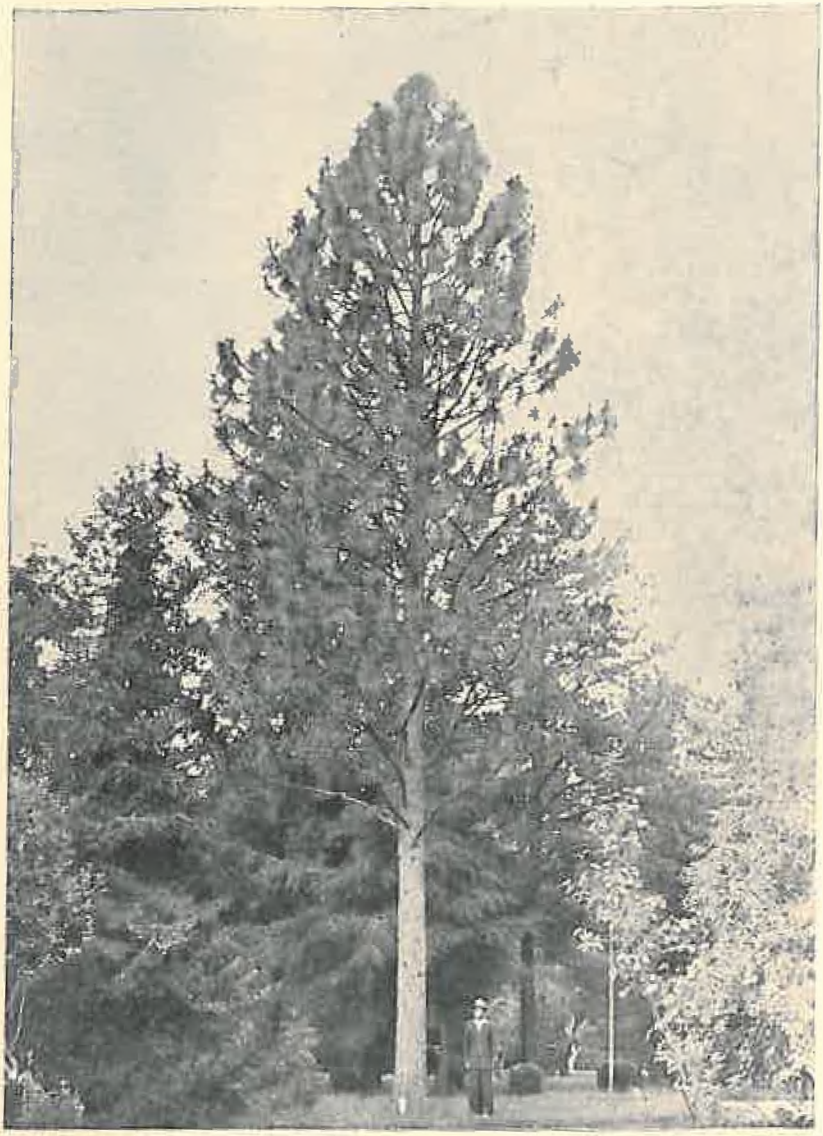

Clişeu Em. Negulescu

Pinus ponderosa Dougl. în grădina dendrologică dela Gurghiu. (Mureş).
Pinus ponderosa Dougl. dans le jardin dendrologique de Gurghiu.
Pinus ponderosa Dougl. im dendrologischen Garten bei Gurghiu.

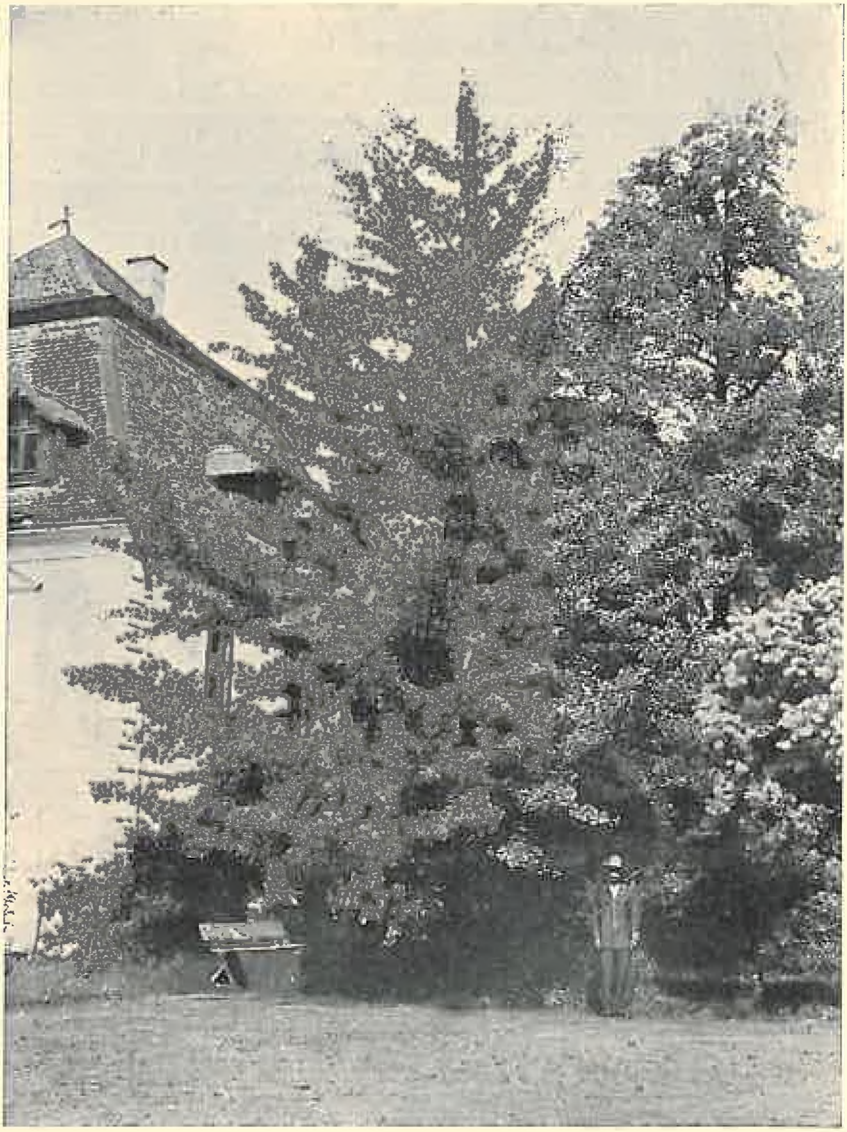

Clişeu Em. Negulescu

Ginkgo biloba L. în grădina dendrologică dela Gurghiu. (Mureş).
Ginkgo biloba L. dans le jardin dendrologique de Gurghiu.
Ginkgo biloba L. im dendrologischen Garten bei Gurghiu.

† PROFESORUL PAUL A. GRUNAU

S'a stins din viaţă, senin şi liniştit, în seara zilei de 8 Octombrie.

Limpede la minte, hotărît la treabă, cu râvnă la muncă, ei părea că învinge numărul anilor şi nimic nu îndreptăţea pe cei ce-l vedeau zilnic, să bănuiască aşa de apropiat sfârşitul.

Deplâng azi, neaşteptata moarte a profesorului Grunau, mişcarea forestieră care pierde un mentor activ şi luminat, corpul silvic care se desparte pentru totdeauna de un membru de caracter, discret, modest şi distins, pădurea care pierde un pasionat iubitor al frumu-

aşilor ei, silvicultura căreia îi va lipsi deapururi unul din cei mai preocupaţi de cultura şi îngrijirea pădurii, în fine scrisul forestier care de acum încolo nu va mai avea condeiul lui cumpănit dar documentat, calm dar curajos.

Totuşi profesorul Grunau n'a fost un om al timpurilor sale. Un convins al direcţiei drepte în conduită, un iubitor al atitudinilor liniştite, lui linia trepidantă şi adeseori sinuoasă a vieţii în administraţia publică îi creia un sentiment de adâncă contrarietate, care-l făceau să se izoleze de lume şi să se proiecteze şi mai puternic înăuntru idealurilor sale de silvicultor.

Când, îndepărtându-se timpurile, rostul vieţii profesorului Grunau se va profila pe ecranul imparţial al istoriei şi se va judeca după brazdele mănoase care le va fi lăsat în ogorul silviculturii române, se va înţelege atunci că un om de ţinuta lui înaltă, de caracterul lui ferm, independent dar disciplinat, de superioara lui concepţie despre datorie şi despre muncă, de pilduitoare modestie şi de neobosită propovăduire a adevărului lui, lasă urme mai adânci în viaţă decât un reprezentant de efemeră strălucire în posturile conducerii supreme.

Fiu al medicului Anton Grunau, chemat în ţară de domnitorul Ştirbei, Paul Grunau s'a născut la Vâlsăneşti în Argeş, la moşia părintelui său, în Ianuarie 1860, şi-a petrecut copilăria şi adolescenţa, — anii şcolii — în Germania (la Halle a. d. S.) unde meseria de silvicultor e în mare stimă. Acolo impresiile lui de copil l-au apropiat de sufletul pădurii şi este de înţeles entuziasmul cu care a părăsit la un moment dat facultatea de medicină din Bucureşti, unde se înscrisese fără prea multă convingere, pentru a porni să studieze la Tharandt-ul lui Cotta, Judeich şi Kunze. Işi făcuse între timp, după absolvirea liceului, stagiul militar în ţară, unde avea doi fraţi ofiţeri activi, — apoi prin concurs a luat bursa pentru studiul silviculturii în Germania.

Activitatea lui Grunau în învăţământ începe la 1894, data când s'a înfiinţat şcoala de silvicultură dela Brăneşti. Până atunci a fost câtăva vreme într'o comisie de amenajament — acestea aveau pe acel timp strălucire —, a fost şef de ocol la Râşca şi în fine ataşat circumscripţiei Bucureşti-Sinaia (aşa era organizaţia pe acea vreme), al cărei şef era Pietraru.

Pătruns de cultura germană, crescut la ideile forestiere ale lui Cotta şi Judeich, Grunau a căutat totuşi să-şi verifice capitalul de cunoştinţe şi să aprofundeze silvicultura şi sub alte aspecte. De aceea, între timp, a solicitat şi a obţinut o misiune de studii în Franţa — el vorbea elegant limba franceză — unde a stat un an ataşat Conservaţiei forestiere de la Chambéry în Savoia.

In învăţământ debutează cu titlul de conferenţiar la secţia brigadierilor, dar după 2 ani, la moartea profesorului Danielescu, Grunau trece profesor pentru materiile «drept şi legislaţie silvică, administraţie (mai târziu şi politică) forestieră şi protecţia pădurilor». Tot cam în acelaş timp, după încetarea din viaţă a lui Th. Pietraru, primeşte şi însărcinarea de director al şcoalei. De acum încolo activitatea lui se manifestă pe două planuri: al gospodăriei şi al catedrei.

Ca gospodar nu s'a simţit bine cât a fost chemat să activeze numai între gardurile şi păreţii şcolii; a luptat însă câţiva ani, a luptat cu perseverenţă şi în 1902 a reuşit să determine ministerul de domenii să doteze şcoala cu o pădure de 624 ha., Pusnicul, pentru practică şi pentru nevoile învăţământului. Aici în special se simţia el bine; aici ar fi petrecut el toată vremea: cultura pădurii îl pasiona. Grunau renăştea când vedea plantaţiile crescând, când semănăturile progresau, când pepiniera vegeta frumos. A năzuit toată vremea să o aducă la aspectul unei păduri occidentale: cu linii deschise, cu drumuri împietruite, cu arborete bine constituite, la timp rărite, regenerate, cu exploatări îngrijite, cu terenurile ameliorate, desecate, fixate. Cu timpul aşezase pieţe permanente de experienţă, unde urmărea studiul câtorva probleme de importanţă: economia apei în pământ în diversele epoci ale anului şi în raport cu mersul precipitaţiilor, technica răriturilor în arborete de stejar, cele mai indicate metode de plantare la foioase, păstrarea ghindei, technica semănăturilor în loc deschis, mersul creşterilor în arborete diverse, experienţe asupra culturii pinului în soluri grele şi altele.

Şi dacă în 1907, când a trebuit să părăsească direcţia, a regretat ceva, n'a regretat părăsirea gospodăriei clădirilor şcolii, a secretariatului, a casieriei, a economatului, ci despărţirea de pădurea lui dragă, de Pusnicul, în care nu mai putea să-şi continue opera de occidentalizare şi cercetările începute. A fost cel mai mare regret al vieţii lui.

Ca profesor a fost o pildă de conştiinciositate şi de muncă. Ca şi ceilalţi colegi ai săi de la Brăneşti, a fost chemat să profeseze într'un timp când silvicultura românească abia se năştea. Silvicultorii de seamă pe care îi aveam pe atunci erau produsul şcolilor străine, mai ales Nancy şi Viena şi ei transpuneau în ţară ceea ce văzuseră în Franţa şi Austria. Abia mijeau zorile unei acţiuni de adaptare. Şcoalei de la Brăneşti i-a revenit sarcina şi a avut şi meritul de a adapta silvicultura apusului la condiţiunile ţării noastre, triând şi alegând procedee şi metode într'o vreme când nici termenii technici pentru exprimarea diferitelor noţiuni nu-i aveam.

La această grea sarcină, mai grea la începuturi decât ar părea azi, s'a înhămat, alături de colegii săi dela Brăneşti, Paul Grunau şi în lumina acestor lămuriri trebue judecată activitatea lui de profesor începută la Brăneşti la 1896.

De altfel, instituind experienţele în pădurea Pusnicul, el a urmărit de sigur şi în primul rând să găsească puncte de sprijin pentru întemeierea unei silviculturi româneşti şi creiarea materialului documentar necesar pe care să se sprijine în redactarea cursurilor puse la curent cu realităţile ţării noastre.

După 1907 şi până la ieşirea la pensie din serviciul silvic, Grunau a lucrat ca referent al consiliului technic al pădurilor şi ca şef de serviciu al plantaţiunilor în direcţia technică a administraţiei forestiere a statului. Dar nu s'a putut adapta spiritului prea biurocrat de acolo şi a considerat pensionarea ca aflarea drumului care-l ducea la adevărata viaţă productivă; de atunci începând, condeiul lui a fost şi mai activ, scrisul lui fără menajament, fără compromisuri, dar obiectiv şi urmând linia gândirii lui nestânjenite.

Ca profesor la şcoala politechnică, pe care a părăsit-o abia acum 3 ani, se bucura de stima colegilor de toate specialităţile, cari bănuiau şi simţeau sub înfăţişarea bătrânului modest şi tăcut, puterea caracterului.

Mare era şi ascendentul său asupra studenţilor, cărora linia dreaptă de conduită le impune chiar când nu le place; iar cursurile lui sunt şi azi citite, consultate, folosite.

Modest a trăit, modest a ţinut să treacă la cele veşnice. A lăsat să fie incinerat, fără flori şi discursuri. Trista ceremonie a avut loc într'un cadru de măreaţă simplicitate la 10 Oct. la crematoriul «Cenuşa» din Bucureşti.

Fie ca pilda omului superior să se răsfrângă asupra generaţiilor şi din cenuşa lui funerară, ca odinioară Phoenix, să învie pentru noi, suflul imboldurilor de mai bine.

REDACŢIA

REVISTA PĂDURILOR ANUL XLVIII — Nr. 11/1936

STUDII

CONSIDERAŢII ASUPRA CULTURII EXOTICELOR IN BAZINUL GURGHIULUI.

de Ing. Dr. E. NEGULESCU

La noi în ţară, ca şi în alte părţi de altfel, problema exoticelor pentru Silvicultură se pune astăzi din două puncte de vedere:

1) înnobilarea şi deci sporirea valorii pădurilor deja existente, şi

2) nevoia de-a găsi şi importa speciile potrivite pentru punerea în valoare a terenurilor despădurite sau cu un caracter pronunţat de sterilitate părăsite şi pierdute definitiv şi de agricultură, ca inapte pentru nici un fel de îndeletnicire rentabilă.

Dacă în vechime latura estetic-peisageră era în centrul preocupărilor, cu timpul însă considerente cu totul de alt ordin sporesc încercările şi fac să se câştige noui adepţi. Cei dornici de noutate, au căutat mai târziu să sporească varietatea pădurilor cu tot felul de arbori diferiţi la port de ai noştri. Însă această simplă plăcere, cu vremea şi a pretins echivalentul în bani al efortului, schimbând brusc şi atitudinea silvicultorilor în faţa problemei. Era şi natural ca în această fază să se ajungă şi la exagerări, bănuiala acordând speciilor exotice, însuşiri de creştere şi rentabilitate ce nu le aveau endemismele. Cele câteva exemplare de salcâm, cari reuşiseră în foarte scurt timp să facă dintr'o curiozitate o realitate rentabilă, au determinat o adevărată ofensivă culturală, cu încercări de multe ori hazardate.

Experimentări de acest fel s'au făcut în unele puncte ale ţării, unele mai vechi, altele mai recente, în unele locuri pe o scară redusă, în altele pe suprafeţe mai mari. Rezultatele obţinute se cunosc însă prea puţin. Şi lucru curios — şi semnificativ totodată —

astăzi se recurge la aceleaşi specii străine, fără o cunoaştere prealabilă a rezultatelor din trecut, reluându-se încercări pe cât de zadarnice tot pe atât de costisitoare.

De sigur, că multe din ele, chiar aşa întâmplătoare, sunt cu totul îndreptăţite şi trebuiau mai devreme sau mai târziu refăcute. Totuşi, e bine să nu se uite un fapt foarte important, că speciii cari n'au reuşit să ne spună nimic pozitiv într'un loc, pot găsi foarte bine condiţiuni staţionale cu totul favorabile în altă regiune a ţării; Iar pe de altă parte, greşeli în technica de amănunt a acestor încercări au putut duce la rezultate dezastroase, când, dacă ar ar fi fost executate de mâini mai fericit inspirate puteau dovedi contrariul.

* * *

In bazinul Gurghiului, cultura exoticelor a format obiectul preocupărilor, — dacă nu dintr'un început forestiere, cel puţin horticole —, pentru toţi arendaşii fostului Domeniu.

Astfel prin anul 1840 [1]), când parcul castelului de aici era în plină splendoare, curtea dispunea de 6 sere mari pentru plantele exotice, multe exemplare rarisime fiind cultivate alături de speciile indigene.

Plantarea arborilor exotici a început de fapt încă din anul 1830, lucrările de această natură reluându-se tocmai peste o jumătate de secol: în anul 1880 [2]); de sigur, de data aceasta pe alte baze şi cu alte scopuri, nu numai ca arbori de ornament, pentru decorarea curţii şi parcului.

Din tot ce s'a încercat la 1830, bine înţeles mai mult cu titlu de curiozitate, se aminteşte precis numai despre câteva exemplare din Robinia pseudacacea şi Gleditschia triacanthos. Ambele specii au vegetat în condiţiunile cele mai bune, având o creştere foarte activă, rivalizând ca dimensiuni cu ceilalţi arbori endemici — frasin, paltin, tei, ulm, etc.

Când s'au reluat lucrările pentru intensificarea culturii exoticelor, în 1880, mentalitatea silvicultorilor era cu totul alta. Nimic nu se mai făcea oricum şi numai la întâmplare. Se căuta de data această o oarecare similitudine între condiţiunile staţionale în cari vegetau speciile în patria lor de origină şi cele în care erau puse să trăiască aici. De sigur că la staţiunea de cercetări din Gurghiu nu se vedeau chemaţi a găsi specii cu cari să populeze coaste golaşe ca în Câmpia Transilvaniei. (Incă de pe atunci începuse să fie de actualitate problema împăduririi acestui podiş învălurit, rămas în multe privinţe ca un semn de întrebare în inima Ardealului). Acolo, abilitatea înaintaşilor, poate şi a contimporanilor, se vedea cu teamă ajunsă la punct mort. Prea multe coaste sterpe şi prea lipseşte cu totul o tradiţie pădurărească. Şi de aici, toată spaima şi ezitarea celor ce vroiau cu orice chip ca prin staţiunea dela Sabed, să aducă o deslegare gravei probleme de împădurire a acestei pretinse stepe.

---

[1]) Székely Ferencz. A Görgényi ref. egyház monografiája. Manuscris din biblioteca parohiei reformate din Gurghiu.

[2]) Pausinger Josif. A. Görgeny-Sent-imrei parkban telepitett külföldi fanemek tenyészéséről. Erdészeti Lapok. II. 1894. p. 120.

O greutate de sigur, dar nu o imposibilitate. De aceea, găsim că s'a exagerat prea mult când s'a dus atât de departe această temere imaginară, pornită numai dela un simplu aspect stepic.

Căci în afară de această înfăţişare dezolantă, în Câmpia Transilvaniei alt element curat stepic n'ar mai putea fi amintit decât ca o ratată superstiţie profesională.

De fapt, dacă luăm în considerare factorii staţionali, vedem că niciunul nu ne vorbeşte de o stepă cu adevărat, ci reprezintă doar indicii uşor neglijabile ale unui început de antestepă. Cu o altitudine între 300—600 m., are în acelaşi timp temperatura medie anuală sub + 10° C., precipitatele puţin sub 600 mm., iar vânturile nu sunt cu nimic mai violente decât în ţinuturile din jur.

Cât ţin aceste dealuri de podiş, în cari s'au rătăcit competenţele atâtor silvicultori, nu s'au găsit deloc solurile caracteristice regiunilor aride de stepă. Pretutindeni însă a fost recunoscut solul de pădure, ca o dovadă sigură că aici, odată, stăpână a fost numai pădurea. In plus, avem acele pâlcuri de păduri — relicve, ce presară întreaga Câmpie, înconjurate de păşuni şi de fâneţe, al căror covor vegetal păstrează încă mărturie specii din pătura erbacee a pădurilor de odinioară.

La toate acestea dacă mai adăogăm parcurile şi plantaţiunile din cuprinsul comunelor sau de pe marginea drumurilor, putem conchide că acea faimoasă stepă, atunci când se va vrea cu tot dinadinsul, va primi fără prea mari împotriviri adăpostul şi binefacerile pădurii.

Cele câteva plante cu caracter stepic, eflorescenţele saline, alunecările de teren sau lanţul de mlaştini şi lacuri, spun ceva şi reprezintă serioase piedici în calea pădurii, dar nu ele au avut puterea s'o elimine şi s'o înlocuiască cu desăvârşire.

Acest întreg aspect trist şi monoton pe care îl vedem astăzi se datoreşte aproape exclusiv tocmai factorului neglijat cu intenţie sau omis din eroare : omul.

In general, în jumătatea vestică a Bazinului Gurghiu, cât ţin formaţiile neogene, solul este argilo-nisipos, în orizontalul teraselor apătos şi cu straturi de argilă foarte aproape de suprafaţă. Nu lipseşte nici pietrişul compact, mai ales în apropiere de taluzul teraselor.

In parc, cât ţine terasa comunei, solul este pe alocuri pietros şi nu destul de profund. Partea nordică mai joasă, ieşită prea puţin din albia majoră a râului, are un sol mai profund, afânat şi foarte bogat în substanţe hrănitoare, având un strat gros de humus la suprafaţă. Dovadă, vegetaţia într'adevăr luxuriantă ce formează aici desişuri de nepătruns.

Trecând în jumătatea estică a văii, solul rezultat din dezagregarea rocelor vulcanice, cari au clădit întregul lanţ muntos — Căliman-Gurghiu-Harghita — se prezintă mai puţin compact, în aşezături profund, pădurea de fag şi răşinoase vegetând în cele mai bune condiţiuni.

Fără a neglija importanţa solului în cultura forestieră, totuşi, clima rămâne factorul hotărîtor în distribuţia naturală a vegetaţiei şi deci cu atât mai mult decisivă în cultura exoticelor. Iar la rândul ei, cel puţin local, în afară de caracteristicele generale, clima rămâne un fenomen de relief.

O cunoaştere cât de sumară a acestei clime locale se impune deci dela sine.

Cum era şi de aşteptat, în schematica diferenţiere a tipurilor de climate din România [1]), bazinul Gurghiului întruneşte condiţiunile favorabile agriculturii, precum şi pădurilor de stejar, fag sau conifere.

Formulările acestea după metoda lui Köppen nu ne vorbesc însă nimic de regimul factorilor climatici, ceea ce ne interesează

---

1) Enric Oteteleşanu. Regiunile climaterice ale Româniel. Bulet. Meteor. lunar. Seria II. Vol. VIII. No. 6.

într'o mai mare măsură, prin răsunetul nebănuit ce-l poate avea unele capricii ale vremii asupra vegetaţiei dintr'o regiune oarecare.

Din datele meteorologice culese până acum şi publicaţiile asupra mersului vremii [1]), clima acestui ţinut o putem caracteriza precum urmează:

Dela 377 m. până la 1777 m. altitudine, influenţa hotărîtoare a reliefului face ca pe clina vestică a munţilor Gurghiului, inclusiv deci bazinul ce ne interesează, precipitatele şi temperatura să varieze invers proporţional şi în dependenţă imediată de înălţime.

Astfel temperatura medie anuală variază între +6° C şi +8,4° C., izotermele având o dispunere nord-sudică, perpendicular pe lungimea văii.

Cu cât mergem spre vest în Câmpie, temperatura va fi simţitor mai ridicată +9°,6 C. la Sabed.

Folosind datele pe o perioadă de 30 ani — 1871—1900 —, vedem că temperatura medie lunară cea mai scăzută este în Ianuarie —4°,9 C., iar cea mai ridicată în Iulie (+19°,7).

Ca şi 'n întreg Ardealul, jumătatea a doua iernii este mai aspră, cele mai multe zile geroase căzând în Februarie 23,2 [2]).

Cercetând o hartă a izohietelor anuale, vedem că în Câmpia Transilvaniei, deci în partea vestică a bazinului, precipitatele descresc până la 570 mm., iar spre est în ulucul intracarpatic, în Ciuc, la adăpostul lanţului muntos Gurghiu-Harghita, cantitatea precipitatelor scade de asemeni sub 600 mm. — 535,5 m. —, formând izohiete închise.

Intre aceste două minime se află o regiune cu ploi abundente, izohietele trecând perpendicular — Nord-Sud — peste valea Gurghiului. Se pare chiar că împrejurul Fâncelului s'ar forma un centru de maxim pentru precipitate, cu 1244,2 mm.

Pentru comparaţie dăm datele culese în mai multe puncte din cuprinsul bazinului, reţinând că în comuna Gurghiu media anuală este de 742,3 mm.

Staţiunea	Altitudinea	Perioada	Media lunară												Media anuală	Media anotimpurilor			
			I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII		Iarna	Primăvara	Vara	Toamna
Reghin	394	1901—1916	35,0	28,3	33,3	55,1	76,7	105,9	85,8	74,5	51,1	45,6	43,5	35,0	670,6	98,3	165,1	267,1	140,1
Gurghiu	428	1871—1900	30,3	39,5	53,6	56,8	97,5	105,9	89,5	71,7	48,5	53,0	41,5	44,5	742,3	114,3	207,9	277,1	143,0
Glăjărie	550	1906—1915	57,6	58,6	53,8	76,6	102,1	120,2	157,6	102,1	83,7	47,3	73,6	59,2	992.5	175,5	232,5	397,9	204,6
Fâncel	605	1906—1915	73,9	68,3	76,9	102,9	114,7	147,8	175,9	120,8	113,0	65,2	103,5	82,3	1244,2	223,5	294,5	444,5	281,7
Lăpuşna	815	1901—1915	51,7	60,8	48,3	86,4	86,8	131,3	123,6	88,3	73,2	73,4	67,8	61,8	953,8	174,4	221,6	343,2	214,6

---

1) Vezi la urmă bibliografia mai completă.

2) Rèthy Antal. A. tèlinapok gykorisàgàrol. Az Idöjàràs, S. XIV. 1910, p. 91, 94, 95.

Iarna, precipitatele sunt foarte puține (114,3 mm.), stratul subțire de zăpadă topindu-se foarte ușor in prima zi cu soare, lăsând apoi pământul descoperit pentru mult timp. Acest fapt va fi resimțit foarte mult de flora ținutului.

Primăvara precipitatele sunt destule (207,9 mm.); ele sporesc susținut până în Iunie (105,9 mm.). In Septembrie, meteorii apoși au scăzut deja la 48,5 mm. iar după ploile din Octombrie, cantitatea precipitatelor va fi mai departe tot mai redusă.

Vânturile cele mai dese și mai violente sunt cele de Est, care coboară din munți și pot aduce vara o schimbare bruscă a temperaturii. Aceste vânturi estice și nord-estice, mai ales în a doua jumătate a lunei Martie și în cursul lunei Aprilie, sunt atât de uscate, in cât dacă sunt însoțite și de o scădere bruscă a temperaturii, produc foarte mari stricăciuni vegetației.

Vânturile aducătoare de ploi sunt cele de vest și sud-vest, cari vin dinspre Câmpia Transilvaniei, lăsând crescendo și din belșug umiditatea până sus pe culmile cele mai înalte, pentru a se împuțina simțitor de partea estică a lanțului muntos.

Sunt obișnuitele ploi de relief, obținute prin detentă atmosferică.

Fiind o vale adăpostită, întoarsă și deschisă numai către vest, în timpul iernii este ferită de asprimea crivățului.

De obicei, furtunile dela vest, cari vin mai ales în zilele prea călduroase, însoțite adeseori de piatră și descărcări electrice, se termină cu o ploaie binefăcătoare, potolind zăbușala și înnecând parcă neastâmpărul vântului. Sunt de scurtă durată și extrem de violente.

Nebulozitatea prezintă o variație destul de regulată dela lună la lună. Media anuală a înnourării este de 5,4, maximul în Decembrie (6.8), iar minimul in August (3,7).

Putem deci spune că, deși in lungime numai de 4: km., valea se întinde dela marginea Câmpiei Transilvaniei până in vârful munților, pirnzând dela Vest la Est, altitudinal și longitudinal, din clima ținuturilor prin care trece. Dealungul ei aproape separat pe porțiuni încearcă stări diferite atmosferice, făcând astfel legătură între cele două ținuturi distincte — Câmpia Transilvaniei și a Gurghiului — cu toate modificările dictate de relief.

Regiunea dealurilor joase, ca și valea dela mijloc spre Câmpie, resimte alternativ, cu treceri de multe ori foarte repezi, influența Câmpiei sau a muntelui. Așa că între aceste două ținuturi, pe lângă ajutorul reciproc, de multe ori se dă o luptă de supremație. Vremea atunci încearcă variații brusce, aducând vătămări grave plantelor cari abia porniseră creșterea primăvara, sau cari nu-și sfârșiseră procesul vegetativ, toamna.

In urma unei ploi lungi și reci în timpul verii, sau a zăpezilor timpurii și târzii, o scădere a temperaturii în munți se resimte până departe în Câmpie.

In general, oamenii nu se prea vaită de prea multă căldură, după cum foarte rar rămân în așteptarea ploiei care nu mai vine. Ba chiar se poate spune, că în unii ani, verile sunt prea răcoroase, ploile ce s'au ținut lanț o bucată de vreme aducând o scădere simțită a temperaturii.

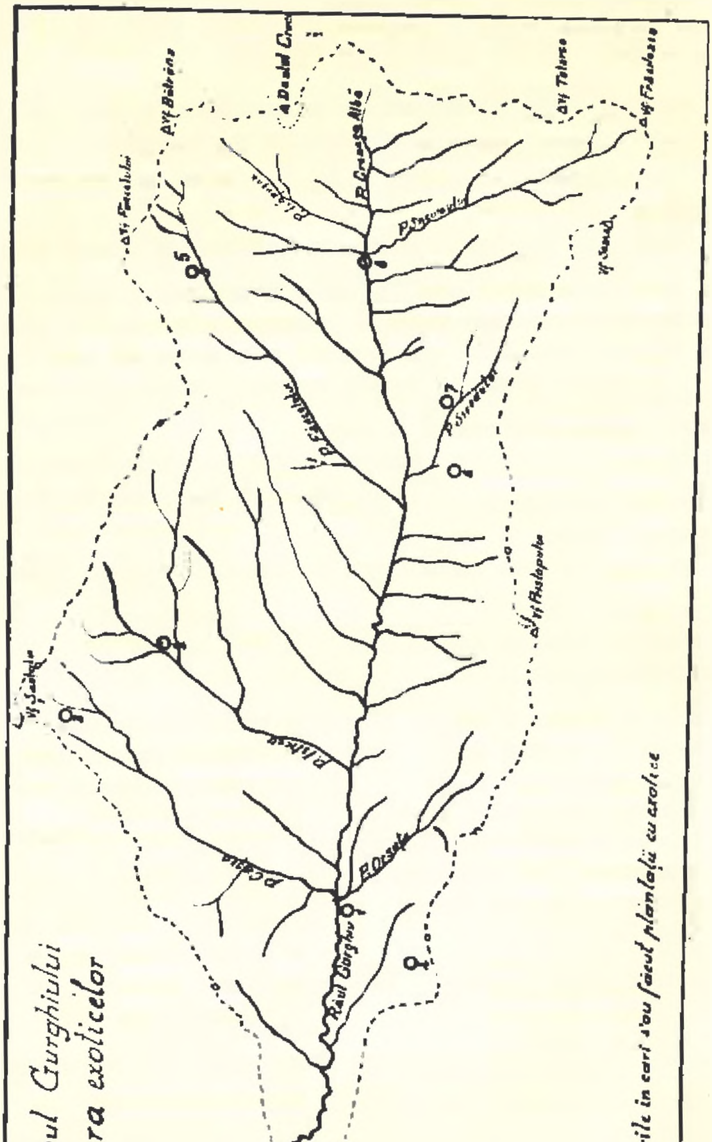
Bazinul Gurghiului
Cultura exoticelor
1-9 Locurile in cari s'au făcut plantaţii cu exotice
Râul Mureş
Râul Gurghiu
P. Orşova
P. Caşva
P. Creasta Albă
Vf. Bătrâna
Vf. Tătarca
Vf. Saca
Vf. Pustapoţa
1
2
3
4
5
6
7
8
9

Siguranța culturii in Câmpie depinde de seceta din timpul verii, pe când în valea Gurghiului recolta e stingherită de mulțimea ploilor sau de gerurile târzii și timpurii, cari sunt adevărate momente critice.

Acestea erau condițiunile de sol și climă în care s'au făcut cercetările și experimentările la stațiunile din Gurghiu.

Nu a lipsit nici încercări ce nu puteau avea prea mulți sorți de izbândă.

Astfel, in pepiniera școlii s'au semănat și ocrotit puieți de specii exotice în paturi calde și seră, asigurându-li-se cel puțin în prima tinerețe și în mod artificial ambianța patriei lor de origină.

Aceste încercări nu putea însă duce decât cel mult la obținerea câtorva exemplare de scurtă durată, a căror regenerare nu ar fi fost cu nimic mai ușurată în viitor.

Totuși, de pe urma acestor lucrări s'a putut constata că multe din speciile exotice nu au nevoie de acest mediu artificial și grija exagerată a straturilor calde.

Aceste rezultate, ce nu mai constituesc o noutate astăzi, merită totuși a fi amintite.

Astfel, pot germina și viețui normal în condițiunile de aici, următoarele specii [1]):

1. Quercus palustris Dur.
2. Quercus tinctoria Bartr.
3. Quercus rubra L.
4. Quercus macrocarpa Michx.
5. Quercus imbricaria Michx.
6. Quercus Prinos L.
7. Quercus Banisterii Michx.
8. Ginkgo biloba L.
9. Acer saccharinum L.
10. Fraxinus Oregona Nutt.
11. Juglans nigra L.
12. Juglans cinerea L.
13. Carya olivaeformis Nutt.
14. Carya tomentosa Nutt.
15. Carya porcina Nutt.
16. Castanea japonica DC.
17. Castanea americana Raf.
18. Catalpa speciosa J. A. Ward.
19. Sophora japonica L.
20. Eleagnus argentea Pursh.
21. Celtis australis L.
22. Robinia ps. monophylla Hort.
23. Robinia ps. fastigiata Hort.
24. Robinia bessonieana Hort.
25. Robinia spectabilis Hort.
26. Robinia viscosa Vent.
27. Cytisus laburnum L.
28. Maclura aurantiaca Nutt.
29. Pinus rigida Mill.
30. Larix leptolepis Murr.

Pentru regiunea de aici, următoarele specii au fost trecute

---

1) Pèch Dezsö-tol. Kölfüldi facsemeték fermelise a görgény-szent-Imrei m. kir. erdööri szakiskolànàl, Erdèszeti Kiserletek 1900. II. p. 30—37.

în rândul celor ce au nevoie de straturi calde, iar unele din ele după ce au fost plantate să fie acoperite cu paie în timpul iernei:

1. Picea pungens Engelm.
2. Abies balsamea Mill.
3. Abies nobilis Lindl.
4. Abies nordmanniana Lk.
5. Pinus ponderosa Dougl.
6. Picea Engelmanni Parry.
7. Tsuga canadensis Carr.
8. Pseudotsuga douglasii Carr.
9. Thuja gigantea Nutt.
10. Thuja occidentalis L.
11. Pinus Lambertiana Dougl.
12. Abies amabilis Forb.
13. Pinus Strobus L.
14. Cryptomeria japonica Don.
15. Chamaecyparis obtusa Sieb. Zucc.
16. Abies numidica Carr.
17. Pinus edulis Voss.
18. Abies concolor Lidl.
19. Juniperus occidentalis
20. Pinus Excelsa Wall.
21. Pinus Jeffrey Murr.
22. Picea Glehnii Mast.
23. Picea Menziesii Dougl.
24. Wellingtonia gigantea Lindl.
25. Chamaecyparis Lawsoniana Murr.
26. Picea bicolor Mayr.
27. Juniperus virginiana L.
28. Zelcova Keaki K. Koch.
29. Ilex aquifolium L.
30. Liriodendron tulipifera L.
31. Paulownia imperialis Sieb.
32. Koelreuteria paniculata Laxm.
33. Liquidambar styraciflua L.
34. Acer spicatum Lam.
35. Virgilia lutea Michx.
36. Diospyros Kaki L.
37. Cercis canadensis L.
38. Amorpha fragrans Sweet.

In afară de aceste cercetări şi experimentări amănunţite, şi ca o continuare a acestora, s'a trecut la încercări pozitive şi cu un real interes pentru silvicultură.

Punctele mai importante unde s'a făcut asemenea lucrări sunt:

1. *Parcul silvic.* Alt. 410—420 m. deas. Adriaticei.

Fiind în imediata apropiere a pepinierei, era şi natural ca el să reţină cel mai variat număr de exemplare din speciile cari au trecut pe aici.

In literatura mai veche sunt date listele complete [1]) ale speciilor ce-au existat altădată în el.

Multe din ele au dispărut cu timpul, din cauza condiţiunilor cu totul nepotrivite în care au fost puse sau lăsate să trăiască.

In afară de câteva excepţii, cea mai mare parte au fost specii împrumutate din flora Americei de Nord, a cărei climă în unele regiuni nu diferă prea mult de a ţării noastre.

---

1) Pèch Dezső-tol.Külföldi fafajok tenyésztése a görgèny-szent imrei m. kir. erdööri szakiskolà parkjában. Erd. Kisér. 1900, II. p. 49—54.

Le vom aminti pe rând, dând pe scurt observaţiile ce s'au putut face asupra fiecăreia din ele :

Gimnosperme.

Ginkgo biloba L. Originar din China orientală, 3 exemplare, 2 ex. ♀ şi 1 ex. ♂, 47 ani [1]), 16 m. înalt şi 35 cm. gros. Nu suferă de ger. Vegetează foarte bine şi fructifică destul de abundent; seminţele au mare procent de germinaţie. Mai mult arbore de ornament. Merită totuşi a fi experimentat şi cultivat.

Tsuga canadensis Carr. 42 ani, 9 m./22 cm. Vegetează bine. Mai mult arbore de ornament.

Pseudotsuga taxifolia Britt. 42 ani, 19 m./36 cm. Vegetează foarte bine. A început să fructifice. Nu suferă de ger. Atingând mari dimensiuni, cu o creştere activă şi având un lemn atât de valoros; trebuie cât mai mult intensificată cultura lui.

Abies concolor Lindl. violacea Hort. 42 ani, 15 m./41 cm. Vegetează bine. Cu toată rusticitatea sa, rămâne mai mult un arbore de ornament.

Abies nordmanniana Lk. Caucazia şi Asia Mică, 50 ani, 15 m./16 cm. Vegetează bine. Trebuie încercat pe o scară mai întinsă.

Picea Omorica Panc. Serbia. Vegetează destul de slab, 42 ani.

Picea alba Lk. 10 m./15 cm. gros. Vegetează slab.

Picea punges Engelm. argentea hort. 44 ani, 15 m./36 cm. Vegetează bine, foarte decorator. Seminţele nu ajung la maturitate.

Pseudolarix Kaempferii Gord. China Orientală. Aprox. 30 ani, 20 cm./8 m. Vegetează bine. N'a fructificat încă.

Larix leptolepis Gord. Japonia. Aprox. 30 ani, 14 m./28 cm. Vegetează bine. Merită să fie luată în considerare.

Pinus Strobus L. 50 ani, 22 m./40 cm. Vegetează foarte bine. Fructifică. Poate avea o importanţă culturală.

Pinus ponderosa Dougl. (cu trei ace). 45 ani, 18 m./49 cm. Vegetează viguros. Se resimte puţin de gerurile mari. Trebuie încă încercat în amestec cu stejarul şi fagul.

Pinus rigida Mill. 39 ani, 13 m./37 cm. Vegetează bine. Cu toată însuşirea lui de a lăstări nu pare o specie dintre cele mai valoroase.

Thuya occidentalis L. 50 ani. Vegetează bine. Arbore ornamental.

Chamaecyparis Lawsoniana Parl. 9 m./33 cm. Vegetează bine. Fructifică. Pentru lemnul său bun, trebuie să fie cât mai mult răspândit.

Juniperus virginiana L. 50 ani, 14 m/45 cm. Vegetează bine. Trebuie încercat sub formă de masiv.

Taxodium distichum Rich. 38 ani, 11 m./24 cm. Vegetează slab. Pe soluri umede şi chiar inundabile, cu o climă mai puţin aspră, probabil că va da rezultate bune.

---

[1]) Vezi Pausinger Josif. Edészeti Lapok 1894. II. p. 127.

Angiosperme.

Populus canadensis Moench. 22 m./70 cm. Vegetează în perfecte condiţiuni. O specie ce trebuie cât mai mult răspândită.

Juglans nigra L. 55 ani, 18 m./42 cm. Vegetează foarte bine. Fructifică. Trebuie cultivat pe o scară mai întinsă, avându-se în vedere calităţile tehnice ale lemnului şi faptul că rezistă atât de bine la intemperii.

Juglans cinerea L. 45 ani. 13 m/35 cm. Suferă de gerurile mari. Mult mai puţin valoros decât precedentul.

Carya alba Nutt. 45 ani. 18 m./32 cm. Vegetează foarte bine. Fructifică abundent. Trebuie răspândită în cât mai multe puncte şi pe o scară cât mai întinsă, având un lemn în deosebi de preţios

Betula papyrifera. Vegetează bine. Mai mult arbore de ornament.

Corylus colurna L. Estul Adriaticei, Asia Mică şi Caucaz. 53 ani, 12 m./42 cm. Vegetează şi fructifică foarte bine. Arbore de ornament.

Fagus silvastica L. var. purpureea hort. Fără importanţă forestieră.

Fraxinus nigra Bosch. Fără importanţă forestieră.

Castanea vesca Gaertn. Suferă repetat de geruri, aşa că abia a rămas sub formă de tufă.

Quercus rubra L. 50 ani. 18 m./48 cm. Stânjenit în creştere de Quercus palustris cu care este concrescut. Fructifică foarte bine. Cu toate calităţile mediocre ale lemnului, totuşi poate fi folosit cu succes pe solurile silicioase.

Quercus palustris Durol. 50 ani. 22 m./55 cm. Vegetează şi fructifică excelent. Deşi mai puţin valoros decât stejarul nostru, totuşi poate să fie răspândit.

Quercus macrocarpa Michx. 39 ani. 15 m./52 cm. Vegetează şi fructifică foarte bine. Nu numai ca arbore de ornament — cu frunzele lui mari — dar şi ca arbore forestier, poate fi recomandat având lemnul cel mai tare dintre stejarii americani.

Celtis occidentalis L. 12 m./20 cm. Nu prezintă o importanţă deosebită forestieră.

Liriodendron tulipifera L. 39 ani, 14 m./33 cm. Vegetează bine. Sămânţa nu ajunge la maturitate. Poate fi luat în considerare în lucrările de viitor.

Platanus orientalis L. Asia Mică şi Balcani. 40 ani. 17 m./44 cm. Vegetează bine. Arbore de ornament.

Gymnocladus canadensis Lam. 55 ani. Două exemplare concrescute. Cel mai bine desvoltat, 19 m./39 cm. Vegetează bine. Seminţele nu ajung la maturitate. Pentru lemnul său dens ar putea fi folosit diseminat prin luncile joase şi fertile.

Gleditschia triacanthos L. 60 ani. 22 m./49 cm. Vegetează bine.

Robinia monophylla hort. 55 ani. 18/48 cm. Vegetează şi fructifică bine. Ar putea fi încercat.

Aesculus hippocastanum L. Vegetează foarte bine. Caracteristic pentru această specie este faptul că aproape toate trunchiurile prezintă fibră torsă. Mai mult arbore ornamental.

Ailanthus glandulosa. Suferă de ger. Local nu prezintă nici o importanţă forestieră.

Acer negundo L. Vegetează bine. Folosit aici mai mult pentru garduri vii.

Acer dasycarpum Ehr.

Acer platanoides L. var. Schwedleri hort. Lipsit de importanţă forestieră.

Dintre arborii şi mai ales arbuştii ornamentali putem cita :

Ostrya carpinifolia var. virg.
Prunus Mahaleb.
Phellodendron amurense.
Catalpa bignonioides.
Koelreuteria paniculata
Syringa chinensis.
Vigilia lutea
Deutzia scabra
Calycanthus floridus.
Mahonia aquifolium.
Spiraea Wan-Houttei.
Amorpha fruticosa
Physocarpus opulifolius.
Maclura aurantiaca.
Sophora japonica.
Rhus typhina.
Paulownia imperialis.
Forsythia suspensa.
Syringa persica.
Caragana arborescens.
Diervilla florida.
Cydonia japonica.
Juniperus sabina.
Spiraea bumalda.
Pterocarya stenoptera.
Aesculus flava var. purpurea.

2) *In pădurea Mocearul de Sus*, Seria de Codru Regulat, parcela D 5 şi E 6, — fostă a Şcolii Silvice Gurghiu, — s'au plantat înaintea răsboiului mondial o mulţime de specii exotice.

La început au fost îndeaproape îngrijite. In timpul răsboiului şi după, au rămas în părăsire.

Astăzi se poate recunoaşte prea puţin din munca dela început, multe din ele dispărând cu desăvârşire.

Astfel în parcela D 5, Pinus strobus, în vârstă de 24 ani, se prezintă destul de viguros, cu un diametru dela 10—23 cm., cu trunchiul drept, înalt de aprox. 12 m. Pierde însă din cauza ruperii vârfului ceeace duce la înfurcire sau la forma de semiliră.

Quercus rubra, acolo unde a fost pus între două rânduri dese de molid a suferit foarte mult de lipsa luminii, ca şi stejarul nostru, aşa că se prezintă foarte slab.

Mai sus însă, unde a fost amestecat cu foioase — stejar, fag şi carpen — acolo se prezintă frumos, cu trunchiul bine spălat de crăci, având un diametru 12—18 cm. şi înălţimea 10—11 m.

La fel şi Quercus palustris, deşi numai câteva exemplare, are totuşi o creştere frumoasă, rămânând însă în urma celuilalt.

In parcela E 5, în afară de aceşti doi stejari americani, găsim câteva trunchiuri aproape uscate de Pinus austriaca. In alte puncte ale Bazinului, această specie vegetează destul de bine.

Pe marginea estică a aceleaşi parcele, în anul 1913, s'a plantat un rând de Liriodendrom tulipifera, care astăzi se arată a vegeta cu atât mai slab cu cât suim pe coastă. Se mai găsesc numai 24 exemplare. Cel mai gros, care este înfurcit, are 8 şi 13 cm. în diametru iar înălţimea de aprox. 9 m.

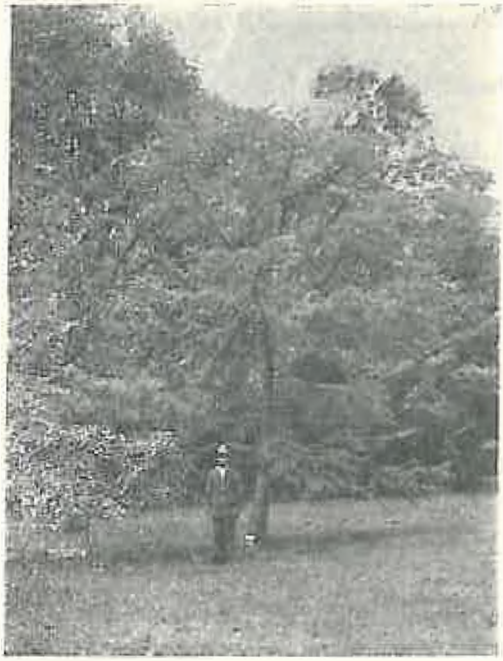

Fig. 1. — Pseudolarix Kaempferii.

Tot aici — parcela D.5 — s'a plantat şi Fraxinus americana, din care se mai găsesc numai câteva exemplare de 11 m./24 cm., vegetând destul de bine.

In pădurea Mocearul de jos, afectaţia 5, parcela 24, în anul 1915, s'a plantat deasemenea diferite specii de frasin american, în amestec cu stejarul. Astăzi se găsesc încă o mulţime de exemplare, cu o creştere destul de activă, fără însă a atinge dimensiuni prea mari.

3) *Pădurea Sunătoarea, Valea Caşvei,* afectaţia 1, parcela 2 b.

Din amenajamentul întocmit în anul 1906 se poate vedea că în amestec cu molid, brad şi fag, s'au plantat sub formă de buchete sau diseminate speciile din tabloul de mai jos.

Specia	Bucăţi	Suprafaţa	Anul in care s'au plantat	Starea de desvoltare astăzi		Starea de vegetaţie astăzi
		Ha.		Inălţimi m	Diametre cm	
Quercus rubra	50	12,25	1907	9	14	vegetează bine
Fraxinus americana . . .	75	12,25	1907	dispărut		—
Prunus serotina	500	12,25	1910	8	14	vegetează bine
Pinus Picea Pall.	5	12,25	1907	dispărut		—
Pinus Douglasii Sab. . . .	10	12,25	1907	dispărut		—
Pseudotsuga Douglasii Carr.	200	12,25	1911	8	14	vegetează bine
„ glauca Mayr .	300	12,25	1911	6	12	„
Abies concolor Lindl et Gord	200	12,25	1911	9	16	„
„ grandis Lindl. . . .	30	12,25	1911	neintâlnit		—
Picea excelsa septentrionalis hort.	700	12,25	1911	neintâlnit		—
Picea pungens	100	12,25	1911	6	12	vegetează slab
Pinus ponderosa	1	12,25	1907	5	12	aproape uscat
„ Strobus L.	100	12,25	1911	6—9	12—15	vegetează bine
„ montana uncinata . .	200	12,25	1911	dispărut		—

Astăzi nu s'au mai putut găsi decât câteva exemplare şi numai dela unele din specii, cu starea de desvoltare şi vegetaţie trecută în dreptul fiecăreia.

Dintre răşinoase, sigurele Pseudotsuga Douglasii şi în părţile mai joase Pinus strobus prezintă o vegetaţie mai activă, putând rivaliza cu molizii din jur.

Iar dintre foioase, numai Quercus rubra se arată mai viguros, cu toate că şi el a fost eliminat aproape cu totul.

4) *Valea Isticeului*, lângă cantonul de pădurar, afectaţia 8, parcela 32.

In amestec cu molid, brad şi fag s'a plantat Picea pungens argentea. Astăzi mai sunt numai câteva exemplare, vegetând slab de tot, copleşit aproape cu desăvârşire de speciile printre care a fost amestecat.

5) *Pe valea Fâncelului*, la locul numit Gropşoara, afectaţia 28, parcela 63, în anul 1909, s'a plantat Quercus rubra, în amestec cu molid. Astăzi nu se mai poate găsi nici un exemplar, pentrucă

fiind plantat prea sus a fost copleşit de molidul, care a reuşit să formeze unul din cele mai frumoase arborete tinere.

De altfel, cât au existat au avut foarte mult de suferit din cauza cerbilor cari îi rodeau în timpul iernii.

6) *Pe valea Sirodului Mic* — Copriana — în afectaţia 34, parcela 34 a, în anul 1913 s'a plantat cam 1000 exemplare de Quercus rubra. Personal n'am mai putut da de urma lor.

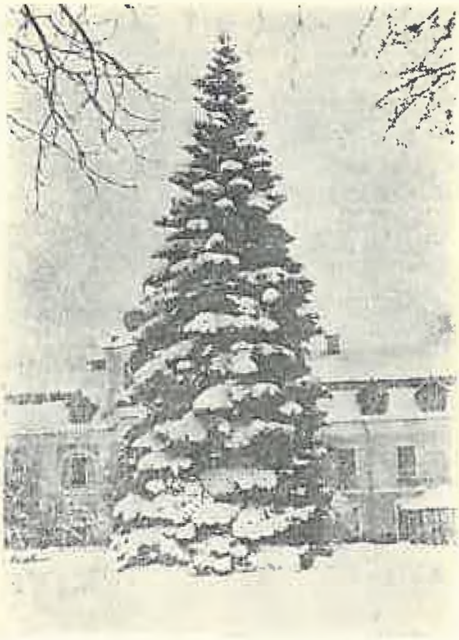

Fig. 2. — Picea pungens argentea.

7) *Pe valea Sirodului Mare*, afectaţia 35, parcela 38 a, s'a plantat Pinus Strobus. Vegetează destul de bine, prezentând însă trunchiuri în formă de liră sau semiliră.

8) *La Lăpuşna*, lângă gară, din cei 50—60 pueţi de Picea pungens argentea câţi s'au plantat la început, abia mai sunt vreo 10 exemplare, pipernicite şi vegetând foarte rău.

⁂

Astăzi, văzând aceste rezultate minime, rămase de pe urma unei munci atât de lung susţinute şi greu costisitoare, s'ar părea într'adevăr inutil a mai acorda vreo încredere speciilor exotice, excesiv de pretenţioase sau îndărătnic de refractare la nouile condiţiuni de viaţă oferite de noi.

Insă, această reducere sau dispariţie totală a unora din speciile exotice experimentate aici se datoreşte în bună măsură faptului că după plantare au rămas părăsite, fără nici o grije, atâtea decenii în şir.

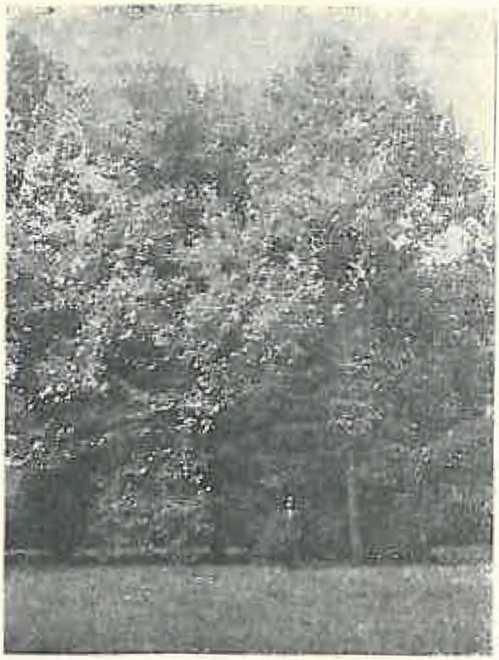

Fig. 3. — Liriodendron tulipifera.

Aşa că, oricât ni s'ar părea de reduse rezultatele practice ale acestor încercări, totuşi, ele prezintă destulă importanţă şi trebuiesc privire cu mai mult interes decât până acum.

De sigur, multe din ele pierd din valabilitate în alte regiuni ale ţării, cu o climă diferită şi poate mult mai primitoare decât a ţinutului de aici.

Fără a ne gândi la o limitare a speciilor exotice cari trebuie sau ar putea forma obiectul preocupărilor noastre de viitor — şi în special al staţiunilor de cercetări şi experimentări forestiere — totuşi, unele observaţiuni se impun dela sine.

S'ar cere în primul rând punerea în justa şi maxima lor valoare a speciilor indigene şi apoi atenţia noastră poate şi trebuie să se întredrepte şi spre alte specii exotice.

Iar din toate speciile exotice ce s'ar lăsa uşor împământenite, eftin şi durabil răspândite, se va da preferinţă în deosebi numai speciilor cu excepţionale însuşiri culturale — şi cari întâmplător ar lipsi arborilor endemici — precum şi acelora ce au o clasificaţie cu totul superioară din punct de vedere technologic.

Căci e bine să nu se uite, în lucrările de viitor, un lucru cu totul esenţial: calităţile şi deci valoarea speciilor indigene, în afară de câteva excepţii, sunt superioare sau cel puţin egale cu ale celor mai reputate specii exotice.

BIBLIOGRAFIE.

Szèkely Ferencz: A Görgènyi réf. egyház monografiája: Manuscris din biblioteca parochiei ref. Gurghiu.

Pausinger Jozsef: A Görgènyi Szent-imrei parkban telepitett külföldi fanemek tenyeszèsèröl. Erd. lapok II. 1894, pag. 120.

Pèch Dezsö : Külföldi fafajak tenyèsztèse a Görgènyi szakisk. parkjában. Erd. Kisèrt. 1900 II. pag. 49—54.

„ Külföldi facsemetèk termelèse a Görgènyi m. kir. erdööri szekiskolánàl. Erd. Kisèrt. 1900 II. pag. 30—37.

Clima.

Enric Oteteleşanu : Regiunile climaterice ale Românlei. Bulet. Meteor. lunar. Seria II. Volum. VIII. Nr. 6.

„ Curs de Meteorologie şi Climatologie 1919—20. Bucureşti, pag. 374. Litografiat.

Rèthy Antal : A tèli napok gyakoriságáról. Az Idöjàràs. XIV. 1910. p. 91, 94, 95.

„ A nyàri napok gyakorisàga Magyarországon. Az Idöjàràs XIV. 1910. p. 217.

„ Az erdèszeti meteorologiai állomàsok hömèrsékleti ès csapadèk atlag èrtèkei. Erd. Kisért. XI. 1909. p. 39.

Klein Albert : Magyarország eghailatànak nèhàny jellemvonàsa, Földraizi Közl. XXXIII. 1905. p. 242.

Anderko Aurel : A csapadèk átlagos eloszlàsa Magyarországon, 1871—1900, Atmosphera VIII. 190. pa. 459, 462.

Koczian Lajos : A csapadèk átlagos eloszlása a Kàrpàtokban és az Alpokban. Az Idöjàràs XIII. 1909. pag. 235.

Hegyfoki Kabos : Nehàny állomàsunk 50 èves esemènyei. 1851—1905. Az Idöjàràs XII. 1908. pag. 29—30.

Const. A. Dissescu : Studiu asupra primei şi ultimei zile de îngheţ din ţinuturile alipite. Bulet. meteor. lunar. VIII. 10.

Keller Karoly : A havazas gyakorisaga Magyarországon 5 évi (1901—1905) megfigyelèsei alapjàn. Az Idöjàràs XIII. 1909. p. 9—14.

Hèjas E. și *Rethly :* A csapadèk gyakorisaga Magyarországon 20 àllomàs. 15 èvi (1886—1900) megfigyelèsei alapjàn. Az Idöjàràs p. 66—71

Frannhoffer L. es *Tolnay L.* : A felhözet èvi menete Magyarországon. Az. Idöjàràs X. 1906, p. 35—36.

Zugn Nàndor : Az Idöjàràs 1900-ban Erd. Kisert. IX. 1907. pag. 145—146.

Ceva date se pot găsi și in următoarele articole :

Dr. C. C. Georgescu și *J. Neuwirth :* Rezultatele culturii rășinoaselor in Grădina Botanică Cotroceni, Rev. Păd. 1935.

Szakmàri Ferencz : Növènytenyèszeti megfigyelèsek a Görgényi szentimrei külsö erd. kisèrt. àllomàson az 1901 èvben. Erd. Kisèrt. IV. 1902. pag. 17—32.

„ Idem. 1902 èvben Erd. Kisert. V. 1903, p. 29—37.

„ Idem. 1903. èvben Erd. Kisèrt. VI. 1904. p. 87—92.

„ A Gorgènyszentomrei m. kir. erd. kisèrt. àllomà 1901 èvi munkàsàgàrol. Erd. Kisèrt. IV. 1902. pag. 66—80.

„ Idem 1902 èvben Erd. Kisèrt. V. 1903. p. 73—87.

Titus Nicoară : Cultura și vegetația speciilor exotice in parcul Școalei de Brigadieri Silvici din Gurghiu. Rev. Pădurilor Nr. 4. 1935.

Lucrări cu caracter general :

K. Hickel : Dendrologie Forestière, Paris. 1932.

A. Mathieu : Flore Forestière. Paris. 1897.

L. Beissner : Handbuch der Nadelholzkunde. 2 Auflage. Berlin. 1909.

Betrachtungen über die Kultur der Exoten im Gurghiu-Gebiete.

Considérations sur la culture des essences exotiques dans le bassin de Gurghiu.

Il s'agit des résultats des expérimentations faites dans la région de Gurghiu (Dep. de Mureș) où la culture des essences exotiques a formé une des préoccupations des forestiers, il y a déjà un siècle.

Au commencement ce furent les considérations de nature esthétique qui ont conduit dans le choix des espèces ; plus tard les considérations de culture forestière ont été décisives dans les expérimentations faites sur de diverses surfaces, plus ou moins grandes.

Quoique les résultats ne soient pas toujours concluants, elles presentent quand même un certain intérêt.

L'auteur, après une description des conditions stationnales de Gurghiu, énumère les espèces exotiques expérimentées, décrit celles qui existent encore, donnant, en conclusion, une liste des espèces aux aptitudes forestières plus prononcées et qu'on pourrait utiliser dans la culture forestière de diverses régions du pays, vu leur pouvoir d'adaptation, a côté — bien entendu — des espèces indigènes, dont la valeur reste toujours appréciée.

REFERATE—COMENTARII

PIATRA USCATĂ ARMATĂ

Sistemul Reboget

de Inginer Consilier silvic D. DRAMBA

INTRODUCERE

Lucrările pentru corecţiunea torenţilor şi amenajarea cursurilor de apă ca baraje, diguri, pinteni, etc., pot fi construite după mai multe procedee: zidărie cu mortar, zidărie uscată, beton, gabione metalice, fascinaje, etc. Alegerea lor este condiţionată în genere de mijloacele financiare disponibile. De regulă ne găsim între două alternative :

1) Lucrări solide dar foarte costisitoare, construite din zidărie cu mortar sau din blocuri naturale ori artificiale ; şi

2) Lucrări puţin costisitoare, dar cu o stabilitate şi durată foate redusă, întrebuinţându-se alte procedee.

Cu ocazia unei călătorii de studii pe care am făcut-o în Franţa, în toamna anului 1935, am căutat să mă documentez asupra diferitelor lucrări de corecţiunea torenţilor, întreprinse mai de curând în Franţa; lucrările de asemenea natură fiindu-mi repartizate în studiu la Institutul de Cercetări şi experimentaţie forestieră din Bucureşti.

Cercetând diferitele proecte, aflate la al 3-ea Birou — Reîmpăduriri, Amelioraţiuni pastorale, Lucrări de corecţiuni — *din Direcţia Generală a Apelor şi Pădurilor din Paris,* mi s'a atras atenţia în special asupra memoriului înaintat de Comisiunea de reîmpăduriri din Alpii de jos, referitor la un nou sistem de lucrări de corecţiuni denumit *„piatra uscată armată"*, sistem ce obţinuse chiar un brevet.

Studiind voluminosul dosar, am constatat că memoriul era înaintat printr'un raport documentat de către d-l Conservator de Ape şi Păduri Lavauden, fost mai înainte Director al Pădurilor din Madagascar.

Din lucrări reieşea că sistemul, denumit *Reboget*, fusese inventat de către d-l *Leopold Regnaud*, inginer de lucrări publice din serviciul Statului, iar memoriul respectiv era întocmit de d-l Inspector de Ape şi Păduri *E. Genet*, care luase o parte foarte activă la invenţia şi la punerea la punct a acestui ingenios procedeu.

Plecând apoi din Paris, împuternicit cu o amabilă adresă oficială din partea d-lui *Chaplain*, Directorul General al Pădurilor din Franţa, am putut vizita în Alpii de Jos mai multe lucrări de corecţiuni, construite după acest sistem.

In cele de mai jos voi face un scurt rezumat al cuprinsului memoriului d-lui Inspector *Genet* — memoriu ce a fost publicat în părţile lui esenţiale, în No. 2/935 din „Revue des Eaux et Forêts", completându-l cu observaţiile făcute la faţa locului şi cu schiţe şi fotografii aduse după teren.

GENERALITAŢI.

Sistemul denumit „piatra uscată armată" consistă principial în a îmbrăca paramentul zidăriilor de piatră uscată cu grătare metalice puternice, solid priponite cu ajutorul unor serii de coarde (tiranţi), confecţionate din vergele groase de fier galvanizat şi legate la capătul din deal de ţăruşi de fier, bătuţi în pământ, sau de scurtături de şine zise „ancore", înţepenite cu lese de pietroaie mari.

Ansamblul tiranţilor şi ancorelor este destinat să fie înecat în depozitele din spatele zidăriei.

Intrebuinţarea acestui sistem de armătură, numit sistem Reboget, dă zidăriilor în piatră uscată o rezistenţă deosebită şi permite să se utilizeze orice fel de pietre, chiar de dimensiuni foarte mici sau de proastă calitate, suprimându-se în acelaşi timp, aproape cu totul, orice cioplitură în piatră uscată, care nu primeşte decât o fasonare cu totul sumară, „armătura" fiind singura destinată să asigure, în cea mai mare parte, soliditatea lucrării.

In mod practic, înălţimea grătarului nu poate să depăşească un metru, uvrajele construindu-se în trepte de 0,75 m. înălţime utilă, iar treptele eşalonându-se una înapoia celeilalte la o depărtare de 0,25 m.

La rigoare, piatra poate fi chiar înlocuită prin tot felul de materiale ce vin din mâncăturile apei.

După ce s'au făcut umpluturile prin depunerile apelor, ansamblul formează un sistem indeformabil foarte rigid şi rezistent.

Dat fiind reducerea aproape cu totul a manoperei de fasonarea pietrelor, lucrările în piatră uscată armată revin foarte ieftine.

Acest interesant sistem pare chemat să aducă servicii mai ales în construcţia pragurilor rustice în ravene, a pintenilor de orice dimensiuni în râurile torenţiale, a digurilor şi în special pentru construirea locurilor de depuneri în ravenele dela poalele munţilor, care cară mari cantităţi de pietriş de mici dimensiuni şi unde piatra de construcţie lipseşte, *ceea ce este cazul aproape general în regimul torenţilor din ţara noastră.*

DETALII DE CONSTRUCŢIE.

Descrierea sistemului.

Sistemul se compune din gratare sau panouri (a-b), ancore (c-d), coarde (tiranţi) (e), (fig 1) ¹) care solidarizează pe cele dintâi şi piatră uscată. Toate aceste elemente componente se aşează simultan, fiecare la locul lui, în punctul ales în albia ravenului şi, dacă este cazul, lucrarea se închee prin facerea unor umpluturi artificiale.

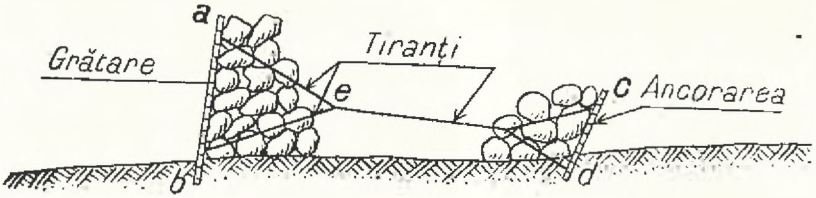

Fig. 1.

Evident că rezistenţa uvrajului o asigură armătura (gratare, tiranţi şi ancore).

După ce uvrajul s'a ridicat, se aşteaptă ca ravenul să facă depunerile şi, imediat ce colmatajul total a avut loc, ansamblul for-

---

1) Scheme Genet.

mează un adevărat monolit armat, în care sunt înecaţi tiranţii şi ancorele (fig. 2).

Experienţa a dovedit că, la epoca când se vine cu lucrările de garnisire (plantare), armăturile sunt fixe şi nu joacă deloc, nici chiar sub bătaia curenţilor violenţi. Pietrei întrebuinţate la acest fel de zidărie nu i se dă decât o uşoară cioplitură, cu totul rudimentară. Se pot întrebuinţa chiar materiale de dimensiuni mai mici ca de obiceiu, cu singura rezervă, ca să nu treacă printre ochiurile grătarelor.

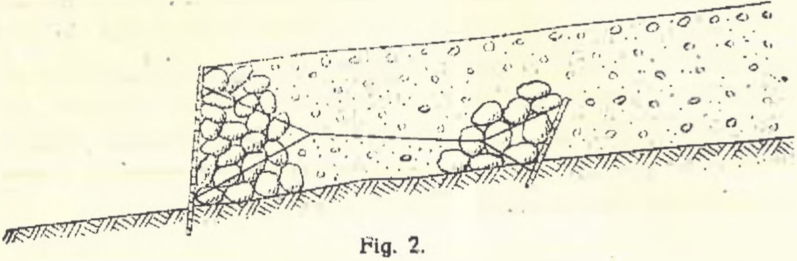

Fig. 2.

Avantajele, pe care le prezintă piatra uscată armată faţă de piatra uscată ordinară, pot fi comparate cu acelea ale betonului armat faţă de zidăria în moaloane.

Piatra uscată armată, ca şi betonul, permite întrebuinţarea materialelor de mici dimensiuni şi reduce, după cum am spus, cioplirea.

Câteodată se căptuşesc numai grătarele cu un rând de pietre acoperite cu un rambleu format din tot ceea ce aduce apa din mâncături.

Construcţia în trepte.

Caracteristica principală a sistemului Reboget este construcţia în trepte, fie că este vorba de baraje, fie de pinteni sau de orice alt uvraj. Acest mod de construcţie este impus de înălţimea redusă a grătarelor, practica dovedind că o înălţime medie de 0,75 m. până la 1 metru, pe panou, satisface condiţiunile de stabilitate.

Un grătar care ar avea o înălţime prea mare deasupra fundului albiei, ar fi în adevăr foarte greu de manipulat şi pe lângă aceasta, ar fi foarte greu de realizat condiţiunile de echilibru şi de rezistenţă (flexiunea montanţilor verticali care ar necesita profile de oţel mai mari, numărul şi repartizarea tiranţilor orizontali, etc.).

In loc de uvraje înalte se construesc uvraje în trepte succesive, după cum se vede în fig. 3.

Prizma haşurată este static în echilibru prin însuşi felul cum este aşezată. Rolul armaturilor este redus la menţinerea în echilibru a părţii punctate — ceea ce se asigură, oricare ar fi înălţimea uvrajului, prin armăturile cale mici — şi în a împiedica smulgerea materialelor de apele care ar pătrunde în uvraj prin infiltraţiune, în sensul indicat de săgeţi, ceea ce se realizează graţie pietrelor uscate strânse în spatele grătarelor.

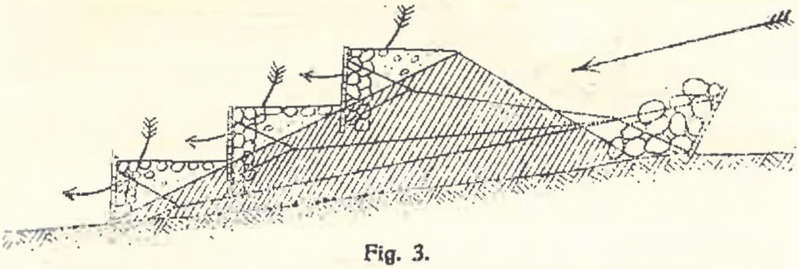

Fig. 3.

Capul şi piciorul fiecărui panou sunt legate prin tiranţi, fie direct de ţăruşul de ancorare, după cum se vede în fig. 3, fie de piciorul panoului imediat superior, în punctul unde se găsesc cheotorile tiranţilor acestuia din urmă, după cum foarte bine se poate vedea în fig. 4, la cele trei trepte inferioare.

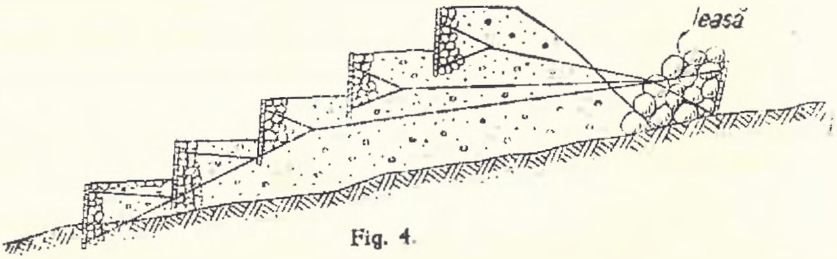

Fig. 4.

Această ultimă dispoziţie realizează o legătură indirectă, dar continuă, cu punctul principal de ancorare prin intermediul bifurcaţiunilor tiranţilor dela panourile amonte.

Profilul reprezentat în fig. 3 se poate întrebuinţa atât pentru pinteni, cât şi pentru baraje, precum şi pentru orice alte uvraje ca ziduri de susţinere sau diguri longitudinale.

Nu este bine ca să se construiască dintr'odată uvraje cu mai mult de 3—4 trepte, căci ar fi nevoie de un rambleu prea mare. E mai avantajos ca să se aştepte momentul când uvrajul se va fi umplut cu depozite naturale şi numai după aceea să se procedeze la adăugirea de noui trepte la uvrajele existente, fie în partea dela vale, fie în partea dela deal, după cum se vede în fig. 5 şi 6.

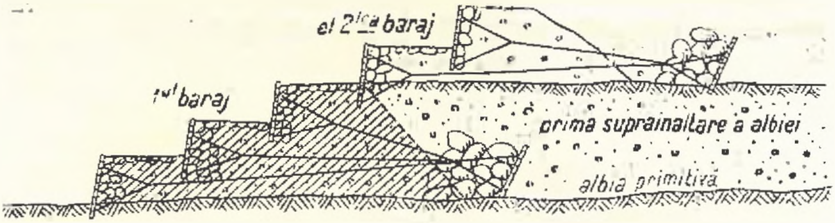
al 2-lea baraj
1-ul baraj
prima supraînaltare a albiei
albia primitivă

Fig. 5.

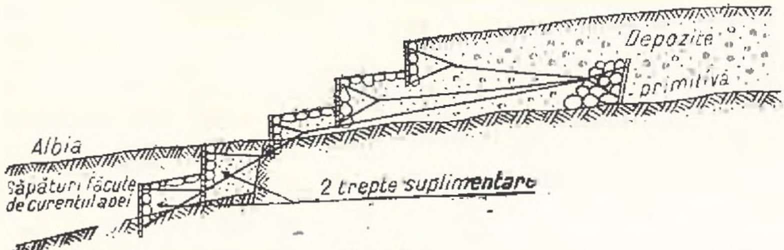
Depozite
primitivă
Albia
Săpături făcute de curentul apei
2 trepte suplimentare

Fig. 6.

Cu toată înălţimea lor, aceste uvraje sunt foarte solide, graţie repartiţiei eforturilor pe o mare coeziune de ansamblu.

Pe lângă aceasta, în cazul barajelor, căderea apei, după cum se vede, este fracţionată aşa fel că pericolul săpăturilor la temelie este foarte mult redus.

Compunerea armaturilor.

Elementele care intră în compunerea armăturilor sunt: montanţii sau stâlpii verticali, vergelele orizontale şi tiranţii sau pripoanele (coardele).

Montanţii verticali au o înălţime de 0,75 m. până la 1 m., constau din şină lată de fier în dimensiuni de 18/3 mm, distanţate orizontal la 0,30 m. una de alta. Aceste şine sunt străpunse de găuri prin care se introduc vergele rotunde de fier de 5—6 mm. diametru, distanţate vertical una de alta la 0,08 m. până 0,10 m.

Tiranţii sau pripoanele sunt legaţi de cele două capete ale montanţilor verticali. Acest sistem de armatură, foarte bun pentru uvrajele care n'au să sufere izbiturile materialelor de mari dimensiuni (cum ar fi de exemplu pintenii), s'a dovedit prin practică a fi dimpotrivă cam slab pentru uvrajele destinate să suporte izbiturile blocurilor mari.

Pe baza rezultatelor obţinute la diferite încercări ce s'au făcut în diferite ravene, s'a sporit dimensiunile şinelor şi ale vergelelor rotunde, înlocuindu-se, cel puţin parţial, şinele late prin şine în formă de T.

Nu trebue pierdut însă din vedere că unul din principalele avantaje ale sistemului este ieftinătatea şi că deci nu trebuesc sporite peste măsură dimensiunile fierului, căci ar creşte în acelaşi timp inutil şi costul uvrajelor.

Ceea ce trebue considerat ca primordial în sistemul Reboget este principiul priponirei şi al ancorării. Efortul de împingere în jos sau în maluri şi eventual efortul datorit încastrărei, dela uvrajele regulate de zidărie sau beton, aici este înlocuit printr'un efort de tracţiune exercitat asupra tiranţilor care sunt prinşi de o ancoră imobilizată prin greutatea unei lese de moaloane mari.

Obiecţiunea cea mai de seamă, ce se poate aduce acestui sistem, este uşurinţa de ruginire a metalului. Nu trebue să uităm însă că aceeaşi obiecţiune se poate face şi pentru „gabioanele metalice" aşa de mult întrebuinţate astăzi şi la care problema s'a rezolvit prin întrerbuinţarea sârmei de fier galvanizată.

S'a adoptat deci aceeaşi soluţie şi pentru tiranţii de fier precum şi pentru diferitele legături metalice din sistemul Reboget. D-l Insp. de Ape şi Păduri *Genet* a făcut încercări vopsind montanţii şi vergelele rotunde ale panourilor cu minium şi cu vopsea cenuşie specială contra ruginii, obţinând rezultate mulţumitoare şi puţin costisitoare.

S'au făcut experienţe şi cu un aliaj de fier şi cupru (denumit Apso), care par interesante. Alte experienţe sunt în curs cu diferite alte metale inoxidabile.

In ultimul timp, d-l *Genet* a preconizat întrebuinţarea fierului pur (Armco), din care s'a extras carbonul şi care este foarte puţin atacabil de rugină. Acesta prezintă însă inconvenientul de a fi rar în comerţ şi de a fi mult mai scump ca fierul ordinar. Nu trebue însă să se dea prea multă importanţă chestiunii duratei nelimitate a metalului, căci nu trebue să uităm că, dela aceste uvraje, nu se cere o

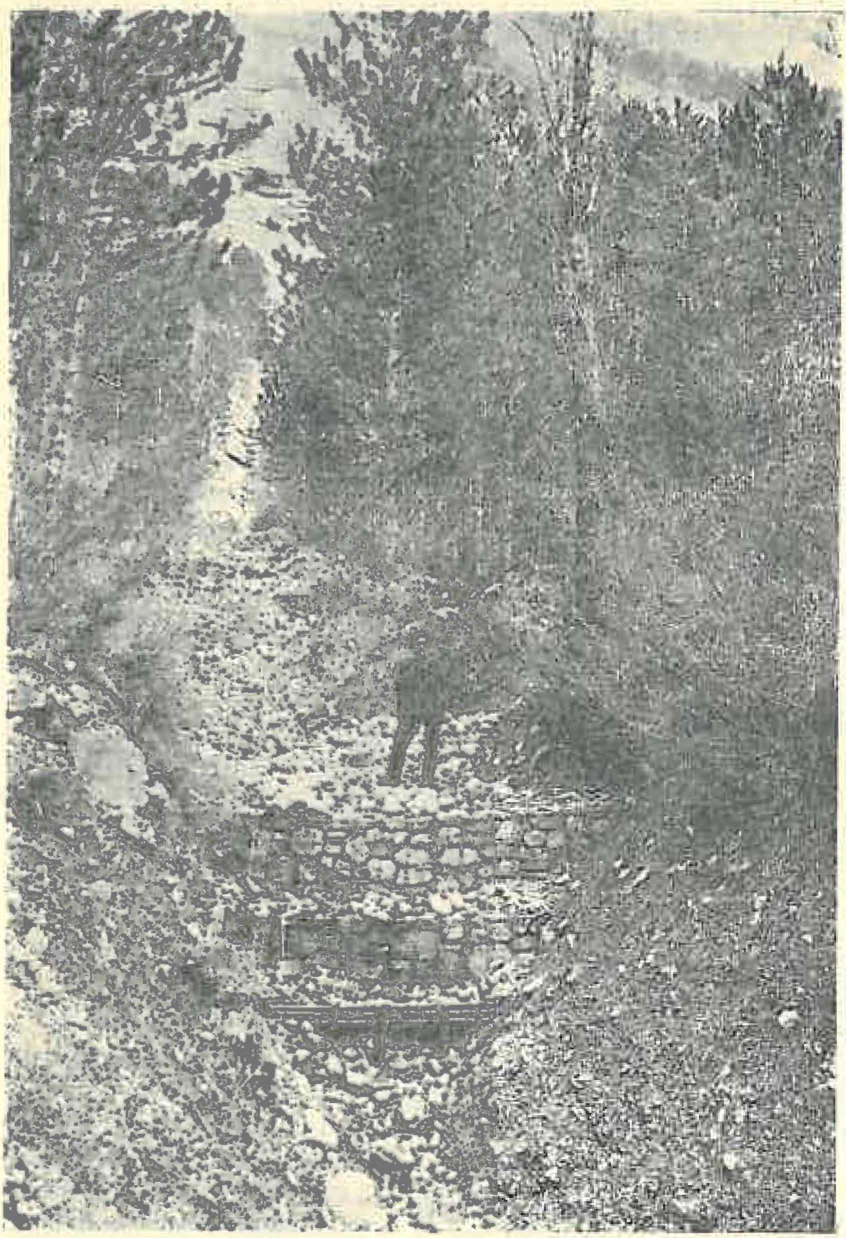

Fig. a. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede construcția în trepte.
Seria Barrême (Basses-Alpes) 1930.

durată comparabilă cu aceea a uvrajelor regulate de zidărie. Prin aceste uvraje se urmăreşte efecte temporare: depuneri, deviaţiuni de albii, efecte care nu pot fi difinitive decât prin introducerea vegetaţiunii.

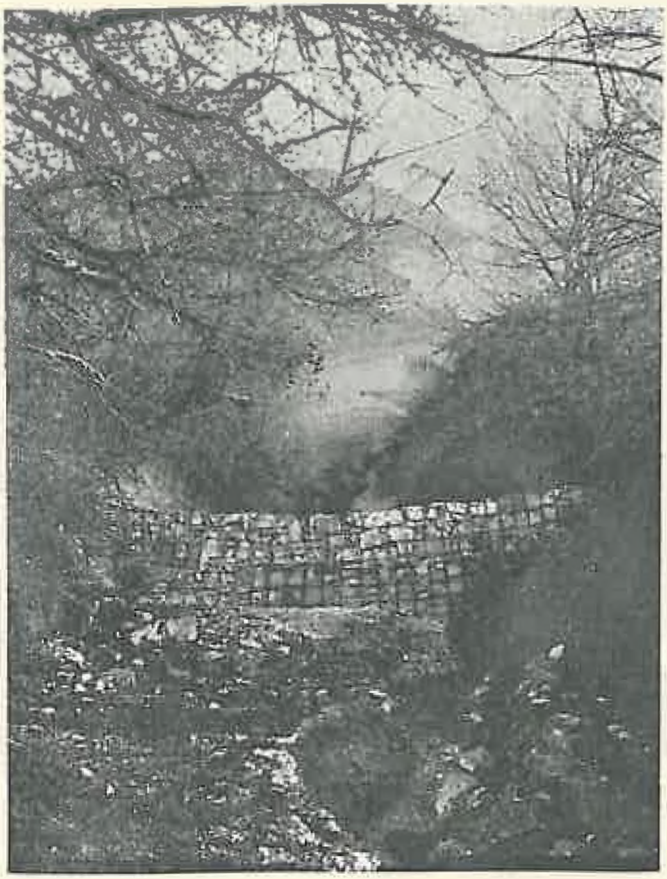

Fig. b. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede construcţia în trepte. Seria Moriez (Basses-Alpes) 1929.

Armaturile de fier ordinar galvanizat sau de fier special mai mult sau mai puţin inoxidabil pot avea o durată de cel puţin 20 ani, timp suficient pentru a se obţine consolidarea depunerilor prin instalarea vegetaţiunii.

După acest sistem s'au construit în Franţa baraje cu una până la 4 trepte, începând încă din anul 1929, în diferitele ravene ale perimetrului de restaurare din basinul râului Asse-Superior, afluent al Duranţei, în special în ravenul Couestes (Seria Barrême), ravenul Aval (Seria St. Lyons), ravenul Bouquet (Seria Moriez) şi ravenul Reynière (Seria Moriez). Fotografiile (a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m şi n). Astăzi toate aceste uvraje sunt umplute cu depozite şi au rezistat perfect. Par mult mai durabile decât uvrajele de lemn şi chiar decât cele în zidărie uscată.

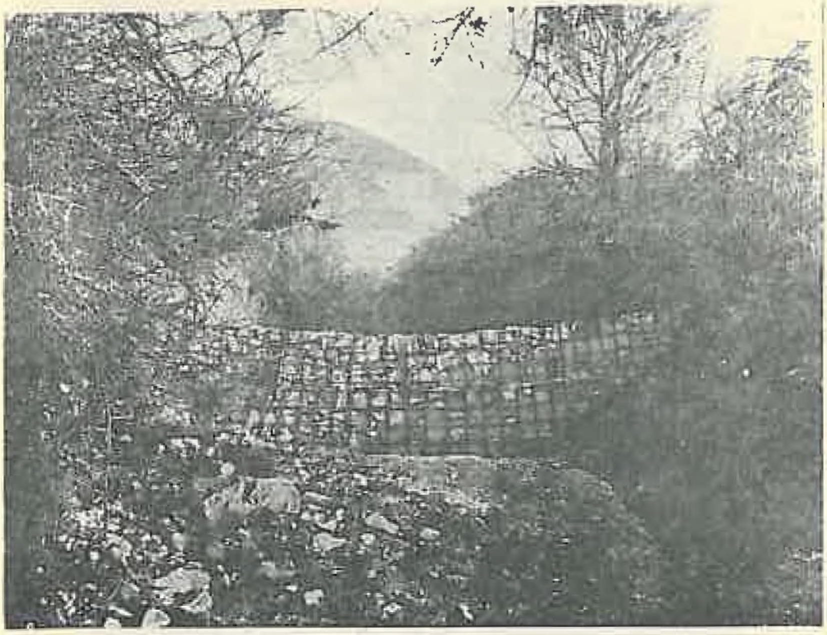

Fig. c. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede construcţia în trepte. Seria Moriez (Basses-Alpes) 1929.

COMPARAŢIUNE INTRE PIATRA USCATA ARMATA ŞI GABIOANELE METALICE.

Se ştie că astăzi gabioanele metalice constituesc singura formă de întrebuinţarea metalului în construcţia uvrajelor rustice.

Chiar Dir. Regimului silvic la noi, dă o largă întrebuinţare acestui sistem, în special în lucrările de corecţiune întreprinse pe văile Crişurilor.

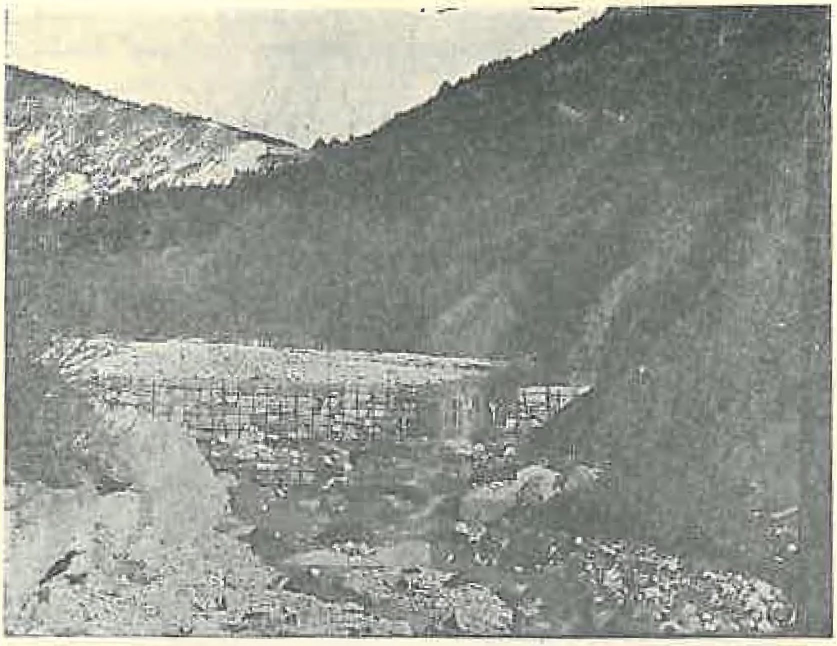

Fig. d. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede locul de depozit.
Seria Moriez (Basses-Alpes) 1929.

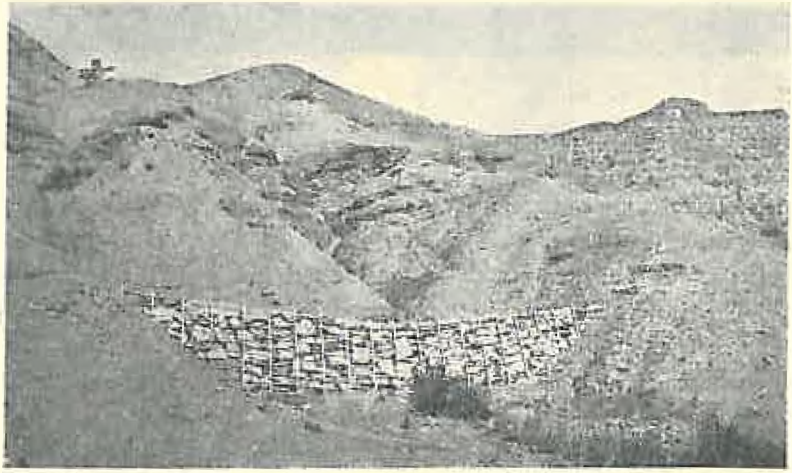

Fig. e. Baraje simple în piatră uscată armată.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Dacă studiem comparativ uvrajele în piatră uscată armată şi cele realizate cu ajutorul gabioanelor metalice, constatăm următoarele avantaje şi inconveniene, la fiecare din aceste sisteme.

După cum se ştie, gabionul metalic constă dintr'o ladă făcută din reţea de sârmă galvanizată, în interiorul căreia se bagă şi se îndeasă pietre, fără a se întrebuinţa vreun material de legătură.

Gabioanele pot fi de diferite calibre şi se pot îmbina în diferite chipuri pentru a se realiza uvraje rustice în piatră uscată de diferite forme şi dimensiuni.

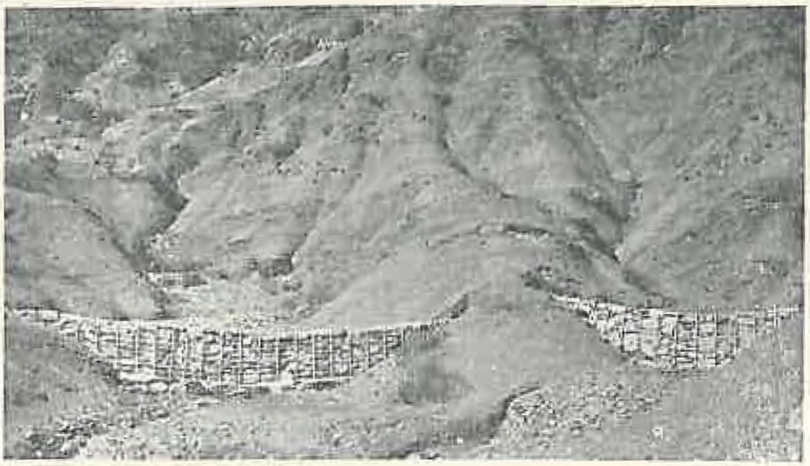

Fig. f. Baraje simple în piatră uscată armată.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Principalul avantaj al uuvrajelor în gabioane este de a fi în acelaş timp omogene şi flexibile. Graţie supleţei lor, gabioanele urmeresc profilul gropilor ce se produc sub ele, gropi ce ar provoca prăbuşirea uvrajelor rigide construite din alte materiale.

Prin efectul colmatajului interior, aceste uvraje formează, după un oarecare timp, o masă compactă pe care forţa apei nu o poate nici disloca, nici târî.

Pentru a da însă o stabilitate suficientă uvrajelor, gabioanele trebuesc puse să lucreze în sensul lungimii lor şi să fie aşezate pe tălpi sau pe alte gabioane mai late, care să formeze un fel de fundaţii ieşită în afară, destinată ca, prin lăsare în jos, să umple într'o anumită măsură golurile produse prin săpăturile apei. Prin acest dispozitiv se ajunge însă la uvraje cu un cubaj mare, care necesită importante cantități de piatră și deci mari cheltueli cu mâna de lucru.

Pe lângă aceasta, supleța gabioanelor poate da loc adesaori la *deformațiuni de ansamblu,* inadmisibile în asemenea lucrări, căci prezența încheeturilor orizontale între gabioane poate face ca uvrajul să se lase în masă când se produc tasări.

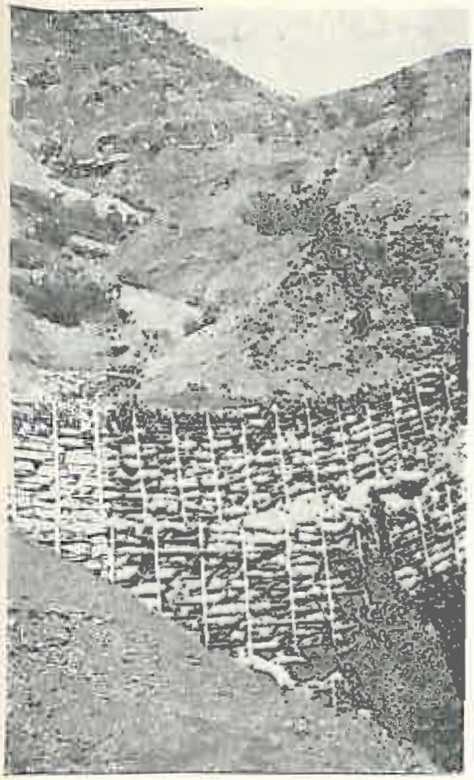

Fig. g. Baraje mici în piatră uscată armată.
Se vede dispozitivul în trepte.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

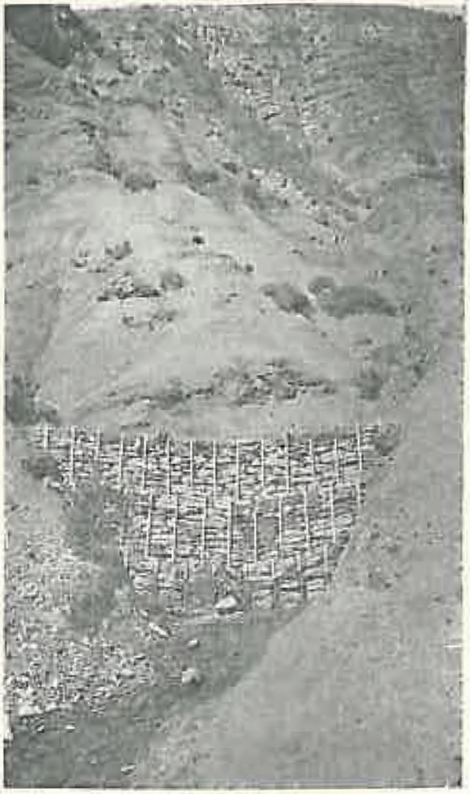

Fig. h. Baraje mici în piatră uscată armată.
Dispozitiv în trepte.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Nu este acelaşi lucru cu piatra uscată armată. Aici are loc un fel de supleță internă; tasările n'au decât o priză minimă de tiranți și nu provoacă decât foarte mici deplasări ale grătarelor, care continuă să rămână verticale. De unde rezultă că uvrajul își păstrează echilibrul lui general şi se prezintă tot aşa de bine ca şi mai înainte.

Acest avantaj iese în deosebi în evidenţă în ravenele în care uvrajele în gabioane ajung să-şi piardă cu totul punctele de sprijin, se rostogolesc în toate sensurile şi ajung să fie, în felul acesta, mai mult vătămătoare decât folositoare.

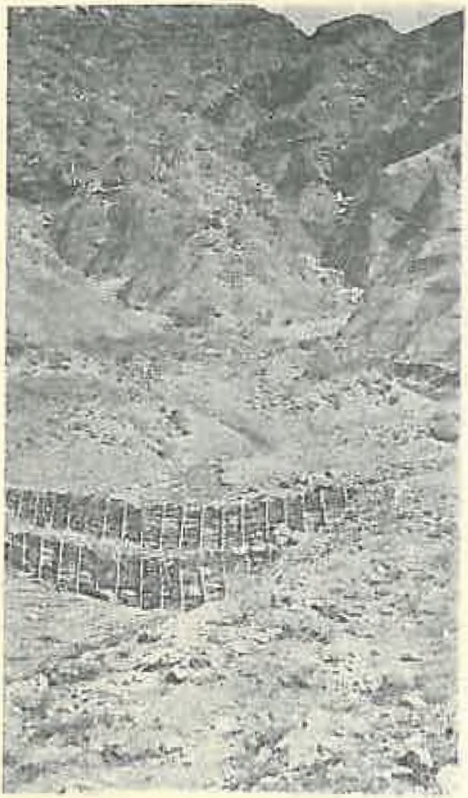

Fig. 1. Baraje mici în piatră uscată armată.
Se vede constituţia geologică a terenului.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

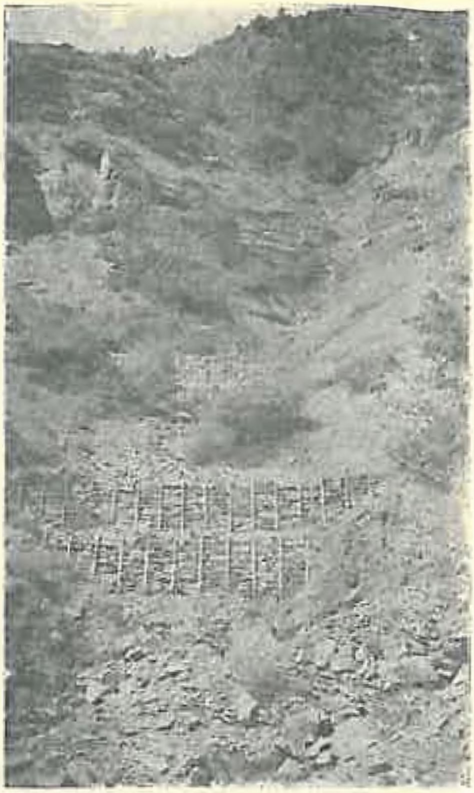

Fig. 2. Baraje mici în piatră uscată armată.
Se vede dispozitivul în trepte dealungul torentului.
Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Apoi tiranţii fiind îngropaţi, nu sunt expuşi să fie tăiaţi prin frecare sau prin izbirea materialelor şi aceasta dă, dela început, uvrajelor sistem Reboget, o durată superioară aceleia a gabioanelor metalice.

Totuşi, d-l Inspector *Genet*, pe baza experienţelor făcute de d-sa, susţine că aceste sisteme, gabioane şi piatră uscată armată, nu se exclud unul pe altul, ci că, dimpotrivă, sunt cazuri când este indicat ca să se asocieze avantajele respective ale gabioanelor cu acelea ale armaturilor Reboget, întrebuinţându-se deodată ambele sisteme, după cum se poate vedea din desenul-tip, făcut pe o scară redusă, a unui pinten dintr'un râu. (Dimensiunile date servesc numai ca o indicaţie; ele pot varia după condiţiunile de aplicare ale sistemului).

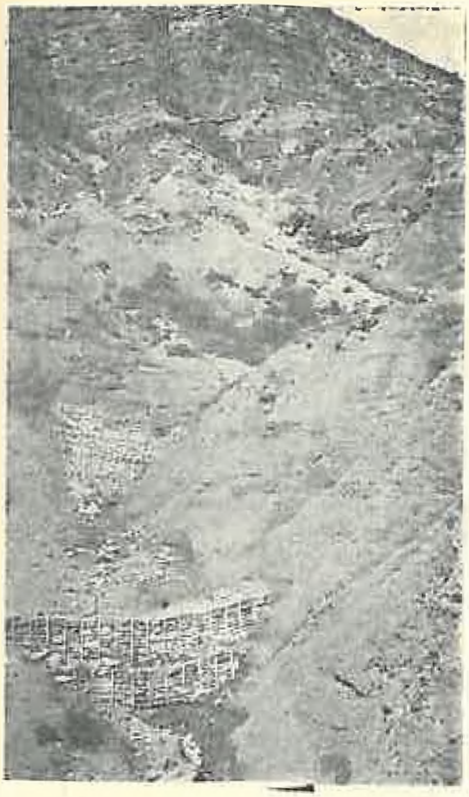

Fig. k. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede dispozitivul în trepte în basinul unui torent aproape complet lipsit de vegetaţie. Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

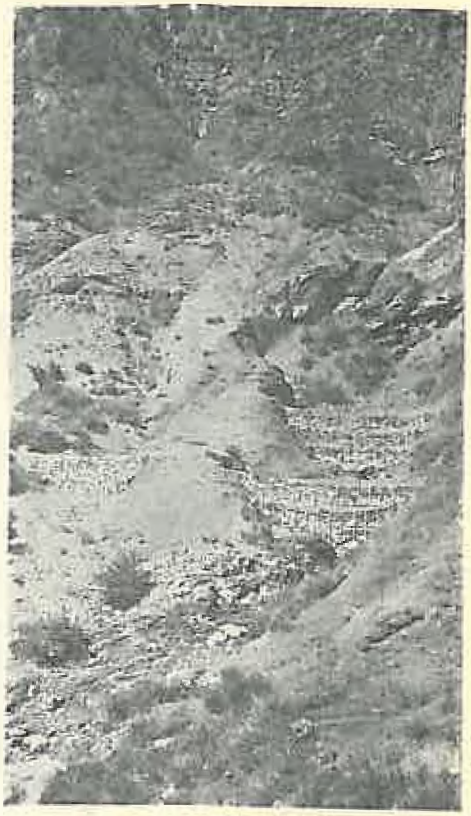

Fig. l. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede dispozitivul în trepte în apropiere de confluenţa a două ravene. Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Asemenea pinteni se recomandă să se termine la musoar (capătul dinspre curent) prin gabioane aşezate longitudinal în sensul axei uvrajului şi care, astfel dispuse se vor angaja mai intim în scufundătura nivelului albiei — câte odată foarte apreciabilă la extremitatea unui pinten — şi vor rezista mai bine la curenţii de apă cari ar putea lovi uvrajul dintr'o direcţie neprevăzută.

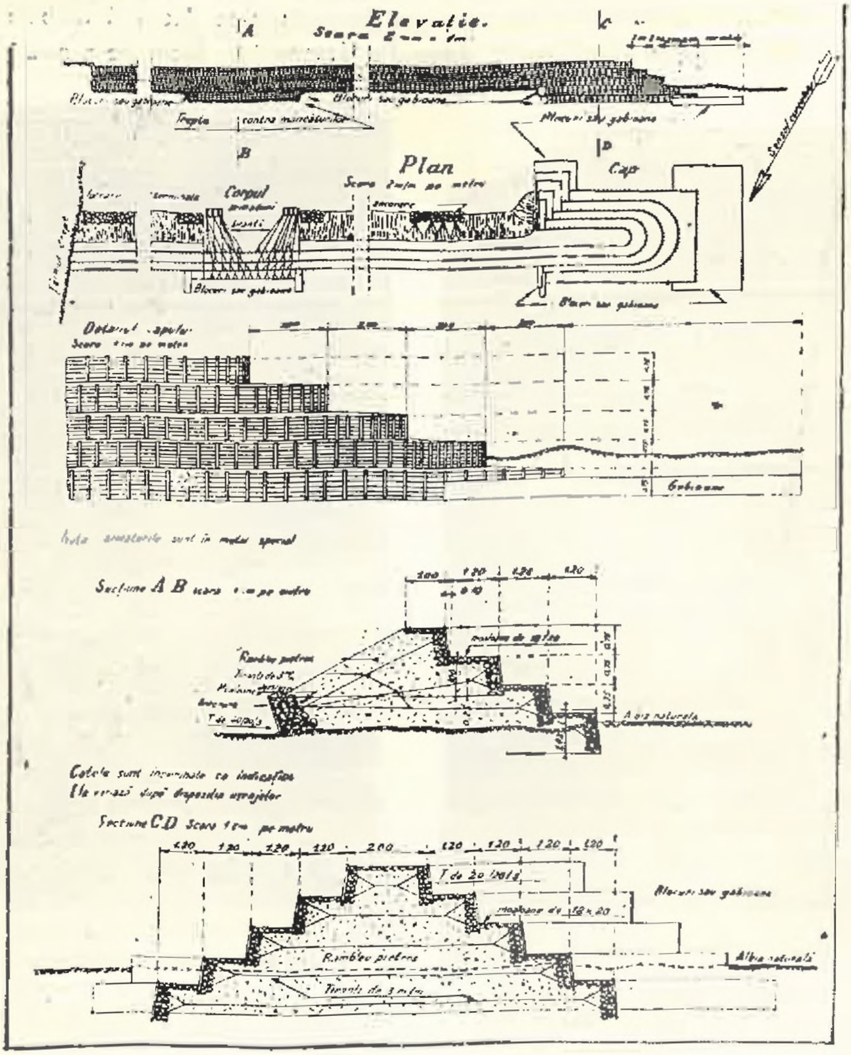
Elevaţie.
A
B
C
D
Blocuri sau gabioane
Treapta
contra mâncăturii
Plan
Cap
Corpul
Detaliul capului
Secţiune A B
Secţiune C D
Rambleu pietre
Albia naturală
Gabioane
Blocuri sau gabioane

Sistem de pinten în râu

«Reboget»

LUCRARILE DE CORECŢIUNI CU BARAJE RUSTICE CONSTRUITE DIN PIATRA USCATA ARMATA

Din cele expuse mai sus putem deduce când şi în ce măsură se poate recurge la sistemul Reboget în lucrările de corecţiuni de torenţi.

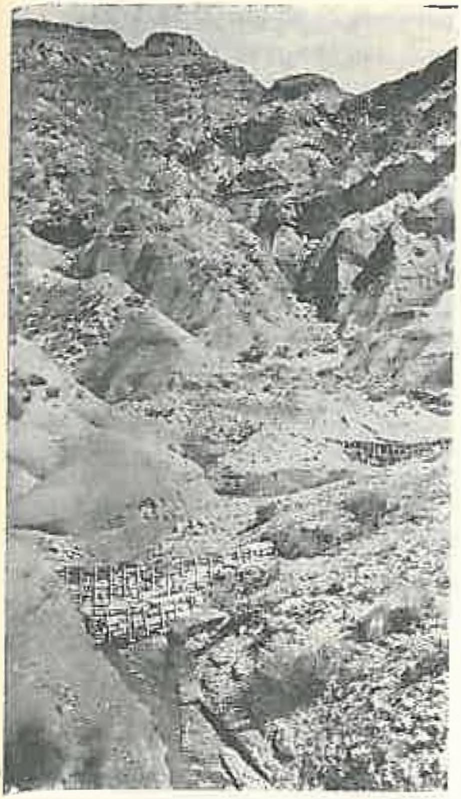

Fig. m. Baraje mici în piatră uscată armată. Se vede constituţia geologică caracteristică a solului complect lipsit de vegetaţiune. Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

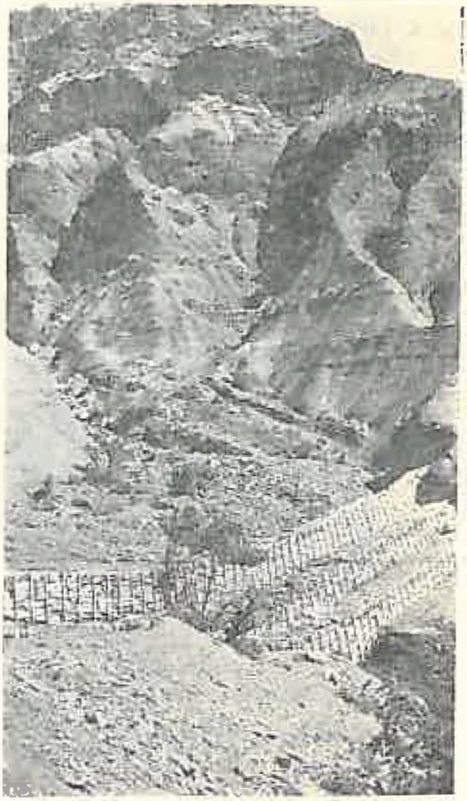

Fig. n. Lucrări de consolidare în piatră uscată armată.

Seria Marcoux (Basses-Alpes) 1935.

Fără îndoială, că atunci când în albia torentului se găsesc pietre de dimensiuni mai mari care pot fi cioplite, barajele de piatră uscată sunt cele mai indicate; când pietrele sunt însă mici, aceste baraje nu mai sunt de recomandat, căci numărul mare de rosturi le face foarte vulnerabile şi de o scurtă durată, pe lângă că costă foarte mult. In asemenea cazuri, piatra uscată armată este de preferat pietrei uscate ordinare.

Când se întâmplă să se găsească lemn în vecinătatea torentului, cum ar fi acela provenit din pădurile ajunse la epoca răriturilor, atunci evident că se pot construi baraje rustice după regula clasică din lemn, din pietroaie şi la nevoie cu sârmă de fier. Nu trebue uitat însă că aceste baraje n'au o soliditate aşa de mare şi nici o durată suficientă; pe lângă aceasta necesită mari cantităţi de lemn, de pietroaie şi în consecinţă lucrarea ajunge să coste scump.

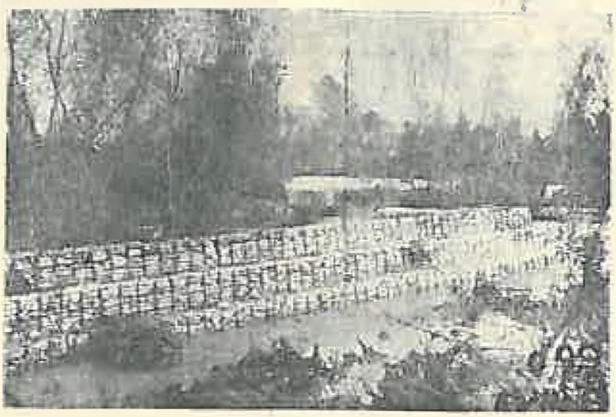

Fig. 6. Lucrări de apărarea malurilor unui râu. Zidărie uscată armată 1931.

Când însă piatra este de dimensiuni mici sau de proastă calitate, ceea ce este cazul la mojoritatea torenţilor noştri, şi când nu se poate găsi lemn în vecinătatea torentului, sistemul Reboget poate să aducă mari servicii.

Am văzut în Alpii francezi, în toamna 1935, numeroase ravene mici, săpate în terenuri marnoase şi care cărau mari cantităţi de pietriş mărunt pe care apoi îl depuneau în sate prin grădinile şi culturile locuitorilor şi peste căile de comunicaţii. Era aspectul tipic pe care ni-l oferă zilnic numeroasele păraie dela poalele munţilor noştri şi din regiunnea colinelor.

Cum aceste ravene n'aveau un debit prea mare, evident că nu puteau să producă mâncături importante, deveneau însă supărătoare prin materialele pe care le cărau şi pe care le acumulau întotdeauna în aceleaşi puncte, deoarece nu le puteau transporta până la râu din cauza dispariţiei apei în sol prin pietriş, *fapt ce se petrece întocmai şi la noi cu ravenele ce străbat satele dela poalele munţilor şi din regiunea colinelor.*

Cum Serviciile de poduri şi şosele erau obligate să facă mari cheltueli în fiecare an, s'a recurs la crearea unor locuri de depozit, convenabil alese în basinele acelor ravene, cu ajutorul unor serii de baraje sistem Reboget, construite unele deasupra altora, pe măsură ce se făceau depunerile.

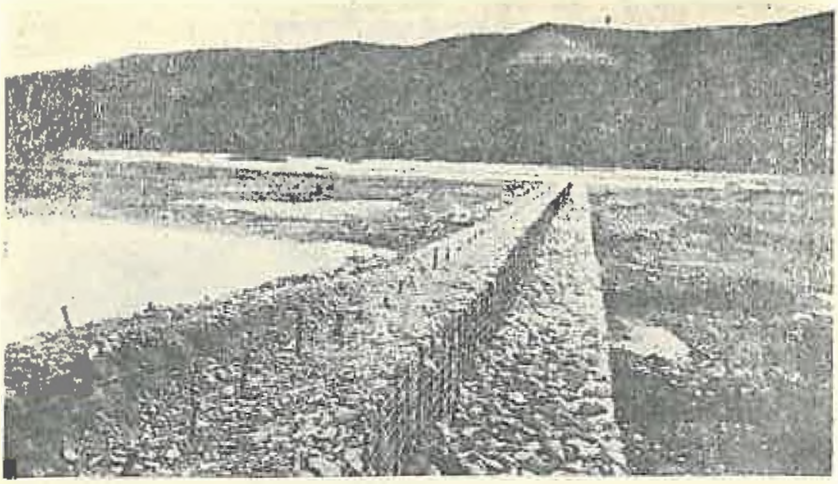

Fig. p. Pinten de 65 metri lungime construit în albia unui râu în Ianuarie 1931. Se vede în *b* fiarele de ancorare înţepenite cu pietre.

In scurtă vreme, după ce se făceau depunerile, se fixau uvrajele prin plantaţiuni.

INTREBUINŢAREA PIETREI USCATE ARMATE IN RAURILE TORENŢIALE.

Sistemul de armatură Reboget se pretează deasemenea foarte bine la construirea diferitelor tipuri de lucrări de protecţie sau de apărarea malurilor în râurile torenţiale (fotografia o).

Trecând pe valea Duranţei (Departamentul Alpii de Sus) am văzut în toamna 1935 mai mulţi pinteni construiţi după sistemul Reboget, de către d-l Reynaud, inginer din serviciul lucrărilor publice de Stat, în râul torenţial Asse (asemănător cu Prahova), care este un afluent al Duranţei şi care are nişte viituri foarte periculoase.

In fotografiile (p, q. r) se vede unul din aceşti pinteni, care are o lungime de peste 65 metri şi care este destinat să protejeze terenurile cultivabile dela Saint-Julien d'Asse.

Mi s'a arătat cum uvrajul a rezistat foarte bine la viiturile mari, fără să sufere nimic în partea construită din piatră uscată armată. Numai capul care era construit în gabioane a suferit mici deteriorări.

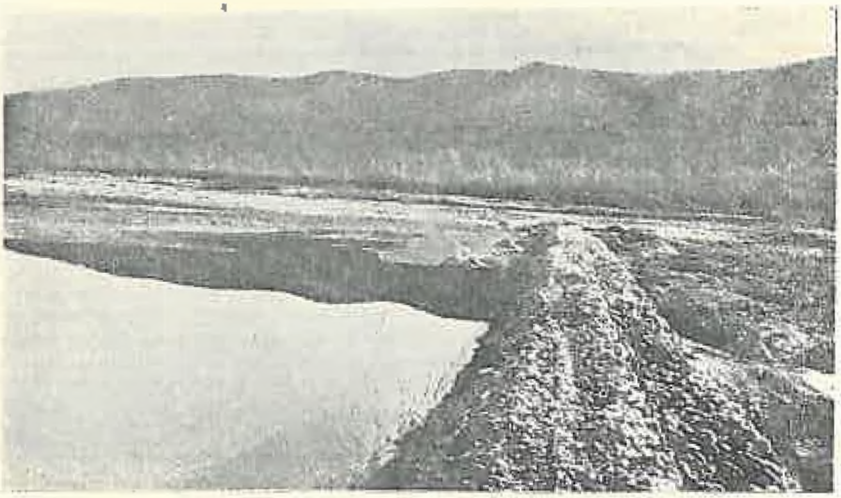

Fig. q. Acelaş uvraj, fotografie luată în Octombrie 1931. Pentru a se distinge mai bine detaliile părţii din amonte, fotografia a fost luată din punctul A din fotografia p. Comparată cu aceasta din urmă, se observă ancorele *b* deja înecate în argilă şi vegetaţie născândă.

AVANTAJELE SISTEMULUI REBOGET.

Sistemul Reboget prezintă următoarele avantaje:

1. *Soliditate.* Cu ajutorul acestui sistem raţional armat, un nucleu de materiale cărat de ape, static stabil prin el însuşi, este menţinut şi făcut inatacabil de ape cu ajutorul unor grătare priponite într'un punct prin coarde sau tiranţi, care nu lucrează decât la tracţiune.

Barajele rustice, făcute după acest sistem şi întrebuinţate în corecţiunile de torenţi, sunt expuse la deformaţiuni foarte mici şi au o excelentă înfăţişare graţie în special dispoziţiei ansamblului armaturilor a căror deplasare nu se poate produce decât în planul lor vertical. Experienţa a dovedit că barajele Reboget au rezistat perfect la mâncăturile ce au avut loc la piciorul armaturii grătarului inferior. De altfel nimic n'ar împiedica ca, după cum am spus mai sus, să se construiască noui trepte la baza uvrajului (fig. 6), fără ca această operaţiune să dea impresia unei cârpeli.

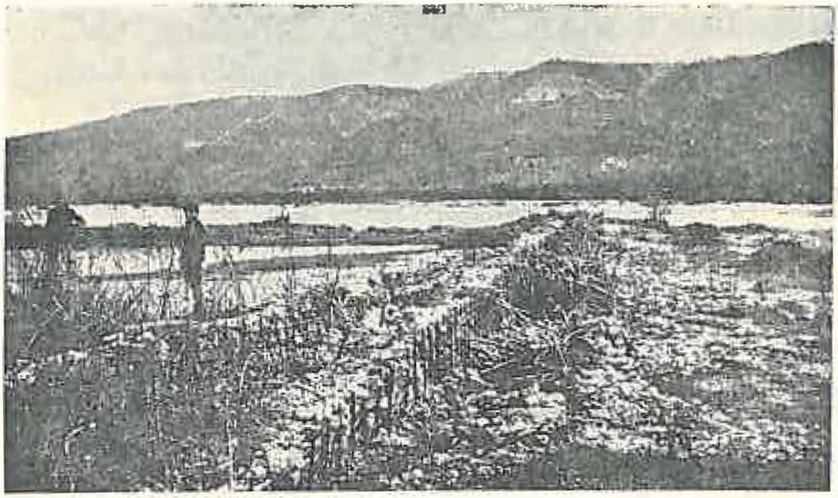

Fig. r. Acelaş pinten fotografia din acelaş punct ca în fotografia p în Martie 1934. Armaturile şi masa uvrajului absolut intacte cu toate atacurile viiturilor de apă care au trecut peste uvraj şi care au lăsat, în trecere, resturi vegetale agăţate aşa cum se văd. Mai mult, în partea dela deal (în stânga) se distinge o vegetaţie destul de abundentă pe toată lungimea pintenului.

2. *Durată*. Metalul este în toate părţile pus la adăpost de usura datorită frecării materialelor cărate. La frecare nu sunt expuse de cât capetele destul de solide ale stâlpilor (montanţilor) verticali, restul fiind înecat în depozite şi protejat. Această dispoziţiune împreună cu faptul că nu se întrebuinţează decât metale speciale inoxidabile, — cu secţiuni mari dar cu cantităţi mici de metal —, fac ca sistemul de armatură să prezinte o durată de cel puţin 20 de ani, adică timpul suficient pentru a permite consolidarea depozitelor prin plantaţiuni.

3. *Economie.* Materialele de construcţie pot fi luate chiar după loc, fără a mai fi nevoie să se aducă din altă parte, evitându-se transporturile costisitoare.

Intrebuinţarea metalului, în care toate elementele lucrează în aceleaşi condiţiuni, este redusă la minimum.

Toate acestea duc la un preţ de cost foarte redus, ceea ce constitue unul din avantajele esenţiale ale sistemului Reboget.

După încercările făcute pe valea Asse, la lucrările de pinteni şi baraje pe care le-am vizitat, s'a realizat o economie de aproape 50% faţă de lucrările de aceeaşi eficacitate, construite cu piatră obişnuită sau cu gabioane metalice.

CONCLUZIUNI

Sistemul Reboget este foarte avantajos, în special când piatra e rară, prea mică sau de proastă calitate.

In ceea ce priveşte lucrările de restaurarea munţilor, piatra uscată armată, faţă de preţul ei de cost redus, — ceea ce se cere în special la asemenea lucrări — este destinată să aducă mari servicii, în deosebi în corecţiunea ravenelor secundare, care nu transportă blocuri mari, *cum e cazul în genere în regimul torenţilor noştri* şi unde zidăria în piatră uscată ordinară ar da, în cele mai multe cazuri, rele rezultate.

Acest sistem a fost brevetat în Franţa (cu No. 674.209) precum şi în alte ţări.

In Franţa s'a constituit chiar o societate pentru amenajarea cursurilor de apă şi apărarea malurilor, cu ajutorul acestor sisteme, care s'au dovedit a fi stabile, durabile şi ieftine.

Armierte steinerne Talsperren.

La pierre sèche armée.

L'auteur expose les résultats de ses recherches sur les torrents lors d'un voyage d'études qu'il a fait, en 1935, dans les Alpes françaises, études corroborées par une riche documentation qui lui a été fournie à Paris par la Direction Générale des Eaux et Forêts.

Il s'agit d'un procédé ingénieux employé dernièrement en France pour la construction d'ouvrages rustiques en pierre sèche.

Description du système. Ce système dit «pierre sèche armée» inventé par M. Léopold Reynaud. Ingénieur de Travaux publics de l'Etat — invention à laquelle Mr. F. Genet, Inspecteur des Eaux et Forêts à Digne, a pris une part très importante — consiste essentiellement à plaquer contre le parement vu des ouvrages en pierre sèche une forte grille métallique à claire voie, solidement retenue à l'amont au moyen d'une série de tirants en gros fil de fer galvanisé, amarrés à des piquets de fer plantés dans le sol ou à des éléments de grille dits d'«ancrage» lestés de grosses pierres.

L'ensemble des tirants et de l'ancrage est destiné a être noyé dans l'atterrissement de l'ouvrage.

La hauteur de la grille ne pouvant pas pratiquement dépasser 1 mètre, les ouvrages se construisent par gradins de 0 m. 75 de hauteur utile (figure) avec chevauchement de 0 m. 25 d'un gradin sur l'autre.

La pierre sèche ne reçoit qu'une ébauche de façon, l'«armature» étant appelee à assurer pour la plus grande part la solidité de l'ouvrage.

Avantages. Le système permet de construire des ouvrages très solides avec de la pierre quelconque, même très petite, et de mauvaise qualité. A la rigueur, on peut, même remplacer la pierre par le tout venant extrait des fouilles.

Après atterrissement, l'ensemble forme un système indéformable très rigide et résistant. Etant donné la réduction de la façon à presque rien, les ouvrages en pierre sèche «armée» reviennent très bon marché.

Application du système. L'auteur présente des photos des ouvrages rustiques de 1 à 4 gradins qui ont été construits en France depuis 1929 dans divers ravins du périmètre de l'Asse-Supérieure, principalement dans le ravin des Couestes (Série de Barrême), le ravin de Bouquet (Série de Moriez) et le ravin de la Reynière (Série de Moriez), etc.

Tous ces ouvrages sont atterris et ont parfaitement résisté. Ils semblent bien plus durables que les ouvrages en bois et même que ceux en mauvaise pierre sèche.

M. Dramba, d'après ses constatations sur les lieux mêmes, trouve que le système dit «pierre sèche armée» serait indiqué pour les travaux de correction dans la plupart des torrents de Roumanie, dont le régime est caractérisé par un charriage de grandes quantités de gravier de petite dimension et où la pierre fait défaut sur place.

OPERAŢIUNILE CULTURALE ŞI REGENERAREA

de VASILE MAGDAŞ
Ing. şef silvic

Operaţiune culturală, în sensul larg al cuvântului, numim orice lucrare executată în pădure, cu scopul realizării maximului de randament cantitativ şi calitativ dela arboretul creat pe cale naturală sau artificială.

Dela tăerile de regenerare, inclusiv lucrările pregătitoare (înlăturarea păturii vii, croşetajul, prepararea solului în vederea primirii seminţei, crearea de subarborete pentru ameliorarea solului forestier), şi lucrările de întreţinere şi conducere, (degajări, rărituri) până la închiderea ciclului, printr'o nouă tăiere de însămânţare, toate acestea formează ansamblul operaţiunilor culturale.

Cum arboretele cele mai sănătoase şi de cea mai mare valoare sunt cele provenite pe cale naturală, evident că instalarea nouilor arborete şi conducerea lor ar trebui să se facă numai prin operaţiuni culturale.

Ori, în lumina realităţii, de multe ori, dacă nu aproape întotdeauna, aceste operaţiuni rămân deziderate neîmplinite din motive pe cari deocamdată nu le putem stăpâni şi nici dirija.

In primul rând se înşiruie însuşi amenajamentul care, cu dispoziţiunile sale prinse în corset de fier, nu aşteaptă fructificarea stejarului, pândind anul abundent în ghindă. Când a sosit termenul de scadenţă la tăierea unui parchet, se taie fără discuţie, iar tăierile succesive prevăzute în bazele de amenajare — cari de sigur au fost trecute acolo în vederea scopului regenerării arboretului pe cale naturală. — nu mai reprezintă altceva decât consacrarea unei anomalii şi mărirea unei confunziuni de tăieri fără nici un rost în ce priveşte regenerarea naturală, pentru că n'a existat nici o coincidenţă între anul bogat în ghindă şi termenul scadenţei la tăiere. Adică regenerarea naturală se face, dar... nu în stejar, ci în carpen.

Cu acesta vom avea apoi de furcă, ducând un adevărat războiu pentru recucerirea terenului, pe seama stejarului, pe care va trebui să-l introducem cu multă greutate pe cale artificială.

Astfel se poate întâmpla să avem păduri de stejar înlocuite de carpen — dacă am scăpat cumva de expropriere. Cine mai ţine seama de anul de fructificaţie? Poate Ministerul de Finanţe? (Finanţele pretind anual renta lor care trebue să iasă din pământ din piatră seacă, de unde o şti). Ii mai pasă cuiva că se micşorează cantitatea bradului din ţară, reclamat până în cele mai îndepărtate colţuri ale străinătăţii? Cine se mai gândeşte că în locul bradului, tratat de amenajament cu tăieri rase, vom avea fag, cu toate că avem prea multe rezerve din această specie?

Ne-am dat vreo dată seama de mulţimea seminţişului preexistent de brad, chiar şi în pădurea de amestec brad şi fag rămas dintr'odată descoperit pe urma unor tăieri rase, topindu-se de geruri şi de arşiţa solară? Este ştiut că această esenţă, prin excelenţă de umbră, pretinde, în vederea regenerării, să fie tratată în codru grădinărit şi condusă prin serioase operaţiuni culturale. Ce ar fi dacă s'ar scoate de sub imperiul actual al amenajamentelor rigide numai câteva din pădurile de stejar, sau brad, ori brad cu fag şi s'ar face pentru acestea amenajamente speciale, în cari să se respecte anul de fructificaţie abundentă? Cu câtă sete ar mai aştepta, amatorii, acest an al fructificaţiei şi ce concurenţă s'ar mai produce la licitaţii, fără să mai amintim că, ne mai abătându-ne dela mersul legilor naturii, prin operaţiuni culturale, am reuşi să obţinem cele mai preţioase arborete. Nu s'ar mai prezenta atunci cazul plantării molidului în regiunea bradului şi nu am mai pierde bradul în urma tăierilor rase.

In legătură cu mersul ordinei ne amintim de o admirabilă remarcă făcută de Defontaine în „L'Homme et la Forêt" (pag. 153) asupra felului cum au încercat Germanii să introducă aplicarea sistemului pădurilor echiene şi uniforme la pădurile lor din coloniile africane, unde, se ştie, pădurile tropicale nu pot fi supuse tratamentului cu tăieri rase din cauza regenerării, care eşuiază. „Il semble qu'il faille non pas changer l'ordre de la nature, mais plutôt le rétablir et le perfectionner".

Prin tăierea pădurilor de stejar la scadenţă, fără a ţine în seamă anii de fructificaţie şi prin tăierea rasă a bradului, introducând în zona bradului molidul pe cale artificială, suntem departe de a tinde să restabilim şi să perfecţionăm ordinea în natură. Din contră, lucrăm direct la schimbarea ei, ceea ce se soldează, în tot cazul, cu pierderi în dauna pădurilor.

Iată de ce sunt justificate şi indicate a se executa, pe o scară cât mai întinsă, operaţiunile culturale în pădurile noastre cele mai de preţ.

Bestandeserziehung und die Verjüngung.

Les coupes et la régénération.

L'auteur relève la discordance trop fréquente entre les prévision de l'aménagement et les résultats des exploitations, lesquelles n'assurent guère la régénération naturelle.

Il considère ce fait comme une conséquence logique de la rigidité de l'aménagement et propose — à titre d'expérimentation — l'application, en quelques régions différentes, des aménagements spéciaux, lesquels, moins rigides, permettront d'effectuer les coupes, en fonction des années de semence, favorisant ainsi la régénération naturelle de l'essence principale.

OPORTUNITATEA LEGII PĂDURILOR DE PROTECŢIE DIN 1935.

de Dr. V. SABĂU

Problema pădurii de protecţie şi dispoziţiunile legilor silvice româneşti în legătură cu această chestiune, s'a pus în discuţie de către d-l I. C. Demetrescu în mai multe caete, (Nr. 4—8), ale Revistei Pădurilor din acest an. Ulterior, aceste articole au apărut, ca o publicaţie oficială a ICEF-ului, sub titlul: „Legea din 20 Aprilie 1935 pentru pădurile de protecţie" (ICEF. Seria II. Referate, comunicări, Nr. 7).

In acest studiu critic, deşi d-l I. C. Demetrescu subliniază deosebitele merite ale legii din 1935, totuşi, găseşte că în legislaţia noastră silvică dinainte de 1935 „existau suficiente prescripţiuni de aşa manieră formulate, încât, aplicate în litera şi spiritul gândit de legiuitor, puteau foarte bine să definească, să apere şi să facă să funcţioneze îndestulător pădurile de protecţia din orice parte a pământului Ţării". Dacă totuşi, — spune d-sa — instituţia pădurii de protecţie nu s'a respectat în deajuns şi pe alocurea s'au înregistrat pustiiri de păduri, acest fenomen nu se poate pune în sarcina defectuozităţii legilor silvice româneşti, ci unor cauze generale mult mai grave şi anume scăderilor oferite la fiecare pas de viaţa publică românească şi lipsei de moravuri. „*La ce bun o lege fără moravuri?*" exclamă d-sa la sfârşitul unei reprize din studiul publicat în Revista Pădurilor.

Din aceste expuneri, ar rezulta, în mod logic, că, totuşi, legea din 1935, cu toate părţile ei bune recunoscute de d-l I. C. D., la ultima analiză, ar fi inoportună sau în orice caz reclamată nu de lipsa normelor legale în ce priveşte instituirea şi respectarea pădurii de protecţie, ci de inexistenţa moravurilor şi respectului faţă de legile în vigoare.

Pentru a-şi susţine cu succes punctul d-sale de vedere cu totul nou în literatura silvică, d-sa a crezut de bine — după cât ne spune — să fixeze mai întâi conţinutul noţiunii pădurii de protecţie, cu scopul să pregătească astfel terenul unei discuţii asupra problemei deschisă de d-sa. Această lămurire o crede cu atât mai necesară, cu cât în manifestările scriitoriceşti autohtone şi în legislaţia silvică românească, d-sa remarcă „o anumită lipsă în precizarea noţiunii pădurii de protecţie".

Aceste păreri, de natură foarte pesimistă şi oarecum denigratoare a vieţii noastre publice, a scriitorilor în specialitate şi autorilor de legi silvice, nu pot fi trecute pur şi simplu cu vederea, fiindcă prea se abat dela părerile în deosebi exprimate până aci de specialişti, prea sunt grave în acuzaţiuni şi prea de natură a sublinia inoportunitatea sau zădărnicia legii promulgate în 1935, aşa de mult aşteptată de lumea forestieră.

Surprinşi de aceste păreri cu totul noui şi fiind direct arătaţi a face parte din primul rând noi din rândul acelora cari în „manifestările scriitoriceşti dau dovadă de *confuziuni* în ce priveşte noţiunea pădurii de protecţie, ne simţim obligaţi a susţine teza în deobşte însuşită de silvicultorii români că anume, una dintre cauzele pustiirii pădurilor era până la promulgarea legii din 1935, mai cu seamă lipsa unor prescripţiuni legale în ce priveşte respectarea pădurii de protecţie [1]).

Un răspuns documentat şi obiectiv este, după părerea noastră, cu atât mai necesar, cu cât părerile d-lui I. C. D. prea ies din comun, prea sunt senzaţionale, prea puţin ponderate şi categorice în aprecieri.

In definitiv, oricât de lipsită de moravuri ar fi viaţa noastră publică, nu i se pot atribui ei toate neajunsurrile de care ne isbim zilnic. De ce să fim atât de exclusivişti, să ne exagerăm cu orice preţ scăderile şi de ce n'am atribui anumite neajunsurri şi unor lacune ale legilor de care suntem guvernaţi? Aceasta, cu atât mai mult, cu cât este vorba de o lege a pădurilor — cum am spus — foarte des, temeinic şi competinte criticată, tocmai de colegii cari zilnic o aplică, interpretează şi se isbesc de lacunele ei. Este oare cu putinţă ca faţă de aproape unanimitatea părerilor exprimate ale colegilor practicieni

---

1) Viaţa Forestieră, Anul III, 1935, pg. 253.

şi faţă de rezultatele nemulţumitoare înregistrate, legile silvice să nu prezinte într'adevăr vreo lacună, să nu deschidă o portiţă, care să permită apoi devastarea pădurilor? Se poate ca legea să fie un sfert de secol supusă unei severe critici de către toţi cei ce au venit în contact cu ea — silvicultori şi magistraţi — şi după cum vom vedea de însăşi autorul ei, ca pe neaşteptate să apară la orizont o părere nouă, formată pe baza unei lecturi de bibliotecă sau simple impresii, care să desmintă atât de categoric şi pe dreptate părerile practicienilor? Ar fi prea senzaţională în aspiraţii descoperirea aceasta, ca să fie şi verosimilă. Cum adică? Forurile noastre silvice şi juridice, cu toată intensa lor preocupare de soarta şi buna stare a pădurilor, îndelungatele şi viile desbateri din instanţe, să nu fi fost în stare să descopere perfecţiunea dispoziţiunilor legale şi suficienţa clauzelor cari împiedică pustiirea pădurilor?

Fără a ne lega de elementul imoralităţii vieţii noastre publice, relevat de d-l I. C. D., vom demonstra aci că, în legile silvice vechi existau suficiente, prea multe, lacune, că mai cu seamă în ce priveşte instituirea pădurilor de protecţie, subiect de legiferare atât de delicat şi greu de rezolvat în toate ţările, chiar şi în cele cu moravuri mai bune decât al noastre, legile silvice româneşti erau incomplete şi nu asigurau conservarea şi buna stare a pădurilor de protecţie. In consecinţă legea din 20 Aprilie 1935 este cât se poate de bine venită şi acoperă un mare gol din legislaţia noastră silvică.

Pentru a susţine punctul nostru de vedere, larg împărtăşit de opinia specialiştilor practicieni şi a înaltelor instanţe care aplică legea, nu ar fi nevoie să ne pierdem în manuale străine şi nici să încercăm a *completa educaţia profesională* a colegilor, tălmăcindu-le după cursurile de şcoală ale lui *Endres* şi *Weber*, sensuri, noţiuni şi principii de pădure de protecţie.

Problema pădurii de protecţie este destul de desvoltat tratată şi în literatura românească. A mai insista, totuşi, asupra chestiunilor de principii elementare, în afară de faptul că am da curs unei repetiri zadarnice, am crea o dezorientare şi am provoca o inflaţie literară fără nici un rost, iar în plus ar mai face impresia că ne desconsiderăm cititorii şi mai cu seamă pregătirea profesională a colegilor, cari n'au avut ocazia să răsfoiască manualele lui *Endres*, etc.

Incă „Instrucţiunile privitoare la administrarea şi gospodărirea pădurilor de munte" dela 1894, elaborate de Ministerul de Agricultură şi Domenii, lămuresc, în literatura românească, sensurile noţiunii pădurii de protecţie. Aceeaşi problemă este limpezită apoi în literatura autohtonă, tratată in extenso şi metodic, în *„Cursul de politică forestieră"* ediţia 1929, a Prof. *P. A. Grunau*. Conţinutul acestui manual şcolar, prin forţa împrejurărilor, este cunoscut tuturor absolvenţilor şcoalei, din ultimele 30 şi mai bine de generaţii. Cursul tratează atât de complet şi concis aspectele doctrinare şi arată atât de lămurit sensurile noţiunii pădurii de protecţie, încât este suficient pentru a înţelege temeinic rostul acestei instituţii. Cu aceasta credem că în literatura românească, sunt date elementele fundamentale de judecată, sunt puse bazele pe care se pot clădi discuţiuni doctrinare înţelese de toţi colegii şi nu mai este nevoie a reveni asupra lor la orice manifestare în scris. Mai mult chiar, dacă facem abstracţie de faptul că în acest curs, tocmai dispoziţiunile Codului Silvic, referitoare la pădurile de protecţie sunt arătate a nu fi ideal formulate, între expunerile de ordin teoretic ale cursului şi cele din referatul d-lui I. C. D., găsim o hotărîtă nepotrivire. In manualul şcolar se arată a fi *de prisos* (idem *Schwapach: Forstpolitik*, 1894. pg. 228), acea distincţiune a pădurilor de protecţie în *Schon-* şi *Bannwald*, termeni ce nici nu găsesc măcar corespunzători în limba română, deşi d-l I. C. D. caută să-i încetăţenească.

Nu este în intenţia noastră să insistăm aci asupra acestor deosebiri de vederi. Scopul nostru, cum am spus, este să demonstrăm că, totuşi, *pustiirea pădurilor se datoreşte în primul rând defectuozităţii legilor silvice* cari nu conţin dispoziţiuni de instituire a pădurii de protecţie, limpezi, hotărîte şi mai cu seamă complete.

Pentru a remarca aceste lacune ale legilor, nu ar fi neapărat nevoie să întreprindem un studiu analitic al textelor in vigoare. Ar fi suficient să urmărim doar atent expunerea însăşi a d-lui I. C. D. ca imediat să se nască în noi un sentiment de îndoială, o lipsă de încredere în putinţa legilor de a apăra pădurile contra devastărilor, încredere atât de mult manifestată în studiul la care răspundem.

Acest sentiment de îndoială este cât se poate de logic şi natural. Insăşi preopinentul nostru afirmă (R. P. 1936, pag. 413) că *„legiuitorul român dinainte de 1935, denotă o oarecare lipsă de claritate în precizarea noţiunii pădurii de protecţie"*. Mai departe, tot din lectura consideraţiunilor critice asupra legii pădurilor de protecţie din 1935, aflăm că prin noua lege s'a creat un regim *„uniform,* *armonios, gândit odată"*. pentru toate pădurile de protecţie. Că *s'a sistematizat şi integrat lucrul,* prin promulgarea legii din 1935 şi în sfârşit s'a creat ordine în *„haosul"* de până aci provocat de legile vechi.

In contrast cu aceste constatări tot d-sa afirmă în Rev. Păd. 1936, la pag. 577, că totuşi, legile aplicate în litera şi spiritul gândit al legiuitorului, puteau rezolva în mod îndestulător problema pădurilor de protecţie.

In faţa acestor afirmaţiuni, rămânem nedumeriţi şi puţin încrezători în eficacitatea dispoziţiunilor legale şi a bunelor rezultate ce s'ar putea obţine pe baza lor. Fiindcă, dacă o legislaţie denotă într'adevăr o lipsă de claritate în precizarea noţiunii unui subiect asupra cărui statuiază, dacă este *„confuză" şi „haotică", în mod logic ea nu poate „defini" suficient acel subiect,* aşa cum se afirmă. Stipulaţiunile acelei legi în nici un caz nu pot fi de aşa manieră formulate, încât să poată apăra, să facă să funcţioneze în mod normal subiectul asupra căruia statuiază. In cazul de faţă, legile nu pot nici decum să facă să funcţioneze pădurirle de protecţie în aşa mod, încât să nu li se poată pune în sarcină nici una din relele rezultate ale aplicări lor, ci toate insuccesele să fie atribuite numai şi numai imoralităţii vieţii noastre publice. Oricât de lipsită de moravuri ar fi viaţa publică românească, oricâtă rea credinţă s'ar atribui organelor care aplică legea, cu regime juridice *dezordonate, anormale, haotice, nesistematizate, nearmonios gândite,* nu se poate rezolva în mod mulţumitor problema atât de importantă a pădurilor de protecţie. Sub egida unor legi „haotice" sunt inerente neajunsurile pe urma cărora domeniul forestier să sufere, pădurile să se pustiască.

Deja, pe baza acestor calificări inconsecvente, încolţeşte, în logica raţionamentului nostru, un dubiu, un scepticism în buna rânduială ce se pretinde că ar fi creat legile vechi în ce priveşte instituirea pădurii de protecţie.

Optimismul şi încrederea noastră în dispoziţiunile acestor legi, vor slăbi şi mai mult, dacă vom analiza însăşi textele legale respective *„haotice"* şi *confuze,* iar necesitatea promulgării legii, din 1935, va apare şi mai evidentă.

Die Zweckmässigkeit des Gesetzes vom Jahre 1935 über die Schutzwälder.

L'oportunité de la loi des forêts de protection de 1935.

A propos d'une étude publiée dans la Rev. Păd. (Nos. 4—8/936) par M. I. C. Demetresco, l'auteur discute l'oportunité de la loi des forêts de protection de 1935, soutenant la thèse que parmi les causes de la deforestation sont à considérer aussi les lacunes des lois antérieures, dont les dispositions relatives n'étaient pas précises.

Par conséquent, M. V. Sabău remarque le bon service rendu par la nouvelle loi, en complétant les moyens mis à la disposition des organes forestiers, pour ménager les forêts ayant le rôle de protéger le sol.

SERVICIUL DE PROTECŢIA PLANTELOR ŞI CORPUL SILVIC

de Dr. G. ELIESCU
Ing. insp. silvic

In Monitorul Oficial No. 255 din 2 Noembrie 1936 a apărut Decretul în care se arată noua organizare a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor. Prin această organizare au fost create condiţiuni noui pentru inginerii silvici. Voiu analiza cu alt prilej modul cum s'a rezolvat prin această organizare problema protecţiei plantelor de către Ministerul de Agricultură. In aceste câteva rânduri nu voiu discuta decât situaţia inginerilor silvici prevăzuţi pentru serviciul de protecţia plantelor.

Prin actuala organizaţie, Serviciul de protecţia plantelor care, după cum se vede în decret, se ocupă cu „exercitarea controlului fitosanitar şi combaterea duşmanilor animali şi vegetali ai plantelor cultivate", se va ocupa desigur şi cu bolile plantelor forestiere, de vreme ce va păstra „o strânsă legătură cu Institutul de Cercetări Forestiere" şi de vreme ce au fost introduşi în acest serviciu trei ingineri silvici.

Iată şi repartiţia acestor trei ingineri silvici în Serviciul de Protecţia plantelor.

„Art. 94. Personalul Serviciului de protecţia plantelor, repartizat pe unităţi, e următorul:

A. La conducerea serviciului:
1 director technic — inginer agronom, inspector general.

B. Personal de îndrumare şi control:
2 ingineri agronomi, inspectori.
1 inginer inspector silvic.
3 total.

C. La birourile serviciului :

1. Biroul de protecţie fitosanitară din interiorul ţării:

1 şef de birou technic — inginer agronom şef,
1 referent — inginer agronom,
1 referent — inginer silvic,
1 dactilografă,
4 total.

2. Biroul de poliţie fitosanitară a importului, transitului şi exportului :

1 şef de birou technic — inginer agronom şef,
1 referent — inginer agronom,
1 referent — inginer silvic,
1 dactilografă,
4 total.

3. Biroul controlului produselor şi îngrăşămintelor chimice :

1 şef de birou technic — inginer agronom şef,
1 referent chimist
1 dactilografă,
3 total.

4. Registratură şi arhivă :

1 şef de birou,
1 impiegat,
2 total.

Din această repartizare se vede că: *Inginerii silvici nu pot fi niciodată conducătorii de fapt nici ai serviciului şi nici măcar ai vreunuia din birourile acestui serviciu*. Inginerii silvici sunt buni pentru „referenţi", sau „îndrumători şi controlori". Ei sunt buni numai să refere, cu răspundere, pentru ca inginerii agronomi, cu conducerea, să dispună asupra măsurilor de combatere în păduri.

Se mai vede că, în general, în materie de protecţia plantelor în România, pentru a deveni conducător trebuie exclusiv să fii inginer agronom.

Este o nedreptate. Aceste posturi pot fi conduse tot atât de bine şi de inginerii silvici ca şi de cei agronomi fiindcă au cel puţin aceeaş pregătire din punct de vedere al protecţiei. Şi — în situaţia actuală a învăţământului de Ştiinţe naturale aplicate — ar putea fi conduse și de naturaliști de care nici nu se pomenește în această nouă organizare.

Este nedrept ca un inginer silvic care va sta ani de zile în acest serviciu și care va aduce probabil, și trebuie să aducă, și o prealabilă specializare în materie, să nu poată aspira la conducerea serviciului sau a birourilor lui pentru motivul că nu e inginer agronom. Asta va aduce după sine o nestabilitate a inginerului silvic în acest serviciu și deci imposibilitatea unei perfecționări a specializării și a unei continue preocupări a inginerului silvic, în materie de protecție. Corpul silvic s'ar resimți de acest fapt.

Este o nedreptate în sine și în acelaș timp o jignire a demnității corpului silvic, care niciodată nu a căutat să încalce atribuțiile altui corp, conștient fiind că în ramura lui de activitate are suficient de lucru. Acum când prin această nouă organizare suntem introduși în serviciul de protecția plantelor, nu în urma unei consultări a corpului, înțelegem să ni se dea o situație egală, nu una inferioară.

Acest fel de organizare este încă o formă de rezolvare a marelui amor propriu agronomic la care corpul silvic trebue să asiste și de data asta fără posibilitate de reacțiune.

Totuși, îmi permit o întrebare pentru noi și între noi silvicultorii: Asemenea proecte, legi, ce privesc puțintel și corpul silvic, nu sunt trecute deloc și pela Administrațiile superioare silvice ? Atât de puțin contează aceste administrații la conducerea superioară a ministerului ?

Pflanzenschutzdienst und Forstleute.

„Le service de la protection des plantes“ et le corps forestier.

Par la nouvelle organisation du Ministère de l'Agriculture, ont été créées, pour les ingénieurs forestiers et dans le cadre du service de la protection des plantes, des positions subordonnées toujours à un ing. agronome, même pour les questions de la protection des plantes forestières, ce qui n'est pas juste, vu les études spéciales et en général le grade de leur instruction.

L'auteur relève ce défaut de l'organisation et en demandant une réparation, réclame le droit de la décision finale pour le corps des forestiers dans toutes les questions concernant la forêt et les produits forestiers, objet de leur préoccupation.

PROBLEMELE ZILEI

SERVICIUL DE CONTROL

CONTROLUL

Cons. silv. **Horia Lazăr**
Directorul Regimului Silvic.

Ca şi în orice administraţie, controlul fiecărui funcţionar este necesar şi în serviciul pădurilor: dar în această ramură de producţiune, socotesc că el este mai necesar şi trebue să fie de o calitate superioară decât controlul oricărei alte activităţi funcţionăreşti. Motivul este lesne de înţeles, când ne gândim la lunga perioadă de vegetaţie necesară arborilor spre a deveni exploatabili, şi deci la greutatea — în timp — de a se putea repara eventualele greşeli technice, care pot duce chiar la desfiinţarea fondului păduros.

O spun aceasta dela început, fiindcă dacă în restul administraţiunilor publice controlul se face la scriptele sau registrele pe care diversele categorii de funcţionari sunt obligaţi a le ţine la curent, în silvicultură, controlul pe teren, în fabrici, la construcţiuni de drumuri, căi ferate, sau lucrări de artă pentru consolidări, ameliorări sau pentru stingerea torenţilor, la pădurile în exploatare, la cele în curs de regenerare, la împăduriri sau la pepiniere, în lucrările culturale necesare ridicării valorii arboretelor, trebue făcut de persoane cu experienţă multă, în curent cu literatura de specialitate, de o sănătate bună, dotaţi cu spirit de observaţie şi stimaţi în societate pentru demnitatea ce — ca oameni şi funcţionari — trebue să le fie recunoscute.

Dacă am lua fiecare din aceste însuşiri şi le-am examina, necesitatea lor va fi evidentă oricăruia care în ramura silvică ştie că un inspector de control este în primul rând educatorul personalului din subordine pe care este chemat a-l controla, şi că de modul cum el va şti să se achite de această gingaşe obligaţiune de serviciu şi colegială, va depinde calitatea tânărului actual în subordine, coleg de nobilă ocupaţiune.

Controlul se face actualmente în diversele servicii silvice din ţara noastră, de către inspectori specialişti, după 2 criterii: inspectorul privit ca dotat cu toate calităţile şi perfect în toate specialităţile, *un enciclopedist*, şi inspectorul *specializat* în una din numeroasele ramuri ale artei şi ştiinţei pădurilor.

Evident, Inspectorul unic prezintă pentru administraţii avantajul economiei de personal şi de cheltueli, şi aceasta se apreciază foarte mult de către cei care în ultima instanţă decid asupra prevederilor bugetare.

Nu este însă mai puţin adevărat, că lipsa de cunoştinţe profunde într'una din specialităţile silviculturii, se resimte uneori imediat, dar de cele mai multe ori mai târziu, sau chiar prea târziu în cultura şi deci în randamentul pădurii.

Din experienţa pe care cei peste 30 ani ce am în serviciul silvic mi-a dat-o, am ajuns la concluzia că ambele sisteme se pot împăca foarte bine, şi deci organizarea controlului îndrumător se poate realiza.

In acest scop în Direcţia Regimului silvic (central şi la Inspectorate) cu toată lipsa de personal general recunoscută, am căutat să realizez următoarea repartizare a personalului de control:

1) Inspectori de control cu anumite sfere de activitate (dela centru pe Inspectorate, dela Inspectorate peste 5—8 ocoale) în care se interesează de absolut toate chestiunile administraţiei locale. Ei au cota parte din răspunderea lucrărilor ce se execută în sfera lor de activitate, şi armonizează preferinţele ce fatal sunt împinşi să aibă executorii pentru un anumit gen de lucrări, cu cele ce nu prea sunt simpatice Şefului de Ocol, astfel în cât interesele generale să fie satisfăcute.

2) Inspectorii de specialitate, care sunt *Şefii Serviciilor speciale* (technic, ameliorări, contencios, contabilitate), deci acei care din întreaga ţară cunosc situaţiunile, cunosc eventualele eşecuri în lucrări şi judecă împrejurările, cunosc tendinţele administraţiei şi sunt specializaţi în ramura în care activează. Ei pot deci da sfaturile, îndrumările şi explicaţiunile necesare rezolvării cât mai bine a fiecărei chestiuni, organelor în subordine, şi la rândul lor, se ţin în curent cu realizările ce se fac în păduri, pe teren, şi nu devin bu-

rocraţi-maşini, teoreticiani trăind în lumea ireală şi deci conducători fără simţul practic al ocupaţiunei noastre.

Timpul utilizat de aceştia fie pentru îndrumări fie pentru completarea cunoştinţelor personale este un timp câştigat pentru administraţia în care lucrează.

* * *

O altă chestiune care se poate pune şi care îşi are importanţa ei, este acea a timpului. Lucrările nu pot sta pe loc fiindcă Şeful Ocolului este reţinut zile întregi de-a-rândul de către Inspectorul de Control, şi de aceea inspecţiunile trebuesc făcute cât mai des, inopinat, şi *de cât mai scurtă durată*. Acestea nu întrerup mersul normal al serviciilor, nu devin pacoste pentru cei cărora li se fac inspecţiile, iar inspectorul prin varietatea lucrărilor pe care le controlează azi într'o pădure, mâine la cancelarie, în alte zile la pepiniere, etc., poate să-şi indeplinească şi obligaţiunile legale, şi cele colegiale (de îndrumător) şi să nu-şi neglijeze nici familia sa.

Pentru aceste motive, mai mult decât în orice ramură administrativă, în care inspecţiile se fac la birou, la noi în silvicultură, trebue obligator ca fiecare Inspector să dispună de mijloace de transport rapide şi independente. Aceasta nu se poate realiza decât atunci când fiecare Inspector va avea un automobil pe care să-l conducă singur: atunci va putea să se deplaseze in orice parte, fără a fi nevoit să respecte orare de trenuri care-l lasă în gări distanţate cu mult de ţelul său, de unde trebue apoi să caute mijloacele de transport până la punctul de unde trebue să meargă pe jos. Chestiunea nu mi se pare imposibilă de realizat, dacă se pot convinge conducătorii finanţelor, că o sumă de 5—6000 lunar dată ca *indemnizaţie* unui Inspector îndatorat a face minimum 15 zile lunar inspecţii pe teren, cu obligaţia de a avea mijloace de transport proprii, este mai puţin decât real costă actualmente deplasările lunare ale unui Inspector.

Pentru şefii de servicii însă, care nu pot lipsi decât o zi de lucru pe săptămână plus sărbătoarea legală (Duminica), automobilele dela Inspectorate vor trebui să le înlesnească deplasarea cu Inspectoratul de control al regiunii ce vizitează, dela staţia de reşedinţă în care ei sosesc cu trenul.

Odată rezolvată chestiunea posibilităţii de deplasare independentă a fiecăruia, și plata diurnei legale stabilite pentru zilele de deplasare, plată — dacă nu se poate anticipat — efectuată imediat după depunerea conturilor, nu vom mai asista ca până acum, la ingrămădirea în centre, la birouri, a specialiştilor care prin vocațiune şi-au ales nobila carieră de silvicultor, şi care se mulţumesc — oftând desigur — a vedea pădurea la 1 Mai, sau numai în timpul concediilor de vară, dacă nu iau drumul către ţinuturile sud-estice ale ţării, lipsit de această podoabă necesară vieții omenirii.

CONTROLUL IN ADMINISTRAȚIA ȘI GOSPODARIA SILVICĂ

de Coman Marinescu
Ing. Cons. silvic

Dacă sus la conducerea unei instituțiunii este mai ușor a găsi un om bine pregătit și cu experiența necesară care să ştie ce vrea şi să o îndrumeze pe căile progresului, în jos la executare, este mai greu a găsi atâtea elemente câte trebuesc, bine pregătite din punct de vedere moral și profesional, teoretic și practic, care să fie deopotrivă devotate, trup şi suflet, gospodăriei sau Instituției pe care o servesc; aceasta este cu atât mai adevărat cu cât gospodăria sau Instituțiunea are un câmp de activitate mai vast, cum ar fi spre exemplu gospodăria și administrația publică a pădurilor țării.

Acest fapt creiază necesitatea controlului. El este atât de necesar ca și conducerea însăși pentrucă o conducere oricât ar fi ea de bună, ideală chiar, poate fi compromisă cu desăvârșire și odată cu ea și interesele gospodăriei sau instituțiunii conduse, dacă nu se controlează efectiv și cât mai amănunțit modul cum se execută directivele date de sus și lucrările de specialitate.

Ideal ar fi ca conducătorul însuși să controleze modul cum se execută directivele sale; însă aceasta în fapt nu este posibil, deoarece singură activitatea de conducere, ca să fie bună, răpește conducătorului tot timpul de care poate dispune. De aceea e necesar un organ special — un serviciu de control — în marile administrații.

Controlul este pentru conducătorul Instituțiunii sau al unei gospodării ceeace sunt ochii și urechile pentru un individ, căci după cum un individ ai cărui ochi nu văd destul de bine și ale cărui urechi nu aud, nu se poate conduce fără riscuri pe un drum, nici pe el singur, oricât ar fi de sănătos în restul corpului, tot aşa nici instituţia sau gospodăria nu se poate conduce spre progres şi spre ţinta vizată de conducător, decât având un control serios.

Rezultă de aci, că o Instituţiune, o Administraţie sau o gospodărie publică trebuie să îngrijească ca organele sale de control să fie sănătoase fiziceşte şi moraliceşte, căci altfel se compromite nu numai pe ea însăşi, dar şi interesele colectivităţii.

După cum un conducător îngrijeşte să dea legi, regulamente, ordine şi dispoziţii bune organelor sale în subordine, tot aşa îngrijeşte să-şi aleagă şi organe de control: sănătoase ca fizic pentru ca să poată suporta greutăţile terenului, bine pregătite teoretic şi practic şi mai ales stând foarte sus din punctul de vedere al moralităţii, al conştiinciozităţii şi al devotamentului faţă de Instituţiunea pe care o servesc.

După modesta mea părere, organele de control trebue să stea pe picior de egalitate, din punct de vedere moral, cu organul de conducere însuşi. De aceea conducătorul dă toată atenţiunea alegerii lor, căci altfel riscă să fie indus în eroare şi să facă greşeli: controlul trebue să fie o pârghie de primul ordin în conducerea instituţiunii.

Controlul ca să dea maximum de efect util şi cu cele mai mici cheltueli posibile, trebue să fie bine organizat.

Din punct de vedere al organizării, cred că în orice administraţie şi deci şi în gospodăria pădurilor ţării trebue să existe pe de o parte un *control interior* al personalului care activează în centrală, aceia a Casei Pădurilor, a Direcţiei Regimului silvic, a Direcţiilor regionale silvice şi a Inspectoratelor Regimului silvic şi în cancelariile Ocoalelor silvice; pe de altă parte un *control exterior*.

Controlul interior trebue să fie făcut direct de către şefii erarhici respectivi: Administratorul Casei Pădurilor, Directorul Regimului silvic, Directorii regionali şi Şefii Inspectoratelor Regimului silvic şi şefii de Ocoale silvice; controlul exterior necesită organe speciale de control. Excepţional şi numai incidental controlul exterior se face din când în când şi prin şefii ierarhici şi respectivi susmenţionaţi.

In ceea ce priveşte organele speciale de control exterior, cred că principiul admis de către Casa Pădurilor Statului şi de către Direcţia Regimului silvic din Minister de a face un *control regional* prin organe speciale alăturate Direcţiilor regionale silvice şi inspectoratelor de regim silvic şi un *control general* exercitat prin organe speciale de control alăturate Casei Pădurilor şi Direcţii centrale ale Regimului silvic din Minister, este un principiu raţional şi trebue păstrat şi în viitor.

Controlul regional trebue să fie mai ales preventiv şi să se facă în cele mai mici amănunte atât pe teren cât şi la birou spre a preveni greşeli în executarea lucrărilor, căci după cum ştim, în silvicultură, o greşală făcute este greu de reparat.

Prin controlul general se urmăreşte nu atât un control de amănunt, ci mai mult un control prin care să se vadă în linii generale, cum îşi fac datoria organele exterioare de execuţie şi control regional şi să se constate dacă legile, regulamentele şi ordinele instructive se execută în spiritul şi interpretarea cerută de organele de conducere, dacă scriptele de gestiune, de statistică şi ordine administrativă se pun în regulă şi la curent şi dacă lucrările technice se execută conform regulilor stabilite de tehnica silvică, dacă produsele pădurilor sunt puse în valoare la timp şi valorificate raţional, dacă se execută la timp lucrările culturale, etc., şi dacă controlul regional se face la timp, amănunţit şi din toate punctele de vedere semnalând lucrările neexecutate sau cele rău executate, abaterile constatate, etc.

Aceasta nu însemnează însă că inspectorii de control general nu trebue să facă un control riguros, ci să se mărginească a face o simplă vizită la birou şi o plimbare de agrement la o pădure sau două.

Din contră, inspectorii de control general trebue să descindă pe teren în toate punctele unde a avut loc o activitate silvică să vadă tot genul de lucrări făcute de ocol şi să se convingă prin ochii lor de modul cum au fost executate fiecare lucrare arătând şi explicând eventualele greşeli atât personalului de execuţie cât şi personalului de control regional, pentru ca să le evite în viitor. Vreau să spun numai că inspectorii de control general trebue să nu-şi piardă timpul, în special la birou, căutând să vadă act cu act, filă cu filă, şi rând cu rând în registre şi în dosare, repetând astfel o operaţiune pe care a făcut-o sau trebuie s'o facă la o viitoare inspecţie, inspectorul de control regional.

Pe teren, în special, este rolul cel mare al tuturor inspectorilor de control, fie ei inspectori regionali sau inspectori generali, fiindcă aci este laboratorul principal al Inginerilor silvici.

Aci şi inspectorii generali trebuie să intre în amănunt nu numai în ce priveşte lucrările executate dar şi în privinţa lucrărilor de executat în viitor cu caracter economic sau cultural, explicându-le şi îndrumând personalul de execuţie şi control regional asupra modului cum să le traducă în fapt şi cum să le execute pentru ca solul afectat culturii pădurilor să producă maximum de venit şi pentru ca cultura pădurilor să nu lase nimic de dorit.

Cu privire la organizarea controlului exterior, regional şi general, cred că este necesar:

1. Să se creieze circumscripţii fixe atât pentru controlul regional cât şi pentru controlul general în care inspectorii respectivi să-şi exercite atribuţiunile timp cât mai îndelungat posibil, ca astfel ei să poată urmări singuri modul cum au fost aduse la îndeplinire de către subalterni dispoziţiunile şi îndrumările date cu ocazia inspecţiilor făcute şi pentru ca ei să poată fi într'adevăr făcuţi responsabili, în mod real, nu numai pe hârtie, în cazuri de greşeli grave în executarea lucrărilor sau de nereguli ivite în circumscripţia lor de control.

Pentru a fi posibilă această responsabilitate este însă necesar ca raza circumscripţiilor să nu fie prea mare, ci numai atât cât să permită să fie văzută şi controlată la timp, de preferinţă la începutul lucrării; astfel să fie prevenite şi evitate greşelile şi cheltuelile inutile.

Cred că o circumscripţie de control regional nu poate cuprinde mai mult de trei ocoale silvice; iar aceea de control general, mai mult de două Direcţiuni regionale silvice.

Circumscripţiile de regim silvic pot fi însă mai mari dat fiind faptul că aci lipsesc multe din lucrările cerute la pădurile Statului.

2. Ca în loc de mai mulţi Inspectori după specialitatea lucrărilor (Inspectori şefi de circumscripţie, inspectori financiari, inspectori speciali de împăduriri, etc.) cum sunt astăzi la Casa Pădurilor, să fie un singur inspector de control regional şi un singur inspector de control general pentru fiecare circumscripţie de control, puşi însă în situaţia de a putea controla tot genul de lucrări. Aceasta se poate obţine printr'o selecţionare serioasă a personalului de control, cu care să se facă apoi conferinţe şi cursuri de informaţii prin Ingineri

specializaţi în fiecare gen de lucrări şi prin aplicaţiuni practice pe teren făcute odată cu aceste conferinţe.

O singură excepţie să se facă la controlul general, unde să se lase mai departe inspectorii contabili care să verifice scriptele de contabilitate dela Direcţiile regionale, unde se ţine o contabilitate în partidă dublă. La Ocoale însă, unde nu se ţine o astfel de contabilitate, ea nefiind necesară, verificarea scriptelor de gestiuni să se facă tot de inspectorul şef de circumscripţie.

Inspectorul unic regional şi general, prezintă următoarele avantagii :

a) Economie de cheltueli, fiindcă cu o singură deplasare se poate controla mai multe genuri de lucrări la aceiaşi unitate administrativă ;

b) Economie de timp, fiindcă în loc să-şi piardă timpul cu deplasarea la aceiaşi unitate administrativă 3—4 inspectori, îşi pierde timpul numai unul singur.

c) Se dă posibilitatea Direcţiilor şi mai ales ocoalelor, să lucreze nestingherite stabilind cu inspectorii respectivi un program de lucru şi control, pe când astăzi, când un inspector pleacă şi altul vine, — la unele ocoale au fost 100 zile de inspecţie pe an — şeful de ocol, Directorul regional şi şefii de serviciu dela Direcţii sunt mereu împiedicaţi dela lucru de câte un inspector.

Câte odată se întâmplă să se întâlnească la acelaş ocol câte 2—4 inspectori şi atunci aceştia se împiedică reciproc în lucrări, iar Şeful de ocol nu ştie unde să se împartă şi pe cine să satisfacă mai întâi. In asemenea cazuri, Şeful de ocol, care prin forţa împrejurărilor trebuie să dea şi masa şi să găzduiască şi pe inspectori, mai are greutăţi şi cu găzduirea şi ospătarea lor.

d) Un singur inspector regional şi un singur inspector general îşi poate da mai bine seama de quantumul lucrărilor pe care le are de executat un Director regional şi un şef de Ocol, în special, şi poate să stabilească o ordine de preferinţă în executarea lor, după importanţa şi urgenţa fiecărei lucrări, pe când atunci când sunt mai mulţi inspectori, fiecare din ei pretinde că lucrarea lui să primeze. De aci nemulţumiri şi animozităţi dăunătoare şi personalului şi serviciului.

e) Se dă posibilitatea organelor de control să cunoască mai bine starea de lucruri de pe teren prin deplasări mai dese la păduri şi deci să observe mai repede o neregulă care întâmplător s'ar petrece la o pădure oarecare.

f) Se înlătură orice posibilitate de a se degaja de răspundere inspectorul de control în cazuri de greşeli sau nereguli grave întâmplate la un ocol sau la o Direcţie regională.

3. Ca regulă generală, reşedinţa inspectorilor regionali să fie la sediul direcţiilor regionale sau al Inspectoratelor Regimului silvic; iar a inspectorilor generali, la sediul Administraţiei centrale a Casei Pădurilor şi la Ministerul de Domenii.

Prin aceasta se înlătură corespondenţa prin poştă şi se obţine avantagiul de a se completa un ordin în scris şi cu instrucţii verbale, iar rapoartele cu alte explicaţii pe lângă cele scrise. In cazuri de urgenţă, şeful ierarhic poate dispune imediat ca inspectorul de control să plece acolo unde nevoile serviciului reclamă urgenţă.

Nu sunt pentru reşedinţa inspectorului la circumscripţii, decât numai în mod excepţional, atât pentru controlul regional, cât şi pentru controlul general, fiindcă aceasta ia posibilitatea şefului ierarhic de a controla amănunţit activitatea ispectorilor de control.

4. Fiecare unitate administrativă: direcţie, centru de exploatare, ocol, fabrică sau depozit, să aibă o cameră oficială cu mobilierul şi lucrurile strict necesare, unde inspectorul de control să fie găzduit, iar cameristul unităţii să fie ales aşa fel, ca să poată — fie el personal, fie prin soţia sa — prepara alimentele necesare inspectorului de control cu banii ce i se va pune la dispoziţie de către acesta, pentru ca astfel şeful de ocol, şeful centrului, etc., să fie dispensaţi de obligaţia împovărătoare şi costisitoare pe care o au astăzi prin forţa împrejurărilor de a servi masa — s'a ajuns uneori la 200 mese pe an — inspectorilor de control cari vin să-şi exercite atribuţiunile la unităţile respective şi de a culca în paturile şi aşternuturile lor pe aceşti inspectori de control.

5. Inspectorii de control regionali sau generali să fie puşi în situaţia de a-şi putea redacta şi scrie referatele lor, atunci când vin la sediul direcţiilor regionale sau ale inspectoratelor Regimului Silbic, la Casa Pădurilor sau la Minister, dându-li-se un birou în care să poată lucra liniştiţi.

6. Controlul făcut să fie efectiv iar nu pur formal şi să fie cu desăvârşire obiectiv. Pentru a se ajunge aici, este absolută nevoe ca autoritatea superioară să aplice sancţiuni severe în contra tuturor

acelor inspectori cari întâmplător ar ascunde sau ar denatura adevărul sau care ar exagera faptele reale cu scopul de a scăpa pe un vinovat, sau de a acuza pe nedrept un nevinovat. Aceasta este în interesul instituției, fiindcă nimic nu prejudiciază mai mult din punct de vedere moral și material decât actele părtinitoare și nedrepte făcute de organele însărcinate cu controlul.

In concluzie:

Controlul în administrația și gospodăria silvică a țării este tot atât de important și necesar ca și conducerea însăși a acestei administrațiuni și gospodării și prin urmare el trebue să se facă prin oameni cari să corespundă fizicește, profesional și moral, grelei misiuni ce au de îndeplinit și să fie organizat astfel ca el să fie făcut la timp, efectiv, iar nu pur formal, obiectiv și nu subiectiv, după cum cer anumite interese politice sau chiar profesionale.

Atunci vor dispare și anchetele nesfârșite de astăzi și pagubele suferite de Stat.

Putea-vom noi ajunge acest ideal în țara noastră cu atâtea obiceiuri și moravuri urâte ?

Eu cred că va fi destul ca noi inginerii silvici să fim solidari de sus și până jos și să lucrăm cu toții în mod sincer în această direcție, ca să-l putem ajunge.

Vom fi în stare să realizăm această solidaritate și să lucrăm sincer ?

FUNDAMENTELE OBIECTIVE ALE CONTROLULUI

de Dr. Tr. Heroiu
Ing. Insp. silvic

Fără a face o critică asupra organizării controlului în actuala administrație forestieră, ne propunem prin rândurile de față să expunem, pe scurt, fundamentarea teoretică a operațiunii controlului [1]. Foarte adesea ignorăm această latură teoretică, fără să ne dăm

---

1) Un studiu critic al acestui control este, evident, de un foarte mare și real folos. Il avem în programul nostru de lucru, la ICEF, și comportă mult material documentar. In acest sens s'a intreprins și o anchetă printre organele de control, ale cărei date vor trebui intregite prin observații directe și personale. Acest gen de investigație ne va fi mult ușurat dacă se trece mai repede la înființarea câtorva ocoale silvice experimentale.

seama, că dacă, teoreticeşte, un fenomen nu este bine clarificat, desfăşurarea lui în practică este lovită de insucces sau în cazul cel mai bun întâmpină mari dificultăţi. Aceasta a şi făcut — pe bună dreptate — ca un mare gânditor german să spună: „Nimic mai practic decât teoria".

Ce este controlul şi unde se situează în ansamblul activităţii administrative ?

Intr'un articol intitulat: „Activitatea funcţională administrativă [2]), arătam, după ce am făcut câteva consideraţiuni asupra funcţiunilor oricărei întreprinderi (în total 6: technică, comercială, administrativă, pază şi siguranţă, contabilă, financiară), cari anume sunt componentele funcţiunii ad-tive.

Spre a înlesni pe cititor, cum şi spre a uşura înţelegerea acestui articol, reîmprospătăm câteva idei, fără să ne repetăm însă.

Funcţiunea administrativă este aceea care leagă şi strânge laolaltă celelalte funcţiuni, astfel ca să le dea o închegare armonică şi unitară. Această funcţiune pătrunde prin sfera celorlalte fără să le stingherească mersul, ci, din contra, pentru ca să li-l activeze, să le dea viaţă. In raza de acţiune a funcţiunii ad-tive este şi locul conducătorului, al şefului activităţii, dela facultăţile căruia se aşteaptă influenţa fiecărei funcţiuni, pentru o ireproşabilă angrenare şi funcţionare.

Este uşor de înţeles deci, de ce anume, când funcţiunea administrativă nu are un ritm regulat, o viaţă normală şi viguroasă, toate celelalte funcţiuni se resimt: technicul, comercialul, contabilitatea, finanţa şi siguranţa întreprinderii.

Nu este exagerat şi nu este nici deplasată comparaţia, dacă spunem că *funcţiunea ad-tivă îndeplineşte rolul unei axe de transmisiune, iar şeful este guvernatorul de energie.*

Cu aceste câteva cuvinte să pătrundem ceva mai adânc în funcţiunea administrativă, spre a descoperi printre componentele sale şi controlul.

Analizând esenţa activităţii administrative, vom găsi că în miezul ei sălăşlueşte acel focar puternic: *„scopul final al activităţii"*, care mişcă şi dirijează toate energiile, pe toate liniile, dar totdeauna pe direcţie convergentă.

---

2) Vezi Revista Pădurilor No. 2—3/933, pag. 125 şi următ.

Acest scop final dă naştere, în mod logic şi firesc, la anumite *„principii fundamentale"*, a căror observare cade cu deosebire în sarcina marilor şefi. Ca o emanaţiune a acestor principii, găsim altele de ordinul al II-lea, *„principii ad-tive"*, a căror observare cade în sarcina atât a micilor şefi, cât şi a personalului care activează în întreaga întreprindere [1]).

Aceste componente sunt mai mult de ordin spiritual, dar cari provoacă manifestările concrete ale personalului, cari patronează acţiunea, cari constituesc motorul activităţii, dacă vreţi.

Mergând mai departe cu analiza, găsim elemente mai concrete de ad-ţie şi anume: legătura cu trecutul, prevederea, organizarea, comanda, coordonarea, controlul [2]).

Am zis „mai concrete" deoarece niciunul din aceste elemente nu este compus din substanţă materială, ci fiecare din ele au un procent mai mare sau mai mic de natură spirituală spre deosebire de cele dintâi, care sunt numai spirituale.

Aceste ultime elemente de ad-ţie sunt constituite şi provoacă în mod continuu serii deosebite de judecăţi şi de simţiminte, cu o singură expresie, de *agitaţie spirituală.*

De intensitatea şi calitatea acestei agitaţii spirituale depind exclusiv intensitatea şi calitatea muncii noastre, lucrărilor noastre pozitive.

Elementul „legătura cu trecutul" ne dă material, să prindem firul agitaţiei noastre cu al predecesorilor şi a urmaşilor şi să ne formăm concepţia, pe care am mai spus-o cândva, că *lumea nu începe şi nu se termină cu noi.*

Prin elementul „prevedere" alcătuim în practică 2 naturi distincte de lucrări, dar bine legate între ele: programul de lucru şi bugetul.

Prin „organizare" ne alegem şi instruim oamenii cu cari muncim, le destinăm roluri şi atribuţiuni, îi înzestrăm cu utilaj material şi animal pentru lucru, în vederea îndeplinirii atribuţiunilor fiecăruia.

---

1) Aceste principii se pot vedea în articolul citat. (Rev. Păd. 2—3/933).

2) Ultimele 5 elemente sunt mult prea cunoscute. Ele se găsesc larg tratate în: Fayol, Henri: Ad-ţia industrială şi generală. Trad. rom. N. Constantinescu, Buc. 1927.

Prin „comandă" punem în mişcare aparatul (uman, animal şi material) şi-l dirijăm viu şi conştient, sub lumina „scopului final al activităţii".

Prin „coordonare" racordăm, armonizăm şi canalizăm toate energiile, respectiv sforţările, fizice sau spirituale, pe aceeaşi linie directoare şi convergentă a „scopului final".

In sfârşit, prin „control" observăm continuu mersul desfăşurării activităţii conform programului stabilit şi instrucţiunilor date.

Constatăm astfel, *că operaţiunea controlului este o parte integrantă din activitatea ad-tivă şi nu se poate concepe o activitate, raţional organizată, fără acest gen de operaţiune* [1]).

Trebue să accentuăm cât mai mult asupra acestui adevăr, pentrucă, din nefericire, găsim încă destul de bine reprezentată ideea că acest control este o activitate *inutilă*, ba chiar *supărătoare*.

Am insistat ceva mai mult asupra componenţei funcţiunii administrative, tocmai pentru a scoate în evidenţă importanţa şi locul elementului „control".

Prea adesea, dacă nu totdeauna, se confundă „controlul" cu „ancheta". Sunt două naturi de activităţi cu totul distincte. Pe când controlul derivă din însăşi viaţa normală, regulată a funcţiunii administrative şi este un element obiectiv şi impersonal, ancheta derivă din viaţa anormală, neregulată a activităţi şi este o operaţiune legată de persoană şi anume de o defecţiune sau insuficienţă spirituală a acesteia.

Separaţiunea în practică a acestor naturi de operaţiuni întâmpină greutăţi de ordin economic; însă, pentru bunul mers al serviciului (înţeleg mai ales predispoziţia sufletească a lucrului), ar fi indicat, ca organele de control să nu facă anchetă şi viceversa.

Pentru clarificarea esenţei pure a controlului, am mai avea de adăogat următoarele :

Practica controlului a dovedit că această operaţiune nu poate fi condusă raţional şi nu poate influenţa, activ, mersul lucrului, de-

---

1) Urmărind ordinea logică a elementelor componente din activitatea administrativă, avem nedumerirea, pentru ce anume conducerea revistei trecând cu «problemele zilei» la chestiuni de administraţie, nu a început, cum era firesc, întâi cu chestiuni de «program de lucru şi buget», «organizare», etc. şi numai în cele din urmă cu controlul, care este ulterior, nu anterior organizării unei activităţi.

cât dacă în afară de operațiunea „supravegherii" sau „observării" pasive nu se adaogă controlului:

a) facultatea îndrumării și

b) însărcinarea recoltării rezultatelor.

Facultatea „îndrumării" creiază din organul de control un profesor și un părinte sufletesc, a cărui influență binefăcătoare face, ca mersul activității, să fie totdeauna regulat și calitativ. Exercițiul acestei facultăți *previne* orice defecțiune în calitatea și angrenajul lucrărilor. In plus, menține entuziasmul, dispoziția sufletească indispensabilă lucrului, care prin natura lui austeră cere numai eforturi. Eforturile fiind grele și neplăcute, se înving ușor numai printr'o superioară stare sufletească.

Insărcinarea „recoltării rezultatelor" creează din organul de control un statistician, un organ de culegere, centralizare și valorificare a datelor în legătură cu rezultatele muncii depuse, un organ absolut indispensabil verificării programului de lucru, evidențierii muncii și documentării conducătorului.

Fără să avem pretenția a fi spus tot ceea ce trebue în această chestiune, am înțeles a aduce o cât de mică contribuție la clarificarea a ceea ce este, în esența sa colectivă, operațiunea controlului. De această clarificare depinde în practică o bună organizare a acestei operațiuni.

INSPECTORUL DE CONTROL, ACTIV

de Ing. Insp. A. Chirițescu

In angrenajul ad-ției silvice — ca și în oricare altă ad-ție de altfel — funcțiunea controlului este una din condițiunile, care asigură serviciului un mers normal și realizarea scopurilor urmărite de ad-ție.

In cazul nostru, administrația urmărește:

— Conservarea pădurilor, în vederea foloaselor economice, sociale și naționale,

— Cultura pădurilor în vederea regenerării și ameliorării,

— Valorificarea și comercializarea produselor pădurilor.

In raport cu aceste scopuri, cari, prin ele însăși exprimă: activitate intensă în domeniul realităților și față de caracterul special al ad-ţiei silvice: activare pe un spaţiu foarte întins, se defineşte şi caracterul, pe care trebue să-l aibă funcţiunea de inspector de control, fie el general, sau regional.

In primul rând ar fi de dorit să dispară o tristă şi veche concepţie, după care inspectorul de control ar fi un simplu executant de delegaţii, sau cel mult un organ de verificare şi vizarea actelor, pe cari cel controlat i le supune singur, în baza unor dispoziţiuni de serviciu.

Acesta ar fi un inspector de control cu totul *pasiv*, care se mărgineşte să se supună delegaţiilor venite de sus, ori cererilor de verificare venite de jos.

E necesar acest lucru, dar e cu totul insuficient.

Inspectorul de control, în ad-ţia silvică, trebue conceput ca un organ de acţiune eficace, pozitivă şi de intensă iniţiativă în soluţionarea problemelor şi executarea programelor.

Nu se poate concepe şi nici admite inspector de control — general sau regional — străin de problemele ad-tive, technice, comerciale ori financiare, ale unităţilor ce controlează, absent la soluţionarea lor, necunoscător al programelor respective de activitate, generale sau anuale şi *indiferent la desfăşurarea şi executarea acelor programe*.

Acest domeniu de activitate: probleme, programe, realizări, nu formează numai apanajul conducerii, ci trebue să fie preocuparea de orice moment a inspectorului de control, conceput ca *organ activ* şi *generator de activitate* la organele controlate.

Nu trebuie niciodată să uităm, că raţiunea de a fi a unei administraţii este executarea în cele mai bune condiţiuni a programelor ce caracterizează întreprinderea sau serviciul respectiv.

Iar dacă inspectorul de control este considerat ca „ochii şi urechile" centrului din care descinde — funcţiune pasivă de înregistrare — el trebue să fie şi *purtătorul voinţei de realizare* a acelui centru, — funcţiune activă — ca unul care face legătura permanentă între centru şi exterior.

„Normele de funcţionare" ce completează „Regulamentul serviciilor centrale şi exterioare" ale Casei Pădurilor Statului deşi arată amănunţit şi sistematic, atribuţiunile şi competinţele inspectorilor de control, generali şi regionali, se pare că nu insistă asupra acestui caracter al funcţiunii de inspector de control sau, cel puţin, nu insistă în mod explicit.

Se arată numai, la „controlul general" că acest control are caracterul preventiv şi represiv şi se difineşte că, prin controlul preventiv „se urmăreşte ca, prin informare, îndrumare şi conlucrare cu organele controlate, să se prevină greşelile, să se evite abaterile şi prejudicierea avuţiei publice".

La capitolul privitor la activitatea din punct de vedere comercial a inspectorului de control, se precizează însă obligativitatea acestuia de *a lua măsuri* pentru întocmirea la timp a actelor de punere în valoare a produselor pădurilor precum şi pentru asigurarea aprovizionării cu lemne a populaţiei, autorităţilor şi instituţiunilor locale.

Această obligativitate însă de *a stimula şi asigura executarea* programelor în bune condiţiuni, trebue generalizată la toate felurile de programe ale gospodăriei forestiere: împăduriri, pepiniere, recoltări de seminţe, regenerări naturale, îngrijiri de arborete, operaţiuni culturale, refacerea şi innobilarea masivelor, punerea în valoare a terenurilor improductive, ridicări în plan, amenajări, construcţiuni, perimetrări, întreţineri de hotare, combaterea delictelor, etc.

Inspectorul de control trebue să cunoască precis, la fiecare unitate ce are în control, toate problemele, soluţiile şi programele de activitate, în toate domeniile, desfăşurarea executării lor, cât s'a executat în orice moment, din fiecare, cât a mai rămas să se execute şi să ia măsurile cele mai practice pentru a *asigura* o bună executare, în timp util.

Motorul permanent care îl mişcă sunt programele şi normele permanente.

Delegaţiile sunt — sau trebue să fie — excepţia şi accidentul.

Cunoaşterea problemelor, soluţiilor şi executarea programelor fac mândria inspectorului de control *de tip activ.*

Inspectorul de control activ, lasă totdeauna urme simţite şi positive, ori de câte ori trece la unităţile ce are în control:

— prin avansarea lucrărilor din program, în urma verificărilor la timp făcute;

— prin grija pe care o lasă celui controlat de a executa restul lucrărilor din program;

— prin îndrumarea pe care o dă în rezolvarea problemelor puse de şeful ocolului, sau prin colaborarea în rezolvarea chestiunilor mai grele ;

— prin observaţiunile preţioase pe care le face, din proprie iniţiativă, în toate domeniile gospodăriei locale şi prin problemele noui pe cari le pune pentru propăşirea acelei gospodării.

Inspectorul activ este ascultat şi respectat, prin aceea că :

— Este *camaradul* mai experimentat care, ori când, are *bunăvoinţa* şi putinţa de a da un sfat, o îndrumare şi dorinţa de a întări şi ridica pe cel controlat, prin faptele şi realizările pozitive şi creatoare la care îl angajează.

— Dânsul determină în acelaş timp seriozitate şi maturitate în toate manifestările serviciului, pretinde ţinerea cuvântului dat şi s'ar considera un rău camarad dacă ar tolera abateri dela datorie fără a lua măsuri echitabile, obiective şi în scopul îndreptării, lucru pe care, cel controlat, ori când trebue să-l ştie.

— Inspectorul de control activ reuşeşte prin preocupările pe cari le determină şi prin atmosfera de lucru, de bună camaraderie pe care o creiază, să obţină acel minunat ferment de progres care este *disciplina consimţită*, în care cel mai mic voeşte şi îi place să asculte de cel mai mare.

CONTROLUL PREVENTIV ŞI CONTROLUL COLABORARII

de D. T. Theodorescu
Ing. Subinspector Silvic

Unul din marele principii diriguitoare într'o administraţie modernă este controlul.

Taylor în studiul său asupra administraţiei înţelege şi rezervă un mare rol controlului.

A controla este: a stimula, a colabora, a îndrepta la timp şi a ameliora.

Nimeni, cel puţin la începutul carierei, nu este atât de perfect iniţiat în tainele profesiunei, ori cât de bine ar fi fost pregătit teoretic de pe băncile şcoalei, ca, atunci când este chemat să aplice, în mod practic, cunoştinţele sale teoretice, să nu simtă nevoia unei îndrumări şi a unui control, care să vie să confirme exactitatea şi buna aplicare a lucrărilor efectuate.

Dacă cel chemat să aplice principiile ştiinţifice vine la un Ocol, unde. până atunci, nu s'au făcut lucrări cu caracter tehnic şi în mod mai îngrijit şi, dacă este mai puţin pregătit. de sigur, că va lucra cu paşi şovăitori, chiar va greşi. căci elanul tinereţei îl va împinge să execute după concepţia sa îndrăsneaţă şi am putea spune chiar idealistă.

Să privim la pădurile noastre şi o cât de sumară judecată ne va arăta, dela început, că ne aflăm în faţa unor masive degradate, poenite, rău administrate în trecut, păşunate, brăcuite şi lipsite de cele mai indispensabile mijloace de transport şi de construcţiunile necesare pentru industrializare şi pază. Este atât de mult de făcut, de întrebat, în cât orice sforţare, trebue să fie bine condusă şi controlată ca idealul să fie cât mai repede atins.

Silvicultura Românească este tânără.

Şcoala noastră, prin profesorii săi, se strădueşte a ne arăta cele mai înalte principii de technică silvică din literaturile străine, franceză şi germană, în special, dar suntem lipsiţi, până azi cel puţin, de o silvicultură românească, care să fi studiat, în deajuns de aprofundat, tipurile noastre de păduri, metodele cele mai adequate de regenerare şi de cultură.

S'a păcătuit prea mult, cu întârzierea creerii Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră!

Astfel fiind situaţia, acel chemat pe teren să lucreze are la dispoziţia sa doar un bagaj de multe conştinţe şi prea puţin exemple verificate. Sunt puţine şi prea recente lucrările de natură technică silvică, care să fie luate ca modele de execuţie şi încă asupra acestor exemple frumoase nu s'a rostit Natura, care ştim că lucrează încet.

Acolo unde se vor fi comis greşeli, natura cu forţele ei fizice şi biologice va reacţiona şi va consfinţi numai ceeace este în concordanţă cu respectarea reală a situaţiei locale.

Aceasta fiind, în mod succint, descris, cadrul, unde suntem chemaţi a lucra cu programe ce se aplică în spaţiu pe mii de hectare şi în timp înbrăţişând decenii şi chiar mai mult — secole —, se cere deci, şi este imperios necesar, să fie un control.

Controlul este necesar să fie *permanent*, căci numai astfel se poate lucra cu stăruinţă şi în cadrul normelor bine fixate de ştiinţa şi practica silvică;

Să fie *preventiv*, ca să împiedece, din timp, eventualele greşeli de execuţie, căci. dacă s'a executat o lucrare în mod greşit, atunci lucrarea făcut, în loc să fie de folos, se traduce cu o pagubă materială pentru instituţie (proprietar) şi pentru pădure cu o pierdere şi mai mare. Acel ce a greşit acolo, unde nu se iartă nici o greşală, va întârzia, ba chiar va anihila forţele productive ale naturii şi va trebui să treacă multe decenii, ca timp, şi cu multe sacrificii materiale, să putem, apoi, îndreapta aceea ce s'a executat în mod greşit.

O tăere de însămânţare greşit făcută compromite regenerarea pădurii şi va micşora cu mult valoarea viitorului arboret, care va fi rar, cu arborii rău conformaţi şi alcătuit din specii inferioare. Exemple rele sunt destule: Fag în loc de brad, carpen şi jugastru în loc de stejar şi gorun.

Controlul să fie o *colaborare*. Ar fi cât se poate de folositor Instituţiei, ca acel ce a funcţionat un timp oarecare la un Ocol şi a putut deci să cunoască suficient situaţiunea locală, tot acel inginer, dacă s'a distins în lucrări de cultură şi exploatare, să fie apoi însărcinat cu controlul pădurilor din regiunea respectivă.

Venind să controleze pe succesorul său, se va controla pe sine căci va putea să vadă efectul în timp al lucrărilor efectuate de dânsul pe când era la Ocol şi va putea face, în cunoştinţă de cauză, eventualele corijări, iar ceeace s'a verificat că este bine, va constitui de aci înainte criteriu şi principiul coordonator al tuturor lucrărilor.

Revenind la opera sa o va iubi şi mai mult, îi va purta mai multă grije, dând urmaşului său o pildă de conştiinţă şi putere de muncă. Uniţi, cu forţe sporite, vor colabora pentru a duce la bun sfârşit opera începută.

In silvicultură, mai mult decât ori unde, se cere multă putere de muncă, conştiinţă şi *control*.

Tagesfragen: Die Kontrolle in der Forstverwaltung.

Le contrôle dans l'administration forestière.

Dans les cinq articles précédant ce résumé, on débat le problème du contrôle dans l'administration forestière de l'État, tel comme il devrait l'être pour son bon fonctionnement.

On y démontre que la fonction du contrôle étant indispensable dans l'organisation rationelle d'une administration, il doit être effectué par des per-

sonnes aussi dignes et compétentes que les chefs eux-mêmes. Mais cela ne suffit pas: le contrôle doit être aussi bien organisé. De ce point de vue, les opinions sont différentes: un inspecteur unique ou des inspecteurs par spécialités? Il semble que le système de l'inspecteur unique — pour l'économie de personnel, de temps et de dépens — serait à préférer. D'autre part, on distingue, — n'import dans quel système — un contrôle *intérieur* — pour les organes centraux — et un contrôle *extérieur* pour les services répandus dans les diverses régions du pays. A son tour, le contrôle extérieur est *régional* — exercé par des organes spéciaux de Directions régionales ou des Inspections de «Regime forestier» — et *général*, lorsqu'il est fait par les inspecteurs généraux de l'administration centrale. C'est à propos du contrôle extérieur que les divers auteurs expriment leur desiderata, dont nous mentionons:

1. La création des circonscriptions fixes, — autant pour les inspecteurs régionaux que pour les généraux — et où chacun doit rester aussi longtemps que possible;

2. Un inspecteur unique, régional ou général, pour chaque circonscription et non pas des inspecteurs par spécialités (sauf une exception: pour la comptabilité en partie double des directions régionales, un inspecteur comptable);

3. Pour règle générale: les résidences des inspecteurs doivent se trouver aux sièges des autorités respectives (Directions régionale, Administration centrale des forêts de l'État, Ministère des Domaines);

4. L'assurance -- pour les inspecteurs — des moyens de transport rapides et comodes, et des moyens d'existence les mettant en situation de ne pas être avisés au service des organes inspectés.

Outre ces propositions on fait aussi quelques précisions en ce qui concerne la nature même du contrôle.

Un «contrôle» n'est pas une «enquête»; par conséquent il n'a pas — il ne doit pas avoir — rien de désagréable. C'est pourquoi les organes d'enquête doivent se distinguer des organes de contrôle.

L'opération du contrôle est plus efficace lorsqu'on ajoute à la surveillance, le conseil et l'appréciation de bons résultats.

Mais, pour cela, l'inspecteur doit être choisi parmi les éléments actifs, c'est à dire éléments d'action et d'initiative énergique. Il a l'obligation de stimuler et assurrer l'exécution des programmes dans de bonnes conditions et en temps utile.

Ainsi, par son caractère préventif, par sa permanence, par sont esprit de collaboration, le contrôle est accepté non pas comme une nécéssité, mais avec plaisir.

Il conduit à la formation d'un esprit de discipline librement consentie, dont on a si grande besoin pour le bon fonctionnement du service.

În Nr. 1 (Ianuarie) 1937, se va discuta la Problemele zilei «Vânătoarea şi pescuitul în apele de munte», în măsura în care interesează economia generală a ţării, frumuseţea ei precum şi îndatoririle Corpului silvic faţă de această importantă bogăţie naţională.

Cei ce vor să participe la această desbatere sunt rugaţi să-şi trimită articolele până la 10 Ianuarie 1937, la Redacţia revistei.

INSEMNĂRI

CASTAN LA GURGHIU

de Ing. S. PAŞCOVSKI

Studiul ariei naturale a castanului (Castanea vesca Gaertn.) în România a preocupat în ultimul timp lumea ştiinţifică. In legătură cu acest studiu, cred că este interesant a se inventaria şi toate localităţile, unde introdus artificial, castanul s'a dovedit suficient de re-

Castan pe Dealul Viilor (Gurghiu).

zistent pentru a vegeta în liber. De aici, eventual. s'ar putea trage concluziuni asupra posibilităţii culturilor forestiere de castan, în afară de aria lui naturală. Până acum, din câte ştiu, astfel de culturi nu prea avem. Incercări interesante s'au făcut la Ocolul Silvic Cislău; sunt însă prea recente pentru a putea judeca rezultatul.

Un punct, unde găsim castan cultivat, este şi Gurghiu (Mureş). Aci, pe Dealul Viilor, se găseşte un exemplar bătrân de castan. Este înalt de cca. 6 m.; se ramifică aproape de baza trunchiului; diametrul la nivelul solului este cca. 60 cm. Creşte pe un versant repede, cu expoziţia sudică, la 565 m. alt. Intreg acest versant este adăpostit complect în spre N. şi întodeauna puternic încălzit de soare, ceace permite vegetaţia mai multor plante, în general cu totul improprii regiunii, fie sălbatice fie cultivate.

Edelkastanie im Gurghiu-Gebiete.

Le châtaignier à Gurghiu.

On relève la présence du châtaignier (Castanea Vesca Gaertn.) à Gurghiu (dép. de Mureş), fait qui peut intéresser ceux qui s'occupent de l'aire de distribution de cette espèce.

A DOUA INFLORIRE

de Ing. S. PAŞCOVSKI

In toamna 1936, la Gurghiu, am avut prilejul să observ acest fenomen la o serie întreagă de specii.

Astfel, dintre speciile lemnoase, cultivate în Parcul şcolii silvice, a înflorit a doua oară, la începutul lunii Septembrie, Caragana frutescens Dc. S'au format şi fructe, care la sfârşitul lui Octombrie erau

---

Nota Redacţiei. — Atragem atenţia colegilor asupra rubricei Insemnări, unde pot fi inserate articole mici cu fapte demne de relevat şi care neavând proporţiile unor studii, referate, etc., ar determina pe mulţi la oarecare rezervă.

Genul acestor mici articole ar fi ca acela al celor publicate în numărul de acum; bine înţeles, nu numai de botanică.

complect desvoltate cu seminţe formate, dar bineînţeles n'au putut ajunge la maturitate.

Dintre speciile ierbacee au înflorit în acelaş parc şi în împrejurimile satului Gurghiu, la sfârşitul lui Octombrie — începutul lui Noembrie: 1) Abundent (aproape ca primăvara): Veronica Buxbaumii Ten., Lamium maculatum L., L. purpureum L., L. album L. 2) rar: Viscaria vulgaris Roehl., Lychnis flos-cuculi L. 3) foarte rar: Cynanchum vincetoxicum (L.) Pers., Viola silvestris Kit.

Wiederholtes Blühen.

La seconde floraison.

Cette automne (1936), à Gurghiu, de nombreuses plantes ont eu une seconde floraison. L'auteur donne la liste de celles-ci, en les classant selon leur fréquence.

CRONICA

O NOUA ORGANIZARE A MINISTERULUI DE AGRICULTURA ŞI DOMENII

Ministerul de Agricultură şi Domenii a îmbrăcat de curând o nouă haină. Se simţea, se zice, nevoia unor ajustări. Acestea au fost prilejuite de decretul general (Nr. 3029 din 1935) care a fost ratificat ulterior prin legea publicată în Monitorul Oficial Nr. 92 din 18 Aprilie 1935.

Nu avem intenţiunea să punem în paralel situaţia de azi, dată prin decretul regal publicat în Monitorul Oficial Nr. 255 din 2. XI. a. c., cu cea dinainte. Ar fi fără îndoială interesant de ştiut, dar lăsăm aceasta în sarcina altora. Noi ne mărginim doar să dăm doar indicaţiuni sumare de felul cum se prezintă situaţia actuală.

Noua organizare cuprinde: Administraţia centrală, Institutele de cercetări ştiinţifice, Serviciile exterioare şi Administraţiile speciale.

Ne vom ocupa de fiecare, căutând a stărui mai mult asupra celor care ne interesează pe noi ca silvicultori.

Administraţia Centrală cuprinde o serie de organe nerepartizate pe direcţiuni sau servicii independente şi alta reprezentată din Direcţiuni şi servicii centrale independente.

Din prima categorie fac parte: Cabinetele ministrului şi ale subsecretarilor de stat, Consiliul superior al agriculturii, Consiliile tehnice ale pădurilor, zootehniei şi agriculturii (fiecare separat), Inspectorii generali de control, Contenciosul, Cabinetul Medical şi Registratura generală.

Consiliul technic al pădurilor funcţionează potrivit cu art. 18 din Codul Silvic, art. 50 şi următoarele din legea pentru administrarea pădurilor. Compunerii din trecut i s'a adăugat 2 referenţi ingineri silvici cu gradul de ing. şef.

Inspectoratul general de control, constituit din inspectori din toate specialităţile, cuprinde şi doi ingineri silvici cu gradul de inspectori generali.

Trecem asupra tuturor celorlalte organe citate mai sus, ca să ne oprim puţin asupra Consiliului superior al agriculturii, care, dacă nu ne înşelăm, este o creaţie nouă. Acesta are îndatorirea de a stabili programul general şi planul anual de lucru al Ministerului, urmărind în acelaşi timp executarea lui. Deasemenea este ţinut să-şi dea avizul asupra bugetului, proiectelor de legi cu caracter technic, tarifelor vamale şi de transport precum şi asupra tuturor cazurilor prevăzute de legi sau cerute de minister. Insfârşit îşi dă avizul asupra fondului de rambursare. Este constituit dintr'o mulţime de membri de drept (pe care cred că până acum nici ministerul nu ştie câţi sunt la număr) şi ceva mai puţini numiţi. Printre membrii de drept fac parte: administratorul Casei Pădurilor, directorii direcţiilor cu caracter silvic din minister (2), preşedintele consiliului tehnic al pădurilor, directorul institutului de cercetări silvice, preşedintele societăţii Progresul Silvic (alături de cei ai societăţilor agronomilor şi veterinarilor) şi doi profesori dela Secţia silvică a Şcoalei Politechnice (cel de silvicultură şi cel de protecţie şi economie forestieră). Dintre membrii numiţi vor face parte şi doi proprietari de păduri, aleşi dintr'o listă de 20 persoane.

Consiliul este un organ consultativ al Ministerului. Ele se întruneşte, în mod obligator, de 2 ori pe an (Februarie şi Octombrie) şi excepţional ori de câte ori crede Ministrul de resort. Pentru tot timpul sesiunilor, care nu depăşesc 5 zile, membrii primesc jetoane de prezenţă.

Atât în ce priveşte organele centrale nerepartizate pe direcţiuni sau servicii speciale independente.

A doua categorie de organe centrale sunt direcţiunile şi serviciile speciale independente. Le citām. Direcţiuni: agricultura, viticultura şi horticultura, zootehnia şi sanitară veterinară, regimul silvic, ameliorarea terenurilor degradate şi pădurile particulare administrate de stat, cadastrul, reforma agrară, contabilitate şi arhitectură. Servicii speciale: protecţia plantelor, statistica şi publicaţii, vânătoarea şi piscicultura în apele de munte, personalul.

De remarcat mai întâiu scindarea direcţiei regimului silvic, care rămâne numai cu: 1) controlul aplicării codului silvic, al legilor pentru pădurile de protecţie şi celor necesare pentru apărarea naţională, precum şi a oricăror altor legi privitoare la păduri; 2) promovarea economiei forestiere; 3) învăţământ; 4) aplicarea legii de organizare a corpului silvic. Pe lângă această direcţie fiinţează: 1) Comisia de avansări; 2) Comisia de examinarea candidaţilor la gradul de subinspector; 3) Consiliul de disciplină al Corpului silvic; 4) Inspectorii generali de control.

Toate celelalte chestiuni privitoare la aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate şi administrarea pădurilor particulare administrate de stat, au fost trecute în atribuţiunile unei alte direcţiuni numită direcţiunea ameliorărilor şi a pădurilor particulare administrate de Stat.

In atribuţiunile acesteia de a doua direcţiune intră şi pregătirea şi aplicarea amenajamentelor silvico-pastorale pentru păşunile împădurite. Tot aici sunt trecute şi chestiunile privind monumentele naturii şi cele referitoare la plantarea drumurilor.

Tot ca o noutate apare direcţiunea cadastrului, comasărilor şi ameliorării terenurilor agricole (exclusiv cele din regiunea inundabilă a Dunării). Această direcţiune înglobează în noua sa formă, atât cadastrul forestier cât şi cel minier, constituind împreună un serviciu condus de un inginer silvic. Pe lângă această direcţiune ia naştere un consiliu tehnic al cadastrului din care face parte şi un delegat al Capsului.

Serviciul de protecţia plantelor merită deasemenea o menţiune. El urmează să aplice toate dispoziţiunile legilor, regulamentelor şi deciziilor privitoare la poliţie fitosanitară. De asemeni e dator să ţină o legătură cât mai strânsă şi cu institutele de cercetări (agricole şi forestiere). Conducerea serviciului o are un agronom.

In sfârşit, Serviciul vânătoarei şi al pescuitului în apele de munte îşi menţine actuala organizare, aducându-i oarecari precizări şi adăogându-i-se un birou de studii şi cercetări ştiinţifice pentru vânat şi pescuit.

Pentru încheerea celor privitoare la organele centrale, ţinem să adăogăm că fiecare direcţie este compusă din servicii, iar acestea din birouri. Serviciile speciale au secţii şi birouri. Decretul fixează, specialitatea, numărul şi gradele funcţionarilor din fiecare direcţie, serviciu, secţie şi birou. In felul acesta, administraţia centrală însumează 858 funcţionari din cari: personal tehnic 275 persoane; personal administrativ 436 persoane, personal auxiliar şi de serviciu 147. Cel tehnic este compus: a) corpul agronomic 126; b) corpul silvic 59; c) corpul tehnic 16; d) tehnicieni făcând parte din corpul agronomic, silvic sau tehnic 10; e) corpul medicilor veterinari 27; f) diverşi specialişti 37.

Institutele de cercetări formează a doua mare categorie de organe ale Ministerului. Sunt 4 la număr: agronomic, forestier, zootehnic şi patologie veterinară.

Ele funcţionează pe baza aceluiaşi decret, precum şi a dispoziţiunilor din legile lor de organizare, a deciziilor şi a regulamentelor de funcţionare, în măsura în care aceste dispoziţii nu sunt modificate prin noul decret.

Institutele sunt ţinute să studieze şi să urmărească soluţionarea problemelor de ordin ştiinţific, pentru desvoltarea şi progresul economiei naţionale din punct de vedere agricol, silvic, zootehnic şi sanitar-veterinar, în cadrul programului de lucru al ministerului, păstrând o cât mai strânsă legătură cu direcţiile respective din Minister, cărora institutele sunt îndatorate să le comunice rezultatul cercetărilor ce întreprind.

Lucrările pe teren întreprinse de aceste institute se vor executa atât de staţiunile lor proprii cât şi de administraţia REAZ-ului, PARID-ului şi a CAPS-ului, precum şi de Camerele de agricultură, şcolile de specialitate pendinte de Minister, după metodele şi indicaţiile date de către institutele de cercetări respective.

Institutul Meteorologic Central de pe lângă Ministerul Apărării Naţionale este ţinut să colaboreze în permanenţă cu institutele de cercetări mai sus pomenite.

A treia mare categorie de organe o constituesc *Serviciile exterioare*.

Cele silvice au în exterior, precum ştim, inspectoratele silvice, care prin noua organizare, fac oficiul ambelor direcţiuni din minister. Pe lângă ele figurează: Comitetul tehnic, Consiliul de disciplină pentru personalul de pază, Inspectorii de control şi echipele volante. Ultima celulă o formează ocoalele silvice.

Trebue să remarcăm dispoziţia prin care se arată că colaborarea dintre serviciile silvice şi celelalte servicii ale ministerului la judeţ se realizează prin şeful ocolului silvic din capitala judeţului, care trebue să aibă gradul de cel puţin inginer şef.

Serviciul vânătoarei are în exterior: serviciile judeţene de vânătoare, școlile de vânătoare, parcurile de vânat și terenurile rezervate pentru vânătoare și pescuit.

Pentru executarea controlului poliției și a pazei vânatului, serviciile vânătoarei sunt ajutate de personalul prevăzut de legea pentru protecția și reglementarea vânatului și de legea pescuitului în apele de munte.

In sfârșit, a patra mare categorie de organe o formează *Administrațiile speciale*. Le cităm: Capsul, Paridul, Reazul, Oficiul Național al colonizărilor, Casa Centrală a Cooperației și Casa grădinilor publice.

Aceste administrații urmează să se organizeze în conformitate cu legile organice în baza cărora funcționează și potrivit normelor generale prevăzute în noul decret.

Pentru încheere ținem să arătăm că decretul prevede că personalul din corpurile tehnice speciale aflat în funcțiune la data punerii în aplicare a noului decret, care prin art. 157 urmează să se facă încadrarea personalului potrivit cu nouile dispozițiuni, — își păstrează gradul, ierarhia și salariul prevăzut de legile de organizare, indiferent de funcțiunea ce i se încredințează pe baza dispozițiunilor art. 157.

Decretul mai prevede că după încadrare funcționarii se bucură de stabilitate, neputând fi transferați decât tot în funcțiuni echivalente și numai pentru rațiuni de stat sau în interes de serviciu, cu avizul organelor prevăzute prin legile de organizare sau ale statutului funcționarilor publici.

În sfârșit, prin art. 161 se stabilește că funcționarii ministerului — administrativi sau din corpurile speciale — sunt puși de drept și obligatoriu în retragere din oficiu, la vârsta de 60 ani.

Reviste și ziare.

Și acum să ne mai aruncăm puțin privirile și asupra celor scrise prin diferite reviste și ziare privitor la păduri și economia lor.

România Militară. Colegul C. Cristea publică în nr. 8—9/1936 al acestei reviste militare un articol de 16 pagini privind problema pădurilor țării în fața nevoilor armatei și ale răsboiului. Este o concentrare a celor deja publicate de d-sa în lucrarea «Rolul pădurilor în economia și apărarea națională».

Sfetnicul plugarilor. Este organul de popularizare și propagandă al Camerii de agricultură din județul Covurlui. In numărul din Iulie, d-l Nazarie, directorul școalei de agricultură din Roman, referindu-se la un articol al d-lui A. Tălășescu publicat în aceeași revistă prin care se sfătuia lumea să facă perdele de protecție la câmp, — ridică o serie de inconveniente care ar rezulta pentru agricultor din plantarea câmpurilor. Inconvenientele, zice d-sa, ar fi minime dacă plantațiile s'ar face cu specii nedrajonabile, prezentând în același timp un coronament mic. In orice caz, nu ar trebui să se folosească salcâmul.

Albina, revista editată de Fundația regală Principele Carol, a mai dat ospitalitate altor 5 articole de interes forestier. In nr. 27 din Iulie, d-l C. Cristea scrie un articol intitula «Arborele și sănătatea». Patru numere mai târziu, d-l Șt. Rubțov se ocupă de felul cum trebuesc făcute perdelele de protecție în stepă în vederea îmbunătățirii islazurilor. D-l V. C. Sasu publică două articole privitoare la materialele tanante şi terebentină (Nr. 35 şi 40), iar d-l E. Vintilă, în Nr. 43 din luna Octombrie, se ocupă de produsele chimice obţinute din distilarea lemnului.

Mai remarcăm un articol al d-lui A. Tălăşescu (Nr. 46) în care se ia atitudine împotriva iepurelui, pe care-l consideră drept unul din cei mai mari duşmani ai livezilor şi grădinilor. Cere să se lase a fi vânat în tot timpul anului, chiar fără permis de vânătoare.

Satul, revistă lunară pentru popor, ne oferă, ca şi până acum, câte o pagină în fiecare din numerile sale. De data aceasta mai semnalăm paginile din numerile 70, 71 şi 72, în care se publică cinci articole semnate de d-na Hamel, Moş Niculae, d-nii Heroiu, Ciurăscu şi Haralamb.

Curierul echipelor studenţeşti, editat tot de Fundaţia «Principele Carol», a dat deasemenea ospitalitate la o seamă de articole. D-l Tr. Heroiu semnează trei articole (în Nr. 2, 5 şi 11) privind: activitatea pe care trebue s'o desfăşoare inginerul silvic ataşat echipelor regale şi necesitatea înfiinţării unei secţiuni forestiere pe lângă fiecare muzeu sătesc. In Nr. 9, d-l V. Sabău arată că inginerul silvic din echipă trebue să strângă materialul documentar necesar la întocmirea unor studii cu caracter economic în legătură cu pădurea.

*

Din cotidiane, remarcăm articolele privitoare la comerţul lemnului publicate de colegul nostru V. Filip în «*Curentul*» (24 Oct., 4 şi 12 Noembrie).

Interesant este deasemenea articolul scris de d-l Pamfil Şeicaru şi intitulat: Acuzaţia statisticelor (5. X. 936). Voind să arate că avem legi bune dar care nu se aplică sau se eludează, dă de exemplu codul silvic, legea cu dispoziţiuni de «cuminte prevedere», care a rămas «doar un deziderat niciodată ascultat». Şi d-sa adaugă: «Legea a existat şi opreliştele ei sunt categorice împotriva tăierilor razante încă dela primul cod silvic din 1908. Ce a putut face admirabilul cod silvic, când pădurile au continuat să fie tăiate razant, munţii, dealurile rămânând chele? Dacă legea nu se aplică, dacă nu există o aprigă voinţă de a sancţiona toate abaterile, la ce folos minunăţia legii!».

Tot în «*Curentul*», în Nr. din 10 Octombre, d-l Dragoş Vrânceanu face o menţiune bună pentru iniţiativa luată de inspectorul de regim silvic din Focşani de a se culege seminţele forestiere cu şcolarii. Este o operă educativă şi de asistenţă socială pe care ar dori-o aplicată pe o scară mai mare, ea fiind practică, simplă şi nobilă.

*

De curând ziarul «*Porunca Vremii*» a început să scoată săptămânal un număr adresat ţărănimii. In aceste numere cu destinaţie specială, la pagina: «câmpul, casa, via, pădurea şi gospodăria», se publică şi articole de interes pădurăresc. Moş Niculae a şi făcut să apară deja câteva rânduri în numerile de 18 Octombrie şi 1 Noembrie.

*

In sfârşit, înainte de a trece peste acest capitol, ţinem să ne bucurăm de reapariţia ziarului «*România-Agricolă*». Ca şi până la încetarea apariţiei lui, ziarul continuă să dea o largă ospitalitate articolelor în legătură cu economia forestieră. Iată de pildă, în Nr. 15 din 21 Noembrie, care ne-a căzut întâmplă-în mână, aflăm, în afară de alte date și informații în legătură cu pădurea și slujitorii ei, — un articol al d-lui V. Harnagea privitor la rolul pădurii ca protector al terenurilor în pantă. Tot în acest număr aflăm un articol privitor la mijloacele folosite de unii braconieri pentru distrugerea peștelui din râuri.

Radio.

Se vor fi ținut, nu ne îndoim, multe cuvântări, la postul nostru de radioemisiune, de natură să merite a fi menționate în acest loc, începând cu cronica agricolă unde se vorbește adesea și despre ale pădurii și sfârșind cu conferințele special alese. Pentru a le fi putut însera însă se cerea să fim mai tot timpul lângă aparatul de radio, lucru care nu este totdeauna cu putință. Numai împrejurări fericite ne pun în măsură să facem mențiunea necesară. Așa a fost Duminică 15 Noembrie când d-l Alex. Cazaban a dat la ora satului sfaturi în legătură cu vânatul și vânătoarea.

Dacă d-sa ar fi fost însă o săptămână după aceea la o adunare unde nu au fost orășeni, ar fi putut simți atmosfera de adversitate împotriva acestor sălbăticiuni ale pădurii și ar fi înțeles cât a putut răsuna în pustiu vorba sa.

Expoziții.

Prin Septembrie a avut loc la *Dondușani* în județul Soroca o expoziție agricolă, silvică și zootechnică. In cadrul ei, într'un pavilion propriu, a expus și Direcția silvică din Chișinău produse de alte pădurilor Basarabiei. Atât am putut afla dintr'un reportaj de ziar publicat cu ocazia inaugurării acestei expoziții. Dacă ar fi lipsit acest reportaj sau numai cele 2—3 rânduri unde se vorbea de pavilionul Casei Pădurilor, n'am fi putut însemna pe răbojul nostru această expoziție. Aceasta ne face să ne gândim cât de necesar ar fi cel puțin să ni se semnaleze asemenea manifestațiuni, dacă nu este cu putință să se facă oarecari dări de seamă asupra lor.

O altă expoziție a avut loc la *Satu-Mare* între 15 August și 15 Septembrie. Ea a fost organizată de ocolul de regim silvic din localitate, având și concursul societăților de vânătoare și al Touring-clubului din județ, în cadrul lunei Sătmarului. Este a 3-a expoziție forestieră organizată de ocolul silvic amintit.

Cu această ocazie, colegul Z. Spârchez, șeful ocolului, a scos o broșură explicativă, cuprinzând și câteva date asupra pădurilor din județ. Din citirea lor aflăm de exemplu că din suprafața totală a pădurilor din ocol de 19.810 ha. (exclusiv cele ale Statului) 8.560 ha. adică 43% au vârsta cuprinsă între 1 și 20 ani, restul celorlalte clase de vârstă însumând abia 57%.

Și broșurile acestea sunt câteodată utile, căci ne arată, fără voie poate, o stare de lucruri care nu ne poate bucura, indicând astfel silvicultorilor din regiune ce ar avea de făcut ca să se îndrepte situația.

At. Haralamb.

ANIVERSAREA A 100 ANI DELA APARIŢIA UNEI REVISTE SILVICE

In anul trecut s'a împlinit un secol de când a apărut prima revistă silvică din cuprinsul teritoriului alipit, şi anume în Arad, scrisă în limba germană, având titlul: «Forstwissenschaftliche Mittheilungen».

Posedăm numai primul număr al acestei reviste; n'am putut însă afla dacă au mai apărut şi altele.

Ne vom ocupa amănunţit de conţinutul acestei reviste, din ea reeşind în mod evident mentalitatea silvică de acum 100 ani, şi mai ales gradul destul de înaintat de cultură forestieră prin aceste locuri, datorită căreia, unele din măsurile de cultură de atunci sunt şi azi în aplicare.

In prefaţă, autorul anunţă, că revista va fi periodică, însă nu va apare la o dată fixă, ci în măsura în care se vor interesa de ea colegii de profesie şi după cum se vor prezenta colaboratorii cu articole.

In numărul prim au fost publicate două articole mai lungi şi anume cu privire la o călătorie de studiu a autorului şi cu privire la legiuirea silvică, în vigoare.

Conţinutul revistei s'a complectat apoi cu 13 comunicări mai mici, cu subiectele :

1) Pădurile domeniului erar din Mezöhegyes; 2) Vârsta stejarului; 3) Editarea unui dicţionar forestier; 4) Despre scumpetea plantaţiunilor; 5) Salcâmul; 6) Regularea (amenajarea) pădurilor domeniului Cille; 7) Observaţiuni asupra pădurilor grănicereşti din Croaţia, Slavonia şi Banat; 8) Lemnul şi coaja cerului; 9) Comunicare despre sământa de pin; 10) Revistele forestiere; 11) Jirul şi ghinda în 1834; 12) Decoraţiuni; 13) Ce este de făcut spre a obţine silvicultori buni.

Articolul principal al revistei îl formează o dare de seamă asupra unei călătorii de studiu, a autorului, întreprinsă pe diferite domenii forestiere particuulare în anul 1834.

Forma dării de seamă este epistolară şi în total conţine 5 scrisori.

In prima descrie observaţiunile sale în domeniul comerţului de lemn.

Intre altele, a constatat, că ţărănimea, în majoritate, nu întrebuinţează lemne, pentru încălzit ci le înlocueşte cu diferite surogate, cum sunt paele, trestia, cocenii şi mai ales turtele de bălegar, care reprezintă combustibilul cel mai obicinuit al populaţiei sărace. Acest surogat al lemnului este eftin, însă pe de o parte are un miros neplăcut, iar pe de altă parte arde numai cu flacăre mică.

Turtele de bălegar au făcut obiectul unui comerţ ca şi lemnele şi s'au vândut pe piaţă.

Lemnele în acest timp constituiau numai combustibilul bogaţilor şi intelectualilor.

Cu titlul de curiozitate, autorul aminteşte, că în judeţul Cianad a găsit lemne de provenienţă din Turcia. (Propriu zis din Bosnia, care pe acea vreme aparţinea Turciei. Vapoarele cari duceau în Bosnia sare şi alte materii prime se întorceau încărcate cu lemne).

Ca observaţiune specială se arată că pe mai multe locuri s'a plantat pe nisip mişcător mesteacăn, care este propriu regiunii de deal

In scrisoarea a doua este descris rezultatul studiului aprovizionării cu lemne a orașelor Peşta şi Buda.

Consumaţia lor anuală în acest timp era de 400.000 m. st., cantitate, care era acoperită din pădurile Statului şi cele particulare. Lemnul de foc era bine fasonat. Despicăturile cât şi lemnele rotunde erau la ambele capete secţionate cu ferestrăul: despicătura consta din ţăpligi frumoase, mari.

Autorul observă că lemnele de foc nu se pot fasona aşa de frumos, decât numai cu muncitori permanenţi, a căror ocupaţie principală, chiar exclusivă, este doborîrea şi prelucrarea arborilor. Chiar privind parchetele, imediat se poate constata, dacă în ele au lucrat muncitori stabili, sau muncitori flotanţi, a căror ocupaţie principală este agricultura şi cari lucrează în pădure numai atunci când nu sunt ocupaţi la munca câmpului. Unde lucrează aceşti diletanţi, rămân multe lemne nelucrate, neştiind cum trebue spart lemnul puţin noduros. In gospodăria silvică muncitorii pricepuţi sunt tot aşa de necesari ca şi în industrie.

Lemnele exploatate din pădurile Statului au servit şi în acel timp în primul rând pentru aprovizionarea instituţiilor şi funcţionarilor Statului.

In a treia scrisoare se ocupă de cele observate pe domeniul Ciaba, pe care autorul îl consideră ca un domeniu silvic model. Pădurile aparţinătoare acestui domeniu sunt situate în regiunea de deal, şi sunt grevate de o servitute de folosinţa materialului lemnos. Anume, arborii uscaţi în picioare, precum şi materialul lemnos din crengi, începând cu prima creangă a arborilor rezultaţi din exploatări, revin celor în favoarea cărora era creată servitutea.

Esenţa dominantă în aceste păduri este stejarul şi cerul; se mai găsesc apoi frasin, plop tremurător, teiu, paltin şi cireş, iar pe versanţii nordici fag şi carpen.

Pădurea era formată din 2 trupuri, dintre cari unul era amenajat încă din anul 1800 fiind împărţit în 40 parchete anuale egale, iar celălalt era amenajat din 1818, fiind împărţit în 60 parchete egale.

Interesant este, că la împărţirea trupurilor de păduri în parchete anuale egale, s'a rezervat o suprafaţă anumită din fiecare trup, în consideraţiunea că diferite porţiuni de păduri sunt de calitate diferită, având şi pe unitate de suprafaţă volum deosebit. Deci pentru a obţine anual o cantitate fixă adică material lemnos aproape egal, în anul în care s'au tăiat porţiuni mai slabe, cu mai puţin material lemnos, acesta era complectat din porţiunea de rezervă.

Prin împărţirea unui trup de pădure în 60 parchete anuale revoluţia fixată era de 60 ani, revoluţie nepotrivită, nefiind obicinuită nici la crâng, nici la codru. Fiecare parchet era delimitat pe teren şi fixat prin movile şi pietre. In aceste pietre erau săpate numerile parchetelor respective. In parchetele exploatate între anii 1812—1813, autorul a găsit pe sol argilo-nisipos plantaţiuni de frasin, paltin de câmp, salcâm, pin negru, pin silvestru, brad şi larice. A găsit şi 18 exemplare alun turcesc bine crescute, cari având etatea de 15 ani erau înalte de 4—6 m. şi groase de 10 cm. Arborii de pin negru erau în etate de 12—15 ani, având înălţime de 6—8 metri şi grosime de 20 cm. Plantaţiunile erau executate în şiruri la depărtate de 1 m. şi distanţa între puieţii din acelaş şir era tot de 1 m. Inainte de executarea plantaţiunilor, solul a fost folosit pentru agricultură, cultivându-se timp de 2 ani cu cartofi.

Găsind autorul plantaţiunile de pin negru şi pin silvestru foarte bine reuşite, le-a studiat mai de aproape, alegând pentru fiecare specie o porţiune cu întindere de 10 stânjeni pătraţi.

Pinul silvestru era semănat pe sol argilo-nisipos, după ce anterior se cultivase pe această suprafaţă cartofi. Seminţişul era în vârstă de 11 ani; diametrul mediu era de 10 cm., iar înălţimea medie 6,5 m. Pe suprafaţa de experienţă s'au aflat 45 arbori cu un volum total de 0,56 m. c. şi creşterea anuală medie era 0,05 m. c.

Pinul negru era plantat la fel pe un sol argilo-nisipos, în şiruri la distanţă de 1 m. şi cu aceeaş distanţă între puieţi. Inainte de plantare solul era cultivat timp de 2 ani cu cartofi, continuându-se între şiruri această cultură şi după executarea plantaţiunii timp de 3 ani. Vârsta plantaţiunii era 13 ani; diametrul mediu 13 cm., iar înălţimea medie 8 cm.

Pe suprafaţa de experienţă erau 39 arbori cu un volum total de 0,99 m. c. şi creşterea anuală medie era 0,07 m. c.

Este surprinzătoare diferenţa însemnată între cele două volume care la pinul negru este mult mai mare decât la pinul silvestru. Acest fapt se explică prin diferenţa de vârstă, pinul negru fiind cu 2 ani mai bătrân şi apoi prin deosebirea de cultivare şi anume: pinul negru era plantat în şiruri pe distanţă convenabilă, pe când pinul silvestru era semănat prin împrăştiere şi des. Probabil a influenţat favorabil creşterea pinului negru şi cultivarea între şiruri cu cartofi după plantaţiune, timp de 2—3 ani, cu care ocaziune s'a mobilizat solul în bune condiţiuni.

Scrisoarea a patra se ocupă cu domeniul silvic din Alciut, care este situat pe şes şi pădurile sunt libere de orice servitute. Solul pădurilor este argilo-nisipos şi esenţele dominante sunt: stejarul şi cerul, iar în mod sporadic se găseşte frasinul şi ulmul. Prin cultură artificială sunt introduse salcâmul, nucul american şi pinul negru.

Aceste păduri nu sunt amenajate ceea ce ar fi necesar, după părerea autorului, întrucât fără a se cunoaşte posibilitatea anuală, esenţele cari corespund cel mai bine solului şi împrejurărilor locale, fără un tratament şi revoluţii fixate şi fără un plan de exploatare şi împădurire, nici nu se poate închipui o silvicultură regulată, susţinută şi rentabilă.

Exploatarea se făcea prin defrişarea arborilor. Iar aceasta era practicată prin scoaterea arborilor în căldare. Prin acest procedeu este mai uşoară defrişarea decât prin doborîrea arborilor, după care să se scoată tulpinile. Lucrătorii primesc pentru defrişarea arborilor ca răsplată buturuga.

După ridicarea arborilor defrişaţi, chiar imediat în primul an se mobiliza solul cu plug sau numai cu sapa şi se semăna porumb. Din recolta porumbului proprietarul primea a treia parte, ca arendă pentru teren.

După acea se cultivau pe terenul defrişat timp de doi ani, cartofi. Din recolta cartofilor, proprietarul primea jumătate. In anul al patrulea începea împădurirea cu puieţi de cel puţin 2 ani, de stejar, frasin, paltin, pin şi salcâm. Plantaţiunile se executau în şiruri, la distanţă de 18 m., unul de altul, iar între puieţi de 1 metru. Cultura cartofilor se continua atâta timp cât era posibil şi rentabil. Acest sistem practicat nu a fost avantajos şi puieţii au şi rămas înapoi;

cu creșterea. Astfel pinul în vârsta de 11—13 ani a ajuns numai la înălțimea medie de 3 m. și grosimea era în mediu numai 7 cm. Puieții plantați după sistemul mai sus arătat, în general n'au crescut în înălțime, ci mai mult în lături, desvoltând multe crengi. In legătură cu aceste plantațiuni autorul a constatat, că în general nu se dă nici o atențiune la sortarea puieților, ceea ce ar fi foarte important, căci dacă se plantează la un loc puieți de diferite înălțimi și desvoltare, atunci cei mai mici și mai slabi de regulă rămân înapoi în creștere, chiar pier, fiind dominați de cei mai mari și mai viguroși. Interesant este, că pe acest domeniu forestier, în 1831—1834 s'a semănat în pepiniere 5 saci Juglans nigra și ½ sac Corylus colurna. Deci încă de acum 100 ani s'au făcut încercări cu nucii americani.

In scrisoarea a cincia și ultimă găsim descrise observațiunile făcute pe o insulă Dunăreană. Aci a aflat autorul foarte reușite plantațiuni de pin și plop. Pinul negru în vârsta de 26 ani avea o înălțime medie de 16 m. și grosimea medie de 29 cm. Plantațiunile erau făcute în șiruri depărtate între ele de 1,5 m. iar distanța între puieți era 1 m. Plopul cu o înălțime de 11 m. avea o grosime de 20 m.

S'au mai făcut încercări, în afară de plop și salcâm, cu pin negru, care a reușit foarte bine — puieții de 4 ani având o înălțime de 40—60 cm. și lujerii din ultimul an erau lungi de 15 cm, deși fusese un an foarte secetos.

Al doilea articol principal este traducerea din Corpus Juris a legii silvice în vigoare, din 1807. Această lege care consta din 19 articole, conținea foarte interesante dispozițiuni, cu privire la menținerea pădurilor. Din ea se poate desprinde marea importanță ce s'a dat pădurilor încă de acum un secol și ce măsuri severe, chiar radicale, s'au luat pentru apărarea lor în contra defrișării și pășunatului abuziv.

Dispozițiunile mai caracteristice erau următoarele:

In cazul când cineva era denunțat pentru devastarea pădurilor, la Prefectura Județului, aceasta delega o comisie pentru anchetarea cazului.

Dacă această comisie constata, că partea pârîtă de fapt în exploatarea pădurilor nu a aplicat modalitatea care asigură regenerarea lor sau după exploatare nu se luaseră măsurile obicinuite pentru regenerare, sau, în fine, că s'au făcut defrișări pe locuri care nu sunt apte pentru o altă cultură și prin urmare solul fusese expus degradării, imediat se oprea exploatarea și se aplica pedeapsa cuvenită. Totodată, comisia făcea propunerea pentru punerea pădurii sub sechestru, și numirea unui curator, (fixând atribuțiunile acestuia) și, în fine, indica modul de exploatarea pădurii pe timpul sechestrului. Sechestrul în general dura până când înceta sau se elimina cauza care provocase sechestrarea. Exploatarea acestor păduri sechestrate o executa curatorul, care preda apoi proprietarului materialul lemnos rezultat prin exploatare.

Prefectura Județului decidea în care păduri era oprit pășunatul, pentru împiedicarea devastării lor, sau pentru asigurarea regenerării. In cazul din urmă oprirea dura numai pe timpul până când coronamentul semințișului ajungea o înălțime, la care vitele nu mai puteau produce stricăciuni. Acel care pășuna în pădure oprită, era considerat ca devastator al pădurii și era sever amendat, fiind totodată obligat la plata pagubei cauzate. Acolo unde autoritățile constatau că caprele fac pagube însemnate, era oprită ţinerea lor sub sancţiunea de confiscare.

Pentru ca pădurile să nu fie devastate prin întrebuinţarea lemnului la construirea caselor, autorităţile erau obligate să ia măsuri ca ţăranii, cu excepţia satelor aşezate în regiuni inundabile, să construească casele lor din piatră, cărămizi arse, crude, sau din pământ.

Defrişarea samavolnică a pădurilor se pedepsea cu bătaia şi plata stricăciunii. De fapt, în acel timp devastarea pădurilor nu reprezinta o problemă aşa de importantă ca acum, căci întinderea pădurilor era incomparabil mai mare decât azi; totuşi, vedem ce măsuri drastice se luau contra acelora cari defrişau samavolnic pădurea. Iar în zilele de azi, când întinderea lor este mult mai redusă, în unele ţinuturi ţăranii defrişează şi cotropesc pădurile, fără nici o sancţiune şi nu se ia nici o măsură severă pentru a se pune capăt acestei situaţii dezastroase a pădurilor, ţăranul devenind adevărat «noli me tangere».

Din comunicările mai mici cari complectează revista, observaţiunile şi constatările mai interesante sunt următoarele :

In legătură cu descrierea domeniului agricol «Mezöhegyeş» autorul aminteşte, că acest domeniu îşi procura lemnele de construcţie necesare din pădurile situate în Judeţul Arad. Insă aceste păduri prin defrişare şi devastare se micşorează în aşa măsură, că după părerea autorului în scurt timp în Judeţul Arad se va ivi o lipsă de lemne de lucru şi construcţie.

In comunicarea despre vârsta stejarului găsim datele referitoare la stejarul din pădurile de la *Chişinău*, cari sunt situate în zonă inundabilă. Vârsta maximă a stejarului era 319 ani, la care stejarul avea o grosime de 63 cm. în diametru şi lungimea de 28,5 m. Arbori sănătoşi în vârsta mai înaintată nu s'au găsit.

Sub titlu «notiţe» despre graniţa militară din Croaţia, Slavonia şi Banat, este publicată împărţirea administraţiei silvice a pădurilor grănicereşti. Aceste păduri erau administrate de către 4 Direcţiuni silvice cu sediul în Carlova, Varaşdin, Mitroviţa şi Biserica Albă.

In articolul despre lemnul şi coaja cerului, autorul face interesante comunicări. Astfel aminteşte, că în cărţile botanice de atunci se consideră durabilitatea cerului ca lemn de construcţie pe uscat şi în apă, egală cu a celorlalte quercinee. Această afirmaţiune e combătută de autor în mod categoric, arătând, că este absolut greşită şi prin urmare cerul nu este o esenţă care ar necesita să fie cultivată artificial. Autorul explica afirmaţia greşită despre cer, astfel: în ţările unde trăiau autorităţile botanice respective, cerul era foarte rar sau chiar lipsea; deci, nu se puteau documenta în privinţa cerului prin experienţe necesare şi suficiente. Astfel, de pildă, Hartig, în botanica sa şcolară din 1823, nici nu aminteşte de cer; la fel şi alţi autori.

In ceeace priveşte întrebuinţarea cerului, ca lemn de foc, situaţia este cu totul alta, decât cea ca lemn de construcţie; cerul este unul din cele mai bune lemne de foc. In unele ţinuturi este chiar recunoscut ca atare.

Sub titlul «Revista silvică» enumără toate revistele silvice apărute pe acea vreme în limba germană, arătând totodată importanţa cetitului revistelor silvice pentru acel silvicultor, care doreşte a se cultiva în cadrul profesiunii sale:

1. «Das allgemeine Forst und Jagdjournal», redactat de Cristoph Liebich, inginer silvic din Praha.

2. «Forst und Jagdabteilung der ekonomischen Neuigkeiten und Verhandlungen», redactat de Emilian Andre din Praha.

3. «Allgemeine Forst und Jagdzeitung», redactată de Stefan Behlen, profesor în Frankfurt.

4. «Zeitschrieft für das Forst un Jagdwesen in Bayern», redactată tot de profesorul Behlen.

5. «Kritische Blätter für Forst und Jagdwissenschaft», de Dr. W. Pfeil, Directorul şcoalei superioare silvice din Prusia.

6. «Beiträge zur gesammten Forst-Wissenschaft», editat de Dr. J. Ch. Hundeshagen.

7. «Forstliche Berichte und Miscellen» la fel, de Dr. J. Ch. Hundeshagen.

8. «Allgemeine Jagdbucher der Forst und Jagdkunde», C. W. v. Wedekind und S. Behlen.

9. «Forstliche Iefte für Würtemberg», de Dr. W. Widemann, profesor la universitatea din Tübigen.

10. «Literarische Berichte für Forstmänner» al cărei autor este iarăşi Dr. W. Widemann. In această publicaţiune sunt comunicate toate cărţile silvice, apărute, cu recensiunea lor, precum sunt enumărate şi toate articolele silvice publicate în diferite reviste profesionale.

In comunicarea intitulată «dinstincţiune», autorul face cunoscut, că şeful serviciului silvic din Banat din acel timp, Carol Rausch, a primit titlul de consilier administrativ. In legătură cu aceasta era arătată şi împărţirea administrativă a serviciului silvic din Banat, căruia îi aparţinea peste 200.000 jug. cad. păduri.

Ultima comunicare este intitulată: «Cum putem avea silvicultori mai buni?» In această privinţă este foarte interesantă şi indiscutabil, justă, părerea autorului, care spune: Numai cu şcoala nu s'a făcut nimic. Acei, cari cred, că prin absolvirea şcoalei au pregătire suficientă se înşală pe ei înşişi. Şcoala teoretică cu câteva încercări practice este numai o pregătire necesară pentru viaţa practică. Pentrucă activitatea practică cere o mai mare experienţă care se obţine în cele mai diferite împrejurări. Deci tinerii silvicultori, imediat după absolvirea şcoalei, să fie folosiţi la aplicaţiuni practice. Erau stagiari, chiar şi conducători silvici, cari deşi în servicii de mai mulţi ani, nu cunoşteau încă arborii şi arbuştii, nu ştiau nimic de o regulată silvicultură şi toate aceste din cauză că serviciul se executa mai mult pe hârtie, decât pe teren, în pădure. Apoi, silvicultorii tineri, cărora nu le plăcea serviciul în pădure, erau cei mai credincioşi vizitatori ai cafenelelor şi îşi căutau distracţie la petreceri şi în societatea sexului frumos.

Silvicultorii tineri, să fie trimeşi numai la unităţile silvice bine administrate şi alături de silvicultori cari de fapt posedă cunoştinţele silvice ştiinţifice şi practice necesare şi cărora nu le lipseşte bunăvoinţa de a se ocupa de colegii tineri. Şi anume, nu numai în birou, dar mai ales în pădure, la lucrări de exploatare şi plantaţiuni, la amenajări şi ridicări în plan. Apoi tinerii, cari au dobândit experienţa practică şi teoretică în măsură corespunzătoare şi cari pe lângă aceasta au şi arătat o deosebită iubire faţă de cariera aleasă de ei, trebuesc trimişi în excursiuni de studii, vizitând cu această ocaziune plantaţiunile, pepinierele, exploatările, depozitele, şcolile silvice şi apoi pădurile interesante, precum şi fabricile cari prelucrează lemnul. Cheltuelile făcute în acest scop, nu vor fi zadarnice, mai ales că numai pe calea aceasta putem avea silvicultori bine pregătiţi. Mult stimatul nostru maestru Cotta spune: Mic este spaţiul pe care-l luminează o lampă de petrol. Mult mai numeroase sunt obiectele care se văd la lumina unei facle şi incomparabil mai multe, la lumina soarelui. Cu cât este mai multă lumină în jurul nostru, cu atât vedem mai multe obiecte necunoscute. Un semn sigur al superficialităţii este atunci când cineva crede că ştie toate.

Cu aceste cuvinte ale lui Cotta se termina revista lui Hubeny.

Oare silvicultorul modern, reprezentantul ştiinţei înaintate, nu creşte când, cetind revista lui Hubeny, ia cunoştinţă despre măsurile severe, care s'au aplicat acum un secol în interesul menţinerii pădurilor, cari azi se devastează fără limite, sub deviza răsunătoare a sprijinului unei clase sociale, din interese pur politice ?

Ing. *I. Petö*

MERCURIALE

CRONICA LEMNULUI

SITUAȚIA LEMNULUI ROMANESC PE PIEȚELE STRAINE ESTE EXCELENTA.

In pofida speculanților cari ani de zile au dus o campanie susținută pentru discreditarea lemnului nostru, situația lemnului românesc pe piețele străine s'a consolidat atât de mult în ultimele 3 luni, încât cu drept cuvânt o putem numi excelentă.

Această situație a fost determinată de :

1) urcarea prețurilor pe piața engleză ;

2) lipsa stocurilor de lemnărie brută și fasonată, atât în România cât și în celelalte țări exportatoare din Europa.

Fără să dispunem de un organ central care să îndrumeze exploatările în raport cu posibilitățile de plasarea lemnului exploatat și industrializat, ani de zile am sfidat legea cererei și ofertei, care s'a verificat prea dureros : am avut mărfuri mai multe decât cererile externe. Prețurile au urmat o curbă descendentă continuă, începând din 1931 până astăzi, ajungând sub prețul de cost.

Exportul de lemnărie în ultimii doi ani a fost susținut cu prime valutare, prime de export și compensații, rezultate din taxele aplicate mărfurilor importate.

Scăderea prețurilor a mers cu 5—10% chiar sub prețul lemnului rusesc.

De această situație precară au profitat câțiva comercianți din străinătate.

A fost suficient, ca cererile engleze pentru lemnărie să pătrundă până la noi, să se angajeze parte din stocurile dela fabrici, fasonate în dimensiuni de Orient, și imediat prețurile au devenit ferme, majorându-se în mod progresiv, ca astăzi să fie cu cca. 25% superioare prețurilor din lunile Aprilie, Mai a. c.

Comenzile engleze dovedindu-se ca fiind foarte rentabile :

— randament technic 62—65% ;

— specificația engleză cuprinde toată marfa ce rezultă prin debitare ;

— prețurile sunt superioare (950—1000 lei/m^3 ab vagon stația de încărcare) ;

— aproape toate fabricele de cherestea din Bucovina, Moldova și Transilvania de Est s'au grăbit să angajeze cantități importante de marfă engleză, cari în multe cazuri reprezintă producția pentru un an.

Anglia, este piața cea mai formidabilă din Europa, consumând aproape jumătate din cantitățile exportate de cele 12 țări exportatoare de lemnărie din Europa. Mărindu-se consumul de lemnărie în această țară, și principalele țări exportatoare (Suedia, Finlanda și U. R. S. S.) neputând majora quantumul exportat în anul 1935, s'a provocat un gol neprevăzut pentru importul de lemnărie în Anglia, de unde cereri masive de lemnărie în România, cereri ce pot reprezenta și 75% din posibilitățile noastre de export.

După toate probabilitățile, putem conta pe piața engleză pentru 1½—2 ani de astăzi înainte. Cu toate asigurările unei conlucrări relativ mai îndelungate, piața engleză prezintă conveniență de moment, fiindcă orice marfă debitată în dimensiuni engleze se lichidează ulterior numai cu pierderi apreciabile.

Ungaria, importă anul acesta din România cca. 11.000 vagoane cherestea de rășinoase, în baza convenției din Aprilie a. c.

Livrarea mărfurilor se face pe bază de prețuri minimale fixate în prealabil și cu respectarea normelor de sortare standardizate.

Exportul de lemnărie în Ungaria se face sub auspiciile guvernelor maghiar și român, intermediarii fiind persoane recunoscute și acceptate reciproc prin liste de intermediari. Este o diferență prea mare față de situația din 1931-33, când alți intermediari din Ungaria, ce cumpărau marfa din România, exercitau o adevărată teroare la fabricele noastre de cherestea, declasând mărfurile în mod sistematic și trimeteau o marfă clasa VII-a drept marfă clasa VI-a, etc.

Germania, cumpără dela noi mărfuri bune și oferă prețuri destul de mari. Importă din România până la 10.000 vagoane anual.

Un nou debușeu, recâștigat este *Turcia*, care importă în acest an cca. 2500 vagoane lemnărie de brad, dulapi și loride pentru fabricele de lăzi din Ismir (Smirna) și moralii, cantinelli și asterială pentru refugiații turci din România și Jugoslavia.

Palestina, după o stagnare de aproape un an din cauza turburărilor arabilor naționaliști, a început să ceară din nou cherestea de rășinoase.

Exportul de lăzi de portocale se face într'o proporție mai mare decât anul trecut, pe baza convenției de a se importa portocale (o ladă portocale contra 15 lăzi exportate).

Grecia, care importă până la 60% lemn românesc din totalul importului său de lemnărie, din cauza greutăților făcute de către guvernul elen, ce au dus la blocarea a 130 milioane drahme, a devenit astăzi piața cea mai dificilă.

Cereri de lemnărie pentru Grecia sunt numeroase și s'au accentuat tot mai mult în luna Noembrie a. c., și au un caracter speculativ în vederea introducerii regimului contingentării ce intră în vigoare dela 1 Ianuuarie 1937.

Exportul nostru în *Siria* este cu 40% mai mare decât în anul 1935, și se explică prin curentul ce se menține în această țară pentru construcții, fiind temeri pentru o nouă devalorizare a francului francez.

Egyptul, Cyprul, Franța de Sud, Africa de Nord și coasta Atlanticului, consumă cantități importante de lemn românesc.

Un nou debușeu câștigat este *Bulgaria* care importă câteva sute vagoane cioplitură de brad prin punctul de frontieră Oboriște — via Bazargic — sau cu șlepurile.

In general: *cererile din străinătate pentru lemnul românesc sunt mult superioare posibilităţilor noastre de fabricaţie, lipsindu-ne materialul lemnos necesar.*

Aceste cereri se vor menţine în mod indiscutabil şi în anul 1937, făcându-se angajamente cu livrarea peste 5—6 luni.

PREŢURILE SUNT INTR'O URCARE CONTINUĂ

Prevederile noastre din cronicele anterioare s'au realizat în totul, fiind chiar depăşite de cererile subite din ultimele săptămâni. Aceste cereri trebuesc privite ca fiind provocate de nevoile economiei ţărilor respective cât şi de temerile unei noui conflagraţiuni europene.

Caracteristica situaţiei actuale o constitue coincidenţa lipsei de marfă atunci când preţurile cerute de fabricanţi au fost acceptate de către importatorii din Siria, Palestina şi Egipt, deşi sunt majorate cu 20—25% peste preţurile cotate în sezonul de primăvară.

Dăm mai jos preţurile per m^3 fob Galaţi la sorturile principale de cherestea de răşinoase cotate la Galaţi conform angajamentelor cercetate de noi şi pentru principalele pieţe de desfacerea lemnului nostru din bazinul mediteranean:

Ţara şi felul mărfei	1933		1934			1935		1936		
	Iunie	Octom.	Martie	Octom.	Decem.	Aprilie	Octom.	Aprilie	August	Noem.
Franţa:										
Marfă normală .	1500	1600	1600	1600	1550	—	—	—	—	—
Tombani . . .	1400	1450	1500	1500	1550	—	—	1500	1800	—
Clasa III	1200	1250	1300	1300	1250	—	—	1300	1300	—
„ IV . . .	900	950	1000	1050	1000	1050	—	1100	1150	—
Italia:										
Clasa III 19—30	1200	1300	1350	1400	1300	1350	—	—	—	—
„ IV „	980	1050	1100	1150	1100	1175	—	—	—	—
„ V „	880	920	1000	1050	1000	1075	—	—	—	—
Moralli	950	100	1000	1050	980	1050	—	—	—	—
Grecia:										
Clasa III 19—30	1150	1250	1300	1400	1275	1300	1350	1400	1400	1600
„ IV „	950	980	1025	1075	1050	1100	1125	1150	1200	1400
„ V „	8 0	900	950	975	950	1000	1025	1050	1100	1250
„ IV/V 10-17	760	820	900	955	900	950	980	975	10 0	1150
Moralli	900	900	20	920	925	950	950	980	1030	1200
Cantineli . . .	750	740	775	800	800	820	850	925	9 0	1100
Scurtături . . .	650	670	700	700	700	750	750	800	850	950
Egypt:										
Typ Alexandria .	920	95	1000	1040	1000	1020	1020	1040	1050	1250
Typ Siria . . .	850	880	925	980	940	950	980	980	—	—
Clasa IV/V 10-17	760	850	875	900	900	900	920	930	950	1150
Moralli . . .	825	850	900	920	920	920	950	960	980	1150
Siria/Palestina:										
Typ Siria . . .	825	850	900	930	900	920	940	950	980	1200
Cl. IV/V 10-17 .	740	8 0	850	880	830	850	880	900	930	1150
Moralli	800	825	850	880	850	880	900	925	950	1150

Din acest tablou de prețuri rezultă următoarele:

— Franța caută prin excelență mărfuri de calitate superioară, însă cantități mici și la prețuri ceva inferioare pieții grecești; fiind mai puțin exigentă la calitate.

— Italia a fost o piață bună pentru cheresteaua noastră de rășinoase până în Septembrie 1935 când am aplicat sancțiunile economice în mod atât de sever încât am încetat de a mai trimite cât de puțină marfă pe această piață;

— Grecia a constituit în ultimii ani debușeul principal pentru mărfurile noastre de rășinoase, plătind relativ prețuri bune; felul cum a fost executată convenția de clearing Elleno-Română ne-a dus la blocarea a 130 milioane drahme rezultate din schimbul de mărfuri dintre România și Grecia, din care cauză exportatorii din România nici după aproape 8 luni nu au primit contra-valoarea mărfurilor livrate în Grecia;

— Egyptul, a importat cantități importante de lemnărie, fiind în unele sezoane debușeul prin excelență pentru producția fabricilor mici. A plătit pentru acela marfă cu 25—50 lei/m³ peste prețurile Siriei;

— Palestina, reducând în 1935—936 cu cca. 70% importul de lemnărie, a agravat situația exportului nostru de lemnărie.

Piața internațională a pieții lemnului este foarte fermă, prețurile prezintă tendință de urcare, principalele țări exportatoare (Suedia, Finlanda și U. R. S. S.) ne putând oferi pentru 1937 cantități mai mari decât cele exportate în anii 1935—936, deși cererile pieții engleze sunt mai mari.

SPRE REDUCEREA DISPONIBILULUI DE LEMNARIE PENTRU EXPORT.

In toate țările exportatoare de lemnărie, care își exploatează pădurile în mod rațional, fără a depăși creșterea anuală a pădurilor, când se atacă și capitalul forestier, capacitatea de absorbire a piețelor interne s'a mărit cu 10—20%, în special în U. R. S. S., Suedia, Finlanda, Polonia, Cehoslovacia și Jugoslavia, de unde reducerea disponibilului la export.

In măsura în care se pune regulă în exploatare pădurile din toate țările exportatoare de lemnărie, în acelaș măsură standardul de viață marchează un nivel mai ridicat, care se produce cu mărirea consumului de lemnărie.

Lemnul a constituit primul instrument al emancipării omului ancestral și formează indicatorul sensibil al ridicării standardului de viață, al înviorării stării economice într'o regiune, țară sau continent.

In măsura în care se împuținează materia lemnoasă, în aceeaș proporție se măresc întrebuințările lemnului brut și fasonat.

Cererea de lemnărie va fi mai mare decât oferta, ceeace va determina menținerea prețurilor de vânzare la un nivel ridicat și susținut.

In locul mentalității intermediarului al cărui câștig este în funcție de cantitea vândută și care evocă cu strângere de inimă anii 1925—1929, când se exporta de 3—4 ori mai mult decât astăzi, vom întâlni grija producătorului român care se teme că într'un viitor apropiat se poate întâmpla să nu mai avem disponibilități la export.

EXPORTUL EUROPEAN DE LEMNARIE IN PRIMELE 8 LUNI DIN 1936.

Pentru a invedera şi mai bine cauzele ce au determinat pătrunderea lemnului românesc pe piaţa Angliei, redăm cantităţile ce au format exportul european de lemnărie în intervalul 1 Ianuarie—1 Septembrie 1936, după statisticile întocmite de C. I. B. (comité international de bois), în comparaţie cu exportul de lemnărie din România, efectuat in acest interval :

Felul materialului	Exportul European				Exportul României			
	1936	%	1935	%	1936	%	1935	%
Lemne de foc . .	187.872	1	398.725	2	57.371	6	90.474	10
Lemn rotund p. gater	2.205.156	9	2.313.449	9,5	59.973	6	40.282	5
Lemne de mină .	2.766.272	12	2.788.240	11	15.796	1,5	—	—
„ pt. celuloză	4.371.386	19	4.748.190	19,5	26.455	2,5	—	—
Stâlpi de telegraf .	486.146	2	649.724	3	—	—	—	—
Traverse	425.530	2	418.158	2	35.731	3	81	—
Cioplitură	416.535	2	442.414	2	80.989	8	—	—
Doage pt. butoae .	53.163	—	42.756	—	2.836	—	2.576	—
Cherestea	11.421.318	48	11.229.875	46	771.964	73	800.187	85
Scânduri geluite .	745.102	3	685.657	3	—	—	—	—
Părţi de lăzi . . .	472.045	2	448.518	2	2.898	—	—	—
Total . .	23.550.525		24.165.706		1.054.013		933.600	

Conform cifrelor de mai sus, exportul european a scăzut cu 2,6% faţă de exportul de lemnărie din anul trecut.

In anul 1935, România a exportat 3,9% din totalul cantităţii de lemnărie exportată de ţările din Europa. Anul acesta România participă cu 4,5% la exportul european de lemnărie.

PREŢUL DE VANZARE AL LEMNULUI ROTUND DE RĂŞINOASE S'A DUBLAT.

Datorită cererilor masive de lemnărie pentru Anglia şi bazinul Mediteranean, fabricele de cherestea au nevoe de cantităţi duble de lemn brut de răşinoase, faţă de cantităţile tăiate în anii precedenţi.

Rezerve de parchete neexploatate nu mai sunt, amenajamentele se aplică cu toată stricteţea, tăeri de parchete extraordinare sunt interzise, de unde supralicitarea posibilităţilor reale ale pădurilor noastre de răşinoase.

Fondul Bisericesc din Bucovina a majorat valoarea de vânzare al lemnului rotund de răşinoase la 350 Lei/m^3 în picioare. Acest preţ corespunde perfect preţului mondial al lemnului.

Se afirmă că şi celelalte instituţii, persoane juridice, inclusiv Capsul, au dublat preţul de vânzare ab tulpină pentru lemnul de răşinoase. Această majorare a fost impusă de conjuctura pieţei mondiale a lemnului.

CERERI DE FOIOASE PENTRU ORIENT.

Se constată de aproape 2 ani o deplasare accentuată a exportului de lemnărie din România în compartimentul foioaselor

Inlocuirea aproape pretutindeni a lemnului de brad cu contraplacaj de foioase şi furnir de esenţe valoroase (rădăcină de nuc, paltin creţ, frasin, etc.), pentru tâmplăria caselor şi interioare, şi parchetarea camerelor cu parchete de stejar, fag şi alte esenţe, au determinat cereri tot mai mari de foioase sub formă brută şi fasonată pentru export.

Majoritatea cererilor ce avem din Siria, Palestina, Egipt, Grecia, Franţa, Cehoslovacia, etc., sunt pentru buşteni de foioase.

In ţările importatoare, lemnul rotund (brut) de foioase se derulează în fabricele de chibrituri sau de placaje pentru mobile.

Proprietarii de păduri au fost ţinuţi departe de cererile şi ofertele din streinătate şi au vândut cel mai frumos plop, anin şi tei cu 120—250 Lei/m^3 loco pădure.

Pădurile au fost brăcuite de cele mai frumoase exemplare de tei şi anin.

Preţul de vânzare al lemnului rotund de tei şi anin şi paltin este 1300—1400 Lei/m^3 fob Galaţi/Constanţa, revenind la cca 700 Lei/m^3 loco pădure, care este plătit de C. A. M. pentru teiul dela Comana (Ilfov).

Aceste preţuri se vor mări dela sine.

Teiul din regiunea Arad-Orşova, calitativ superior teiului de Dobrogea, se vinde cu 1100—1200 Lei/m^3 ab şlep Drencova, sau 1000 Lei/^{3} loco pădure Arad.

Grecia importă până la închiderea navigaţiei pe Dunăre, cu încărcarea în Galaţi cca 200 m^3 buşteni de arin, pentru o fabrică de placaj din Pireu.

Cererile pentru buşteni şi cherestea de foioase, devin tot mai mari, preţurile prezintă tendinţe de majorare.

Dintre toate ţările exportatoare de lemnărie din Europa, numai U. R. S. S., Polonia, Cehoslovacia, Jugoslavia şi România, exportă lemnărie de stejar şi fag sub formă şi fasonată.

Pentru a evidenţia poziţia noastră în compartimentul acestor esenţe, şi politica ce trebue urmată în exportul de stejar şi fag, dăm cantităţile exportate în primele 8 luni, după statisticele C. I. B-ului, (caetul No. 8 din 10 Octombrie 1936) exprimate în m^3.

	U.S.S.R.	Polonia	Cehoslovacia	Austria	Jugoslavia	România
Fag rotund	—	714	2.023	3.761	17.391	4.202
„ cherestea . . .	—	26.289	39.944	—	65.383	56.768
Stejar rotund . . .	—	25.582	1.083	448	14.322	3.552
„ cherestea . .	10.511	85.368	3.052	—	35.294	17.021
Total . .	10.511	137.953	46.102	4.209	133.630	81.543

U. S. S. R. este o ţară exportatoare exclusiv de răşinoase.

Polonia plasează cheresteaua şi lemnul rotund de foioase mai mult în Anglia, Germania, ţările exportatoare din Nord, Belgia şi Olanda.

Cehoslovacia, furnizează exclusiv pentru Anglia şi Germania.

Jugoslavia. îşi plasează lemnăria de fag şi stejar în Spania, Germania, Ungaria, Belgia, Anglia, Nordul Africei şi foarte puţin în Egipt, Siria, Palestina şi Grecia.

România, este şi rămâne furnizoarea principală cu lemnărie de stejar şi fag ţărilor din Orient, neavând nici un concurent important.

Egiptul a importat din România 16804 m^3 cherestea de fag, în primele 8 luni din anul acesta, dintr'un total importat de 18.156 m^3.

In acest interval a importat din Jugoslavia numai 1.352 m^3 cherestea de fag.

PIAŢA INTERNA.

Abundenţa recoltei ce am avut în acest an într'o atmosferă din cele mai proprice pentru desfacerea cerealelor, au răsturnat eforturile multora din acei ce vor o Românie industrializată.

Rămânem şi mai departe o ţară eminamente agricolă.

Mărirerea volumului comerţului interior prin mişcările de cereale a adus o înviorare generală, de unde provocarea cererilor brusce şi în raionul de lemnărie.

Engrosiştii şi detailiştii de cherestea au asaltat fabricele cu diferite comenzi de lemnărie, în această perioadă când comenzile pentru Anglia, Ungaria şi Germania au angajat producţia întreagă a fabricelor de cherestea.

Lipsa de marfă disponibilă în stive la fabrică a avut repercursiuni asupra preţurilor de vânzare care au înregistrat urcări de 10—12%.

Dăm preţurile pentru diferitele sorturi de lemnărie, calculate franco deposit Bucureşti, cotate la 15 Noembrie a. c. precum şi preţurile ce-au fost în luna Septembrie a. c. pentru a se vedea diferenţele.

		Noembrie	Septembrie
astereală (18 mm)	Lei	1050/m^3	850/m^3
brad de tâmplărie cl. I—III .	„	1780—2200 „	1600 „
„ cioplitură.	„	950—1050 „	850 „
„ grinzi	„	1250 „	1050 „
„ şipci de 1.50—2.50 m.	„	950—1050 „	750—850 „
duşumele de brad brute . .	„	1175—1200 „	950—1000 „
„ ;; NF . .	„	1400 „	1300 „

PIAŢA LEMNELOR DE FOC.

Disponibilităţile de lemne de foc au fost foarte diminuate în acest an; în schimb, consumul s'a mărit într'o proporţie nebănuită. Toată lumea nutreşte teama că vom avea o iarnă din cele mai grele, şi fiecare se aprovizionează cu cantităţi mai mari decât în anul trecut, ţinând seama şi de restul de lemne neconsumate.

Lipsa de vagoane C. F. R. şi ploile abundente ce au căzut în ultimele 6 săptămâni, au făcut impracticabile drumurile de scoatere din pădure la depozite (malul Dunărei sau gări) și au contribuit la scumpirea lemnelor de foc cu încă 300—600 Lei/10 tone, față de prețurile de vânzare stabilite la 15 Septembrie a. c.

Pe linia Trotușului, (Căiuți-Onești-Radimna-Comănești, etc.) se găsesc foarte puține lemne de foc (fag) vânzânduu-se cu 3400—3600 Lei/10 tone franco vagon stația de încărcare. Majoritatea lemnelor de pe valea Trotușului sunt îndrumate la Constanța, unde lemnele de foc sunt mult mai scumpe decât la Galați, Brăila, Ismail sau București.

Prețurile lemnelor de foc in Galați-Brăila, loco deposite, la 15 Noembrie a. c. sunt următoarele:

stejar și fag cl. I (dela Orșova-Drencova)	5900—6000	Lei/10 tone
„ cl. II	5600—5700	„
salcâm de 2 m. pentru foc	5800—5900	„
„ 4 m. „ construcții . . .	6600—7000	„
salcie . . . . : : :	3200—3300	„
stejar și fag tăiate și despicate	6500—6700	„

Pentru livrările dela cheul Dunărei direct dela șlep, prețurile de mai sus se reduc cu cca. 290 Lei/10 tone.

Piețele Galați și Brăila, sunt invadate cu lemne de foc aduse de N. F. R., S. R. D. și C. F. R. pentru personalul respectiv, din care o parte își comercializează cotele de lemne la prețuri derizorii.

Pe piața Galați sunt aduse de particulari și lemne de stejar și carpin, cumpărate loco pădure, din pădurile dobrogene, și vândute la depositari în Galați la prețul de 4900—5200 Lei/10 tone ab malul Dunărei, sau chiar transportate la domiciliu, adică cu 500—700 Lei/10 tone sub prețul pieței.

Odată cu lăsarea frigului, prețul lemnelor de foc va încerca noui urcări.

Vasile Filip

RECENZI

Bulitta A., Dr.: Die Forstwirtschaft in Polen. Eine wirtschaftsgeographische und geopolitische Studie mit 15 Skizzen und 1 Landeskarte. (Neudamm: J. Neumann, 1936, 128 pag.).

Literatura germană de specialitate era lipsită de o asemenea lucrare de sinteză. Autorul, un geograf, îşi propune să umple acest gol, căutând să pătrundă «întreaga sa economie pădurărească a tânărului stat polonez în temeliile sale economice».

Materia este dispusă în jurul a şase capitole, după cum urmează:

I. Infăţişarea pământului şi a peisajului (Landschaftsbild) polonez. Partea aceasta priveşte, să zicem, condiţiunile staţionale în mare ale pădurilor poloneze (geologie, morfogeografie, soluri, climă, etc.).

II. Economia pădurărească în Polonia. Cuprinde elemente de economie forestieră în sens restrâns: procente de împădurire pe ţinuturi păduroase, proprietatea forestieră, — procentul esenţelor forestiere, etc.;

III. Marile regiuni păduroase din statul polonez. Se încearcă a se expune chestiunea celor 17 regiuni pe unităţi politice (voivodate), cu distingerea diverselor tipuri de păduri. Este partea cea mai desvoltată a lucrării, ocupând singură 38 pagini;

IV. Transportul lemnului în Polonia, din punctul de vedere al înfăţişării geografice. Se descriu mijloacele de transport pe uscat şi pe apă (căi plutibile naturale şi artificiale) sub raportul importanţei lor pentru transportul lemnului;

V. Insemnătatea pieţii poloneze a lemnului, considerarea ţărilor învecinate. O deosebită atenţie se dă legăturilor comerciale de natura respectivă cu Germania şi Anglia;

VI. Consideraţiuni geo-politice. Se situiază lemnul în economia generală poloneză, cu o largă considerare a rostului istoric, politic şi economic al Poloniei în această parte a lumii.

Deşi, punctul central al studiului îl constituie economia lemnului, se trasează, totuşi, un cadru mult prea larg, intrându-se în amănunte străine de titlul şi obiectivele lucrării. Cel ce consultă cartea, rămâne cu convingerea că s'a vrut să se vorbească, în primul rând, de condiţiunile staţionale şi de geografia vegetală a pădurilor poloneze. Capitolul al treilea, de pildă, tratează pe 38 de pagini, adică pe 30% din volumul lucrării, despre diversele tipuri de arborete. Se intră, aici, în atâtea amănunte (plantele vegetale caracteristice, etc.), încât pentru înţelegere îţi trebuiesc serioase cunoştinţe de botanică forestieră. La finele lucrării se află şi un registru foarte desvoltat al terminologiei botanice întrebuinţate (latină cu traducere în germană). In schimb, lipseşte unul al terminologiei privitoare la economia forestieră. Se vorbeşte, deasemenea, prea mult de geologia şi solurile ţării respective, decât ar cere-o tema în cauză. Multe rezerve s'ar putea ridica, apoi, în ceiace priveşte clasificarea materiei. De pildă. cap. III trebuia pus înaintea cap. II, pentru a nu stărui asupra multor altor lucruri mai mărunte. Terminologia lasă, iarăşi, de dorit.

In orice caz, deşi lucrarea prezintă o atmosferă cam supărătoare pentru un forestier, totuşi, nu se poate nega utilitatea sa, cu atât mai mult cu cât o asemenea lucrare de sinteză ne lipsea până acum, autorul fiind în situaţia privilegiată de a putea consulta şi material polonez, pe lângă cel german. Am vrea să accentuăm că utilitatea lucrării are sens, atât pentru cel ce este preocupat de probleme economice, cât şi pentru cel ce caută date asupra condiţiunilor naturale ale pădurilor poloneze.

Ilie C. Demetrescu

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 9, Septembrie 1936.

M. Huet.

La maladie du rond. (Polyporus annosus).

Autorul face un studiu asupra ciupercii *Polyporus annosus* Fries, care provoacă putrezirea roşie a lemnului. Prima parte a studiului tratează despre atacul în general (procesul de infectare, propagarea maladiei, consecinţele atacului la rădăcini, procesul de descompunere a lemnului, consecinţele economice şi culturale) iar în partea finală autorul se ocupă despre atacul şi extinderea maladiei în arboretele de pin dela Héverlé.

J. Van Den Brande.

Le hannetonnage en Campine limbourgeoise.

Scuturatul cărăbuşilor în Campine limbourgeoise.

Studiind două cazuri în care suprafeţe mari de pin exploatate n'au mai putut fi reîmpădurite din cauza cărăbuşului (Melolontha hippocastani), autorul arată rezultatul combaterii acestei insecte prin procedeul strângerii insectei perfecte.

R. Misson.

Contribution a l'appréciation de la décroissance chez l'épicéa.

Contribuţie la aprecierea descreşterii molidului.

Reliefând importanţa coeficientului de descreştere în calcularea volumului arborilor, autorul dă sub formă de tablou rezultatul măsurătorilor făcute la peste 1000 de arbori tăiaţi în cantonul *Malmedy.*

Bibliografie.

Cronică forestieră.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 9, 1 Maiu 1936.

K. Honndorf.

Anbau und Vorkommen der Lärche in Turingen.

Cultura şi prezenţa laricei în Turingia.

Din cele 386.679 ha. pădure cât are Turingia, 5.320 ha. sunt cu larice care intră în proporţie mai mare de 5%, în raport cu celelalte speci.

In multe regiuni laricea suferă de cancer; la aproape 10% din total s'ar estima exemplarele atacate.

Este interesant de ştiut că, judecând după rezultatele de până acum, laricea vegetează bine pe nisipuri lehmoase, lehmuri nisipoase, grohotişuri. Nu merge bine pe argilă, solurile argiloase, pe nisipuri sărace, pe solurile superficiale.

In majoritate, sămânţa întrebuinţată la întemeerea arboretelor de larice, provine din Sudeţi, foarte puţină din Tirol.

Wilhelm Freiher von Rolshausen.

Ein neuer Waldversuch mit der Wünschelrute.

O nouă cercetare în pădure cu bagheta magică.

Autorul caută să aducă câteva explicaţii în legătură cu cercetările prof. Fabricius, asupra efectului ce-l pot avea razele terestre asupra creşterii arborilor. El spune că razele terestre pot avea influenţă răufăcătoare, dar nu întotdeauna. Mai crede apoi, că cercetările lui Fabricius fiind făcute numai într'un an, sunt insuficiente pentru a putea fi concludente.

La finele articolului, răspunde prof. Fabricius, care comunică unele cercetări făcute de Dr. Rohmeder în arborete de 85 ani, bănuite a fi sub influenţa razelor terestre, şi care totuşi n'au arătat nici un efect al lor asupra creşterilor. Conchide că cercetările chiar numeroase n'ar conduce la altă concluzie.

Caietul 10, 15 Maiu 1936.

Max Woelfle.

Wald und Windschutz.

Pădurea şi protecţia în contra vântului.

Făcând măsurători asupra vitezei vânturilor în arborete şi în câmpul din jurul lor, autorul găseşte următoarele:

Zona protejată de arboret în contra vântului este mai mare cu cât viteza vântului este mai mică. Un vânt mai slab este mult mai împiedicat de arboret decât un vânt puternic. Cu cât coronamentele unui arboret sunt mai puţin uniforme, cu atât arboretul are o influenţă mai mare asupra vitezei vântului şi zona liberă din spatele arboretului, care este adăpostită, se măreşte.

Dr. Hans Wodera-Wiena.

Die Bringung als wirtschaftlicher Faktor in der Forsteinrichtung.

Transportul ca factor economic în amenajament.

Autorul analizează chestiunea transportului în legătură cu cele două mari preocupări ale amenajamentului: stabilirea ordinei în timp şi în spaţiu. Şi pentru una şi pentru alta, din aceste două principii, chestiunea transportului este de mare importanţă.

Nu se poate, continuitatea în pădure (raport susţinut) fără o reţea permanentă de drumuri. Dasemenea, chestiunea transportului este importantă şi pentru împărţirea pădurii, aranjarea tăerilor, etc.

Caietul 11, 1 Iunie 1936, lipsind, se va recenza mai târziu.

Caietul 12, 15 Iunie 1936.

Iulius Fröhlich.

Einiges über die Fichte in den Ostkarpathen.

După câteva consideraţii asupra speciilor forestiere ce se găsesc în Carpaţii estici, autorul arată că, molidul din părţile joase suferă în proporţie de aproape

10—50% de putregai alb (Trametes pini).

Se recomandă pentru viitor, ca aceste păduri de molift să se regenereze cu brad, care este mai rezistent la atacul lui Trametes pini.

L. S. Djaparidze, Tiflis.

Über einige Besonderheiten des Reifholzes bei Cornus mas L.

Asupra câtorva particularităţi ale lemnului matur de Cornus mas L.

La unele specii ca fagul, bradul, pinul, lemnul prezintă o porţiune din apropierea duramenului, cu celule aproape ieşite din activitate; acestui fel de lemn i s'a dat numirea de lemn matur.

La corn, lemnul matur se prezintă în formă de inel continuu, pe când la unele specii este format din bucăţi. Lemnul matur este mai puţin bogat în apă decât alburnul.

A. V. R.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 5, Mai, 1936.

Editorial.

Perspectivele pentru cooperaţia organizată public-particulară.

In lupta dusă de silvicultorii americani pentru introducerea, în practica silvică, a principiului raportului susţinut, s'a recurs la cât mai multe mijloace de convingere a proprietarilor particulari. Unul din aceste mijloace este şi cooperarea dintre marile societăţi şi autorităţile silvice, pentru ca prin exploatarea pădurilor să se asigure totodată permanenţa lor.

Aldo Leopold.

Ciuta (Cerbul) şi pădurea permanentă. II. Ecologia şi politica.

Intr'un articol precedent s'a arătat cum a evoluat în concepţia silvicultorilor administrarea vânatului şi tratamentul pădurilor, dealungul a nouă secole. S'a arătat de asemeni noua doctrină a pădurii permanente (germ. - Dauerwald) în tendinţele ei de reformă a celor două probleme. In prezentul articol se continuă discutarea acestei probleme, înfăţişându-se evidenţa ecologică a acestui conflict (pădure-vânat) şi învăţămintele pe care amenajiştii de vânat americani şi silvicultorii le pot trage din experienţa Germaniei.

La sfârşitul articolului se dă şi o bogată literatură în materie (18 lucrări).

Metodele de recensământul vânatului aplicabile la condiţiile din New-England.

Raportul subcomitetului pentru amenajarea peştelui şi vânatului, al secţiunii din New-England a Soc. silvicultorilor americani.

E. O. Ehrhart.

Amenajamentul forestier şi exigenţele cerbului în pădurea naţională din Allegheny.

O justificare a eforturilor solicitate silvicultorilor, pentru a căuta să împace interesele pădurii şi ale vânatului, o cerere pentru o cooperare cât mai strânsă între amenajiştii pădurilor şi ai vânatului.

W. D. Billings.

O chee pentru determinarea stejarilor din SE după muguri şi ramuri.

Interesează regiunile din Virginia, Carolina de Nord, Carolina de Sud, Georgia şi Florida NE. Se dă literatura folosită.

Raymond C. Rietz.

Un turn cu ventilator intern pentru uscatul seminţelor din conuri.

Uscarea pe cale artificială a conurilor de răşinoase pentru obţinerea mai rapidă a seminţelor este o metodă aplicată de mai multă vreme în Europa şi America de Nord. Totuşi, rezultatele de până acum recomandă o perfecţionare a aparatelor folosite. In acest scop, autorul ne descrie un aparat cu ajutorul căruia a obţinut într'un timp mai scurt rezultate procentual mai bune decât cu celelalte aparate. In text, două scheme ale aparatului descris; iar la urmă, cărţile consultate

D. S. Jeffers.

Din observatorul meu.

Se ştie că în lupta dusă în contra focului, americanii folosesc şi turnuri de observaţie, care, aşezate pe înălţimi, de unde se domină cu privirea regiuni cât mai întinse, permit o supraveghere atentă a pădurilor. Un stagiu la aceste observatoare (look-out) oferă unui silvicultor un prilej mai mult de a cunoaşte şi mai de aproape pădurea, prin urmare de a-şi perfecţiona cunoştinţele.

R. Clifford Hall.

Cum este influenţată silvicultura germană de reforma naţional-socialistă a impozitelor.

Se discută sistemul de impuneri germane, referindu-se special la proprietatea forestieră, descriindu-se şi recentele modificări. Cea mai importantă reformă din p. d. v. al proprietăţii particulare este reducerea taxelor de moştenire prin anumite privilegii care tind să evite fărâmiţarea proprietăţii şi să apere continuitatea amenajamentului.

Articolul se bazează pe un studiu din Forstw. Centralb. publicat de Dr. Kurt Mantel şi intitulat: Die Waldbesteuerung nach der Steuerreform vom 16. Okt. 1934.

A. K. Spillers.

O legătură între formarea torenţilor şi folosirea terenului şi pantelor în regiunea Norris.

Un studiu al regiunii citate, însoţit de trei fotografii elocvente. Se arată cum tăerea rasă a pădurilor situate pe terenurile în pantă are urmarea firească şi de neînlăturat: formarea torenţilor. In concluzie, se recomandă ca pe terenurile absolut forestiere să nu se cultive decât numai pădurea, şi anume: potrivit preceptelor silvice.

K. E. Barraclough şi C. S. Herr.

Asociaţia produselor forestiere.

O altă încercare (pioneer effort) de a apropia (de a câştiga pentru cauza forestieră) pe fermieri, mici proprietari de păduri, a fost aceea de a-i asocia în vederea obţinerii unui preţ mai bun pentru diversele produse ale pădurii (pomi de Crăciun, lemn de plop, etc.). Rezultatele frumoase obţinute (=câştiguri mai mari) pot conduce la o amenajare raţională a pădurilor particulare.

John F. Preston.

Raportul comitetului

secţiunii din Allegheny pentru politica solului.

Preşedintele acestui comitet publică principiile conducătoare care ar trebui să se aibă în vedere într'o politică a solului, astfel ca economia generală a ţării să fie cât mai prosperă prin raţionala folosire a diferitelor categorii de soluri.

Ray R. Hirt.

Desvoltarea lui Cronartium ribicola în plantaţiile de Pinus strobus.

Biologia ciupercii, pagubele provocate, concluzii şi literatura folosită

Vernon A. Young.

Schimbări edafice şi în vegetaţie însoţite de pagube în plantaţiile de Pinus strobus, pricinuite de păsările căţărătoare (arboricole).

Pe lista mare a inamicilor lui Pinus strobus s'a înscris încă un nume: păsările căţărătoare (arboricole). Se arată cum în stoluri mari produc pagube mai însemnate chiar mai mult decât ciupercile şi insectele. O plantaţie de pin strob de 15—20 de ani, poate fi distrusă în 1—2 ani. Sunt, în special, incriminate *Sturnus vulgaris* (graurul) şi *Agelains phoeniceus phoeniceus*.

Se face un istoric al chestiunii, se arată scopul cercetărilor, metoda întrebuinţată, analizele de sol efectuate, cercetările botanice întreprinse, sumarul, concluziile. Se mai dau fotografii, tabele, lista cărţilor consultate.

Spence D. Turner.

Contrafocul la combaterea focurilor din arboretele de stejar cu frunza veşnic verde.

O calamitate adânc simţită a pădurilor americane este fără îndoială *incendiul*. De aceea şi lupta dusă în contra acestui flagel este de proporţii corespunzătoare. Un serviciu anume organizat, înzestrat cu material, aparate şi echipamente necesare combaterii e totdeauna gata de luptă, de a întrebuinţa metode cât mai eficace. In prezentul articol se descrie marele incendiu dela 23 Oct. 1935, din regiunea Los Angelos (California), de proporţii catastrofale (30.000 acres pădure) 1 acre = cca pogon), şi care a pricinuit pagube de 2.500.000 dolari.

T. B.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 4.

Kienitz, Ervin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswalde seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse. (Zunächst dargestellt an den Forstinspektionsbezirken Eibenstock und Grimma).

Schimbările speciilor lemnoase în pădurea Statului saxon încă din secolul 16-lea, cu privire la analiza polenului. (Rezultatele în inspectoratele Eibenstock şi Grimma).

Autorul găseşte că problema compoziţiei arboretelor se poate rezolvi în primul rând prin cunoaşterea istoricului arboretelor din regiunea ce trebue să fie studiată. Deaceea s'a început acest studiu al pădurilor saxone.

Autorul, în capitolul II arată câteva

date istorice asupra pădurilor saxone, precum şi câteva priviri asupra câtorva probleme de actualitate ale producţiunii forestiere în legătură cu pădurile saxone. (Va urma).

Müller G.

Über den mittleren Okularschätzungsfehler bei der Holzmassenermittlung in Sachsen.

Asupra eroarei medii în metoda estimării din ochi utilizată la aflarea volumelor lemnoase în Saxonia.

Autorul în urma cercetărilor sale, constată că estimarea din ochi a rezervelor de lemn în metri cubi exploatabili s'a dovedit a fi foarte bună în Saxonia în arboretele normale. Eroarea medie reală la hectar ar fi de ± 15—20%.

Kleinere Mitteilungen. Informaţii.

Holzpreisbewegung in den Sächsischen Staatsforsten 1935.

Recensii:

Geschichte der Organisation der Sächsischen Staatsforstverwaltung, von *Albert Richter.*

Der Einfluss des Frostkerns auf die Imprägnierung der Buchenschwelle, von *A. Nowak.*

Uhlands Ingenieur-Kalender 1936.

Das Problem der Konzernierung und seine Durchführung auf dem Gebiet der Holzinteressen.

Der Schutz des Waldes.

Verschiedenes. Vorlesungs-Verzeichnisse der deutschen Forstlichen Hochschulen Sommersemester 1936.

No. 5.

Huber Bruno u. Schmidt, Eberhard.

Weitere thermoelectrische Untersuchungen über dem Transpirationsstrom der Bäume.

Cercetări noui termoelectrice asupra curentului de transpiraţie al arborilor.

Autorii vor să găsească cum este repartizată iuţeala curentului în arbore, cum variază această iuţeală în timp şi diferenţa care este între arbori din acest punct de vedere. Autorii utilizează metoda termoelectrică. Ei au găsit că din punctul de vedere al repartiţiei iuţelei se pot deosebi trei tipuri de arbori: tipul stejar la care iuţeala scade în ramuri, tipul mesteacăn la care iuţeala creşte, tipul normal la care nu există deosebiri în iuţeală.

Iuţeala variază în timpul unei zile. Iuţeala e mai mare la cei cu vase mari (stejar, frasin, salcâm) ajungând până la 43,6 m. pe oră. La răşinoase iuţeala este sub 0,5 m. pe oră.

Kienitz Erwin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswalde seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse.

Schimbările speciilor lemnoase în pădurea Statului saxon încă din secolul 16-lea, cu priviri la analiza polenului.

In continuare autorul arată bazele metodice şi modalităţile de cercetare. Va urma.

Recenzii:

Pflanzengeographie Deutschlands, von *K. Hueck.*

Die waldbauliche und bodenkundliche Bedeutung der Bodenflora des Buchenwaldes im Hochspessart, v. *R. Schmitt.*

Neue Wege der Hege, von *Franz Vogt.*

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band III, Heft 10 (Juli 1936).

Windirsch J., Ing., Dr.

Holztransport mit Grossraumkraftwagen in Deutschland.

Transportul lemnului cu ajutorul autotrenurilor de mare capacitate.

Este vorba de un nou sistem de transportul lemnului de valoare redusă pentru foc sau întrebuinţări industriale noui (chimice, hârtie, etc.). Problema ce îşi pune să rezolve acest sistem ţinteşte la învingerea celor două dificultăţi pe cari aceasta le prezintă: adunarea pieselor de lemn răspândite pe suprafeţe mai mult sau mai puţin mari şi transportarea unei mărfi grele şi voluminoase, dar de relativ mică valoare a unităţii de măsură. Sistemul constă din unul sau mai multe remorce de forma regulată a unui vagon mai lung, foarte uşor de încărcat şi descărcat, trase de un automotor.

Avantagiile economice şi de rentabilitate sunt apreciabile. Nu se poate, însă, aplica decât în locuri plane cu drumuri bune, adică aşa cam cum este cazul cu Germania.

Pinsker, Ing.

Seilförderanlagen für Holzbringung im Hochgebirge.

Instalaţiuni de funicular pentru scosul lemnului dela munte.

Se pledează pentru folosirea unor instalaţiuni simplificate de funiculare pentru scosul chiar al unor cantităţi relativ reduse de lemn din locuri dificile. Se ilustrează chestiunea cu exemple practice.

Kern.

Kajoepoetih-Öl und sein Gewinnung.

Uleiul de Kajoepoetih şi extragerea sa.

Referat internaţional asupra economiei forestiere şi a lemnului.

Conţine un preţios material asupra stărilor şi mişcării din economia forestieră a diferitelor ţări ale lumii.

Deosebit de important pentru noi este studiul.

Tränkner H., Forsting.

Der derzeitige Stand der Robinienfrage in Ungarn.

Starea actuală a problemii salcâmului în Ungaria.

Chestiunea este privită din următoarele puncte de vedere:

Istoricul, condiţiunile de vegetaţie şi însuşirile arborelui;

Condiţiunile climatice şi staţionale ale salcâmului în Ungaria pe baza celor mai noui date;

Răspândirea salcâmului în «Ungaria de astăzi» pe baza ultimelor date:

Condiţiunile staţionale ale salcâmului din punctul de vedere al geografiei vegetale;

Autorului i-a stat la dispoziţie materialul Institutului de botanică forestieră din Sopron, al Profesorului Fehér. In largă măsură i-a folosit şi lucrarea în limba germană a Domnului Profesor M. Drăcea, asupra salcâmului oltenesc.

Ilie C. Dem.

CODRII BUCOVINEI

An. V—VI (1935—1936).

Este organul de publicitate al societăţii inginerilor silvici din Administraţia Fondului Bisericesc Ortodox Român din Cernăuţi.

A apărut de curând un singur număr destinat să umple golul a doi ani.

Desigur că numai dificultăţi de ordin material au făcut ca această revistă. destinată să se ocupe. în afară de preocupările profesionale, de problemele specifice ale Bucovinei forestiere, să-şi întrerupă aşa de mult apariţia.

Numărul acesta cuprinde o serie de referate prezentate de inginerii din Bucovina, privind organizarea pe care ar trebui s'o aibă Administraţia Fondului, în vederea conservării şi exploatării raţionale a pădurilor proprietatea bisericii. Referatele sunt semnate de d-nii: Şt. Gârbu, N. Paşcovici. Gh. Sofroniuc şi D. Obadă. Remarcăm deasemenea două articole nesemnate referitoare la vânatul şi pescuitul în Bucovina.

Trecând peste toate cele cuprinse în articolele menţionate, ţinem să ne oprim puţin asupra unui alt fapt — semnalat in revistă — de o deosebită importanţă, atât pentru viitorul pădurilor bucovinene cât şi de rolul pe care urmează să-l aibă silvicultorii în gospodărirea lor. Este vorba de cuvântarea ţinută, în adunarea generală a Societăţii inginerilor silvici din Bucovina, de I. P. S. S. Mitropolitul Visarion Puiu, reprezentantul suprem al Bisericei bucovinene stăpâna Fondului. Pentru a preciza poziţiile şi atitudinele ne permitem să redăm un pasaj din cuvântarea amintită:

«In ceeace ne priveşte pe noi apoi, avem prilej a spune că frumuseţea pădurilor şi viaţa din ele sunt atât de superioare frământărilor animalice din viaţa omenească zilnică din afara lor, încât repet ceea ce adeseori am spus vizitându-i: De m'aş renaşte, m'aş face din nou călugăr, sau silvicultor, acestea amândouă feluri de oameni fiind în chip deosebit a înţelege imens şi poezia şi foloasele codrilor, deci şi din acest punct de vedere să vedeţi în mine un părinte, un colaborator şi un neînfricoşat apărător al lor. Iar întrucât cu voia lui Dumnezeu am fost chemat a avea şi grija superioară a ocrotirii lor, pornesc acum acţiunea de *normalizarea* «Fondului», menită a-i restabili gospodărirea cea bună şi exemplară de ieri, prestigiul moral al Corpului silvic şi creditul mondial ce merită pădurile noastre».

Putem să păstrăm deci nădejdea că pădurile Fondului au intrat pe mâini bune şi că în curând ne vom putea bucura cu toţii de strălucirea silviculturii bucovinene, la care sunt chemaţi să lucreze colegii noştri.

At. Hor.

INFORMAȚIUNI

— Din cauza gerurilor târzii din primăvara anului 1936, stejarul aproape nu a fructificat, recolta de ghindă din toamna 1936, fiind foarte slabă.

— In primăvara 1936 (1 Aprilie—1 Iulie 1936) ocoalele silvice C. A. P. S. au împădurit prin semănături directe și plantațiuni, cu diferite specii 13.412,31 ha.

— Recolta de sământă de brad și molid se arată foarte promițătoare, în toamna 1936. Se speră să se recolteze de C. A. P. S. 15—20.000 kgr. molid și 8—10 mii kgr. brad.

— Prin decizia ministerială No. 24.845 din 1936, Comisia de înaintări a ing. silvici proposabili pe ziua de 1 Ianuarie 1937, s'a completat cu d-l Ing. silvic George Minescu, din Casa Centrală a Cooperației.

— Școala superioară de silvicultură din Tharandt ne înștiințează că în semestrul de iarnă 1936—37 vor ține prelegeri următorii d-ni profesori:

Bavendamm, Fritzsche, Gierisch, Grosskopf, Heske, Huber, Hugershof, Jentsch, Mantel, Pieper, Prell, Röhrl, Rubner, Sachsse, Schmuntzsch și Wienhaus

Prin decizia Ministerială Nr. 25.128/936, Ministerul de Agr. și Dom. aduce mulțumiri d-lor ingineri:

Gh. Diordiță, șeful Ocolului de regim Ismail;

C. Lupan, șeful Ocolului mixt Tighina;

I. Hunceag, șeful Ocolului de regim Milcov;

D. Stelorian, șeful Ocolului de regim Putna;

C. Gâlcă, șeful Ocolului de regim Tutova.

Care cu priceperea lor și perseverență au știut cu concursul autorităților administrative și școlare să înfăptuiască lucrări atât de frumoase în cadrul ofensivei silvice din cuprinsul Inspectoratului de Regim Silvic Focșani.

(Buletinul Informativ al M. A. D. Nov. 1936).

— Ing. Rubțov și C. Lurtz, șefi la ocoalele Călărași și Pogoanele, se mută unul în locul altuia, după cerere, în ziua de 28 Oct. 1936.

— Ing. Sârbu Stancu e transferat după cerere, pe ziua de 1 Noemb. 1936, dela oc. Petroșani la oc. Gotul, iar în locul său e numit Ing. Ioan Boambăn, din centrala Sebeș.

— D-l ing. Popescu Zeletin terminându-și concediul, a fost repartizat pe data de 3 Oct. 1936 la serv. Amenajări Caps.

— D-l ing. Pantelimon Ghervasia, șeful oc. R. Elisabeta, a fost transferat.

după cerere. la oc. Roman; în locul domniei sale trece ing. C. Gheorghieș, din Dir. Bacău.

— Pe data de 15 Nov. 1936 D-l N. Fallon Director la Dir. Cluj, trece în Centrala Caps. ca Inspector General de Control.

— Ing. sub-insp. Popescu Niculae se mută după cerere, pe data de 1 Dec. 1936, dela oc. Trivalea la Dir. Pitești. In loc, tot după cerere, se mută ing. Eugeniu Pătrașcu, dela oc. Domnești, iar la Domnești, — provizoriu — ing. Ovidiu Georgescu, actualmente ajutor la Verbila.

— Ing. Ștefănescu Sirius ajutor la Babadag se transferă după cerere, în mod provizoriu, șef la Tulcea, pe ziua de 1 Dec. 1936, în locul ing. Gh. Pană.

— Pe ziua de 1 Dec. 1936:

D- ing. insp. Ad. Kovaci e însărcinat cu conducerea oc. Lăpușna.

— Ing. I. Bătucă șeful. oc. Lăpușna se transferă la oc. Isticeu.

— Ing. Stelian Popescu e pus la dispoziția Dir. Cluj

— Ing. E. Turnibuca e delegat provizoriu cu conducerea fabricii Ierbuș și c. f. Lăpușna, având ca ajutor la c. f. pe ing. Coțifide.

— Centrul de exploatare Ierbuși se desființează, făcându-se în loc ocoalele Lăpușna și Isticeu.

— La examenul din Nov. a. c., pentru gradul de Ing. Sub-inspector silvic, s'au prezentat 66 ing. șefi. Comisiunea a declarat *admiși* pe următorii 52 (adică ~ 80%) candidați :

Angelescu D.: Antonescu D.; Ardeleanu I.; Bârzan D.; Buzilă I.: Cafegi P.; Caliniuc N.; Călinescu C.; Ceaușu C.; Chiriță C.; Chițu Al.; Ciuncu V.; Colpacci V. Gr.; Diordiță Gh.; Drăgan E.; Drăgan R.; Dumitrescu C.; Galbenu D.; Galeriu Ioan; Gheisingher L.; Ionescu Dem.; Ionescu M.; Ivănescu Al. Lăzurcă M. I.; Leondarie E.; Magdas V.; Magos D.: Marin I.: Marinescu D.: Marinescu I.: Martinescu Gh.; Mărășescu A.; Nahaiciuc Traian; Nascu Nerva; Nestorică I.: Pallade V.; Pandrea N.; Pelle S.: Pușcașiu Gh.; Răducu Gh.; Romanovski D. Rubțov Șt.; Silian S.; Simionescu I.; Sofroniuc Gh.; Stănescu R.; Stieber L.; Tocușev A.; Ungureanu I.; Urseanu O.; Vișan T.; Marinescu Gr.

— Un grup de ingineri români, diplomați ai Școalei Politechnice Regele Carol II, s'au constituit în soc. an. rom. «Polytechnicum», (vezi M. O. din 19 Oct. 1936) cu scopul de a contribui la desvoltarea technicei și industriei românești.

O primă realizare este oficiul de librărie, aparate și materiale technice, deschis pe str. Polizu 2, (în fața Șc. Politechnice). Camarazii noștri sunt rugați să susțină această inițiativă.

Societatea «Progresul Silvic»

AVIZ

Procurarea de cărţi pentru biblioteca noastră s'a urmat pe două căi, şi anume:

1) S'au fixat din oficiu lucrările de specialitate socotite ca indiscutabil utile;

2) S'a primit propuneri şi sugestii din partea membrilor Societăţii, alegându-se care corespundea scopului urmărit de statute prin înfiinţarea bibliotecii.

Această ultimă cale n'a dat cele mai bune roade, în primul rând, din cauză că asemenea propuneri şi sugestii ne-au parvenit în redusă măsură. Nu rare ori ele priveau cărţi şi lucrări ce depăşeau cadrul de specialitate ale bibliotecii noastre sau nevoi prea personale, cu o prea restrânsă valoare de întrebuinare.

In dorinţa de a adopta conţinutul bibliotecii noastre cât mai mult nevoilor reale ale membrilor Societăţii în calitatea Domniilor lor de specialişti, le adresăm un stăruitor apel de a ne indica lucrările de procurat ce vor socoti mai utile.

Apelul nostru se îndreaptă cu deosebire către cititorii de carte franceză, italiană şi engleză.

Bibliotecar, *Ilie C. Demetrescu.*

Tablou de cărţile intrate în bibliotecă în luna Septembrie şi Octombrie 1936. In ceeace priveşte periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor No. 2 din luna Februarie 1936, la pagina 242.

1. *Dr. Gh. Antonescu :* Contribuţiuni la studiul distribuţiei geografice a coniferelor din România, Buc. 1926.
2. *D. Rusescu :* Chestiunea împăduririlor artificiale în România
3. *C. Gane :* P. P. Carp. Buc. 1936.

4. *Dr. A. Bulitta :* Die Forstwirtschaft in Polen, Neudamm 1936.
5. *Dr. H. Kublunn :* Kieferharznutzung mit chemischen Reizmitteln, Neudamm 1936.
6. *N. Iorga :* La place des Roumaines dans l'histoire universelle, vol. I, II, şi III, Buc. 1936.
7. *Franz Vogt :* Neue Wege der Hege, Neudamm 1936.
8. *Dr. O. Kleinschmidt :* Die Raubvogel der Heimat, Leipzig 1934.
9. *Louis Auge :* Manual de publicitate, Bucureşti 1934.
10. *Julius Kempf :* Wohnhäuser im Gebirgstil, München 1934.
11. *Blais Roger :* La Conversion, Paris 1936.
12. *V. I. Harnagea :* Legea Contabilităţii Publice, R.-Sărat 1936.
13. *Mackus R. :* Nosusmasanas ietekme priedes un egles preangunia purgvangsnas hatinja, Riga 1936.
14. *Glokner Werner Dr. :* Das Problem der Konzernierung auf dem Gebiet der Holzinteressen. Würzburg 1935.
15. *D. S. Dramba :* Au service de de l'idée forestière française, Buc. 1936.
16. *Spârchez Zeno :* A III-a expoziţie silvică de vânătoare şi turism. Satu-Mare 1936.
17. *G. P. Antonescu :* Monografia Domeniului Gurghiu, Buc. 1926.
18. „ „ Lemnul ca materie primă în construcţia avioanelor, Buc. 1929.
19. „ „ Influenţa pădurilor asupra regimului apelor, Buc. 1935.
20. „ „ Metode de amenajament aplicate în Franţa pentru pădurile de codru, Buc. 1932.
21. „ „ Impădurirea terenurilor neproductive din Câmpia Transilvaniei, Buc. 1927.
22. „ „ Contribution à l'étude du Melèze des Carpates, Cluj
23. „ „ Norme pentru întocmirea unui proect la înfiinţarea unei pepiniere, Buc. 1922.
24. *Richter Albert :* Geschichte der Organisation der Sächsischen Staatsforstverwaltung, Dresden 1932.
25. *Sabău Vasile, Ing. Dr. :* Noui posibilităţi tehnice pentru întrebuinţarea lemnului de calitate inferioară.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 17

Şedinţa din 22 Iunie 1936.

Prezidează D-l *M. Drăcea*, preşedinte.

Membrii prezenţi d-nii : *D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Ionescu-Heroiu, Andrei I. Ionescu, H. Lazăr, Const. Marinescu, Ath. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu* şi *V. N. Stinghe.*

Şedinţa se deschide la ora 19,45.

Se citeşte procesul verbal al şedinţii din 25 Maiu a. c., care se aprobă.

Intrându-se în ordinea de zi, se cere intervertirea ordinei de zi.

Se aprobă intervertirea.

1) *Comunicări.*

D-l Preşedinte anunţă Consiliului vizita unor profesori şi studenţi ai Facultăţii de Silvicultură dela Belgrad şi propune aprobarea sumei necesare pentru o masă la Bucureşti în cinstea lor.

Se aprobă 10.000 lei pentru cheltuielile necesitate de primirea acestor musafiri.

D-l Preşedinte mai dă relaţiuni asupra Congresului de Silvicultură dela Budapesta şi roagă pe cei ce doresc să ia parte la acest Congres să anunţe Comitetul Organizator, cerând, dacă voiesc, şi delegaţie dela Societate, delegaţii cari se dau fără nici un fel de indemnizare.

Tot d-l Preşedinte mai arată că în M. O. de azi s'au publicat camarazii cari vor putea lua salariile gradelor până acum onorifice. D-sa mai evidenţiază încă odată faptul că această reuşită se datoreşte în cea mai mare parte faptului că s'a lucrat într'o strânsă colaborare între şefii de Administraţii Silvice şi Soc. «Progresul Silvic».

Propune şi se aprobă ca o Comisie din sânul Comitetului să meargă să mulţumească conducătorilor de instituţii silvice şi să roage apoi pe aceştia ca împreună să meargă la d-l Ministru pentru acelaş lucru.

D-l *Andrei Ionescu* arată că A. G. I. R.-ul primeşte vizita unui grup de ingineri din Franţa, în a doua parte a lunei August şi propune ca să se ceară A. G. I. R.-ului ca în program să se intercaleze şi un punct cu subiect silvic.

Consiliul roagă pe d-l A. Ionescu să ţină la curent Consiliul spre a vedea în ce măsură propunerea se poate pune în practică.

D-l *Tr. Ionescu-Heroiu* referă asupra delegaţiei ce a avut la Expoziţia făcută de Inspectoratul de Regim din Braşov.

Luând act de această frumoasă manifestare de cultură profesională, Consiliul aduce mulţumiri şi laude camarazilor organizatori şi se hotărăşte să li se mulţumească în scris pentru felul în care s'a prezentat această expoziţie, care îndeplineşte o vădită propagandă a ideii forestiere în massele populaţiei.

La cererea d-lui *Ing. Tănăsescu* cu majoritate de voturi se stabileşte că nu se poate încadra această cerere în dispoziţiunile statutului. Consiliul se bucură de succesul obţinut de fiul unui camarad, pe care îl felicită pentru această reuşită.

Se vor exprima condoleanţe familiei camaradului decedat Iosif Gombossy.

Se ia act şi se mulţumeşte d-lui *D. Drâmbă* pentru lucrarea: «Au service de l'idée forestière française» după care un exemplar s'a dat Bibliotecii Societăţii.

Se ia act de mulţumirile Societăţii «Cercetaşilor din România», pentru concursul pe care i l-a dat la organizarea serbării sădirii arborelui.

Se ia act de urările Societăţii Conductorilor Silvici, cu ocazia semicentenarului; li se va mulţumi în scris.

Se aprobă un ajutor de 2.500 lei d-nei Trifănescu, văduvă de camarad decedat.

Cererea d-lui coleg *Gr. Bartoi,* nu se poate soluţiona favorabil. Societatea neavând posturi plătite la clădirile pe care le are la Carmen Sylva şi la Govora, unde camarazii din Consiliu lucrează fără salarii sau beneficii.

Se admite intrarea în Societate pe 1 Iulie a. c. a d-lor: *Turnibuca, Constantinescu Leu, I. Vlad, M. Dumitrescu* şi *N. Boambăn.*

2. *Programul de vară.*

Se hotărăşte aplicarea felului de a se lucra pe timpul verii, stabilit şi pentru anul trecut.

In ceeace priveşte programul de urmat de membrii Comitetului pe timpul verii, d-l *D. Grozescu* propune:

a) Ca membrii Consiliului cari au ocazia să adune datele necesare pentru a se putea evidenţia lucrările demne de semnalat cari s'au executat în specialitatea noastră.

b) Să se facă vizite pe teren cu invitaţi streini în interesul documentării asupra a diferite chestiuni, ca de ex.: un islaz comunal, o lucrare de cercetare, de plantaţie, etc.

c) Să se viziteze regiunile unde Societatea va putea lua terenuri ca Păltinişul, Băile Herculane, etc.

d) Să se facă reuniuni pe Direcţii şi Inspectorate.

e) Să se ţină legătura cu Fundaţiile Regale.

D-l *Preşedinte* rezumând propunerile de mai sus vede punerea în practică în felul următor:

a) Să se facă excursii de grupe de silvicultori dela un centru la altul, cu discuţii în contradictoriu asupra lucrărilor care se uzitează.

b) Descinderi pe teren făcute de grupuri de ingineri silvici având ca invitaţi oameni de ştiinţă, personalităţi cunoscute în economia forestieră, proprietari de păduri, etc., în localităţi unde se pot vedea şi desbate lucruri şi chestiuni silvice.

c) Să se facă biblioteci regionale.

d) Să se ţină legătura cu Fundaţiile Regale, în care scop se apelează la conducătorii de instituţii silvice spre a da tot concursul necesar.

Asupra acestor chestiuni:

D-nii *Horia Lazăr* şi *C. Marinescu* dau explicaţii asupra felului cum se fac în unele centre conferinţe şi excursii de felul celor propuse arătând şi rezultatele lor.

D-l *V. N. Stinghe* arată ce s'ar putea face în chestiunea bibliotecii regionale: se dispune de 3—400 volume diferite cu care s'ar putea pune bazele a 3 biblioteci regionale.

D-l *Ghica Năstăsescu* crede necesar să se cumpere o nouă serie din unele lucrări spre a se împărţi acestor biblioteci.

D-l *H. Lazăr* crede că s'ar putea face biblioteci şi la Casa Verde şi Gurghiu, unde există medii prielnice.

D-l *Andrei Ionescu,* în funcţiune de experienţa pe care a făcut-o deja la Iaşi, găseşte util să remarce că în prealabil este necesar să se prepare mediul unde aceste biblioteci vor lua fiinţă pentrucă altfel ele rămân neconsultate.

D-l *V. N. Priboianu* crede că bibliotecile regionale nu vor putea lua fiinţă decât după modificarea Statului, când prevăzându-se cercuri de studii regionale — după felul celui dela Bucureşti — se va simţi nevoia cărţii din bibliotecă.

Se hotărăşte — deocamdată — înfiinţarea unor biblioteci cu cărţi de literatură la Carmen-Sylva şi Govora.

Se alocă 25.000 lei pentru echipele Fundaţiilor Regale.

Să se publice neapărat în «Revista Pădurilor» de pe Iulie proectul de statut al Societăţii, fără să se mai desbată în Consiliu, în prealabil.

Şedinţa se ridică la ora 22.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

p. Secretar General. (ss) *C. Emanoil.*

PROCES-VERBAL No. 18.

Şedinţa din 26 Iunie 1936.

Prezenţi d-nii: *N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, D. Grozescu, Tr. Heroiu, A. Nedelcovici* şi *V. N. Priboianu.*

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General, (ss) *C. Emanoil.*

PROCES-VERBAL No. 19.

Şedinţa din 6 Octombrie 1936.

Prezidează D-l Prof. *M. Drăcea*, preşedinte.

Prezenţi, D-nii: *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, C. Samoil, D. Grozescu, C. P. Georgescu, Traian Ionescu-Heroiu, V. N. Priboianu* şi *Ath. Nedelcovici.*

Se citeşte procesul verbal din 22 Iunie 1936, care se aprobă.

Se intră, apoi, în ordinea de zi.

1) *Chestiunea armonizării salariilor.*

D-l *D. Grozescu* arată că proiectul asupra armonizării se lucrează în cel mai strict secret, din care cauză nu s'a putut afla aproape nimic. Se ştie principial despre o ridicare a salariilor la funcţiunile mici şi comprimarea la cele mari.

După discuţii la cari iau parte toţi membrii prezenţi, se ajunge la concluzia că în această chestiune nu se poate duce o acţiune separată şi deaceia este necesar ca toate intervenţiile să se facă în blocul AGIR, care are acelaş scop ca al nostru.

Se va interveni pe lângă inginerii silvici, membri în Consiliul AGIR să ţină o strânsă legătură cu AGIR-ul, punând în curent şi Consiliul Soc. Progresul Silvic.

2) *Participarea la sărbătorirea d-lui Stelian Popescu.*

D-l *Preşedinte* arată că fiind în provincie a telegrafiat Comitetului organizator că aderă la ideia comemorării mişcării antirevizioniste.

D-l *C. Emanoil* arată că participarea este necesară pentru a se arăta identitatea noastră de idei, cu toată suflarea românească, în chestiunile naţionale, pe deasupra persoanelor cari, în asemenea cazuri, nu pot servi decât scopul mişcării.

D-l *C. P. Georgescu* crede că s'a făcut bine că s'a dat telegrama pe care a anunțat-o d-l Președinte.

Ideia solidarizării noastre, cu toți cei ce simt românește, în chestiunile naționale, ridicate de ziarul «Universul», trebue să fie îmbrățișată cu căldură, pentrucă noi trebue să fim la rând cu toți cei ce gândesc binele patriei.

D-l *Președinte* rezumă discuția și propune că o să se ia cuvântul la festivitatea dela Arenele Romane, dacă va fi cazul, de d-sa sau alt membru al Consiliului, în cazul când d-sa va trebui să plece la Congresul AGIR-ului la Iași, care are loc în acelaș zi cu sărbătorirea Domnului *Stelian Popescu*.

3) *Diverse*.

a) Se ia act de adresa Inspectoratului de Regim Focșani, prin care se face cunoscut că s'a declarat ca cetățean de onoare al Com. Nereju, jud. Putna, camaradul *Frățilă O.*, pentru activitatea depusă în cadrul echipei «Fundațiilor Culturale Regale». Se hotărăște o scrisoare de felicitare camaradului *Frățilă Oancea* și mulțumiri Consiliului Comunal din Nereju.

b) Se ia act de invitația AGIR-ului pentru Congresul din 11 Octombrie crt.

c) Se ia act de circularele trimise de personalul didactic de conducere din Putna către învățători, în chestiunile silvice.

Se delegă d-l Președinte a mulțumi inițiatorilor.

d) Se ia act de scrisoarea de mulțumire a Profesorilor cari au condus excursia studenților jugoslavi. Cu această ocazie, d-l Președinte, dă relațiuni de felul cum a decurs această excursie, care s'a soldat cu un frumos succes pentru lucrările noastre de specialitate.

e) Se acordă un ajutor de 3.000 lei ing. pensionar Gh. Dumitrescu.

f) Se acordă câte 5.000 lei camarazilor N. Ghelmeziu, N. Rucăreanu și Gh. Nicolau-Bârlad, pentru studii în străinătate.

Epuizându-se ordinea de zi, ședința se ridică la ora 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

p. Secretar General, (ss) *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL No. 21

Ședința din 2 Noembrie 1936.

Prezidează d-l *M. Drăcea*, președinte.

Prezenți d-nii: *C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, C. Emanoil, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Gh. V. Luțescu, Al. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu* și *V. N. Stinghie*.

Se deschide ședința la ora 21 și ¼.

D-l *Președinte* aduce la cunoștința Consiliului încetarea din viață a Profesorului *Paul A. Grunau*. Făcând elogiul celui dispărut, d-l Președinte arată că Prof. Paul Grunau este un silvicultor din generația veche care a contribuit la pregătirea profesională a 40 generații de silvicultori.

Cu o pregătire temeinică de specialitate și cu o frumoasă cultură generală, Prof. Grunau a fost în tot decursul vieții sale un convins silvicultor și pe deasupra un om de fermă convingere care i-au atras stima celor cu care a conlucrat.

A ţinut întotdeauna să spună că este silvicultor şi s'a onorat cu breasla pe care a îmbrăţişat-o şi căreia i s'a devotat cu tot sufletul.

La incinerare am asistat fără a putea spune gândurile noastre. Nădăjduim, însă, că în cadrul Societăţii vom putea să aducem prinosul nostru de recunoştintă aceluia care a fost Prof. P. A. Grunau.

In memoria sa, Consiliul păstrează un minut de tăcere.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei din 6 Octombrie a. c. care se aprobă.

In completare, d-l Preşedinte M. Drăcea, arată că neputând lua parte la sărbătorirea «Universului» la Arenele Romane, în Septembrie a trimis o adresă Comitetului organizator care a fost publicată în acel ziar şi în care s'a evidenţiat punctul nostru de vedere, în chestiunea care făcea obiectul sărbătoririi.

Scrisoarea se citeşte în Consiliu şi se aprobă integral.

Se intră în ordinea de zi :

Se cere şi se admite intervertirea ordinei de zi.

1) *Chestiunea salarizării.*

D-l Preşedinte dă relaţii asupra stadiului în care se găseşte această chestiune şi arată că punctul de vedere, asupra căruia s'a căzut de acord şi se insistă, este acela de a se documenta cel în drept, că pregătirea inginerului silvic este la fel cu a celorlalţi ingineri ai Şcoalei Politechnice şi că din această cauză este necesar să fie puşi pe picior de egalitate, indiferent de ministerul la care lucrează.

D-l *Andrei Ionescu*, dă relaţiuni asupra lucrurilor făcute în această chestiune de AGIR.

Se hotărăşte continuarea lucrurilor în acelaş fel ca şi până acum.

2) *Chestiunea înzestrării mănăstirilor cu păduri.*

D-l Preşedinte dă relaţiuni asupra felului cum s'au făcut intervenţiile de până acum.

D-nii Horia Lazăr şi N. Caragea aduc la cunoştinţa Consiliului datele pe cari le-au cules până acum asupra felului cum s'au făcut exploatările la pădurile predate până acum instituţiilor bisericeşti. Se hotărăşte întocmirea lucrărilor în sensul celor stabilite în şedinţa extraordinară a Consiliului, ţinut în ziua de 30. X. 1936.

3) *Diverse.*

a) Se aprobă cererea d-lui Col. D. Mihail de a i se acorda sala Societăţii, pentru seara de 29. XI. a. c., cu preţul de 3.500 lei.

b) Asupra cererei lui Al. Ciumacenco, curier al Societăţii, de a i se aproba un abonament la tramvai, se hotărăşte să se plătească toate deplasările făcute în interesul Societăţii.

c) Se aprobă cererea D-lui Ing. A. Constantinescu-Fălciu, de a locui în cămin pe lunile Noembrie şi Decembrie 1936 şi Ianuarie şi Februarie 1937 cu 1.200 lei pe lună.

d) Se respinge, cu majoritate de voturi, cererea d-lui Ing. Th. Rădulescu, dela Universitatea din München, de a i se acorda un ajutor pentru susţinerea cheltuielilor necesare doctoratului.

e) Se aprobă sala Societăţii pentru o consfătuire a cercetaşilor de războiu în ziua de 15. XI. a. c.

f) Se aprobă cererea Căminului Cultural «Veniamin Costachi» din jud. Iaşi, de a i se trimite cărţi folositoare păturii ţărăneşti. Consiliul roagă pe d-l Prof. Stinghe să dispună în acest sens.

g) D-l Prof. V. N. Stinghe este rugat a referi asupra cererilor de admitere în cămin făcute de următorii elevi dela Secţia Silvică a Şcoalei Politechnice: C. Pârvulescu, Ant. Cerbulenco, D. Carpov, Preda Gh., Micu Nicolae, Victor Stăncescu, Elp. Petcu, Ottmar Kerschnig.

h) Asupra adresii No. 56.778/936 a Casei Pădurilor, referitoare la camera ce ocupă d-l Ing. Aurelian Ionescu, Consiliul aprobă cererea.

Epuizându-se ordinea de zi şedinţa se închide la ora 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

p. Secretar General, (ss) C. *Emanoil*

TIPOGRAFIA
BUCOVINA

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M. Rădulescu M.
Ioan P. Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: Alimănișteanu C., Stinghe N. V.

Casier: Priboianu N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Secretari: Emanoil C., Ionescu-Heroiu Tr.

Membrii:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Caragea Nic.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Florescu M. P.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu A.
Lazăr H.
Luțescu Gh.
Marinescu C.
Minescu Gh.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi I.
Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și Georgescu St.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	„
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75	
Numărul	25	

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

TIPOGRAFIA
BUCOVINA

D-lui Ing. silvic
N. St. Dumitrescu

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII «PROGRESUL SILVIC»

Nr. 12.
DECEMBRIE 1936
ANUL XLVIII

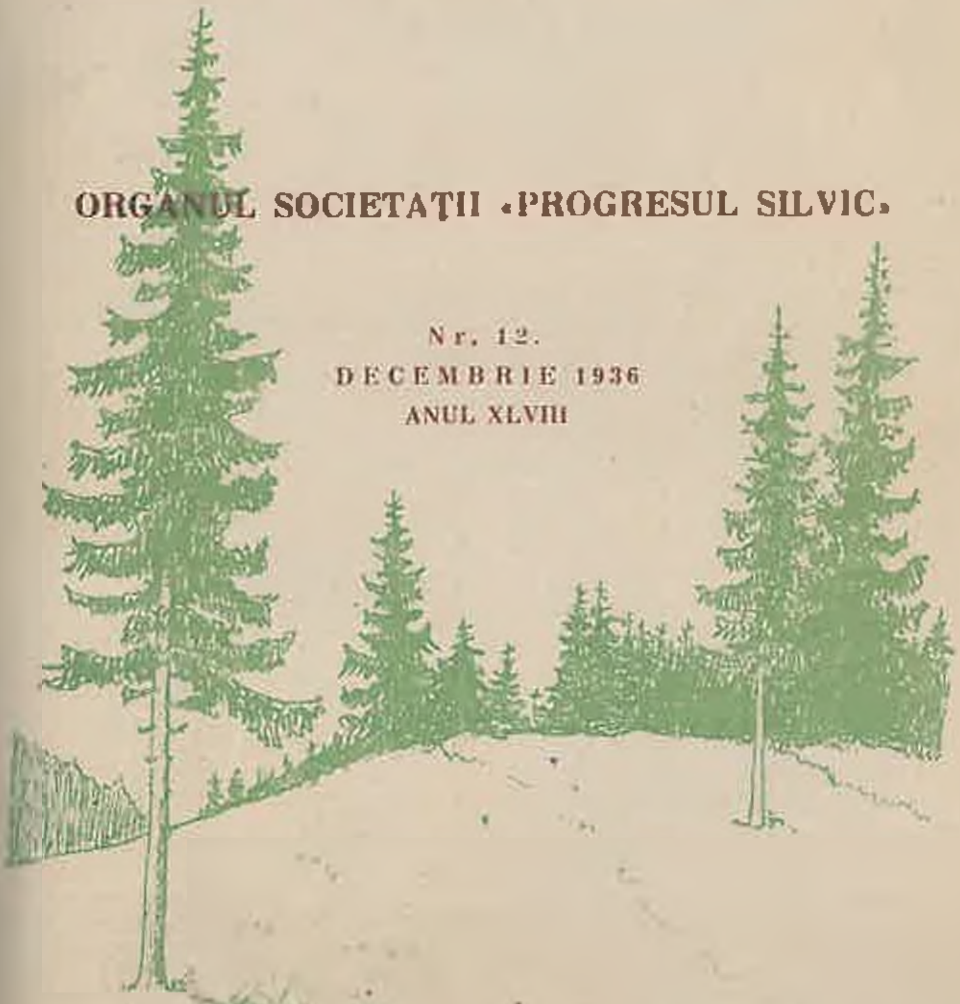

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

ANUL XLVIII Nr. 12 *DECEMBRIE 1936*

SUMARUL:

Studii :

Semănături sau plantaţiuni de stejar? . . . . . *M. Petcuţ*

Referate — Comentarii :

Ce trebue să avem în consideraţie când facem o exploatare în regie *Mircea Popescu*
Programul de lucru . . . . . *V. P. Negulescu*
Pădurea de protecţie în legislaţia silvică românească . . . . *Dr. V. Sabău*
Câteva consideraţiuni asupra exploatării stejarului . . . . . *Horia Manole*

Problemele zilei :

Cooperative de prelucrarea şi desfacerea produselor de lemn . *M. Rădulescu*
Regia de stat şi cooperaţia . . . . . *George Minescu*
Cum înţeleg cooperativa forestieră . . . . . *Mircea Popescu*
Cooperativele forestiere şi regia C. A. P. S. . . . . . *Vasile C. Filip*
Colaborarea coperativelor la exploatarea pădurilor . . . . . *D. T. Theodorescu*
Statul şi cooperativele forestiere . . . . . *D. A. Sburlan*
Cooperaţia forestieră . . . . . *Al. Stefanopol*
Rolul cooperaţiei forestiere . . . . . *C. Emanoil*

Insemnări :

Bradul ca pom de Crăciun . . . . . *M. Rădulescu*
Moţiunea Congresului A. G. I. R.

Cronici :

Congresul A. G. I. R-ului . . . . . *Al. Haralambe*
Pomii de Crăciun . . . . . „ „
Paul Mougin . . . . . „ „

Mercuriale :

Cronica lemnului . . . . . *V. Filip*

Recenzii — Revista revistelor — Soc. «Progresul Silvic» — Informaţiuni
Necrolog. Publicaţiuni : Deciziuni ministeriale.

SOMMAIRE:

Etudes :

La régénération du chêne par semis ou par plantation . *M. Petcuţ*

Rapports — Commentaires :

Quelques considérations concernant les exploitations en régie . . . . *M. Popescu*
Le programme de travail *V. Negulescu*
La forêt de protection dans la législation forestière roumaine . . . . *V. Sabău*
Quelques considérations sur l'exploitation du chêne . *H. Manole*

Problèmes à l'ordre du jour :

La question des coopératives forestières

Notices — Chroniques — Mercuriales — Récensions — Revue des revues — Soc. «Progresul Silvic» — Informations — Nécrologues — Publications : Décisions ministérielles.

INHALT:

Abhandlungen :

Verjüngung der Eiche durch Saat oder Pflanzung? . . *M. Petcuţ*

Mitteilungen :

Die im Falle der Anwendung des Verfahrens der eigenen Regie zu berücksichtigen Gesichtspunkte . *M. Popescu*
Der jährliche Wirtschaftsplan *V. Negulescu*
Der Schutzwald in der rumänischen Forstgesetzgebung . . . . *V. Sabău*
Einige Betrachtungen über die Nutzung der Eiche . . *H. Manole*

Tagesfragen :

Die Frage des forstlichen Genossenschaftswesen

Notizzen — Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Verein «Progresul Silvic» — Nachrichten — Nekrolog — Amtliche Veröffentlichungen.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

ANUL XLVIII — 1936

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1936

I. STUDII

Autorul :	Titlul articolului :	Pag.
Ailincăi, (Ing. M.):	Determinarea suprafeţei secţiunilor transversale a trunchiurilor de arbori	933
Badea, (M) şi Georgescu, (C. C.):	Determinarea rănirilor mecanice la arbori	799
Creţoiu, (P.) şi Petcuţ, (M.):	Contribuţii la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici	129
Eliescu, (Ing. Dr. Gr.):	Determinarea păsărilor răpitoare din România	3
Georgescu, (C. C.) şi Badea, (M.):	Determinarea rănirilor mecanice la arbori	799
Haralamb, (Dr. At.) şi Rădulescu, (Dr. A.):	O plantaţie de pin silvestru la poalele podgoriei muntene	528
Haralamb, (Ing. At.):	Noui contribuţii la cunoaşterea staţiunilor naturale de pin silvestru în Vrancea	1045
Nahlik, (Ing. A.) şi Rădulescu, (Dr. A. V.):	Intrebuinţări puţin cunoscute ale lemnului de salcie căprească	658
Negulescu, (Ing. Dr. E.):	Consideraţii asupra culturii exoticelor în bazinul Gurghiului	1171
Paşcovski (Ing. S.):	Despre vegetaţia lemnoasă din munţii Buzăului	262
Petcuţ, (M. şi Creţoiu, (P.):	Contribuţiuni la cunoaşterea florei pădurilor dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici	129
Petcuţ, (Ing. M.):	Semănături sau plantaţiuni de stejar ?	1289
Rădulescu, (Dr. Anton V.):	Până la ce altitudine vegetează cătina albă pe valea Prahovei	255

Rădulescu, (Dr. A.) și Haralamb, (Dr. At.):	O plantație de pin silvestru la poalele podgoriei muntene	528
Rădulescu (Ing. Dr. Anton V.) și Nahlik (Ing. Alfred):	Intrebuințări puțin cunoscute ale lemnului de salcie căprească	658
Sbiulan, (D. A.):	Trasarea jilipurilor și ulucelor	357

II. REFERATE — COMENTARII

Balazs, (Ötvös):	Cultura rațională a fazanului	278
Călinescu, (Const. D.):	Geruri târzii pe Bărăgan	1070
Cota, (Ing. V.):	Ceva despre operațiunile culturale la pădurile statului	952
Demetrescu, (Ing. Ilie C.):	Pădurea de protecție	413
„ „	Prescripțiuni asupra pădurii de protecție în legislația românească	571
„ „	Nouile păduri și legile noastre silvice	690
„ „	Legea din 20 Aprilie 1935 pentru pădurile de protecție	805
„ „	Două momente semnificative din evoluția pășunatului în pădurile noastre	956
Demetrescu-Gârbovi, (Ing. St.):	Pădurile grănicerești din jud. Năsăud	147
Demetrescu-Gârbovi, (Ing. St.:)	Pădurile grănicerești din jud. Năsăud	667
Drâmbă, (Ing. Cons. silvic Dr. D.):	Două politici forestiere	290
Drâmbă, (Ing. Cons. silvic Dr. D.):	Piatra uscată armată	1189
Eliescu, (Dr. Gr.):	Serviciul de protecția plantelor și corpul silvic	1221
Filip, (Ing. V.):	Organizarea exportului de lemnărie	540
Filip, (Ing. V.):	O nouă orientare a exportului de lemnărie	829
Florescu, (Cons. de legație, Radu):	Problema împăduririlor în America	837
Georgescu, (Dr. C. C.):	«Iarba de pădure»	408
Grunau, (P. A.):	Normalizarea pădurilor	944
Haralamb (Ing. Dr. At.):	Societăți de economie alpină	23
„ „	Pășuni alpine sau pășuni din golurile de munte	964
Ioan, (P.):	Aplicarea legii pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și de construcție ale populației rurale din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina	380

Ionescu, (Ing. Gh i.):	Organizarea economiei lemnului	556
Magdaş, (V.):	Operaţiunile culturale şi regenerarea	1212
Manole, (Horia):	Infăptuiri posibile	284
„ „	Ce este de făcut?	842
Manole, (Ing. Horia):	Câteva consideraţiuni asupra exploatării stejarului	1337
N. C.:	Modificări în politica forestieră sovietică	1077
Nahlik, (Ing. A.):	Exploatări în regie la munte	271
Nedelcovici, (Ing. N.):	Pentru constituirea asociaţiei internaţionale permanente de economie forestieră	269
Negulescu, (Ing. V. P.):	Programul de lucru	1320
Nicolau-Bârlad, (Ing.):	Invăţământul mediu şi inferior silvic în lumina noului regulament al C. A. P. S.	15
Nicolau-Bârlad, (Ing.):	Problema cadastrului forestier la noi	583
Pall, (Ing. F.):	Sarothamnus scoparius (L.) Wimm. în jud. Caraş	142
Popescu (Ing subinsp. silvic Mircea):	Ce trebue să avem în consideraţie când facem o exploatare în regie	1316
Popovici, (Ing. Cons. silvic G.):	Istoricul plantaţiunilor de salcâm de pe domeniul Coroanei Sadova	822
Prodanciuc, (Ing. M.):	Invăţământul silvic superior la Şc. sup. de agr. din Brno (Cehoslovacia)	972
Sabău, (Dr. V.):	Oportunitatea legii pădurilor de protecţie din 1935	1215
Sabău, (Dr. V.):	Pădurea de protecţie în legislaţia silvică românească	1326
Scharbert, (Ing. Fr.):	Problema exploatărilor şi regenerărilor în pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina	959
Stănescu, (Ing. Stan):	Cum s'ar putea ameliora starea culturală a pădurilor de baltă	265
Vasilescu, (Ing. Gr.):	Lucrările de pepiniere, împăduriri, recoltări de seminţe etc., executate de Caps în anul 1935/35	1074
Văleanu, (Ing. Nistor):	Scosul lemnelor din pădurile de munte	563
Witting (Otto):	Problema stejarului în Transilvania	138
Zeicu, (I.):	Reflecţii asupra noului cod silvic al Ungariei	1058

III. PROBLEMELE ZILEI.

Ianuarie : Exploatările.

Atanasescu, (Anton):	Gospodăria pădurilor Statului în lumina cifrelor	48
Comaniciu, (I.):	Competenţa în exploatarea pădurilor	38

Emanoil, (C.):	Greutățile exploatărilor in regie la pădurile Statului	52
Grozescu, (D.):	Exploatarea in pădurile Instituțiunilor administrate de Stat	45
Manole, (Horia):	Preț și rentabilitate	50
Marinescu, (C.) Subadministrator CAPS.	Valorificarea domeniului forestier al Statului	41
Pandrea, (Ing. Matei):	Reflecțiuni cu ocazia închiderii anului bugetar	58
Sburlan, (Ing. D. A. D.):	Investiții noui în vederea exploatărilor	63

Februarie: Pepiniere, semănături, plantațiuni.

Dăscălescu (Ing. I.):	Inlocuirea esenței în arboretele de salcâm	189
Drăcea, (Prof. M.):	Treptat consolidare a unei idei	202
Fröhlich, (Ing. Iuliu):	Mania molidului și consecințele ei pentru pădurile noastre	172
Georgescu, (Ing. Vencu):	Regenerările artificiale în pădurile Statului în lumina cifrelor	198
Lazăr (Horia):	La începutul plantațiunilor	160
Marinescu (Ing. I. I.):	Semințele	168
Năstăsescu (Ing. Cons. silvic G.):	O bună folosire a epocilor de împădurire	154
Nițescu (Ing. I. D.):	Impăduriri în pădurile particulare	193
Petcuț, (Ing. M.):	Plantațiuni de rășinoase cu pueți repicați sau nerepicați ?	180
Pritoianu (Ing. V. N.):	Ofensiva silvică relativ la pepiniere și plantațiuni	169
Przemetchi, (Ing. Z. A.).	Reușita împăduririlor și seceta	177
Rădulescu, (Ing. M.):	Reușita lucrărilor de împădurire și pepiniera	184
Simionescu (Ing. Cons. silvic I.):	Pentru o ofensivă a plantațiunilor	157
Vasilescu, (Ing. Gr.):	Lucrări de refacerea zăvoaelor și împădurirea prundișurilor și terenurilor umede și mocirloase din lunca râurilor și Dunărei	200

Martie: Corectura torenților și ameliorara terenurilor degradate.

Grozescu, (Ing. D.):	Fondul de ameliorare a terenurilor degradate	299
Haralamb, (Ing. Dr. At.):	Specii de tranziție	319
Heroiu, (Ing. Tr. I.):	Aspectul educativ al restaurării terenurilor degrade	305
Marinescu, (Ing. I. I.):	Terenuri degradate	311
Năstăsescu, (Ing. Cons. silvic G.):	Pe când și la noi	295

Nițescu (Ing. Ioan D.):	Observațiuni practice cu ocazia aplicării legii ameliorărilor terenurilor degradate în anii 1930—33	314
Petcuț. (Ing. M.):	O specie care ar trebui încercată: Pinus rigida	304
Priboianu, (Ing. V. N.):	Impădurirea terenurilor degradate	301
Sprangate. (Ing. Șt.):	Despre panta de compensație	326
Stinghe, (V. N.):	Lucrările de corecțiunea torenților	308

Aprilie: Amenajament.

Bondescu, (Ing. Emil):	Constatări și propuneri în legătură cu problema amenajării pădurilor Statului	464
Comaniciu (Ing. Cons. silvic I.):	Amenajarea pădurilor românești	434
Dăscălescu, (Ing. I.):	Spre noui orizonturi	459
Demetrescu, (Ilie C.):	Amenajamentul în legislația forestieră românească	468
Georgescu, (Ing. Cons. silvic C. P.):	Fondul de acoperire	423
Grozescu, (Ing. Cons. silvic D.):	Prelungirea revoluțiilor, o necesitate	441
Ionescu, (Ing. Andrei I.):	Tendințe noui în amenajament	454
Ionescu-Bârlad, (Ing. C. D.) și Nicolescu, (Ing. Iulian):	Observațiuni critice la aplicarea amenajamentelor	472
Năstăsescu, (Ing. Cons. silvic G.):	Codrul grădinărit	428
Nedelcovici (Ing. Cons. silvic Al.):	Intâi amenajamentul	447
Opran, (Ing. cons. silvic C.):	Mai multă atenție la amenajarea pădurilor	420
Palladi, (Ing. insp. silvic Emil):	Legea pentru completarea art. 1 din C. S. și aplicarea ei	457
Popescu, (Ing. cons. silvic Al. I.):	Echipe de amenajări la direcțiile regionale	438
Stănescu, (Ing. cons. silvic Stan):	Observațiuni cu privire la întocmirea amenajamentelor	451
Stinghe, (Prof. V. N.):	Spre ameliorarea technicei amenajamentului	474
Tomuța, (Ing. cons. silvic D.):	Observațiuni asupra lucrărilor de amenajarea pădurilor	443

Mai: Ameliorări pastorale.

Butoi, (Ing. Al.):	Ameliorarea păşunilor alpine — — — —	593
Emanoil, (Ing. C. C.):	Imbunătăţirea păşunilor din golurile de munte	601
Fonai, (Ing. Insp. G-ral I.):	Amelioraţiuni pastorale — — — — —	588
Haralamb, (Ing. At.):	Mijloace de folosit pentru ameliorarea păşunilor	610
Ionescu, (Ing. I. S.):	Păşunile din golul munţilor (alpine ?) — —	584
Ionescu-Bârlad, (Ing. C. D.):	Contribuţiuni la problema păşunatului alpin —	597
Marinescu, (Ing. I. I.):	Păşunatul în golul de munte — — — —	592
Precup, (Ing. Cons. silvic V.):	Ameliorări pastorale: teren de armonioasă colaborare agrosilvică — — — — — —	578
Stinghe, (Prof. V. N.):	Păşunile sălbăticite — — — — — —	619
Tomuţă, (Ing. Cons. silvic D.):	Ameliorarea păşunilor alpine — — — —	580
Vasiliu, (Ing. V. V.):	In jurul amelioraţiunilor pastorale — — —	605
Witting, (Ing. Insp. G-ral silvic Otto):	Păşunatul alpin şi economia vânătoarei — —	589

Iunie: Operaţiuni culturale, tăeri de ameliorare.

Caminschi, (Ing. Gr.):	Operaţiunile culturale din Basarabia — —	707
Magdaş, (Ing. şef silvic Vasile):	Tăerile de ameliorare în lumina realităţilor —	718
Nicoară, (Ing. Titus):	Operaţiunile culturale — — — — — —	712
Pallodian, (Ing. I.):	Operaţiuni culturale în pădurile particulare —	716
Petrescu, (Ing. Eftimie):	Ameliorarea arboretelor — — — — —	706
Przemeţchi, (Ing. Insp. G-ral Z. A.):	Technica operaţiunilor culturale — — —	697
Rădulescu, (Ing. Marin):	Să intensificăm operaţiunile culturale — —	702
Vasilescu, (Ing. Gr.):	Câteva lucruri ce trebuesc ştiute când se execută operaţiuni culturale — — — — —	720

Iulie-August: Regenerarea naturală.

Caminschi, (Ing. Gr.):	Despre rolul subarboretului în regenerările naturale — — — — — — — — —	854
Crunau, (P. A.):	Regenerarea naturală — — — — — —	845
Ionescu-Bârlad, (Ing. C. D.):	Planul de exploatare în metoda codrului regulat	857
Magdaş, (Ing. Vasile):	Deosebiri şi asemănări în technica tăerilor de regenerare la stejarul pedunculat şi gorun —	858

Rădulescu, (Ing. Marin): Lungimea perioadei de regenerare la pădurile de stejar pedunculat și de gorun — — — 852

Septembrie: Regenerarea naturală.

Caminschi, (Ing. Gr.): Problema regenerării naturale a pădurilor din Basarabia — — — — — — — — 1002
Chiriță, (C. D.): Flora solului și regenerarea naturală — — 978
Chirițescu, (Ing. A.): Innobilarea masivelor în jud. Tulcea — — — 997
Nicoară, (Ing. Titus): Regenerarea naturală a fagului — — — 1009
Petcuț, (Ing. M.): De ce nu reușesc la noi regenerările naturale prin sămânță — — — — — — — 988
Popescu, (Ing. Mircea): Regenerarea naturală la colinele înalte — — 1007
Rădulescu, (Ing. M.): Regenerarea naturală a pădurilor în România 994

Octombrie: Exploatările în regie.

Carugea, (N. N.): Este astăzi regia forestieră de stat un sistem de valorificare consacrat? — — — — 1081
Chercea, (Ing. Gh.): Scurte considerațiuni asupra exploatării în regie a pădurilor Statului — — — — — — 1086
Emanoil, (Ing. C.): Spre regia cât mai intensă — — — — — 1095
Ionescu, (Ing. Gh.): Exploatările în regie și cooperația — — — 1099
Pandrea, (Ing. Matei): Necesitatea regiilor în exploatarea pădurilor Statului — — — — — — — — 1090
Sburlan, (Ing. D. A.): Pregătirea personalului pentru regii — — — 1101

Noembrie: Serviciul de control.

Chirițescu, (Ing. Insp. A.): Inspectorul de control, activ — — — — 1237
Heroiu, (Dr. Tr.): Fundamentele obiective ale controlului — — 1224
Lazăr, (Horia): Controlul — — — — — — — — 1224
Marinescu, (Ing. Cons. silvic (Coman): Controlul în administrația și gospodăria silvică 1227
Theodorescu, (D. T.): Controlul preventiv și controlul colaborării — 1240

Decembrie: Problemele cooperației forestiere.

Emanoil, (Ing. C.): Rolul cooperației forestiere — — — — 1358
Filip, (Ing. Vasile C.): Cooperativele forestiere și regia C. A. P. S. 1346
Minescu, (George): Regia de Stat și Cooperația — — — — 1340
Popescu, (Ing. Mircea): Cum înțeleg cooperativa forestieră — — — 1344
Rădulescu, (Ing. Insp. M.): Cooperative de prelucrarea și desfacerea produselor de lemn — — — — — — — 1339

Sburlan, (D. A.): Statul şi cooperativele forestiere — — — 1353
Ştefanopol, (Ing. A.): Cooperaţia forestieră — — — — — — 1355
Theodorescu, (D. T.): Colaborarea cooperativelor la exploatarea pădurilor — — — — — — — — — 1350

IV. INSEMNARI.

Paşcovschi, (Ing. Sergiu). Castan la Gurghiu — — — — — — 1244
„ „ A doua înflorire — — — — — — — 1245
Rădulescu, (Ing. M.): Bradul ca pom de Crăciun — — — — 1364
„ „ Moţiunea Congresului AGIR — — — — 1365

V. CRONICA.

B., (T.): «Masca» — — — — — — — — — 880
Colpacci, (Ing. Gr.): In pădurirea Basarabiei — — — — — — 742
Cristea, (Cezar). Articole privitoare la economia forestieră publicate în ziare — — — — — 87 495 631
„ „ Conferinţe — — — — — — — — 218
„ „ Insemnări — — — — — — — — — 220
Drăcea, (M. D.): Al doilea congres internaţional de silvicultura dela Budapesta (10—14 Sept. 1936) — — 622
Drâmbă, (D.): Raport asupra congresului naţional al lemnului de foc şi al cărbunelui de lemn din Nancy 205 334, 480, 723, 865
Fălciu, (A. C.): Un început de acţiune — — — — — 213
Filipovici, (I.) (Belgrad): Excursia studenţilor jugoslavi în România (16–23 Iulie) — — — — — — — — 1018
Ghelmeziu, (N. N.): A doua conferinţă internaţională de propagandă în favoarea lemnului — — — — — 630
H., (Tr.): Colaborarea cu echipele regale — — — — 870
Haralamb, (At.): Mereu înainte — — — — — — — 83
„ „ Pădurile şi lupta în contra secetei — — — 212
„ „ Vânătoarea — — — — — — — — 216
„ „ Legea pentru organizarea turismului — — 339
„ „ Moartea codrului românesc — — — — 340
„ „ Este Casa Pădurilor un serviciu public? — 340
„ „ O avere ce se distruge — — — — — 341
„ „ Bune şi rele — — — — — — — — 487
„ „ De ici de colo — — — — — — — 688
„ „ Stepă, secetă, perdele de protecţie — — — 735
„ „ In sfârşit — — — — — — — — 872
„ „ Un răspuns aşteptat — — — — — — 1015

Haralamb, (At.):	Pe marginea unui strigăt de alarmă — — —	1016
„	Sprijin nou — — — — — — — —	1017
„ „	Conferinţe — — — — — — — —	1018
„ „	O nouă organizare a Min. Agr. şi Dom. —	1247
„ „	Reviste şi ziare — — — — — — —	1250
„ „	Expoziţii — — — — — — — — —	1252
„ „	Congresul AGIR-ului — — — — — —	1368
	Pomii de crăciun — — — — — — —	1375
	Paul Mougin — — — — — — — —	1376
Lupe, (I.):	Serbarea sădirii arborilor — — — — —	493
Nagy, (L.):	Serbarea sădirii arborelui la Lugoj — — —	492
Pall, (Ing. F.):	Arborii de dimensiuni excepţionale — — —	743
„ „	Frasinul lui Adam Neamţu — — — — —	882
Petö, (I.):	Aniversarea de 100 de ani dela apariţia unei reviste silvice — — — — — — —	1255
Prodanciuc, (M.):	Două luni de practică în Cehoslovacia — —	77
Rucăreanu, (Ing. N.):	Adunarea generală ordinară a Soc. «Progresul Silvic» — — — — — — — — —	730
Sburlan, (D. A.):	Congresul internaţional de silvicultură dela Budapesta — — — — — — — —	1126
Sburlan, (D. A.) şi Ionescu, (Gh. I.):	Anul forestier 1935 — — — — — —	67
W'diniwsky, (T.):	Insemnări — — — — — — — —	91
X.:	Şedinţa constitutivă a Soc. piscicultorilor şi pescarilor din Bucovina — — — — —	880

VI. MERCURIALE.

C. I. B.:	Communication à la Presse — — — — —	1026
Filip, (V.):	Cronica lemnului — — 747, 884, 1118, 1260.	1381

VII. RECENZII.

*	Anuarul forestier pentru industria şi comerţul lemnului în România (Recenzent Gh. I. Ionescu) — — — — — — — — —	634
Bulita (A. Dr.):	Die Forstwirtschaft Österreich (Recenzent I. C. Demetrescu) — — — — — — —	1268
Demetrescu (Ilie C.):	Das Problem der Einheitlichen Forstgesetzgebung in Neu-Rumänien. (Recenzent Gh. I. Ionescu) — — — — — — — —	1359
Forst Service U. S. A.:	Possibilities of shelterbelt planting in the plain region (Recenzent D. A. Sburlan) — —	342
Fröhlich, (J.):	Despre pădurile virgine de molid ale Carpaţilor de Sud (Recenzent Dr. V. S.) — — —	95

Genevoix (Maurice):	La forêt voisine (Recenzent C. Cristea) —	345
Hardy (M. E.):	The geography of plants (Recenzent T. B.) —	1127
Haret, (Mihail):	Calendar săptămânal pe 1936 al Touring-Clubului României (Recenzent I. C. Demetrescu)	341
Heske (Dr. H.):	Die Forstwirtschaft Österreich (Recenzent I. C. Demetrescu) — — — — — — —	222
Ionescu, (Ing. Aurelian) şi Sprangate. (Ing. Ştefan):	Dicţionar technic silvic. (Recenzent D. A. Sburlan) — — — — — — — —	1393
Kubijovyc. (Vladimir):	Păstoritul în Maramureş (Recenzent A. Crivăţ)	93
Lagercrantz. (C.):	Fran Kolmarden till Karpaterna (Recenzent G. Nivalis) — — — — — — — —	96
Lungu, (Dr. Octavian):	Exploatarea pădurilor grănicereşti din Bistriţa Năsăud (Recenzent Gh. I. Ionescu) — —	501
Nedici (Gh.):	Clipe de vrajă (Recenzent G. T. Toma) — —	224
Paşcovschi. (Sergiu):	Beiträge zur Kenntnis der dendrologischen Flora Rumänien : Nischkowtal (Recenzent A. V. Rădulescu) — — — — — — —	636
Serviciul Forestier din Baden :	Die Nachtzucht von Pappel und Baumweide in den badischen Auewaldungen (Recenzent Ing. Th. Rădulescu) — — — — — — —	890
Spitstuve, Armijas:	Statistique forestière de la Letonnie et l'activité du département des forêts de 1.IV.1934 au 31.III.35 (Recenzent I. C. Demetrescu) —	1125
Tolmatschew, (A. é.):	Despre răspândirea esenţelor arborescente şi limita nordică a pădurilor în regiunea între Jenissei şi Hatanga (Recenzent S. P. P.) —	753
Tschermak (Leo):	Die natürliche Verbreitung der Lärche in den Ostalpen (Recenzent Dr. A. V. Rădulescu)	221

VIII. REVISTA REVISTELOR

Allgemeine Forst- u. Jagdzeitung (Recenzent I. C. Dem.) — — — — 758
L'Alpe (Recenzent N. N. G., E. V.) — — — — — 98, 227, 504, 1129, 1398
Bulletin de la Soc. centrale forestière de Belgique (Recenzent E. V.) 228, 346, 505, 636, 895, 1134, 1270
Codrii Bucovinei (Recenzent At. Har.) — — — — — — — — 1277
Forstwissenschaftliches Centralblatt (Recenzent A. V. R.) 99, 229, 348, 507, 758, 1270, 1399
Journal forestier suisse (Recenzent At. Haralamb — — — — — — 1403
Journal of Forestry (Recenzent T. B.) 101, 348, 638, 759, 1026, 1135, 1272, 1400
Revues des Eaux et Forêts (Recenzenţi A. C., At. H. .T. B. (Dr. V.) 103, 138, 230, 507, 1405
Silva — — — — — — — — — 104, 232, 352, 640, 763, 1142

Sumarski List (Recenzent G. T. T.) — 107
Tharandter forstliches Jahrbuch (Recenzent Gr. E.) 508, 641, 764, 1274, 1407
Zeitschrift für Forst- u. Jagdwesen (Recenzent Dr. C. C. G.) 107, 233, 353, 766, 1031, 1409
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft (Recenzent I. C. Dem.) 276, 542, 896, 1144, 1411

IX. CERCUL DE STUDII FORESTIERE AL ING. SILVICI

Ing. Dr. V. Dinu:	Probleme în legătură cu cultura salcâmului și pinului în România. 22.I.36	113
Ing. Dr. C. Chiriță:	Lemnul în anii de adaptare la criză. 18.XII.35	112
Ing. Dr. C. Georgescu:	Maladii criptogamice de importanță economică. 11.II.36	237
Ing. I. Dăscălescu:	Refacerea pădurilor degradate de câmpie în cadrul amenajamentului. 26.II.36.	517
Ing. M. Georgescu :	Vrancea despădurită. 18.III.36	519
Ing. C. C. Emanoil:	Cooperativa forestieră în pădurile de stat 1.IV.36	519
Ing. Vencu Georgescu:	Din activitatea unui serviciu. 19.II.36	517
Ing. Gh. Nicolau-Bârlad:	Păduri de agrement. 29.I.36	236
Ing. M. Petcuț:	Problema perdelelor de protecție în regiunile uscate. 5.II.36	237
Ing. M. Rădulescu:	Intensificarea lucrărilor de cultura pădurilor	359

X. INFORMAȚII

Pag. 109, 354, 510, 767, 1033, 1145, 1278, 1422.

XI. NECROLOG

† Ioan D. Cornățeanu — 111
† Mihail Mateescu — 235
† N. Savela — 356
† Puchreirer Henrich — 357
† Konyi Iosif — 357
† Aureliu M. Eliescu — 512
† Mihail Ittu — 769
† Francisc Schmidt — 771
† P. A. Grunau — 1170
† M. P. Nicolescu — 1428
† C. Popescu-Făurei — 1430

XII. SOCIETATEA «ROGRESUL SILVIC»

Şedinţele consiliului de administraţie — — 116, 360, 524, 647, 898, 1281, 1416
Inştiinţări — 116, 239
Aviz — 1280, 1416
Regulament pentru imprimarea lucrărilor de specialitate — 239
Biblioteca Societăţii (periodice primite, noui achiziţii, etc.) 242, 245, 523, 897, 1146, 1280
Adunarea Generală a Societăţii — 644

XIII. CEACS.

Convocare — 247

XIV. PUBLICAŢIUNI

Deciziuni ministeriale — 120, 249, 652, 773, 917, 1035, 1155, 1432

XV. DIVERSE

Semicentenarul nostru (Redacţia) — 655

TIPOGRAFIA
BUCOVINA

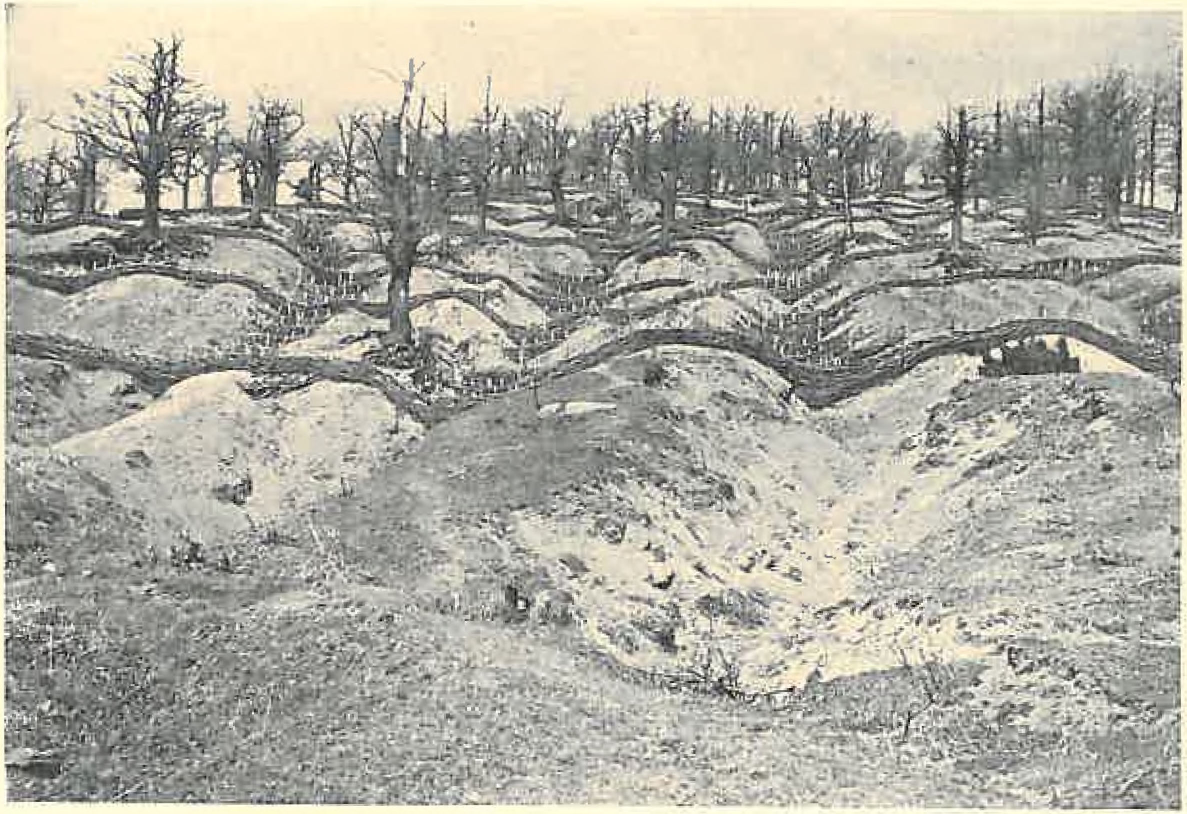

Clișeu Ing. Căpitanu

Lucrări de consolidare a terenurilor degradate (com. Cermăgura, jud. Neamț)
Travaux de fixation des terrains degradés.
Bodenfestigungsarbeiten.

Clişeu Al. Haralamb

Salcâmul pune în valoare terenurile degradate. (Vedere comparativă).
(Valea Slănicului; teritoriul comunei Beceni; proprietatea Lăscăruş Catargiu, jud. Buzău)
La mise en valeur des terrains degradés, par des plantations de Robinia. (Vue comparative).
Untergebrachte Böden verwertet durch die Robinie. (Vergleichende Beispiele)

REVISTA PĂDURILOR ANUL XLVIII – Nr. 12/1936

S T U D I I

Din lucrările prezentate Institutului de
Cercetări şi Experimentaţiuni forestiere

SEMĂNĂTURI SAU PLANTAŢIUNI DE STEJAR?

de Ing. M. PETCUŢ

In anul 1928, unul din camarazii noştri [1]) a publicat în Revista Pădurilor un articol intitulat „Cerul". D-sa, vorbind despre refacerea pădurilor de cer din câmpia ţării, stabilea că, în acest scop, ne trebuesc 1200 de vagoane de ghindă. Sprijinit pe faptul că, în anii cei mai buni de ghindă, nu s'a putut aduna decât maximum 15-20 de vagoane şi având în vedere că aceşti ani de ghindă vin cel mai de vreme la 5 ani, presupunând condiţiunile cele mai avantajoase, — că s'ar aduna 20 vagoane în toţi anii de ghindă şi că aceştia ar veni regulat la perioade de câte 5 ani — d-sa ajungea la concluzia că ne-ar trebui 300 de ani pentru refacerea acestor păduri. In faţa acestor cifre, colegul nostru îşi termina articolul astfel: „Aşteptăm sau soluţionăm problema altfel?"

Punând această întrebare, distinsul nostru coleg se gândea, desigur la înlocuirea cerului cu o altă specie, cu care împăduririle s'ar putea face mult mai uşor.

Se pare că, păstrând aceeaşi specie, autorul articolului citat nu vedea refacerea acestor păduri pe altă cale decât prin semănături. Şi d-sa nu era un izolat, crezând astfel. Multă vreme, cei mai mulţi, am putea spune chiar toţi, fără să greşim prea mult, ne găseam pe aceeaşi linie de gândire, şi nu numai pentru cer, ci pentru toate speciile de stejar.

Lucrul îşi avea — şi îşi are chiar şi azi — explicaţia lui. In şcoală, vorbesc cel puţin de generaţia mea şi de cele anterioare, plantațiunile de stejar erau socotite ca una din marile greșeli de silvicultură. Mai târziu, în serviciu, colegii care, din cine știe din ce considerațiuni, făcuseră astfel de lucrări, nu se puteau lăuda cu ele; mai întotdeauna după 10—15 și chiar 20 de ani dela efectuarea lucrărilor, suprafețele ocupate de regenerări sau împăduriri de acest fel —- năpădite de mărăcini — păreau niște fânețe, în care abia se distingeau rândurile de puieți rari, crăcănoși; numai ici și colo, se vedea câte unul de înălțimea omului.

---

[1]) *Petre Ioan:* Cerul, Revista Pădurilor 1928, pag. 328.

In același timp, în semănăturile de aceeași vârstă, masivul era de mult închis, solul era acoperit de litieră, trunchiurile drepte, iar înălțimea arboretului măsura cel puțin 5—7 metri.

Judecând după aceste aspecte deosebite, eram în drept să credem că plantațiunile de stejar nu ar fi indicate pentru regenerările artificiale și deci credința că, în aceste cazuri, singurele lucrări care dau rezultate bune sunt semănăturile de stejar, părea justificată.

Nereușita plantațiunilor de stejar se atribuia retezării pivotului puieților; perioada de lâncezire a plantațiunilor și de lăbărțare a coronamentului se credea a corespunde cu perioada înlăuntru căreia urma să se refacă acest pivot.

In timp ce la noi domina această concepție, în literatura rusă care începuse să fie mai mult cunoscută după alipirea Basarabiei, plantațiunile de stejar erau ținute la loc mai de cinste decât semănăturile.

Urmărind să cunoaștem temeiurile acestei noui concepții, mi-am propus să vizitez pădurea Ghirbovăț din jud. Tighina, unde fusesem informat că se găsește toată gama metodelor de împăduriri cu stejar. Și într'adevăr, am găsit aci, puse în aplicare, multe din tipurile de împădurire folosite în ținuturile uscate ale Rusiei. Intre arboretele rezultate din aceste lucrări am găsit *plantațiuni* de stejar foarte frumoase, care nu puteau fi socotite câtuși de puțin mai prejos decât *semănăturile* din parcelele vecine.

Ceva mai târziu — în 1928 — urmărind alte obiective, am găsit și în pădurea Câlceasca din ocolul Regele Carol I, plantațiuni de stejar, făcute de regretatul Iuliu Moldovan, care pot fi socotite ca model de arborete de stejar în gospodăria cea mai pretențioasă.

Proba că și plantațiunile de stejar pot să dea rezultate bune era, prin urmare, făcută. Pentru lămurirea completă a aceste probleme și în deosebi pentru a cunoaște cauzele care contribuiau la reuşita acestor lucrări, într'o parte şi la nereuşita lor, în alta, se impunea să se cerceteze:

plantaţiuni cu rezultate *bune* în comparaţie cu alte arborete de aceeaşi calitate creiate prin *semănături;*

arborete născute prin *plantaţiuni bune* în comparaţie cu alte *arborete naturale;*

arborete *rele* creiate prin *plantaţiuni* obişnuite, în comparaţie cu alte arborete creiate pe aceeaşi cale, dar cu rezultate *bune.*

Despre *toate aceste cercetări* ne propunem să ne ocupăm în rândurile care urmează.

I. Intinderea şi natura cercetărilor.

In vederea primului obiectiv am ales două arborete de stejar în pădurea Ghirbovăţ din ocolul Tighina: unul creiat prin plantaţiuni şi altul prin semănături.

Cel dintâi are suprafaţa de 28 hectare şi se găseşte catalogat în parcela 20 subparcela A, iar cel din urmă are suprafaţa de 9,70 hectare şi ocupă subparcela A din parcela 23. Atât la creiarea unuia cât şi la a celuilalt din aceste două arborete s'au folosit procedeele cele mai bune la care s'a fixat technica împăduririlor în regiuni uscate, după încercări de mai bine de 100 de ani.

In vederea celui de al doilea obiectiv, m'am oprit la una din plantaţiunile din pădurea Câlceasca. Aci se găsesc două arborete creiate prin plantaţiuni; unul aşezat dealungul şoselii care duce dela Piteşti la Câmpu-Lung şi vecin cu un pâlc de pădure naturală în suprafaţă de câteva hectare şi altul chiar în interiorul parcului de pe lângă reşedinţa ocolului şi alături de cele de mai sus. Cel dintâi — plantaţiunea aşezată dealungul şoselii — se găseşte în condiţii de creştere mai puţin bune; arboretul e pur şi probabil a mai scăpat şi vitele în el după ce s'a închis masivul. In parc, plantaţiunea are condiţiile de vegetaţie cele mai bune şi are şi un bogat subarboret de mălin (Prunus padus L.).

In lucrarea de faţă ne vom folosi de plantaţiunea din afara parcului — cea cu condiţii de vegetaţie mai puţin bune — şi de arboretul natural vecin.

Dintre plantaţiunile de stejar obişnuite — aşa cum se fac aceste lucrări în mod normal — am ales un arboret din perimetrul

Băduleasa (ocolul Turnu-Măgurele), care se va analiza în raport cu plantațiunea de care ne-am ocupat mai sus, din păd. Ghirbovăț.

Pentru ca să poată ieși mai bine în relief toate laturile problemei care ne preocupă și să putem trage concluziile cele mai juste, ne-am propus să studiem: stațiunea în care s'au făcut cercetările, cum au luat naștere arboretele, cum au fost întreținute și care este starea lor în momentul cercetărilor.

Și ca să ne dăm mai bine seama de felul cum au evoluat aceste arborete, am căutat să cunoaștem și creșterile în înălțime și în diametru.

Felul cum a luat naștere și cum a fost întreținut arboretul a fost stabilit după informațiile culese în localitate, dela personalul ocolului.

Pentru cercetarea creșterilor s'au făcut locuri de încercare de câte 1000 m. p.; materialul inventariat s'a împărțit în 3 clase de diametre cu număr egal de arbori și s'a căutat arborele mediu pentru clasa superioară de diametre [1]). Acesta s'a doborît și s'a analizat.

Pentru ca să putem cerceta înrădăcinarea acestor arborete s'au scos din rădăcină și s'au fotografiat arborii medii respectivi.

In plantațiunea din perimetrul Băduleasa nu ne-am ocupat de creșteri fiindcă arboretul era încă prea rar, crăcănos și cu înălțimi prea mici.

II. Situația și stațiunea arboretelor cercetate.

Pădurea Ghirbovăț.

Se găsește în cuprinsul stepei cu păduri de pe podișul care domină lunca Nistrului, cam la 20 Km spre Sud de orașul Tighina.

Clima acestui ținut este specific continentală. Verile sunt foarte călduroase; temperaturile maxime medii se realizează în luna

---

[1]) Locurile de încercare, analizele arborilor medii, scoaterea lor din rădăcină și fotografierea arboretelor din pădurea Tighina ca și istoricul lor au fost făcute de către și prin îngrijirea D-lui Ing. Insp. General Przemețchii, șef al ocolului Tighina în 1926, când am început aceste cercetări și Director al Regionalei Chișinău în 1933.

La pădurea Călceasca, analiza arborelui mediu din arboretul natural a fost făcută prin îngrijirea d-lor Ing. Tr. Ionescu, șeful ocolului și Ing. Mircea Popescu, ajutor.

Tuturor le aduc și pe această cale mulțumiri călduroase pentru acest ajutor.

Iulie când se înregistrează 23,2° (față de 22° în Bărăgan); iernile sunt și ele mai friguroase decât în stepa din interiorul țării; media lunară minimă se situează în Ianuarie, când se înregistrează —8,9° (pe câtă vreme în Bărăgan nu înregistrăm decât —3,6°).

Precipitațiile atmosferice însumează ceva mai mult de 400 mm anual [1]. In perioada de vegetație cad, în mediu, 217 mm. Cea mai mare cantitate de apă cade în Mai (circa 63 mm). Dar, ceeace mărește și mai mult ariditatea acestui ținut sunt vânturile calde și uscate din timpul verii, care ridică la maximum evaporația apei din pământ și transpirația plantelor.

Podișurile ținutului Tighina sunt alcătuite dintr'un loess argilos, gros de 10—15 m.

In condițiunile climatice de care am vorbit mai sus și pe această rocă, s'a format un sol de tipul cernoziomului degradat, în care orizontul cu humus atinge, uneori, grosimea de 1,50—2 m.

Pădurea Câlceasca.

Este un trup al complexului Câlceasca din cuprinsul ocolului silvic „Regele Carol I", așezat împrejurul reședinții ce se găsește în apropierea comunei Valea Popii, la 30 de Km spre Nord de Pitești și la 20 Km spre Sud de Câmpulung.

Reședința și prin urmare și arboretele care fac obiectul cercetărilor se găsesc pe lunca înaltă a unuia din afluenții Argeșului, cunoscut sub denumirea de Râul Târgului.

Altitudinea locului, după harta Statului Major, este de 400 m față de 590 m cât este la Câmpulung și 270 m cât este la Pitești

Sub raportul climatic ținutul se situează între aceste două localități: Câmpulung și Pitești, amândouă așezate pe aceeași vale și pentru care avem date climatice exacte.

Media precipitațiilor anuale va fi cuprinsă, prin urmare, între 652 mm, cifra dată de stațiunea Pitești, și 721 mm, cifră care reprezintă media Câmpulungului. In perioada de vegetație, cantitatea de precipitații trebue să se găsească între 307—370 mm. Umiditatea relativă, aceeași la ambele stațiuni vecine, este de 72% pe an și 67% în perioada de vegetație.

Sub raportul temperaturii, pădurea Câlceasca se situează între

---

[1] *E. Oteteleșeanu* și *G. Elefterie*: Considerațiuni generale asupra reg. precipit. atm. în România, București, 1921.

9°,4, — media anuală dela Piteşti — şi 8°,1 media dela Câmpulung. In perioada de vegetaţie, temperatura Câmpulungului variază între 12°,2 — media lunii Mai — şi 18°,1 — media lunii August, — iar aceea a Piteştiului între 15°,1 — media lunii Mai — şi 20°,4 — media lunii August.

In ceea ce priveşte solul, pădurea Călceasca creşte pe un sol brun roşcat în stare de formaţie, care a luat naştere pe aluviuni de pietriş mărunt în amestec cu nisip, elemente legate între ele prin humus şi argilă în orizontul superior (0,00—0,33 m), prin separaţiuni de sesquioxizi de fier şi aluminiu în orizontul B (0,34—0,80 m) şi prin mâl argilos, care face solul mai compact, în orizontul inferior[1]).

Perimetrul Băduleasa.

Este aşezat pe şesul Teleormanului — partea de Vest a Burnazului. Ca şi pădurea Tighina se găseşte prin urmare la limita stepei cu păduri.

Sub raportul climatic, câmpul Teleormanului se găseşte însă în condiţii mai bune decât pădurea Tighina.

Precipitaţiile anuale în şesul Teleormanului ajung la 500 mm. iar în perioada de vegetaţie trec peste 200 de mm.

Temperatura medie anuală este de 10°; temperatura medie a lunei celei mai călduroase se înregistrează în Iulie cu cifra de 22°,6 şi a celei mai friguroase în Ianuarie cu —4°,8.

Vânturile, în acest ţinut, sunt şi mai puţin frecvente şi cu intensitate mai mică decât în Basarabia.

Solul, în perimetrul Băduleasca, este un cernosiom degradat.

Roca pe care s'a format acest sol este un loess cu grosimea de 8—10 m.

III. Descrierea arboretelor.

1) *Plantaţiunea din pădurea Ghirbovăţ.*

Cum s'au făcut împăduririle ? Plantaţiunile din pădurea Ghirbovăţ au fost făcute în anul 1907, în locul unui crâng degradat în vârstă de 30 de ani, defrişat. Lucrarea s'a executat primăvara, în teren mobilizat cu plugul, după ce, 2—3 ani după defrişare, fusese dat culturii agricole.

---

[1]) Descrierea profilului a fost făcută cu concursul d-lui Em. I. Protopopescu-Pake, căruia îi mulţumim şi pe această cale.

Plantațiunea s'a făcut în rânduri, cu puieți de stejar pedunculat în vârstă de 2 ani. Distanța între rânduri a fost de 1,20 m și între puieți de 1 m. Intre puieții de stejar, de o parte și de alta a fiecăruia dintre ei, pe rând, — la 0,50 m distanță de puieții de stejar — s'a mai plantat și puieți de Acer tataricum și Caragana arborescens — unul de o parte și altul de alta a puieților de stejar — cum se vede în schema care urmează:

Clișeu M. Petcuț

Fot. Nr. 1. — Plantație de stejar în pădurea Ghirbovăț.

○ ⊕ ○ □ ○ ⊕ ○ □ ○ ⊕ ○
○ □ ○ ⊕ ○ □ ○ ⊕ ○ □ ○

○ = Q. pedunculata Erh.; ⊕ = Acer tataricum L.; □ = Caragana arborescens.

Aceste două specii ajutătoare — arțarul tătăresc și salcâmul galben — au rolul de a obliga stejarul să crească mai repede și mai mult în sus decât în lături, (rol pe care literatura germană îl defineşte cu denumirea de „Treibholz").

Intreţinerea arboretului. Timp de 4 ani plantaţiunea a fost prăşită de 3 ori pe an. Alte operaţiuni culturale nu s'au făcut.

In aceste condiţiuni masivul s'a închis la vârsta de 11 ani.

Clişeu Z. Przemeţchii

Fot. Nr. 2. — Plantaţiune de stejar (în 1907), Pădurea Ghirbovăţ.

Starea arboretului în momentul cercetărilor. In anul 1928, epoca la care am făcut primele cercetări, arboretul născut şi îngrijit în felul descris mai sus era în vârstă de 21 de ani şi număra, în mediu, cam 3000 de arbori de stejar la hectar. In subarboret se găseau încă, în număr apreciabil, arbuştii introduşi în timpul când a luat fiinţă arboretul — arţarul şi salcâmul galben — la care s'a mai adăogat Rhamnus cathartica, Cornus sanguinea L. şi Rhus Cotinus L., venite pe cale naturală. (fot. Nr. 1).

Masivul — în deosebi pe rând — era destul de strâns, cu fusurile drepte (fotografia No. 1) şi cu înălţimi care variau între 3 şi 7,82 m şi cu diametre între 2 şi 11 cm.

Creşterile. In ceea ce priveşte creşterile, iată care este rezultatul analizei arborelui mediu al clasei superioare de diametre al unui loc de încercare în parcela de care ne ocupăm:

Tabloul diametrelor.

Secţiunea:			Diametrul mediu la vârsta de:						Observaţiuni
Nr.	Inălţimea	Inele	5	10	15	20	21		
							fără coaje	cu coaje	
1	0	21	2,10	7,20	9,65	10,65	11,45	12,73	
2	1,30	17	0,20	2,85	6,25	7,50	7.75	8,85	
3	3,60	11	—	—	3,35	5,80	6,20	7,05	
4	5,60	6	—	—	—	2,25	2,95	3,45	
5	7,21	2	—	—	—	0,40	0.70	0,90	

Din diagrama alăturată rezultă următorul tablou al înălţimilor:

Vârsta:	5	10	15	20	21
Inălţimea (în metri):	1,80	3,60	5,60	7,60	7,82
Creşterea periodică (în metri):	—	3,60	—	4	—
Creşterea medie totală (în metri):	—	—	—	—	0,37

medie totală în înălţime, la vârsta de 21 de ani, era de 0,37 m; iar creşterea medie periodică era de 0,37 m în prima perioadă şi 0,40 m în a doua.

Aceeaşi diagramă ne dă şi următoarele valori pentru creşterea în diametru la 1.30 m de la sol:

Vârsta:	5	10	15	20	21
Diametru (în cm):	0,20	2,85	6,25	7,50	7,75
Creşterea periodică (în cm):	—	2,85	—	4,65	—
Creşterea totală (în cm):	—	—	—	—	0,37

Prin urmare, avem o creştere medie totală de 0,37 cm; o creştere periodică de 0,28 cm. în prima perioadă şi 0.47 cm în a doua perioadă.

In anul 1933, deci la vârsta de 26 de ani, arboretul număra încă 2440 de arbori din specia principală; înălţimea varia între 7 şi 11 m, iar diametrul între 2—14 cm. (Fotografia No. 2).

Inrădăcinarea arboretului. Credinţa că stejarul plantat nu-şi poate reface pivotul, sau şi-l reface foarte greu, se dovedeşte neîntemeiată (fig. No. 5): arborele mediu pe care l'am scos din rădăcină şi-a înlocuit pivotul prin două rădăcini destul de bine desvoltate — 4 cm la bază — pe care le-a trimis vertical în pământ până la 1,80 m adâncime.

Altă serie de rădăcini, care sunt şi cele mai numeroase, pornind cam din două planuri diferite, au fost împrăştiate în straturile mai superficiale ale solului.

2) *Semănăturile din pădurea Ghirbovăţ.*

Cam de aceeaşi vârstă cu arboretul descris mai sus este arboretul din parcela 23, subparcela A, creat prin semănături în rân-

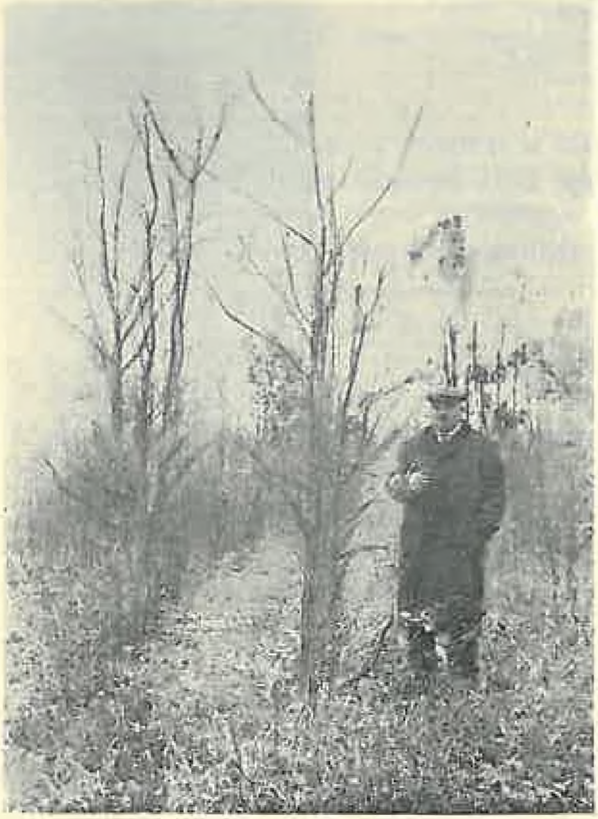

Clişeu M. Petcuţ

Fot. Nr. 3. — Semănătură de stejar în pădurea Ghirbovăţ, parcela 23, subparcela A. (La vârsta de 17 ani).

duri, în anul 1909, deci cu 2 ani mai târziu decât acel din parcela 20. Ca şi plantaţiunile, semănăturile de care ne ocupăm au luat locul unui alt arboret mai în vârstă, care s'a defrişat odată cu exploatarea. Terenul a fost folosit de cultura agricolă din anul 1905 până în 1909 inclusiv. In toamna acestui din urmă an, terenul a fost arat din nou şi semănat cu ghindă, în rânduri la 1.50 m depărtare unul de altul. Semănătura s'a executat în rigole făcute cu sapa. Rândurile au fost marcate prin puieţi de Cornus sanguinea L. plantaţi pe rând, la distanţă de 10.50 m unul de altul.

Clişeu Z. Przemoţchi

Fot. Nr. 4. — Semănătură directă de stejar. Pădurea Ghirbovăţ (Tighina). (Parcela 23, subparcela A, la vârsta de 24 ani).

Spaţiile dintre rândurile de puieţi s'au cultivat cu plante prăşitoare până în anul 1914, cultivatorii fiind obligaţi să dea trei praşile pe an.

Arboretul a început să se închidă în anul 1915. In anul 1919, deci la vârsta de 10 ani, s'a făcut o curăţire slabă scoţându-se numai stejarii dominaţi.

In toamna anului 1926, adică la vârsta de 17 ani, când a fost cercetat de noi, arboretul, se găsea în masiv strâns cu circa 6000 de arbori de stejar la hectar şi cu un bogat subarboret de corn.

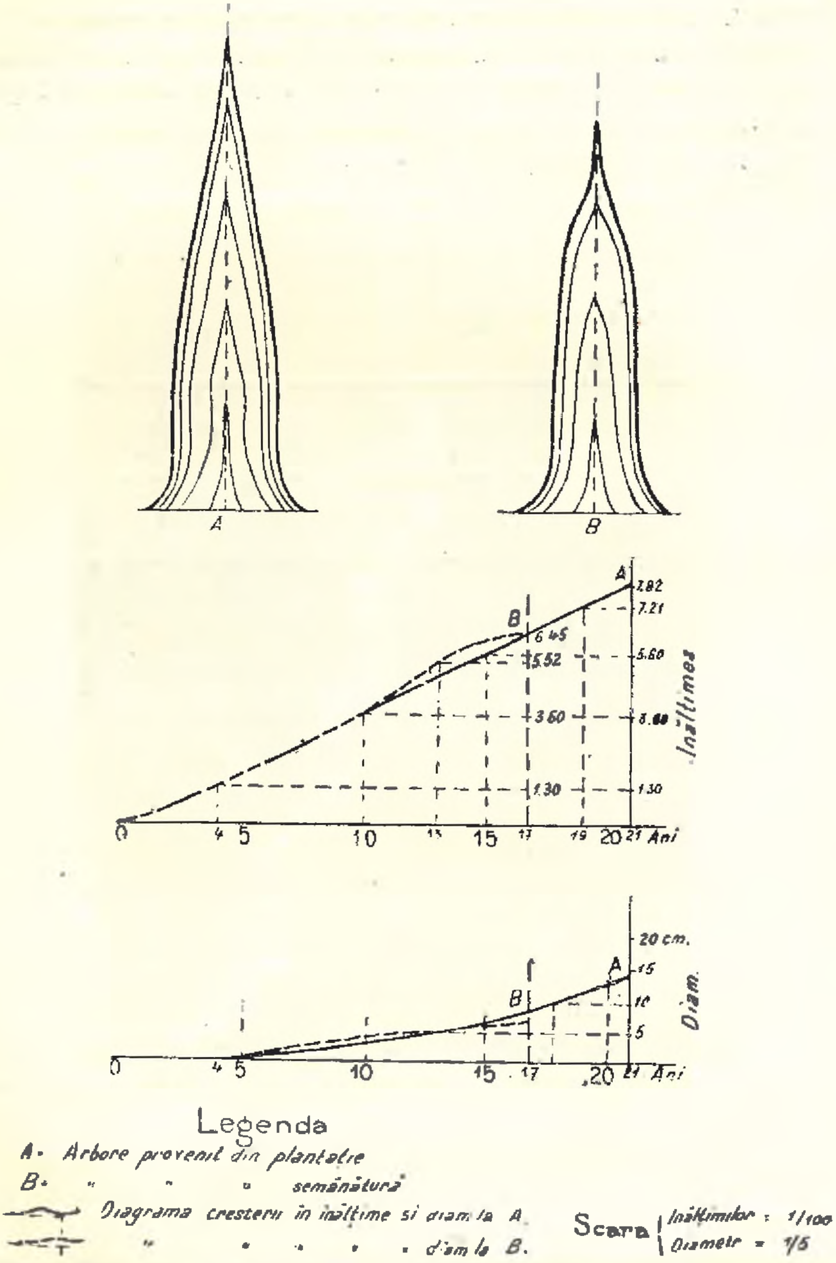

Fig. 1. — Pădurea Ghirbovăț.

Trunchiurile arborilor erau drepte, înălţimile variau între 1.50—6,57 m. iar diametrele între 1—10 cm. (Fotogr. No. 3).

In anul 1933, deci la vârsta de 24 de ani, numărul arborilor la hectar era de 2216, înălţimea varia între 6 şi 8 m. iar diametrele între 2 şi 14 cm. (Fotogr. No. 4).

Din analiza arborelui mediu al clasei superioare de diametre în această semănătură, am obţinut următoarele cifre:

Tabloul diametrelor.

Secţiunea			Diametru mediu în cm. la vârstele:					Observaţiuni
No. rondelelor	Inălţimea	No. inelelor	5 ani	10 ani	15 ani	17 ani		
						f. coajă	cu coajă	
1	—	17	2,4	7,5	10,4	11,1	12,2	Inălţimea totală a arborelui a fost 6.45
2	1,30	13	0.3	3,5	5,9	6,3	7,0	
3	3,60	7	—	—	4.7	5,4	6,0	
4	5,52	4	—	—	—	0,6	0,9	

Din diagrama secţiunii acestui arbore deducem, pentru vârsta de 17 ani, următorul tablou al înălţimilor:

Vârsta:	5	10	15	17
Inăţimea (în metri):	1.80	3,60	6.20	6.45
Creşterea periodică (în metri):	—	3.60	—	2,85 (în 7 ani)
Creşterea medie totală (în metri):	—	—	—	0,37

Creşterea medie totală a arborelui mediu al clasei superioare de diametru, în semănătura în vârstă de 17 ani din pădurea Ghirbovăţ este, prin urmare de 0,37 m; creşterea medie periodică în prima perioadă de 10 ani este de 0.36 m, iar în ultimii 7 ani din a doua perioadă este de 0,40 m.

Creşterile în diametru ale aceluiaşi arbore, la 1,30 m dela pământ, după cum se vede din tabloul de analiză, sunt reprezentate prin următoarele cifre:

Vârsta:	5	10	15	17
Diam. (în cm):	0,3	3,5	5,9	6,3
Creşterea periodică (în cm):	—	3.5	—	2,8 (în 7 ani)
Creşterea medie totală (în cm):	—	—	—	0,37

Creşterea medie totală în diametru este prin urmare 0,37 cm; creşterea periodică în prima perioadă de 10 ani este de 0,35, iar în ultimii şapte ani ai perioadei este de 0.4 cm.

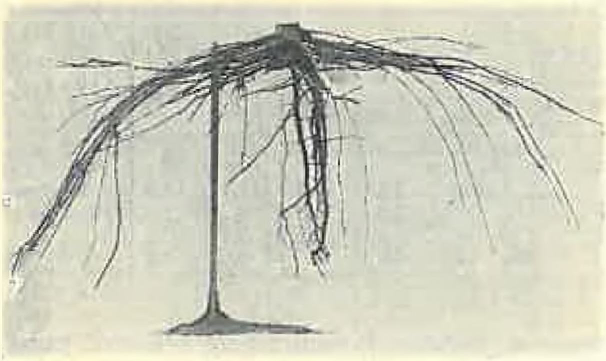

Clişeu Z. Przemeţchii

Fot. Nr. 5. — Sistemul radicilar (la vârsta de 19 + 2 = 21 ani) la un stejar pedunculat din plantaţiunea făcută în pădurea Ghirbovăţ (Tighina). Mira are 2 m.

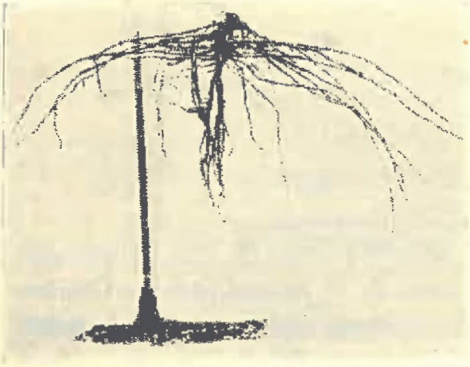

Clişeu Z. Przemeţchii

Fot. Nr. 6. — Sistemul radicilar (la vârsta de 17 ani) la un stejar pedunculat din semănătura directă făcută în pădurea Ghirbovăţ

Judecând după fot. Nr. 5 şi 6, rădăcinile arborilor din semănătură nu se deosebesc de acelea ale arborilor din plantaţiuni decât prin faptul că în semănătură pivotul este neramificat şi că în totalitatea lor sunt şi mai mici şi mai puţin numeroase. Chiar dacă există o diferență de 4 ani între arborii semănați și cei plantați, diferența de vârstă a arborilor este prea mică pentru a justifica diferența de număr și de mărime a rădăcinilor.

3) *Plantațiunea din pădurea Câlceasca.*

Cum s'a făcut împădurirea. Arboretul dela șosea, după cum am văzut în altă parte a acestui studiu, a luat naștere pe cale de plantațiuni. Plantațiunea s'a făcut, primăvara, în rânduri, la distanță de 1,50 m rând de rând și la 1 m fir de fir, într'o fostă poiană, cultivată mai înainte cu păioase și plante prășitoare; pământul a fost

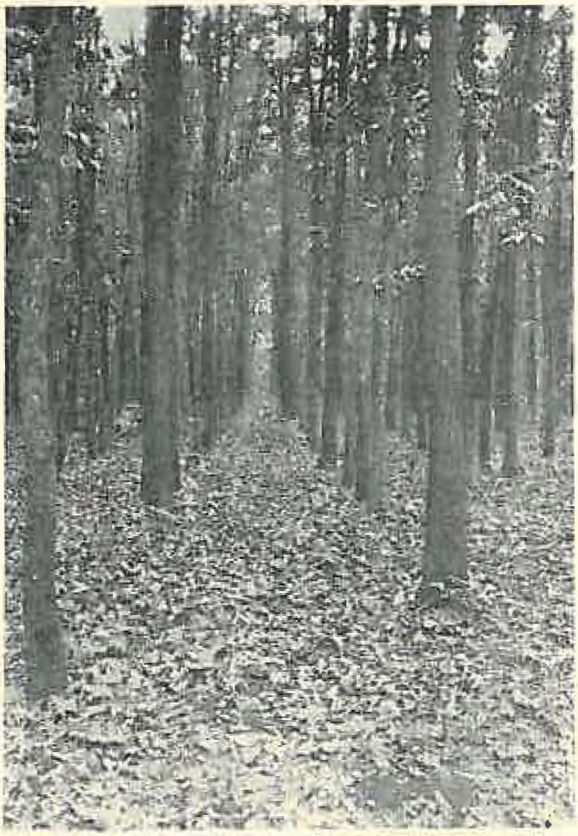

Clișeu M. Petcut

Foto Nr. 7. — Plantație de stejar în pădurea Câlceasca (Mihăiești). (La vârsta de 33 + 2 = 35 ani).

arat de-a-rândul, iar după efectuarea plantației spațiile dintre rânduri s'au semănat cu plante prășitoare.

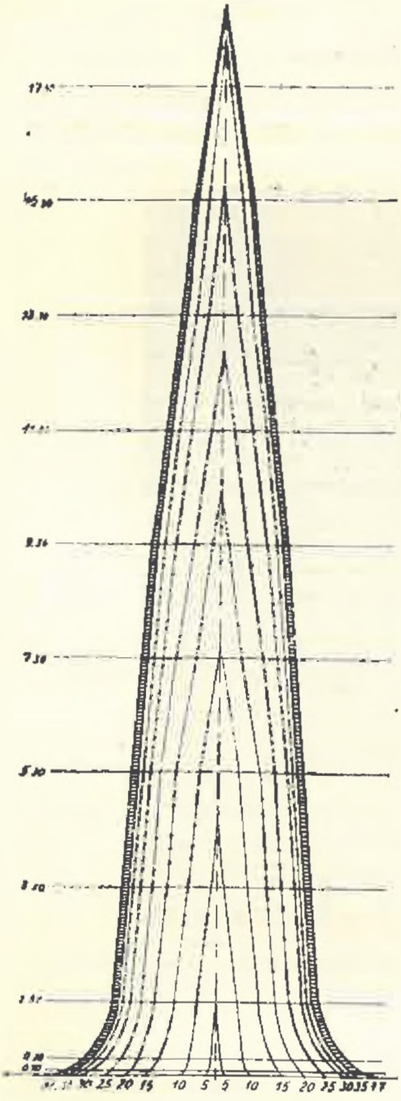

Fig. 2. — Pădurea Călceasca, plantație. Arborele mediu din clasa superioară de diametre.

Scara { înălțimi : 1/100
{ diametre : - 1/5

Intreținerea și conducerea arboretului. Mobilizarea solului s'a repetat pe aceeași cale — cultura agricolă — ani de zile în șir, până când s'a închis arboretul.

Operațiuni culturale nu s'au făcut.

Starea arboretului la epoca cercetărilor. In anul 1932, când am intreprins aceste cercetări, acest arboret avea vârsta de 33 de ani: consistența era plină, solul bine acoperit cu frunze moarte și fără vegetație ierboasă. (Vezi fotografia No. 7). Diametrele realizate până la această vârstă au variat între 5 și 21 cm la 1.30 m dela pământ, iar înălțimile între 12 și 18,70 m. Volumul total la hectar realizat la această vârstă era de 178 m. c.

Analiza arborelui mediu al clasei superioare de diametre din acest arboret a dat următorul rezultat :

Tabloul diametrelor.

Secțiunea:			Diametru în cm. la vârstrele								Observațiuni
No. rondelei	Înălțimea	Nr inelelor anuale	5	10	15	20	25	30	35		
									fără coaje	cu coaje	
1	0,30	33	0,8	4,7	9,7	13,5	16,6	19	21	22,5	
2	1,30	30	—	3,4	7,5	10,7	13	15	16,8	18	
3	3,30	27	—	10	5,2	8,8	11,5	13,5	15	16,5	
4	5,30	24	—	—	3,4	7,6	10,2	12,4	13,7	14,8	
5	7,30	20	—	—	—	4,2	7,7	10	12	13	
6	9,30	17	—	—	—	1,7	4,9	8,2	10	11,5	
7	11,30	14	—	—	—	—	2,2	4,9	8	9	
8	13,30	10	—	—	—	—	1	2,8	6	7	
9	15,30	7	—	—	—	—	—	1,5	4,0	5	
10	17,30	3	—	—	—	—	—	—	2,3	2,3	

După cum se poate vedea din diagrama construită cu aceste date, creșterea în înălțimea a arboretlui cercetat este reprezentată prin următoarele cifre:

Vârsta:	10	20	30	35
Înățimea (în metri):	4,50	10,20	15,80	18,70
Creșterea periodică (în metri):	4,50	5,70	5,60	6,20 (în 5 ani)
Creșterea medie totală (în metri):				0,53

Din rândurile de mai sus se vede că creșterea medie totală în înălțime a acestui arbore este de 0,53 m; creșterea periodică, în prima perioadă de 10 ani, este de 0,45 m, în a doua de 0,57 m, în a treia de 0,56 și în ultimii 5 ani a ultimei perioade de 0,59 m.

Tot în tabloul de analiză mai putem vedea că diametrele aceluiași arbore la înălțimea de 1,30 m dela sol sunt reprezentate prin următoarele cifre:

Vârsta:	10	20	30	35
Diam. (în cm.):	3,4	10,7	15	16,8
Creșterea periodică (în cm.):	3,4	7,3	4,3	1,8 (în 5 ani)
Creșterea medie totală (în cm.):				0,48

*

Creşterea medie totală în diametru este prin urmare de 0,48 cm; creşterea medie periodică este de 0,34 cm în prima perioadă de 10 ani, 0,73 cm în a doua perioadă, 0,43 cm în a treia şi 0,36 cm în primii 5 ani din a patra perioadă.

4. *Arboretul natural din pădurea Câlceasca.*

Arboretul natural din pădurea Câlceasca este un codru în vârstă medie de 90 de ani, foarte bine crescut; arborii cei mai frumoşi au peste 35—37 de metri înălţime — cea mai mare înălţime pe care am întâlnit-o in ţară la noi.

Clişeu M. Petcuţ

Fot. Nr. 8. Arboret natural de stejar din pădurea Câlceasca.

Consistenţa este 0,8; solul e relativ acoperit şi are o pătură de frunze moarte destul de apreciabilă. (Fotografia No. 8).

Ca subarboret nu întâlnim decât Crataegus monogyna Jacq. (păducel) şi Rosa canina L.

Pătura ierbacee este slab reprezentată.

Analiza arborelui mediu din clasa superioară de diametre ne-a dat următoarele cifre :

Tabloul diametrelor.

Secţiunea			Diametrul în cm. la vârstele de:										Observaţiuni
No. rondelei	Inălţimea	Nr. inelelor anuale	10	20	30	40	50	60	70	80	89 fara coajă	89 cu coajă	
1	0,45	89	4,8	15,7	27,3	36	42,7	48	52	56	59	63	Inălţimea totală a arborelui este 31,50 m.
2	1,32	87	4,6	14,5	24	31,3	35,5	40	43,5	46,7	49,7	53,6	
3	5,38	77	—	7,8	17,6	25,3	30,6	34,2	36,7	3[illegible],1	43,0	44,9	
4	9,44	72	—	1,9	11,0	19	24,6	28,7	31,4	34,2	36,7	39,6	
5	13,51	67	—	—	5	13,3	19,8	24,6	2[illegible],6	30,4	34	35,6	
6	17,56	59	—	—	—	7,2	13,5	17,4	20,7	23,3	26,2	29,7	
7	18,99	5[illegible]	—	—	—	5,3	10,4	14,7	17,8	19,5	23,3	25,2	
8	21,59	51	—	—	—	0,5	5,1	8,8	11,0	13,4	15,6	18,0	
9	25,64	39	—	—	—	—	—	3,3	5,7	7,5	9,7	11,9	
10	29,70	11	—	—	—	—	—	—	—	1,0	2,8	3,5	

Creşterea în înălţime a acestui arbore a evoluat în felul următor :

La vârsta :	10	20	30	40	50
Inălţimea (în m):	5.38	10,75	16,90	22	24,15
Creşterea periodică:	5.38	5,37	6,15	5,10	
Creşterea medie totală :					0,48

Creşterea medie, în înălţime, la vârsta de 30 de ani este deci, de 0,56 m; iar creşterea periodică este de 0,54 m în prima perioadă, de 0,54 m în a doua perioadă şi de 0,61 m în a treia perioadă.

In ceea ce priveşte creşterea în diametru, în arboretul plantat, la înălţimea de 1,30 m, ea se înfăţişează după cum urmează :

Vârsta :	10	20	30	35
Diametrul (în cm.):	4,6	14,5	24	27,5
Creşterea periodică (în cm.):	4,6	9,9	9,5	3,5
Creşterea medie totală (în cm.): (la 35 de ani):				0,78 cm.

Creşterea medie totală, în arboretul natural, la vârsta de 35 de ani este de 0,78 cm.; Creşterea periodică, în prima perioadă, este de 0,46 cm, în a doua de 0.99 cm, în a treia de 0,95 cm şi în ultimii cinci ani de 0,78 cm.

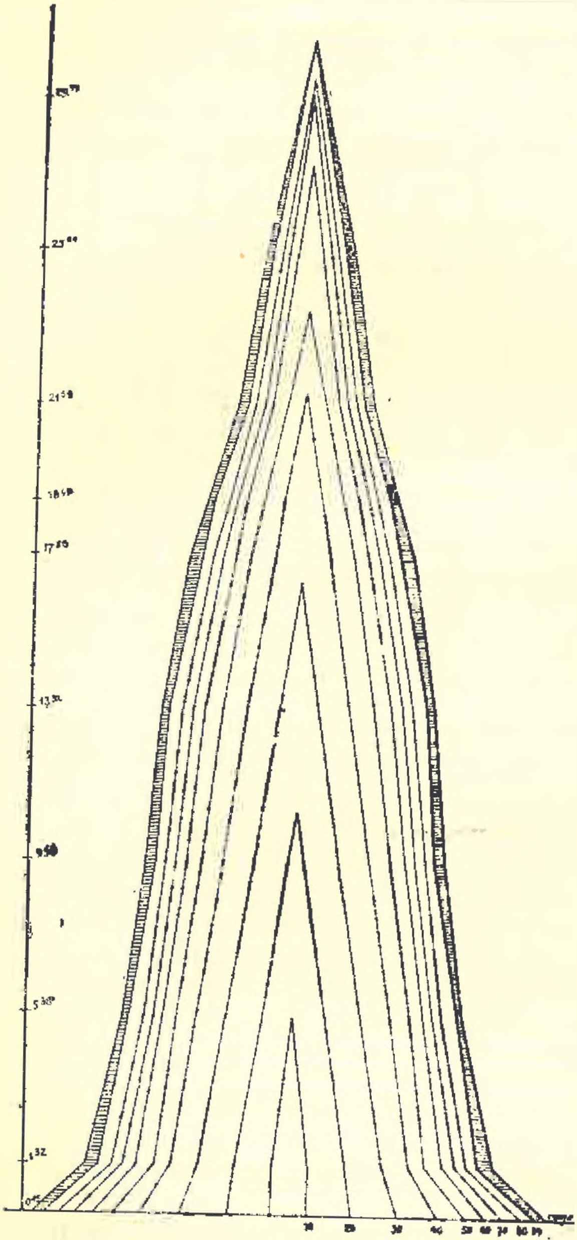

Fig. 3. — Pădurea Călceasca, arboretul natural. Arborele mediu din clasa superioară de diametre.

Scara : { diametrelor : 1/5
înălțimilor : 1/100

5. Arboretul din perimetrul Băduleasa.

Arboretul din pădurea Băduleasa a fost creeat prin plantațiuni cu puieți de stejar în vârstă de 2 ani, pe un teren agricol, primăvara, după ce, în toamnă, toată suprafața care urma să fie plantată fusese arată dearândul.

Dispozitivul plantației a fost în rânduri la 1,50/1,50 m.

După efectuarea lucrării, solul n'a mai fost mobilizat și nici altă lucrare de întreținere nu s'a mai făcut în cuprinsul ei.

In anul 1933, deci în anul în care arborii aveau vârsta de 20 de ani și după 18 ani dela data la care s'a făcut împădurirea, arboretul, în părțile în care s'a obținut cele mai bune rezultate, abia avea înălțimea maximă de 3 m; vegetația ierboasă încă nu dispăruse complet dintre arbori. (Vezi fotografia Nr. 10).

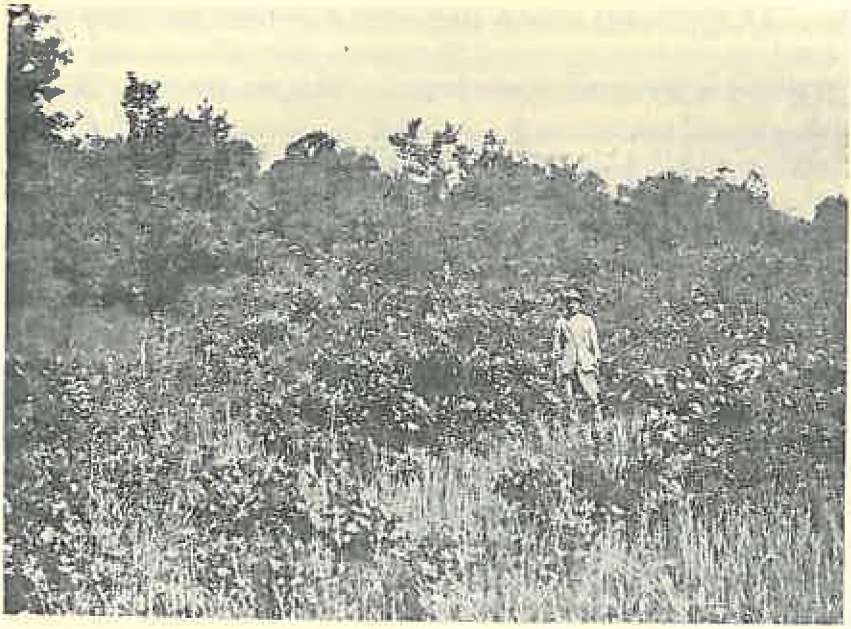

Clişeu M. Peteuţ

Fot. Nr. 9. — Plantaţie de stejar mai puţin reuşită, în pădurea Băduleasa.

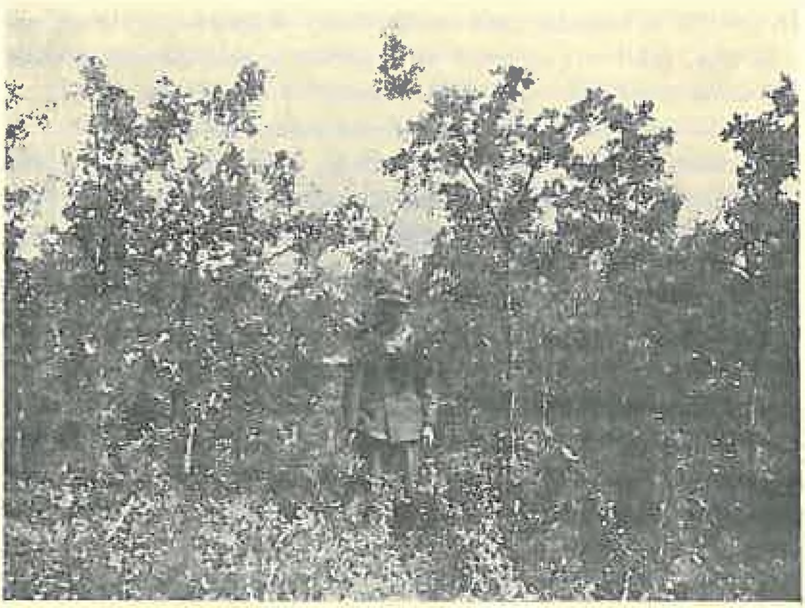

Clişeu M. Peteuţ

Fot. Nr. 10. — Plantaţiune de stejar mai reuşită, în pădurea Băduleasa.

In părțile mai puțin reușite — și de acestea sunt destule — puieții cei mai înalți nu ating 1,50 înălțime, arboretul e rar poenit, iar vegetația ierboasă este foarte bogată. (Vezi fot. Nr. 9).

IV. Centralizarea și discuția rezultatelor.

Din examinarea arboretelor de care ne-am ocupat în cuprinsul acestei lucrări s'a putut constata următoarele:

1) *Plantațiuni și semănături.*

a) Din comparația arboretelor din pădurea Tighina, cele creeate prin plantațiuni de o parte și cele care au luat ființă prin semănături de altă parte, nu rezultă, în nici un caz, o superioritate pentru cele din urmă; și unele și altele s'au închis la aceeași vârstă a arborilor.

Plantațiunile și-au împreunat coronamentul după un interval de patru ani de la data la care s'au executat lucrările de împăduriri, adică, în anul când arborii aveau vârstă de 6 ani (2 ani în pepinieră și 4 ani în pădure).

Semănăturile făcute în 1909 s'au închis în anul 1915, când și arborii și arboretul aveau vârsta de șase ani.

Și plantațiunile și semănăturile au fusurile drepte și curățate de crăci pe o lungime egală cu jumătatea înălțimilor; și într'o parte și în alta, solul este acoperit de o pătură bogată de frunze moarte fără nici o urmă de vegetație ierbacee.

b) Dacă urmărim creșterea în înălțime a arborilor — în ipoteza că această creștere urmează pe aceea a arborilor medii ai claselor superioare de diametre — constatăm o coincidență perfectă, pentru ambele arborete, până când arborii ating vârsta de 10 ani. Intre 10 și 17 ani, în semănături, creșterile în înălțime au fost mai active decât în arboretul rezultat din plantațiuni. După această vârstă, înălțimea semănăturilor face progrese foarte mici. La vârsta de 26 de ani, arborii cei mai viguroși, în semănătură, abia ajung înălțimea de 8 m, cifră realizată, judecând după curba înălțimilor, în arboretele plantate, când arborii au vârsta de 21 de ani.

Și poate că nu este lipsit de interes să remarcăm că diferențierea de înălțime pe care o constatăm la semănături începe chiar în anul când acest arboret a fost parcurs cu operațiuni de curățiri.

Dacă ținem seama că la acea dată — când arborii aveau vârsta de 21 de ani, — plantaţiunea număra numai 19 ani, superioritatea plantaţiunilor faţă de semănături sub raportul creşterilor în înălţime este evidentă.

c) Creşterea în diametru s'ar părea că nu urmează aceeaşi cale. In acest domeniu, din analizele de creşteri, constatăm o diferenţă — în favoarea semănăturilor — care se realizează în prima perioadă de creşteri: la vârsta de 10 ani, diametrul arborelui mediu al clasei superioare de diametre în arboretul plantat este de 2,85 cm, pe când în semănături acest diametru este de 3,5 cm. Socotim însă că această diferenţă nu poate fi atribuită decât unui accident; este anormal ca o plantaţiune până la vârsta de 10 ani când are înălţimi tot aşa de mari ca şi semănătura să aibă diametre mai mici.

d) Credinţa că pueţii plantaţi nu-şi mai pot sau îşi refac târziu pivotul şi că lâncezeala, pe care o constatăm în unele plantaţiuni s'ar datora acestei presupuse infirmităţi, se dovedeşte lipsită de temei. Rădăcinile arborilor plantaţi, atât cele principale cât şi cele secundare, sunt mai bine desvoltate decât ale acelora din semănături.

2) *Plantaţiuni şi arborete naturale.*

Dacă vom compara plantaţiunea din pădurea Câlceasca cu arboretul natural vecin, constatăm :

a) sub raportul înălţimilor, cea dintâi creşte ceva mai încet decât arboretul natural până când arborii din plantaţiune ajung la vârsta de 25 de ani. La 10 ani, arborele mediu al clasei superioare de diametre, în arboretul plantat, are înălţimea de 4,50 m faţă de 5,38 m cât are cel din arboretul natural; iar la 20 de ani, cel dintâi are înălţimea de 10,20 m, pe când cel din urmă are 10,75 m. La 25 de ani, creşterea în înălţime, în arboretul plantat, ajunge pe cea din arboretul natural şi la 35 de ani îi este chiar superioară. Creşterea medie periodică în arboretul plantat începe să fie superioară aceleia din arboretul natural încă din a doua perioadă; la arboretul natural această creştere se cifrează la 0,54 m. pe câtă vreme în arboretul plantat ea este de 0,57.

Aceste cifre se referă însă la vârsta arborilor din arboretul plantat, nu la vârsta arboretului (numărul anilor scurşi din anul de când s'a făcut plantaţiunea). Dacă am ţine seamă că în anul când arborii aveau vârsta de 10 ani se scurseseră numai 8 ani dela data când s'a făcut plantațiunea, am obține, pentru arboretul plantat, și în prima perioadă o creștere periodică mai mare decât în arboretul natural.

Trebue să mai remarcăm de asemenea că arboretul plantat, de care ne-am folosit pentru comparație, după cum am văzut la locul cuvenit, nu se găsește în condițiile cele mai bune de vegetație. Arboretul din parc, în imediata vecinătate cu cel de care ne-am ocupat, are, la aceeași vârstă, 20,60 m înălțime. Este foarte probabil că în acest arboret creșterile arborilor, chiar în primele perioade, să fi fost superioare celor din arboretul natural.

b) Sub raportul creșterilor în diametru, arboretul plantat rămâne mereu dedesubtul arboretului natural. La vârstele de 10, 20 și 30 de ani diametrul arborelui mediu dedus în felul descris la vreme este de 3,4, 7,07 și 15 cm în timp ce în arboretul natural același arbore mediu are diametre de 4,6, 14,5 și 24 cm.

Prea mult temei însă pe această pronunțată diferență în favoarea arboretului natural nu putem să punem, fiindcă nu-i putem cunoaște cu destulă exactitate nici origina și nici istoria vieții. Este foarte probabil, și credința noastră aceasta este, că acest arboret a fost provenit dintr'un crâng pe tulpini tinere sau a fost recepat în tinerețe ori a putut să fie un semințiș tuns mereu de gura vitelor până când, la o anumită dată, s'a oprit definitiv pășunatul. Din acel moment, puieții a început să crească în înălțime, rădăcinile lor putând să fie mult mai în vârstă, deci capabile să hrănească mult mai bine tulpinele. Astfel de arborete se întâlnesc mai des în pădurile noastre de stejar: Juda mica, Cazacu și altele.

In sprijinul acestei ipoteze pledează următoarele considerațiuni:

Inălțimea arboretului plantat trece deasupra celui natural exact la vârsta la care creșterea în înălțime la arboretele de crâng începe să se domolească.

Diferența între creșterea în diametru, la arboretul plantat față de cel natural, este prea mare și se menține și mai târziu după ce înălțmea celui dintâiu trece deasupra acestuia din urmă, când suntem în drept să credem că condițiunile de inferioritate ale primului — dacă au existat astfel de condiții — au încetat.

Dacă ar mai fi nevoie și de alte dovezi în favoarea ipotezii de mai sus, pe acestea le găsim în comparația dintre cifrele care reprezintă înălţimea şi diametrele pe care le găsim în plantaţiunea de care ne-am ocupat la pădurea Câlceasca de oparte, şi acelea pe care le găsim în tablele de producţie, de altă parte. In adevăr, în aceste table găsim pentru arboretele de stejar din clasa I de fertilitate, înălţimea medie de 12,6 şi diametrul de 9,4 cm. In arboretul nostru din pădurea Câlceasca, înălţimea cea mai mică, la vârsta de 35 de ani, este 13 m iar diametrul cel mai mic, de 8 cm.

Ţinând seama de aceste consideraţiuni trebue să conchidem că plantaţiunile de stejar bine făcute nu pot fi socotite inferioare, în nici un caz mult inferioare, arboretelor născute din însămânţări naturale.

3) *Plantaţiuni cu rezultate bune şi plantaţiuni cu rezultate rele.*

Comparaţia dintre arboretul din perimetrul Băduleasa cu cele din pădurile Câlceasca şi Tighina se soldează cu inferioritatea netă a celui dintâi. Dacă şesul Burnazului în care trăeşte arboretul dela Băduleasa poate fi socotit că se găseşte în condiţii staţionale inferioare celor pe care le găsim în pădurea Câlceasca, nu este acesta cazul dacă facem comparaţia cu condiţiile pe care le găsim la Tighina. Acestea, dacă nu sunt inferioare, în orice caz nu sunt superioare celor din Burnas. Aşa fiind, speciile şi vârsta pueţilor cu care s'au făcut aceste două arborete fiind aceleaşi, ipoteza unei inferiorităţi a sistemului radicilar al plantaţiunilor ne mai putând fi luată nici ea în consideraţie, diferenţa între aceste arborete nu se poate explica decât prin felul deosebit cum s'au făcut şi s'au întreţinut aceste două arborete. Superioritatea arboretului din pădurea Ghirbovăţ se datoreşte faptului că plantaţiunea s'a făcut în sol mobilizat, ca aceasta mobilizare a fost menţinută până aproape de epoca de închidere a masivului şi că plantaţiunea a fost îndesită cu alte specii secundare care au obligat stejarul să se înalţe şi să crească şi mai repede.

V. Concluziuni.

Din rezultatele cercetărilor care fac obiectul studiului de faţă, se impun următoarele concluziuni :

1) plantaţiunile făcute în bune condiţiuni dau — sub raportul

creşterilor — rezultate tot aşa de bune, ca şi arboretele naturale şi cel puţin tot atât de bune ca semănăturile;

2) faţă de semănături, plantaţiunile marchează chiar superioritate prin desvoltarea unui sistem radicilar mai puternic şi a unor înălţimi mai mari la arbori;

3) pentru a se obţine pe cale de plantaţiuni astfel de rezultate, arborete cu creşteri şi ţinută superioară sau cel puţin egale cu acelea ale semănăturilor şi arboretelor naturale, este necesar:

a) ca plantaţiunea să se facă în sol mobilizat şi neînierbat;

b) mobilizarea solului să se întreţină prin lucrări continue, făcute de câteva ori pe an, cel puţin 3—4 ani după efectuarea plantaţiunii; de dorit ar fi ca aceste lucrări să se continue până aproape de închiderea coronamentelor;

c) plantaţiunea să se facă cât mai deasă, cel puţin 1,50/1,50 m, ceeace reprezintă distanţele maxime la care trebuesc plantaţi puieţii de stejar; cele mai bune sunt însă 1,50/1,00 m;

4) şi într'un caz şi în altul, dar mai ales în plantaţiunile făcute la 1.50/1.50 m pe rândurile de stejar, în deosebi în regiunile uscate, trebuesc introduse specii secundare de ajutor, care, pe de o parte, să oblige stejarul să crească mai repede şi în sus, iar pe de altă parte, să acopere cât mai repede solul. Speciile cele mai proprii acestui scop sunt arţarul tătărăsc şi jugastrul; în Basarabia, jugastrul ar putea fi înlocuit cu Caragana.

•

Ca rezultat practic al acestor cercetări, considerând că plantaţiunile nu sunt legate de anii de sământă — ghinda, atât cât este necesară pentru creşterea puieţilor în pepinieră, se găseşte mai în toţi anii — problema refacerii şi a regenerării pădurilor de stejar, deci şi a celor de cer, devine o simplă problemă de technică forestieră; ea nu mai este legată de timp.

BIBLIOGRAFIE:

Bondaletov: Regenerarea artificială a păd. de stejar. Lesnoi Jurnal, 1908.

A. Hitrovo: Regenerarea stejarului în păd. Neagră. Lesnoi Jurnal No. 7—8/1911.

Petre Ioan: Cerul. Revista Pădurilor 1928.

G. F. Morozov: Culturile forestiere în ocolul silvic de experimentaţie Kameno-Stepnoe în anii 1896—1900. Extras din Darea de seamă asupra lucrărilor expediției pentru lupta împotriva secetei. St. Petersburg, 1900. Ministerul Agric. și Dom. Statului, depart. Pădurilor.

N. I. Sus : Ameliorări Agro-Silvice. Traducere în românește de Ing. N. Celac.

G. Văsofcki : Stepe Rusiei Europene (în Enciclopedia Gospodăriei Forestiere Ruse. Vol. II, pag. 1008). Traducere în românește de Ing. I. Domusci.

Verjüngung der Eiche durch Saat oder Pflanzung ?

La régénération du chêne par semis au par plantation ?

L'auteur a repris la question controversée: faut-il régénérer le chêne par semis ou par plantation ? Il a étudié le problème sur le terrain, il l'a verifé dans beaucoup des cas et est arrivé aux conclusions qui suivent :

1. les ensemencements sont plus liés des années de semence que les plantations ;

2. les plantations effectuées dans de bonnes conditions donnent — en ce qui concerne les accroissements — de meilleurs résultats que les peuplements obtenus par ensemencement naturel ou artificiel ;

3. en comparaison avec les ensemencements artificiels, les plantations accusent une certaine supériorité dans le développement des racines et dans les hauteurs des tiges.

Mais pour obtenir ces résultats, il faut :

1. que la plantation soit executée dans un sol bien ameubli ;

2. que l'ameublissement du sol soit entretenu par des travaux continuels, plusieurs fois au cours de l'année et pendant 3—4 ans ;

3. que la plantation soit effectuée aussi dense que possible ; ça veut dire dans un dispositif de 1.50 × 1.00 m ;

4. qu'en tout cas et spécialement dans les régions arides et quand le dispositif dépasse 1.50 × 1.00 m, un sous-étage soit créé, à l'aide des espèces propres, telles que : Acer campestre, A. tataricum et Caragana arborescens.

REFERATE—COMENTARII

CE TREBUE SĂ AVEM IN CONSIDERAȚIE CÂND FACEM O EXPLOATARE IN REGIE.

de MIRCEA ȘT. POPESCU
Ing. Subinsp. silvic

După câțiva ani de practică cu exploatările în regie proprie e bine și chiar necesar să aruncăm o privire retrospectivă asupra lor, pentru ca pe baza concluziilor la cari am ajuns să știm dacă și în ce condițiuni să le continuăm spre a evita greșeli sau pierderi repetate:

1. *La orice unitate este rentabilă exploatarea in regie?* Acest fapt trebuește studiat numai în lumina exactității cifrelor.

Din bilanțurile pe câțiva ani în urmă se poate vedea:

a) Dacă valorile pe picior au fost reale (uneori intenționat se pun mici pentru a rezulta beneficii la calculul materialelor fasonate),

b) dacă cheltuelile de regie (fasonare și transport, etc.) sunt normale,

c) dacă cheltuelile de personal (atât cel bugetar cât și cel diurnist plătit prin stat sau listă de plată) nu sunt prea împovărătoare pentru unitate, și în fine,

d) dacă, socotind la capitalul investit impozitul: agricol, taxele de timbru și impozit proporțional, cifra de afaceri, dobânda capitalului investit, impozitul comercial, etc. rezultă și un beneficiu net de cca. 15%, se poate spune (și numai atunci) că regia din Ocolul x sau Centrul y, a fost și este rentabilă.

In caz contrariu trebuesc luate una din măsurile de mai jos:

a) Ori să se reducă cheltuelile de regie — problemă studiată la fața locului.

REFERATE—COMENTARII

CE TREBUE SĂ AVEM IN CONSIDERAȚIE CÂND FACEM O EXPLOATARE IN REGIE.

de MIRCEA ȘT. POPESCU
Ing. Subinsp. silvic

După câțiva ani de practică cu exploatările în regie proprie e bine și chiar necesar să aruncăm o privire retrospectivă asupra lor, pentru ca pe baza concluziilor la cari am ajuns să știm dacă și în ce condițiuni să le continuăm spre a evita greșeli sau pierderi repetate:

1. *La orice unitate este rentabilă exploatarea in regie?* Acest fapt trebuește studiat numai în lumina exactității cifrelor.

Din bilanțurile pe câțiva ani în urmă se poate vedea:

a) Dacă valorile pe picior au fost reale (uneori intenționat se pun mici pentru a rezulta beneficii la calculul materialelor fasonate),

b) dacă cheltuelile de regie (fasonare și transport, etc.) sunt normale,

c) dacă cheltuelile de personal (atât cel bugetar cât și cel diurnist plătit prin stat sau listă de plată) nu sunt prea împovărătoare pentru unitate, și în fine,

d) dacă, socotind la capitalul investit impozitul: agricol, taxele de timbru și impozit proporțional, cifra de afaceri, dobânda capitalului investit, impozitul comercial, etc. rezultă și un beneficiu net de cca. 15%, se poate spune (și numai atunci) că regia din Ocolul x sau Centrul y. a fost și este rentabilă.

In caz contrariu trebuesc luate una din măsurile de mai jos:

a) Ori să se reducă cheltuelile de regie — problemă studiată la fața locului,

b) sau să se reducă cheltuelile de personal, sau c) conducerea este de vină, sau în fine,

d) dacă din diferite cauze răul (pierderile succesive) nu poate fi inlăturat, e mai bine ca la acea unitate să se desfiinţeze regia — adoptându-se o altă modalitate de exploatare — dijmă, antrepriză, pe unitate de produse fasonate, etc., etc., fiindcă pagubele unora consumă beneficiul altora şi în plus ne şi descreditâm faţă de opinia publică — care tot află că în cutare loc, sau punct se fac exploatări în perderi repetate, ca şi cum nici nu ne-am da seama de ele.

2. *Dacă regia proprie intr'un ocol este rentabilă, cum trebueşte condusă?*

a) Administraţia Centrală a CAPS-ului şi Direcţiile Regionale trebue să ştie precis până la inceperea anului forestier (15 Sept.) de ce sorturi de materiale de lucru (pe specii, dimensiuni şi cantităţi) şi lemne de foc au nevoe pentru anul financiar următor.

Până la această dată este suficient timp pentru a primi oferte, a duce tratative şi a ajunge la angajamente precise. (Nu sunt rare cazurile când primim ordine prin lunile Martie, Aprilie, pentru a da relaţii dacă şi în ce cantitate avem lemn de fag propriu de lucru, cerut de nu ştiu cine, când este ştiut că atunci exploatările sunt pe sfârşite, iar ceeace n'a fost cerut ca trunchi, s'a fasonat în steri).

Pe baza tabloului cantităţilor de materiale angajate de CAPS se dau ordine în consecinţă şi din timp ocoalelor, cari dela începutul exploatărilor îşi pot organiza munca după un program, spre a ajunge la un anumit scop.

b) Este un lucru pe care practica l-a dovedit: se pot face aceleaşi lucrări şi cu preţuri unitare mai mici dacă plăţile se fac la timp.

Deaceea, in exploatarea în regie, fondurile puse la dispoziţie şi la cererea ocolului echivalează cu bune reuşită a lor după cum şi viceversa este tot atât de adevărată.

Cunoaştem cu toţii mecanismul complicat al ordonanţării şi justificărei fondurilor şi a mai vorbi şi de un buget interior al ocolului înăuntrul căruia să se poată face cheltueli chiar şi din venituri, justificându-le cu acte, poate că ar fi utopic: iar ceeace credem că s'ar putea face în actuala situaţie ar fi ca cel puţin prin simplă corespondenţă pentru a scuti cheltuelile şi timpul pierdut, să se aprobe compensările între depunerea veniturilor şi cererea de bani pentru regii.

c) Exploatările să se înceapă în general din vreme (15 Sept.), numai la stejar la finele lunei Octombrie — aceasta pentru a profita, de un timp mai lung, în care o parte este şi bun şi braţe suficiente, spre a termina cu fasonarea şi inventarierea materialelor până la 31 Martie.

d) In privin'a transporturilor lemnelor de foc dela pădure în gări şi de aici expedierea lor pe c. f. r. la diverse autorităţi, instituţiuni, etc., pentru aprovizionările de toamnă, aceasta trebue să aibă loc începând cel mai târziu din luna Maiu pentru:

a) a profita de timpul bun neploios din (Iunie, Iulie) când avem şi cel mai mare număr de chirigii,

b) pentru a profita de tariful redus pe c. f. r. şi de vagoanele ce uneori blochează liniile gărilor nefiind de nimeni cerute,

c) pentru a avea minusuri mai mici în depozite prin uscarea lemnelor,

d) în fine, trebue să fim sinceri şi să recunoaştem că în actuala situaţie nu este nici o deosebire în privinţa recompenselor băneşti între personalul superior, mediu şi inferior al unui ocol care munceşte peste orele de serviciu, atât în zilele de lucru cât şi sărbătorile producând venituri mari şi beneficii nete însemnate şi între acelaşi personal al altui ocol care în marea majoritate a anului nu face mai nimic.

O cointeresare a personalului ocolului care efectiv a activat şi într'un anumit procent la beneficiile nette produse, ar fi un stimulent pentru cei ce muncesc, şi o emulaţie pentru personalul aceluiaşi ocol şi a celorlalte.

Avem certitudinea că exploatările în regie conduse după criteriile de mai sus dau mai bune rezultate decât azi fiindcă:

a) Toate materialele lemnoase fiind angajate, nu stăm cu ele în pădure aşteptând cumpărători, ci imediat după inventariere se şi desfac, curăţind astfel la timp şi repede parchetul, lucru atât de necesar pentru regenerare, iar parchetele se lichidează în timp maximum de un an.

b) Evităm neplăcerile ce ni se cauzează aproape în ficare zi de lucru dar mai ales sărbătoarea când grupuri compacte de lucrători vin să-şi revendice munca ce nu este la timp plătită şi totdeodată pentru a avea la timp, atât lucrători cât și chirigii și pe prețuri mai mici, nemai fiind expuși la concurența oricărui particular.

c) Stimulăm și recompensăm, binemeritat, prin cointeresare la beneficiul net, un personal, care efectiv a muncit, sacrificându-și orele libere, familia și chiar sănătatea.

Die im Falle der Anwendung des Verfahrens der eigenen Regie zu berücksichtigen Gesichtspunkte.

Quelques considérations concernant les exploitations en régie.

Appuyé sur une expérience de quelques années en matière d'exploitation en régie, l'auteur fait une série de propositions afin que les revenus soient assurés, les travaux bien exécutés et le personnel recompensé pour ses efforts.

En tout cas il est d'avis que le système d'exploitation en régie doit être adopté seulement lorsqu'il existe la conviction qu'on aura un bénéfice net de minimum 15%; autrement il faudra pratiquer une autre modalité d'exploitation: entreprise, par prélèvement d'une dîme, etc.

PROGRAMUL DE LUCRU

de Ing. V. P. NEGULESCU

Orice activitate omenească, mai ales când e de lungă durată, ca să dea reazultatele dorite ,trebuie să-şi formeze programul de lucru, program ce constitue jalcanele indicatoare în spaţiu şi timp a acţiunilor de viitor, ca astfel omul să nu piardă timpul preţios.

Programul de activitate, de care s'a vorbit în timpurile noastre mai mult ca oricând, prin deschiderea orizonturilor economiei dirijate şi de raţionalizarea muncii, este mijlocul cu care se poate câştiga maximul de rezultate, deoarece, pe deoparte, toate acţiunile se îndreaptă cu toate forţele către ţelurile urmărite şi astfel se obţin realizările cele mai mari ,iar pe de altă parte, lucrările se desfăşoară în perfectă cunoştinţă de cauză, în mod ordonat, încât nu se pierde nici timpul, nici materialul util.

Programul de lucru apare cu atât mai important, cu cât activitatea omenească se desfăşoară într'un domeniu mai vast şi pe o durată de timp îndelungată, deoarece problemele sunt mai numeroase şi mai complicate.

Gospodăria silvică a statului, ca o activitate complexă şi de durată foarte mare ,durată ce se confundă cu viitorul ţării, are nevoe mai multe decât orice altă activitate de programul de lucru, care să constitue baza acţiunilor administraţiei silvice a statului, în toate domeniile sale de lucru.

Ideea acestui program, apare pentru întâia oară în regulamentul serviciului silvic exterior întocmit în anul 1924 pentru lucrările de ridicări în plan, amenajări şi împăduriri, în pădurile statului, iar mai târziu, în anul 1934, se întocmeşte programul decenal al împăduririlor, în urma cererii consiliului technic al pădurilor.

Chestiunea programului de lucru în administraţia silvică a statului, a fost discutată în diverse congrese ale Soc. „Progresul

Silvic" şi în „Revista Pădurilor", fără a se fi dat până astăzi soluţia completă, ca administraţia silvică să profite cu maximul de rezultate. In rândurile ce urmează, voi căuta a indica unele modalităţi de urmat la alcătuirea şi executarea acestui program, spre a ne apropia pe cât se poate, de soluţie completă.

Intocmirea programului de lucru.

Programul general de lucru trebue alcătuit de şeful de ocol, ca cel mai indicat agent. deoarece se află în legătură directă şi continuă cu pădurea .şi astfel poate cunoaşte mai bine decât oricare altul problemele pădurilor în raport cu cerinţele culturale şi cu nevoile locale. Dar, pentru ca acest program să fie cât mai complet, se cere ca şeful de ocol să parcurgă şi să observe cât mai atent toate pădurile, cu ocazia diverselor deplasări la păduri, dar mai ales la inspecţia generală a pădurilor (inspecţie anuală), când va urmări problemele ce interesează toate domeniile de activitate ale gospodăriei silvice, aşa că întocmirea în bune condiţiuni a acestui program este legată de deplasările pe teren ale şefului de ocol şi de observările amănunţite făcute în aceste împrejurări.

Datele culese cu ocazia acestor deplasări, se vor nota într'un carnet : *carnetul de teren,* jurnalul de teren al şefului de ocol şi va fi partea integrantă a activităţii inginerului silvic de execuţie.

Acest carnet n'ar trebui să lipsească nici unui inginer silvic ce vine în contact cu pădurea, căci totdeauna se vor găsi probleme de notat şi de urmărit în viitor, asupra nevoilor pădurilor şi cu atât mai mult trebue să se găsească totdeauna asupra şefului de ocol, care lucrează direct cu frontul de luptă al pădurilor. In acest scop trebue să se introducă obligatoriu în serviciu : purtarea carnetului de teren, după cum tot obligator trebue să fie notarea în acest carnet a observaţiunilor făcue pe teren asupra necesităţilor problemelor, ce le ridică pădurile.

Observaţiunile notate în carnetul de teren, spre a fi folosite cât mai bine la întocmirea programelor de lucru, trebuesc centralizate într'un alt carnet : *carnetul programelor de lucru,* unde se vor trece observaţiunile culese pe serii, păduri şi pe natură de lucrări :

a) Hotare (movile cu stâlpi, şanţuri, perdele de protecţie);
b) Ridicări în plan ;
c) Amenajări şi revizuiri de amenajamente ;

d) Regenerări artificiale (de poeni, sub masiv, completări, refacere de arborete degradate, praşila însămânţărilor artificiale, ameliorări de terenuri degradate, etc.);

e) Exploatări de produse principale ,operaţiuni culturale, exploatări de produse accidentale;

f) Construcţiuni de drumuri, podeţe, cantoane, etc.;

g) Corecţiuni de torenţi, ravene;

h) Diverse (oprire de rezerve excepţionale în păduri cari se vor inventaria, serii de agrement, etc.);

Programul general de lucru se va întocmi cu datele notate în carnetul programului de lucru, iar pentru punerea lui la punct va trebui ca inspectorul de control — ce posedă experienţă şi orizont mai desvoltat, — să-l verifice şi eventual să-l completeze; astfel alcătuit, se va înainta administraţiei superioare.

Din cadrul programului general se va alcătui după cazuri, programele decenale, cincinale sau anuale pentru toate grupele de lucrări arătate mai sus, iar programul anual de lucru va servi ca bază la întocmirea bugetului, pentru a se prevedea toate fondurile necesare cerute de lucrările propuse spre executare în anul viitor.

La întocmirea bugetului se întâmpină greutăţi foarte mari pentru prevederea fondurilor necesare, având în vedere mai ales situaţia financiară actuală, însă cum gospodăria silvică este o ramură importantă de producţie în economia naţională, se impune ca organele corespunzătoare să lupte cât mai mult pentru obţinerea acestor prevederi bugetare.

Programul anual de lucru extras din programul general, va fi completat cu eventualele observaţiuni de noi probleme şi necesităţi, apărute ulterior întocmirii programului general de lucru şi sezizate de şeful de ocol, cu ocazia deplasărilor şi inspecţiilor la păduri.

Pentru a termina problemele ridicărilor în plan şi amenajărilor pădurilor, va trebui să se întocmească un program de lucru cincinal, în care termen să se execute toate ridicările în plan şi amenajamentele definitive ale pădurilor, astfel ca după cinci ani să fie numai preocupări anuale pentru revizuiri de amenajamente. (In această ordine de idei, menţionăm că direcţia silvică Piteşti va executa acest program în mai puţin de cinci ani).

Până la întocmirea amenajamentelor definitive, va trebui să se întocmească programe de lucru cincinale ale exploatărilor (principale şi operaţiuni culturale), iar după întocmirea acestor amenajamente, programele exploatărilor vor fi numai anuale, după prevederile amenajamentelor.

In acelaş sens şi programele regenerărilor artificiale se vor întocmi pentru cinci ani, iar după rezolvarea amenajamentelor definitive, vom avea nevoe numai de programe anuale ale împăduririlor, deoarece aceste lucrări sunt prevăzute în amenajamentele definitive.

Lucrările necesare de construcţiuni ca şi de corecţiunea torenţilor, ravenelor, enumărate mai sus se vor încadra într'un program decenal, deoarece executarea lor va cere sume mari.

Un capitol important al gospodăriei silvice, căruia nu i s'a dat toată atenţia, este punerea la punct a hotarelor cu refacerea movilelor de hotare cu stâlpi, şanţuri, perdele de protecţie, etc., fără de care proprietatea şi liniştea pădurii nu vor fi stabilite. De aci necesitatea întocmirii unui program cincinal de lucru şi pentru aceste lucrări, care poate fi integrat în programul de lucru al ridicărilor în plan.

Punerea în aplicare a programului de lucru.

In cadrul programului anual şi în limita fondurilor bugetare aprobate, şeful de ocol trebue să alcătuiască programele de lucru pe anotimpuri, şi săptămânale, aşa fel că toate lucrările prevăzute să se execute bine şi la timp.

Credem că programele pe anotimpuri trebuesc înaintate şi direcţiei spre a lua cunoştinţă, iar programele săptămânale să rămână în arhiva ocolului.

Şeful de ocol va alcătui programe săptămânale atât pentru persoana sa, cât şi pentru subalternii săi: inginerul silvic ajutor, conductorul, brigadierii de teren (control şi gestiune) şi pentru personalul de cancelarie.

Desigur, în programele săptămânale vor intra în afară de lucrările prevăzute în programul anual şi lucrările cerute de regulamente, ordine circulare şi ordine diverse pentru lucrări neprevăzute în programul anual. Această idee poate ar părea la început o complicaţie de serviciu, însă având în vedere consideraţiunile arătate mai sus de utilitatea programului, preocuparea săptămânală a şefului de ocol, va duce, din contră la uşurarea lucrărilor, prin executarea lor ordonată şi la timp de toţi agenţii, ferind serviciul de o serie întreagă de neplăceri, aşa că noi credem necesară introducerea obligativităţii de serviciu: formarea programului săptămânal, cum îl vom arăta mai jos.

Programele săptămânale se vor face de şeful de ocol în fiecare săptămână şi anume sâmbăta, cu fiecare din personalul menţionat mai sus, iar lucrările stabilite a se executa în săptămâna viitoare, se vor trece pe o filă în carnetul de teren al funcţionarului respectiv, după care se va opri câte o copie pentru arhiva ocolului.

In aceeaşi zi cu formarea programului săptămânal, şeful de ocol va urmări cu atenţie executarea programului întocmit pentru săptămâna expirată, de către fiecare agent în parte, căutând a pune la punct lucrările neexecutate, cele ce se vor executa în săptămâna următoare, stabilind recompensele pentru executările precise şi conştiincioase şi răspunderile pentru diversele abateri dela programul de lucru (inactivitate, slabă execuţie).

Cu această modalitate a întocmirii programului săptămânal şi a urmăririi lui, se va obţine maximum de randament, deoarece toţi agenţii silvici au activitatea de viitor trasată, încât nu se pot depărta dela această direcţie şi nu pot pierde vremea cu dibueli de lucru. Ei se vor obişnui cu vremea cu aplicarea acestor programe săptămânale (cazul ocolului silvic Nucet, unde s'a aplicat şi se aplică sistemul indicat mai sus).

Executarea programului anual de lucru se va comunica de şeful ocolului organului superior de conducere de două ori pe an: la jumătatea şi la finele anului, spre a se putea urmări stadiul lucrărilor şi întrebuinţarea fondurilor.

La finele anului, ocolul va trebui să facă o dare de seamă completă asupra tuturor lucrărilor executate în anul expirat, de unde se va deduce activitatea desfăşurată: *raport de activitate.*

Pentru ca randamentele programelor de lucru să fie maxime, se cer următoarele condiţii *sine qua non:*

a) Şeful de ocol să simplifice biurocraţia ocolului — (prin practica mea la ocol pot spune că această simplificare este posibilă) şi să obişnuiască personalul de cancelarie cu executarea lucrărilor de cancelarie. Randamentul lucrărilor va fi şi mai mare din ziua când şi direcţiile regionale vor simplifica biurocraţia, vor pune la punct diverse statistice, aşa fel ca să nu se mai ceară ocoalelor tot felul de situaţii repetitoare.

b) Şeful de ocol să instruiască personalul de teren cu executarea diverselor lucrări corespunzătoare funcţiunii, iar pădurarii să fie obişnuiţi cu executarea regenerărilor artificiale, operaţiunilor culturale, etc.

c) Şeful de ocol să pună pe fiecare agent la genul de lucrări la care are mai multă atracţie, căutând să-i desvolte entuziasmul, în care sens sunt chemaţi să lucreze şi organele superioare (Direcţia, Caps-ul) ,care vor căuta a evidenţia lucrările bine executate cu propuneri de recompensări, iar nu numai să arate greşelile, şi să ascundă sub tăcere lucrările bune.

d) Programul de lucru al ocolului este independent de persoana care l-a întocmit sau l-a aplicat în parte, aşa că şeful de ocol nou numit are datoria elementară a se iniţia în detaliile programului general de lucru întocmit, cerând explicaţiuni atât în cancelarie cât şi pe teren dela fostul şef de ocol, cu care ocazie va lua contact cu pădurile ocolului, după care să urmărească observaţiunile programului de lucru, să menţină carnetul de teren şi să completeze la zi carnetul programelor de lucru, pe care-l va cere fostului titular, aşa fel ca să fie în curent în orice moment cu nevoile pădurilor şi cu stadiul evolutiv al gospodăriei silvice.

e) Şeful de ocol să urmărească cu suflet şi cu tenacitate executarea programului de lucru şi să nu se lasă copleşit de inevitabilele supărări şi desamăgiri în serviciu, ci să privească orizontul larg al activităţii creatoare, să depună tot entuziasmul şi energia la executarea programelor de lucru, căutând a obţine cât mai multe lucrări de creaţie, cari vor rămâne în urma noastră, cari vor vorbi generaţiilor viitoare, arătând că pe acolo au trecut energii creatoare.

Der jährliche Wirtschaftsplan.

Le programme de travail.

Le règlement du service extérieur (1924) et les dispositions du conseil technique des forêts imposent l'introduction d'un programme de travail rédigé pour une période de quelques années.

L'auteur va plus loin avec ses propositions et demande un programme de saison pour les directions forestières et un autre hebdomadaire dans le cadre des cantonnements.

PADUREA DE PROTECŢIE IN LEGISLAŢIA SILVICA ROMANEASCA.

de Dr. V. SABAU

„Motto-ul" D-lui I. C. Demetrescu „...este mai uşor de a emite o lege impresionantă şi voluminoasă, care nu costă nimic pe Stat, decât, de a face cu adevărat ceva real pentru economia forestieră" pus în fruntea consideraţiunilor d-sale critice 1) asupra legii pădurilor de protecţie din 1935, găseşte o semnificativă întregire în Revista Vânătorilor Nr. 19 din a. c. prin adagiul, că dacă nu s'a făcut nimic real pentru economia românească prin legea de mai sus, în schimb *„legea ne costă parale"*.

Acest insinuant ecou, format pe baza discuţiunilor deschise de D-l I. C. Demetrescu care pe nedrept pune activitatea noastră legislativă într'o lumină foarte puţin favorabilă, ne stimulează să cercetăm mai de aproape întrucât este justificat şi dacă era necesară aducerea legii pădurilor de protecţie din 1935 pentru a umple golurile din legislaţia silvică de până atunci.

Inainte de a trece însă la studiul legilor, să vedem ce este pădurea de protecţie. După definiţia d-lui I. C. D. : „Păduri de protecţie sunt pădurile a căror menţinere şi anumită tratare este recunoscută ca necesară pentru îndeplinirea unor funcţiuni de apărare fizică directă".

Aceasta este definiţia, arătată de d-l I. C. D., a fi *„mai completă şi totodată mai precisă"*, decât a doctrinarilor *Endres, Weber,* etc. după ce d-sa a întreprins o discuţie critică a definiţiilor formulate de aceşti autori clasici. In fond însă, definiţa d-lui I. C. D.

---

1) Vezi «Legea din Aprilie 1935, pentru pădurile de protecţie». Referat prezentat Institutului de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră. Revista Pădurilor 1936, Nr. 7—8, pg. 805.

este tot a lui *Endres*, pe care d-sa numai o parafrazează fără a schimba sensul sau a-i adăoga ceva nou, ceva mai *„deosebit"*. Pentru documentare, dăm definiţia lui *Endres* în original şi în traducere:

„Schutzwaldungen sind Wälder deren Erhaltung und Zweckentsprechende Bewirtschaftung geboten ist im Interesse der Abhaltung von Nachteilen und Gefahren, welche Dritten drohen".

„Păduri de protecţie sunt păduri a căror menţinere şi tratare corespunzătoare scopului se impune în interesul evitării desavantatajelor şi pericolelor ce ameninţă pe terţe persoane".

După cum se vede, definiţia germană este identică cu a d-lui I. C. D., întrucât expresia lui Endres *„a evita desavantajele şi pericolele ce ameninţă terţe persoane"* înseamnă a menţine funcţiunile fizice de apărare directă, cum le numeşte d-l I. C. D. Singura deosebire dintre cele două definitiţii este calificarea *„recunoscută"* în loc de *„se impune"*, care, după d-l I. C. D. *„împrumută definiţiei o deosebit de mare capacitate de adaptare şi exprimă în sens foarte larg, de relativitate şi convenţionalism" pădurii de protecţie*. Dacă facem abstracţie de contradicţia din calificările d-lui I. C. D., privitoare la definiţia d-sale, anume că aceasta este mai *„precisă"*, dar în acelaşi timp *„are un caracter mai larg de relativitate şi convenţionalism"*, cu toată bunăvoinţa, noi nu vedem în ce măsură ar putea schimba definiţia d-sale fondul definiţei lui *Endres*. Fiindcă expresia „se impune" menţinerea unui anumit tratament şi cea a d-lui I. C. D. *„este recunoscută"*, menţinerea acestui tratament, în cazul de faţă şi scopul vizat de definiţie, este unul şi acelaşi lucru. Până ce nu se recunoaşte necesitatea unei măsuri, în mod logic, ea nu *„se impune"* şi invers, câtă vreme nu se impune, nu se recunoaşte. Suntem, aşa dar, în faţa unei forme de exprimări a definiţiei lui *Endres, care nu completează, nu alterează, nu precizează şi nici nu „împrumută" nimic deosebit definiţiei clasice a lui Endres.*

Dar să revenim asupra definiţiei, proprietatea lui Endres, însuşită cu modificări de exprimare de I. C. D., să reflectăm asupra ei, şi să vedem întru cât este respectată această definiţie de legislaţia noastră silvică dinainte de 1935.

Pentru ca o pădure de protecţie să poată înplini, aşa dar, funcţiunile de apărare directă, trebue să fie supusă unui *„anumit* *tratament"*, care, după câte aflăm în *Weber* 'Forstpolitik' pag. 403 şi *Lehr*, pag. 388, constă nu numai din menţinerea stării împădurite sau conservarea pădurii de protecţie, ci din anumite norme de tratament propriu zis. Instituteşte oare Codul Silvic dela 1910 şi legile mai noui, acest regim? Răspundem din capul locului: Nu! Legile româneşti, la care ne referim, crează un singur regim pentru toate pădurile, indiferent dacă sunt de protecţie sau de raport. Pădurile gândite — gândite şi nu numite — de legiuitor a fi de protecţie, enumerate la aliniatul e, f, g şi h din art. 1 al Codului Silvic, sunt supuse pur şi simplu regimului silvic la fel cu toate celelalte păduri de raport, deşi definiţia de mai sus reclamă pentru ele un *„anumit tratament"*.

Prin urmare, legile dela care se pretinde că *„definesc, apără şi fac să funcţioneze îndestulător pădurile de protecţie"*, nu procedează în conformitate cu definiţia d-lui I. C. D. recte Endres, fiindcă lipsesc din ele acele „anumite" dispoziţiuni pe care le reclamă neapărat definiţia.

Se va obiecta că acel *„anumit tratament"* este însăşi supunere la regim silvic de drept comun al Codului din 1910. Ce-i drept, acest regim cuprinde dispoziţiuni de conservare şi poate de bună gospodărie a pădurilor de raport aparţinătoare statului, instituţiunilor publice, etc. Insă, cât priveşte pădurile particulare, lipsesc dispoziţiunile eficace de conservare a lor. Nu interesează deocamdată dacă, şi în ce măsură şi împrejurări sunt suficiente acele dispoziţiuni pentru buna conservare a pădurilor de protecţie, proprietatea statului, instituţiunilor publice, etc., important este de ştiut că acele dispoziţiuni pentru pădurile particulare, atât cele de raport, cât mai ales cele de protecţie, sunt absolut insuficiente pentru a le feri de o eventuală pustiire. Aceasta din motivul foarte simplu, că pentru o bună parte din aceste păduri, supunerea la regimul silvic are un caracter mult mai liberal, rigorile legii fiind pentru ele mult mai îngăduitoare şi în anumite cazuri aproape inexistente.

In legislaţia silvică dinainte de 1935, există, propriu zis, un paradox, prin faptul că, deşi pădurile de protecţie ale particularilor sunt mult mai expuse devastărilor, deşi doctrinele politicei forestiere reclamă pentru ele un regim mai sever, totuşi. Regimul silvic instituit este mult mai îngăduitor faţă de ele, decât faţă de cele de raport ale statului, etc., cari prin natura proprietarului sunt mai puţin expuse devastărilor. Paradoxul este cu atât mai accentuat, cu cât însăşi definiţia lor reclamă pentru ele un anumit, un special tratament. Cu toate acestea, aşa zisele păduri de protecţie româneşti nu sunt supuse nici măcar regimului forestier de drept comun al pădurilor Statului.

Definiţia lui *Endres* are toată dreptatea să pretindă un asemenea tratament special, în termeni juridici numit tratament de drept special, fiindcă pădurile de protecţia îndeplinesc în plus faţă de cele de raport anumite funcţiuni fizice şi sociale. Aceste funcţiuni nu le-ar putea îndeplini mulţumitor dacă legile n'ar prescrie şi anumite dispoziţiuni de conservare şi tratare de natură a face să *accentueze, menţină şi perpetueze funcţiunile lor fizice* şi sociale.

Măsurile speciale de protejare, fără îndoială că variază după natura funcţiunilor îndeplinite de păduri. Ele încep cu prescrierea unei proceduri speciale de calificare, a unei anumite modalităţi de determinare şi declarare a pădurilor de protecţie, calitate prin natura sa foarte dificilă de recunoscut. Acest procedeu diferă de cel de supunere la Regimul silvic obişnuit. Pădurile de protecţie sunt, de exemplu, calificate ca atare de o comisie locală sau regională, compusă din diferiţi specialişti, de către organele de poliţie forestieră, etc. In total, sunt patru sisteme de calificare. In aceste păduri, de obiceiu se *reglementează gestiunea technică, se interzic tăerile rase, răriturile forte şi se impune grădinăritul* sau tratamentul cel mai corespunzător scopului. *Personalul* însărcinat cu aplicarea efectivă a principiilor de amenajare a acestor păduri, în multe legi străine este ţinut a fi *specialist*. Mai mult chiar, el trebue să depună un jurământ că va veghea şi aplica întocmai dispoziţiunile speciale ale amenajamentului. Ca măsură de ordin general, *divizarea* sau *pulverizarea* pădurilor de protecţie este complect interzisă. In afară de aceste *directive speciale de cultură, control şi poliţie forestieră*, se mai *reglementează modalitatea de expropriere şi despăgubire* a proprietarilor, precum şi *asocierea* sau *comasarea pădurilor* de protecţie.

Aproape în toate ţările apusene, unde există, desigur, alte moravuri şi o conştiinţă silvică mult mai desvoltată decât la noi, legile, în conformitate cu doctrina silvică, ridică pădurile de protecţie din rândul celor de raport şi instituesc un *regim de drept special* care prescrie normele necesare *technice* şi *juridice* mai sus înşirate.

Astfel de dispozițiuni speciale conțin legile multor țări germane, legea *franceză* din 1922, *suedeză* din 1903, *norvegiană* din 1908, *ungară* din 1879 și mai cu seamă cea nouă din 1935, *cehoslovacă* din 1929 și *polonă*, legea *italiană*, care definește pădurile de protecție cu expresia simbolică și foarte sugestivă „boschi sacri" (păduri sfinte), etc. Am putea continua pe larg cu această înșiruire, însă nu vrem să ne facem tălmacii textelor de tratate de politică forestieră, unde sunt exemplificate pe larg toate aceste măsuri.

Oare legislația silvică românească, era nevoie să conțină asemenea dispozițiuni speciale ?

Trebue să recunoaștem că în această legislație, instituirea pădurii de protecție nu formează o *bază precisă și temeinică* de preocupare a legiuitorului. Am văzut că sub regimul legilor silvice dinainte de 1935 nu se instituia clauza pădurii de protecție decât la particulari a căror păduri sunt în bună parte supuse unui Regim silvic mai liberal, mai îngăduitor decât pădurile statului, etc. In consecință, pădurile de protecție în loc să fie supuse unui regim protecționist mai sever, unor norme mai restrictive, sunt încadrate într'un regim mai inferior, mai puțin sever decât pădurile de raport ale statului. Această anomalie este provocată de legea modificatoare a Codului Silvic din 1920, care, făcută în pripă, nu s'a racordat și sincronizat perfect cu dispozițiunile C .S. din 1910. Anomalia este valabilă pentru toate pădurile particulare mai mici de 100 ha la munte și 25 ha la șes, cari reprezintă în total 20% din suprafața pădurilor țării [1]).

Intr'adevăr, pentru aceste păduri art. 4 din legea modificatoare a C. S. din 1920 permite, în vederea exploatării lor, întocmirea unui *studiu sumar*. O dispozițiune inofensivă în aparență, care, în realitate are consecințe atât de funeste pentru aceste păduri, încât, în bună parte anulează însăși clauzele supunerii la regimul silvic. Prin admiterea întocmirii unui studiu sumar, art. 4 din lege lovește tocmai în problema regenerării și conservării pădurii, scopul primordial urmărit de regimul silvic.

Dacă prin adoptarea unui amenajament sau regulament de exploatare art. 3 din C. S. *impune categoric regenerarea* pe cale artificială sau naturală a pădurii și *fixează un termen de regenerare*, în cazul studiilor sumare, prin forța împrejurărilor, art. 3 din

---

1) Dările de seamă ale Cons. Technic al pădurilor pe 1930 și 1931.

C. S. *nu obligă* pe exploatator sau proprietar la nici un termen de regenerare. Mai mult încă, nici măcar *sancțiuni* nu se pot aplica acestor proprietari în cazul când refuză executarea lucrărilor de regenerare. Ce-i drept, art. 7 din C. S. conține sancțiuni de această natură contra proprietarilor sau exploatatorilor de păduri, dar aceste sancțiuni privesc numai *abaterile dela dispozițiunile amenajamentelor și regulamentelor* de exploatare, și nici decum dela studiile sumare, despre cari art. 7 C. S. nu pomenește nimic. Această interpretare a legilor o face Curtea de Casație prin sentința No. 169/930, prin care sunt declarate „inoperante sancțiunile" dictate de art. 7 din C. S. pentru proprietarii și exploatatorii pădurilor din categoria celor prevăzute la art. 4 din legea modificatoare din 1920.

Or, *fără sancțiuni, orice dispoziție legală*, fie ea cât de clară și categorică, *devine inexistentă, iluzorie* și toate dispozițiunile bune și sănătoase devin *fără valoare*. Acesta este cazul cu măsurile legale pentru pădurile de protecție amintite cari scapă cu totul prevederilor art. 7 din legea C. S.

Respectarea și aplicarea de către instanțele judecătorești de fond a acestei jurisprudențe stabilită de *Curtea de Casație*, duce în pădurile sub 100 de ha la munte și deal și 25 ha la șes, la completa neaplicare a sancțiunilor prescrise de art. 7 din C. S., neaplicare ce putea fi urmată de consecințe grave pentru conservarea și regenerarea acestor păduri [1]).

Iată o lacună capitală a legilor silvice, cari, prin natura lor, au un efect mai grav asupra pădurilor *„așa zise de protecție"* din C. S., cari sunt în primul rând expuse devastărilor.

Am văzut că procentul acestor păduri expuse pustiirii, este aproximativ 20% din suprafața pădurilor țării. El însă, se poate majora până la suprafața întreagă a pădurilor particulare, adică până la aproximativ 30% din pădurile țării. Aceasta, din cauza unei alte lacune foarte serioasă a legilor noastre silvice. Anume, că ele *nu opresc, sub nici o formă, pulverizarea sau divizarea pădurilor particulare și țărănești*. Acest neajuns al legii se manifestă nu numai în desavantajele create de fărămițirea proprietății forestiere private,

---

1) Darea de seamă a Cons. Technic al pădurilor pe 1930. Rev. păd. 1931, pag. 509.

ci mai cu seamă în posibilitatea deschisă pentru a le pustii prin disocierea unităților economice amenajate.

In ce priveşte dispozițiunile referitoare la regenerarea pădurilor, legile mai conţin şi alte imperfecţiuni relevate de *Consiliul Technic al Pădurilor* în *Dările de seamă*, citate. Astfel, art. 9 din C. S. dispune să se consemneze o garanție de regenerare pentru pădurile particulare exploatate pe bază de amenajament sau regulament de exploatare. Această garanţie se ridică la 100 lei sau 60 lei de hectarul de pădure exploatată. Prin art. 6 din legea modificatoare din 1920, aceste sume au fost majorate, totuși legea, după cât arată Consiliul Technic, nu spune nimic în cazul când nici această garanție n'ar fi suficientă pentru completarea unei regenerări impecabile.

Cu tot acest *cumul de lacune*, foarte serioase, al legilor silvice, pădurile particulare n'au fost devastate în măsura în care legile permiteau. *Consiliul Technic al Pădurilor* a căutat, cu dela sine putere, ca, în ce privește obligațiunea de regenerare, să nu facă nici o deosebire între regulament de exploatare sau amenajament pe de o parte și studii sumare pe de alta.

Preocupate de conservarea pădurilor, organele silvice au căutat să suprime această lacună a legii desființându-se prin circulara Ministerului de Agricultură și Domenii No. 214475/935, studiile sumare și notele statistice. Această desființare însă nu are nici o putere juridică executivă, fiindcă studiile sumare sunt create de dispozițiuni stabilite în lege pe care o decizie ministerială nu le poate desființa.

Acest act de hotărîtă năzuință de apărare a pădurilor în contra pustiirilor, pornit dintr'o adâncă și înțeleaptă dorință a factorilor cu răspundere, ne dovedește că totuși moravurile noastre, arătate a fi inexistente, chiar ele caută să salveze pădurile dela dezastru acolo unde sunt lăsate pradă devastărilor de către legi. Iată că uzul de patetică exclamare cu poetul antic, Horațiu, *„Quod leges sine moribus"*, față de dezastrele patronate de lege și încercările lăudabile ale Forului suprem care supraveghează aplicarea legilor, prin această interpretare arbitrară a legilor, devine eronată, naivă și lipsită de orice temei serios.

In afară de clauza regenerării pădurilor de protecție, nici *gestiunea technică* nu este reglementată în aceste păduri, așa cum spune doctrina silvică și procedează legile străine. Legile românești dinainte de 1935 nu prescriu aplicarea unor anumite tratamente după rolul fizic al pădurilor. Tăierile rase de ex., deși regulamentul de explicare al legii modificatoare are pretenția să le restrângă, în realitate, totuși, ele sunt admise fără nici o excepție în marea majoritate a cazurilor. Astfel, după art. 1, alin. 5 al acestei legi, tăerile rase sunt permise în pădurilor bătrâne de fag, în cazul când se intenționează a se introduce în locul fagului rășinoasele, apoi în pădurile curate de molid, sau predominante, unde din cauza violenței vântului nu se poate aplica regimul codrului regulat, iar grădinăritul este *nerentabil* (art. 1, alin. 4).

Pentru a ne face o idee sumară în câte anume păduri este permisă clauza tăerilor rase, amintim că molidul ocupă 18,5%, iar fagul 38% din suprafața pădurilor. Statistica nu precizează câte din aceste sunt arborete pure.

Mai departe, același regulament (art. 1, alin. c, 6), statuiază că în masivele situate în vecinătatea golurilor de munte și în bazinele de recepție ale ravenelor și torenților, pe coastele stâncoase sau pietroase cu pante foarte repezi sau prăpăstioase, în pădurile de rășinoase pure și în amestec cu fag, care aparțin micilor proprietari și care au nevoie în fiecare an de o cantitate oarecare de lemn de lucru, forma grădinărită cu arbori de vârstă și dimensiuni confuz amestecate, este dela sine indicată.

Deși la prima vedere aceste stipulațiuni ale regulamentului par foarte categorice, ele sunt în realitate cât se poate de elastice și nu interzic tăerile rase în pădurile de protecție. Mai întâiu, expresia „indicată are un caracter facultativ, de apreciere, de bun plac și nicidecum de constrângere. Apoi, dacă analizăm mai de aproape textul acestor dispozițiuni, vedem că *grădinăritul este indicat numai condiționat*, anume, *dacă* proprietarul de pădure are nevoie să-și acopere continuu cu lemn de lucru trebuințele gospodăriei sale, *dacă* pădurea este de fag bătrân, *dacă* proprietarul ar dori să introducă rășinoasele, *dacă* în pădurile de molid exploatarea în codru grădinărit nu rentează, etc. Iată de câți *dacă* depinde evitarea tăerilor rase și de câte momente economice se ține seama.

Aceste restricțiuni devin, cu drept cuvânt, iluzorii când ne gândim că aproape toți proprietarii de pădure, indiferent de natura lor, atunci când este vorba să-și exploateze pădurile, nu se gândesc decât la interese momentane şi nu la nevoile sale anuale de lemn. In astfel de împrejurări, măsurile restrictive sau de prohibire a tăerilor rase sunt inexistente. In pădurile amenajate până anul 1928, tăerile rase se ridică la 50%. In anul 1933 s'au amenajat pădurile în tratamente cu tăieri rase în următoarea proporţie: la stat 57%. persoane colective 37% şi particulari 78% [1]).

De altfel, pentru a demonstra că legiuitorul român s'a ocupat numai incidental de pădurile de protecţie şi de foloasele lor imateriale, atragem atenţia cititorilor, în mod special, asupra textului de regulament în care primează întotdeauna economicul. Cât priveşte funcţiunile fizice ale pădurii de protecţie, ele nu joacă în faţa rentabilităţii aproape nici un rol.

Dar, în afară de aceste consideraţii, aplicarea regulamentului se face în unele privinţe, cu multă prudenţă de către instanţele noastre superioare, prin faptul că acesta nu se limitează numai la desvoltarea principiilor din lege, ci trece mai departe insistând asupra unor chestiuni străine legii. De aceea instanţele silvice îşi impun o anumită prudenţă în aplicarea lui. In asemenea împrejurări, imputările ce se fac legiuitorului din 1935 că în legea pădurilor de protecţie nu ţine seamă de prescripţiunile acestui regiement, îşi pierd efectul şi devin cu totul neserioase.

Pentru a devasta, aşa dar, o pădure pe cale legală, nu este nevoie decât să primeze economicul într'o pădure „aşa zisă de protecţie", adică să se concentreze tăerile, să se taie ras şi cu aceasta se compromit toate funcţiunile fizice de ordin obştesc ale pădurii respective. Pădurea se devastează mai ales dacă ea cade în categoria celor cu studii sumare. O portiţă a pustiirilor de păduri pe care bănuim că s'a circulat foarte mult înainte de 1935.

Este de prisos să descoperim noi aci şi alte lacune ale legilor silvice în ce pirveşte dispoziţiunile lor pentru conservarea, regenerarea şi ameliorarea pădurilor ţării, fiindcă le cunosc toţi aceeia cari aplică efectiv legile. *Lipsa măsurilor de regenerare în pădurile de protecţie, a reglementării gestiunii lor technice, a opririi pulverizării lor şi predominarea economicului intereselor obşteşti de ordin imaterial, sunt lacune destul de serioase ale unei legi ca să deschidă larg*

---

[1]) Vezi Dr. V. Sabău: Politica de amenajare a pădurilor româneşti în lumina statisticei. Lucrare prezentată la ICEF.

poarta devastărilor. De altfel insuficienţele acestor legi au fost pe larg analizate şi subliniate în dările de seamă ale *Cons. Technic al Pădurilor* pe anul 1930[1]).

In rezumat, amintim aci că tocmai membrii acestui consiliu, cei mai competenţi a se pronunţa asupra eficacităţii dispoziţiunilor legale, arată că din aceste texte lipsesc *cele mai elementare cerinţe de conservare a pădurilor.* Animat de o excepţională grijă, în ce priveşte conservarea pădurilor, Consiliul Technic se plânge, în deosebi, de *sistemul revoluţiilor tranzitorii şi a perioadelor de aşteptare* admise de C. S., dispoziţiuni de care se face cu drept cuvânt abuz atât de mare, încât se păşeşte cu paşi repezi spre lichidarea pădurilor particulare. In consecinţă, Consiliul cere să se aducă *texte precise* şi severe care să pună capăt acestui sistem de *colonială lichidare* a pădurilor particulare. Evident, aici sunt şi moravurile vinovate.

Consiliul Technic al pădurilor, după 20 de ani de activitate şi aplicare a legilor silvice, cu o rară putere de reliefare impresionantă şi necontestată autoritate, se pronunţă clar şi precis în chestiunea ce formează obiectul discuţiunii de faţă. Ar fi fost poate suficient să dăm citatul de mai jos, ca să considerăm tranşată controversa actuală şi să punem definitiv la punct cele susţinute în articolele d-lui I. C. D.

Iată ce spune Cons. Technic de modul cum rezolvă legile silvice româneşti problema pădurii de protecţie[2]):

„*Este o lacună de mare importanţă în legea silvică românească care, am putea spune, a ignorat complet instituirea pădurii de protecţie, lacună ce cată a fi împlinită prin modificarea şi completarea textelor respective în sensul în care s'a legiferat şi în alte ţări cu o gospodărie silvică înaintată,* luându-se ca model legiferarea elveţiană al cărei merit este de a fi subordonat intereselor generale, interesele particularilor, mergându-se până acolo încât în legea silvică din 1917 a cantonului Neufchâtel s'a prevăzut exproprierea, pentru cauze de utilitate publică, a pădurilor de protecţie".

In contradicţie cu expunerile noastre şi părerile atât de clare, neşovăielnice şi categorice ale Consiliului Technic, d-l I. C. D. descoperă în legile noastre *vagi urme de noţiuni de pădure de protecţie*, pe cari le crede absolut suficiente pentru a rezolva problema atât de importantă şi dificilă a acestor păduri. Tocmai aci păcătueşte D-sa, desigur, ca unul care nu aplică în practică legile şi nu a aflat de *sentinţele* şi *jurisprudenţele* date de acei cari le aplică, după constituţie. D-sa consideră că legea este completă atunci când se descoperă *urme abia perceptibile* de noţiuni pe care legiuitorul mai mult le-a gândit de cât exprimat şi uită că legea o aplică, în definitiv, instanţele de judecată în faţa cărora numai *textele clare, şi precise* sunt *eficace*. Poate că, dacă aplicarea legilor ar depinde numai de silvicultori, orice vagă aluzie la o noţiune de specialitate ar fi respectată aşa cum spune ştiinţa silvică. După constituţie însă, interpretarea textelor de lege o fac nu părţile interesate adică silvicultorii, în cazul de faţă, ci instanţele de judecată, care sunt obligate a ţine seamă nu de ceea ce spune ştiinţa silvică, ci de ceea ce este prevăzut textual în lege. Dacă un text de lege este confuz, neprecis sau incomplet, el provoacă de regulă mari dezagramente şi pădurile sunt acelea care sufăr. In cazul nostru, chiar dacă legea îşi însuşeşte foarte vag noţiunea aşa zisei păduri de protecţie, aceasta nici pe departe nu este încă suficientă să fie respectată. Cu atât mai puţin în cazul când nu este decât *incidental amintită, incomplet şi neprecis instituită*. Or, cu asemenea text nu se poate impune clauza pădurii de protecţie atât de dificil de impus pe cale juridică şi aşa de mult dezagreată de proprietarii particulari.

---

[1]) Rev. Păd. 1931, pag. 505—523, şi anul 1932, pag. 642 şi 755.

[2]) Darea de seamă a Cons. Technic al Pădurlor pe anul 1930, Rev. Păd. 1931, pag. 666.

Der Schutzwald in der rumänischen Forstgesetzgebung.

La forêt de protection dans la législation forestière roumaine.

L'auteur examine la notion de la forêt de protection, telle comme elle est présentée dans la littérature de specialité et dans l'article de Mr. I. Demetrescu, d'où part la discution, analysant en même temps aussi la législation en vigueur: celle de 1910 et 1935. Il constate que dans le code forestier de 1910 les dispositions n'étaient pas assez catégoriques et conclut sur le progrès que montre la loi de 1935.

CATEVA CONSIDERAȚIUNI ASUPRA EXPLOATARII STEJARULUI.

- de Ing. HORIA MANOLE

Cu aproximativ 15 ani în urmă se dăduseră ordine vamale, pentru a împiedica exportul lemnului de stejar.

Se constatase, atunci, că avem prea puţin stejar — ce fusese distrus, în mare parte, în timpul răsboiului — aşa că se impunea restricţiunea, la export.

Ce s'o fi întâmplat, de-atunci, e greu de spus. Fapt cert este, că azi, se tae şi se exportă stejar, caşi cum ar fi vorba de trestie de zahăr!

Să se fi refăcut pădurile de stejar, în cincisprezece ani!?

Şi — cel puţin — dacă proprietarii ar cere pentru lemenul ce-l vând, preţurile ce merită această esenţă.

Indiferent de distanţa de transport, dela pădure, până la o gară, nu se poate concepe — în zilele noastre — a se vinde lemnul de lucru, de stejar, sub *una mie lei m. c. în picioare.*

Dar, nu acesta e faptul cel mai de căpetenie. Ci, acela că se mai exploatează, încă stejar, ceeace ar trebui osândit.

Dacă s'au luat măsuri drastice, în cursul acestui an, de către ministerul de agricultură, cu privire la tăierea crăcilor (şi măsura trebue aplaudată, din toată inima), cu atât mai vârtos trebue să se pună opreliște, la exploatarea stejarului.

A ajuns la vârsta exploatabilităţii? Se poate: dar dacă a trăit 200 de ani, poate să mai „rabde" încă zece ani, căci peste acest termen socot, că adevărata valoare a stejarului, va fi obţinută foarte uşor şi fără tocmeală.

Când ştim cu toţii, cât de greu creşte; când mai ştim câte întrebuinţări are şi că — în fine — suprafeţele cele adevărate (nu ale statisticilor din cancelarii) se reduc dela un an la altul, cu o iuţeală surprinzătoare, este cel puţin curios că se mai tolerează tăierea stejarului, în cuprinsul ţării.

Nu vom ajunge, oare, să fim noi ceeace sunt, acum, Egiptenii — adică importatori ai lemnului de stejar ?

Am văzut multe curiozităţi, printre cari şi aceea din regiunea Aradului, unde se făceau lemne de foc, din frasin! Este, deci, aşa de mult frasin şi atât de puţin valoros, încât să-l punem pe foc ?!

Căile ferate, pentru nevoile ce au de traverse, au ajuns — în fine — la întrebuinţarea fagului.

Este mult drum, încă, de parcurs, pentru a imprima acea mişcare forestieră trebuitoare, cu scopul de a mai păstra *foarte puţinul* ce mai avem (în cuprinsul ţării întregi), sub raportul lemnului, în general.

Să priceapă cine trebue, că *nu* se mai poate continua, cu exploatarea pădurilor, în ritmul de azi.

Nu mai sunt păduri de tăiat; iar ceeace se doboară, acum, la pământ, este — în mare majoritate — *capital forestier*, iar nici decum dobânda solului păduros.

România va importa lemn. Este avertismentul ce trebue difuzat, prin mii de megafoane. De aceea, măsurile de luat trebue rapid studiate şi apoi aplicate.

Einige Betrachtungen über die Nutzung der Eiche.

Quelques considérations sur l'exploitation du chêne.

Mr. Manole parle de la nécessité de restreindre l'exploitation et l'exportation du chêne. On nous donne les motifs: il est vendu à un prix trop bas et exporté dans une quantité qui dépasse les possibilités normales des forêts du pays. Continuant le rythme actuel des exploitations on va entamer le capital forestier.

PROBLEMELE ZILEI

PROBLEMELE COOPERAŢIEI FORESTIERE

COOPERATIVE DE PRELUCRAREA ŞI DESFACEREA PRODUSELOR DE LEMN

de Ing. Insp. M. Rădulescu

Una dintre problemele mari. care interesează de aproape economia noastră forestieră, este *sporirea procentului de industrializare a lemnului,* în vederea măririi veniturilor ţării din păduri. Deşi posibil, lucrul pare că nu e tocmai uşor de realizat, de vreme ce se aruncă şi azi mari cantităţi de materiale lemnoase la foc, deşi s'ar fi putut fabrica din ele obiecte folositoare.

O explicaţie s'ar găsi, poate, în lipsa unei industrii mai desvoltate a lemnului în ţara noastră, în lipsa de organizare a desfacerii produselor de lemn, în uşurinţa cu care s'au dat spre exploatare pădurile în România şi mai ales în uşurinţa, cu care se manipulează lemnul de foc, în comparaţie cu cel de lucru.

In ultimul timp, multe păduri (peste 1.000.000 ha) au fost defrişate însă pentru păşune şi teren de cultură, iar lemnul de foc pierde continu teren în lupta cu petrolul, gazele naturale [1]) şi electricitatea.

De aceea, trebuie să se activeze serios, ca lemnul din pădurile, ce ne-au mai rămas, să fie bine sortat şi cât mai bine valorificat.

In legătură cu această preocupare de înflorire a gospodăriei noastre forestiere, trebuie amintit, că în multe părţi ale ţării se găsesc săteni, cari cunosc din tată în fiu, diferite meşteşuguri de prelucrat lemnul.

Din acestea citâm: fabricarea furcilor, greblelor, lopeţilor, spiţelor, doagelor, cozilor de instrument, şindrilei, lăzilor de păstrat hainele, sau alimentele, etc.

---

1) Să ne gândim, ce s'ar face economia forestieră, dacă într'o bună zi s'ar aduce gazele naturale din regiunea petroliferă în Capitală.

In unele regiuni ale țării sunt apoi comune întregi, cari se ocupă cu rotăria (com. Gorgota și Crivina din jud. Prahova) fabricarea ulucei pentru împrejmuirea gospodăriilor (com. Aref și Corbeni din jud. Argeș etc.) cu cioplitură (comunele din regiunea de deal a multor județe etc.).

După ce-și fabrică un car două de „marfă", acești săteni meșteșugari, pornesc la câmpie s'o plaseze în schimbul cerealelor, unde de multe ori își pierd săptămâni întregi.

(Un exemplu tipic ni-l oferă Moții, cari cutreeră țara cu cercuri și cu ciubere).

Spre a economisi această risipă de muncă națională și spre a o îndruma pe căi sănătoase, socotim indicat ca acești săteni harnici și pricepuți să fie constituiți în mici cooperative, spre a-și putea procura în comun lemnul necesar din pădure, spre a-și ameliora metodele de lucru și mai ales spre a-și organiza în comun și cu preț bun desfacerea produselor.

La câmpie s'ar putea organiza, apoi, mici *cooperative de desfacerea produselor din lemn*, fabricate la deal și la munte în schimbul produselor agricole.

Pe această cale, populația dela deal și munte și-ar putea procura produsele agricole mai ieftin și și-ar economisi timpul cu desfacerea produselor muncii lor la câmpie. La rândul său, populația de câmpie și-ar putea procura uneltele de lucru și materialul de împrejmuire și construcție în condițiuni mai avantajoase.

La prima vedere, poate că nu s'ar da atenția cuvenită acestor cooperative. Dacă ne gândim însă, la faptul, că ele ar putea fi răspândite pe tot cuprinsul țării și de pe urma lor ar avea de câștigat sătenii și pădurile și că ar putea rula capitaluri foarte însemnate, le găsim utile și le recomandăm cu căldură camarazilor noștri silvici dela Cooperație.

REGIA DE STAT ȘI COOPERAȚIA

de George Minescu

Director technic la Casa Centrală a Cooperației

Regia de stat, astfel cum se practică în prezent de CAPS., rezolvă, desigur, multe probleme, între cari una din cele mai importante este *naționalizarea* exploatărilor, industriei și comerțului de lemne.

Nu rezolvă însă şi nu poate rezolva în condiţiunile cele mai bune, *funcţiunea socială* ce trebuie să îndeplinească pădurile.

Intru cât sunt mai folosiţi pentru munca lor lucrătorii utilizaţi de CAPS în regiile sale faţă de alte întreprinderi? Şi, se cunosc condiţiunile de mizerie în care sunt siliţi să muncească aceşti lucrători de pădure, mai demni de ajutor de cât ori care alţii.

Sunt ei mai bine plătiţi de CAPS? .

Ministerul Finanţelor cere Casei Pădurilor, ca instituţie comercială, venituri mari, cât mai mari posibile. Contribuabilul nu mai poate suporta noui sarcini pentru acoperirea nevoilor crescânde ale Statului.

Economiştii au convins pe toţi — just sau injust — că domeniile Statului contribuiesc cu prea puţin la veniturile tezaurului.

Consecinţa, o suferă şi Casa Pădurilor.

Chiar dacă ar vrea să plătească mai bine *munca*, nu este lăsată s'o facă.

Cantităţile de materiale lemnoase exploatabile anual sunt limitate.

Valoarea lemnului în picioare nu reprezintă de multe ori, decât 10% din aceea a produsului lemnos vândut pe piaţă. Preţurile cu care se comercializează acesta, nu pot întrece pe cele ale pieţii.

In asemenea condiţiuni, cum ar putea CAPS să realizeze venituri cât mai mari?

Desigur, numai *comprimând* celălalt component, *salariile muncitorilor*, care intră într'o măsură covârşitoare în valoarea produsului lemnos.

Până la care limită? Până la preţul plătit de concurenţă, scoborându-le la un moment dat — prin generalizarea regiei de Stat la toate pădurile ţării — *la cea mai redusă limită.*

Intr'un Stat capitalist, cu mari nevoi financiare aceasta este absolut posibil.

Dar munca intelectuală, prestată de Corpul Silvic al Casei Pădurilor răspândit în toate unghiurile ţării, este ea mai bine răsplătită?

Care este stimulentul pentru inginerul, şef de fabrică, de centru de exploatare sau pentru şefii de servicii comerciale etc. ai Casei Pădurilor cari muncesc zi şi noapte, fără odihnă spre a raţionaliza producţia lemnului şi pentru comercializarea în cât mai bune condiţiuni a acestui produs ?

In afară de avertismente uneori cu uşurinţă date, acelora cari lucrând pot şi greşi, sau de rare avansări „onorifice" nu ştim că aceştia să fi participat în vre-o măsură corespunzătoare la beneficiile realizate de instituţia de stat, pe care au servit-o cu tot devotamentul.

In acest timp, Corpul Silvic al Casei Pădurilor vede cum veniturile, cu sacrificii realizate şi totalizate pe 3—4 ani, ale întregei instituţii, de abia acopăr contribuţia Statului pentru asanarea portofoliului putred al unei singure bănci capitaliste.

Nu este greu de întrevăzut dacă moralul acestui Corp Silvic va putea, în asemenea condiţiuni, să mai fie menţinut la nivelul necesar.

•

Cooperaţia de producţie forestieră, având ca principal scop răsplătirea muncii (manuale şi intelectuale) este necontestat superioară în efecte, din punct de vedere social, Regiei de Stat.

Participarea la beneficii a muncitorilor şi Corpului Silvic la regiile Casei Pădurilor, nu o vedem posibilă în practică, din motivele arătate.

In orice caz, sistemul participării la beneficii este inferior cooperaţiei, care transformă pe muncitorul manual şi intelectual, şi *în patron.*

Agricultură s'a putut face nestingherit în ţara noastră, numai după ce, prima Reforma Agrară s'a rezolvat funcţiunea socială pe care o are proprietatea agricolă.

De bună seamă, că şi silvicultura se va putea desvolta în libertate, rezolvându-se prin cooperaţie, funcţiunea socială pe care trebuie s'o îndeplinească pădurea.

Dar, nu numai din acest punct de vedere desigur foarte important, găsim că este superioară cooperaţia, faţă de regie.

Incadrată, cum este şi firesc, cu ingineri silvici de jos şi până sus, pentru ca din punct de vedere tehnic să nu sufere nici o scădere, mişcarea cooperativă forestieră, care contribue şi ea la raţionalizarea exploatărilor şi industriei lemnului, realizează în plus :

a) O *iniţiativă,* o *mobilitate* şi un *ritm accelerat,* absolut necesare întreprinderilor comerciale, în cari cooperaţia se încadrează.

Aceste caracteristice nu se pot realiza de instituţiile de Stat, legate totdeauna de un biurocratism greoi, ori câtă autonomie li s'ar da;

b) Fonduri de rulment permanente, cari să asigure bunul mers al întreprinderilor, fonduri de care Casa Pădurilor este lipsită, şi chiar de şi le-ar formă, i-ar fi luate la primele nevoi ale Ministerului Finanţelor.

Cooperaţia poate înlătura, în bună măsură, şi atacul ce se dă contra pădurilor Statului, pentru a i se diminua proprietatea sa forestieră.

Justificarea unei asemenea operaţiuni în cazul pădurilor destinate a fi exploatate în folosul unui mare număr de muncitori asociaţi într'o cooperativă forestieră, numai cu greutăţi imense i se mai poate lua, spre a fi dată ori cărei alte instituţii.

Cooperativele forestiere serioase, faţă de cheltuielile mici de administraţie ce au, sunt în măsură (şi faptul a fost verificat) să plătească Statului pentru pădurile ce cumpără, preţuri mai mari decât firmele capitaliste.

Menţionăm însă că societăţile cooperative vor trebui încurajate şi susţinute numai în regiunile în cari *munca la pădure* constituie ocupaţiunea de căpetenie a locuitorilor; deasemenea şi cooperativele având o strânsă legătură cu acestea.

Nu ne referim la acele *„cooperative ciuperci"* constituite în regiuni de câmp pentru exploatarea a 1—2 parchete, unde locuitorii cu alte ocupaţiuni principale, şi în cari exploatarea se poate face foarte bine, din toate punctele de vedere, şi prin alte sisteme.

Până la consolidarea cooperativelor forestiere existente şi până la crearea unor cooperative noui în regiunile întrunind condiţiuni propice, cooperative cari să respecte în totul principiile cooperatiste, Casa Pădurilor Statului ar trebui să înceteze vânzările de păduri pe termen lung (8—10 ani).

Acest fel de vânzări efectuate în ultimul timp, au introdus din nou societăţile capitaliste străine în regiuni de unde cooperaţia a reuşit să le scoată.

Prudenţa adoptată de cooperaţie, care n'a solicitat în prezent aceste exploatări, trebuia să fie folosită de *regia de Stat* (în mod temporar), iar nu de duşmanul comun: societăţile capitaliste forestiere străine.

Intre altele, prudenţa in chestiune a mai fost dictată şi de necesitatea formării organelor tehnice, ajunse complet neîndestulătoare ca număr, faţă de desvoltarea din ce în ce mai mare a cooperaţiei.

In însăşi interesul corpului silvic, ca acest fel de cooperative să nu se organizeze şi să se conducă fără amestecul specialiştilor săi, măsura provizorie a împrumutului *de personal* aflat la regiile CAPS-ului de către Cooperaţie, trebuie examinată cu toată obiectivitatea necesară.

Colaborarea armonioasă a inginerului silvic şi a administraţiilor silvice de Stat cu cooperatorii cinstiţi şi entuziaşti, va grăbi naţionalizarea exploatărilor forestiere, folosind economiei generale a ţării, pădurilor ei şi întregului Corp Silvic.

CUM INŢELEG COOPERATIVA FORESTIERA

de Ing. **Mircea Popescu**

In ultima vreme, s'a desbătut mult problema *cooperaţiei*, indicându-se ca singurul mijloc de naţionalizare a bunurilor şi de ridicare socială a masselor ţărăneşti; s'a votat o „Lege a Cooperaţiei" şi s'a înfiinţat chiar şi un Minister al ei; dar în ceeace ne priveşte, — „cooperativă forestieră" — aceasta nu însemnează că a reînviat ca pasărea Phoenix din propria ei cenuşe. Pe aceste cooperative forestiere le cunoaştem dintr'un trecut apropiat, ca pe nişte paravane deghizate ale unor antreprenori veroşi, ce-au compromis ideea de cooperaţie ; şi dacă cel puţin ar fi pierit definitiv ; dar ele au fost numai amorţite de vântul rece al crizei şi al propriilor greşeli, spre a se redeştepta iarăşi acum la boarea caldă a nouei „Legi a Cooperaţiei" : cu aceiaşi oameni şi moravuri însă, cu mai multe avantajii legale iar în plus şi cu „experienţa" trecutului.

Eşecul credem că nu va întârzia nici de această dată.

. . . .

Şi totuşi suntem partizanul convins al ideei de cooperaţie, dar o *cooperaţie dirijată* :

O cooperativă forestieră trebue să fie coasociaţia locuitorilor dintr'unul sau mai multe sate vecine unei păduri, a căror *capacitate de muncă* (de fasonare în pădure, semi-industrializare, transport cu *căruţele* etc.) să fie direct proporţională cu *posibilitatea* pe un an a acelui masiv forestier.

In consiliul de administraţie al cooperativei să nu figureze decât *ţărani* şi din cei recunoscuţi ca oameni de treabă şi cinstiţi: să se excludă cu desăvârşire învăţătorii şi preoţii (aceşti „apostoli" ai satelor, cari, după răsboiu, au distrus moralmente atât şcoala cât şi biserica, — negustorii şi satrapii politici locali).

Până la emanciparea ţăranilor şi obicinuirea lor cu cooperaţia, şeful de ocol silvic în raza căruia cad pădurile ce se vor exploata de cooperativă, să fie un organ tutelar, cu drept de veto, care să îndrumeze atât lucrul în pădure cât şi regenerarea parchetelor, contabilizarea în materie şi bani, desfacerea materialelor, bunul mers al cooperativei etc., etc. Dacă exploatările în regie se înlocuesc cu cooperativa forestieră, activitatea şefului de ocol se poate deplasa de pe un teren pe celălat; avem însă garanţie unui funcţionar superior de stat cu răspundere de activitatea bună sau rea a cooperativei; iar Corpul Silvic va avea satisfacţia că a contribuit benevol şi dela început, la marea operă socială ce vine şi care şi fără noi tot ce va face, — poate cu multe greşeli fără colaborarea noastră, — cum s'a întâmplat dealtfel şi cu „Legea islazurilor comunale" pe care din spirit conservator, dela început am detestat-o.

Atât consiliul de administraţie cât şi şeful de ocol nu primesc nici un fel de salariu sau tantieme, ci numai cheltuelile de deplasare făcute în interesul strict al cooperativei.

Capitalul cooperativei va fi constituit din depunerile membrilor ei şi din împrumuturi pe cari le va contracta numai la „Banca Centrală Cooperativă".

Pentru desfacerea materialelor, problemă capitală, statul se va îngriji ca aprovizionarea autorităţilor sale din sate, oraşe de provincie sau capitală, să se facă numai prin cooperative şi pe *preţuri dela început şi chibzuit fixate* (de delegaţi ai Ministerului de Finanţe, Ministerul Cooperaţiei şi CAPS), din cari, scăzându-se un *beneficiu normal* şi deasemeni aprioric fixat, restul să formeze pentru organele CAPS-ului baza de plecare în stabilirea valoarei pe picior a lemnului (renta).

Statul urmează însă ca să achite la timp cooperativelor sumele ce le datorează, pentru aprovizionarea autorităţilor sale cu lemn de foc.

Cooperativa forestieră nu va cumpăra dela stat decât pe *unitate de produse fasonate*, pentruca nici statul şi nici cooperativa să nu fie în pagubă, sau câştig nemeritat depe urma unei greşeli de estimaţie a arborilor în picioare de către organele silvice.

Pentru lemnul de lucru, ale cărui *valori se stabilesc ca şi pentru cel de foc*, CAPS şi Ministerul Cooperaţiei se vor îngriji ca să-l desfacă diverselor fabrici şi firme interne sau la export.

La finele fiecărui an se va încheia un bilanţ din care beneficiul net apare evident şi care se va distribui în procente judicios stabilite, pentru:

a) primă de muncă membrilor cooperativei, proporţional cu munca depusă de fiecare în cursul acelui an.

b) pentru mărirea fondului de rezervă.

c) pentru îmbunătăţirea instituţiunilor din sat (şcoală, biserică, primărie etc.).

d) pentru înfiinţarea unei farmacii săteşti.

e) pentru înfiinţarea unei pepiniere pomicole şi silvice.

f) ajutorarea oamenilor nevoiaşi din sat cu bani şi lemne de foc etc., etc.

Numai în cadrul de mai sus credem că poate lua fiinţă astăzi şi în ţara noastră o mişcare cooperatistă forestieră care să nu mai compromită încă odată această frumoasă idee.

COOPERATIVELE FORESTIERE ŞI REGIA C. A. P. S

Ing. Vasile C. Filip
fost subinspector în Centrala Cooperativelor

Cooperaţia forestieră la noi: o necesitate socială şi etică.

Cooperaţia românească în general şi cea forestieră în special, s'a născut din nevoile adânc simţite ale poporului român. Cooperaţia forestieră îşi are obârşia chiar în îndeletnicirea de veacuri a ţărănimii româneşti din regiunile păduroase, la munca pentru tăiatul, lucratul şi transportul lemnului către locurile de desfacere.

Cooperativele de exploatări forestiere au devenit cu totul necesare stadiului de refacere economică în care ne găsim, menite să organizeze munca şi să sporească producţiunea.

Cooperaţia forestieră a găsit tot sprijinul guvernanţilor, care priveau soluționarea problemei sătenilor dela munte, unde terenurile arabile sunt în proporție prea mică cu populația, prin organizarea țărănimii în cooperative, ca să tragă cât mai multe foloase de pe urma pădurilor pe lângă cari trăesc.

„Incurajarea cooperativelor de exploatări forestiere" a apărut astfel și ca o întregire a realizării dreptății sociale a reformei agrare, ce pune la îndemâna populației din regiunile de munte mijlocul de a se folosi, în lăuntrul celei mai desăvârșite ordini sociale, de bogățiile ce închid pădurile noastre seculare, exploatându-le prin cooperativele forestiere"[1]).

Fotin Enescu și I. G. Duca, și-au legat numele de cooperația forestieră.

Dela prima cooperativă forestieră „Norocul", ce a luat ființă în anul 1905 în comuna Borodia, jud. Fălticeni, prin sprijinul material al Centralei Cooperativelor, sunt în anul 1925 vre-o 900 cooperative forestiere cu cca. 60.000 membri, peste 100 milioane lei capital subscris, cu un total de 118 gatere, mașini de 2230 H. P. 125 km. căi ferate proprii, 22 locomotive, etc.

In anul 1925 cooperația forestieră a atins maximum de desvoltare, răspunzând nevoii de a se exploata și industrializa lemnul pentru piața internă, necesar la refacerea țării noastre.

Cooperativele forestiere ce au luat ființă pe valea Bistriței, Tazlău, Câmpulung, Bucovina, Ardeal, etc., au găsit fondurile necesare pentru exploatarea pădurilor la Centrala Cooperativelor și Casa Pădurilor le-a dat atâtea parchete de pădure câte au putut exploata, și la prețul cel mai redus. Prin aceste cooperative s'a pus stavilă puhoiului strein de a pătrunde mai departe pe văile munților noștri și de a exploata pădurile și munca țăranilor noștri.

Desființarea Soc. Foresta, pe minunata vale a Tarcăului, se datorește numai Cooperativei „Albina" din Tarcău, prin care a prosperat întreaga regiune a Bistriței. In locul exploatărilor sălbatice, cooperativa Albina a venit cu tăeri raționale și plantații, pentru reușita cărora nu a precupețit nici un ban.

Pepinierile Cooperativei Albina au fost întotdeauna exemple vii în Direcția III Silvică Bacău.

Totuși, elementul animator a lipsit în multe locuri.

---

1) *Gh. Turneanu:* Exploatarea lemnului în cooperația românească.

Multe cooperative forestiere şi-au stagnat operaţiile, deoarece au fost înfiinţate nu pentru a contribui la prosperitatea membrilor ei, ci în interesul a 2—3 din conducătorii ei; au funcţionat atâta timp cât a existat obiectul de exploatare rentabilă.

Activitatea multor cooperative forestiere s'a redus la încasarea comisionului de 20—50 lei/m³ lemn rotund obţinut prin bună învoială pe numele cooperativei, care comision se irosea cu cheltuelile de deplasare şi jetoanele membrilor consiliului lor de administraţie.

Am avut prilejul să constat la o cooperativă forestieră că, deşi afacerile mergeau rău, s'au făcut împrumuturi pentru a se plăti deplasările şi jetoanele.

Unele cooperative au fost înfiinţate în scopul nu de a se naţionaliza exploatarea şi industrializarea lemnului românesc, ci de a fi cozi de topor şi paravane societăţilor forestiere.

Societăţile mari forestiere, care sunt pe punctul de a se lichida în România, din lipsă de păduri, îşi prelungesc agonia obţinând noui parchete de pădure prin intermediul unor cooperative forestiere.

Cazuri nenumărate sunt cunoscute tuturor.

Cooperativele forestiere în adevăratul înţeles al cuvântului, s'au bucurat întotdeauna de sprijinul larg al administraţiei Capsului şi au găsit toate solicitudinea la inginerii acestei instituţii.

Cooperativele paravane au micşorat în unele locuri această solicitudine.

Cooperativele forestiere, ce s'au bucurat de conducători conştiincioşi, au avut de luptat cu greutăţile creiate de politicieni, care protejau cooperativa d-lui X sau Soc. Y.

Cazul elocvent îl constitue cooperativa „Muncitorul" din Ciocăneşti-Bucovina, care nu a putut obţine parchete de pădure la Dosul-Alunişului-Neagra Broşteni deşi dispunea de capital propriu şi oameni încercaţi.

In perioada de criză 1929—1935, multe cooperative forestiere şi-au restrâns activitatea, altele au lichidat, etc.

Resurecţia cooperaţiei forestiere.

Noua lege pentru organizaţia cooperaţiei, din 6 Aprilie 1935, a marcat începutul unei noui ere în mişcarea cooperaţiei din România. Se înfiinţează noui şi numeroase cooperative forestiere, cele existente sunt înzestrate cu păduri pentru câţiva ani, o fabrică a. Capsului se exploatează în regie mixtă, noui cooperative forestiere sunt pe punctul de a se înjgheba, altele se pregătesc să-şi mărească activitatea, etc.

Aceste cooperative intrând în câmpul exploatării, industrializării şi comercializării lemnului, contribue mult la naţionalizarea acestei ramuri de producţie naţională.

Avem şi convingerea că greutăţile şi greşelile din trecut nu se vor mai repeta, mai ales că principalele cooperative forestiere au asistenţă technică din partea Oficiului Cooperaţiei, având drept conducător-delegat câte un inginer silvic.

Infiinţarea Ministerului Cooperaţiei prin decizia ministerială din 1 Septembre 1936, constitue o nouă garanţie despre solicitudinea de care se bucură astăzi mişcarea cooperatistă dela noi; şi deschide perspective frumoase cooperativelor forestiere.

Conlucrarea cooperativelor forestiere cu CAPS-ul.

Politica noastră forestieră se reduce în ultimă analiză la conservarea şi ameliorarea pădurilor noastre, şi mijlocul de activare constă în naţionalizarea pădurilor.

Statul, ajungând să deţină majoritatea pădurilor acestei ţări, va avea în mâna sa industria şi comerţul lemnului.

Exploatarea şi industrializarea lemnului, mâine când va fi o politică unitară şi un singur interes, va reclama capitaluri de investiţii, — în instalaţii de transport şi industrializare, — braţe de muncă şi personal de conducere.

Casa Pădurilor, în situaţia actuală şi cu concepţiile ei pentru regie, n'ar putea înfăptui singură această vastă activitate, ci numai cu concursul cooperativelor forestiere.

Să nu se mai acorde nici un m^3 de lemn rotund societăţilor mari forestiere, care vor fi nevoite să-şi mute activitatea în altă ţară, şi fabricele lor să fie exploatate în regie mixtă cu cooperativele forestiere.

Astăzi avem multe cooperative forestiere cu fabrici de cherestea a căror producţie este aproape egală cu producţia fabricelor Caps, şi la un loc reprezintă cca. jumătate din producţia întregei industrii forestiere din România.

Comercializarea produselor acestor fabrici pe pieţele externe din Mediterană, Atlantic, sau Baltica, se poate face cu succes printr'un birou comun de vânzare şi se asigură cele mai bune preţuri de vânzare, precum şi substituirea în locul societăţilor mari forestiere care sunt în agonie.

Cheresteaua, ce se expediază la Galaţi de Caps şi de cooperativele forestiere pentru a fi expediată cu vapoarele pe mare, se poate manipula într'un depozit propriu de manipulaţie, realizându-se:

— colaborarea cu un ceas mai de vreme dintre Caps şi cooperativele forestiere,

— reducerea cheltuelilor de manipulaţie cu cca. 20% (cca. 15—20 lei/m^3),

— primul act de naţionalizare în această materie prin conlucrarea Capsului cu cooperativele forestiere,

— standardizarea sortării cherestelei de răşinoase şi foioase.

Şi avem toate motivele să scontăm solicitudinea conducătorilor dela Oficiul Cooperaţiei pentru realizarea acestei prime colaborări în anul 1937, întrucât, Capsul a făcut această propunere încă din anul trecut.

Situaţia de mâine, va impune această colaborare dintre Caps şi cooperativele forestiere, pentru asigurarea naţionalizării industriei şi comerţului lemnului nostru.

COLABORAREA COOPERATIVELOR LA EXPLOATAREA PADURILOR

de D. T. Theodorescu
Inginer Subinspector Silvic

Pădurile sunt o bogăţie ce atrag pe cei întreprinzători şi dornici de a realiza un beneficiu din exploatarea lor.

Multă vreme, pădurile statului şi ale Instituţiunilor publice (Eforii, Biserici, Comune) s'au exploatat numai prin antreprenori. Sistemul era uşor şi prin licitaţia ce avea loc se producea o urcare a preţului de estimaţie şi autoritatea respectivă se mulţumea să înscrie în bugetul său prevederea bugetară şi să efectueze un control tehnic asupra exploatării.

Cele mai multe păduri erau cumpărate de diferite societăţi anonime, care veneau în România cu capital şi personal străin.

Cooperaţia s'a desvoltat la noi din necesităţi economice şi naţional sociale. La început, înainte de răsboiu, Cooperaţia a lucrat sub formă de Obştii — pentru arendarea latifundiilor agricole, sau ca bănci populare pentru a satisface cerinţele de bani ale sătenilor.

După răsboiu, cooperaţia şi-a mărit raza de activitate şi a pătruns şi în Domeniul exploatării pădurilor.

Statul a încurajat foarte mult cooperaţia, mai ales sub actualul guvern când avem şi un ministru al cooperaţiei.

Multe păduri s'au vândut la cooperative şi în comerţul forestier au apărut şi produse de ale cooperaţiei româneşti alături de ale Societăţilor anonime, care au majoritatea capitalului şi a personalului de administraţie şi conducere de origină străină.

Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, pe baza legei Mârzescu din 1923, a dat la multe cooperative, spre exploatare, păduri de ale sale pe termene lungi de câte 20—25 ani.

Având în vedere că prin cooperaţie se foloseşte capitalul românesc al sătenilor noştri din apropierea pădurilor şi se dă posibilitate de întrebuinţare braţelor disponibile şi munca românească este chemată a valorifica ea ceeace natura ne-a dat, socotesc că se face o operă de dreptate şi de conştiinţă naţională.

Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti a făcut o adevărată colaborare cu Cooperaţia pentru punerea în exploatare a masivelor sale forestiere.

Contracte sigure, aprobate de Consiliul de Miniştri, pe termene lungi, 20—25 ani, şi cu drept de exclusivitate, asigură cooperativelor exploatatoare existenţa lor; iar condiţiunile uşoare de plata materialelor lemnoase şi participarea la beneficiul exploatării în proporţie de 50—60%, le oferă avantaje economice indiscutabile.

Preţul de cost s'a calculat în funcţie de piaţa cea mai apropiată de desfacere, sau pe baza cursului francului elveţian stabilit în fie care an pe baza bursei din ziua de 1 Maiu.

Ca unul ce lucrez cu multe cooperative, de mai bine de 12 ani, am putut vedea şi neajunsurile.

Cooperativele n'au o bună conducere, adesea conducătorii sunt persoane simple lipsite de calităţile necesare pentru a administra şi conduce o exploatare în bune condiţiuni economice şi tehnice. Situaţia cooperativelor este şi mai rea când în sânul membrilor a pătruns politica pătimaşe: atunci conducerea şi administraţia se face după necesităţile momentului şi cu oamenii partidului dezordinea, abuzul şi furtul se manifestă nestingherit.

Socotesc că exploatarea trebue făcută tot pe bază de colaborare, însă pe alte baze.

Statul sau Instituția respectivă, dacă nu-și exploatează singură pădurea, să închee cu cooperativa respectivă un contract de asociație în următoarele condițiuni:

a) proprietarul aduce ca aport cantitatea de produse lemnoase realizate din exploatarea strictă a prevederii anuale din amenajament; tot el asigură prin personalul său superior tehnic, buna exploatare în pădure a materialelor;

b) cooperativa aduce capitalul necesar exploatării și pune la dispoziție mâna de lucru, de preferat membrii locali ai cooperativei;

c) comercializarea să se facă în comun de instituția proprietară și direcția cooperativei

d) participarea la beneficiu să se facă în proporția stabilită prin clauzele contractului de asociație, avându-se în vedere aportul în capital lemnos adus anual, socotit la tulpină, și aportul capitalului necesar adus de cooperativă — pentru exploatare, industrializare și comercializare.

Aci sunt dator să dau oarecare explicațiuni. Din suma realizată din vânzările efectuate în cursul unui an să se deducă cheltuelile de personal ale cooperativei și ale instituției proprietară, cheltuelile de fasonat și transport, impozite, asigurări, cheltueli de administrație, împăduriri, garanții de regenerare, iar restul rămas constituind beneficiul exploatării și prețul la tulpină al materialelor valorificate. Din acest beneficiu brut proprietarul va trebui să-și primească prețul de cost socotit la tulpină în funcție de piața cea mai apropiată, iar nu pe baze de valute străine, cum este în multe contracte ale Eforiei (valuta francului elvețian cota 1 Maiu a bursei). Suma astfel rămasă, după ce s'au scăzut toate cheltuelile enumerate mai sus, precum și prețul de cost la tulpină, constitue beneficiul net, care urmează a fi împărțit între proprietar și cooperativă, așa cum s'a arătat mai sus.

Ar fi de dorit ca posturile de conducere la cooperative să fie ocupate de specialiști silvici români: ingineri și conductori silvici, ajutați de brigadieri silvici, care să fie încadrați în personalul Direcției Regimului silvic.

Acest mod de recrutare a personalului ar asigura neîndoelnic stabilitatea și independența necesară față de cooperativa asociată.

colaborare cu organele silvice locale ale statului; împreună vor căuta să se achite cât mai conştiincios de serviciul încredinţat; ei vor purta permanent grije de interesele pădurilor, asigurând buna lor exploatare şi valorificare şi în special vor ţine seamă de regenerarea pădurilor.

STATUL ŞI COOPERATIVELE FORESTIERE

de D. A. Sburlan

„Cred în cooperaţie" afirma un distins economist al nostru într'o revistă, întemeindu-şi această confesiune pe frumoasele idei, ce stau la baza acestei mişcări. Dacă ar fi să judecăm cooperaţia şi azi, după aproape 40 ani, tot după intenţii şi nu după realizări, desigur că ar trebui să fim, cu toţii, partizani fervenţi ai acesteia.

Nu ne ocupăm de mişcarea cooperatistă în ansamblul ei. Ne lipsesc mijloacele de a-i aprecia rezultatele. Ne vom mărgini la cooperaţia forestieră.

Ce s'a urmărit prin aplicarea ideei de ajutor producţie şi desfacere în comun, în procesul producţiei forestiere? E interesant să remarcăm, că în nici-o altă ţară din lume nu se întâlneşte cooperaţie în exploatarea pădurilor. Marii economişti, cari cred în această mişcare, citează cazul cooperativelor noastre forestiere, ca pe un „curiosum", mărginindu-se să facă asupra lor aprecierile sugerate de organele noastre oficiale.

S'a scris mult, la noi, despre intenţiile şi realizările acestor noi întreprinderi forestiere. După câte îmi amintesc, prin cooperaţie se urmărea:

Cointeresarea populaţiei rurale la exploatarea bogăţiilor din preajma satelor şi naţionalizarea exploatărilor de păduri, copleşite în ţara noastră de străini.

Această frumoasă operă socială şi naţională urma să se realizeze:

prin afluxul de capitaluri băneşti locale şi

prin plasarea braţelor de muncă, la lucrările de doborîre, fasonare, transport.

In ce măsură s'au realizat aceste idei, se ştie. Din populaţia satelor au gravitat către această mişcare, doar cei ce puteau trage foloase nesperat de mari, graţie contingenţelor politice. Covârşitoarea majoritate a sătenilor a rămas străină de cooperație, fiind nevoie să se recurgă, în multe locuri, chiar la brațe de muncă din alte părți. In nici un caz însă, cooperativele n'au plătit muncitorilor salarii mai mari.

Naționalizarea exploatărilor de păduri prin cooperație, nu s'a realizat, decât în măsură absolut neînsemnată. In multe cazuri exploatatorul străin (evreu) n'a fost eliminat, ci pentru a mijloci între el și Stat și pentru a beneficia de avantaje, s'au creat cooperative ad-hoc, a căror activitate s'a redus la reprezentarea exploatatorului în fața organelor Statului. Cât despre marile Societăți exploatatoare de păduri ale Statului sau particulare, nu cunosc decât un caz când acestea au fost „jenate" de cooperative. Se cunosc însă mult cazuri de „fericită colaborare".

Ar fi însă de văzut, dacă mișcarea cooperatistă n'a reușit să pună totuși pe cineva la pământ: Acesta credem că e exploatatorul român de păduri, mai puțin abil și mai lipsit de sprijin bancar, decât străinii.

Cât despre afluxul capitalurilor indigene în cooperativele forestiere, credem că e inutil să mai vorbim, fiindcă se știe, de toată lumea, cât de infime sunt aceste „capitaluri deplin vărsate". Cu un capital propriu de 100—200.000 lei, și acela vărsat de 2—3 persoane, vedem în multe părți minunea, că se rulează exploatări și fabrici de zeci de milioane, beneficiile revenind bineînțeles, celor ce se sacrifică pentru propășirea ideei cooperatiste.

Dovada cea mai evidentă, că prin cooperative nu s'a realizat plasarea capitalului și muncii sătești în exploatări de păduri, ci în *valorificarea avantajelor acordate acestora de Stat*, credem că este aceea, că nu s'au creat încă asemenea cooperative pentru exploatarea pădurilor particulare. Pentru simplul motiv, că proprietarul particular nu înțelege să facă avantaje, chiar pentru idei sublime, cum e aceea a cooperației.

Create, conduse și încurajate de organele Statului (plătite din bugetul său), cu materiale date avantajos din pădurile Statului și cu capital de rulment pus la dispoziție în condiții optime tot de Stat, cooperativele forestiere au fost și sunt departe de a-și fi realizat scopurile ce și-a propus. Fiindcă, dacă s'ar pune de o parte foloasele sociale și materiale, iar de alta pagubele încercate, nu numai de

Stat, dar de economia generală a țării, credem că bilanțul ar fi descurajant, chiar pentru cei mai ferventi partizani ai lor.

Nu trebuie să se uite, că aceleași organe ale Statului, cari sunt atât de mărinimoase cu organizațiile cooperatiste, refuză nu particularilor, ci propriilor sale exploatări în regie, din care se aprovizionează propriile sale autorități, sprijinul bănesc de care acestea au nevoie, spre a face față cerințelor. In vreme ce Cooperativelor li se dau împrumuturi și scutiri ori eșalonări de plăți, regiei Caps, de exemplu, i se cere plata cu anticipație a rentei, i se confiscă materialele din depozite și i se strică prețurile prin nesfârșite danii și ajutoare în material lemnos.

Intr'un roman de propagandă „Pământ nou" de Gladkov, sunt ridicate în slavă rezultatele gospodăriilor colective (Kolchozurile), cari lucrează cu sămânță selecționată, cu tractoare, cu secerătoare-batoze, etc., toate date de Stat și se iau în derâdere exploatările rudimentare făcută de culaci (țărani necolectivizați), cari ară cu un cal costeliv și seceră cu mâna. Nu se spune în acel roman, care ar fi fost rezultatele, dacă Statul dădea și culacului un tractor, sau o secerătoare-batoză!

Iar nouă, să nu ni se scoată mereu înainte, realizările acelei cooperative, care n'a dat faliment, fiindcă a luat de la Stat, o linie ferată de 30 Km., o fabrică cu 4 gatere și nu știu ce cantitate mare de material lemnos, gata doborît, cu numai ½ milion lei, spre a ni se demonstra, că și această mișcare poate da bune rezultate, când e bine condusă, etc.

Nu negăm bunele intenții ale acelora cari au inițiat și se obosesc pentru propășirea mișcării cooperatiste. Față însă cu rezultatele obținute până în prezent și față de modul cum tind să evolueze unitățile create (organizații parazitare), credem că sprijinul nelimitat din partea Statului, nu va fi răsplătit decât cu pagube și desiluzii.

COOPERAȚIA FORESTIERĂ

de Ing. A. Ștefanopol

Un fapt este cert și toată teoria cooperatistă scrisă sau vorbită la umbra tricolorului ridicat de partidele noastre politice nu-l poate desminți: cooperația românească n'a fost grefată pe o nevoe socială.

Această certitudine explică ostilitatea reală pe care o manifestă populaţia rurală faţă de mişcarea întreţinută de pompele guvernelor, cu oxigenul sunător al bugetelor.

Cu toate miliardele risipite de Stat pentru ruralizarea acestei mişcări, care nu voia să îmbrace dimia zeghiei, ci preferă stofa engiezească a sacoului, bilanţul încetăţenirii este deficitar la sate. La centrală poate fi excedentar, fără ca această dovadă să constitue un succes al mişcării.

Explicaţia este simplă: capitalul subscris, este infim faţă de împrumutul obţinut. Deci, fără hotăritorul aport al bugetului ţării, cooperaţia moare prin inaniţie, fiindcă micul şi răspânditul capital rural îi refuză vecinătatea.

Există, totuşi, un capital subscris. Ţăranul nu-şi desface baerile pungii pentru o întreprindere falimentară din punctul lui de vedere, care este cel adevărat. Subscrierea o fac doi trei interesaţi care-şi camuflează capitalul cu subscrierile neamurilor şi finilor pentru a completa numărul necesar de membri. Acesta este actul de naştere al tuturor cooperativelor. In cazul special al cooperativei forestiere mai este nevoe şi de vecinătatea pădurii, care face pe mama.

Deşi pădurea n'are nevoe de cooperativă nici pentru regenerare şi nici pentru valorificare, politica nu poate dovedi cu succes binefacerile ei decât încetăţenind forţat cooperativa.

Nu ideile nasc nevoi, ci nevoile nasc idei. In Anglia, nu politica a născut sistemul cooperatist pe care l-a adoptat, încetăţenit şi răspândit, ci nevoia care a făcut pe oameni să înţeleagă că „unirea face puterea", care deschide perspective de trai lesnicios şi mijloace de valorificare neîngăduite omului izolat.

S'a prezentat cooperaţia forestieră ca singurul şi salvatorul mijloc de viaţă al unei bune părţi din populaţia rurală a ţării. Şi ţipetele acestor auguri ai regenerării rurale nu înconjurau toate pădurile, ci numai pe cele în care întâmplător mai există material bun de valorificat. In jurul pădurilor exploatate domnea cel mai desăvârşit mutism, deşi aci trebuiau încercate trâmbiţele politicianismului certat cu onestitatea. Protagoniştilor cooperaţiei, în special ai cooperaţiei forestiere trebue să le amintim că pădurile degradate prin exploatări şi păşunat au nevoe de cooperaţie, dar de cooperaţia muncii nu de cooperaţia exploatării.

Dela acest punct începe divorţul între noi cei care activam pe planul intereselor generale cu ignorarea completă a contingentelor politice şi între cei care posesori de vremelnice boerii şi reduse pregătiri, văd în măsuri cu rapide rezultate reversibile mijlocul de a dovedi că buna stare generală este în funcţie de cooperaţia forestieră.

Dacă iniţiatorii mişcării cooperatiste au avut preocupări sincere legând această mişcare de păduri, nu sunt de felicitat executorii. Fiindcă dintr'un organism care s'a presupus a fi creator, s'a ajuns la un intermediar pasiv, ocrotit de o lege protecţionistă.

Cooperaţia forestieră nu rezolvă problema naţionalizării muncii şi capitalului românesc, fiindcă sub o conducere politicianistă rolul de intermediar este mult mai reversibil şi acesta este rezultatul practic şi imediat urmărit de pontifi.

Cazul recent şi concludent, în speţă, al cooperativei Negovanul care a vândut imediat societăţii Ofa cei 350.000 mc cumpăraţi dela CAPS, dovedeşte până la refuz de ce cooperaţia forestieră nu primeşte sprijinul nostru entuziast şi de ce mişcarea pluteşte numai în apele politicianismului, evitând să vâslească cu toată hotărîrea spre apele nesigure ale iniţiativei private adevăratul port dela care ar trebui să pornească toate caicele cooperaţiei.

Ceea ce este straniu în mişcarea cooperatistă forestieră dela noi, este că legiuirile ei protecţioniste îi pun la dispoziţie fonduri pe care nu le-a avut niciodată CAPS-ul.

Proprietara celui mai important complex de păduri, cu materialul cel mai bun, este lipsită de un fond de rulment indispensabil chiar unei regii de stat, pentru exploatările în regie, care constitue astăzi forma cea mai desăvârşită a valorizării produselor. In schimb, cooperaţia forestieră dispune de fonduri nelimitate, care se pun lesnicios la dispoziţia conducătorilor cooperativelor cu toate că aceştia, în afară de diploma politică pe care o posedă, n'au nimic comun cu pădurea decât pofta de a-i stoarce veniturile. Fiindcă aceşti conducători sunt vremelnici preoţi, învăţători, notari, avocaţi sau ofiţeri pensionari şi presupunând, prin absurd, că cooperaţia şi-ar afla un teren corect de aplicaţiune la păduri este lesne de dovedit că atunci când aplicaţia „este reală e incapabilă, iar când e falsă este imorală şi în amândouă cazurile, deopotrivă de păgubitoare pentru păduri".

Cooperative de muncă, da, cât mai multe, cât mai bine organizate şi cât mai bine conduse. Prin ele se pot face ucenicia de care are nevoe populaţia rurală prăznuitoarea tuturor sfinţilor calendarului. Printr'o muncă raţionalizată ţăranul român va cunoaşte buna starea de dorul căreia oftează vânturători de vorbe şi va îndrepta mişcarea cooperatistă către ceea ce-i lipseşte astăzi: încrederea celor care trebue să fie adevăraţii ei componenţi şi susţinători.

Fără acest element indispensabil, chiar cooperaţia forestieră alimentată cu oxigenul atâtor sute de milioane este sortită să rămâe ceea ce este astăzi: locul de plasare al epavelor politicianismului.

Pentru cei care cred în mistica mişcării cooperatiste, aspectul ei de astăzi ar trebui să-i silească la un abandon total al metodelor de până acum.

ROLUL COOPERATIEI FORESTIERE.

de Ing. C. Emanoil

Intr'o comunicare pe care am făcut-o la Cercul de Studii al Soc. Progresul Silvic, în cursul acestui an, mi-am îngăduit să arăt că mişcarea cooperatistă, din ţara noastră, se găseşte departe de ceea ce este, în adevăr, cooperaţia în înţelesul propriu al denumirii şi că îndrumarea care s'a dat celei forestiere s'a soldat prin transformarea ei într'o serie de instituţii de Stat.

Sprijinit pe cercetările făcute şi pe concluziunile la care s'a ajuns, de toţi cei care s'au ocupat cu această mişcare, am putut să arăt că, azi, cooperativele forestiere sunt ori asociaţii la spatele cărora 2—3 profitori se înfruptă, din plin, din avantajele pe care o lege necorespunzătoare moravurilor vremurilor noastre, le-a dat aşa de larg şi de naiv, ori instituţii de Stat, care acordând împrumuturi foarte mari, în raport cu capitalurile efectiv vărsate de cooperatori, a înţeles să efectueze un control care a scos mişcarea din rosturile ei de bază. De ajutor propriu, de independenţa în acţiune, de conducerea proprie şi de răsplata muncii şi nu a capitalului nu se mai poate vorbi la cooperativele noastre. Această stare de lucruri a făcut pe adevăraţii cooperatori şi pe cea mai mare parte din oamenii politici de răspundere ai acestei ţări, să afirme că mişcarea cooperatistă dela noi este compromisă iar pe alţii să susţină categoric că s'a urmărit cu intenţiune ruinarea ei. D-l C. Moldoveanu, doctor în ştiinţele economice şi Director la Banca centrală Cooperativă, nu s'a sfiit să afirme, în lucrarea sa „Statul şi Cooperaţia", apărută în cursul acestui an, următoarele: „Este limpede pentru oricine că — prin felul cum avantagiile au fost date, s'a urmărit, în mod sistematic, destrămarea mişcării şi compromiterea ideii cooperatiste".

In adevăr, avantagiile, despre care vorbeşte d-l C. Moldoveanu dacă nu au destrămat mişcarea, au dus-o însă pe căi care au scos-o din principiile ei de bază. Puţinele date care se găsesc asupra acestei importante mişcări (de ce oare se dau publicităţii aşa de puţine date asupra rezultatelor cooperaţiei?) duc la concluzii interesante. Din bilanţurile ce s'au trimis la forurile centrale de câteva cooperative, deşi sunt 3—400 de cooperative forestiere, s'au putut desprinde că în anii 1929, 1930 şi 1931 s'au plătit ca dividente la capitalul investit respectiv 47,4%, 41,8% şi 39%. Pentru aceiaşi ani s'au plătit ca prime de muncă respectiv 12,8%, 4,7% şi 6,5%. Se deduce uşor din cele de mai sus că s'a urmărit, în adevăr, nu recompensarea muncii ci remunerarea capitalului, ceea ce este diametral opus principiilor cooperatiste unde se urmăreşte asociarea indivizilor în vederea răsplătirii muncii şi nu a capitalurilor. De aceea cooperativele noastre forestiere nu pot fi socotite decât nişte asociaţii ca orice societăţi pe acţiuni, din care trag profit nu muncitorii, ci acei care pot contribui cu sume importante la capitalul social.

De altfel, considerând rezultatele pe care le-am expus mai sus un entuziast al mişcării cooperatiste forestiere, d-l A. Sfinţescu, „organ de control", nu s'a putut opri de a face o amară constatare pe care o iau din lucrarea sa „Sistemul cooperatist în economia forestieră „Oricum" scrie d-sa „procentele" (primelor de muncă N. A.) „sunt mult prea mici faţă de cele ale dividentelor. Prin aceasta ,cooperaţiile forestiere se îndepărtează dela principiile cooperaţiei, care pune răsplata muncii înaintea celei a capitalului".

Şi dacă aşa stau lucrurile, dacă aceste constatări s'au putut face acum câţiva ani, care a mai fost rostul avantajelor trecute în noua lege a cooperaţiei? Şi care este rostul tendinţei şi a procedeului actual care îndrumează mişcarea aproape numai spre pădurile de Stat? Care este sensul creerii, în cadrul aceluiaşi minister a două instituţii care au drept scop exploatarea aceluiaşi bun — pădurile — uneia imputându-i-se că nu aduce venituri mai mari, cât mai mari şi alteia acordându-i preţurile cele mai mici, înlesnirele cele mai mari şi creditele cele mai largi?

Sunt anomalii care, desigur, nu se pot întâlni decât în statele unde bunurile publice nu sunt supuse unor norme de administrare de pe urma cărora să se tragă cel mai mare beneficiu pentru toată populația care a contribuit la crearea sau păstrarea lor.

In vreme ce se încurajează acest fel de cooperație artificială se face o risipă de orgie de energie națională în toate ramurile de activitate agricolă. S'au gândit mentorii mișcării cooperatiste câte mii de zile de lucru se pierd pe fiecare an, de locuitorii din jurul orașului București, care aduc laptele necesar capitalei? Dar miile de cai utilizați, care ar putea să lipsească? Apoi, terenul care se cultivă cu furajul necesar acestor cai, care s'ar putea afecta altor culturi mai importante? Cine nu cunoaște felul dezastros, pentru sănătatea acestei nații, în care se utilizează prunele? Cine, de asemenea, nu cunoaște starea nenorocită a vinurilor noastre și a felului în care se face exportul fructelor? Și cine nu știe care sunt exportatorii de ouă din România?

Iată direcția în care credem că ar trebui îndreptată cu toată energia mișcarea cooperatistă și iată unde ar fi de lucru pentru două ministere ale cooperației. Dar aici ar fi nevoe de muncă și pe acest drum nu se găsesc atâți devotați ai ideii. Preoții și învățătorii, care stau în fruntea celor mai multe din cooperative, găsesc că este mult mai comod să conducă o cooperativă forestieră, unde nu este nevoe de bani și unde munca o fac alții, decât o cooperativă pentru desfacerea în comun a produselor sătești, unde ar trebui să se stea de vorbă cu fiecare sătean și unde strângerea și selecționarea acestor produse ar da multă bătae de cap. Cu 50 de aderenți, câteva mii de lei, un om al zilei și o cerere la Casa Centrală a Cooperației s'a făcut însă o cooperativă forestieră. Ce poate fi mai ușor decât aceasta? De aceea s'au constituit cooperative forestiere chiar în județele Ilfov și Ialomița unde pădurile se pot număra pe degete.

Acest fel de a activa, în materie de cooperație, aduce în cazul cooperației forestiere pe lângă o călcare flagrantă a principiilor de bază și o inechitate socială. Acordând unei părți din populația țării, în condițiuni de avantaje excepționale, un bun la crearea și păstrarea căruia a contribuit toată populația, se face, desigur, un act de nedreptate.

Pădurile Statului trebuesc valorificate ori în regie directă ori prin licitație publică, cu garanția necesară de românizare a muncii şi a capitalului, pentrucă numai pe aceste căi se poate trage maximum de venit, pe care Statul apoi îl va putea folosi în lucrări care să fie folosite de toată lumea. Şi pentru aceasta există o veche administraţie care şi-a făcut dovada rostului ei în gospodăria Statului.

Faţă de concluzia de mai sus se pune întrebarea logică: cooperaţia forestieră să fie neglijată? Desigur, nu! Am spus de mai multe ori, până aici, că ea este numai rău îndrumată. Rostul ei nu este de a disputa cu Casa Pădurilor întâietatea la exploatarea pădurilor de Stat. Ea ar avea un mare rol, cu mult mai mare, pe care exercitându-l ar putea, cu adevărat, să aducă un nepreţuit aport social şi naţional.

Cu excepţia cooperativelor de mici meseriaşi în lemn, al căror scop ar fi aprovizionarea membrilor cu materialul necesar exercitării meserii lor precum şi a acelora formate din cetăţeni care voesc achiziţionarea lemnului pentru combustibilul necesar gospodăriilor lor, cooperativele forestiere ar trebui îndrumate, după părerea noastră, către următoarele scopuri:

1. Să creeze cooperative de exploatare la pădurile particulare care se găsesc pretutindeni şi, în care azi, lucrează, în cea mai mare măsură, antrepriza mică sau mare, de altă origină etnică decât cea românească.

2. Să deştepte, printre moşneni, interesul pentru cooperaţie, sfătuindu-i şi îndrumându-i să dea o exploatare normală pădurilor lor pe care azi le ruinează prin extragerea, pe hoţeşte, a esenţelor de valoare.

Să-i constitue în cooperative cât de mici aşa cum prevede noua Lege a Cooperaţiei.

3. Dacă, totuşi, Statul, prin organele sale cooperatiste, dispune de fonduri pe care le-ar putea investi în cooperative forestiere de întinse exploatări, atunci se poate păşi, într'adevăr, la o acţiune ce ar merita poate chiar sacrificarea acelor multe milioane pe care, împrumutându-le, riscă să nu le mai primească înapoi. Ar fi vorba în acest caz, de înlocuirea actualelor societăţii forestiere mari, care nu utilizează nici muncă şi nici capitalul românesc.

Inlocuirea lor prin cooperative româneşti, ar fi o operă care nu ar îndeplini numai un rol economico-social, dar şi unul, şi încă mare, naţional.

4. Tot în cadrul de lucru al cooperativelor subvenţionate de Stat, ar trebui să intre şi exploatarea pădurilor moşneneşti de întinderi mai mari, unde o cooperativă mică sătească nu ar reuşi din lipsă de suficiente mijloace materiale.

5. In fine, cooperativelor subvenţionate de Stat, le mai revine şi importantul rol de a face cu Românii din ţinuturile unite, marea operă pe care au făcut-o guvernele Statelor maghiar şi austriac care au dat toate înlesnirile coloniştilor unguri şi secui, saşi, şvabi, de a-şi întocmi gospodării înstărite şi de a-şi asigura o prosperitate care le-a dat posibilitatea de a se socoti, apoi, în raport cu Românii sărăciţi şi persecutaţi, şi mai vrednici şi mai deştepţi şi mai cinstiţi.

6. In fine, mai văd, pentru cooperative un rol cu adevărat cooperatist: cooperativa de muncă: aceasta şi-ar găsi un întins câmp de activitate la lucrările de regie ale Statului, la cari, din cauza lipsei de îndrumare a ţăranilor noştri, Casa Pădurilor a fost obligată să aducă, în plină câmpie şi în timpul iernii, când se ştie că săteanul dela câmpie sta degeaba, lucrători din Ardeal, pentru tăiatul lemnelor dela ocoalele silvice: Comana, Căscioarele, Ţigăneşti, Gruiu şi Ploeşti.

Iată, dar, unde trebue să intervină cooperaţia, iată că rămâne pentru ea, în materie de exploatări de păduri, un câmp imens de activitate, un câmp de adevărată cooperaţie, în care să se aplice cu stricteţe programele care au stat la baza organizării ei.

Indatorirea de a învăţa pătura muncitoare: să muncească conştiincios, să respecte dreptul de proprietate al altuia, să ştie cum să se hrănească şi cum să trăiască în condiţiuni higienice, intră tot în sfera de activitate cooperatistă.

In aceste realizări, văd eu adevăratele binefaceri ale cooperaţiei şi către ele trebue să se tindă de către toţi aceea care au o cât de mică dragoste de pătura de jos a acestei ţări, care se sbate într'o completă ignoranţă şi lenevie la adăpostul proteguirilor demagogice ale partidelor politice.

Ajungând la aceste realizări, Cooperaţia va binemerita dela patrie, şi eu cred că, în asemenea condiţiuni, nu se va găsi nici un om cu mintea întreagă care să stea de-a-curmezişul acestei într'adevăr nobile mişcări.

Die Frage des forstlichen Genossenschaftswesens.

La question des coopératives forestières.

Le mouvement coopératif en Roumanie, énumère parmi ses domaines d'activité les exploitations forestières, ayant comme but principal une meilleure récompense, tant pour la main d'oeuvre et la conduite que pour le capital national.

Mais pratiquement la coopérative forestière est loin de satisfaire tous les exigences. Spécialement les ingénieurs du service forestier de l'état se prononcent contre la substitution de la régie d'état, qui est supérieure, par les coopératives paysannes et trouvent que le mouvement coopératif doit être dirigé vers d'autres buts correspondant mieux à sa mission: à savoir :

1. Que ces coopératives s'occupent notamment de l'exploitation des forêts particulières, où travaille, dans la plupart des cas, l'entreprise d'origine ethnique étrangère.
2. Qu'on organise en coopératives les «mosneni» (propriétaires paysans par indivis), afin que l'exploitation de leurs forêts soit plus soignée.
3. Que les coopératives forestières subventionnées par l'état cherchent à remplacer les sociétés forestières actuelles, qui n'ont ni le capital ni le personnel roumain.
4. Que les coopératives apportent la prospérité materielle de la population roumaine des provinces affranchies, population qui dans le passé a été excessivement oppressée par les gouvernements étrangers.
5. Qu'on organise des coopératives pour la vente des produits forestiers.
6. Enfin, qu'on développe les «coopératives de travail» qui trouveraient un immense champs d'activité et l'assentiment de tous ceux qui poursuivent le progrès de la population rurale.

De cette manière on suppose que la coopération forestière réussira dans son action.

«Problema exoticelor în silvicultura românească» va forma obiectul discuţiunilor în numărul de pe Februarie (1937) al Revistei Pădurilor.

Cum încercarile de cultură ale câtorva specii exotice în mai toate regiunile ţării şi parcurile dendrologice, — despre care s'a mai scris în paginile acestei reviste, — reprezintă un material documentar apreciabil, invităm pe camarazii noştri să ne scrie despre rezultatele obţinute în ocoalele silvice ce conduc, trimiţându-ne comentariile şi concluziile D-lor lor, până la 10 Februarie 1937, la redacţia Revistei Pădurilor.

INSEMNĂRI

BRADUL CA POM DE CRACIUN

de Ing. M. RADULESCU

Bradul a început să fie întrebuinţat în timpul din urmă pe scară din ce în ce mai întinsă ca *«pom de Crăciun»* în ţara noastră şi să fie cerut pentru acelaşi lucru în cantităţi mari şi peste hotare.

E folosit apoi ca *«brad de nuntă»* la ţară şi pentru diverse *ornamentaţiuni* la oraşe.

Din cauza cererilor mari de pueţi de brad pentru întrebuinţările amintite, Ministerul de Agricultură şi Domenii, de teamă să nu se împuţineze această specie valoroasă în pădurile ţării, a luat măsuri să reglementeze şi să controleze sever tăerile de pueţi de brad, iar prin diversele ordine de serviciu şi prin revistele de specialitate silvică, s'au dat indicaţiuni ca bradul pentru pomi de Crăciun să fie crescut în pepiniere speciale.

Ca să putem produce însă pueţi de brad pentru pomi de Crăciun de 3—4 m. înălţime cu coronament frumos şi bine desvoltat ar trebui să se înfiinţeze pepiniere foarte mari, în care să ţinem pueţii mulţi ani şi să se cheltuească sume însemnate.

Ţara românească posedă însă regiuni întinse, în care bradul fiind în optimum de vegetaţie, creşte şi se regenerează ca o buruiană.

In afară de acestea, din anul 1925 Casa Pădurilor, cu ordinul circular No. 457[illegible]1 din 17 Noembrie a dat dispoziţiuni ocoalelor de munte să intensifice lucrările de cultura bradului.

De atunci, în fiecare toamnă se strâng conuri de brad şi se seamănă sub masive de fag cu brad, sau de fag cu condiţiuni potrivite pentru creşterea bradului, spre a le spori valoarea.

Spre a ne da seama de munca desfăşurată până acum în această privinţă vom aminti, că în anii 1931, 1932 şi 1934 s'au cules 4.860 kgr. sământă de brad, respectiv 1.600 kgr. şi 3.615 kgr., iar în toamna anului 1936, numai la ocolul silvic Strâmbu din judeţul Someş, s'au recoltat peste 13.000 kgr. sământă din această specie.

Semănăturile făcute, cu mici excepţii, sunt destul de bine reuşite.

Când lucrările de intensificarea culturii bradului vor fi destul de înaintate, vom putea obţine uşor pueţi mulţi, buni şi ieftini pentru pomi de Crăciun, ornamentațiuni și brazi de nuntă, prin *extracțiuni* din semințișurile instalate, după cum se procedează și în alte țări cu silvicultura mai veche.

O condiție va trebui împlinită atunci cu sfințenie:

Personalul ocoalelor noastre să fie extrem de conștiincios.

MOȚIUNEA CONGRESULUI AGIR.

(Iași, Octombrie 1936).

SECȚIUNEA II-a: AGRICOLA, SILVICA, APE.

A. *Lupta împotriva secetei.*

Congresul Asociației Generale a Inginerilor din România, luând cunoștință de lucrările prezentate, examinând rapoartele și în urma desbaterilor ce au avut loc în secțiunea aceasta, în legătură cu problema privitoare la «Lupta împotriva secetei», constată:

— Că seceta, prin extensiunea și frecvența ei, prin pagubele mari pe care le pricinuește, cum și prin consecințele triste pe care le are — atât direct pentru populația din regiunea secetoasă a țării, cât și indirect pentru economia națională —, a ajuns să primejduiască însăși liniștea țării și ca atare trebue să fie înscrisă între *problemele de Stat* care necesită o *urgentă soluționare*;

— Că nesiguranța producțiunii agricole poate fi înlăturată sau, în orice caz, micșorată în largă măsură.

In consecință congresul exprimă în acest sens *următoarele desiderate*:

1) Incetățenirea în agricultura noastră a lucrărilor de tehnică agricolă specială, cu privire la sol, prin adaptarea sistemului de «dryfarming» la condițiunile noastre de climă.

2) Folosirea specială a soiurilor de plante agricole, de pomi și de vițe rezistente la secetă, precum și a speciilor de animale potrivite cu regiunile secetoase, încurajându-se producțiunea, înmulțirea și extinderea acestora pe toate căile, inclusiv acordarea de avantaje speciale, sindicatelor ce se vor înființa în acest scop, și a căror înființare trebue încurajată.

3) Cruțarea și ameliorarea pădurilor existente, cum și creiarea unui complex de păduri sub formă de masive pe terenurile degradate și neproductive și sub formă de perdele de protecție pe restul suprafețelor din stepă și antestepă.

4) Folosirea irigațiilor, a căror aplicațiune este de o fundamentală însemnătate pentru combaterea secetei; o comisiune de specialiști urmând să studieze chestiunea.

5) Pentru aplicarea acestor mijloace de remediere și pe baza principiului că producțiunea agricolă a țării, în momentul față trebue considerată ca o *funcțiune națională*, este necesară întocmirea unui plan de ansamblu pentru stabilirea regiunilor în care trebuesc începute lucrările de combaterea secetei; pentru fixarea rețelelor de păduri și a lucrărilor tehnice agricole, asigurându-se

tot odată punerea lor în aplicare prin măsuri de ordin legal ce trebuesc luate imediat.

6) Institutul de Cercetări Agronomice şi Institutul de Cercetări şi Experimentări Forestiere, prin staţiuni şi câmpuri de experienţă regionale, să continue şi să intensifice cercetările pentru perfectarea tehnicei agricole şi forestiere, adecvate condiţiunilor din ţara noastră pentru combaterea secetei.

7) Creiarea unui fond special destinat acestor lucrări, independent de prevederile bugetare şi încurajarea lucrărilor menţionate printr'o colaborare între acţiunea de Stat şi cea particulară.

8) Pentru aplicarea practică a reţelei de păduri, în forma cea mai eficace, este necesară comasarea proprietăţii. Până la desăvârşirea acestei opere, lucrările pot să înceapă pe proprietăţile în devălmăşie din sudul Basarabiei şi în restul ţării, acolo unde este posibil.

B. *Pericolul despăduririlor şi inundaţiilor.*

Luându-se în discuţie lucrările privind pericolul despăduririlor şi al inundaţiilor, congresul — repetând desideratele deja exprimate în congresele anterioare, referitoare la interdependenţa dintre starea de împădurire şi regimul apelor, — având în vedere şi consecinţele rele care decurg pentru economia naţională din împuţinarea domeniului forestier, şi din insuficienţa producţiei de lemn, atât din punct de vedere cantitativ cât şi calitativ, care ameninţă să facă imposibilă pe viitor chiar satisfacerea trebuinţelor de lemn ale ţării, având în vedere lipsa de lemn din regiunile câmpiei fără păduri, exprimă următoarele *desiderate :*

1) Incetarea exproprierilor de păduri pentru constituiri de islazuri sau terenuri de cultură.

2) Păstrarea integrală a destinaţiei dată islazurilor, spre a împiedica parcelarea şi afectarea lor altor culturi decât plantelor furajere. Intensificarea acţiunei de ameliorare a islazurilor şi a culturii plantelor de nutreţ.

3) Interzicerea radicală a păşunatului în păduri.

4) Congresul găseşte că este cazul să atragă atenţia guvernului asupra faptului că amnistiile repetate ale delictelor silvice duc de fapt la anihilarea legilor silvice chemate tocmai să ocrotească pădurile.

5) Ameliorarea domeniului forestier existent în vederea sporirei producţiei, atât din punct de vedere cantitativ cât şi calitativ.

In ce priveşte pădurile composesoratelor şi moşnenilor, să se aplice integal dispoziţiunile art. unic al legii din 1923 pentru extinderea codului silvic aplicând aceleaşi dispoziţiuni şi pădurilor comunale, înlăturându-se astfel imixtiunea organelor pendinte de Ministere diferite, imixtiune care face imposibilă o bună administrare a acestor păduri.

6) Extinderea şi încurajraea lucrărilor de împădurire pe terenurile degradate, pe cele din regiunile puţin împădurite, precum şi în păşunile situate pe solurile absolut forestiere.

7) Având în vedere marea importanţă a pădurilor din zona inundabilă a Dunării din punct de vedere social-economic şi al apărării naţionale, se impune revizuirea planului general de valorificarea acestei regiuni, repartizându-se tere-

nurile după natura lor piscicolă, silvică și agricolă, și ținând seamă la punerea lor în valoare de dispozițiunile legale care stau la baza fiecărui gen de cultură mai sus menționat.

8) Infiinjarea unui *credit forestier*, absolut necesar, care să facă posibilă refacerea și ameliorarea domeniului păduros al țării.

C) *Regimul navigației la gurile Dunării.*

Congresul AGIR, ținut la Iași în luna Oct. 1936, luând în discuție situația economică a țării în legătură cu navigabilitatea gurilor Dunării,

Constatând că activitatea Comisiei Europene a Dunării nu a condus la satisfacerea intereselor vitale ce sunt legate de această importantă arteră de comunicație,

Considerând pe de altă parte că prerogativele și funcționarea acestei Instituțiuni ating drepturile de suveranitate ale țării și prestigiul Corpului Tehnic Românesc,

Cere guvernului să facă neîntârziat, toate demersurile și eforturile necesare pentru *desființarea* acestui organism anacronic, asigurându-se navigabilitatea Dunării maritime prin organele competinte ale țării, care dispun de soluțiile tehnice și de elementele de conducere necesare acestei mari opere de interes național și internațional, afirmând că menținerea mai departe a acestei instituțiuni ar însemna perpetuarea unei «*capitulațiuni*», acum când toate celelalte țări au reușit să înlăture asemenea creațiuni parasitare, incompatibile cu interesele și demnitatea lor națională.

CRONICA

CONGRESUL AGIR-ULUI.

In cursul lunei Octombrie a. c. a avut loc la Iaşi al 13-lea Congres al Asociaţiei generale a inginerilor din România.

Comitetul restrâns ales pentru pregătirea congresului a fixat pentru anul acesta următoarele probleme de desbătut, pe cari le-a repartizat, ţinând seamă de natura lor, în 6 secţiuni :

Secţia I-a : Probleme profesionale, de muncă şi învăţământ.

a) Metode de luptă în viaţa profesională inginerească.
b) Legea colegiului inginerilor.
c) Legea corpului tehnic.
d) Rezultatele aplicării legilor de proteguire a muncii româneşti.
e) Concentrarea învăţământului tehnic superior.

Secţia II-a : Agricolă, silvică, ape.

a) Combaterea secetei.
b) Pericolul despăduririlor.
c) Inundaţii.

Secţia III-a : Program naţional de lucrări publice.

a) Drumuri.
b) Căi ferate.
c) Căi de comunicaţie pe apă.
d) Aeroporturi şi aviaţie.
e) Clădiri publice.

Secţia IV-a : Industrializarea ţării.

a) Rolul statului în programul de industrializare.
b) Ordinea de prioritate a investiţiilor industriale.
c) Datoria statului în electrificarea ţării.
d) Contabilitate industrială.
e) Regimul comerţului exterior.
f) Industrializarea agriculturii.

Secţia V-a : Pregătirea tehnică a apărării naţionale.

a) Materiile prime şi derivate în caz de răsboiu.
b) Construcţii pentru apărarea contra atacurilor aeriene.
c) Armament.
d) Organizarea tehnică a agriculturii în caz de răsboiu.

Secţia VI-a : Probleme tehnice şi economice ale Moldovei.

a) Navigabilitatea Prutului.

b) Posibilităţi de înviorare economică pentru Moldova.

In cele de mai jos nu ne vom ocupa decât de problemele puse în discuţia secţiei II-a.

Preşedinţia secţiei s'a oferit, ca şi acum 2 ani la Galaţi, d-lui prof. M. Drăcea, având ca vice-preşedinte pe d-l Ing. agr. C. Chiţoiu. Ca raportori au fost desemnaţi: d-nii M. Petcuţ şi C. Chiţoiu pentru problema secetei, primul urmând a se ocupa de latura forestieră a problemei, iar al doilea pentru cea agricolă; la celelalte două chestiuni puse în discuţie s'a desemnat un singur raportor în persoana subscriitorului acestor rânduri.

Potrivit hotărîrilor luate, d-nii ingineri, membri ai Agir-ului, care doreau să ia parte la discutarea vreuneia din problemele anunţate, trebuiau să-şi trimeată comunicările din timp, pentru ca d-nii raportori, luând cunoştiinţă de ele, să poată întocmi rapoartele care în ziua congresului urmau să se distribue, tipărite, participanţilor.

Pentru cele două probleme din urmă puse în discuţia secţiei II-a, raportorul nu a avut decât două contribuţiuni (comunicări), datorite d-lor M. P. Florescu şi N. Greceanu. Primul s'a ocupat, în special, de pericolul pe care-l prezintă acapararea exploatărilor de păduri de către societăţile străine. Al doilea s'a ataşat unei chestiuni în legătură cu apele, reluând o comunicare pe care a mai făcut-o şi la Congresul de la Galaţi, privind indiguirile din regiunea inundabilă a Dunării.

Puţina atenţiune ce s'a dat acestor două probleme nu trebue pusă în seama lipsei lor de actualitate, ci faptului că ele au mai fost amplu desbătute în congresele anterioare.

Nu acelaşi lucru putem spune de problema luptei în contra secetei. In această privinţă raportorii nu s'au putut plânge de «seceta» comunicărilor. Agronomi şi silvicultori au desbătut în plin chestiunile pe care le ridică.

*

Prima zi a Congresului a fost hărăzită şedinţei festive şi vizitării Iaşului.

In prealabil s'a oficiat un Te-Deum în Catedrala Mitropoliei, de către P. S. S. Valerie Moglan vicarul Mitropoliei, în prezenţa I. P. S. S. Mitropolitului Nicodem, autorităţilor din Iaşi şi inginerilor participanţi la Congres.

După serviciul religios, congresiştii s'au îndreptat spre sala teatrului naţional, unde s'a ţinut şedinţa de deschidere a congresului. Au luat parte, în afară de cei vreo 400 ingineri, din toate specialităţile, veniţi din tot cuprinsul ţării, — reprezentanţii autorităţilor locale, precum şi intelectualitatea Iaşului.

A prezidat d-l prof. Mihail Manoilescu, preşedintele Agir-ului, care, în cuvântarea ţinută, făcând istoricul asociaţiei, arată că congresul din anul acesta reprezintă ultima etapă din procesul de întregire al corpului ingineresc.

In continuare, d-sa arată că congresul nu se ţine în vederea unor revendicări de ordin material pentru inginerime, ci are un caracter de afirmare a propunerilor şi gândurilor inginerilor pentru vindecarea relelor de care suferă ţara.

Au mai cuvântat apoi reprezentanții autorităților locale și ai diferitelor corpuri. Ne vedem nevoiți din cauza spațiului restrâns. să trecem asupra lor, oprindu-ne doar asupra cuvântării d-lui Pamfil Șeicaru directorul ziarului «Curentul». D-sa face un aspru rechizitoriu democrației. care a adus țara în starea rea de azi, democrație agravată și «de alte neliniștitoare infirmități». Dintre acestea. amintește partidele politice care nu-și pot niciodată transforma în faptă spornică toate bunele intențiuni, «din cauza concesiunilor cronice consimțite electoralului. concesiuni de conștiință. de corectitudine. de luciditate. tot felul de jertfe. până la cele mai mari, înglobând supremele interese naționale». Și ca să ilustreze afirmația ce-a făcut. d-sa a luat ca exemplu seceta, care ridică grava problemă a despăduririlor. «Astfel situată problema — spune D-sa — logica cea mai directă ordonă ca cei dintâiu inginerii silvici să fie audiați și consultați la edictarea deciziunilor de autoritate. Ce prestigiu poate însă păstra corporația acestor specialiști — dresați de meșteșugul lor să contemple destinele teritoriului etnic la distanță de decenii și chiar de un veac, — când îndată ce vine la guvern, fiecare partid se precipită să amnestieze delictele silvice ale contravenienților — confundați cu partizanii siguri și cu votanții posibili!» Aceasta este. sinistru ilustrată. infirmitatea congenitală a regimului electiv: «o pildă sumară ca aceasta și puteți descoperi în cazierul penal al scrutinului suveran întreaga serie de dezastre provenite din devastarea pădurilor, a căror abuzivă exploatare ne-a dezorientat agricultura. răvășind fundamental chiar climatul țării !».

Continuând ideia dezastrului pe care-l provoacă tirania numărului asupra calității, d-l Șeicaru crede că inginerii ar trebui «să-și notifice hotărîrea de repudiu față de statul democratic. căruia i s'ar putea întocmi bilanțul catastrofelor și al dilapidărilor».

In după amiaza aceleași zile, d-l O. Tafrali, decanul Facultății de litere din Iași, a ținut o interesantă și documentată conferință vorbind despre monumentele de artă ale capitalei Moldovei.

După aceea. congresiștii au vizitat expoziția «Lunei Moldovei» organizată de primăria municipiului, după care au luat parte la banchetul ce li s'a oferit de primărie.

•

Ziua a doua a fost, toată, consacrată discutării problemelor puse congresului. Aceste desbateri s'au ținut în sălile Universității.

Inainte de a se trece în secțiuni, a avut loc o ședință plenară prilejuită de prezența d-lui Mihail Berceanu, ministru subsecretar de stat la departamentul agriculturii și domeniilor, care a venit să asiste la desbaterile congresului. Cu acest prilej a fost salutat de d-nii M. Manoilescu și I. Andriescu-Cale. Luând cuvântul, d-l Berceanu, după ce aduce Congresului salutul guvernului și al său, arată programul imediat de lucru al departamentului unde funcționează, la care sunt chemați să colaboreze toți tehnicienii.

Răspunzând unei afirmațiuni, făcută în această ședință, în legătură cu gratuitățile de lemne, d-l Drăcea a arătat că nu silvicultorii sunt aceia care le acordă.

Trecându-se în secţii, lucrările secţiei II-a au fost onorate de prezenţa d-lui ministru Berceanu, căruia i s'a trecut preşedinţia desbaterilor.

S'a început cu cetirea rapoartelor întocmite de d-nii Chiţoiu şi Petcuţ privind problema luptei împotriva secetei.

D-l *Chiţoiu* a avut contribuţia a 6 colaboratori, care au prezentat următoarele comunicări :

1) V. Ghimpu : Seceta — cauze, efecte, mijloace de combatere.

2) A. Tălăşescu : Seceta poate fi învinsă.

3) V. Paşcovschi : Combaterea secetei.

4) D. C. Săndoiu : Combaterea secetei prin lucrările pământului.

5) Em. Constantinescu : Soiuri de plante potrivite culturii în regiunile secetoase.

6) C. Băicoianu : Rase de animale proprii în stepă.

D-l Chiţoiu îşi începe raportul relevând ideile dominante din fiecare din cele şase comunicări amintite, după care trece la raportul de sinteză.

Seceta nu-i numai un fenomen pur climatic. Ea se înfăţişează sub trei ipostaze :

1) Mai întâiu este o secetă zisă climatică sau atmosferică, care se datoreşte factorilor destul de deosebiţi şi destul de numeroşi ce alcătuesc laolaltă clima.

2) Este apoi o secetă zisă a solului, care se datoreşte unei structuri nenorocite a stratului arabil, ori a substratului, sau unei sărăciri a solului.

3) In sfârşit, este o secetă a prostiei, care provine din faptul că plugarii aplică lucrări nepotrivite cu starea solului, cu clima şi cu adevăratele cerinţe ale semănăturii.

Arată apoi mijloacele de folosit pentru combaterea fiecăreia din aceste 3 cauze :

In ce priveşte seceta atmosferică, d-sa arată că trebue să se ajungă la stabilirea regiunilor care suferă de secetă. Pentru aceste nu sunt suficiente numai datele pluviometrice. Trebue să ţinem seamă şi de repartizarea umidităţii în cursul unui an. Deci se cere înfiinţarea staţiunilor de experimentaţie.

D-sa presupune că în zona secetoasă ar intra cam 3 milioane de ha. din suprafaţa arabilă.

Al doilea element de avut în vedere este frecvenţa secetei. La noi, din 100 de ani, 61 sunt sectoşi şi numai 39 ploioşi : deci la 5 ani ploioşi avem 8 de secetă.

Al treilea element sunt pagubele pe care le provoacă seceta. Presupunând că un an secetos face o pagubă de 1000 lei la ha, insemnează că la 3 milioane de ha. aflate în zona periclitată, avem o pagubă de 3 miliarde de lei.

Pentru a lupta contra ei, două sunt mijloacele preconizate :

a) Unele tind la înrâurirea umidităţii însăşi şi deci la înlăturarea pricinei de căpetenie a secetei climaterice.

b) Altele au drept ţintă să înlăture urmările.

In această privinţă arată că ar fi de dorit să se accentueze ritmul lucrărilor de împădurire în stepă. Pentru a ajunge la ţintă, trebue să facem însă lucrări pe toată suprafaţa, deci nu păduri masive, ci bande.

In vederea încurajării acestor lucrări, d-l Chițoiu crede că ar fi bine ca, cel puțin pentru un început, perdelele de protecție să nu fie puse sub regimul silvic, să se acorde scutiri de impozite și să se ofere de stat puieți în mod gratuit. In sfârșit arată că salcâmul n'ar trebui să lipsească dintre speciile de folosit la creiarea perdelelor.

Arată apoi mijloacele de combatere, din a doua categorie: irigațiile, metodele speciale de lucrarea pământului, folosirea plantelor specifice regiunilor de secetă.

In sfârșit, raportul indică și măsurile de ordin economic ce ar trebui luate: pătulele de rezervă și asigurările.

D-l *Petcuț*, la rândul său, a avut contribuția a 4 colaboratori, care au atacat în special problema perdelelor, și anume d-nii:

1) G. Agapie: Combaterea secetei.

2) Șt. Bărbulescu: Combaterea secetei.

3) Șt. Rubțov: Combaterea efectelor secetei cu perdele forestiere de protecție.

4) E. Răuță: Perdelele de protecție.

Ca și coraportorul său, d-l Petcuț relevă ideile dominante din cele 4 comunicări prezentate, după care își face raportul de sinteză, din care desprindem următoarele:

Efectele secetei pot fi atenuate prin irigări, împăduriri, lucrări agrotehnice și plante adaptate regiunilor cu climat secetos.

Toți referenții, agronomi sau silvicultori, au fost de acord în această privință; de aceea nici nu mai insistă.

Relevă însă nepotrivirile, pe cari le categorisește în generale și de amănunt.

Cele generale privesc aportul pe care-l aduce fiecare din procedeele puse în discuție, referenții având preferințe pentru unele sau pentru altele, și asupra naturii împăduririlor.

Cele de amănunt se referă: la tehnica realizării benzilor, la rezolvarea dificultăților de ordin juridic și administrativ, la regimul la care trebue să fie supuse și la organele care să le execute.

Pentru a putea aduce preciziunile necesare, d-l Petcuț arată că trebue mai întâiu să lămurească noțiunea de secetă. D-sa distinge: seceta atmosferică și seceta solului.

Prin secetă atmosferică se înțelege lipsă de precipitații, uscăciune.

Seceta solului, zisă și fiziologică, din contră, este datorită transpirației puternice a plantelor, fenomen provocat de vânturi. Această secetă fiziologică poate exista și atunci când pământul are umezeală suficientă.

Gerurile de iarnă pot aduce pagube mari, dar vânturile desrădăcinează plantele.

Examinând în ce măsură fiecare din mijloacele preconizate ar putea fi folosite la rezolvarea problemei, arată:

Irigația și lucrarea rațională a pământului pot să înlăture seceta atmosferică și chiar pe cea fiziologică. Nu pot face însă nimic împotriva gerurilor și a vânturilor.

Vegetația lemnoasă acționează astfel: sporește precipitațiile, sporește umiditatea atmosferică, favorizează infiltrarea apei în pământ, împiedică îngrămădirea zăpezii, domolește puterea vântului uscat, micșorând transpirația plantelor și evaporația apei din pământ, împrăștie zăpada în mod uniform, înlătură pericolul gerurilor și desrădăcinarea.

Măsura în care pădurea vine în sprijinul agriculturii ni-o dă plusul de producție a terenurilor din vecinătatea benzilor de pădure: 100—300 și chiar 400% mai mult față de ținuturile unde nu s'a folosit acest mijloc, deși și acolo se face cultură rațională a pământului.

Arată apoi că și d-sa este pentru perdele, dar trebue să căutăm să realizăm, acolo unde se poate, și păduri masive, pentru a mări procentul păduros care trebue să ajungă a fi 8—10% din suprafața totală.

Benzile trebue să aibă două direcțiuni: unele perpendiculare pe direcția crivățului, altele pe direcția vânturilor uscate. In ce privește lățimea lor, nu s'a ajuns încă la cifre definitive: ca titlu de încercare, ele trebue să fie de 8—10 m. Distanța dintre benzi este determinată de relief și de înălțimea la care pot să ajungă arborii folosiți.

O latură foarte discutată a problemei a fost aceea a speciei de folosit. Agronomii în special au susținut cu căldură și aproape în mod exclusiv, salcâmul. Raportorul a căutat să arate rezervele sale față de salcâm. In general, spune d-sa, nu poate fi vorba de o singură specie, ci de mai multe, potrivite cu fiecare regiune.

Deasemenea, o altă latură care a provocat multă discute a fost aceea a pepinierelor, mulți dintre cei prezenți socotind că ele pot fi create de oricine, ca fiind ceva foarte simplu de realizat. Se înțelege că și în această privință nu s'a întârziat a se spune răspicat ceeace trebuie să se știe.

●

După citirea acestor două rapoarte în legătură cu seceta, s'a dat cuvântul semnatarului acestor rânduri, care a citit raportul său asupra celorlalte două chestiuni puse în discuțiune și anume: *pericolul despăduririlor și inundațiile.*

In ceeace mă privește, nu am ținut să mai discut rolul de protector al pădurii, aceasta fiind amplu desbătut în congresele trecute ale Agirului. De data aceasta am căutat să pun în evidență importanța economică a pădurilor, arătând că până azi lumea nu a făcut altceva decât să abuzeze de ele. De aceea am ajuns ca azi să nu mai avem decât păduri stricate, incendiate, pășunate, situație care ar trebui să îngrijoreze pe conducătorii destinelor acestei țări. Am pus deasemenea în față perspectivele negre ale viitorului, când poate nu vom avea nici lemnul necesar satisfacerii nevoilor interne.

Referindu-mă la cele cuprinse în comunicarea d-lui Greceanu, am arătat că în regiunea inundabilă a Dunării există, în același timp cu problema agrozootehnică și piscicolă, și o problemă silvică de care, dacă nu s'a ținut seamă prea mult până azi, trebue să se țină de azi înainte rezervându-i locul pe care-l merită, pădurile din această regiune având a îndeplini, pe lângă un însemnat rol economic, și unul de apărare națională.

●

S'a dat apoi cuvântul d-lui Gr. Vasilescu profesor la Şcoala Politehnică, care a citit o comunicare a d-sale privind situaţia Comisiunei Europene a Dunării, comunicare nedepusă în termen, din care cauză n'a fost cuprinsă în raportul general.

•

S'a trecut după aceea la discutarea rapoartelor citite, care au prilejuit — în special cel privitor la secetă — ample şi uneori pasionate discuţiuni, la care au luat parte un mare număr din cei prezenţi.

•

Lucrările secţiei II-a au luat sfârşit prin cuvântarea preşedintelui ei, d-l prof. M. Drăcea, care, după ce face un rezumat al desbaterilor, constată că sforţările perzistente ale specialiştilor ajung să dea roade.

Relevă apoi seriozitatea luptei împotriva secetei. Problema nu o punem noi acum. Au muncit-o Ruşii un secol, Americanii o jumătate de secol. Nici la noi nu este nouă. A fost agitată încă de acum 75 ani. Primul silvicultor român, plecat la studii în străinătate, a avut, între altele, şi misiunea de a se interesa de problema împăduririi Bărăganului. Au fost apoi constituite şi comisii de mari proprietari cari s'au ocupat de această problemă. Incă dela 1904 silvicultorul Rusescu scrie o carte asupra nesiguranţei recoltelor la noi. Cu toate acestea problema nu este complet elucidată. Deaceea trebue să procedăm cu prudenţă.

Cu privire la salcâm, arată că atât optimiştii cât şi pesimiştii greşesc. Salcâmul este un arbore bizar. Nu creşte pe terenurile alcaline. Pe cele compacte încremeneşte. Nu este un panaceu universal. La noi regiunea lui este Sud-Vestul ţării.

Se opreşte apoi puţin asupra problemei pepinierelor forestiere, arătând că nu este aşa de simplă precum se crede.

Insistă asupra pacostei amnestiilor, incendiilor, păşunatului în pădure şi asupra exploatărilor abuzive.

Incheind, d-l Drăcea arată că se bucură că silvicultorii şi agronomii se regăsesc, sub acoperişul Agirul-ui, şi-şi exprimă nădejdea că această colaborare a lor va fi rodnică.

•

Ziua III-a a fost consacrată redactării şi aprobării moţiunilor, mai întâi în secţii, apoi în şedinţă plenară. Moţiunea secţiei II-a o dăm în altă parte a aceste reviste.

Cu prilejul şedinţei de închidere, d-l prof. Manoilescu ,preşedintele Agirului, a ţinut o impresionantă cuvântare, în finalul căreia a ţinut să mulţumească tuturor celor care au muncit pentru reuşita acestui Congres.

•

In noaptea aceleaşi zile, o parte din Congresişti a plecat într'o excursie de studii, de 5 zile, în Polonia.

Pomii de Crăciun.

Se înrădăcinează din ce în ce mai mult, şi la noi, un obiceiu străin, acela al pomului de Crăciun.

Pentru noi, ca silvicultori, acest fapt nu ne poate bucura prea mult, dacă ne gândim cât de cât la viitorul pădurilor noastre, şi aşa destul de periclitat. Astfel, mulţi din brazii destinaţi a constitui pădurea de viitor, vor trebui să-şi curme de timpuriu firul vieţii, pentru a ne încununa vremelnic casele. Iar locul lor va fi luat desigur de speciile nedorite.

Ceva mai mult, nu este vorba numai de satisfacerea cerinţelor dela noi ci, după cât se pare, mulţi — vagoane întregi — vor lua şi drumul străinătăţii.

Şi toate acestea se vor întâmpla an de an. Nu este de glumit. Faptul poate avea deci consecinţe funeste, dacă nu deschidem ochii din timp.

Dealtfel nu sunt aceste rânduri primele semne de îngrijorare. Ele au apărut până şi în presa cotidiană. S'au indicat chiar şi soluţii pentru a putea preîntâmpina răul şi pentru a face faţă cererilor. Se pare că Administraţia pădurilor statului a şi luat unele măsuri. Pe de altă parte Ministerul, prin direcţia Regimului silvic, a dat de curând o decizie (Nr. 221775 din 23. X. -936) care reglementează pentru anul în curs tăerea brazilor de Crăciun. Astfel, decizia precizează că brazii nu se pot lua decât din cuprinsul golurilor naturale (?), al fâneţelor reale (folosite efectiv), al păşunilor împădurite din afară de zona de protecţie stabilită prin studiile de transformare aprobate, precum şi din parchetele scadente pe anul în curs cu tăiere rasă şi din lucrările culturale ce se practică în păduri pe bază de studii de amenajare aprobate.

Decizia stabileşte şi măsurile de luat pentru a nu se tăia decât din locurile mai sus indicate.

Toate bune, numai că noi, pentru motive pe care ne lipsim de a le mai menţiona, ne cam îndoim de putinţa unui control riguros.

Oricât însă, un început de reglementare este.

At. Haralamb.

CRONICA EXTERNA

PAUL MOUGIN

Este forestierul francez, căruia, de curând, societatea amicii și foștii elevi ai școalei de ape și păduri dela Nancy, din îndemnul Administrației forestiere, i-a ridicat un monument în Alpii Savoiei, pe drumul care duce spre Col du Galibier, dominând regiunea unde, într'o vreme când mulți se îndoiau și mult mai mulți se opunea, el, încrezător în misiunea ce i s'a dat, și-a consacrat viața toată ideiei de restaurarea munților.

Așa precum s'a spus, «puțini sunt oamenii cărora le este dat să asiste la inaugurarea propriei lor efigii și să încerce senzația rară de a fi, în acelaș timp, în viață și nemuritori». Acest moment de fericită înălțare i-a fost hărăzit inspectorului general de ape și păduri Paul Mougin, azi retras la pensie pentru o odihnă binemeritată, după o viață întreagă închinată binelui obștesc.

Pentru cei ai căror pași au fost conduși prin locurile unde priceperea și munca lui au lăsat urme neperitoare și unde numele lui este pronunțat de mulți aproape cu religiozitate, evenimentul acesta nu i-a putut surprinde.

Rândurile acestea sunt scrise în special pentru aceia care nu au avut prilejul să cunoască marea lui operă, întreprinsă împotriva unora din cei mai furioși și mai periculoși torenți din Alpi.

Paul Mougin debutează în carieră în anul 1891 fiind repartizat în Savoia la Serviciul de corecțiunea torenților, unde rămâne până în 1911 când, fiind făcut conservator, trebue să părăsească regiunea.

In momentul când d-sa face primii pași în serviciu, problema corecțiunii torenților în Savoia era nouă, prezentând dificultăți mari atât de ordin administrativ cât și tehnic.

Populația din regiune nu privea cu ochi buni lucrările ce se executau de serviciul silvic, acesta urmând să le ia o parte din terenul pe care-l stăpâniau. Pe de altă parte, legea dela 1882, pe baza căreia se executau lucrările, obliga Administrația să se mărginească numai la acele părți de teren, unde pericolul, după expresia consacrată, era «né et actuel»; dar și acestea obținute după multe și plicticoase formalități.

P. Mougin a știut să activeze de așa natură încât să facă din populația care l-a început era ostilă, un fervent propagator al ideii de corecțiune în Alpi.

In privința tehnicei corecțiunii torenților, trebue să facem mai întâiu specificarea că debutul d-lui P. Mougin se produce în momentul când P. Demontzey «exercita o puternică acțiune directoare». Pe atunci era în mare cinste metoda clasică a marilor baraje, determinată, fără indoială, şi de situaţia pe care o creia legea din 1882, care nu permitea extinderea lucrărilor de împădurire pe suprafeţele absolut necesare. Din această cauză se punea mult preţ pe lucrările de artă.

Savoia oferă d-lui P. Mougin, cazuri dificile şi originale, oarecum diferite de condiţiunile din Sud unde activa Demontzey. Dacă climatul Savoiei este favorabil vegetaţiei forestiere, nu acelaşi lucru se poate spune de condiţiunile geologice, care sunt cauza torenţilor din acea regiune. Aici, în afară de terenurile eminamente erozibile, alunecările şi surpările de teren sunt frecvente. La toate acestea se mai adaugă în anumite puncte şi prezenţa avalanşelor de zăpadă. De aceea şi tehnica a trebuit să fie modificată. Astfel, îl vedem pe d-l P. Mougin cum, încet încet, îşi adaptează metodele de lucru potrivit cu fiecare caz în parte. Acolo unde terenurile sunt alunecătoare trebue să facă intinse reţele de drenuri. Apoi tot d-sa este primul care dă o soluţie cu adevărat originală într'un caz excepţional, prilejuit de torentul St. Julien-en-Maurienne, unul din cei mai redutabili din regiune, care, într'un punct al său, submina un mal în alunecare punând în pericol satul Mont Denis aflat deasupra malului. Derivând torentul printr'un canal săpat într'un pinten stâncos, care îndruma apele spre malul amintit, P. Mougin găseşte astfel soluţia salvatoare. Nu puţin i-a trebuit însă, până să facă, pe cei ce pe atunci îi erau superiori, să-i accepte soluţia, care s'a dovedit a fi fericită.

Foto Nr. 1. — Derivaţia torentului St. Julien-en-Maurienne, văzută din aval. Torentul are o cădere de 80 m.

Succesul obţinut îi dă prilejul — având însă o mână mai puţin fericită — să facă o nouă aplicaţie în torentul Morel în Tarentaise, săpând şi căptuşind cu piatră un tunel de vreo 800 m. lungime.

La fel de original a fost şi atunci când, chemat să facă o derivaţie, la 3000 m. altitudine, a asigurat scurgerea normală a unei pungi de apă a gheţarul Tête-Rousse, evitând astfel repetarea dezastrului dela 1892, care ar fi distrus desigur cocheta localitate St. Gervais-les-Bains.

Conurile de dejecţie ale torenţilor, uneori de întinderi apreciabile, constituind adesea singurele terenuri de cultură în văile înguste ale Alpilor, — preocupă deasemenea pe d-l P. Mougin. Il vedem astfel realizând pe conul de dejecţie al torentului St. Julien un canal de scurgere cu pereu lateral, radier şi ziduri de cădere, punând în felul acesta la adăpost o suprafaţă de 140 ha. cât măsoara conul acelui torent.

Dar Savoia îi prilejueşte executarea şi altor lucrări. Avalanşele de zăpadă, pe lângă nesiguranţa călătoriei în regiunea unde sunt frecvente, pe lângă pagubele pe care le provoacă în căderea lor, aduc în albiile torenţilor mult material de transport. De aceea, în acelaşi timp, trebue să lucreze şi împotriva lor, făcând multe lucrări de seamă.

Tehnica însăşi a construirii barajelor suferă modificări sub influenţa d-lui Mougin. Dela marile baraje în piatră cu mortar, curbilinii, se ajunge la micile şi nenumăratele praguri cu piatră aşezată, fără mortar.

Plecând din Savoia odată cu promovarea sa la gradul de conservator, după 20 ani de muncă continuă în domeniul corecţiunii torenţilor, d-l Mougin n'a încetat de a se interesa de această problemă. Către sfârşitul carierei sale este chemat să exercite asupra ansamblului lucrărilor de reîmpădurire o acţiune de direcţie şi de coordonare.

Foto Nr. 7. — Conul de dejecţie al torentului St. Julien-en-Maurienne înainte de a se fi construit canalul de scurgere.

●

Dar d-l P. Mougin n'a fost numai tehnician activ şi ingenios. Fiind dotat cu o mare dragoste de studiu şi o putere de muncă extraordinară, d-sa răscoleşte biblioteci şi arhive, pentruca după îndelungate cercetări să dea la iveală, în 1914, acea monumentală monografie a torenţilor din Savoia (1250 pagini). Numai cine a avut în mână această lucrare poate să-şi dea seama de munca extraordinară depusă pentru realizarea ei.

Cinci ani mai târziu, d-l Mougin publică o nouă lucrare, privind pădurile aceleaşi provincii.

Poate că nici d-sa, în momentul când a pornit munca migăloasă care a dat la iveală prima lucrare, nu s'a gândit cât aveau să-i folosească mai târziu datele pe care le-a strâns cu atâta trudă.

Acţiunea de reîmpădurire a Alpilor avea să întâmpine în cale-i şi critici, pornite uneori chiar din sânul silvicultorilor. Aşa de pildă, când botanistul reputat, d-l Lenoble, dă la iveală studiile sale [1]) menite să zdruncine valoarea operei de reimpădurire intreprinsă de forestieri, tot d-l Mougin a fost cel care îi dă răspunsul [2]), bazat pe multe date din bogata sa documentare realizată în timpul când răsfoia arhivele.

---

[1]) *F. Lenoble :*

a) La légende du déboisement des Alpes (1923).

b) La valeur économique du reboisement des Alpes méridionales (1924).

Chestiunile privind precipitaţiunile în munţii inalţi, asupra cărora oamenii de ştiinţă au fost şi sunt încă puţin edificaţi, au preocupat într'o largă măsură pe d-l Mougin. Astfel îl vedem începând şi urmărind timp de 20 ani observaţiuni pentru care a trebuit să imagineze un nivo-pluviometru totalizator, care-i poartă numele. Numai în felul acesta au putut fi posibile observaţiuni pluviometrice în regiuni greu accesibile şi acelea numai într'o anumită epocă a anului.

In acelaşi timp întreprinde observaţiuni asupra avalanşelor şi gheţarilor, publicând multe studii.

Se înţelege că problemele privind corecţiunea torenţilor au avut un loc de seamă în scrisul d-lui Mougin, dând la iveală mai multe articole în diferite publicaţiuni franceze şi străine.

Nu pot încheia acest capitol al preocupărilor d-sale fără ca să mă opresc puţin asupra ultimei sale lucrări («mon dernier né» cum o numeşte într'un răspuns cu care m'a onorat încă de pe când eram în Franţa). Lucrarea, intitulată «La restauration des Alpes» (1931), are 590 pagini, fiind însoţită de multe planşe şi fotografii.

Dela ultimile lucrări ale lui Demontzey (1894) şi Bert (1911) nu s'a mai publicat nici o alta asemănătoare care să privească problema în ansamblul ei. De atunci însă au intervenit fapte noui: legea din 1913, care a desfiinţat acel «né et actuel», cea din 1922 privind pădurile de protecţie şi art. 46 din legea financiară din 1920 cari, cu toate, au lărgit câmpul şi posibilităţile de lucru ale Ad-

Foto Nr. 3. — Canalul de scurgere construit pe conul de dejecţie al torentului St. Julien-en-Maurienne.

---

c) Réponses aux articles critiques de Mr. P. Mougin (1925).

d) Remarques complémentaires sur la question du déboisement et du reboisement des Alpes (1926).

[2]) *P. Mougin :*

a) La question du déboisement des Alpes (1924).

b) Le reboisement des Alpes méridionales (1925).

c) Diferite articole publicate în Buletinul societăţii Amicilor Arborilor (1925).

ministrației forestiere franceze. In plus, dela Demontzey, știința a progresat, dând la iveală multe adevăruri noui.

Era deci nevoie de o punere la punct a lucrării lui Demontzey. Această muncă grea și complexă a fost întreprinsă, cu multă competență, de d-l Mougin, în lucrarea mai sus amintită.

Aceasta este opera, cu adevărat mare, a d-lui P. Mougin, un om care și-a onorat țara și Administrația din care face parte. Ea a fost încununată de recunoștința generală. Și așa cum Surell și Demontzey își au efigiile lor în Sud, Mougin o are pe a sa în Nord.

Pentru generațiile ce vor veni, aceste mărturii vor însemna amintirea unor lucrări pe cari corpul silvic francez le-a condus, cu pricepere și tenacitate, spre realizări cari fac azi fala țării lor și binefacerea populației din jur.

At. Haralamb.

MERCURIALE

CRONICA LEMNULUI

1. *Criza de subproducţie în industria lemnului.*

Inviorarea economiei mondiale începută în acest an, după o stagnare generală de peste 6 ani, a avut repercursiuni de proporţii uriaşe asupra comerţului de lemnărie.

Dacă falimentele societăţilor forestiere din România şi alte ţări, începute în anii 1929—1930 au fost provocate de stocurile de lemnărie ce umpleau până la refuz depositele fabricelor de cherestea, în timp ce preţurile scădeau în mod vertiginos, astăzi ne aflăm în situaţia contrară, când preţurile sunt în urcare şi marfa dela fabrici se găseşte în majoritate la pădure, sub formă brută, lipsind în multe părţi zăpada pentru scosul lemnului fasonat.

Statele exportatoare de lemnărie din Europa, au luat în ultimii ani cele mai severe măsuri în scopul normalizării exploatărilor forestiere, şi care s'au tradus printr'o reducere a tăerilor anuale de păduri.

Chiar şi U. R. S. S., care a dus o politică de dumping şi în materie de lemnărie, a modificat în anul curent politica sa forestieră: masive întinse de păduri, situate în bazinul fluviilor Volga, Don, Nipru, Dvina de Vest, etc. au devenit zone de protecţie ale regimului apelor. Centrul exploatărilor de păduri a fost deplasat spre Urali şi Siberia, de unde mărirea cheltuelilor de exploatare, de transport, etc.

Limitarea în mod riguros a cantităţilor de lemnărie ce trebue să se exploateze anual, scumpirea cheltuelilor de exploatare, perderea unor debuşeuri, slăbirea puterii de cumpărare a debuşeurilor rămase, şi reducerea puterii de absorbiţie a pieţei interne, au determinat pe industriaşii forestieri să tae cât mai puţine parchete de păduri, realizându-se în ultimii 2 ani o perfectă adaptare a ofertei la cerere.

In anul curent, cererile ţărilor importatoare de lemnărie au fost agravate de mărirea cererilor de pe pieţele interne ale ţărilor exportatoare de lemnărie, de unde reducerea simţitoare a disponibilităţilor de lemnărie pentru export.

Asistăm la o adevărată criză de subproducţie în industria lemnului, în special în România.

In România, criza forestieră de suproducţie a fost amplificată prin cererile masive de lemnărie ce am primit din Anglia.

In intervalul Iulie—Decembrie a. c., s'au lichidat stocurile de lemnărie dela toate fabricele, ale căror deposite au rămas literalmente goale. Sute şi mii de vagoane s'au încărcat cu cherestea de răşinoase, în toate dimensiunile existente în deposite, marfă nouă albă, şi marfă înegrită la capete şi pătată de apă sau decolorată de soare, numai şi numai pentru Anglia.

In anul curent, fabricele de cherestea din Bucovina n'au mai trimis nici un vagon de cherestea la Galaţi cu destinaţia Orient.

In ceilalţi ani, în lunile Noembrie şi Decembrie, nu se mai angaja nici un fel de cherestea, şi toată lumea se grăbea să lichideze contractele în curs şi marfa să fie expediată la Galaţi.

In anul curent situaţia s'a schimbat cu totul.

La închiderea sezonului de lemnărie, cererile pentru cheresteaua de răşinoase sunt foarte multe, variate şi se tot măresc.

Palestina a reluat exportul de lemnărie, ceeace va avea repercusiuni şi mai favorabile asupra pieţei lemnului nostru.

Cererile de lemnărie pentru streinătate, sunt aproape duble faţă de posibilităţile normale ale pădurilor, determinând :

— majorarea preţului la lemnul brut şi fasonat,

— slăbirea sortării.

2. *Preţul lemnelor de răşinoase din nou în urcare.*

Inchiderea activităţii la exportul de lemnărie în sezonul de toamnă, aşa cum a avut loc în toţi anii, se soldează în anul curent cu cereri mult mai mari decât la începutul sezonului de primăvară.

A fost suficient ca U. R. S. S. să anunţe că pentru anul 1937 nu are disponibil pentru Anglia decât 240000 standarzi cubici în loc de 600000 standarzi cubici livraţi în anii 1935 şi 1936, pentru ca toată piaţa Orientului, (Egipt, Siria, Palestina şi Grecia) să-şi îndrepte cererile de lemnărie în România.

Putem să scontăm cu toată certitudinea preponderanţa noastră în anul 1937, cu lemnul de răşinoase, (marfă albă) pe piaţa Orientului, întrucât concurentul buclucaş U. R. S. S., nu va putea să plaseze pe piaţa Egiptului decât lemn roşu.

Grecia, care în anul curent nu a primit lemnărie rusească, va fi avizată în anul viitor mai mult la lemnul românesc.

Franţa cu coloniile ei africane, a anunţat că va importa din România, în anul viitor, cantităţi mari de lemnărie; această cerere, trebue atribuită lipsei de marfă disponibilă în ţările exportatoare Nord-Europene (U. R. S. S., Finlanda şi Letonia).

Pentru aceste considerente, Orientul caută să angajeze, începând din luna curentă, cantităţi de lemnărie — răşinoase şi foioase — cu livrarea neîntreruptă în timpul ernei prin Constanta, şi continuată apoi prin Galaţi după desgheţarea Dunărei.

Fabricele noastre de cherestea sunt angajate pentru încă 3—4 luni cu comenzile în curs de efectuare, cu destinaţia Anglia, Germania, Ungaria, etc., şi nu pot primi noui comenzi.

Importatorii din Egipt, Siria, Palestina şi Grecia ca să-şi asigure cantitățile de lemnărie de care au *absolută* nevoe, supralicitează la fabricele de cherestea, eventuale cantități mici de cherestea ce s'ar putea rupe dela comenzile în curs de efectuare.

Pentru a învedera și mai mult evoluția crizei de subproducție în industria noastră de lemnărie, dăm variația prețurilor la *lemnăria de rășinoase*, cotate lei m³ fob Galați, în anul curent:

	Aprilie	August	Nov.	Dec.
marfă pentru Grecia cl. IV lată	1150	1200	1400	1500
,, ,, ,, cl. V lată	1050	1100	1250	1350
,, ,, ,, cl. IV/V înguste	975	1000	1150	1200
Egipt, marfă tip Alexandria specificație	1040	1050	1250	1350
,, ,, cl. IV/V înguste	930	950	1150	1200
,, ,, morali	960	980	1150	1200
Siria/Palestina				
marfa tip Siria specificație	950	980	1200	1300
,, ,, cl. IV/V înguste	900	930	1150	1200
,, ,, morali	925	950	1150	1200

Prețurile cherestelei de rășinoase pentru Orient s'au majorat cu cca. 30—25% față de prețurile cotate în luna Aprilie a. c.

Față de conjunctura excelentă rezervată în mod indiscutabil lemnului nostru de rășinoase, exponenții exportului nostru de lemnărie, asigură că prețurile ce vor obține pentru cheresteaua de rășinoase fob Galați, în sezonul de primăvară, vor fi următoarele:

cl. IV lată	1600—1700 Lei/m³
cl. V lată	1450—1500 ,,
cl. IV/V înguste	1300—1350 ,,
moralii	1400—1450 ,,
calitatea Alexandria în specificație	1500—1550 ,,
calitatea Siria (V/VI) în specificație	1450—1500 ,,

De altfel, Asociația Industriilor Forestiere din România, fixând la 17.XI. 1936 noui prețuri minimale pentru cheresteaua de rășinoase, a comunicat fabricanților și exportatorilor de lemnărie că aceste prețuri au un caracter provizoriu de adaptare. Se pot face încheeri cu livrări până la 1 Februarie 1937.

In situația actuală când prețurile cherestelei sunt în continuă urcare, ar fi foarte imprudent din partea fabricanților să angajeze partide de lemnărie în cantități mari și cu termene lungi de livrare.

3. *Sortarea cherestelei și controlul comisiunilor instituite de regimul exportului.*

Lipsa de lemnărie fasonată la fabrici, a determinat pe fabricanți să slăbească sortarea în mod progresiv; importatorii au acceptat noua sortare fără nici o dificultate.

Prin slăbirea sortărei cherestelei de răşinoase, s'a revenit la nivelul *sortării normale*, adică la sortarea care a fost cu 3—4 ani mai înainte.

Pentru a nu se comite fraude de către exportatori, atunci când se declară o clasă superioară ca fiind cu o clasă mai slabă, cum şi în scopul standardizării dimensionale şi calitative, a lemnului ce se exportă, Asociaţia Industriilor Forestiere din România a instituit comisiuni de control la Galaţi, Constanţa şi Grigore Ghica Vodă.

Aceste comisiuni, prin acţiunea ce întreprind, au îndepărtat multe practici orientale utilizate de importatorii şi exportatorii de lemnărie, determinând mărirea considerabilă a volumului de devize, ce ne revin din exportul de lemnărie.

Dacă lemnul, ca materie primă, îşi micşorează rezervele concomitent cu mărirea cererilor pieţelor importatoare, problema concurenţei dintre societăţile exportatoare de lemnărie nu mai este justificată, şi aplicarea controlului calitativ şi dimensional apare ca o necesitate, servind însăşi interesele exportatorilor.

Puţinele firme exportatoare de lemnărie şi care nu au pus de acord sortarea cu nevoile şi cerinţele pieţelor de desfacere, au de întâmpinat greutăţi la lichidarea vapoarelor.

Comisiunile de control prin acţiunea ce desfăşoară la punctele de frontieră, s'au dovedit ca fiind cu totul indispensabile şi acţiunea lor pozitivă se traduce prin standardizarea calităţilor şi dimensiunilor mărfurilor ce se exportă.

4. *Diminuarea exportului de lemnărie via mare. Exportul prin Galaţi.*

Exportul nostru de lemnărie via terra, s'a desvoltat în anul curent în detrimentul exportului de lemnărie ce se face prin porturile Galaţi, Brăila, Reni şi Constanţa.

Peste 70% din lemnăria exportată a trecut graniţa prin punctele Grigore Ghica Vodă, Halmei, Curtici, Valea lui Mihai, cu destinaţia Anglia, Germania, Ungaria, Elveţia şi chiar Franţa de Nord.

Peste 5000—8000 vagoane lemnărie pentru Anglia, care în mod normal trebuiau dirijate la Galaţi şi încărcate în vapoare, au fost tranzitate prin Polonia, Cehoslovacia şi Austria, şi încărcate în vapoare în porturile Danzig, Gdinia sau Hamburg.

Pentru a învedera ocolirea portului Galaţi, dela exportul general de lemnărie, dăm mai jos exportul de lemnărie prin acest port, pe ţări de destinaţie, în intervalul a 11 luni din anii 1933, 1934, 1935 şi 1936:

	1933	1934	1935	1936
Grecia	99681	133281	154106	130047
Franţa	59056	42552	21235	19886
Palestina	87401	133972	78115	21706
Siria	37455	44647	58996	52135
Italia	65303	40721	49584	—
Egipt	148257	152650	108996	98210
Algeria	22955	29652	5342	13080
Tunisia	4755	2396	2726	1806
Cipru	5601	7689	13714	5058
Elveţia	181	—	—	—

Spania	9327	6486	3279	719
Olanda	588	3268	1701	413
Maroc	158	982	1741	—
Germania	102	16280	6623	750
Malta	199	1074	928	924
Irak	—	2222	10327	10889
Rodos	—	2246	1717	—
Tripolitania	—	1315	—	—
Anglia	—	9940	23226	31605
Austria	—	—	—	898
Turcia	—	—	—	28764
Portugalia	—	—	—	30
Belgia	5	—	—	2078
Argentina	7041	5351	—	—
Elveţia	4	—	—	—
Iran	—	—	—	196

Exportul de lemnărie prin portul Galaţi a fost diminuat în acest an cu 20.80% faţă de exportul din anul trecut.

Dacă luăm în consideraţie majorarea de cca. 20% a exportului total de lemnărie din România, putem deduce că în valoare absolută exportul de lemnărie prin Galaţi s'a redus în acest an cu 40%.

Din aceste cifre statistice, întocmite de noi, rezultă următoarele :

— s'a menţinut exportul in Grecia, cu toate dificultăţile valutare ridicate de către Guvernul Grec.

— exportul în Siria s'a dublat faţă de cantitatea exportată în anul 1933.

— s'au exportat pentru Anglia cantităţi triple faţă de ceeace s'a exportat în anul 1934 prin portul Galaţi.

— Turcia apare ca un nou debuşeu, cu o putere mare de absorbţie.

— Egiptul a importat ceva mai puţin decât în anul trecut.

— Palestina a rămas printre pieţele cele mai slabe pentru lemnul nostru.

Evoluţia lunară a exportului de lemnărie prin portul Galaţi pe 11 luni în anii 1933, 1934, 1935 şi 1936 este următoarea :

	1933	1934	1935	1936
Ianuarie	17532	18141	9123	7779
Februarie	1102	349	—	2595
Martie	10314	11401	3546	3612
Aprilie	50049	34442	42123	21524
Maiu	56024	80311	59197	51229
Iunie	60854	97380	66443	80394
Iulie	66438	88610	92784	65416
August	80634	76616	85490	40900
Septembrie	66952	76893	57969	57868
Octombrie	49463	64937	68340	37916
Noembrie	88707	87644	57341	59961
	548069	636724	542356	429194

Cifrele de mai sus evidenţiază existenţa a două sezonuri pentru exportul de lemnărie, sezonul de primăvară şi de toamnă.

Depresiunile încercate de fiecare lună corespund cu sistarea exportului într'o ţară sau mai multe ţări, fie din cauza măsurilor luate de B. N. R. sau de guvernul nostru, fie din cauza schimbării regimului monetar şi al devizelor din ţările importatoare.

Pe natură de esenţe şi sortimente exportul de lemnărie din acest an prin portul Galaţi, se prezintă după cum urmează :

	Total m³	Cherestea		Ciopllturi		Trunchi		Doage parchet placaj	Traverse	Talaşi lemne foc Tone
		răşinoase	foioase	răşinoase	foioase	răşinoase	foioase			
Egipt . . .	98210	69326	22625	566	2586	432	2212	180	283	
Grecia . .	130047	94805	8080	24403	1121	319	293	576	360	
Siria . . .	62135	56668	4091	—	—	477	879	20	—	106
Germania .	750	509	—	—	—	—	241	—	—	—
Turcia . .	28764	28764	—	—	—	—	—	—	—	—
Spania . .	719	580	130	—		—	—	1	—	—
Palestina .	21706	20417	431	—	11	18	764	65	—	10
Algeria . .	13080	12432	609	—	18	—	—	21	—	—
Anglia . .	31605	31605	—	—	—	—	—	—	—	—
Franţa . .	19886	18900	657	199	—	—	—	130	—	—
Malta . . .	924	924	—	—	—	—	—	—	—	—
Olanda . .	413	413	—	—	—	—	—	—	—	—
Irak . . .	10889	9843	1046	—	—	—	—	—	—	—
Cipru . . .	5058	4055	198	22	—	563	—	220	—	—
Austria . .	898	—	—	—	—	—	898	—	—	—
Portugalia .	30	—	—	—	—	—	—	30	—	—
Tunisia . .	1806	1681	125	—	—	—	—	—	—	—
Iran . . .	196	196	—	—	—	—	—	—	—	—
Belgia .	2078	2038	40	—	—	—	—		—	—
Total . .	424194	353136	38041	25280	3736	1809	5287	1242	643	116

Ţinând seama de situaţia pădurilor noastre, formate în majoritate din foioase, trebue să desvoltăm relaţiile noastre cu ţările care importă din România pe lângă cherestea de răşinoase şi lemnărie de fag, stejar, trunchi de tei, plop mesteacăn, etc. traverse de stejar şi fag.

Grecia, Egiptul, Siria, Cipru şi Palestina sunt ţările care importă tot felul de lemnărie de foioase şi răşinoase şi constituesc debuşeuri permanente pentru lemnul românesc.

Cu toate dificultăţile ivite în executarea convenţiilor cu ţările din Orient, situaţia pădurilor noastre ne impune la o conlucrare cu Grecia, Siria, Palestina şi Egipt.

Dacă am rămâne avizaţi exclusiv la aceste ţări, după cum s'a întâmplat în ultimii 3 ani, am încerca aceeaşi dictatură a importatorilor, de care abia am scăpat în cursul acestui an.

5. *Necesitatea unui Institut central pentru conjunctură, industria şi comerţul lemnului.*

In situaţia actuală, creiată de piaţa engleză, putem să avem certitudinea că toată cheresteaua ce se debitează în gattere se plasează imediat.

Mâine, putem să ne aşteptăm la orice surpriză: Anglia încetează de a mai cumpăra lemnărie din România, Germania prohibitează importul lemnului, etc.

Pentru a se preîntâmpina surprizele neplăcute ce ni le pot rezerva stocurile mari de lemnărie la fabrici, este necesar ca să se poată şti în orice moment:

— posibilităţile reale şi normale ale pădurilor noastre, ce vin în curs de exploatare,

— angajamentele în curs de lichidare,

— nevoile precise ale pieţei interne în lemn de construcţie,

— disponibilul pentru export.

Pentru aceasta, este necesar un birou central, care să centralizeze toate datele de mai sus.

Contractele noui trebuesc înscrise la acest birou central în limita disponibilului pentru ţara respectivă.

Se pot întâmpla două cazuri extreme :

1°. Cererile externe sunt mai mari decât disponibilul nostru de lemnărie pentru export; se opreşte angajarea de noui cantităţi.

2°. Cererile externe sunt mult mai mici decât disponibilul nostru de lemnărie, pentru export: se iau măsuri pentru a se reduce exploatările următoare de aşa manieră încât în sezonul următor al vânzărilor să se realizeze echilibrul între cerere şi ofertă.

In acest mod lucrează ţările din nordul Europei.

In acest mod trebue să lucrăm şi noi, dacă vrem să ridicăm preţul de vânzare ale lemnului nostru de lucru.

V. C. Filip

A 12337.

C. I. B.

Communication à la Presse

Chiffres Mensuels des Exportations Européennes de Bois

Extrait de la Statistique Officielle du C. I. B.

(Chiffres détaillés voir Bulletin No. 10/1936. Série A).

Octobre 1936

Pais d'Origine	Exportations totales (en metres cubes)	Dont Exportations de Bois Tendre Scié (y compris Parties de Caisses) en standards
Norvége	20.761	3.103
Suède	487.040	101.049
Finlande	1,061.000	155.745
U. R. S. S.	1,194.036	145.742
Esthonie	15.851	2.211
Lettonie	112.441	11.225
Lithuanie	44.119	4.184
Pologne	243.185	34.445
Tchécoslovaquie . .	80.211	3.046
Autriche	134.489	9.711
Yougoslavie	63.700	7.684
Roumanie	176.383	24.828
Total . . .	3,633.218	502.973

Reproduction admise.

La reproduction d'autres détails repris dans les statistiques du C. I. B. est interdite, tous droits réservés.

Vienne, le 10 décembre 1936.

RECENZII

Ilie C. Demetrescu, Forsting., Dr.: *Das Problem der Einheitlichen Forstgesetzgebung in Neu-Rumänien.* (Problema legislației forestiere unificate în România Nouă). București: Selbstverlag. 1933. 158 pag. cu 5 tablouri schematice.

În forma sa inițială, lucrarea de față a fost pregătită în timpul unor studii de specializare pe lângă Institutul de Politică Forestieră al Universității München și a fost prezentată, astfel, ca lucrare de doctorat Facultății de științe de Stat a aceleeași Universități, sub un titlu mai corespunzător conținutului său: *«Beiträge zum Problem der Vereinheitlichung einer Forstgesetzgebung besprochen an den staatspolitischen und forstgesetzlichen Verhältnissen Neu-Rumäniens»*. (Contribuțiuni la problema unificării unei legislatiuni forestiere, privită din punctul de vedere al condițiunilor politicii de Stat și al legislației forestiere din România Nouă). Referatul lucrării către Facultatea respectivă și în fața comisiunii de examinare a fost susținut de Profesorul Victor Dieterich, o autoritate în publicistica de specialitate germană, autor de cărți și conducător al revistei «Forstliche Wochenschrift Silva» din Berlin. Pe baza acestei lucrări și a examenului susținut, autorul a fost declarat Doctor oec. publ., cu calificativul: magna cum laude.

După cum se arată în «Cuvânt înainte», lucrarea respectivă «este întrucâtva un ecou al străduințelor de reformare în domeniul politicii forestiere» românești din perioada postbelică. Aceste străduințe au avut drept obiect — după cum se știe — în primul rând unificarea și adaptarea legislației și administrației forestiere la condițiunile generale ale politicii de Stat și la cele speciale al economiei forestiere din România Nouă. Operei realizate în acest domeniu i s'au adus unele critici și anume:

1) că n'a condus la o reală unificare a legislației forestiere, după cum se pretinde în deobște;

2) că unificarea legislației noastre forestiere, așa cum s'a făcut, înseamnă un regres pentru unele provincii ale Țării noui.

Socotind că va putea să dea în mod indirect un răspuns și la atari afirmațiuni, autorul își propune: *«să analizeze procesul de prefacere al legislației forestiere românești din perioada 1918—1931 și, apoi, să compare legislația forestieră actuală a României, cu aceea a provinciilor alcătuitoare în momentul unirii»*. (pag. 8). Mai departe, autorul își mai propune de a scoate în evidență *metoda* după care s'a efectuat procesul de prefacere amintit și — pe cât va fi posibil — tendințele procesului de unificare. *«In acest fel se urmărește a se aduce o contribuție la problema generală, și anume* *întrucât tendinţele politicii de Stat a unificării sunt îngrădite, în materie de legislaţiune forestieră, prin consideraţiuni de interes specific forestier»* (pag. 8). După aceleaşi puncte de vedere, lucrarea D-lui Inginer Ilie Demetrescu îmbrăţişează şi problema administraţiei forestiere, chemată să aplice legislaţia respectivă, întrucât efectul practic depinde, atât de una, cât şi de cealaltă.

După enunţarea cadrului lucrării, autorul face, apoi, în introducere o discuţiune critică asupra noţiunii de legislaţie forestieră, după diferiţi autori mai principali. Pentru scopul lucrării d-sale, autorul se mărgineşte la acele dispoziţiuni, care *«urmăresc în mod particular reglementarea economiei forestiere şi au caracter coercitiv, pentru diferiţi proprietari de păduri»* (pag. 12).

*

Materia lucrării este expusă într'o gradaţie deosebit de logică, după cum urmează :

I. Fundamentul istoric şi al politicii de Stat ;

II. Dispoziţiunile de poliţie forestieră şi organizarea administraţiilor silvice în diversele provincii alcătuitoare a României Noui, în 1918 ;

III. Prefacerile legislaţiei forestiere şi ale administraţiei corespunzătoare în România Nouă, în perioada 1918—1930 inclusiv ;

Concluziuni.

I. In prima parte, ni se dă, mai întâiu, o scurtă orientare asupra istoriei poporului şi Statului român, insistându-se, în deosebi, asupra situaţiei provinciilor româneşti sub dominaţiile străine şi asupra închegării României Noui. Se expun, apoi, principiile esenţiale ale constituţiunilor şi administraţiunilor generale din cele patru provincii româneşti, aşa cum se prezentau în ajunul Unirii. Urmează, în sfârşit, expunerea problemei generale a unificării legislaţiei şi administraţiei din România Nouă, în cadrul constituţiei sale, relevând că: «Necesitatea unei astfel de unificări rezultă din actuala structură politică a Statului. Ea se pune acum pentru prima dată, ci s'a impus în acelaş chip şi cu prilejul creşterilor precedente ale Statului» (pag. 25). După scoaterea în evidenţă a consideraţiunilor constituţionale, care impun o asemenea unificare, se insistă asupra curentelor politice din România şi a argumentelor pe care acestea se bazează în susţinerea tezei lor, referitor la problema respectivă. Drumul parcurs şi metoda folosită în aplicarea practică a chestiunii, încheie această primă parte.

In puţine pagini, se reuşeşte a se face o interesantă sinteză a acestor chestiuni de un ordin mai general, necesare totuşi, pentru o cât mai bună orientare, căci, aşa cum se exprimă autorul : «Legislaţia forestieră, ca şi întreaga legislaţie a unui Stat, în general, nu este ceva întâmplător... ea rezultă — ca instituţie viabilă — în mod necesar dintr'o serie de factori de natură endogenă şi exogenă» (pag. 13).

II. Dispoziţiunile de poliţie forestieră din cele patru provincii româneşti în 1918 sunt expuse pe rând, însă după un acelaş plan sistematic de ordonarea materiei, spre a face posibilă comparaţiunea. Fiecare din cele patru legislaţiuni este precedată de scurte consideraţiuni istorice şi juridice. La finele acestei cărţi, găsim un «scurt rezumat comparativ», de douăsprezece pagini, în care se reliefează, prin comparaţiune, caracterele specifice ale fiecăreia dintre aceste legislaţiuni forestiere.

Toate dispoziţiunile respective, indiferent de modul cum sunt dispuse în diferitele legi forestiere, sunt împărţite aici, mai întâiu, în două grupe :

A. *Dispozițiuni generale*, valabile pentru orice pădure, indiferent de natura proprietății sau situația pădurii :

B. *Dispozițiuni speciale*, obligatorii numai pentru unele păduri, după anumite caractere. Acestea se subdivid în două subgrupe :

a) după situația pădurii ;

b) după natura proprietății.

Tablourile schematice, adăogate la finele lucrării, fac posibilă o ușoară orientare și comparațiune în acest labirint de dispozițiuni forestiere. Autorul aduce mai departe, apoi, unele observațiuni critice a dispozițiunilor respective.

Spre a exemplifica cele de mai sus, ne oprim puțin la cazul dispozițiunilor respective din Vechiul Regat, cele mai cunoscute de cetitori. In privința istoricului legislației forestiere, autorul distinge trei perioade :

«I. Perioada 1775—1845. Ingrădirea folosinței libere a pădurilor și consolidarea dreptului de proprietate forestieră ;

II. *Perioada 1845—1881*. Reglementarea exploatării pădurii câtorva categorii de proprietari. Ideea fundamentală : Acoperirea nevoilor în lemn ale economiei naționale ;

III. *Perioada 1881 până în prezent*. Dispozițiuni mai cuprinzătoare de poliție forestieră. Pe lângă acoperirea nevoilor în lemn, trece din ce în ce mai mult pe planul întâiu, intenția de apărare a pădurii, ca atare, pentru influențele sale binefăcătoare». In această ultimă perioadă, autorul distinge, mai departe, două sub perioade : 1881—1910 (codicele silvic din 19 Iunie 1881, cu regulamentul și modificările sale); 1910—1918 (codul silvic actual).

In ceeace privește ordonarea, după planul indicat mai sus, a dispozițiunilor în vigoare în 1918, trimitem cetitorii la tabloul Nr. 1, dela finele broșurii autorului : Politica forestieră românească în lumina legislației silvice postbelice. București, 1933.

Privite în totalul lor, legislațiunile respective prezintă o mare diversitate, ceea ce se explică prin diferențierea radicală a mediului economic, politic, legislativ și administrativ din cele patru State, cărora au aparținut până în 1918 provinciile românești. La aceasta a contribuit, fără îndoială, și faptul că legile forestiere esențiale, dela baza acelor legislațiuni, au apărut la date deosebite. Cea mai veche este legea austriacă (1852), după care urmează cea ungară (1879) și rusă (1888) și, apoi, codul silvic român din 1910. Dintre aceste legislațiuni, cea care a fost gândită pentru condițiunile proprii ale provinciei respective, este cea a Vechiului Regat. La fel se poate spune și despre Bucovina, a cărei legislație purta un pronunțat caracter provincial. Nu tot așa este cazul cu Transilvania și, mai ales, cu Basarabia, deoarece legislația forestieră ungară și rusă a fost croită pentru condițiunile mijlocii ale imperiilor respective. O expunere mai amănunțită a caracterelor fiecărei legislalațiuni ar depăși cadrul recenziei de față.

Aceiași metodă, aplicată legislațiunilor, este întrebuințată și în expunerea și caracterizarea *administrațiunilor de poliție forestieră* din cele patru părți componente ale României Mari. Deosebită greutate pune autorul pe evidențierea raporturilor dintre aceste administrațiuni și cea generală a Statelor respective, (român, ungar, rus și austriac). Diferențierile dintre legislațiile forestiere provinciale se găsesc și în privința administrațiilor acestora și anume, în și mai mare măsură. In Vechiul Regat, aceasta era complet separată de influența organelor din administrația generală, pe când în provinciile noui, ea era strâns legată de cea generală, având chiar organe mixte. Apoi, cea a Vechiului Regat era unitară cu cea de gospodărie a pădurilor Statului, pe când în provinciile unite, găsim administrațiuni specializate pentru poliția forestieră, cu mai multe ramificațiuni (poliție propriu zisă, administrație de Stat, ameliorarea terenurilor degradate).

III. Prefacerile legislațiunii și administrației de poliție forestieră în perioada 1918—1930 inclusiv, s'au efectuat — după autor — sub influența a doi factori:

1. Năzuința de unificare a întregii legislațiuni și administrațiuni a țării;

2. Necesitatea de adaptare a economiei forestiere românești la nouile circumstanțe economice postbelice.

Pentru unificarea legislației, s'a făcut uz de următoarele căi:

1. S'a extins progresiv imperiul legilor forestiere românești, asupra teritoriilor unite;

2. S'au emis legi noui cu valabilitate generală.

Dimpotrivă, s'a lucrat în contra acestui postulat al politicii românești oridecâteori s'au făcut legi cu caracter provincial.

Autorul examinează diversele legi întocmite în perioada respectivă și le clasează după aceste puncte de vedere, adică: legi generale, legi provinciale, legi sau dispozițiuni valabile numai pentru anumite proprietăți mari de păduri.

Prin aceeași prismă sunt privite, apoi, dispozițiunile diverselor legi forestiere luate în totalul lor, la finele anului 1930.

Unificarea administrației silvice a fost o problemă mai ușor de rezolvat decât cea a legislațiunii. In anul 1922, Casa Pădurilor se putea mândri «*de a fi una dintre primele, poate chiar întâia instituție din țară, care a făcut ca întregul serviciu să aibă peste tot o singură organizație*» (pag. 133). Se descrie, apoi, forma administrației silvice din 1930.

Din studiul întreprins de d-l Ilie Demetrescu se desprind următoarele concluzii:

1. La finele anului 1930, procesul de unificare al legislației forestiere nu era încheiat;

2. Acest proces de unificare n'a fost condus după un plan mai dinainte fixat. Punctul de plecare l-a constituit legislația Vechiului Regat, care a fost extinsă pretutindeni, acolo unde rezistența a fost mai mică (ex. Basarabia). Dispozițiunile din legile provinciale, care depășeau pe cele ale Vechiului Regat, au fost, unele extinse peste toată țara, iar altele mai întâiu desființate, pentruca în scurt timp, apoi, să fie reintroduse sub forme mai aspre chiar;

3. In general, se poate spune că legislația silvică a României-Mari a depășit pe aceea a fiecăreia dintre provinciile componente;

4. Alături de o tendință de unificare a legilor forestiere, în sensul provinciilor istorice, se constată și o tendință de diferențiere a dispozițiunilor lor, după diversele ținuturi forestiere (munți, coline, câmpie). In aceasta, autorul vede un semn de maturitate;

5. Din cauza drumului de continuă adaptare pe care l-a urmat prefacerea legislației respective, ea prezintă lipsuri în ceeace privește unitatea organică a dispozițiunilor sale. Acest lucru va fi, probabil, unul dintre obiectivele viitorului cod silvic român;

6. Cât privește tendința acestei legislații, autorul crede cu îndreptățire: a) că legislația respectivă se va unifica în sensul provinciilor istorice; b) că diferențierea unor dispozițiuni după ținuturi forestiere, se va accentua; c) că libera dispoziție a proprietarilor de păduri, va fi din ce în ce mai îngrădită în viitorul apropiat.

In încheierea recenziei noastre, pe care avem regretul de a o fi făcut așa de târziu, ținem să consemnăm succint câteva aprecieri :

Studiul d-lui Dr. Ilie Demetrescu constituie prima lucrare de sinteză a dispozițiunilor de poliție forestieră românescă și de drept forestier comparat, aplicat la actualele condițiuni românești, după cum relevă și d-l Dr. Haager într'o amplă recenzie ce face acestei lucrări in «Centralblatt für das gesamte Forstwesen» Viena Februarie 1935. Cadrul larg, istoric, constituțional și legislativ în care este așezată problema unificării legislației forestiere românești, cât și conexiunea dintre aceasta și unificarea administrației silvice ridică, în mod deosebit, valoarea lucrării. Latura de interdependență a faptelor, ignorată din ce în ce mai mult în vremurile noastre, este, astfel puternic pusă în lumină. Utilizând o metodă foarte practică autorul reușește să ne dea o bună orientare în labirintul dispozițiilor de poliție forestieră, denotând în acelaș timp o severă disciplină științifică, pe care am mai întâlnit-o, dealtfel, și în alte lucrări de ale d-sale.

O mențiune deosebită merită gestul de recunoștință și mândrie națională a autorului, atunci când dedică lucrarea sa «Memoriei lui N. G. Popovici și celorlalți întemeietori ai *Progresului Silvic*», dedicație exprimată în limba maternă.

Stilul, după cât ne putem da noi seama, este cam greoiu, ceea ce se explică, totuși, atunci când scrii în altă limbă decât cea maternă, și mai ales când acea limbă este cea germană. In text, se întâlnesc unele greșeli de tipar, datorite, desigur, tipografiei bucureștene (Marvan).

Studiul d-lui Ilie Demetrescu a întâlnit o bună primire în lumea silvicultorilor străini, după cum rezultă din recenziile făcute în :

1. «Centralblatt für das gesamte Forstwesen» Viena, 1935 ;
2. «Zeitschrift für Weltforstwirtschaft» Berlin, 1935 ;
3. «Zeitschrift für Jagd- und Forstwesen» Berlin, 1935 ;
4. «Forstliche Rundschau» Neudamm, vol. 7 și vol. 8 ;
5. «Revue des Eaux et Forêts» Paris 1933.

Terminăm recenzia noastră cu regretul că o lucrare de însemnătatea și actualitatea celei de față, nu poate fi accesibilă decât unui restrâns număr de specialiști români fiind scrisă în limba germană.

Ing. Gh. I. Ionescu

Ing. Aurelian Ionescu, Ing. Ștefan Sprangate : *Dictionar technic silvic* : român-francez-german-englez-italian ungar-rus : silvicultură, botanică, mecanică, vânătoare, zoologie, diverse. Tipogr. «Tirajul», 312 pag. 11,5 × 16 cm., prețul 100 lei.

Urmând exemplul Prof. *Butini*, care în 1930 a tipărit «Dictionnaire de sylviculture en cinq langues», autorii români au dat la iveală un dicționar nu numai de silvicultură, ci și de botanică, mecanică, etc. și nu în 5 ci în 7 limbi.

In introducerea lucrării, puțin obișnuită ca mod de redactare, autorii arată că întocmirea acestui dicționar n'a fost ușoară «pentru motivul că nici în limbile străine nu există asemenea dicționare cu cuvintele corespondente în limba română». Iata o afirmație menită desigur să facă impresie ; fiindcă autorii știu fără îndoială că în multe din dicționarele uzuale existente și în special în acela al lui Șotropa, al Prof. Schroff (ediția mare) și mai ales în «Dicționarul technic germanromân» al Ing. Rășcanu ca și în dicţionarele silvice editate de «Progresul silvic», de Fondul bisericesc din Bucovina şi de Ing. Paşcovici, asemenea «cuvinte corespondente» din limba germană în română se găsesc din abondenţă.

Mai arată apoi d-nii I. şi S., că acest dicţionar apare acum «după 3 ani de muncă şi frământări, ca fiind realizarea unui vechiu gând al nostru» şi că «nu se sfiesc să se hazardeze şi cred că sunt în asentimentul tuturor, afirmând că o asemenea lucrare e *prima în acest gen* în literatura noastră ştiinţifică şi *chiar în literaturile străine»!* (Cum rămâne atunci cu dicţionarul deja citat, în 5 limbi, al lui *Brutini,* ca şi cu acela în 2 limbi al lui *Gerschel,* cu vocabularul din «Wademekum» şi «Wald- und Holz», etc.?).

Apreciindu-şi cu asemenea superlative lucrarea, autorii spun, că «numai cu sacrificii materiale mari au putut-o scoate de sub tipar şi puţin a lipsit ca manuscrisul să (nu) rămână închis *deapururea* în cartoane!»

Dicţionarul acesta, după spusele d-lor I. şi S. este lucrat «cu multă *atenţie* şi *circumspecţiune*» (e acelaş lucru!), dar deşi operă de îndelungată trudă (trei ani etc.), autorii nu au pretenţia «că au dat o lucrare desăvârşită» pentrucă «desăvârşirea cere secole»! (Câte, pentru un dicţionar?). După această mărturisire, autorii revin şi spun că, oricum, lucrarea ce-au făcut e «bună şi utilă»: în consecinţă roagă pe colegi «să o primească cu încredere şi să-i facă o critică obiectivă».

Faţă cu această puţin obişnuită introducere, mai are recenzentul dreptul să cerceteze «obiectiv» lucrarea sau nu e obligat, să se grăbească a prezinta autorilor felicitări?

Dicţionarul d-lor I. şi S., aşa cum e întocmit, ar urma să servească mai ales specialiştilor, ce nu cunosc prea bine limba română şi termenii noştri silvici. Câţi silvicultori francezi, germani, englezi, etc. vor simţi nevoia să traducă în limbile respective lucrări din literatura noastră silvică? Să presupunem apoi, că şi inginerii silvici minoritari din România ar fi avizaţi la serviciile acestui dicţionar. Număraţi după anuarul din 1932/33 erau la acea dată, la *Caps*: 29 unguri, 26 germani, 15 ruşi şi 2 bulgari; la *R. Silvic*: 16 unguri, 16 germani şi 1 rus: iar la celelalte instituţii publice şi private: aprox. 9 unguri, 38 germani şi 12 ruşi, sau în total 162 ingineri minoritari din cei aprox. 750 ing. catalogaţi în Anuar.

Cât despre specialiştii români, aceştia simt mai de grabă nevoia traducerilor din limbile franceză, germană, etc. în cea română, lucru pe care nu-l pot face, cu dicţionarul d-lor I. şi S., decât răsfoindu-l la întâmplare, ori memorându-l în întregime, ceeace să recunoaştem că nu e tocmai uşor.

Să presupunem însă, că autorii au judecat mai optimist utilitatea «muncii şi frământării d-lor de 3 ani» şi să trecem la o analiză fugitivă a acestei lucrări.

Cunoştinţele linguistice ale recenzentului nu i-au permis să verifice decât traducerile în limba franceză şi germană. Se găsesc însă în acest dicţionar atâtea explicaţiuni, transcrieri şi traduceri nepotrivite, inutile sau chiar greşite, încât nu poţi să nu dai peste ele, chiar la o răsfoire sumară a lucrării.

Dăm pentru exemplificare unele din ele, cu observaţia, că timpul nu ne-a permis să căutăm mai multe.

Autorii traduc: *Afectaţie* prin *Nutzungsfläche* (parchet): termenul corespondent ar fi Periodische Fläche, care însă nu există ca atare în terminologia silvică germană; *arbore de codru* e tradus prin *Baumholz* (lemn de arbore?); *arborete* prin *Bestockung* (împădurire?); *arbore-*

tum (parc dendrologic) prin *Forstgarten* (care înseamnă pepinieră).

Bande de exploatare sunt traduse prin *Absäumen* (?); *baraj* prin *Sperrbaute* (termenul silvic consacrat e Klause); *brăcuire* (operaţia) prin *Ödeland, Ödung* (loc pustiu); *brad* e tradus în fr. şi prin *sapin argenté*, iar în l. germană numai *Tanne*, nu Weisstanne; *butoi* prin *Hopfenseiher* (?) în loc de Fass. *Cablu* (purtător)=*Kabel für Drahtseilriese* (de ce nu — bahnen ?); corect era Tragseil, traducerea în l. engl. e direct falsă, fiind că Skyline şi Aerial line sunt însăşi instalaţia de funicular nu cablul; *cadranură* este după autori un *lemn atacat* (!); *Cadru de ferăstrău* e *Sägenbogen* (sic !), în loc de *Sägerahmen* ; cuvântul *căldare* e tradus odată prin *Blase* ? arătându-se că e *vas de metal pentru producerea aburilor* ; iar mai jos, că e *generator de aburi, Dampfkessel*. Nu e acelaş lucru ? Autorii scriu *boşcă*, nu bocşă, deşi chiar în toponimia noastră întâlnim adeseori acest nume : Bocşa montană, etc.; *calefacţie*, un fenomen întâlnit la maşinile cu vapori e greşit tradus prin *Erhitzung* şi *Erwärmung* ; *capacitate de transport* nu e tot una cu *Tragfähigkeit* (resistenţă); *ceapraz* e greşit tradus prin *Schränkeisen, fer à conturner*, etc.; fiindcă ceapraz este aplecarea dinţilor, nu instrumentul cu care se obţine ; *Cherestea* e tradus prin *Holzwerk, Bauholz* (în loc de Sägeware); *cioplire* prin *Abvierung* (în loc de *Beschlagung* ; *ciumpăvire* înseamnă *«pădure roasă de vite»* şi e tradusă prin *Abstreifen der Blätter*! Autorii zic *«coaja»* *arborilor* (în loc de scoarţă) şi *«coaja fructelor»*; coef de formă = *Gehaltshöhe* ? (în loc de Formzahl); *Debitul lemnelor* = *Verkauf* (vânzare) în loc de Holzverschnitt ; *A demonta o maşină* = *Eine Machine* (în loc de Maschine) *demonteren* (sic!). Aptitudinea lemnului de a se crăpa se numeşte fizibilitate : autorii scriu însă *fente, Riss* (crăpătură). *Devastarea pădurii* e tradus prin *Waldabschwendung* în loc de Waldverwüstung.

Drum de alunecare nu e *Schlittweg* (pe care merg sănlile, drum de şlit), ci generic Riesweg; *dulap* (scândură groasă) nu e *Balkplanke*, ci Planke, Pfoste, Bohle.

Echer nu e simplu Dreieck (trunghiu); acesta trebuie să fie dreptunghiu. *Emondoar* nu e termen silvic francez?; de ce tradus prin *croissant!; exotic* se zice şi *ausländisch*, dar mai des exotisch ?; *exploatare* se zice şi *Wirtschaft* (economie) dar *Ausbeutung* înseamnă expl. de epuizare, considerată în sens rău, de ex. expl. unei pături sociale; expl. pădurii se traduce de ordinar prin Waldnutzung, nu prin *Waldausbeutung*.

Factor de aşezare nu e simplu *Aufstellung*, (fără -zahl, -faktor) iar *factor de fertilitate* nu e tot una cu *Ertragsfähigkeit* (productivitate). *Frunză perzistentă* e, după autori, *Wintergrünes Blattnadel* (cum adică, şi Blatt şi Nadel) şi apoi numai acele sunt persistente, nu şi unele frunze late ? ; *fusul arborelui* nu e *Stamm* (trunchiu), ci *Schaft* !

A germina se zice (după autori) *de muguri (!) de ramuri tinere primăvara !?* Pentru *goi* (poiană) se dau urm. traduceri : fr. *sommière!*, germ.: *Freier Platz im Walde* (în loc de Waldlücke, -blösse). *Grindă* nu e numai *Querbalken* (babă, capelă), ci orice piesă de cherestea groasă dela 15/15 cm. în sus.

Laţii sau *lanteţii* nu se traduc în fr. prin *chevrons*, ci prin lattes, liteaux, couvre-joints; *Lamă de ferăstrău* = *Band der Säge* e o simplă trad. liberă ! în loc de Sägeblatt. La cuvântul *lemn* autorii dau peste 60 de specificări, din care unele complet inutile, de vreme ce nu se pot traduce nici în l. streine decât prin perifraze. Ele fac însă să se încurce foarte rău terminologia. De ex.: *lemn de butoaie* e tradus prin *Küblerware* = dogărie !; *l. de despicat* prin *Shnittholz. Sägeware* (ceeace înseamnă însă generic cherestea!); *l. de lucru* şi *l. de lucru aşezat în stânjeni !?* (de când se aşează lemnul de lucru în stânjeni ?); *lemn moarat !*, *l. de mobilă curbată !* *l. mort*, etc., etc. apoi *l. de rudărie* cu explicaţia: pentru mici «uvraje». În păduri: *lemn uscat* = *bois à demi-sec* (dece numai pe jumătate?), etc., etc.

Lizieră nu se traduce în germ. prin *Vorwald* sau *Rain*, ci prin Waldrand.

Pădure normală nu e *Normalbestand*, fiindcă *Bestand* înseamnă numai arboret, iar pădurea cuprinde o serie de arborete; *pădure primitivă* ar fi după autori *Urwald* (p. virgină!) ceeace e necorect: *fierăstrău cu panglică* se spune engl. Bandsaw, nu *Beltsaw*; termenul *Schmiege* = *pantometru* e neîntrebuinţat în l. germană: *puiet înalt* se zice în fr.: *basse tige* (!) iar în germ. *Mittel pflanze* (ortogr. e a autorilor): pe când *puiet mare* e *haute tige Heister*. E vreo diferenţă între «mare şi înalt»? de vreme ce în l. străine e tradus când prin mic şi mijlociu, când prin înalt ?

Randament nu e numai *Wirkungsgrad*, ci şi *Ausbeute* (de ex. randamentul în cherestea): *Regie* nu e *Wirtschaftsführung* (care e conducerea unei expl. în genere), ci *Regie*, Eigenwirtschaft : *Regim* e greşit tradus prin *Betriebsart* care înseamnează tratament. Dintre *rente* se dă traducerea numai pentru cea *foncieră*; de ce nu şi pentru celelalte ? *Rocă* (generic) nu se traduce prin *Fels* (stâncă), ci prin *Gestein*. *Rudărie* este după autori *arta sau comerţul de a face* (sic!) *obiecte casnice !*

Şcoală forestieră e *Fortstschule ?* (desigur greşală de tipar): *scoaterea lemnelor din pădure* nu se traduce prin *Holzausfuhr*, ci prin Schlagräumung sau Rücken d. Holzes; *specie de lumină* ar fi *Lichtholz*, iar *sp. de umbră* = *Schutzholz?* în loc de Licht — resp. Schattenholzart ; *stâlp* nu e *Pfosten*, ci *Mast* sau *Pfahl*. *stâncă* e Fels (nu *Felsen*); *strung* nu e *Drehstahl* ci Drehstuhl. *Subetaj* nu e *Mittelwald !* (crâng compus!); *subsol* nu e *Bodenunterlage !* ci Untergrund; *Hobelspan* nu e *surcea*, ci talaş.

Tăiere definitivă nu e *Endtrieb* (ci Endhieb); *T. în scaun* e Kopfholzbetrieb, iar nu *Entwipfelung, Abstutzen*; *lâna de lemn* nu e *talaş*, ci un fabricat special din lemn; *clasificarea terenurilor* e Bodenschätgung!? *«tomberon»* e cuvânt românesc? (cotigă); *torent* este Wildbach, nu *Regenbach, Giesbach* (suvoi).

Umbrar e tot una cu umbră?: *Umpluturi de pământ* nu e numai *Erddamm*, ci în general Bodenschuttung; *Uscătorie de seminţe* se zice de obiceiu Klenganstalt sau Darre, nu *Darrenanstalt*. Autorii traduc: *vânzare cu toptanul* (a cui?), prin *Akkordlohn* (plată de muncă în acord!) şi prin *Abstockungsvertrag* (contract de exploatare!); *pădure virgină* nu e tot una cu *climax*.

Cred că am enumerat destule scăpări din vedere, greşeli de tipar, explicaţii şi transcrieri greşite, erori, etc.

Lucrarea d-lor I. şi S. conţine însă şi un balast enorm de cuvinte, ce nu aveau ce căuta într'un «Dicţionar technic silvic». De exemplu: *avocat* care se zice la fel în toate limbile), *bagaj*, *balon*, *berărie* (tradusă prin *Sudhaus!?*), *bicicletă*, (aparat de mers cu două roate!), *bidinea*, *bilet de c. f.*, *câine*, *Cajander* (?), *cal*, *calcar*, *c. f. dublă* (!), *castraveţi*, *cauciuc*, *ceai*, *cocă de amidon*, *a ascuţi creionul*; *dată*, *depeşă*, *dinamică*, *dinamită*; *electricitate*; *fabricarea berei*, *flacon*, *fluviu* (care nu e orice curs de apă», cum îl definesc autorii; după câte ştiu, el trebue să se verse în mare sau ocean); *ghişeu de bilete*, *gips*; *hamal*, *hecta*; *hrean*; *iapă*, *import industrie*, etc., etc.; *Joule*; *lac*, *lăcuste*, *ladă*; *măcelărie*, *măgar*, *magazin de ciorapi*, *mărfuri de sticlă*, *maşină* (se spune la fel în toate limbile), *mei*, *melci*, etc., etc.; apoi, *napi*, *năut*, *nisip*; *ochiul boului* (cu 3 specii), *odolean*, *oraş*, *orez*, *oţel*, *oţelărie*, *oxigen*, *piatră*, *pietriş*, *piper*, *ploaie*, *plug*, *plumb*, *populament* (!), *porc*, *praz*, *primăvară*, *procent*, *puşcă*, *cal-putere*; *roată de lemn*, *robinet*; *sacâz*, *şalău*, *săpun* (serveşte la curăţire şi desinfectare!), *sare*, *sat*, *scatii* (trei feluri), *scroafă* (*femela porcului domestic*; dar a celui sălbatec cum se chiamă ?), *smalţ*, *smoală*, *spanac*, *sulf*, *susai*, *susan*; *tablă albă* (de ce nu şi neagră ?), *tăbliţe pentru cutii* (?), *ţăran*, *tarhon*, *taur*, *ţeavă*, *teren*, *tomberon* (!), *trufanda*, *turmă*, *tuş*, *tutun*; *usturoi*; *vale*, *vâlcea*, *vas*, *vârf*, *verde*, *vergea*, *viteză* (nu *vitesă* ?) *volum*; *zăpadă*, etc., etc.

Şi-au propus autorii să facă un dicţionar universal ! In acest caz mai rămâneau şi alte animale decât câinele, măgarul, etc., precum şi alte magazine, decât cel de ciorapi, de introdus într'ânsul.

Să mai vorbesc de ortografia cuvintelor străine ?

Cea germană e redată de foarte multe ori cu totul greşit.

Autorii scriu cuvintele compuse despărţit, iar al doilea substantiv îl redau de obiceiu cu literă mică, de ex.: *ahorn Wechsel ständig*, *Forst-botanik*, *Depositen kasse*, *Holz sortiment*, *Blüten pflanze*, *Bestockungs grad*, *Faschinen werk*, *Abfall holz*, etc., etc.; sau scriu: *Hochwaser* (nu *-wasser*), etc. Se înţelege o parte din aceste greşeli se datoresc culegerii greşite la tipografie şi scăpării la corectură. Modul sistematic cum se repetă însă multe din ele, denotă însă prea puţină «atenţie şi circumspecţiune» !

Foarte deseori întâlnim neconcordante de acest fel: cuvântul românesc e scris la singular sau la plural, iar traducerea e făcută vice-versa, la plural sau singular. De ex.: *atelier*, *l. de văpsitorie*, *pierdere* etc. traduse în germ. la plural, etc.

In câteva locuri găsim în dicţionar atât verbul, cât şi substantivul format din acel verb (adesea cu traduceri diferite), ceeace este excesiv pentru un dicţionar portativ.

In schimb sunt destule cuvinte silvice importante, cari nu se găsesc în dicţionar ca: Dendrometrie (Holzmesskunde); valoarea lemnului la tulpină (Stocktaxe); subserie (suite de coupes, Hiebszug); produse principale de exploatare (Hauptnutzungen); opust (Klause) şi câte vor mai fi şi pe care la o examinare sumară a lucrării nu le-am putut găsi.

Incheind această recenzie, rog pe autori să primească observaţiunile ce mi-am permis a face, cu înţelegere şi să creadă că luându-mi sarcina obositoare de a căuta unele din scăderile acestei lucrări, am urmărit ca şi d-lor, îmbunătăţirea iar nu dărâmarea ei.

Recunosc, că întocmirea unui dicţionar e o lucrare ingrată şi că greşelile de tipar sunt la noi o calamitate. In orice caz însă, prefaţa lucrării putea fi mai sobră, aşa cum este prin definiţie factura unui dicţionar, iar aprecierile să ne fie lăsate exclusiv nouă, cititorilor.

D. A. Sburlan.

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 9—10, Sept.-Octombrie, 1936.

Aldo Pavari.

Il IX congresso dell'unione internazionale degli istituti di ricerche forestali in Ungheria.

Al IX-lea congres al Uniunii Internaţionale a institutelor de cercetări forestiere în Ungaria.

Scurtă dare de seamă asupra problemelor cari au făcut obiectul acestui congres şi asupra concluziilor la care s'a ajuns în urma discuţiunilor.

A. Merendi.

Il II congresso internazionale di selvicoltura.

Al II-lea congres internaţional de silvicultură.

Dare de seamă asupra congresului de silvicultură care a avut loc anul acesta la Budapesta.

Dott. Alfonso Lenzi.

La redenzione della montagna nel latifondo siciliano.

Salvarea munţilor din domeniile siciliene.

Infăţişând starea de completă degradare a terenurilor de păşuni din munţii Siciliei, autorul, în baza unor amănunţite cercetări ale problemei, face o expunere a mijloacelor prin care s'ar putea salva aceste terenuri.

L. Fenaroli.

Conoscere i funghi! Nozioni popolari din micologia pratica.

Să cunoaştem ciupercile! Notiţe populare de micologie practică.

Autorul face un studiu asupra ciupercilor bune de mâncat şi a celor vătămătoare, indicând criteriile de recunoaştere şi relievând importanţa economică a ciupercilor comestibile.

Dott. Pasquale Derrico.

Elementi mediterranei nella vegetazione della conca Aquilana.

Elemente mediteraniene în vegetaţia din basinul Aquilana.

Studiul climei şi a vegetaţiei caracteristice acestui basin.

Dott. E. Girardi.

Il vincheto demaniale «Celarda».

Răchităria domenială «Celarda».

Studiu asupra culturii sălciilor şi a întrebuinţărilor lor technice.

— Insemnări şi notiţe practice.

— Viaţa forestieră externă.

— Insemnări bibliografice.

— Note şi ecouri.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 13, 1 Iulie 1936.

Max Woelfle.

Wald und Windschutz.

Pădurea şi protecţia contra vântului.

Continuând prezentarea cercetărilor făcute asupra vitezei vântului în marginea masivului, autorul ajunge la aceste concluzii:

Ca să cunoaştem zona de acţiune a vântului în marginea unui masiv (arboret) este nevoe, ca în fiecare caz, să vedem dacă, având-se în vedere situaţia locale, putem să folosim rezultatele obţinute de autor.

In general, zona protejată în contra vântului în spatele unui arboret, este în cazul unui vânt, ce are viteza până la 5 m/sec., de 10 ori înălţimea arboretului. Zona de protecţie se măreşte când arboretul are coronamentele în etaje diferite.

Dr. Adalbert Ebner, München.

Wissenschaftsaufgaben auf dem Gebiet der Holzbeförderung.

Teme ştiinţifice în domeniul transportului lemnului.

Autorul, caută să demonstreze că transportul lemnului trebuie să rămână şi 'n viitor un capitol al exploatării pădurilor (Forstbenutzug).

El nu se poate considera independent, căci întotdeauna va trebui să se cunoască bine exploatarea pădurilor, proprietăţile lemnului, întrebuinţările lui, etc.

Weinkauff.

Über Waldbodenpflanzen.

Despre flora pădurii.

Pentru aprecierea unui tip de arboret este de mare importanţă stratul rezultat din descompunerea substanţelor organice. Plantele ce se desvoltă în acest strat, sunt adevăratele indicatoare pentru starea arboretului şi a pădurii.

Caietul 14, 15 Iulie 1936.

K. Vanselow.

Cristof Wagner †

La 24 Maiu 1936 a murit în apropiere de Stuttgart, întemeetorul sistemului de regenerare: grădinărit în marginea masivului (Blendersaumschlag) şi cunoscut în toată lumea prin lucrările: Grundlage der räumlichen Ordnung im Walde, der Blendersaumschlag und sein System, Forstschutz, Forsteinrichtung şi Grundlegung einer forstlichen Betriebslehre.

Prima din aceste lucrări a ajuns dela 1907, la ediţia 4, în anul 1923.

Un succes ce nu s'a cunoscut decât foarte rar.

Serviciile aduse regenerării naturale prin ideile lui Wagner sunt nemărginite.

Prof. Dr. E. Münch.

Das Lärchensterben.

Uscarea laricelui.

(Articolul urmează).

Caietul 15, 1 August 1936.

Wilhelm Mantel.

Waldeinteilung und Bestandesscheidung in Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft unter besonderer Berücksichtigung bayerischer Verhältnisse.

Parcelarul și separarea arboretelor în trecut, prezent și viitor, avându-se în vedere condițiunile din Bavaria.

Principiile după care în decursul timpului s'a făcut divizarea pădurii, pentru scopurile urmărite de amenajament, au fost diferite. De asemenea, arboretului nu i se acordă o atenție prea mare, el a fost considerat mai mult din punctul de vedere al suprafeței. Azi când avem metode de amenajament care se bazează pe arboret ca unitate culturală, arboretul începe să fie văzut altfel.

De aici încolo, parcela, care era unitatea de amenajare, trebuie să devină și o unitate de contabilizare. Autorul ne arată cum a evoluat în Bavaria noțiunea de parcelă și cum a fost aplicată în practică.

Krammer.

Heidebekämpfung in den Föhren-Riefen-Kulturen auf den armen Keuper-Flugsandböden mit Orstein und Orterde.

Combaterea ierbei negre (Calluna vulgaris) în culturile de pin în rânduri, pe solurile sărace de nisipuri sburătoare, cu strat de Ortstein.

Plantațiunile pe rânduri de pin în solurile sărace de nisipuri, cu iarbă neagră, tânjeau în primii ani și chiar se uscau. Arând mai des spațiul dintre rânduri, autorul ne spune, că puieții de pin arată o îmbunătățire simțitoare în creșteri.

Caietul 16, 15 August 1936.

Prof. Dr. E. Münch.

Das Lärchensterben.

Uscarea laricelui.

(Articolul urmează).

H. Schwarz.

Vergleichende Studien über die Holzgüte, der in den Ostalpen und in Nordamerika heimischen Lärchen.

Studii comparative asupra calității lemnului de larice, al speciilor ce cresc în Alpii de răsărit și America de Nord.

Făcând cercetări asupra speciilor de larice: Larix europaea, Larix laricina și Larix occidentalis, cele două crescând în America de Nord, autorul găsește, că Larix occidentalis în raport, cu Larix europaea, este mult superioară în ce privește calitățile fizice.

Larix laricina este deasemenea superioară laricelui din Alpi, este mai rezistent la presiune și încovoere.

Reese că dintre speciile americane, merită să fie cultiva Larix occidentalis.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

No. 6 (Iunie) 1936.

Editorial.

Un proiect care nu va cădea.

O discuție asupra unei chestiuni mai vechi: Să treacă Serviciul Forestier la Ministerul de Interne (care ar fi să se numească al Conservaţiunii) sau să rămână şi mai departe la Ministerul Agriculturii ? Se înfăţişează tezele pro şi contra. Concluziile într'un număr viitor.

Arthur C. Ringland.

Serviciul muncii în Germania.

Un reportaj asupra «Arbeitsdienst»-ului din Germania, similar cu «Civilian Conservation Corps» din U. S. A., un istoric al acestor organizaţii de muncă (constituite pentru prima dată în Bulgaria, îndată după răsboiu — 1922), detalii de organizare, literatură de specialitate, fotografii sugestive, concluzii pentru Americani, puţină propagandă (indirect) filogermană, iată ce este articolul d-lui A. C. R.

Wilbur R. Matton.

Pinus Caribaea. Două zeci de ani de cultură.

Puţin apreciată şi chiar în multe părţi necunoscută, ori confundată cu Pinus palustris Mill. ori Pinus taeda L., această specie (P. Caribaea) este descrisă de autor aşa cum se prezintă în patria ei de origină (in its native region), subliniindu-se posibilităţile de extensiune în alte regiuni. Studiul este însoţit de fotografii arătând diferite stadii de desvoltare a lui Pinus Caribaea.

Woodbridge Metcalf.

Influenţa benzilor de protecţie asupra livezilor de portocali.

In California se dă o deosebită atenţie protecţiei plantaţiilor de portocali, în contra vântului. Pentru aceasta, se rezervă 10% din suprafaţa livezilor pentru benzile de protecţie formate din diferite esenţe (autorul le enumără), dar până la a căror eficace instalare se utilizază garduri de lanteţi. Detalii asupra problemei vântului (măsurători făcute)şi detalii technice în ceeace priveşte plantarea în sine întregesc articolul.

Arthur Paul Jacot.

Pentru ce să studiem fauna litierei?

Pentrucă ea condiţionează nutrirea plantelor — prin operaţiunile de reducere a substanţelor organice (din sol) alături, bine înţeles, de anumite însuşiri fizice ale solurilor (care la rândul lor condiţionează existenţa faunei).

Se dă o orientare generală în materie şi indicaţie asupra metodei de cercetare.

G. Parson.

Lucrările de ameliorare a arboretelor în New Hampshire.

O expunere a rezultatelor obţinute cu lucrările de ameliorare a arboretelor, efectuate (lucrările) cu ajutorul celor din taberele de muncă.

T. S. Buchanan.

Un grafic pentru estimarea numerelor àcelor de Pinus monticola Dougl.

Pe baza a ~ 7000 de măsurători, autorul a reuşit să construiască un grafic care permite aflarea numărului àcelor la Pinus monticola Dougl. (exemplare tinere), în funcţie de două mărimi: lungimea şi lăţimea coroanei. De sigur, precizia nu-i 100 la 100 ; de aceea autorul are grija să arate gradul de aproximaţie atins (destul de rezonabil). Chestiunea interesează în operaţiunile de combatere a ciupercii Cronartium ribicola.

W. C. McCormick.

Combaterea incediilor în North Carolina.

Se arată organizarea din N. C. a serviciului de protecția pădurilor în contra focului.

R. W. Cowlin.

Construirea unei hărți cu tipuri de pădure în regiunea (oceanului Pacific) N W.

Chestiunile discutate: necesitatea unei asemenea hărți, aspectul ei modul de redactare și în sfârșit realizarea (lucrări de teren, cost).

Herman Krauch.

Câțiva factori cari influențează reproducerea bradului Douglas în Sud West.

Rezultatul unor studii făcute în împrejurimile lui Cloudcraft (New Mexico).

Theodore Krueger.

Lucrările de ameliorare a arboretelor în Black Hills.

Un istoric al chestiunii, practica în sine a lucrărilor (instrumente întrebuințate, spațiile lăsate între arbori, materialul obținut prin rărituri, etc.) costul lor și statisticile respective.

James D. Curtis.

Pagubele pricinuite de zăpadă în plantațiuni.

Problema a fost urmărită în arborete constituite din specii de rășinoase: Pseudotsuga taxifolia Br., Pinus resinosa S., Picea pungens Eng., Pinus silvestris L., P. rigida Mill., Strobus L. P. banksiana Lams. P. nigra A. Picea abies Karst., Juniperus virginiana L., Pinus monticola D., Pinus ponderosa Law., Picea mariana Mill., Picea rubra Hink. Picea glauca Voss. Picea Engelmanni. Picea Sitchensis Carr., Abies fraseri Poiret. Abies concolor Lind. and Gord., Abies Nordmanniana Spach, Larix decidua Mill., Larix Kaempferii Sarg.

Schițe, fotografii, diagrame, tablouri, concluzii.

B. M. Hornibrok.

Eficacitatea cojirii parțiale a scoarței în lucrările de combatere a [illegible]ul Ips.

După cum se vede din titlu, un studiu din domeniul protecției pădurilor, făcut cu scopul de a determina gradul de eficacitate a cojirii parțiale a arborilor în operațiune de combatere a bostrichizilor.

S'a luat 25 trunchiuri de arbori (lung. 4 picioare: ⌀ = 4—8 inches la capătul cel subțire) și s'au împărțit în cinci grupe supuse la următorul tratament:

I. Cojirea parțială în fâșii de 2 inches lățime.

II. Cojirea parțială în fâșii de 3 inches lățime.

IV. Cojirea parțială în fâșii de 5 inches lățime.

V. Pentru control. Nu s'a cojit.

Trunchiurile acestea au fost așezate în anume locuri (deschise) și în pozițiuni cât mai diferite.

Rezultatul: Cojirile în fâșii de 3 inches s'au dovedit a fi cele mai convenabile.

*

La «Reviews», următoarele lucrări:

— Ecology and life history of the Porcupine (Erethizon epixanthum) as related to the forests of Arizona and the Southwestern United States. (1935) by Walter Taylor.

— A History of Lumbering in Maine 1820-1861. by Richard G. Wood (1935).

— Tree flowers of forest, park and Stram. — by Walter E. Rogers (1935).

—Guvernamental problems in wild life conservation by Robert H. Connery (1935).

— The use and misuse of land, by R. MacLagan Gorrie — 1935.

— The spruce budworm on Michigan Pine — by Samuel A. Graham (1935).

— Relative efficiency of roots and tops of plants in protecting the soil from erosion — by Joseph Kramer and J. E. Weaver (1936).

— Soils of the United States (Atlas of American Agriculture — par III) by C. F. Marbut (1935).

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 1/936.

H. Badoux.

La forêt de l'Eschenberg. à la Ville de Winterthour.

Pădurea Eschenberg a oraşului Winterthour.

O scurtă descriere a acestei păduri, una din cele mai remarcabile din Elveţia. Este constituită din molid 53%, brad 17%, fag 14%; restul de 16 la sută este format din melez, pin silvestru, stejar.

J. Guidon.

Les conditions forestières du Val Bergell (Grisson).

Condiţiunile forestiere din Val Bergell în Grisson.

J. P. C.

Protectionnisme... et bostryche (2 pg.).

Protecţionism şi bostrichizi.

Cu cât pădurile se depărtează de tipul primitiv cu atât inamicii lor trebuesc urmăriţi mai cu vigoare şi fără răgaz. Se dă exemplul unei păduri «jumătate civilizată», unde bostrichizii ajunsese la un moment dat să puie în joc soarta pădurii.

Eric Badoux.

Le reboisemment en Angleterre (7 pag.).

Reîmpădurirea în Anglia.

Un articol interesant privind rezultatele unei anumite politici de reîmpădurire în Anglia.

Nr. 2/936.

H. Biolley.

La boite de Pandore (4 pag.).

Cutia cu răutăţi.

Distrugerea pădurilor aduce după sine o seamă de efecte dăunătoare, unele imediate, altele îndepărtate, unele vizibile, altele mai puţin vizibile. Când se distruge pădurea, acest dar al naturii, fără ca să se măsoare consecinţele se face întocmai ca Epimetheu care necugetat a deschis cutia oferită soţiei sale de Jupiter, în care se găseau închise toate relele. Autorul dă o serie de exemple care să ilustreze cele spuse mai sus. Articolul va continua.

Fr. Aubert.

Le combustible de la forêt suisse dans notre défense économique (7 pag.).

Combustibilul pădurii elveţiene în apărarea sa economică.

Lemnul elveţian ca combustibil a fost în ultimul timp oarecum desconsiderat, dându-se preferință celui străin. Autorul se intreabă ce se va intâmpla atunci când din motive de ordin internațional nu se vor mai puutea face aprovizinări din afară. Este nevoie să se organizeze în interior o apărare economică. Autorul caută să răspunde cum s'ar putea organiza această apărare.

Nr 3/936.

H Biolley.

La boite de Pandore (4 pag.).

Cutia cu răutăți.

Continuarea și sfârșitul articolului despre care am făcut mențiune la numărul precedent al revistei.

H. B.

Observations relatives à la récolte de graines du mélèze en Valais (2 pag.).

Observațiuni relative la recoltarea semințelor de larice în Valais.

Se dă în traducere franceză articolul publicat de d-l E. Müller în limba germană privind tema de mai sus.

Nr. 5/935.

Sam. Aubert.

A propos des plantes de la forêt de montagne (4 pag.).

In legătură cu plantele pădurii de munte.

Autorul se ocupă de câteva din plantele care trăesc exclusiv, sau aproape, sub acoperișul arborilor mari și a căror existență depinde în special de condițiunile climatice determinate de pădure.

Dr. Ch. Hadorn.

Quelques problèmes actuels de l'entomologie forestière appliquée (10 pag.).

Câteva probleme actuale ale entomologiei forestiere aplicată (urmare).

Un foarte interesant articol asupra problemelor de entomologie forestieră aplicată pe care-l semnalăm celor pe care-i intereseaz în mod cu totul special problemele de mai sus.

Nr. 6/936.

H. Leibundgut.

Le service de travail volontaire en Suisse (7 pag.).

Serviciul lucrului voluntar în Elveția.

In anul 1935 s'a colectat în Elveția suma de 436.000 franci elvețieni cari să fie folosiți în lucrări unde să fie utilizați cei fără de lucru. Se arată cum este organizat serviciul.

Aug. Barbey.

Une essence feuillue peu connue: le charme-houblon (2 pag.).

O esență foioasă puțin cunoscută: Cărpinița.

O specie localizată în Elveția în Tessin și Grissons, unde crește mai ales pe soluri calcaroase de fertilitate mijlocie. O indică pentru inlocuirea subarboretelor inflamabile (maquis) de pe litoralul Mediteranean, operațiune care nu s'ar putea pune în aplicare din cauza cheltuelilor prea exagerate pe care le ar necesita.

Ph. Farquet.

Trois siècles de régime forestier dans la commune d'Orsières (4 pag.).

Trei secole de regim forestier în comuna Orsières. (Urmare și sfârșit).

Al. Har.

REVUE DES EAUX ET FORETS

No. 1. Ianuarie 1936.

Pierre Buffault.

Assolement et alternance. Ont-ils place dans la terminologie forestière?

Asolament şi alternanţă. Au ele loc în terminologia forestieră?

Asolamentul în pădure nu poate fi motivat prin epuizarea materiilor nutritive ca la cultura agricolă ci prin nevoile nesatisfăcute ale plantelor, de lumină, umiditate şi concurenţa rădăcinilor; uneori pentru remedierea e suficientă intervenţia omului.

In materie forestieră, definiţia obişnuită a cuvântului asolament apare insuficient şi el corespunde mai bine noţiunii de succesiune de asociaţii vegetale, care evoluează pe aceeaşi suprafaţă.

Tournée de la société des amis et anciens élèves de l'école nationale des eaux et forêts en 1934.

Excursia societăţii «amicii şi foştii elevi ai şcoalei naţionale de ape şi păduri» în 1934.

Descrierea excursiunii societăţii «Amicii şi foştii elevi ai şcoalei naţionale de ape şi păduri», făcută în Iulie 1934 în pădurile domeniale de stejar din Cerche şi Bosse-Normandie.

T. François.

La taxation des parcelles, dans l'aménagement par volume des futaies jardinées.

Fixarea posibilităţii parcelelor. In amenajamentul pe volum la codru grădinărit.

Descrierea unei metode pentru fixarea posibilităţii în fiecare parcelă. Amenajistul nu trebue să se mulţumească a fixa posibilitatea pe volum a pădurii. Dacă se lasă numai în grija agentului executiv, să aplice tăerile necesare, se poate ca în unele parcele să se scoată mai mult iar în altele deloc.

J. Pardé.

Excursions forestières dans la région de Bruges en Belgique.

Excursie forestieră în regiunea Bruges din Belgia.

Descrierea excursiei făcute în regiunea Bruges de participanţii la congresul internaţional de silvicultură ţinut la 2-6 Iulie 1935 la Bruxelles.

Max Negre.

Réserves des Cévennes.

Rezervaţiunile din Cevennes.

Descrierea a 6 rezervaţiuni făcute în departamentele Gard şi l'Herault din Cevennes, alese pentru diferite studii.

No. 2. Februarie 1936.

I. Sornay.

Le parc national du Pelvoux et la protection du gibier d'altitude.

Parcul naţional din Pelvoux şi protecţia vânatului de munte.

Descrierea parcului naţional din Pelvoux din punct de vedere al vânătoarei şi dacă poate favoriza creşterea vânatului de munte.

D. Lignières.

Futaies pleines densités des peuplement.

Codru cu densitate plină a arboretului.

Un element de primă necesitate în calcularea celui mai mare randament este gradul de densitate al arboretului. Acesta nu se poate calcula nici după nr. arborilor, nici după suprafața terieră și nici după volum, cum propun unii autori. El trebue să fie așa încât să amelioreze solul și să obțină maximum de produse, cât mai utile și în timpul cel mai scurt.

I. Pardé.

Excursions forestières dans la région de Bruges, en Belgique.

Excursii forestiere în regiunea Bruges din Belgia.

Urmare la descrierea excursiei făcute de participanții la congresul internațional de silvicultură dela Bruxelles din 1935 în regiunea Bruges.

M. Valmerange.

L'assurance mutuelle forestière dans le Massif Central.

Asigurarea mutuală forestieră în Masivul Central.

Rezultatul asigurării contra incendiilor în Masivul central în anii 1930—1935.

Roger Ducamp.

Un précurseur en phitogéographie. Séries regressives et séries progressive. Auguste de Saint-Hilaire.

Un precursor în phitogeografie. Serii regresive și serii progresive. August de Saint-Hilaire.

Autorul vorbește de succesiuni vegetale care uneori din cauze violente (foc, pășunat, etc.) dau înapoi formând serii regresive. Auguste de Saint-Hilaire poate fi considerat părintele phitogeografiei, căci el e primul care a scris acum peste 100 ani, despre aceste succesiuni vegetale.

Paul Buffault.

La législation forestière de 1219 à 1376.

Legislația forestieră dela 1219 la 1376.

Diversele ordonanțe regale date între 1219—1376 în Franța, arată care erau atribuțiile acelor însărcinați cu îngrijirea pădurilor.

No. 3. Marte 1936.

L. Duplaquet.

Une tournée forestière en Gabon.

O excursie forestieră în Gabon.

Dl Duplaquet descrie cele văzute cu ocazia unei călătorii în Gabon, în care timp a străbătut și cercetat pădurile din regiune.

Jean Boutière.

Possibilités d'emploi de l'air comprimé dans les travaux forestiers.

Posibilități de întrebuințare ale aerului comprimat în lucrări forestiere.

Mașinile nu s'au putut introduce în lucrările forestiere, din cauza lipsei lor de supleță, de a ajunge la rădăcina arborelui. Singura forță motrice, destul de suplă, puternică, ușor de transportat, eftin și lipsită de pericolul de incendiu, este furnizată de aerul comprimat. Autorul insistă asupra utilizării aerului comprimat la lucrările de împăduriri. El descrie un perforator sistem Flattmann, utilizat pentru facerea gropilor la plantațiuni și care a dat bune rezultate.

E. Martin.

Sapin-Epicéa.

Brad-molid.

Câteva rezerve asupra unui articol «un masiv frumos din Savoia» de M. François, în care autorul discută valoarea bradului și molidului, ce sunt în amestec în masivele din Savoia.

Leon Schaeffer.

Le mouvement forestier a l'etranger.

Mișcarea forestieră în străinătate.

Ca urmare a încercărilor de a se introduce laricele în Germania, autorul se ocupa de problema laricelui și arată care sunt condițiile climaterice, aria naturală de vegetație, exigențele față de sol, lumină, etc., chestiunea rasei, etc.

Paul Buffault.

Coup d'oeil sur le déboisement de l'Asie.

O privire generală asupra despăduririlor din Asia.

Autorul arată care sunt actualmente suprafețele împădurite din Asia (cca 22 la sută din suprafața totală) și constată că suprafețe imense din Turcia, Siria, Palestina, Irak, Arabia, Persia, Afganistan, Belucistan, Turkestan, China și Tibet, în total 23.581.320 km² (55% din suprafața totală a Asiei) sunt goale nu atât din cauza climei, cât din cauza popoarelor nomade ce au străbătut Asia cu vitele lor.

Ing. Gr. V.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 6.

Petrini, Sven.

Die forstlichen Betriebskosten und ihre rechnungsmässige Behandlung.

Costul producțiunii forestiere și calculul acestui cost.

Autorul își propune să găsească o formulă pentru calcularea valorii solului atunci când variază venitul net sau numărul anilor revoluției, precum și pentru calcularea costului maxim atunci când se iau anumite măsuri: mărirea sau scăderea numărului anilor revoluției sau schimbarea procentului forestier. Autorul dă formulele necesare.

Kienitz, Erwin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswalde seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse.

Schimbările speciilor lemnoase în pădurile Statului saxon încă din secolul 16-lea, cu priviri la analiza polenului.

Se continua expunerea studiului și anume se dă rezultatul cercetărilor cu privire la schimburile de specii în inspectoratul Eibenstock (Saxonia), începând din secolul 16 până azi.

Recenzii:

Das Muffelwild, von *Victor Schmidt.*

Das lustige Jägerbuch, von *Dr. Arthur Berger.*

No. 7.

Dengler, Prof. Alfred.

Kritiche Bemerkungen zu den Weisbrodschen Untersuchungen über den Einfluss der Bärenthorener Wirtschaft auf physikalische Bodeneigenschaften.

Observări critice asupra cercetărilor Dr. Weisbrod despre influența pădurii permanente asupra proprietăţilor fizice ale solului.

Din cercetările făcute de Dr. Weisbrod şi expuse în aceastá revistă în anul trecut rezultă că solurile necultivate se deosebesc mult de solurile pe care există o pădure tratată prin sistemul de gospodărie dela Bärenthoren (pădurea permanentă) printr'o cantitate mică de apă.

Prof. A. Dengler, care afirmă în cartea sa că tăerea rasă nu influențează asupra conținutului în apă decât în straturile superficiale ale solului, a verificat la fața locului probele doctorului Weisbrod şi constată că acesta a comparat solurile pădurii Bărenthoren cu soluri cari ani de zile au fost lipsite de păduri. Trage concluzia că cercetările doctorului Weisbrod nu schimbă cu nimic afirmaţiile prof. Dengler care s'a gândit la o scurtă influenţă a tăerii rase, aşa cum e cazul normal.

Windirsch, J.

Der Aufbau des Waldbaumes nach statischer Grundlage.

Constituţia arborelui de pădure pe baze statice.

Creşterea arborilor trebue făcută în aşa fel încât forma pe care aceştia o vor căpăta să fie rezistenţtă la intemperii. Cercetările făcute arată că forma tulpinii depinde de mărimea şi forţele ce acţionează; răriturile duc la o întărire a tulpinii; tulpina este influențată de forma coroanei şi de punctul de inserţie al ei pe tulpină.

Köhler, Alfred.

Ödlandsaufforstungen nach der Rabatten-Pflug-Methode; untersucht für Kiefer auf Heideböden der Niederlansitz.

Plantarea terenurilor neproductive prin metoda cu plugul răsturnător; cercetări făcute pentru plantarea pinului în câmpiile Niederlansitz (Brandenburg).

Autorul arată vegetaţia acestei regiuni neproductive din cauza formaţiunilor nisipoase terţiare, uneori acoperită în întregime cu iarba neagră; apoi solul, felul de distrugere a păturii vegetale, metoda plantaţii cu plugul cu avantajele ei, metoda plantării prin săpare cu desavantajele ei. Cercetări asupra rădăcinii.

Recenzii:

Der Wald als Lebensgemeinschaft, von Otto Feucht.

Der Bauer im Umbruch der Zeit von Dr. W. Clauss.

Kann Deutschland seinen Nutzholzbedarf selber decken? von Dr. O. Brandt.

Der Baustoffholz, von Dr. E. Standacher.

Herabsetzung der Brennbarkeit des Holzes, von Dr. Ing. L. Metz.

Geschichte des deutschen Nährstandes von Dr. Kurt. Hanefeld.

Die Abmeierung, von Dr. L. Weiss.

Wirtschaftskunde von Deutschland, von Prof. Dr. Joh. Müller.

Zur Ökologie und Biologie der Sudalgen, von Dr. M. V. Schelhorn.

No. 8/9.

Mielsch, Dr. Rudolf.

Die geschichtliche Entwicklung der Jagd- und Forstgerechtigkeiten im Tharandter Walde.

Desvoltarea istorică a drepturilor de vânătoare şi drepturilor forestiere în pădurea Tharandt.

Autorul arată cum s'a făcut evoluţia acestor drepturi.

Koberg, Ing. Karl.

Zur Ableitung der Gestalt der Richte aus ihrer Windbeanspruchung.

Asupra modificării formei molidului în urma solicitării lui de vânt.

Autorul dă o nouă formulă pentru aflarea volumului molizilor.

Kienitz, Erwin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswalde seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse.

Schimbările speciilor lemnoase în pădurile Statului saxon, încă din secolul 16-lea, cu priviri la analiza polenului.

Se continuă cu cercetările asupra speciilor în inspectoratul forestier Quimma (Saxonia).

Recenzii:

Pflanzengemeinschaft und Umwelt, von Paul Filzer.

Pflanzengeographie Deutschlands, von K. Hueck.

Urdeutschland, von Prof. Dr. W. Schoenichen.

Die Wildverkehrsordnung (W. V. O.) von Dr. Mitzschke.

Wildverkehrsordnung (W. V. O.), von S. Schmincke.

Das Reichsnaturschutzgesetz, von Dr. Mitzschke.

Das Reichsnaturschutzgesetz, von Dr. Klose u. Dr. Vollbach.

Das Reichsnaturschutzgesetz Juni 1935, von Dr. Weber u. Dr. Schoenichen.

Grundlagen der Holzgasanlagen, von L. Jaeger.

Buch der Holznamen, von Dr. Hans Meyer.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Iunie 1936.

A. Dengler, Prof.

Zum 100 jährigen Geburtstag Bernard Borggreves.

La 6 Iulie anul curent s'au împlinit 100 ani dela naşterea marelui silvicultor german Borggreves, profesor la Academia de Silvicultură din Hann.-Münden şi care a fost un precursor în technica culturii pădurilor.

Forstmeister Trittel.

Forstgeschichtliches aus dem Kreise Zerbst.

Istoric silvic din ţinutul Zerbst.

In acest ţinut se găseşte renumita localitate Bärenthoren. In lucrare se studiază raporturile dintre pădure şi arătură până la 1700, desvoltarea pădurii în anii 1700—1800.

I. Bartels.

Temperaturen stabförmiger Versuchskörper.

Temperatura corpurilor de experienţă în formă de bastoane.

Adevăratele deosebiri microclimatice, dintre temperatura aerului şi umiditate în aer liber, se măsoară în termometre aspiratoare. In mod obişnuit se măsoară temperatura cu excluderea influenţei insolaţiunii. Având în vedere însă că pentru măsurătorile de temperatură la organele plantelor, insolaţia are un rol deosebit, este necesar să se vadă această influenţă asupra unor mici corpi de experienţă, în formă de bastoane, şi care se aranjează în natură la diferite înălţimi şi staţiuni. Se dovedeşte că asemenea corpi îşi menţin diferit temperatura după cum se găsesc în pajişti, în păduri, la nivelul solului sau coroanei arborilor, etc.

V. Alrici.

Festlegung von Wirtschaftszielen in Kiefernrevieren.

Stabilirea scopurilor economiei în parcelele cu pin.

Iulie 1936.

Prof. A. Dengler.

Bärenthoren 1934.

Der naturgemässe Wirtschaftswald.

Pădurea cultivată după principiile naturii.

Autorul face o critică asupra raportului de 10 ani asupra pădurii din Bärenthoren publicat în editura Neumann-Neudamm de Insp. silvic Krutzsch u. Dr. Weck.

Fritz Heinrich.

Wasserfaktor und Kiefernwirtschaft auf diluvialen Sandboden Norddeutschlands.

Factorul apă şi economia pinului, pe soluri nisipoase diluviale din Germania de Nord.

Cu ajutorul a circa 3000 de măsurători, rezultă că, pe solurile nisipoase diluviale, arboretele aduc o mare sărăcie a cantităţii de apă din stratele superioare în timpul lunilor de vară; cantitatea de apă din orizontul superior scade în aşa măsură încât plantele agricole, în condiţiunile acestea de uscăciune s'ar usca. Acest fapt explică insuccesul metodei încercate de a se introduce pinul la regerare sub masiv. Condiţiunile de umiditate ale suprafeţei sunt mai favorabile pe suprafeţele libere cu vegetaţie de graminee.

Forstmeister i. R. Rang.

Die Forstlehranstalt Fulda 1808-1825.

In oraşul Fulda din Hessa a funcţionat o Şcoală silvică la care au profesat o perioadă de timp marii silvicultori Hundeshagen şi E. F. Hartig.

August 1936.

Prof. Dr. Wittich-Eberswalde.

Der Einfluss der Lärche auf den biologischen Zustand des Bodens.

Influenţa laricelui asupra stării biologice a solului.

In Germania de Mijloc laricele contează ca fiind specia care întreţine în cele mai bune condiţiuni biologice solul său. Cercetările pedologice ale autorului arată însă că această presupunere nu se confirmă. Cu toate acestea recomandă cultura laricelui, pentru ridicarea economiei forestiere; condiţiunile biologice ale solului se pot îmbunătăţi acolo, unde laricele acţionează dăunător, prin amestecul său cu foioase.

Dr. Franz E. Eidmann.

Saatgutprüfung auf biochemischem Wege.

Examinarea seminţelor pe cale biochimică.

Dat fiind că cercetarea facultăţii germinative a seminţelor prin metoda germinaţiunii, durează timp îndelungat s'au căutat în ultimul timp să se prelucreze metode biochemice, cari să ne dea rezultate imediate atât de necesare în asemenea analize.

Autorul în acest scop cufundă seminţele într'o soluţie de selenat monoacid de potasiu şi după cum embrionul îşi modifică sau nu culoarea, în decurs de 24 ore, deduce această facultate germinativă.

Sept. 1936.

R. Gaussen.

Beiträge zur Kenntnis geringere Kiefernstandorte Ostdeutschlands.

Contribuţiuni la cunoaşterea staţiunilor mediocre de pin din Germania de Est.

In lucrare aflăm un studiu pedologic asupra staţiunilor celor mai sărace de pin din Germania orientală; aceste staţiuni se găsesc pe soluri uscate de culoare ruginie. Factorii din soluri, cari influenţează desvoltarea sunt: timpul cât durează litiera şi dacă este sau nu folosită, vârsta solului şi calităţile sale fizice şi chimice, etc.

D. Feher.

Enstehung und Grundlagen des ungarischen Forstgesetzes vom Jahre 1935.

Origina şi bazele codului silvic ungar din anul 1935.

Codul silvic ungar a fost votat în anul 1935. Autorul profită de această împrejurare ca să facă un lung istoric al legilor forestiere ungare şi în acelaşi timp să alăture o hartă a vechei Ungarii, al cărui scop de propagandă revizionistă apare evident.

Din noua lege spicuim: determinarea pădurilor de protecţie este lărgită şi după natura proprietarului: astfel proprietăţile spitalelor devin păduri de protecţie. Planul de exploatare pentru proprietăţile mai mici de 300 ha se face gratuit de serviciul silvic. Proprietarii, cari posedă mai mult de 3000 jugăre sunt datori a avea un inginer silvic ca administratori, personal ajutător silvic. Se rezolvă problema protecţiei naturii.

Dr. C. C.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. III, Heft 11/12 (Aug.-Sept. 1936).

Sonderheft. Deutschland.

Caetul de faţă se prezintă într'o formă sărbătorească şi impunătoare (140 pag.). Aşii administraţiei şi ştiinţei forestiere germane aduc contribuţia lor însufleţită pentru prezentarea într'o cât mai favorabilă lumină a Germaniei forestiere actuale şi de totdeauna. Desigur consideraţiuni de propagandă explică apariţia acestui număr festiv odată cu Congresul internaţional de silvicultură dela Buda-Pesta.

Rezumarea mai în detaliu a celor 29 articole, în afara comunicărilor asupra diverselor fapte de domeniul economiei forestiere din lumea întreagă, ar depăşi prea mult spaţiul rezervat nouă aici. Suntem siliţi deci, de a semnala numai articolele respective, rămânând ca cei interesaţi să meargă la sursă. O înlesnire pentru cei ce nu citesc în limba germană o constitue faptul că fiecare articol se încheie cu un rezumat în limba engleză. Câteva au şi unul în limba franceză.

Hermann Göring, Ministrul pădurilor din Reich.

Deutsches Volk — Deutscher Wald.

Popor german — pădure germană.

Se preamăreşte legătura intimă dintre pădurea şi poporul german. «Economia şi ştiinţa forestieră germană au un mare trecut, însă ele vor trebui — aceasta este voinţa mea şi a tuturor silvicultorilor germani — să aibă un şi mai mare viitor».

v. Keudell, Secretar de stat la păduri.

Zum Aufbau des deutschen Zukunftswaldes.

Consideraţiuni asupra creierii pădurii germane a viitorului.

Autorul este îndeobşte cunoscut ca un strălucit practician în cultura pădurii (Dauerwald) ocupând astăzi cel mai înalt post efectiv în administraţia forestieră a Reich-ului. Articolul — foarte scurt de altfel — conţine ideile directoare ale regimului naţional-socialist în materie de cultura pădurilor.

Eberts.

Die Neuordnung des Forstwesens in Deutschland.

Noua orânduială a chestiunilor forestiere în Germania.

Se expun principiile directoare ale politicei forestiere germane în concepţia actuală a conducătorilor săi. «Pădurea germană este un bun al poporului german».

Heske Franz, Prof., Dr., Ing.

Die Forstwirtschaft Deutschlands.

Economia forestieră germană.

Conţine cele mai noui date asupra economiei forestiere respective. Se insistă şi asupra îndatoririlor sale în economia naţională.

Mantel K., Docent univ., Dr.

Die deutsche Forst- und Holzwirtschaftsgesetzgebung

Legislaţia asupra economiei forestiere şi a lemnului în Germania.

O foarte cuprinzătoare expunere.

Parchmann, Consilier ministerial.

Wirtschafts und Marktpolitik in der Forst und Holzwirtschaft Europas.

Politica economică şi comercială în economia forestieră a lemnului din Europa.

Se expun într'o formă condensată fenomenele de nesiguranţă şi inconsecvenţă de pe piaţa lemnului european. Deasemenea asupra cauzelor lor şi asupra străduinţelor depuse în Germania pentru orânduirea târgului său respectiv.

Gernlein, Oberlandsforstmeister, Dr.

Neue Wege der Holzverwendung.

Noui întrebuinţări ale lemnului.

O scurtă orientare asupra chestiunei, care ne arată ce perspective extraordinare se deschid pentru o multiplă întrebuinţare a lemnului (fizică şi chimică).

Ebner. Dr.

Das Bringungswesen in Deutschland.

Mijloacele de scoatere

şi de transportul lemnului în Germania.

Expunere sistematică cu fotografii instructive.

Abetz, Prof., Dr.

Zur Weiterentwicklung der Forsteinrichtung in Deutschland.

Despre desvoltarea amenajamentului în Germania.

După o expunere asupra evoluţiei gândirii de bază în amenajamentul german se insistă asupra obiectivelor actuale.

Kubner, Prof., Dr.

Neue Wege und Ziele des Waldbaus in Deutschland.

Tendinţe noui în silvicultura germană.

In urma unei preţioase experienţe, silvicultura germană ţinteşte astăzi creiarea de arborete amestecate ca esenţă şi vâstă conform determinantelor biologice ale pădurii locale, se înţelege, în cât mai avantagioase condiţiuni financiare.

Vanselow K., Prof., Dr.

Ziele und Wege der Verjüngung des Waldes in Deutschland.

Ţeluri şi căi de regenerare a pădurii în Germania.

Centrul de greutate al preocupărilor silviculturii germane îl constitue astăzi îngrijirea arboretelor (Vorratspflege), în vederea unei producţiuni permanente şi cât mai preţioase. Regenerarea naturală sau artificială perfecţionată (plantaţiuni sau semănături sub acoperiş) apare ca o urmare logică a ameliorării condiţiilor biologice ale solului şi arboretelor.

Wappes, Director Ministerial, Dr.

Die Weymouthskiefer.

Pinus strobus.

Este printre primele esenţe forestiere străine introduse în Germania (1705). După perioade de entusiasm şi deziluzie, opinia predominantă astăzi este că această esenţă se cuvine să-şi găsească loc în pădurile germane însă numai în urma unor îngrijite studii asupra capacităţii sale de adaptare la condiţiile de sol şi climă respective.

Hausendorff, Oberlandforstmeister, Dr.

Das Versuchswesen für Waldwirtshaft.

Experimentaţia forestieră.

Câteva cuvinte despre conlucrarea practicei, a ştiinţei şi a experimentaţiei forestiere.

Wiedemann, Prof., Dr.

Entwicklung, derzeitige Gestaltung, Ziele und Wege des deutschen forstlichen Versuchswesens.

Evoluţia, stadiul actual, ţelurile şi căile experimentaţiunei forestiere germane.

Un studiu desvoltat al cărui conţinut este deplin exprimat prin titlul său.

Karpf.

Der deutsche Bauerwald.

Pădurea ţărănească în Germania.

De fapt, este vorba de «pădurea mică», adică acea pădure pentru cultura căreia nu poate fi întrebuinţat un personal specialist. Se tratează despre locul său în cadrul economiei forestiere germane şi despre mijloacele de îndreptare a unei anumite stări de inferioritate culturală.

Raab.

Das Wirken des Deutschen Forstvereins.

Acţiunea Uniunei forestiere germane.

Asociaţia sub forma şi numele actual a luat naştere în 1899, ca o urmare a unor mult mai vechi dar mai puţin sistematic organizate reuniuni. Ni se referă asupra activităţii şi ţelurilor sale actuale.

Scherping. Oberstjägermeister.

Das Jagdwesen in Deutschland.

Vânătoarea în Germania.

Se tratează despre concepţia actuală în Germania asupra chestiunilor de vânătoare (principiile legei vânătoarei din 1934, aspectele principale ale economiei cinegetice).

Von Vietinghoff-Riesch, Dr.

Forstlicher Naturschutz und Naturschutz im nationalen Lebensraume Deutschlands.

Protecţia echilibrului biologic în păduri şi protecţia naturii pe teritoriul german.

Protecţia naturii este unul din aspectele reacţiunei împotriva utilitarismului individualist al secolului trecut. Restabilirea echilibrului animal, vegetal şi al forţelor fizice în pădure, corespunde perfect cu cele mai moderne concepţiuni din cultura pădurilor în Germania.

Über die Möglichkeiten forstlicher Ausbildung in Deutschland.

Despre posibilităţile de studiu în materie forestieră în Germania.

Câteva date asupra învăţământului forestier superior din Germania şi Austria (Şcoli superioare, condiţiuni de învăţământ, etc.). Este tradus aproape în întregime în limba engleză şi franceză.

Von Keudell, Secretar de Stat şi General-forstmeister, Dr.

34 Jahre Hohenlübbichower Waldwirtschaft.

34 de ani de pădurărie in Hohenlübbichow.

Proprietarul celebrei păduri, o cunoscută personalitate în practica silvică şi în administraţia forestieră a Reich-ului, expune metoda de lucru aplicată în cultura pădurii şi care metodă ţinteşte la ameliorarea condiţiunilor de umiditate atmosferică şi în sol.

***Weck,* Dr.**

Bärenthoren, ein Kernproblem der deutschen Forstwirtschaft.

Bărenthoren, o problemă centrală a economiei forestiere germane.

Este vorba de un sistem propriu, aplicat cu strălucite rezultate, de un proprietar particular (von Kalitsch) la cultura pădurii sale, devenită un fel de Mecca a silviculturii germane.

Hausendorff, Oberlandforstemeister, Dr.

Die Schorfheide.

Parcul naţional Schorfheide.

Se descrie acest parc naţional în întindere de 50.000 ha situat în apropierea Berlinului. Scopul urmărit: constituirea tipului primitiv de pădure; întreţine-

rea faunei şi în special a vânatului şi păsărilor; restabilirea vechei culturi arhitectonice a acestei regiuni germane.

Niggl, Oberforstmeister.

Die waldbaulichen Verhältnisse des ostpreusssischen Oberlandes.

Condiţiunile silviculturale ale Oberland-ului prusian de est.

Ţinutul pădurăresc respectiv (peste 20.000 ha) este reputat prin producţiunea sa ridicată în lemn de lucru de pin, cu calităţi excepţionale pentru Germania. Autorul descrie condiţiunile staţionale şi principiile de cultură în vigoare.

David, Forstmeister.

Die Fichtenwirtschaft im Harz.

Pădurăria de molid în Munţii Harz.

Se descriu: condiţiunile staţionale, compoziţie actuală a arboretelor şi evoluţia sa; modul de cultură din trecut şi principiile pe cari se sprijină cea actuală.

Künkele, Consilier ministerial, Dr.

Bayerns Forstwirtschaft.

Economia forestieră în Bavaria.

Scurte date asupra caracteristicilor sale.

Mantel, Consilier ministerial.

Holzproduktion und Holzversorgung Bayerns.

Economia lemnului în Bavaria.

Interesante date, sistematic expuse, asupra economiei lemnului în această parte a Reichului.

Rebel, Geheimrat, Dr.

Waldbauliches aus Bayerns.

Despre silvicultura Bavariei.

Despre diversele metode de cultură silvică aplicate în pădurile respective, ca şi despre dificultăţile financiare întâmpinate.

Orth. Oberforstmeister.

Der Spessart.

Ţinutul Spessart.

Acest ţinut în întindere de cca. 90.000 ha pădure, constitue unul dintre cele mai importante şi frumoase masive păduroase ale Germaniei. Celebrul stejar de Spessart, atât de reputat şi căutat în industria furnirului, altădată dominant, reprezintă astăzi abia cantitatea de 300.000 m. c. lemn al rezervelor de peste 300 ani. In locul său au fost extinse: fagul, pinul silvestru, molidul, laricele, etc. Ni se dau date asupra metodelor de cultură aplicate astăzi.

Blankmeister, Forstmeister, Dr.

Die Sächsische Staatsforstwirtschaft im Erzgebirge und nordwestsächsischen Niederlande.

Gospodăria forestieră a Statului în Erzgebirge şi Niederland-ul nord-westic saxon.

Descrierea respectivă se face în lumina condiţiunilor economice, politice şi sociale din trecut şi concepţiunile silviculturale ale timpului.

Internationaler Forstwirtschafts- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat internaţional asupra economiei forestiere şi a lemnului.

In cele 70 de pagini ale revistei, ni se dau o mulţime de date preţioase asupra economiei forestiere şi a lemnului din diferitele ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

Societatea «Progresul Silvic»

AVIZ

Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze prompt?

Restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele împrumutate.

Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite o neregularitate.

Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreuitcare a administrației.

BIBLIOTECARUL

PROCES-VERBAL No. 22

Ședința din 9 Noembrie 1936

Prezidează d-l *M. D. Drăcea,* președinte.

Prezenți d-nii : *Al. Butoi, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu,* D. Grozescu, Tr. I. Heroiu. Andrei Ionescu, H. Lazăr, V. N. Stinghe.

Se citește procesul-verbal din 2 Noembrie 1936, care se aprobă cu mențiunea de a se specifica delegația ce s'a dat comisiunii întocmite pentru redactarea unui proect de lege care să modifice numărul gradelor corpului silvic, spre a fi în acelaș număr cu cele prevăzute în legea corpului technic a inginerilor. de pe lângă Ministerul de Comunicații.

Se intră în ordinea de zi.

1) Chestiunea înzestrării mânăstirilor cu păduri.

D-l *Președinte* dă relațiuni asupra felului cum a decurs audiența la d-l Ministru de Domenii.

La discuție iau parte d-nii Andrei Ionescu, C. P. Georgescu și D. Grozescu.

Se hotărăște redactarea unui memoriu, cu datele strânse de d-l Horia Lazăr și N. N. Caragea, din care să reiasă felul cum s'au administrat, exploatat și folosit pădurile date până acum instituțiilor bisericești. Acest memoriu urmează să fie predat d-lui Ministru de Domenii, precum şi altor factori ai guvernului de resortul cărora depinde această chestiune.

D-l *N. N. Caragea* se însărcinează cu această lucrare, urmând să ceară datele necesare d-lui Horia Lazăr.

2) Chestiunea legii corpului technic.

D-nii *Grozescu* şi *Andrei Ionescu* dau relaţii asupra stadiului în care se găseşte această chestiune.

Mai iau parte la discuţii şi d-nii Preşedinte M. Drăcea, C. P. Georgescu şi V. N. Stinghe şi se hotărăşte ca fiecare din membrii Consiliului să ia contact cu cei din comisiunea alcătuită de Ministerul de Comunicaţii, cât mai repede posibil, pentru ca pe de o parte să se ia cunoştinţă de atmosfera în care se lucrează în această comisiune, iar pe de altă parte să se caute a li se documenta punctul nostru de vedere.

3) Diverse.

Se aprobă o donaţie de 50.000 lei pentru localul AGIR. Se va plăti jumătate în cursul anului curent şi jumătate din bugetul anului viitor.

Şedinţa se închide la orele 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

p. Secretar General (ss) *Tr. Heroiu.*

PROCES-VERBAL No. 23

Şedinţa de Luni 16 Noembrie 1936.

Prezenţi d-nii: *C. M. Bunescu, Tr. I. Heroiu, Andrei, George Minescu, Ath. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Stinghe.*

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, nu s'a ţinut şedinţa.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

p. Secretar General (ss) *C. Emanoil.*

PROCES-VERBAL No. 24

Şedinţa din 23 Noembrie 1936.

Membrii prezenţi d-nii: *Al. Eutoi, M. Drăcea, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Tr. I. Heroiu, Andrei Ionescu, C. Marinescu, Ath. Nedelcovici, V. N. Priboianu.*

Şedinţa se deschide la ore 21,30, sub preşedinţia d-lui *M. D. Drăcea*, preşedinte.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei din 9 Noembrie 1936 şi se aprobă.

Se intră în ordinea de zi.

1) Chestiunea înzestrării cu păduri a mânăstirilor.

După discuţiuni la cari iau parte membrii prezenţi, Consiliul dă delegaţie d-lor: M. Drăcea şi M. P. Florescu să întocmească un memoriu documentat, exprimând punctul de vedere al Societăţii.

2) Legea corpului technic.

Se citește expunerea de motive, redactată de comisiunea însărcinată de Consiliu, pentru modificarea gradelor din Corpul Silvic.

Iau parte la discuțiuni, d-nii: C. P. Georgescu, C. Marinescu, Gh. Năstăsescu, V. Priboianu, M. P. Florescu, Ath. Nedelcovici și Andrei Ionescu, după care Consiliul deleagă pe d-l C. P. Georgescu să definitiveze redactarea expunerii de motive și a textului proectului de lege, iar domnii ingineri silvici, membri în Consiliul de Administrație al AGIR-ului, să urmărească mersul lucrărilor privitoare la Legea Corpului Technic și Legea concentrării învățământului technic, informând la timp Consiliul de Administrație al Societății «Progresul Silvic».

3) Modificarea gradelor inginerilor silvici dela Comunitatea de avere din Caransebeș.

Consiliul hotărăște să se facă o întâmpinare la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, arătând că gradele așa cum s'au hotărît de Comunitatea de avere nu există în nici o lege.

Se deleagă d-l Andrei Ionescu cu redactarea acestei întâmpinări.

4) Diverse.

Consiliul probă câte 2.000 lei d-lor: M. Petcuț și Ath. Haralamb. cheltueli de transport pentru însărcinările date de Societate la Congresul AGIR dela Iași (11—13 Octombrie 1936).

Se aprobă referatul d-lui casier V. N. Priboianu, pentru virimente de fonduri bugetare, așa cum s'au cerut în referat, afară de fondul pentru ajutoare care se mărește cu 20.000 lei.

Se aprobă referatul privitor la exploatarea sălii de festivități, fixându-se tariful sălii după cum urmează:

6.000 lei pentru matineuri dela orele 16—20½.
8.000 lei pentru serate dela orele 21—1½.
10.000 lei pentru baluri, nunți.

și aprobă cumpărarea de mobilier și un aparat de proecție.

Consiliul aprobă referatele d-lui Traian Ionescu Heroiu privitoare la:

a) Cererea ziarului «România Agricolă» de a i se acorda suma de lei 1.000.

b) Intervenția Direcției VII Craiova, în vederea instituirii unui premiu pentru un proect de construcțiunile necesare administrațiilor forestiere, în sensul ca Ad-ția CAPS să se sezizeze de propunerile ce se fac.

In plus se deleagă d-l Traian I. Heroiu a prezenta Consiliului un referat pentru coordonarea de către Societatea «Progresul Silvic» a acțiunii culturale de propagandă.

5) Comunicări.

D-l *V. N. Priboianu* referă asupra tratativelor pentru achiziționarea de terenuri la Carmen-Sylva. Consiliul dă delegație d-lui V. N. Priboianu să se ocupe mai departe pentru a se putea obține o vedere la Mare prin achiziționarea terenurilor din fața terenului Societății sau a conveni cu proprietarii respectivi a așeza eventualele lor clădiri așa fel să mascheze pe a Societății noastre, care urmează să se clădească în viitor.

D-l Preşedinte *M. Drăcea* înştiinţează Consiliul că a reprezentat Societatea la parastasul de 10 ani dela moartea fostului preşedinte Al. Constantinescu şi la sărbătorirea a 10 ani de activitate a Institutului Român de Energie.

D-l *V. N. Priboianu* face o comunicare privitoare la proprietatea Sihleanu, arătând posibilităţile de achiziţionare ale acestei proprietăţi, dacă Societatea «Progresul Silvic» va accepta să servească o rentă d-nei Sihleanu până la moarte, după care va rămâne deplină proprietară.

Consiliul desemnează o comisiune compusă din d-l Drăcea, Năstăsescu, C. P. Georgescu şi V. N. Priboianu să viziteze proprietatea şi să primească şi dorinţa d-nei Sihleanu şi să refere într'o şedinţă viitoare.

Consiliul hotărăşte ca această chestiune să se pună la ordinea de zi a unei şedinţe viitoare.

Şedinţa se ridică la orele 24.30.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

p. Secretar General (ss) *C. Emanoil*

PROCES-VERBAL No. 25

Şedinţa din 30 Noembrie 1936.

Prezenţi d-nii : *Bunescu C., Caragea N. N., Drâmbă D., Emanoil C. C., Grozescu D., Lazăr H., Marinescu C., Minescu G., Priboianu N. V., Stinghe N. V.*

Şedinţa se deschide la ora 21.

Prezidează d-l Prof. *V. N. Stinghe*, vice-preşedinte.

Se citeşte provesul-verbal al şedinţei din 23 Noembrie 1936, care se aprobă cu unele modificări cerute de d-l V. N. Priboianu.

Se intră în ordinea de zi.

1) Chestiunea înzestrării mănăstirilor cu păduri.

D-l *V. N. Priboianu* relatează convorbirea pe care a avut-o cu o persoană din lumea politică în această chestiune, care i-a arătat necesitatea urgenţii depunerii memoriului.

Deasemenea, d-l *D. Grozescu* cere aceeaşi urgenţă.

D-l *N. N. Caragea* citeşte memoriul redactat de d-sa în urma delegaţiei ce i s'a dat de Consiliu.

D-l *D. Grozescu* arată nevoia de a se pune în acest memoriu şi date de ordin economic.

D-l *V. N. Priboianu* rămâne la o propunere a sa mai veche, de a se insista asupra nevoii de a se cere restituirea şi a pădurilor predate până acum la instituţiile bisericeşti.

D-l *M. P. Florescu* citeşte şi d-sa memoriul redactat în aceiaş chestiune, după ce arată şi articolele publicate în diferite ziare în această chestiune.

Consiliul adoptă memoriul redactat de d-l N Caragea, care este rugat a culege din memoriul d-lui M. P. Florescu, datele necesare pe care să le treacă în memoriul d-sale.

Memoriul, astfel definitiv redactat se va preda d-lui Preşedinte, care va lua măsurile necesare ca el să fie predat forurilor în drept şi în special d-lui Ministru de Domenii.

D-l *M. P. Florescu* mai citeşte un memoriu redactat de d-l Gh. Năstăsescu, cu date referitoare la averile pe cari le posedă celelalte confesiuni din Transilvania.

2) *Chestiunea achiziţionării proprietăţii doamnei Sihleanu.*

D-l *V. N. Priboianu* dă explicaţiuni în această chestiune.

Consiliul roagă pe d-l V. N. Priboianu să găsească prilejul de a merge cu câţiva membri ai Consiliului la faţa locului pentru a se putea face propuneri concrete.

3) *Cereri de admitere în societate.*

Se aprobă admiterea ca membri ai Societăţii pe data de 1 Ianuarie 1936 a d-lor: *Teodosie Botezat, Dragoş Bucevschy, Ştefan Ionescu, D. Donciu, Ladislau Wronna* şi *David Bay.*

4) *Diverse.*

a) D-l inginer *Mihail Fiera* a solicitat Consiliului să primească şi să asculte comunicarea d-sale, cu privire la întregirea salariilor cuvenite inginerilor silvici din serviciul Statului, până la egalarea cu camarazii din Corpul Technic.

Consiliul a primit şi a dat ascultare comunicării, prin care d-l *Mihail Fiera* a documentat drepturile legale de întregire a salariilor cuvenite inginerilor silvici din serviciul Statului, pe baza art. 45 şi 75 din Legea de Organizare a Corpului Silvic, cum şi pe baza deciziei ministeriale, dată de către regretatul Alexandru Constantinescu în 1925, pe când era titular la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor, decizie privitoare la încadrarea inginerilor silvici din serviciul Statului, faţă de inginerii din Corpul Technic, pentru punerea în aplicare a susmenţionatelor texte de lege.

In urma discuţiunilor ce au urmat, Consiliul a adoptat propunerea şi a pus următoarele concluziuni:

Pe baza textelor de lege şi a deciziei ministeriale sus citate, Societatea «Progresul Silvic» îşi însuşeşte această chestiune pentruca împreună cu şefii instituţiilor silvice să activeze în chestiunea revendicărilor pentru reintregirea salariilor cuvenite membrilor ei din serviciul Statului. Se vor ruga domnii conducători ai instituţiunilor silvice ale Statului şi d-l Preşedinte al Consiliului Technic, să ia parte la delegaţia ce urmează a se prezenta Domnului Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, ca să obţină decizia de încadrarea bugetară a inginerilor silvici din serviciul Statului în ce priveşte salarizarea lor, la fel cu camarazii din Corpul Technic;

După obţinerea acelei deciziuni ministeriale, delegaţiunea va lupta ca să ia şi aprobarea Ministerului de Finanţe, pentru ca suma necesară întregirii salariilor, să fie trecută în bugetul Statului la care se lucrează pentru anul viitor.

Se mai hotărăşte ca această chestiune să se pună la ordinea de zi a şedinţii următoare, când se vor ruga a participa şi domnii Dem. Anastasescu şi Ioan Simionescu.

b) Se ia act de adresa «Societății Inginerilor Civili din Franța» căreia urmează să se răspundă.

c) Oferta d-lui Inginer Teodoreanu Gh. de a vinde Societății noastre terenul său dela Eforie este repartizată d-lui V. N. Priboianu pentru a lua contact cu ofertantul și eventual a face achiziționarea terenului în condițiunile în cari deja s'au mai făcut asemenea cumpărări.

d) Se aprobă cererea elevilor ingineri silvici cari locuiesc în căminul Societății de a plăti o baie cu 10 lei.

e) D-l *V. N. Priboianu* aduce la cunoștința Consiliului că s'a reînceput discuția Codului Agricol.

Se hotărăște punerea chestiunii la ordinea de zi.

Epuizându-se ordinea de zi, ședința se ridică la ora 24.30.

Președinte, (ss) *M. Drăcea.*

p. Secretar General (ss) *C. Emanoil.*

INFORMAŢIUNI

— Se rectifică data primirii în corp şi înaintarea în grad a următorilor ingineri silvici :

1. Domnul Inginer silvic stagiar Bocec Aurel din serviciul Epitropiei Sft. Spiridon Iaşi se primeşte în corpul technic silvic cadru de stat, pe ziua de 10 Februarie 1931 în loc de 16 Martie 1932 şi se înaintează în gradul de inginer silvic, cadru de stat în mod automat şi onorific pe ziua de 10 Februarie 1932 în loc de 16 Martie 1933.

2. Domnul Inginer silvic stagiar Persecă Marian din serviciul CAPS-ului se primeşte în corpul technic silvic, cadrul de stat, pe ziua de 23.I.1933 în loc de 19.I.1933 cadrul particular şi se înaintează la gradul de inginer silvic, cadrul de stat, în mod automat şi onorific, pe ziua de 23 Ianuarie 1934 în loc de 1 Ianuarie 1935.

3. Domnul Inginer silvic stagiar Vlad N. Ion din serviciul Epitropiei Sft. Spiridon Iaşi, se primeşte în corpul technic silvic cadru de stat, pe ziua de 30 Noembrie 1932 în loc de 14.XI.1932 cadrul particular şi se înaintează la gradul de inginer silvic în mod automat şi onorific, cadrul de stat, pe ziua de 30 Noembrie 1933 în loc de 14 Noembrie 1934.

4. Domnul Inginer silvic stagiar Mihai T. Vasile din serviciul Camerei Agricole a Judeţului Cetatea Albă, se primeşte în corpul technic silvic cadru de stat pe ziua de 3 Iulie 1934 în loc de 27 August 1934, şi se înaintează la gradul de inginer silvic pe ziua de 3 Iulie 1935 în mod automat şi onorific.

5. Domnul Inginer silvic stagiar Turnibucă Eugen din serviciul CAPS-ului se primeşte în corpul technic silvic, cadrul de stat, pe ziua de 20 Februarie 1931 în loc de 15 Septembrie 1931 şi se înaintează la gradul de inginer silvic automat şi onorific pe ziua de 20 Februarie 1932 în loc de 15 Septembrie 1932.

6. Domnul Inginer silvic Ramonţianu Aurel din serviciul Căilor Ferate Române se primeşte în corpul technic silvic, cadru de stat, cu gradul de inginer şef silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1935 cu o vechime în grad de 7 ani şi una lună.

7. Domnul Inginer silvic Agapie Gheorghe din cadrul particular se încadrează în corpul technic silvic, cadrul particular, cu gradul de inginer subinspector silvic pe ziua de 1 Septembrie 1930.

— Următorii Ingineri din *Cadrul de Stat* se înaintează, în mod onorific *la alegere*, pe ziua de 1 Ianuarie 1936 :

1. *La gradul de Inginer şef silvic* : Storosciuc Ion, Leescu Vasile, Anghelescu Constantin, Gheorghieş Constantin, Bărbulescu Alexandru, Marcu Iosif, Mironescu Grigore, Batucă Ion, Mülbeker Carol, Sava Gh. Alexandru, Pană Vasile, Rotaru Corneliu, Ceacăreanu Gheorghe, Murgu Gh., Lupan Constantin şi

Reşca Tudor din Serviciul Casei Pădurilor Statului şi Vulcan Gh., Stoian Niculae, Frăţilă Virgil şi Munteanu Dumitru din Serviciul Direcţiunei Regimului Silvic.

2. *La gradul de Inginer subinspector silvic :* Enescu Ştefan, Fiksec Ernest, Petrovan Eugen, Stoica Filoftei, Burculeţ Mihail, Turţuman Ştefan, Robeanu Th., Guran Iulian, Dediu Aurel, Criveanu Constantin, Popescu V. Mihai, Popescu C. Făurei, Podeanu Dem., Niculescu A. Ion, Miulescu Gh., Stănoi Ion, Breţcanu Nic., Câmpeanu Emil, Corbeanu Th., Boiangiu Emil, Constantinescu T. C., Ionescu M. Ion, Mayer Eudard, Nestorescu Constantin, Pop Liviu, Gheorghiu Nic., Domusci Gh., Haralamb Ath. şi Popescu Mircea din Serviciul Casei Pădurilor Statului şi Zohan Eugen, Lupşa Gh., Onacă Dumitru, Mărgineanu Ion, Rusu Vasile, Bărbulescu Ştefan şi Negulescu Emil din Serviciul Direcţiunei Regimului Silvic.

3. *La gradul de Inginer Inspector silvic :* Niculescu Emil, Eliescu Grigorie, Georgescu Constantin, Ionescu I. Gh. (Comana), Ostianu Mihail, Chercea Gheorghe, Chiriţescu Alexe, Czeizel Ignat, Butoi Alexandru, Grigoraş Th., Schwartz Adalbert, Streza Andrei din Serviciul Casei Pădurilor Statului şi Dumitrescu Ion, Tărnăuceanu Gh., Schiller Ioan şi Dănilă Niculae din Serviciul Direcţiunei Regimului Silvic.

4. *La gradul de Inginer Inspector General silvic :* Stamatescu Gh., Costea Gh., Ivănescu Victor, Constantinescu Dem., Boldescu Andrei, Radescu Oprea, Popovici Valeriu, Apostolescu Constantin, Simu Simion, Iliescu Dem., Comănescu Niculae, Fiera Mihail, Băleanu Ion, Avram Gh., Rodoteatu Stere şi Sclavu Ion, din Serviciul Casei Pădurilor Statului şi Florescu Ion, Georgescu Marin, Ionescu Andrei şi Holca Leon din Serviciul Direcţiunei Regimului Silvic.

5 *La gradul de Inginer Consilier silvic:* Coşei Ion, Pop Ladislau, Bunescu N. Constantin, Văideanu Victor, Demetrescu Emanoil şi Atanasescu Anton din Serviciul Casei Pădurilor Statului şi Zeicu Ioan şi Priboianu Victor din Serviciul Direcţiunei Regimului Silvic.

— Următorii Ingineri din *Cadrul de Stat*, Detaşat şi Particular se inaintează, in mod onorific, *la vechime*, pe ziua de 1 Ianuarie 1936 cu vechimea în grad arătată în dreptul fiecăruia :

I. Cadrul de Stat.

1. *La gradul de Inginer silvic :* Frigură Dumitru, cu vechime de 1 an şi 10 zile, adică 20 Decembrie 1934; Pană G. Ion, cu vechime de 11 luni şi 10 zile, adică pe ziua de 20 Ianuarie 1935; Tocu Mişu, cu vechime de 6 luni şi 2 5zile, adică pe ziua de 5 Iunie 1935; Dumitrescu Romulus şi Jangoci Eugeniu, cu vechime de 11 luni şi 5 zile, adică 25 Ianuarie 1935; Ştefănescu Mihail, Rusu Petre şi Tebeica Alexandru cu vechime de 11 luni şi 4 zile, adică pe 26 Ianuarie 1935; Borovschi Boris, cu vechime de 10 luni şi 27 zile, adică pe 3 Februarie 1935; Georgescu C. Niculae, cu vechime de 11 luni, adică pe 1 Februarie 1935; Petrescu T. Coriol, cu vechime de 11 luni şi 1 zi, adică pe 29 Ianuarie 1935; Foalea Trofim, cu vechime de 10 luni şi 27 zile, adică pe 3 Februarie 1935; Ciubotaru Teodosie, cu vechime de 9 luni şi 3 zile, adică pe 27 Martie 1935; Dumitraşcu Niculae, cu vechime de 9 luni şi 21 zile, adică pe 9 Martie 1935; Zamfir Constantin, cu vechime de 9 luni şi 1 zi, adică pe 29 Martie 1935; Mateescu Ion, cu vechime de 8 luni şi 3 zile, adică pe 17 Aprilie 1935 şi Sokăschi Constantin, cu vechime de 4 luni şi 27 zile adică pe 3 August

1935, toţi din Serviciul Casei Pădurilor Statului; Dumitrescu F. Vasile, cu vechime de 6 luni 19 zile, adică pe 11 Iunie 1935; Frăţilă Oancea, cu vechime de 3 luni, adică pe 1 Octombrie 1935; Horn Alfred, Ştefănescu Octav şi Donciu Dumitru, cu 4 luni vechime, adică pe 1 Septembrie 1935 din Serviciul Direcţiunei Regimului silvic.

2. *La gradul de Inginer Şef silvic:* Păcuraru Ion, cu vechime de 10 luni şi 15 zile, adică pe 15 Februarie 1935; Avram Nicolae şi Nicolaescu Lucian, cu vechime de 10 luni, adică pe 1 Martie 1935; Melenciuc Alexandru şi Paraschivescu Anibal cu vechime de 9 luni, adică pe 1 Aprilie 1935; Negoiţă Vasile, cu vechime de 7 luni, adică pe 1 Iunie 1935 şi Taşcă Nic., cu vechime de 3 luni, adică pe 1 Octombrie 1935 din Serviciul Casei Pădurilor Statului şi Spanyol Adalbert pe 1 Ianuarie 1936 din Serviciul Direcţiunei Regimului silvic.

3. *La gradul de Inginer Inspector silvic:* Bogdan Niculae, cu vechime de 9 luni, adică pe 1 Aprilie 1935 şi Hennel Eugeniu pe 1 Ianuarie 1936 din Serviciul Casei Pădurilor Statului.

II. Cadrul Detaşat şi Particular.

1. *La gradul de Inginer silvic:* Solovei Dionisie din Serviciul Direcţiunei Cadastrului, cu vechime de 8 luni şi 13 zile, ceea ce revine pe ziua de 17 Aprilie 1935; Tănăsescu N. Nicolae din Serviciul Domeniului Coroanei, cu vechime de 1 an, 1 lună şi 18 zile sau pe 12 Noembrie 1934; Vârtosu A. Gh. şi Costăchel Aurel, ambii din Serviciul Primăriei Municipiului Bucureşti, primul cu o vechime de 3 ani, adică pe 31 Decembrie 1932 şi secundul cu o vechime de 6 luni şi 24 zile, adică pe 6 Iunie 1935; Tipa Eugeniu din Serviciul Fondului Bisericesc Bucovina, cu o vechime de un an şi 14 zile, adică pe 16 Decembrie 1934; Czoppelt Helmut din Serviciul Domeniului Broşteni al A. S. R. Principele Nicolae, cu o vechime de 10 luni şi 19 zile, adică pe 11 Februarie 1935, în cadru particular; Rucăreanu Nicolae din Serviciul Şcoalei Politechnice, cu o vechime de 1 an, 2 luni şi 13 zile, adică pe 17 Octombrie 1934; Galasevschi Iosif din Serviciul Particular, cu o vechime de un an, 1 lună şi 17 zile, adică pe 13 Noembrie 1934 şi Koubic Alfred din Serviciul Domeniului Coroanei, cu o vechime de 1 lună şi 1 zi adică pe 29 Noembrie 1935.

2. *La gradul de Inginer Şef silvic:* Kristen Otto din Serviciul Societăţei Reşiţa, cu vechime de 3 luni, adică pe 1 Octombrie 1935 în cadru particular şi Fride Arcadie, Particular, cu o vechime în grad de 4 ani, 10 luni şi 12 zile.

3. *La gradul de Inginer Subinspector silvic:* Scharbert Fr. din Serviciul Fondului Bisericesc din Bucovina, cu o vechime de 26 zile, adică pe 4 Decembrie 1935 şi Mayer Mihalschi Vlad, din acelaşi serviciu pe 1 Ianuarie 1936.

4. *La gradul de Inginer Inspector silvic:* Rapoţescu N. I. din Serviciul Casei Şcoalelor, cu 8 luni şi 17 zile vechime, adică pe 13 Aprilie 1935.

— Următorii Inginer din cadrul Detaşat şi Particular se înaintează, în mod onorific, *la alegere*, pe ziua de 1 Ianuarie 1936:

1. *La gradul de Inginer Şef silvic:* Pall Francisc din Serviciul Societăţii Reşiţa, Rimbasiu N. Alexandru din Serviciul Ministerului Industriei şi Comerţului, Telega Gh. din Serviciul Fondului Bisericesc Bucovina şi Stelian I. Cristea din Serviciul Primăriei Municipiului Bucureşti.

2. *La gradul de Inginer Subinspector*

silvic : Otiu Petre din Serviciul Epitropiei Sft. Spiridon Iaşi; Sutcu Vasile din Serviciul Direcţiei Silvice Năsăud; Ciobanu St. Gh. din Serviciul Centralei Cooperativelor şi Pop Absolon din Serviciul Direcţiunei Cadastrului.

3. *La gradul de Inginer Inspector silvic* : Ioachimescu Ilie din Serviciul Direcţiunei Cadastrului; Antimovici Ion şi Volosciuc Aurel din Serviciul Fondului Bisericesc Bucovina; Minescu Gh. din Serviciul Oficiului Naţional al Cooperaţiei şi Tipa Constantin din Serviciul Direcţiei Silvice Năsăud.

4. *La gradul de Inginer Inspector General silvic* : Nistor Văleanu din Serviciul Societăţei Carpatina; Iliuţ Silviu din Serviciul Fondului Bisericesc al Bucovinei şi Pavel Pascu din Serviciul Camerei Agricole Timişoara.

5. *La gradul de Inginer Consilier silvic* : Florescu P. M. din Serviciul Eforiei Spitalelor Civile.

Avansările din aceste Deciziuni fiind onorifice pe datele specificate nu dau dreptul la diferenţe de salariu de cât în limitele dispoziţiunilor art. 2 din legea măsurilor excepţionale financiare publicată în Monit. Oficial No. 77 din 1 Aprilie 1936.

TABLOU CU INGINERII SILVICI PREZENTAŢI LA EXAMENUL DE SUBINSPECTOR IN ANUL 1936, ŞI LUCRARILE RESPECTIVE DEPUSE

1. *Angelescu Dumitru* : Despre regenerările pădurilor noastre.
2. *Antonescu Dumitru* : Creiarea pădurilor de protecţie în România.
3. *Ardeleanu Ion* : Regenerarea şi îngrijirea pădurilor în ocolul silvic Dobreşti Bihor (2 vol.). Curs de botanică forestieră.
4. *Băltăreţu Gh. Alex.* : Plantaţiile de salcâm formând seriile de câmp din ocolul silvic Călăraşi-Ialomiţa.
5. *Bârsan Dumitru* : Monografia ocolului silvic «Tătăruşi».
6. *Boeriu Vasile* : Ameliorarea terenurilor degradate din bazinul Crişului Negru, jud. Bihor.
7. *Buzilă Eronim* : Plutăritul în bazinul superior al Bistriţei.
8. *Cafegiu I. Petre* : Petrolul şi pădurile ocolului silvic Târgovişte în care se fac exploatări petrolifere.
9. *Caliniuc Nicolae* : 1) Generalităţi asupra pădurilor din cuprinsul ocolului Dolhasca ; 2) Exploatările în regie faţă cu legea pentru unificarea asigurărilor sociale.
10. *Călinescu Const.* : Impăduriri în ocolul silvic Slobozia.
11. *Ceauşu I. Const.* : Exploatarea produselor accesorii — vânătoare şi pescuit — în cadrul economiei forestiere.
12. *Chiriţă Constantin* : 1) Mic tratat practic de soluri forestiere şi orientări staţionale în păduri, 2) Nisipurile dela Hanul Conachi din punct de vedere staţionalist şi forestier (cu o anexă); 3) Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborete.
13. *Chiţu Alexandru* : Politica agrară şi forestieră din munţii Apuseni.
14. *Colppacci V.* : Contribuţiuni la studiul economiei forestiere din Basarabia.
15. *Constantinescu Ion* : Regenerarea şi cultura molidului (Picea excelsa) în pădurile centrului de exploatare Ierbuş.

16. *Crăciun Mihail :* Industrializarea lemnului de fag în fabrici de cherestea.
17. *Diordiță Gheorghe :* Impădurirea stepelor din Sudul Basarabiei.
18. *Dragomir Ioan :* Asigurări forestiere contra incendiilor în România.
19. *Drăgan Emil :* 1) Contribuții la monografia pădurilor din bazinul superior al Crișului Negru : 2) Intrebuințarea gabioanelor metalice în lucrările de corecțiuni în perimetrul de ameliorare Mairag, jud. Bihor.
20. *Drăgan Raiciu :* Scurtă privire asupra problemei terenurilor degradate din raza ocolului silvic Mediaș.
21. *Dumitrescu Const. :* Fapte, experiențe și concluziuni de politică forestieră cu privire la pădurile Statului.
22. *Galbenu N. Dumitru :* Pinul silvestru în bazinele Sărățelul, Pârscov și Sărățelul Berca, jud. Buzău.
23. *Galleriu Ion :* Considerațiuni asupra rășinoaselor din Domeniul Fântânele, Valea Seacă, Bacău și tipurile de arborete din acest domeniu.
24. *Gelsinger Ladislau :* Problema împăduririlor in stepa dobrogeană.
25. *Gerecze Alexandru :* Contribuțiuni asupra regenerărilor naturale ale unor specii principale, tratate în diferite regiuni silvice.
26. *Gheorghiu Armand :* Innobilarea arboretelor pădurilor din zona inundabilă dela Călărași și până la Marea Neagră.
27. *Gincu Vasile :* Problema împăduririlor în Caliacra.
28. *Ionescu Dem. :* Contribuțiuni la monografia ocolului silvic Făgăraș.
29. *Ionescu Metodiu :* Lucrări de înnobilarea masivelor în ocolul silvic Sadova.
30. *Ivănescu Alexandru :* Considerațiuni generale asupra aplicării amenajamentelor în 3 păduri din ocolul silvic Lucieni.
31. *Lăzurcă M. Ioan :* Regenerarea arboretelor în luptă cu exploatările accesorii din ocolul silvic Iacobeni.
32. *Leonduri Eugen :* Perdele de protecție în stepă.
33. *Magdaș Vasile :* Observațiuni asupra regenerărilor din ocolul silvic CAPS Rusca Montana.
34. *Magoș Dumitru :* Impăduriri artificiale în bazinul de Vest al Mureșului.
35. *Marin Ioan :* 1) Tipurile de păduri din ocolul silvic Lipova. 2) Maramureșul românesc (studiu de geografie).
36. *Marinescu Dimitrie :* Organizarea pavilionului pădurilor la expoziția Lunei Iașilor din primăvara anului 1936.
37. *Marinescu Grigore :* Contribuțiuni la monografia ocolului silvic Caracal, jud. Romanați și realizările în materie de regenerare din acest ocol cu observațiuni și învățăminte ce se pot trage.
38. *Marinescu Iancu :* Complexul păduros Costești-Roman. Valorificarea și regenerarea.
39. *Martinescu Gheorghe :* Contribuțiuni la studiul pinul silvestru dela Tălmăcel (munții Sibiului).
40. *Mărășescu Atanasie :* Evoluția amenajamentului în ocolul Moreni.
41. *Mihăescu Ioan :* Organizarea muncitorilor de pădure.
42. *Nahaicinc Traian :* Monografia pădurii Cioaca din ocolul silvic Berzeasca și introducerea de esențe valoroase prin aplicarea culturii raționale forestiere a pădurii.

43. *Nascu Nerva :* Păşunile împădurite şi efectul lor cu deosebire în jud. Hunedoara.
44. *Nestorică Iosef :* Exploatarea, industrializarea şi comercializarea molidului din munţii Apuseni, bazinurilor Someşul Cald, Rece şi Răcătău.
45. *Pallade Vasile :* Reîmpăduririle Văii Racova, jud. Vaslui.
46. *Pandrea Nicolae :* Regenerarea Quercineelor.
47. *Pelle Sabin :* Pădurea şi vânătoarea în ocolul silvic regal de vânătoare Chişinău-Arad.
48. *Poclitaru Iancu :* Regenerarea şi îngrijirea arboretelor de fag, brad molid larice până la starea de codrişor.
49. *Popovici Iosif :* Regenerarea diverselor arborete din raza ocolului silvic Covasna.
50. *Puşcaşiu Gheorghe :* Pădurile de fag din regiunea Ţara Oaşului, industrializarea şi comercializarea lor.
51. *Răducu Gheorghe :* Comasarea pădurilor.
52. *Rech Eugen :* Regenerarea pădurilor de munte.
53. *Romanovschi Dionisie :* Refacerea pădurilor de Gorun.
54. *Rubţov Ştefan :* 1) Împăduririle stepelor româneşti.
    2) Tipurile de păduri pe podişul Bărăganului nordic al Munteniei.
55. *Săndulache Gheorghe :* Valea Slănicului din jud. Buzăului, o regiune torenţială.
56. *Silian Samoilă :* 1) Fabricarea lânei de lemn.
    2) Contribuţiuni la cultura bradului.
    3) Colecţia de lână de lemn.
57. *Simionescu Ioan :* Contribuţiuni la monografia pădurii Fântânele.
58. *Sofronie Gheorghe :* Monografia ocolului Seletin.
59. *Stănescu Romeo :* Prejudiciile aduse pădurilor Statului cu ocazia exploatărilor bog. miniere şi remedierea lor.
60. *Stieber Ludovic :* Regenerarea pădurilor grănicereşti Năsăudene.
61. *Şara Eugen :* 1) Observaţiuni asupra stricăciunilor produse de zăpezi în pădurile din regiunea Carpaţilor Sud-Estici.
    2) Metode practice pentru stabilirea cu aproximaţie a volumelor masivelor exploatabile.
62. *Tatomir Gheorghe :* Ofensiva silvică în lumina realizărilor.
63. *Tocuşef Anghel :* Consideraţiuni generale de avut în vedere la transformarea din pădure în păşune şi exploatarea materialului lemnos din masivul păduros al Statului «Rudaria» ocolul silvic Berzeasca, expropiat ca izlaz pe seama com. Rudaria, jud. Caraş.
64. *Ungureanu Ion :* Contribuţiuni la o mai bună valorificare prin comercializare a pădurilor ocolului silvic Radu-Negru-Argeş.
65. *Urseanu Octavian :* Mişcarea cooperativă forestieră în România.
66. *Vişan Traian :* Pădurile din bazinul Văii Trotuşului.

N. B. — Lucrările menţionate în prezentul tablou se găsesc în biblioteca I. C. E. F.-ului.

NECROLOG

† MARIN P. NICOLESCU

Inginer Inspector silvic

Mi-a revenit trista datorie de a aduce cuvântul de ultimă despărțire, din partea Corpului Silvic al Statului, aceluia care a fost Inspectorul silvic Marin Nicolescu, plecat pe drumurile veșniciei în ziua de 1 Decembrie 1936, în vârstă de 60 ani, mult mai repede decât s'ar fi putut aștepta prietenii și camarazii lui, mari și mici, tineri și bătrâni, cari toți l-au iubit cu o frumoasă și unanimă dragoste.

S'a născut în București, în ziua de 6 August 1876.

A urmat cursurile Școalei Superioare de Silvicultură dela Brănești, între anii 1898—1902 — promoția V — obținând, la absolvire, diploma de inginer silvic.

Pe ziua de 1 Aprilie 1903 se angajează ca silvicultor ajutor la Domeniul Coroanei, la Segarcea, Jud. Dolj, unde a funcționat până la 1 Iulie 1906, când intră în Serviciul Silvic al Statului ca șef al Ocolului Silvic Soveja, Jud. Putna, unde funcționează până la 1 Aprilie 1908, când este mutat ca șef al Ocolului Silvic M-rea Cașin, Jud. Bacău.

Pe ziua de 1 Noembrie 1910 trece, dela conducerea Ocolului Silvic M-rea Cașin, în centrala Casei Pădurilor, unde funcționează până la 1 Aprilie 1915, când este mutat ca șef al Ocolului Silvic Babadag, din jud. Tulcea, unde a funcționat până în toamna 1916, când a răspuns la chemarea Patriei și a plecat pe front, unde s'a distins prin acte de eroism și executări de misiuni grele, fiindu-i dat a lupta pe aceleași meleaguri și în aceiași codri, la Cașin, unde cu șase ani înainte fusese șef de Ocol Silvic și se înfrățise cu pământul și pădurea pe cari a apărat-o cu sufletul și cu sângele său.

Demobilizat cu gradul de căpitan de rezervă, intră din nou în Serviciul Silvic al Statului, funcționând, o parte de timp în Centrala Casei Pădurilor.

iar apoi ca şef al Ocoalelor Silvice Tuluceşti şi Căscioarele, până la 1 Aprilie 1921.

La această dată este numit şef al Ocolului Silvic Măcin, din Jud. Tulcea, pe care l-a condus până la 1 Aprilie 1923.

O parte din acest interval subsemnatul, tânăr în serviciu, i-am fost ajutor, iar în această calitate am avut destule ocaziuni să găsesc în şeful meu de atunci frumoasa podoabă a bunei camaraderii, a spiritului de sacrificiu şi a unei înalte corectitudini de cari totdeauna voi păstra o adâncă amintire.

Ştiu că a fost iubit mult, în cercul restrâns de prieteni pe cari şi-i făcuse printre intelectualii din Măcin, din cari unii au părăsit de mulţi ani, această viaţă necăjită şi se vor fi bucurând acum că a venit printre dânşii.

Mai ştiu că a fost iubit şi de sătenii din comunele acestui ocol silvic şi am fost martor cum îi asculta pe toţi cu răbdare, invalizi, orfani, văduve de război, atunci când frigul iernii îi mâna către Ocolul Silvic pentru a-şi cumpăra un bon de lemne.

Nu îşi precupeţea munca ci îşi sacrifica şi orele nopţii, până târziu, pentru a-i împăca pe toţi şi a nu se întoarce necăjiţi în satele depărtate, de unde venise.

La 1 Aprilie 1923, este numit şef al Ocolului Silvic Tuluceşti, Jud. Covurlui, unde a făcut serviciul până la 1 Octombrie 1923, apoi, în aceiaşi calitate, la Ocolul Silvic Brăneşti, jud. Ilfov, unde a funcţionat până la 1 Ianuarie 1926.

Dela Brăneşti este mutat, pe ziua de 1 Ianuuarie 1926 în Centrala Direcţiunii IV Silvice Constanţa, unde a funcţionat ca Inspector de Control şi Şef al Serviciului Technic, până la 31 Decembrie 1933, când părăseşte Serviciul Silvic al Statului, pentru a-şi regula drepturile la pensie.

Iubit fiind de toţi, plecarea sa din cadrele de activitate ale Corpului Silvic şi retragerea la pensie, a fost prilejul unei însufleţite şi meritate sărbătoriri, din partea tuturor inginerilor silvici din Dobrogea, cari, acum, împrăştiaţi prin mari depărtări, regretă că natura nu le-a permis a veni personal spre a aduce salutul lor de adio, veteranului silvic Marin Nicolescu.

Pentru serviciile aduse ţării, ca ostaş, a fost distins cu :

1) Medalia «Avântul Ţării» — campania 1913.

2) «Medalia Comemorativă» — campania 1916—1918 — cu baretele : Ardealul, Carpaţi, Bucureşti, Tg. Ocna, Mărăşti şi Dobrogea.

3) Medalia Victoria.

Pentru serviciile aduse Statului, ca inginer silvic, a fost distins cu :

1) Medala Jubiliară Carol I, în grad de ofiţer.

2) Medalia Jubiliară Carol I, în calitate de inginer silvic.

3) Răsplata Muncii cl. I — de aur — pentru învăţământ şi construcţii şcolare.

4) Răsplata Muncii pentru 25 ani, în Serviciul Statluui.

Acesta este filmul scurt, al unei vieţi trăite prin participarea activă şi cu folos la cele mai mari evenimente ale neamului, viaţă aspră, de uzură şi sacrificii de erou, în două răsboae, şi apoi de împlinirea datoriei şi de desăvârşită corectitudine, în Serviciul Silvic al Statului.

Inspectorul Marin Nicolescu n'a adunat comori pe pământ, moare sărac, dar a lăsat în sufletele camarazilor şi prietenilor săi nepreţuita comoară amintirii frumoaselor sale calităţi de om, erou şi funcţionar al Statului.

Din partea întregului Corp Silvic, de ingineri, conductori, brigadieri, şi pădurari îi spunem ultimul şi piosul nostru salut.

Fie-i ţărâna uşoară şi vecinică odihna, în viaţa cea de dincolo de moarte !...

*

La înmormântare, care a avut loc în ziua de 4 Dec. 1936, în cimitirul orăşelului Măcin, unde a fost 2 ani şef de ocol şi unde şi-a trăit cei 3 ani de pensionar. Serviciul Silvic a fost reprezentat prin inginerii delegaţi de Direcţia Silvică, prin şefii ocoalelor Măcin şi Cerna, precum şi prin cea mai mare parte a personalului inferior dela aceste ocoale, care i-a dat salutul din urmă prin sunet de corn şi salve de armă, la locul de ultimă odihnă.

Ing. A. Chiriţescu.

† CONSTANTIN POPESCU-FAUREI

Ing. Subinspector silvic.

2 Iunie 1896—14 Octombrie 1936.

Intre aceste date se cuprinde viaţa colegului nostru Constantin Popescu-Făurei curmată prea devreme de un destin implacabil.

Inceputǎ în Iaşi în casa părinţilor pentru care era o mângâere s'a stins în Bucureşti unde întâmplător îl aduceau interesele de serviciu şi familiare, căci numai acestor preocupări şi-a consacrat întreaga atenţie şi toată pasiunea.

Sfârşind liceul în preajma răsboiului, a luptat apoi pentru înfăptuirea idealului naţional făcând parte din Regimentul 35 Infanterie.

Pentru conştiinciozitatea şi corectitudinea lui faţă de Patrie a fost decorat cu ordinele Crucea Comemorativa cu baretele Mărăşeşti şi Ardeal şi Coroana României în gradul de cavaler cu spade.

Cursurile Şcoalei superioare de Silvicultori le-a urmat între anii 1918—1921 la sfârşitul cărora a trecut cu succes examenul de diplomă.

La serviciu a intrat în anul 1922 având diferite însărcinări în Centrala Casei Pădurilor.

La 1 Iulie 1923 a fost numit şef al ocolului silvic Roman cu reşedinţa în comuna Cotu Vameş.

In lucrările acestui ocol a pus Constantin Popescu Făurei toată strădința și toată priceperea lui pentru progresul ideii forestiere și pentru mândria corpului silvic.

Lucrări de amenajare a pădurilor, lucrări de împăduriri și mutarea reședinții ocolului în oraș formau preocuparea lui de fiecare clipă.

Cu o bunătate și o indulgență care de multe ori i-au produs neplăceri a căutat să facă din personalul ocolului adevărați colaboratori cu care a lucrat în cea mai deplină armonie.

Cu bunătatea lui nemărginită a scăpat câteodată dela sancționare pe colaboratorii lui cari, zeloși ca și dânsul în serviciu, săvârșeau unele greșeli.

După multe stăruinți a reușit să mute reședința ocolului silvic în orașul Roman, unde putea să dea serviciului și gospodăriei proprii o organizare mai temeinică.

Aci a păstrat neîntrerupt contactul cu celelalte instituții din capitala județului cu care a conlucrat într'un adevărat spirit de colaborare.

A fost câtva timp profesor de silvicultură la Școala medie de agricultură din Roman.

Pentru modul înțelegător de a activa în serviciul Statului a fost decorat cu ordinul Steaua României în gradul de cavaler.

Și totuși vitregia vremurilor schimbătoare a avut ecou și în viața lui Popescu-Făurei, căci a trebuit să treacă pe la ocolul Făstăci, pe la Direcția Iași pentruca în urmă să se reîntoarcă la ocolul Roman.

Nu pentru multă vreme însă căci o boală care a început să-i roadă trupul mai de mult, l-a doborît tocmai când serviciul și familia lui putea să folosească mai mult experienta și priceperea lui.

Aceste însușiri, dar mai ales marea lui bunătate îl vor păstra veșnic în amintirea soției, copiilor lui dragi, prietenilor și corpului silvic.

Să-i fie țărâna ușoară.

C. D.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Rogonza, judeţul Tecuci, proprietatea Stefania Diamandy, în suprafaţă de 313 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, în Seria I, 11 ani în Seria II şi un an seria III-a.

b) Amenajamentul pădurii Turisoara, jud. Sibiu, proprietatea în indiviziune a comunelor Săliste şi Tilişca, în suprafaţă de 259 ha. 2300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 100 ani în Seria I şi codru grădinărit cu exploatabilitate fizică în seria de protecţie.

Aprobarea amenajamentului e condiţionată de regenerările specificate în decizia Ministerială dată asupra avizului Consiliului Technic Nr. 654/936.

c) Amenajamentul pădurii Părlitura, jud. Târnava Mare, proprietatea Bis. Ort. Române, în suprafaţă de 72 ha. 7750 mp. Regimul şi tratament codru cu tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Monoroştia, jud. Arad, proprietatea Comp. Urb. Monoroştia, în suprafaţă de 41 ha. 4300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, jud. Târnava Mica, proprietatea Com. Bernadia, în suprafaţă de 25 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Vâlcele, jud. Târnava-Mică, proprietatea Com. Căpâlna, în suprafaţă de 25 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crând simplu. Revoluţia normală 50 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, jud. Târnava Mică, proprietatea Comunei Mica, în suprafaţă de 17 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor.

pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 226191/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cicerici Cărunceea, jud. Caraş, proprietatea Gabriela Cicerici, în suprafaţă de 264 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciuporceanca, jud. Teleorman, proprietatea Elena Lakeman-Economu, în suprafaţă totală de 108 ha. 9663 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Intre Pârâie, jud. Odorheiu, proprietatea Comunei I. G. Duca, în suprafaţa de 81 ha. 7400 mp. Reggim şi tratament: Seria I crâng cu 70 rezerve la ha. şi revoluţia normală 40 ani şi Seria II codru cu două tăieri succesive şi revoluţia normală 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Odăile Mierlani, jud. Ilfov, proprietatea Petre A. Teodoru, în suprafaţă de 35 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng. Revoluţia normală 5 ani, pentru esenţele moi şi 20 ani pentru cele tari.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciufloaica, jud. Dâmboviţa, proprietatea Stan Teodorescu şi alţii, în suprafaţă de 25 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lereasca, jud. Dâmboviţa, proprietatea Dumitru Păsculescu, în suprafaţă de 21 ha. 7500 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Dealul Mare, jud. Trei Scaune, proprietatea Lendheni Francisc şi soţia, în suprafaţă de 10 ha. pădure curată. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăței, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Octombrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. P. Sassu.

No. 226193/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Maglavit, județul Dolj, proprietatea Bis. Madona-Dudu, în suprafață de 142 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Mică, jud. Trei-Scaune, proprietatea Compos. Boroșneul Mare, în suprafață de 188 ha. 8100 mp. Regim și trataent crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

c) Revizuirea regulamentului pentru exploatarea pădurii Ușeredoc, etc., jud. Rădăuți, proprietatea Vasile Seredinc, în suprafață de 197 ha. 2800 mp. Regim și tratament Codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani.

d) Revizuirea regulamentului pentru exploatarea pădurii C.-Lung, jud. C. Rădăuți, proprietatea Com. C.-Lung, în suprafață de 74 ha. 2900 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii Obștei Plesa, jud. C.-Lung, proprietatea Obștei de pădure Plesa, în suprafață de 57 ha. 7000 mp. Reigm și tratament codru cu trei tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani.

f) Revizuirea regulamentului pentru exploatare al pădurii Runc, jud. C.-Lung, proprietatea Andrei Herlea, în suprafață de 28 ha. 4400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 60 ani.

g) Regulament pentru exploatarea pădurii Slăvitelasea, jud. Teleorman, proprietatea Sandu Negri, în suprafață totală de 38 ha. 1230 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

h) Revizuirea Regulamentului pentru exploatarea pădurii Nalicin, jud. Rădăuți, proprietatea Nastasia Tarna, în suprafață de 11 ha. 5800 mp. Regim și Tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăței, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Noembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **T. Mosoiu.**

No. 240385/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Sadova-Mănăilă, jud. Câmpulung, proprietatea Com. Sadova, în suprafață totală de 2228 ha. 2100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, constituindu-se un fond de rezervă technic.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Piscul Plopilor, jud. Muscel, proprietatea Marica Vlădescu, în suprafață de 46 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulament pentru exploatarea pădurii Căltuna Domnești, județul Ilfov, proprietatea Maria și Const. Nedelcu, în suprafață de 27 ha. 1560 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

d) Regulament pentru exploatarea pădurii Râpa Mutului, jud. R.-Sărat, proprietatea Stelian [illegible], în suprafață împădurită de 18 ha. 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulament pentru exploatarea pădurii Zăvoiul Butia, jud. Olt, proprietatea Ion Georgescu și Tudor Mihăilescu, în suprafață totală de 12 ha. 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că anumite date din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Noembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **T. Mosoiu.**

No. [illegible]

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Cernatul, jud. Brașov, proprietatea Com. Cernatul, în suprafață de 1883 ha. 5400 mp. Regim și tratament: două serii de codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani și 2 serii de grădinărit cu exploatabilitate fizică.

b) Amenajamentul pădurii Băncilor Unite Bănățene, jud. Timiș, proprietatea Băncilor Unite Bănățene, în suprafață de 74 ha. Regim și tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Operaţiunile culturale odată terminate (considerate în revoluţiunea ce se sfârşeşte) vor fi urmate de o perioadă de 20 ani normală amenajamentul cu continuitate şi raport susţinut fiind obligatoriu.

c) Amenajamentul pădurii Suncuiş, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului urbarialiştii din Comuna Suncuis, în suprafaţă de 72 ha. 9800 mp. Regim şi tratament: codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea Saca, jud. Odorhei, proprietatea Bis. Unitara din Comuna Goagiu, în suprafaţă de 18 ha. 2021 mp. Regim tratament: crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăr Pesteleasa-Cinga-Săruleşti, jud. Muscel, proprietatea Suzana Prislopeanu, în suprafaţă totală de 15 ha. Regim şi tratament: crâng simplu în ambele serii. Revoluţia normală 20 şi 25 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor, pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie: revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Noembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) T. Moşoiu.

No. 240387/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Drăgoeşti, jud. Suceava, proprietatea Obştei Drăgoeşti, în suprafaţă de 179 ha. 4600 mp. Regim şi tratament: codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

b) Revizuirea Regulamentului pentru exploatarea pădurii Slobozia, jud. Dorohoi, proprietatea Anton Ferhart, în suprafaţă de 70 ha 1900 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Prelipca Dintovici, lot. 8, jud. Dorohoi, proprietatea Maria Colonel Titus Mayer, în suprafaţă de 43 ha. 4945 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Valea lui Dragomir, judeţul Buzău, proprietatea Eugenia Teodosiu şi Radu Zitti, în suprafaţa de 20 ha. 1700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Băjeşti, jud. Muscel, proprietatea Margareta Dr. Căciulă, în suprafaţă totală de 60 ha. 1300 mp. Regim şi tratament: crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Groapa Porcului, jud. Prahova, proprietatea Sotir Paxino, în suprafaţă totală de 27 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie: revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Noembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) T. Mosoiu.

No. 219588/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Brâncoveni, jud. Romanaţi, proprietatea C. Basarab Brâncoveanu, în suprafaţă totală de 1085 ha. 9303 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu revoluţia normală de 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Art. 2. — Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie: revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Acest amenajament, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă, în urmă că arătările din acest amenajament, referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Noembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Mosoiu.

No. 240389/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor din Ocolul Silvic Ocnița, jud. Soroca, proprietatea Statului, în suprafața totală de 15390 ha. 6200 mp. tratate în două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția de 105 ani și patru serii de crâng simplu revoluția de 25 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ceatalar II, Seria XI, jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafață totală de 871 ha. 9000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Călui-Testinele, Seria VI, jud. Romanați, proprietatea Statului, în suprafață totală 894 ha. 7800 mp. Regimul codrului cu 3 tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani.

d) Amenajamentul pădurii Plantația Potelu-Janca, Seria XVI, jud. Romanați, proprietatea Statului, în suprafață totală de 879 ha. 2300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

e) Amenajamentul pădurii Răsești, Seria III, jud. Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafață totală de 813 ha. 3900 mp. Regimul codru cu 3 tăieri succesive. Revoluția normală 115 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cerdoganul, Seria VI, jud. Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață totală de 790 ha. Regimul codru cu 3 tăieri succesive. Revoluția normală 90 ani.

g) Amenajamentul pădurii Cundătura, jud. Târnava-Mică, proprietatea Statului, în suprafață de 353 ha. 1500 mp. Regimul codru cu două tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani.

h) Amenajamentul pădurii Dobrușa, seria Dobrușa-Episcopie, jud. Soroca, proprietatea Statului, dată în uzufruct Sf. Episcopii de Hotin în suprafață de 390 ha. Regimul crâng compus cu 150 rezerve la hectar.

i) Amenajamentul pădurii Balamuci-Răchitărie, jud. Ilfov, proprietatea Statului, în suprafață de 41 ha. 3400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 2 ani pentru recoltarea de nuiele de răchită.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, lăsându-se drept definitivă situația complectă de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau altor cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 21 Noembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșoiu.

No. [illegible]/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Ogarea, jud. Brașov, proprietatea Sigismund Mikes, în suprafață de [illegible] ha. 0800 mp. în total. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală [illegible] ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Peșteana Cocoreni, jud. Gorj, proprietatea Elena N. P. Tomovici și N. P. Tomovici, în suprafață de 149 ha. [illegible] mp. în total. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Silișcani, jud. Botoșani, proprietatea Cleopatra Fr. [illegible] și [illegible] Fr. Radu, în suprafață de 102 ha. 0893 mp. în total. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Călmeia, jud. Prahova, proprietatea [illegible], în suprafață de [illegible] ha. [illegible] mp. în total. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Sotânga Fotinoaica, jud. Dâmbovița, proprietatea [illegible] Colonel [illegible], în suprafață de 52 ha. în total. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

f) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii Podinocul Cireși, jud. Someș, proprietatea comunei Negrești, în suprafață de 28 ha. 7600 mp. în total. Regimul crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăței, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Noembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșoiu.

No. 246874/936.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Dudeștii Baltă și Stelnica, jud. Ialomița, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 1325 ha. 1000 mp. tratată în două serii de exploatare. Regimul crâng simplu — tăierea [illegible] scaun. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lucin-Giurgeni-Mihai-Bravu, jud. Ialomiţa, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile Bucureşti, în suprafaţă de 1274 ha. 3250 mp. tratată în două serii de exploatare. Regimul crâng simplu — tăierea în scaun. Revoluţia normală de 8 şi 4 ani. Revizuirea după 8 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea-Mare, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Balcaciu, în suprafaţă totală de 117 ha. 300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii In Tutoi. Lot. 2, jud. Olt, proprietatea Elena Fl. Bădulescu, în suprafaţă totală de 16 ha 3200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Burdal şi Dos, jud. Târnava-Mică, proprietatea Bisericii ev. luth. din Seleuş, în suprafaţă totală de 15 ha. 4600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, cu excepţia celor dela alin. a şi b, se vor face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Noembrie 1936 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) T. Moşoiu.

No. 246875/936.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M.
Ioan P.
Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: Priboianu N. V.

Secretar general: Vâlceanu Eug.

Secretari: Emanoil C.
Ionescu-Heroiu Tr.

Membrii:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Caragea Nic.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Florescu M. P.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu A.
Lazăr H.
Luțescu Gh.
Marinescu C.
Minescu Gh.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi I.
Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și Georgescu St.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	Lei
" " " particulari	300	"
" " " pentru membrii Societății	200	"
" " " pentru conductori și brigadieri	75	"
Numărul	25	"

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.